

Giới thiệu Tàn Dao Trảm Thiên Convert

Một đao lên, vạn niệm đều huyền. . .

Ác mộng tái thanh sam, tấp xấp như lưu tinh.

Võ Từ Phong, mệnh đồ làm nhiều điều sai trái, nhưng mà làm trong lòng một phần chấp niệm, từng bước một đi đến tu luyện đỉnh phong.

Đương hán thanh đao gác ở Ma tộc trên cổ lúc, vốn là tượng tượng lại phá thành mảnh nhỏ,

Nguyên lai hết thấy tất cả đều sai rồi, chính thức địch nhân vẫn còn tàn sát bừa bãi,

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 01: Mệnh đồ làm nhiều điều sai trái

Thiên Châu Cổ Đạo, tịch tịch âm trầm, ngoại trừ ngẫu nhiên truyền đến vài tiếng quạ minh, không còn có mặt khác tiếng vang. Âm u dạ, liên Tinh Quang đều trốn tàng, phảng phất trong bóng đêm có một chỉ dửu tay trảo, tại quấy dạ trái tim, từng đợt lo lắng đau đớn xen lẫn loạn phong, lạnh lùng xoáy lên trên mặt đất cành khô lá héo ủa...

'Sàn sạt', 'Sàn sạt' ... Hàn dạ đã ở gió lạnh đột khởi lúc, tại trên nhánh cây lạnh run, không là giá lạnh, chỉ vì thấu tâm sợ hãi một mực đuổi giết đến thực chất bên trong..

'Đát đát' một tiếng xa xưa đặt chân âm thanh xa xa truyền đến, ngay sau đó 'Đát đát' ... Tiếng vang thay nhau nổi lên, trong lúc nhất thời hội tụ như nước thủy triều, toàn bộ Cổ Đạo tại tịch liêu trong bóng đêm đã có sinh cơ.

Chỉ thấy một đoàn người thần thái trước khi xuất phát vội vàng hướng về nơi này tiềm hành, mang theo vật phẩm tại rất nhanh trên đường đi tán rơi xuống, không chút nào không rảnh mà để ý không hỏi, trong miệng thở hổn hển, mỗi một không chịu nổi ngừng ở chỗ này.

"Nhanh, Nhị đệ, kiểm kê nhân số!" Trong bóng đêm Võ Phi Hồng lo lắng đối với Nhị đệ Võ Phi Minh diễn giải.

Rất nhanh, kết quả đi ra, Võ Phi Minh miệng mở rộng, ấp a ấp úng, muốn nói lại thôi, cả buổi nói ra: "Những người khác đến đông đủ, ngoại trừ chết đi Võ gia người, còn thiếu một người..."

"Ai?" Võ Phi Hồng nghiêm nghị hỏi.

"Đệ muội, Bạch Y Hàm..."

"Làm sao lại như vậy?" Võ Phi Hồng hét lớn, hoàn toàn đã quên lúc này đang tại trốn chết.

"Là đệ muội Bạch Y Hàm, không thấy bóng dáng." Võ phi minh lần nữa nói ra.

Lời còn chưa dứt, một đạo Hắc Ảnh nhanh như điện chớp hướng về nơi này tới gần, chỗ lướt qua, Đạp Tuyết Vô Ngân, mờ mịt không có dấu vết in ấn, nhưng là tại tới gần một khắc này, bước chân sinh sinh cứng ngắc, "Cái gì? Theo hàm không tại? Nàng kia đi nơi nào?"

"Chạy ra thời điểm, đệ muội nói cùng với người sống chung một chỗ, cho nên, cho nên..." Sau lưng truyền đến một câu đáp lại, chỉ có thể mông lung nhìn ra là một vị nữ tử.

"Từ Phong cũng trên tay nàng?" Hắc Ảnh lần nữa hỏi, chỉ là trong thanh âm rõ ràng có thể nghe được đến thanh âm rung động.

"Ân, Từ Phong cũng bị Y Hàm ôm, chết sống không chịu buông tay." Nữ tử tiếp tục đáp lại, ngữ khí có chút bất đắc dĩ cùng hồi hận.

Nghe vậy, không có một tia dừng lại, Hắc Ảnh quay người muốn từ trước đến nay lúc đường đi tới, lại bị Võ Phi Hồng kéo lại, đối với Hắc Ảnh tựa là một hồi quát tháo: "Tam đệ, người bây giờ trở về, vậy thì không tiếp tục sinh lộ rồi! Tinh a, theo hàm đã bị chết! Đám kia súc sinh là sẽ không bỏ qua hai người bọn họ!"

"Không, ta không tin, ta không tin, ta nhất định phải thấy tận mắt gặp mới được, thả ta ra..." Hắc Ảnh gầm thét, lại bị sau lưng Võ Phi Minh một mực ôm lấy.

"Tam đệ, người tinh a, hiện tại đã qua hai canh giờ! Theo hàm cùng Từ Phong chắc hẳn khẳng định mất mạng!" Võ Phi Minh cũng ở một bên gọi lấy, thanh âm tại yên tĩnh ban đêm lộ ra như vậy chói tai.

'Oanh' một cô Nguyên lực trực tiếp phún dũng mà ra, sinh sinh gây giữa Võ Phi Minh nhanh nắm cánh tay, một cái lắc mình, tránh qua một bên, 'Đại ca, nhị ca, Phi Sa mình bạch các người tâm ý, nhưng là đàn ông có cái nên làm, có việc không nên làm. Nếu là theo hãm còn sống, như vậy ta chính là nàng lớn nhất hi vọng, tuy là núi đao biển lửa, ta Võ Phi Sa cũng muốn lại mở một đường máu! Ta không thể trở mắt nhìn xem các nàng mẹ con không để ý a."

"Lại để cho hắn đi!" Thanh âm có chút yếu ớt, nhưng là dị thường kiên định, một vị lưỡng tóc mai có chút hoa râu lão giả bị người vịn, đã đi tới.

"Cha, người thế nào?" Võ Phi Hồng nhìn thấy phụ thân Võ Thiên Kiệt đi ra, sợ bước lên phía trước nâng.

Võ Thiên Kiệt khoát tay chặn lại, "Không có gì đáng ngại." Hai mắt chăm chú nhìn Võ Phi Sa, trầm giọng hỏi, "Ta không ngăn trở, ta chỉ hỏi một câu, người thật đúng chuẩn bị xong?"

'Bạch' một tiếng, Võ Phi Sa trùng trùng điệp điệp quỳ trên mặt đất, hướng về Võ gia mọi người khấu mấy cái khấu đầu, nóng hổi nước mắt lướt qua kiên cường đôi má, "Hài nhi nghĩ thông suốt, trở về! Chỉ là không thể hộ tống phụ thân..."

Không đợi Võ Phi Sa nói, đã bị Võ Thiên Kiệt đánh gãy, "Không cần lo ngại, nơi này đã thoát đi Đồ gia truy kích phạm vi, đã người ý đã quyết, vì phụ cũng không ngăn cản người, chỉ cần người đáp ứng một sự kiện." Nói đến đây, Võ Thiên Kiệt dừng thoáng một phát, rồi sau đó có chút nghẹn ngào nói: "Ta muốn người dẫn ta tôn Tử Phong đến trấn Thanh Vân gặp ta!"

Nói xong, tại Võ Thiên Kiệt ra lệnh một tiếng, còn chưa chờ dốc mọi người lần nữa thừa dịp Dạ Sắc, hướng tiền phương đêm tối Bôn Tri. Mà Võ Phi Sa thắng đến mọi người hoàn toàn biến mất tại trong màn đêm, vừa rồi đứng đây, rồi sau đó rất nhanh cũng dung nhập màn đêm chính giữa...

Cùng lúc đó, một tòa bình thường bên ngoài đình viện mặt trần đầy rậm rạp chẳng chút bóng người, "Cái gì, Võ Thiên Kiệt chạy? Người cái đồ vô dụng!" Lúc này tựa là một cái vang dội cái tát.

Đỗ Sát đã ở chỗ này điều tra đã lâu, đương hắn nghe được Võ Thiên Kiệt nhất mạch bị phế trừ Võ gia tất vong, mà bí bách di chuyển đến nơi khác thì điếm, nội tâm tựa lâm vào cuồng hi chính giữa. Đồ gia cùng Võ gia thế nhưng mà sinh tử đối địch gia tộc, song phương gia tộc trên tay dính đầy máu tươi sớm đã máu chảy thành sông, mà Võ Thiên Kiệt con thứ ba Võ Phi Sa thiên phú dị bẩm, từng giết chết vô số Đồ gia chi nhân, hôm nay được cơ hội này, có thể nào không cho Đỗ Sát mừng rỡ như điên!

"Một nhóm người đuổi theo cho ta, cũng hoá tốc thông báo gia chủ, phái tất cả đạo nhân mã tiến hành chặn đường, nhớ lấy! Một khi phát hiện, mảnh giáp không lưu! Những người khác cùng ta tinh tế điều tra phụ cận, ta cũng không tin, Võ gia người tất cả đều chạy hết!" Đỗ Sát la lớn, trong miệng mùi máu tươi tán phát ra.

Mà đang ở bọn hắn mí mắt dưới đáy cách đó không xa đồng cỏ khô chính giữa, cất giấu một thiếu phụ, thiếu phụ ôn Uyển Nhân thực, sắc mặt lo nghĩ, trong ngực còn ôm một đứa con nít, cảm như hén, lạnh run, không phải mất tích Bạch Y Hàm lại là người phương nào.

Mặt đối trước mắt hung thần ác sát Đồ gia người, Bạch Y Hàm lúc này đã ẩn tàng hai canh giờ, nếu không phải trong ngực Tử Phong bình yên vô sự, bên ngoài ầm ĩ cũng không phát ra tiếng vang, như vậy bạch theo hãm sớm đã bị phát hiện, mà hương tiêu ngọc vẫn rồi.

Cúi đầu nhìn xuống trong ngực Tử Phong, Tử Phong cũng ngửa đầu nhìn xem mẫu thân, trong bóng đêm Tử Phong con mắt tựa như màn đêm bên trên tinh chén nhỏ, tinh khiết triệt, sáng, nói không nên lời Linh Động khả nhân. Bạch theo hãm nhìn không được cúi người tại nhẹ nhàng tại Tử Phong cái trán hôn thoáng một phát, rất trì hoãn, có chút run rẩy, cực giống bạch theo hãm tâm tình bây giờ.

Trượng phu Võ Phi Sa thoát đi đi ra ngoài, theo vừa rồi người nọ kêu la trong tiếng có thể nghe phân biệt ra, nhưng là, Tử Phong nên làm cái gì bây giờ, hắn chỉ là hài nhi, đây mới là bạch theo hãm lo lắng nhất sự tình.

Bỗng nhiên, Bạch Y Hàm sau lưng vang lên tiếng bước chân, một đoàn người tay cầm lấy trường kiếm tại đồng cỏ khô trong đêm loạn lầy, không hề dứt đoạn hướng tới nơi này gần.

Bạch Y Hàm cả thân thể đem Tử Phong bao bọc kỳ chặt chẽ, cái trán chảy ra rậm rạp mồ hôi. Lúc này đồng cỏ khô trong mỗi một tia rất nhỏ thanh âm, đều tại bạch theo hãm trong đầu ầm ầm nổ vang, trái tim đập một lần so với một lần nhanh hơn Bạch Y Hàm đơn bạc thân thể, tinh thần trước nay chưa có tập trung.

'Phốc phốc phốc phốc...' thanh âm càng ngày càng gần.

Đồng cỏ khô trong phát ra một đạo khác tiếng vang, 'Ồ' suu tảng Đồ gia người có chút nghi hoặc, chậm rãi mở ra trước mắt dày mặt đồng cỏ khô. Lúc này Bạch Y Hàm phía sau lưng bị trường kiếm đâm trúng, máu tươi tha thiết, nẫu từ liên tâm, trong ngực hài nhi cũng tựa hồ bị thương tổn bình thường, trong mắt chứa đầy nước mắt trong suốt, nhưng cái miệng nhỏ nhắn đóng chặt, không có một điểm động tĩnh.

"Mau tới, tại đây tìm được một người!" Như là vận mệnh tuyên án, một tiếng la lên, Bạch Y Hàm bị phát hiện rồi!

Không hề nghi ngờ, Bạch Y Hàm bị dẫn tới tàn Đỗ Sát trước mặt, "U, đây không phải Bạch gia tiểu thư ấy ư, như thế nào? Võ bụi bay không muốn người rồi, vậy mà chỉ lo chính mình trốn chạy để khỏi chết, đem người cho ném đi? Thật sự là buồn cười!"

Đỗ Sát vừa thấy là Bạch Y Hàm, trong mắt lập tức sáng ngời, có chút ít mỉa mai nói.

"Đỗ Sát, hôm nay đã rơi xuống trên tay người, muốn đánh muốn giết tự nhiên muốn làm gì cũng được, chỉ là hy vọng có thể buông tha của ta hài nhi."

Đã biết chết rồi, Bạch Y Hàm đã vô vọng, bắt quá trong ngực Từ Phong, Bạch Y Hàm không thể không tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục.

Đỗ Sát đi đến Bạch Y Hàm bên cạnh, ngữ khí ngả ngớn nói: "Đến, đường đường Bạch gia tiểu thư, cho đại gia ta cười một cái, ta ngược lại là sẽ xem xét thả súc sinh này."

"Người mới là súc sinh!" Bạch Y Hàm thần sắc lập tức xúc động phần nộ

"Như thế nào? Người không muốn? Cái kia tốt, người tới, đem lấy hài nhi cho ta..." Đỗ Sát quay người lại, ngữ khí cường ngạnh diễn giải.

Nhưng là lời còn chưa dứt đã bị Bạch Y Hàm thống khổ thanh âm đánh gãy, "Ta, ta, ta nguyện ý, ... Chỉ cần người đáp ứng buông tha hân." Nói xong, Bạch Y Hàm đem trong ngực Từ Phong ôm chặt hơn.

Nghe vậy, Đỗ Sát vẻ mặt đắc ý xoay người lại, trong tầm mắt, Bạch Y Hàm cắt nước hai cái đồng tử giống như khoác lên một tầng hơi nước, hàm răng cắn môi dưới, tại hai hàng thanh nước mắt ở bên trong, tách ra thống khổ đáng thương cười.

"Ha ha, muốn người Bạch Y Hàm hôm nay cũng không phải trông đến trong tay của ta." Đỗ Sát nhẹ nhàng cười lấy, đem đáp ứng sự tình quên không còn một mảnh.

Bạch Y Hàm chịu đựng sau lưng đau đớn, tiến lên một bước: "Người đáp ứng muốn thả qua Phong nhi!"

"Buông thả hân? Đó là đương nhiên, ta Đỗ Sát hội không đáp ứng ấy ư, lấy ra a." Đỗ Sát duỗi ra tay phải, dục theo Bạch Y Hàm trong tay tiếp nhận hài nhi.

Lúc này Bạch Y Hàm trong đầu hình như có muôn vàn ý niệm trong đầu hiện lên, mỗi một cái ý niệm trong đầu đều thật sâu có khắc 'Không bỏ' hai chữ, Đỗ Sát đáp ứng phóng Từ Phong thời điểm, nàng chần chờ, không dám xác định nhìn qua Đỗ Sát mặt.

Rồi sau đó, có vạn bất đắc dĩ, cúi người nhìn qua hài nhi an tường khuôn mặt, răng gian cắn chặt, một tia vết máu im ắng chảy xuống, cuối cùng, vừa ngoan tâm, như là xa nhau bình thường, Bạch Y Hàm run run rẩy rẩy đem trong ngực hài nhi đưa tới...

Rất trì hoãn, rất chậm, như là lấy hết trái tim bình thường, tại rời tay một khắc này, Bạch Y Hàm cả người trống rỗng

Mà hài nhi rời đi Bạch Y Hàm một khắc này, một tiếng vạch phá Thiên Mạc khóc nỉ non, như là động lại thật lâu buồn oán, cùng với đột khởi gió lạnh, thẳng lên trời cao.

"Khá lắm tiểu súc sinh, lực lượng thật đúng là đủ, vậy thì thả người a." Đỗ Sát một tay dẫn theo hài nhi, rồi sau đó nhìn cũng không nhìn, trực tiếp hướng về giữa không trung vùng đi, đây là muốn hài nhi mệnh a!

"Không!" Một tiếng tê tâm liệt phế kêu khóc, trong không khí sinh sinh xé rách ra...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 01: Mệnh đồ làm nhiều điều sai trái

Thiên Châu Cổ Đạo, tịch tịch âm trầm, ngoại trừ ngẫu nhiên truyền đến vài tiếng quạ minh, không còn có mặt khác tiếng vang. Âm u dạ, liên Tinh Quang đều trốn tàng, phẳng phất trong bóng đêm có một chỉ dửu tận tay trào, tại quấy dạ trái tim, từng đợt lo lắng đau đớn xen lẫn loạn phong, lạnh lùng xoáy lên trên mặt đất cành khô lá héo úa...

'Sàn sạt', 'Sàn sạt' ... Hàn dạ đã ở gió lạnh đột khởi lúc, tại trên nhánh cây lạnh run, không là giá lạnh, chỉ vì thấu tâm sợ hãi một mực đuổi giết đến thực chất bên trong..

'Đát đát' một tiếng xa xưa đặt chân âm thanh xa xa truyền đến, ngay sau đó 'Đát đát' ... Tiếng vang thay nhau nổi lên, trong lúc nhất thời hội tụ như nước thủy triều, toàn bộ Cổ Đạo tại tịch liêu trong bóng đêm đã có sinh cơ.

Chỉ thấy một đoàn người thần thái trước khi xuất phát vội vàng hướng về nơi này tiềm hành, mang theo vật phẩm tại rất nhanh trên đường đi tán rơi xuống, không chút nào không rảnh mà để ý không hỏi, trong miệng thở hổn hển, mỗi một không chịu nổi ngừng ở chỗ này.

"Nhanh, Nhị đệ, kiểm kê nhân số!" Trong bóng đêm Võ Phi Hồng lo lắng đối với Nhị đệ Võ Phi Minh diễn giải.

Rất nhanh, kết quả đi ra, Võ Phi Minh miệng mở rộng, áp a áp úng, muốn nói lại thôi, cả buổi nói ra: "Những người khác đến đông đủ, ngoại trừ chết đi Võ gia người, còn thiếu một người..."

"Ai?" Võ Phi Hồng nghiêm nghị hỏi.

"Đệ muội, Bạch Y Hàm..."

"Làm sao lại như vậy?" Võ Phi Hồng hét lớn, hoàn toàn đã quên lúc này đang tại trốn chết.

"Là đệ muội Bạch Y Hàm, không thấy bóng dáng." Võ phi minh lần nữa nói ra.

Lời còn chưa dứt, một đạo Hắc Ảnh nhanh như điện chớp hướng về nơi này tới gần, chỗ lướt qua, Đạp Tuyết Vô Ngân, mờ mịt không có dấu vết in ấn, nhưng là tại tới gần một khắc này, bước chân sinh sinh cứng ngắt, "Cái gì? Theo hàm không tại? Nàng kia đi nơi nào?"

"Chạy ra thời điểm, đệ muội nói cùng với người sống chung một chỗ, cho nên, cho nên..." Sau lưng truyền đến một câu đáp lại, chỉ có thể mông lung nhìn ra là một vị nữ tử.

"Tử Phong cũng trên tay nàng?" Hắc Ảnh lần nữa hỏi, chỉ là trong thanh âm rõ ràng có thể nghe được đến thanh âm rung động.

"Àn, Tử Phong cũng bị Y Hàm ôm, chết sống không chịu buông tay." Nữ tử tiếp tục đáp lại, ngữ khí có chút bất đắc dĩ cùng hối hận.

Nghe vậy, không có một tia dừng lại, Hắc Ảnh quay người muốn từ trước đến nay lúc đường đi tới, lại bị Võ Phi Hồng kéo lại, đối với Hắc Ảnh tự là một hồi quát tháo: "Tam đệ, người bây giờ trở về, vậy thì không tiếp tục sinh lộ rồi! Tình a, theo hàm đã bị chết! Đám kia súc sinh là sẽ không bỏ qua hai người bọn họ !"

"Không, ta không tin, ta không tin, ta nhất định phải thấy tận mắt gặp mới được, thả ta ra..." Hắc Ảnh gầm thét, lại bị sau lưng Võ Phi Minh một mực ôm lấy.

"Tam đệ, người tình a, hiện tại đã qua hai canh giờ! Theo hàm cùng Tử Phong chắc hẳn khẳng định mất mạng!" Võ Phi Minh cũng ở một bên gọi lấy, thanh âm tại yên tĩnh ban đêm lộ ra như vậy chói tai.

'Oanh' một cổ Nguyên lực trực tiếp phún dũng mà ra, sinh sinh gãy giữa Võ Phi Minh nhanh nắm cánh tay, một cái lắc mình, tránh qua một bên, 'Đại ca, nhị ca, Phi Sa minh bạch các người tâm ý, nhưng là đàn ông có cái nên làm, có việc không nên làm. Nếu là theo hàm còn sống, như vậy ta chính là nàng lớn nhất hi vọng, tuy là núi đao biển lửa, ta Võ Phi Sa cũng muốn lại mở một đường máu! Ta không thể trở mặt nhìn xem các nàng mẹ con không để ý a."

"Lại để cho hắn đi!" Thanh âm có chút yếu ớt, nhưng là dị thường kiên định, một vị lưng tóc mai có chút hoa râm lão giả bị người vịn, đã đi tới.

"Cha, người thế nào?" Võ Phi Hồng nhìn thấy phụ thân Võ Thiên Kiệt đi ra, sợ bước lên phía trước nâng.

Võ Thiên Kiệt khoát tay chặn lại, "Không có gì đáng ngại." Hai mắt chăm chú nhìn Võ Phi Sa, trầm giọng hỏi, "Ta không ngăn trở, ta chỉ hỏi một câu, người thật đúng chuẩn bị xong?"

'Bịch' một tiếng, Võ Phi Sa trùng trùng điệp điệp quỳ trên mặt đất, hướng về Võ gia mọi người khấu mấy cái khấu đầu, nóng hổi nước mắt lướt qua kiên cường đôi má, "Hải nhi nghĩ thông suốt, trở về! Chỉ là không thể hộ tống phụ thân..."

Không đợi Võ Phi Sa nói, đã bị Võ Thiên Kiệt đánh gãy, "Không cần lo ngại, nơi này đã thoát đi Đồ gia truy kích phạm vi, đã người ý đã quyết, vì phụ cũng không ngăn cản người, chỉ cần người đáp ứng một sự kiện." Nói đến đây, Võ Thiên Kiệt dừng thoáng một phát, rồi sau đó có chút nghẹn ngào nói: "Ta muốn người dẫn ta tôn Tử Phong đến trấn Thanh Vân gặp ta!"

Nói xong, tại Võ Thiên Kiệt ra lệnh một tiếng, còn chưa thờ dốc mọi người lần nữa thừa dịp Dạ Sắc, hướng tiền phương đêm tối Bôn Tri. Mà Võ Phi Sa thẳng đến mọi người hoàn toàn biến mất tại trong màn đêm, vừa rồi đứng dậy, rồi sau đó rất nhanh cũng dung nhập màn đêm chính giữa...

Cùng lúc đó, một tòa bình thường bên ngoài đình viện mặt tràn đầy rậm rạp chẳng chút bóng người, "Cái gì, Võ Thiên Kiệt chạy? Người cái đồ vô dụng!" Lúc này tự là một cái vang dội cái tát.

Đỗ Sát đã ở chỗ này điều tra đã lâu, đương hắn nghe được Võ Thiên Kiệt nhất mạch bị phế trừ Võ gia tất vong, mà bí bách di chuyển đến nơi khác thời điểm, nội tâm tự lâm vào cuồng hi chính giữa. Đồ gia cùng Võ gia thế nhưng mà sinh tử đối địch gia tộc, song phương gia tộc trên tay dính đầy máu tươi sớm đã máu chảy thành sông, mà Võ Thiên Kiệt con thứ ba Võ Phi Sa thiên phú dị bẩm, từng giết chết vô số Đồ gia chi nhân, hôm nay được cơ hội này, có thể nào không cho Đỗ Sát mừng rỡ như điên!

"Một nhóm người đuổi theo cho ta, cũng hoá tốc thông báo gia chủ, phái tất cả đạo nhân mã tiến hành chặn đường, nhớ lấy! Một khi phát hiện, mãnh giáp không lưu! Những người khác cùng ta tinh tế điều tra phụ cận, ta cũng không tin, Võ gia người tất cả đều chạy hết!" Đỗ Sát la lớn, trong miệng mùi máu tươi tán phát ra.

Mà đang ở bọn hắn mí mắt dưới đáy cách đó không xa đồng cỏ khô chính giữa, cất giấu một thiếu phụ, thiếu phụ ôn Uyển Nhàn thực, sắc mặt lo nghĩ, trong ngực còn ôm một đứa con nít, cảm như hén, lạnh run, không phải mất tích Bạch Y Hàm lại là người phương nào.

Mặt đối trước mặt hung thần ác sát Đồ gia người, Bạch Y Hàm lúc này đã ẩn tàng hai canh giờ, nếu không phải trong ngực Từ Phong bình yên vô sự, bên ngoài ầm ĩ cũng không phát ra tiếng vang, như vậy bạch theo hàm sớm đã bị phát hiện, mà hương tiêu ngọc vẫn rồi.

Cúi đầu nhìn xuống trong ngực Từ Phong, Từ Phong cũng ngửa đầu nhìn xem mẫu thân, trong bóng đêm Từ Phong con mắt tựa như màn đêm bên trên tinh chén nhỏ, tinh khiết triệt, sáng, nói không nên lời Linh Động khả nhân. Bạch theo hàm nhìn không được cúi người tại nhẹ nhàng tại Từ Phong cái trán hôn thoáng một phát, rất trì hoãn, có chút run rẩy, cực giống bạch theo hàm tâm tình bây giờ.

Trượng phu Vô Phi Sa thoát đi đi ra ngoài, theo vừa rồi người nọ kêu la trong tiếng có thể nghe phân biệt ra, nhưng là, Từ Phong nên làm cái gì bây giờ, hẳn chỉ là hài nhi, đây mới là bạch theo hàm lo lắng nhất sự tình.

Bỗng nhiên, Bạch Y Hàm sau lưng vang lên tiếng bước chân, một đoàn người tay cầm lấy trường kiếm tại đồng cỏ khô trong đêm loạn lầy, không hề dứt đoạn hướng tới nơi này gần.

Bạch Y Hàm cả thân thể đem Từ Phong bao cực kỳ chặt chẽ, cái trán chảy ra rậm rạp mồ hôi. Lúc này đồng cỏ khô trong mỗi một tia rất nhỏ thanh âm, đều tại bạch theo hàm trong đầu ầm ầm nổ vang, trái tim đập một lần so với một lần nhanh hơn Bạch Y Hàm đơn bạc thân thể, tinh thần trước nay chưa có tập trung.

'Phốc phốc phốc phốc...' thanh âm càng ngày càng gần.

Đồng cỏ khô trong phát ra một đạo khác tiếng vang, 'Ồ' suu tàng Đồ gia người có chút nghi hoặc, chậm rãi mở ra trước mắt dày mặt đồng cỏ khô. Lúc này Bạch Y Hàm phía sau lưng bị trường kiếm đâm trúng, máu tươi tha thiết, máu từ liên tâm, trong ngực hài nhi cũng tựa hồ bị thương tổn bình thường, trong mắt chứa đầy nước mắt trong suốt, nhưng cái miệng nhỏ nhắn đóng chặt, không có một điểm động tĩnh.

"Mau tới, tại đây tìm được một người!" Như là vận mệnh tuyên án, một tiếng la lên, Bạch Y Hàm bị phát hiện rồi!

Không hề nghi ngờ, Bạch Y Hàm bị dẫn tới tàn Đỗ Sát trước mặt, "U, đây không phải Bạch gia tiểu thư ấy ư, như thế nào? Vô bại bay không muốn người rồi, vậy mà chỉ lo chính mình trốn chạy để khỏi chết, đem người cho ném đi? Thật sự là buồn cười."

Đỗ Sát vừa thấy là Bạch Y Hàm, trong mắt lập tức sáng ngời, có chút ít mỉa mai nói.

"Đỗ Sát, hôm nay đã rơi xuống trên tay người, muốn đánh muốn giết tự nhiên muốn làm gì cũng được, chỉ là hy vọng có thể buông tha của ta hài nhi."

Đã biết chết đồ, Bạch Y Hàm đã vô vọng, bắt quả trong ngực Từ Phong, Bạch Y Hàm không thể không tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục.

Đỗ Sát đi đến Bạch Y Hàm bên cạnh, ngửi khí ngả ngón nói: "Đến, đường đường Bạch gia tiểu thư, cho đại gia ta cười một cái, ta ngược lại là sẽ xem xét thả súc sinh này."

"Người mới là súc sinh!" Bạch Y Hàm thần sắc lập tức xúc động phần nộ

"Như thế nào? Người không muốn? Cái kia tốt, người tới, đem lấy hài nhi cho ta..." Đỗ Sát quay người lại, ngửi khí cường ngạnh diễn giải.

Nhưng là lời còn chưa dứt đã bị Bạch Y Hàm thống khổ thanh âm đánh gãy, "Ta, ta, ta nguyện ý, ... Chỉ cần người đáp ứng buông tha hẳn." Nói xong, Bạch Y Hàm đem trong ngực Từ Phong ôm chặt hơn.

Nghe vậy, Đỗ Sát vẻ mặt đắc ý xoay người lại, trong tầm mắt, Bạch Y Hàm cất nước hai cái đồng tử giống như khoác lên một tầng hơi nước, hàm răng cắn môi dưới, tại hai hàng thanh nước mắt ở bên trong, tách ra thống khổ đáng thương cười.

"Ha ha, muốn người Bạch Y Hàm hôm nay cũng không phải trông đến trong tay của ta." Đỗ Sát nhẹ nhàng cười lấy, đem đáp ứng sự tình quên không còn một mảnh.

Bạch Y Hàm chịu đựng sau lưng đau đớn, tiến lên một bước: "Người đáp ứng muốn thả qua Phong nhi!"

"Buông thả hẳn? Đó là đương nhiên, ta Đỗ Sát hội không đáp ứng ấy ư, lấy ra a." Đỗ Sát duỗi ra tay phải, dục theo Bạch Y Hàm trong tay tiếp nhận hài nhi.

Lúc này Bạch Y Hàm trong đầu hình như có muôn vàn ý niệm trong đầu hiện lên, mỗi một cái ý niệm trong đầu đều thật sâu có khắc 'Không bỏ' hai chữ, Đỗ Sát đáp ứng phóng Từ Phong thời điểm, nàng chần chờ, không dám xác định nhìn qua Đỗ Sát mặt.

Rồi sau đó, có vạn bất đắc dĩ, cúi người nhìn qua hài nhi an tường khuôn mặt, răng gian cắn chặt, một tia vết máu im ắng chảy xuống, cuối cùng, vừa ngoan tâm, như là xa nhau bình thường, Bạch Y Hàm run run rẩy rẩy đem trong ngực hài nhi đưa tới...

Rất trì hoãn, rất chậm, như là lấy hết trái tim bình thường, tại rời tay một khắc này, Bạch Y Hàm cả người trống rỗng

Mà hài nhi rời đi Bạch Y Hàm một khắc này, một tiếng vạch phá Thiên Mạc khóc nỉ non, như là động lại thật lâu buồn oán, cùng với đột khởi gió lạnh, thẳng lên trời cao.

"Khá lắm tiểu súc sinh, lực lượng thật đúng là đủ, vậy thì thả người a." Đỗ Sát một tay dẫn theo hài nhi, rồi sau đó nhìn cũng không nhìn, trực tiếp hướng

về giữa không trung vung đi, đây là muốn hải nhi mệnh a!

"Không!" Một tiếng tê tâm liệt phế kêu khóc, trong không khí sinh sinh xé rách ra...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Ngàn năm hỏa độc

Hải nhi trên không trung lướt qua một đạo đường vòng cung, hướng về kiên cố trên mặt đất rất nhanh rơi xuống, tựa sẽ rơi xuống mặt đất thối điếm, một đạo kinh hồng từ xa mà đến gần, thân thể nhẹ nhàng, như Phiêu Miêu kinh hồng, vũng vàng đem hải nhi tiếp được. Phía sau bước chân xê dịch, kinh hồng kiếm lóe sắc bén hàn quang, hướng tàn sát xa sáng sớm đầu lâu chém mà đến.

Cùng một chỗ vừa rụng, trái tim mạnh mà trở xuống nội tâm, bạch theo hàm lập tức có chút hoảng hốt, bước chân phù phiếm, nhưng nhìn đến vô bụi bay cầm trong tay kinh hồng kiếm độc thân đến đây, nước mắt hay vẫn là ngăn không được chảy xuôi.

Tàn sát xa sáng sớm không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, "Vô bụi bay, ngươi còn tưởng là thực có can đảm trở lại, để mạng lại!" Nói xong lấy ra một thanh tam hoàn đao nhọn, gọi tiếng động lớn lấy, đón vô bụi bay kiếm quang, xông tới.

Nhưng mà vô bụi bay, chỉ là giả thoảng một chiêu, liền lách mình đi vào bạch theo hàm bên người, lo lắng hỏi: "Theo hàm, không có sao chứ, ta đến chậm."

"Ta không sao, thế nhưng mà Tử Phong, nếu không phải ngươi, tựa tựa..." Nói xong, bạch theo hàm cuống quýt ôm qua Tử Phong, nhắc tới cũng kỳ, vừa vào bạch theo hàm trong ngực, hải nhi khóc nỉ non lập tức tựa ngừng lại.

"Nhớ rõ, một có cơ hội lập tức liền chạy ra khỏi đi, ta rất nhanh sẽ chạy đến biết không!" Vô bụi bay chỉ có thể ngăn ngừa cùng bạch theo hàm nói lên hai câu nói, bởi vì tàn sát xa sáng sớm đã thay đổi thân thể, thẹn quá hoá giận vung đao hướng vô bụi bay bổ tới.

Kéo qua bạch theo hàm, kinh hồng kiếm nơi tay, Thiên Tâm kiếm quyết: Thiên Linh kiếm huyền, nhất thời thi triển ra, trong lúc nhất thời bóng kiếm trùng trùng điệp điệp, tả hữu chi nhân khó có thể cận thân.

Tức rằng, tàn sát xa sáng sớm tam hoàn đao nhọn hung ác bổ chém mà đến, vừa ra tay là Đồ gia Hắc Sát đao pháp, chiêu chiêu thế đại lực chìm, thẳng đến chỗ hiểm. Vô bụi bay Thiên Linh kiếm huyền vốn là hoặc dịch chỉ ý, căn bản không phải hợp lại chi tướng, kiếm chiêu trực tiếp bị đánh tan.

Thấy thế, vô bụi bay không chút hoang mang, thủ thế một chuyển, Thiên Tâm kiếm quyết: Thiên thù kiếm loạn, đón tàn sát xa sáng sớm Hắc Sát đao pháp chiến làm một đoàn, vô số bóng kiếm, rời khỏi tay. Nhưng là Hắc Sát đao pháp đại khai đại hợp gian, quanh thân bị một cỗ sát khí chỗ bao phủ, khó tiến mây may, nếu như không thể tốc chiến tốc thắng, như vậy kế tiếp, vô bụi bay cùng bạch theo hàm muốn lâm vào trùng trùng điệp điệp trong vòng vây, khi đó, cho dù vô bụi bay là Vô Vương cảnh giới, cũng khó mở một đường máu đi ra...

"Vô bụi bay, ta khuyên ngươi hay vẫn là ngoan ngoãn đầu hàng đi, cùng là Vô Tông sơ kỳ, muốn giết ta, thật không đơn giản a." Tàn sát xa sáng sớm một bên đập vào, trong miệng lải nhải, mưu toan nhiễu loạn vô phi Trần Tâm thần, kỳ thật trong lòng của hắn minh bạch, nếu là thời gian đầy đủ, chính mình căn bản không phải vô bụi bay đối thủ.

Thân kiểm chạy gian, võ bụi bay trở lại, chứng kiến bạch theo hàm ở vào trong hỗn loạn, cuồng quật một kiếm đầy ra tàn sát xa sáng sớm đại đao, lách mình đến bạch theo hàm bên cạnh, kiếm tùy thân đi, trong lúc nhất thời huyết nhục hoành tung tóe, kêu thảm thiết liên tục.

Thế nhưng mà tàn sát xa sáng sớm hôm nay sẽ buông tha cơ hội này, một đao vội vàng không kịp chuẩn bị ở võ bụi bay đằng sau bạo lên, vội vàng phía dưới, võ bụi bay khó có thể chống cự, đại đao nhân thế tại võ bụi bay trên lồng ngực lưu lại một đao dữ tợn vết máu.

"Bụi bay, người..." Bạch theo hàm cả kinh kêu lên.

"Không có gì đáng ngại, chiếu cố tốt chính mình, xem ta mở một đường máu." Võ bụi bay nhìn không chớp mắt, chỉ cần có thể giết tàn sát xa sáng sớm, như vậy trước mắt những người này đều không là vấn đề, nhưng là như thế nào mới có thể trực tiếp chém giết cái thằng chó này, chứ không phải là muốn dùng một chiêu kia, võ bụi bay do dự, thế nhưng mà nguy cơ trước mắt tình hình, lại để cho hắn không có lựa chọn nào khác...

'Oanh' toàn thân Nguyên lực sinh sinh ở trên trận muốn nổ tung lên, vô bụi bay hai tay thành kính giờ kính hồng kiếm, thân kiếm không gió tự lên, thẳng đến giữa không trung chính giữa, một cỗ vô hình uy áp ở đây bên trên chậm rãi thành hình, tàn sát xa sáng sớm về mặt về kính nghi nhìn trước mắt trên tay vô bụi bay, nhưng là cái này uy áp lại để cho hắn không dám tới gần.

"Thiên Tâm kiểm pháp: Thiên Đạo kiểm tuyệt!" Theo võ bụi bay cái này một câu thấp giọng đây này lảm bảm, uy áp lập tức sền sệt, mọi người hành động lại xuất hiện chậm chạp chi sắc. Một đạo kinh thiên kiểm quang ở giữa không trung dần dần hiển hiện, một đạo, hai đạo... Trong chớp mắt, vô số kiểm quang xuất hiện tại giữa không trung.

Lúc này, vổ bụi bay sắc mặt tái nhợt, hai tay run rẩy, lại đi thường kiên định đứng thẳng thân hình, rồi sau đó ngón giữa một ngón tay, mang theo một cỗ bễ nghề Sơn Hà bén nhọn chi khí, vạn Thiên Kiếm khí hướng về dưới trận Đồ gia chi nhân đâm thẳng mà đến... Đặc biệt chính giữa cái kia một thanh kiếm quang chói mắt nhất, kiếm quang gào thét lên, hướng về tàn sát xa sáng sớm gào thét mà đến.

Thấy tình cảnh này, muốn trốn là không kịp, tàn sát xa sáng sớm hét lớn một tiếng: Hắc Sát Cửu Thiên, quanh thân tức thì bị giống như mực sắc sát khí bao phủ, rồi sau đó tam hoàn đao nhện một cuốn, sát khí như là đã tìm được chỗ thảo nước, đồng loạt hướng về thân đao hội tụ, một cái hô hấp chi về sau, một thanh lóe hàn quang đao ảnh, đón bầu trời thẳng xuống dưới kiếm quang, hung ác kích cùng một chỗ...

"Àm ầm" rung trời nổ mạnh, đình viện tại trong nổ vang hóa thành một mảnh phế tích, tàn sát xa sáng sớm cánh tay phải theo bàn tay đến khuỷu tay chỗ sinh sinh oanh thành bột mịn, một tiếng thê lương tiếng kêu thảm thiết theo tàn sát xa sáng sớm trong miệng truyền ra, hai mắt nhìn chung quanh, chỉ thấy địa hơn vài chục Đờ gia người trên mặt đất gãy dựa lấy, mà vô bụi bay bốn người lại không bóng dáng, "Truy! Đuổi theo cho ta! Vô bụi bay, ta muốn giết ngươi!" Mang theo kinh thiên gào thét, tàn sát xa sáng sớm đơn giản xử lý thương thế sau liền cùng chạy đến Đờ gia người, cùng một chỗ hướng xa xa đuổi tới.

Thật lâu, đợi đến lúc chung quanh hoàn toàn yên tĩnh chỉ về sau, trước khi bạch theo hàm ả núp đóng cò khô trong lúc lơ đãng bỗng nhúc nhích, chỉ sau liền chứng kiến vỡ bụi bay về mặt tái nhợt nâng khởi bạch theo hàm, nhưng là một ngum máu tươi cũng là tùy theo phun nhỏ ra, vừa mới cường ép sử xuất Thiên Tâm kiếm quyết một chiêu cuối cùng, vỡ bụi bay đã bị cản trả, hiện tại Nguyên lực không thể nhúc nhích, bất quá cũng may, hiện tại thoát khỏi tàn sát xa sáng sớm.

"Bui bay, người không sao chứ?" Bạch theo hàm ân cần hỏi han, sau lưng mình thương thế lại h�n như là chưa phát giác ra.

Vỗ bụi bay sáng sửa cười cười, gặp Dạ Sắc bắt đầu thừa thốt, nâng qua bạch theo hàm, "Nơi này không nên ở lâu, hay vẫn là tranh thủ thời gian thoát đi a."

Nói xong một nhà ba người tụ một đường dọc theo ít ai lui tới đường nhỏ lẫn trốn, có thể dù là như thế, trên đường tổng hội thỉnh thoảng đụng phải điều tra người, mà võ bụi bay khí tức càng ngày càng yếu ớt, thân thể mất thấy tựa chống đỡ không đi xuống, như thế chỉ có thể qua loa trốn ở một chỗ trong sơn động. Ba ngày thời gian lặng yên lướt qua, võ bụi bay sắc mặt vừa có một tia khôi sắc, đã bị Đồ gia người truy dấu vết mà đến...

Bất đắc dĩ, chỉ có thể kéo lấy bệnh nặng thân thể, hướng về xa xa tiếp tục lẩn trốn, cứ như vậy, đi một chút ngừng ngừng, thẳng đến một ngày, vô bụi bay bị vây ngăn ở một tòa dung nhâm trên núi, Đồ gia bóng người giống như là châu châu hướng thượng diện vây quanh mà đến.

Bỗng nhiên, bạch theo hàm tại nóng hổi dung nhâm trên vách động phát hiện một chỗ không thấy được son động, hai vợ chồng đã có chạy đằng trời, vạn bất đắc dĩ phía dưới, liền trốn ở cái kia chỗ trong son động, cái này một trốn, tựu là hơn tháng. Đồ gia người chưa từ bỏ ý định, tại dung nhâm núi thường xuyên qua lại, bạch theo hàm cùng vô bụi bay, mỗi viết nhần thụ lấy nhiệt độ cao, dựa vào Huyền Minh giới bên trong chứa đựng lương khô cùng nước, gian nan độ viết...

Thế nhưng mà bọn hắn không quan tâm, chỉ là Tử Phong, con của bọn hắn đã có thể khổ rồi, đợi đến lúc hai vợ chồng chạy trốn tới trấn Thanh Vân thời điểm, Tử Phong đã thâm thụ ngàn năm hỏa độc quán thân, tinh mạch tích tụ, cuộc đời này sợ là sống không đến trưởng thành.

Nhiều như vậy năm, vì Tử Phong bệnh tình, bạch theo hàm cùng vô bụi bay lo lắng hết lòng, thậm chí liền ca ca bạch phác vụng trộm cho cái kia miếng Huyền Dương ngọc cầm lấy đi thay thuốc phương rồi, thế nhưng mà theo tuổi lớn lên, Tử Phong trên người hỏa độc phát tác càng ngày càng nhiều lần, cơ hồ cách cái một ngày, sẽ phát tác, toàn thân nóng hổi, căn bản khó có thể chống đỡ, tất cả đều là dựa vào Tử Phong chính mình kinh người nhẫn nại, mới lần lượt hữu kinh vô hiểm đã vượt qua.

Nhưng mà, hiện nay phương thuốc chỉ kém cuối cùng một mặt: Băng Linh Thảo, trượng phu Vũ Thiên Kiệt ra ngoài đi Thanh Vân Tông xin thuốc, nhưng là Tử Phong lại mất tích, mặc cho bạch theo hàm như thế nào tìm, đều không hề tung tích.

Lúc này đây, một mực kiên cường bạch theo hàm rốt cục ngã xuống, trong hôn mê tựa hồ chứng kiến Tử Phong trở lại rồi, tự nói với mình nói hắn hiện tại đã hoàn toàn tốt rồi, rốt cục có thể không hề bị người bắt nạt, hảo hảo tu luyện rồi...

(nếu như tiểu thuyết còn nhập được rồi độc giả sâu sắc mắt, thỉnh cất chứa thoáng một phát, cảm kích khôn cùng)

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Mất tích

Chân núi Thanh Vân, nắng sớm hơi hi, khắp núi Yên Lam chưa thối lui, ánh sáng nhạt ở bên trong, bạch theo hàm chậm rãi mở to mắt, phát hiện mình nằm ở trên giường, ngồi dậy, thần sắc không khỏi ảm đạm xuống. Chính vô thần, trước mặt chạy tới một thiếu nữ, thiếu nữ Tú Nhĩ tuyệt tục, đều có một cỗ nhẹ nhàng chi khí, nói không hết ôn nhu khả nhân. Hai mắt sưng đỏ một đầu tựu nhào vào bạch theo hàm trong ngực "Mẹ, ca ca như thế nào còn không có trở lại, cũng đã ba ngày rồi..." Nói xong nói xong vô Hâm Nhi lại nhìn không được rồi lệ rồi.

"Hâm Nhi đừng khóc. . . Ca của ngươi sẽ tìm được . . . Nhất định sẽ . . ." Bạch theo hàm an ủi, chỉ là thanh âm này ần ần lộ ra thanh âm rung động. Đã ba ngày rồi, mặc cho tộc nhân như thế nào tìm kiếm, Tử Phong đều không hề tin tức...

Ngoài phòng đột nhiên nhớ tới tiếng bước chân, "Tử Phong ca, có tin tức sao?" Ngoài cửa chạy vào thiếu nữ cũng đẩy hàm về lo âu, gấp giọng dò hỏi. Thiếu nữ đứng sau đi theo một cương kiện quyết nam tử, cao lớn uy mãnh, trong ánh mắt cũng lộ ra hỏi thăm chi sắc. Bạch theo hàm hai mắt vô thần, buồn vô cớ lắc đầu.

"Ai. . . Đệ muội không cần vô cùng lo lắng, Tử Phong người hiền đều có Thiên Tướng, nhất định sẽ tìm được . Chưa từng nghĩ, ta mới ly khai gia vài

ngày, tự đã xảy ra chuyện như vậy, ai . . "

"Bạch thăm, Tử Phong ca ca như thế nào còn không tìm được a." Bạch theo hàm sờ lên thiếu nữ đầu: "Hâm Nhi, cùng Tử Yên ra đi chơi đi." Nói xong cất bước cùng nam tử đi vào Ngoại đường.

Người tới là Võ gia Trang Vũ phi minh, là mất tích Tử Phong Nhị bá, chạy vào thiếu nữ là võ Tử Yên, là võ phi minh con gái, từ nhỏ cùng mất tích Võ Tử Phong cùng nhau lớn lên, cho nên quan hệ rất tốt, biết được Tử Phong mất tích, cũng là lo nghĩ không thôi.

"Tam đệ bên kia biết rõ tin tức này sao?" Võ Phi Hồng hỏi, bạch theo hàm lắc đầu: "Bụi bay đã đi năm ngày rồi, nơi nào sẽ biết rõ, ta đã sai người thông tri bụi bay lập tức hồi Vũ gia trang. Chỉ là, chỉ là, nói dễ vậy sao a. Trái lại Tử Phong đến cùng hội đi nơi nào? Có thể hay không, có thể hay không..." Giảng đến cái này, bạch theo hàm nhin không được che mặt mà khóc.

"Đệ muội không cần lo ngại, có lẽ Tử Phong là trong khoảng thời gian ngắn lạc đường, tìm không thấy trở lại lộ mà thôi, không có gì trở ngại. Ngược lại là Tam đệ, lập tức có thể trừ đủ phương thuốc, trị hết Tử Phong ngoan tật, lại phát sinh... Tam đệ biết rõ sau còn không biết sẽ như thế nào đây này. . . " Võ phi minh thở dài nói.

"Băng Linh Quả, ở đâu là dễ dàng như vậy tự đặt được, trừ phi Thanh Vân Tông hội quên lúc trước phát sinh ... Băng không bụi bay sớm tự trở lại rồi, nhưng là bây giờ Tử Phong đều mất tích, cái này Băng Linh Quả muốn tới lại có gì dùng a." Bạch theo hàm muốn nói lại thôi, chuyện lúc ban đầu, Thanh Vân Tông như thế nào hội tiêu tan hiềm khích lúc trước, đây chính là lại để cho Thanh Vân Tông hổ thẹn sự tình a.

Bạch theo hàm hai mắt mông lung, đã bao nhiêu năm, vì chậm trễ cứu chữa Tử Phong ngoan tật, lúc trước đem ca ca vụng trộm tiễn đưa cho mình Huyền Dương ngọc bội lấy ra, mới tìm được một vị thoái ẩn danh y ra tay, được thuốc này phương. Tử Phong sinh ra lúc, gia tộc chính nguy cơ trùng trùng, Tử Phong gia gia Vũ Thiên Kiệt năm đó trong cơn tức giận, bắt nạt trưởng tử Võ Thiên Khôi ngang ngược can rờ, vì bảo hộ nữ nhân của mình, phé đi Võ Thiên Khôi hai chân, nhắm trúng ngấp trời đại họa.

Võ gia tức giận, muốn đưa Vũ Thiên Kiệt vào chỗ chết, Tử Phong nãi nãi vạn bất đắc dĩ, tự vận tạ tội, về sau phé đi Vũ Thiên Kiệt kinh mạch, mới khiến cho sự kiện dẹp loạn. Bất quá Vũ Thiên Kiệt nhất mạch bị giáng chức ra Võ gia đích thất, tại đời ra Võ gia trong quá trình lại bị cừu nhân đuổi giết, đây cũng là vì cái gì Võ gia không có phái người cứu trợ nguyên nhân.

Thiên Kiệt nhất mạch bị giáng chức ra dòng chính chỉ về sau, từ nay về sau dùng bên cạnh thị tự cho mình là, thanh sơn lục thủy, bụi cỏ ếch kêu tướng mạo làm bạn, nguyên vốn có thể ý lại thân bằng hảo hữu, đều như chim sợ cánh cong, tứ tán ly khai. Như không phải Tử Phong Nhị bá nẫu là trần Thanh Vân trần chủ chỉ nữ, nghĩ đến cái này nhất an ninh cư trú chỗ cũng không còn sót lại chút gì rồi. Hôm nay Viết Tử dùng một loại bình thần phong cách nhẹ nhàng tự thuật lấy, đối với năm đó phồn hoa sinh hoạt đã không còn sợ cầu, lại gặp Tử Phong muội muội Hâm Nhi sinh ra, bạch theo hàm thăm nghĩ cùng người nhà an ổn sinh hoạt. Đối với những trước khi kia đuổi giết, từ lâu phủ đầy bụi trong lòng...

Bên ngoài mơ hồ nghe được cao sân luyện tập bên trên hô quát thanh âm, còn một tháng nữa tự là trần Thanh Vân ba năm một lần sẵn sẵn đại hội, bạch theo hàm đứng dậy đi vào Tử Phong nằm qua trước giường, sờ lên trên giường gối đầu, đã bao nhiêu năm, bao nhiêu lần rồi, mỗi khi cái kia kiều nộn thanh âm ở bên tai mình vang lên: " mẹ, ta muốn tu luyện, ta muốn trở nên mạnh mẽ. . . Ta muốn như phụ thân đồng dạng bảo hộ các người", "Mẹ, vì cái gì ta không có biện pháp tu luyện", " vì cái gì Đại ca cùng nhị ca, bảo ta phé vật. . . ", " vì cái gì bọn hấn tổng khi dễ ta." "Mẹ, mẹ, mẹ, vì cái gì. . . Vì cái gì. . . Vì cái gì. . ." Những âm thanh này như mộng má lúm đồng tiền đồng dạng, dây dưa lấy bạch theo hàm, làm cho nàng bao nhiêu lần tại đêm dài người tỉnh, nguyệt hiểu phong thanh thời điểm lặng yên rơi lệ.

"Không thể tu luyện, tại nơi này thượng võ trong thế giới, đã bị vô tình vứt bỏ. Chẳng lẽ liên cái này chỉ ven ven có tánh mạng, cũng muốn cướp đoạt sao... Tử Phong, người đến cùng ở nơi nào a, bụi bay, người nhanh lên trở lại a, ta nhanh nhin không được rồi" bạch theo hàm trong nội tâm im ắng la lên, mặc cho hai hàng Thanh Lưu tại trên mặt nóng rất rong ruổi, trên mặt đất lửa đốt sáng ra một giọt lại một giọt im ắng thờ dài.

Võ phi minh lôi kéo võ Tử Yên tay hướng bên ngoài đi đến "Người Tử Phong ca ca như thế nào lại đột nhiên mất tích đâu này? Mất tích mấy ngày hôm trước Tử Phong cùng ai cùng một chỗ?" Võ Tử Yên, chớp chớp tươi đẹp hai mắt, một bộ như có điều suy nghĩ bộ dạng, nàng cũng cảm thấy kỳ quái: "Ngày đó Tử Phong ca ca sắc mặt rất tốt, còn nói muốn dẫn nàng cùng Hâm Nhi đi ra ngoài câu cá... Về sau về sau, tự trên đường đụng phải đại bá gia hai cái ca ca: Võ Tử Minh cùng võ tử mực, bọn hấn cùng một chỗ không biết nói gì đó, Tử Phong ca ca tự lại để cho chúng ta trở về, chúng ta

không có đi theo, chỉ sau Từ Phong ca ca buổi tối tự không có trở lại, chợt nghe đến Từ Phong ca ca mất tích tin tức..."

Võ phi mình hai tay không biết là nắm thật chặt. Từ Yên gặp phụ thân sắc mặt âm trầm, hình như có phát giác."Cha, có phải hay không là đại bá gia ca ca, là bọn hắn đem Từ Phong ca...?"

Võ phi mình không chờ Từ Yên nói xong, tự quát lớn Từ Yên nói: "Không được nói bậy, Vũ gia trang từ trước đến nay đoàn kết một lòng, như thế nào sẽ phát sinh chuyện này sự tình. . . ."

"Thế nhưng mà, thế nhưng mà, Từ Phong ca ca tự là cùng bọn hắn gặp mặt chỉ về sau, mới... ." Từ Yên bị phụ thân răn dạy, bất mãn mâu thuẫn đến.

"Tốt rồi, không muốn lại nói tiếp, việc này cứ như vậy, hiện tại hết thấy chờ Từ Phong tìm được sau đều có cái lại, người cũng đừng có đoán bậy." Nói xong võ phi mình giương lên tay, vẻ mặt rất không nhìn bộ dạng, cất bước ly khai, đợi nhìn không tới Từ Yên lúc, sắc mặt mới mây đen rậm rạp: Đại ca, người dường như từ a!

Võ phi Minh đại ca, thì ra là Từ Phong đại bá, có hai đứa con trai. Con trai trưởng Từ Minh là vợ trước Tôn thị chỗ sinh, Tôn thị về sau bất hạnh gặp nạn, bị cừu địch giết chết, một tuổi sẽ không có mẫu thân, đây cũng là Đại ca như thể thiên vị nguyên nhân của hắn, làm sao huống, những năm này Đại ca đem trong nhà lớn nhỏ công việc toàn bộ khiêng trên vai, không có thời gian chiếu cố hắn, liền mọi chuyện đều theo tâm ý của hắn mà đến, dù cho làm sai, cũng không đành lòng quá nặng trách phạt, dù sao thua thiệt vợ đã chết quá nhiều. Đến nỗi Từ Minh những năm này càng lúc càng ngang ngược, xem kỷ luật như không, có thể tu luyện xác thực phi tốc bay lên, không thể không khiến người vừa hận vừa yêu.

Hai từ võ từ mực, là Đại ca tái giá lục Tuyết Lan nhi tử, lục Tuyết Lan xuất từ thương nhân chi gia, bình thường tính toán tỉ mỉ, hiện tại phụ trách Vũ gia trang tài vụ quản lý, cũng là ngay ngắn rõ ràng. Từ mực năm nay 14 tuổi, Từ Minh đại từ mực 2 tuổi. Từ mực suốt ngày đi theo ca ca, cũng không phải lộ ra núi không lộ ra nước. Tuy nói là Võ Giả trung kỳ cấp bậc, nhưng là so với ca ca Từ Minh Võ Sư sơ kỳ xác thực kém quá xa... Không đáng để lo.

Võ phi mình vừa đi vừa muốn, chưa phát giác ra tiếp cận * sân luyện tập, xa xa trông thấy Từ Minh, từ mực, sắc mặt chưa phát giác ra lại ám thêm vài phần, ngay cả chào hỏi cũng không cùng đang tại huấn đạo võ Hạo Nhiên đánh, liền đi tới Từ Minh, từ mực bên cạnh. . .

Lại nói Từ Phong mất tích ngày nào đó, trời sáng khí trong, Huệ Phong sự hòa thuận, cánh rừng bao la bạt ngàn nhiều tiếng, tiếng thông reo trập trập. Hâm Nhi (Từ Phong muội muội), Từ Yên (Nhị bá võ phi mình con gái) ý định cùng một chỗ đến phía sau núi dòng suối nhỏ đi bắt cá, Từ Phong tả hữu vô sự, liền cùng bọn hắn cùng một chỗ. Vừa mới ra Vũ gia trang không lâu, lại đụng phải Từ Minh, từ mực (Từ Minh, từ mực là đại bá võ phi mình nhi tử), Từ Yên cùng Hâm Nhi đối với hai người bản không có hảo cảm, liền giả bộ không thấy, Từ Phong càng là đề không nổi hứng thú, thế nhưng mà bọn hắn không mở miệng, không có nghĩa là có người hội trầm mặc.

"Ồ, đây không phải Từ Phong, Hâm Nhi, Từ Yên sao, các người muốn đi chỗ nào? Muốn hay không đường ca ta bảo hộ các người à?" Từ Minh cười đùa tí tưng mà hỏi.

"Ai muốn người bảo hộ, ta đã Võ Giả Trung cấp, kẻ bên này lại không có gì Yêu thú, đừng chậm trễ chúng ta thời gian, Hâm Nhi, chúng ta đi." Từ Yên lôi kéo Hâm Nhi muốn đi, Từ Minh không thuận theo, ngăn tại lộ trước.

Còn chưa chờ Từ Yên chửi ầm lên, từ mực liền lôi kéo Từ Minh tay: "Ca, đi nhanh đi, đừng quên chúng ta còn có chính sự." "A đúng đúng, còn muốn đi hái Băng Linh... ." Từ mực một thanh che Từ Minh miệng, tức giận trừng mắt Từ Minh liếc.

Băng Linh? Băng Linh Quả! Từ Phong trong nội tâm lập tức nhắc lên con sóng gió động trời, hô hấp bắt đầu ồ ồ, nếu như, nếu có Băng Linh Quả, như vậy chính mình có thể tu luyện rồi, phụ thân những năm này cũng không dùng đến bốn phía cầu người hỏi ý. Tuy nhiên bụi bay vợ chồng chưa từng tại Từ Phong trước mặt toát ra mây may về một mối, nhưng là trong đêm khi có khi không tiếng thở dài luôn nhẹ nhàng mà đánh đắm lấy Từ Phong trong đám người tâm mềm mại nhất nội tâm, ngày nay, như vậy khốn cảnh lập tức muốn chấm dứt, như thế nào sẽ không để cho người mừng rỡ. Từ Phong vốn là bình thân không có gì lạ hai mắt, lập tức tràn đầy hi vọng, liền tối thiểu nhất hoài nghi đều ném lại không còn một mảnh.

Từ Phong sửa sang suy nghĩ, không thể chờ đợi được hỏi thăm "Không biết Đại ca đi tìm cái gì đó, tiểu đệ bởi vì không thể tu luyện, bình thường xem một ít tạp vụ sách vở, đối với thảo dược vẫn có chút hiểu rõ, có lẽ có thể bang đến đại ca bề bộn."

"Thật sự sao, ta đang lo tìm không thấy người, không nghĩ tới Từ Phong người đối với dược thảo như vậy hiểu rõ, vậy thì cùng chúng ta cùng đi chứ." Từ Minh rất là coi mở đã đáp ứng.

"Ca, vậy không được, không phải nói tốt rồi, tựa chúng ta sao, chuyện này ai cũng không thể nói cho, người như thế nào, như thế nào..." Từ Mặc không vui nói.

"Tốt rồi, đừng nói nữa, Từ Phong cũng không phải ngoại nhân, cái kia chúng ta đi thôi." Từ Minh gặp mục đích đã đem đạt tới, nhắc chân tựa hướng phía trước đi đến.

Từ Phong trở lại đối với Hâm Nhi, Từ Yên hơi có áy náy diễn giải: "Hâm Nhi, ca có chút việc, hôm nay không thể cùng các người, ngày mai sẽ cùng nhau đi, được chứ?"

Hâm Nhi chép miệng, vẻ mặt không tình nguyện bộ dạng, ngoài miệng lại nói: "Vậy được rồi, bắt quá ca người muốn sớm chút trở lại, bằng không thì mẹ hội lo lắng." Từ Phong lên tiếng, tựa cuống quýt đi theo.

"Từ Mặc ca, có phải hay không các người có Băng Linh Thảo tin tức à?" Từ Phong nhìn không được, cẩn thận từng li từng tí mà hỏi.

"Từ Phong. Người quả nhiên thông minh, biết rõ chúng ta muốn đi tìm Băng Linh Thảo, bắt quá, nhất định không muốn nói cho người khác biết, tìm được Băng Linh Thảo, ha ha, lập tức có thể đến Tầng Thứ Các đòi lấy một bộ Hoàng giai Cao cấp công pháp, ta đây tại sân bắn trên đại hội nhất định sẽ đại phóng dị sắc." Từ Minh không khỏi đắc ý nói.

"Từ Minh ca, Băng Linh Thảo có thể hay không cho ta một điểm, người cũng biết, ta bệnh này, còn kém Băng Linh Thảo có thể chữa khỏi." Từ Phong đây coi lòng hi vọng mà hỏi. Từ Minh hơi chút chần chờ, hay vẫn là đã đáp ứng Từ Phong thỉnh cầu. Vì vậy, một chuyến ba người, rất nhanh hướng xa xa đi về phía trước.

Thật lâu, đi vào một chỗ ở dưới chân núi, Từ Phong không khỏi ngạc nhiên. Chỉ thấy, trên núi một mảnh hoang vu, phiền thảo không sinh, cỏ nhường có chút phát tím, cùng chung quanh cây cối thanh thúy tươi tốt, nước chảy giao thoa cảnh sắc, không hợp nhau. Nhiệt độ cũng hơi có chút khô nóng. Từ Phong cảm thấy thân thể có một ít khác thường, nghĩ hoặc quan sát Từ Minh hai người: "Nghe đồn, Băng Linh Thảo sinh ở giá lạnh chi địa, cấp Thiên Địa chi hàn vi dưỡng, tại đây nhiệt độ như vậy cao, tại sao có thể có Băng Linh Thảo đâu này?"

"Từ Phong có chỗ không biết, vạn vật tương sinh tương khắc, có độc xà địa phương, tất có giải độc dược thảo, vật cực tất phản, làm sao có thể xác định nơi này không có Băng Linh Thảo đâu này?" Từ Mặc nhìn chăm chú lên Từ Minh, chậm rãi mà nói, tựa hồ là đã chuẩn bị xong tìm từ.

Từ Phong đề xuống đầy não hồ nghi, đi theo hai người hướng trên núi đi đến, theo độ cao gia tăng, nhiệt độ cũng càng ngày càng cao, Từ Phong thân thể cũng càng ngày càng nóng, tựa hồ có một loại lực lượng muốn theo trong huyết mạch phá tan, thể lực dần dần bắt đầu chống đỡ hết nổi. Kỳ thật vừa rồi tại người đi đường thời điểm, Từ Phong đã chỉ mình cố gắng lớn nhất vừa rồi đuổi kịp Từ Minh cước bộ của bọn hắn, lúc này mới vừa xong chân núi, chưa kịp nghỉ ngơi và hồi phục, tựa vừa muốn lên núi, nếu không là trong lòng cũng là kềm nén không được, Từ Phong cũng sẽ không gấp gấp như vậy tựa hướng trên núi đi nha.

Đi không biết bao lâu, dưới chân cát đá thỉnh linh biến thành màu nâu tím, tán mát ra một loại đẹp dễ nham sắc, cỏ nhường bên trong thực vật đã không còn sót lại chút gì, trong tầm mắt cũng chỉ còn lại có một loại nham sắc, Từ Minh cùng từ Mặc tựa hồ sớm đã đoán trước, bước chân y nguyên không nhanh không chậm.

Từ Phong quan sát phía trước, sóng nhiệt đã lại để cho không khí đều có chút vặn vẹo, mồ hôi lướt qua đôi má, tại trước khi rơi xuống đất cũng đã mất

đi. Đi cũng không biết bao lâu, xuyên thấu qua tầm mắt, mờ hồ chứng kiến phía trước có một khối nhan sắc đỏ tía cực lớn thạch đầu vắt ngang ở phía xa.

"Đã đến, đã đến, tựa là ở đây rồi, Từ Phong nhanh lên tới." Từ Minh mừng rỡ kêu gọi, Từ Phong lau mồ hôi, đề xuống thân thể không khỏe, bước nhanh đi tới.

Chỉ thấy, Từ Minh vây quanh Cự Thạch đằng sau, tại một cái không thấy được địa phương, có một cái đen sì cửa động, cửa động tuôn ra từng đợt nhiệt lưu, đập vào mặt. Từ Phong sắc mặt hồng trướng, thân thể bởi vì áp chế mà có chút run rẩy, thế nhưng mà trong lòng của hắn so với ai khác đều khát vọng, đương một loại hi cầu áp lực vài chục năm mà không thể thực hiện, tại hi vọng có thể đụng tay đến lúc, hết thấy hết thấy đều không trọng yếu.

Lúc này Từ Minh vốn định tổn hao một ít miệng lưỡi đem Từ Phong lừa gạt đi vào, ai ngờ Từ Phong cũng không nói lời nào, một đầu liền chui đi vào. Từ Minh hiểu ý đối với từ mực cười cười, thời gian dần qua đi theo.

Trong động cũng không hắc, trong tầm mắt hơi có chút ánh sáng màu đỏ, chỉ là nhiệt độ cùng ngoài động nghiêm nhiên không thể đánh đồng, góc áo đều có cô phát tiêu hương vị. Dưới chân nham thạch đã khô tảo thành phấn, dẫm lên trên lòng loét suy sụp suy sụp, tựa hồ muốn hãm sâu trong đó. Từ Phong thất tha thất thểu đi lên phía trước đi, kinh mạch có loại tê tâm liệt phế đau đớn, so với trước phát bệnh lúc muốn đau bên trên gấp bội, Từ Phong cắn chặt hàm răng, nhìn không chớp mắt, cứ như vậy cũng không biết đi rất xa, khỏe miệng khô nứt, tóc cháy khô, tựa hồ chỉ muốn một chút như vậy mà sát, sẽ đốt đốt .

Từ Phong trở lại quan sát, Từ Minh, từ mực sớm đã không thấy tung tích, Từ Phong lúc này mới phát giác được sự tình có chút kỳ quái, bắt quá đã không có cách nào rồi. Trong động ánh sáng màu đỏ hết sức rõ ràng, tại mất tể trong phác hoạ một đạo lại một đạo huyền diệu đường cong.

Từ Phong hai tay vịn nóng hồi nham bích, trên người nghiêm trọng tổn thương cảm giác đã bắt đầu lại để cho hai mắt mê ly, toàn bộ ánh mắt đều mông lung: Từ Phong tựa hồ thấy được mẫu thân tại trong phòng bếp làm đồ ăn, Hâm Nhi lặng lẽ lên đi vào, vụng trộm cầm lên một khối thịt phồng tới trong miệng, lại bị phòng nhe răng nhếch miệng, bị mẫu thân phát hiện, nhin không được thân mật đập vào Hâm Nhi bàn tay nhỏ bé; thấy được phụ thân, tại nóc phòng ngồi xuống, ánh sáng mặt trời chiếu ở trên người, trông rất đẹp mắt; còn có chính mình, tay bụng lấy một bản 《 tàn đao trăm thiên 》, xem mùi ngon... Hết thấy tựa hồ rất ngắn tạm, chỉ là cái này trong nháy mắt tựa là Vĩnh Hằng.

Kinh mạch xé rách đau đớn lại để cho Từ Phong trong chốc lát thanh tỉnh, phảng phất có hàng tỉ con kiến muốn cắn phá kinh mạch của mình mà ra, Từ Phong thống khổ trên mặt đất lăn qua lăn lại, một cái sơ sẩy tựa theo địa thế, lăn đến đáy động, chỉ sau rồi mất đi tri giác.

Đã qua rất lâu, Từ Phong gãy dựa lấy tỉnh lại, trước mắt một mảnh thâm thúy đỏ tía, nhiệt độ cao đã làm cho người tức lộn ruột. Chung quanh không gian rất lớn, hiện ra một cái hình cầu, mà làn gió thần ở trong đó. Thân thể đau đớn đã chết lặng, quần áo rách nát, lấy dính không ít vết máu. Từ Phong muốn đứng, thế nhưng mà thân thể khẽ động tựa tê tâm liệt phế đau.

Ánh mắt nhìn hướng trong nham động, trên mặt đất tự nhiên chấp lên một cái Thổ đài, Thổ trên đài, có một cây dược thảo, cái này là như thế nào một cây thực vật a, cả góc cảnh Diệp Lưu Ly giống như hồn nhiên thiên thành, tàn mát ra thanh tịnh đỏ tía, tăng một trong phân tắc thì ngại yêu, giảm một trong phân tắc thì ngại nhạt, phiến lá hiện lên bao nhiêu hình sáu cạnh, cạnh góc khảm một vòng sáng ngời khe hở, mà ở cái kia cảnh lá ngoài miệng đầu, một miếng Từ Kim sắc trái cây chính kiêu ngạo lác lác lấy...

Từ Phong ngây dại, dùng hết cuối cùng một tia lực lượng, theo trên mặt đất bò , bước chân tập tễnh, gian nan hướng chính giữa di động, quên đau xót, quên thời gian, quên hết thấy tất cả, tựa hồ có một loại thanh âm tại triệu hoán chính mình, không nữa mặt khác, chỉ có trong mắt trái cây trong tầm mắt càng lúc càng lớn.

Rốt cục, run rẩy hai tay vươn hướng cái kia gang tặc khoảng cách, sắp tới đem đụng chạm đến phiến lá thời điểm, toàn bộ không gian nhiệt lượng đều luống cuống , tựa hồ muốn thôn phệ quanh mình hết thấy, cuồng phong gào thét, Từ Phong tựa là trong đó một chiếc thuyền lá nhỏ, tà hữu lay động. Nhưng Từ Phong mặt không đổi sắc, không chút do dự nghỉ, chăm chú địa bắt được dược thảo rễ cây, oanh một tiếng, Từ Phong quần áo, lông mi, tóc, đều thiêu đốt , tùy theo lại là một cổ toàn tâm đau đớn, một đường theo bàn tay đuổi giết đến trái tim.

Người ở bên ngoài trong mắt, Tử Phong bây giờ là một chỉ nường chín "con vịt", toàn thân đỏ bừng, ần ần có sụp đổ dấu hiệu. Tử Phong lúc này cũng thanh tỉnh lại, đậm đặc cảm giác sợ hãi nhét đầy chính mình mỗi một căn thần kinh, có thể là thân thể của mình đã không cách nào khống chế, mắt nhìn lấy muốn tan thành mây khói, Tử Phong tức giận nhìn một chút lòng bàn tay được thảo, phảng phất dùng một thế kỷ thời gian, đem thảo được rút ra, lại một thanh nhét tại trong miệng của mình, chỉ sau tụt té xỉu trên đất.

Trong lúc, toàn bộ trong động nhiệt lưu theo ánh sáng màu đỏ nổi điên đồng dạng không ngừng xông tới cái này Tử Phong, mà khi rễ cây thoát ly Thổ đài cái kia khắc, trong động lập tức ám xuống dưới, sở hữu đỏ tía hào quang tại trong nháy mắt biến mất vô tung vô ảnh, sau đó một tiếng ầm ầm nổ mạnh, toàn bộ Hồng Nham núi lở sụp...

(về phần mất tích chân tướng, tại Chương 24: Hội nguyên vẹn thuyết minh đi ra, nếu để cho độc giả đại thần độc mạng đến đột ngột cảm giác, kính xin chớ trách)

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Tử Huyền Thiên Tinh Linh Quả

Vũ gia trang * sân luyện tập tự động 'Hô cấp' thanh âm, đột nhiên bị một tiếng kinh thiên nổ mạnh cắt đứt, tất cả mọi người nghỉ hoặc lấy nhìn qua dãy núi trọng điệp chỗ, suy đoán chuyện gì xảy ra.

"Nhìn cái gì vậy, có cái gì đẹp mắt, đều cho ta an phận điểm, không muốn muốn ăn đòn tụt cho ta hảo hảo tu luyện, một đám đồ lười biếng, lão tử năm đó như các ngươi lớn như vậy lúc, so các ngươi có tiền đồ nhiều hơn, lại lười biếng, ta không phải bôi da các của các ngươi." Vô Hạo Nhiên lớn tiếng quát lớn đến, nhưng mà hai đầu lông mày lại sâu lo nhìn qua phương xa, không biết làm gì cân nhắc.

Không chỉ là Vũ gia trang, mặt khác quanh thân trang trấn đều bị cái này khẽ động tĩnh giật mình tỉnh lại, theo phòng xá ở bên trong đi ra, về mặt về kinh nghĩ. Càng làm người kinh ngạc chính là, trấn Thanh Vân sở hữu Hóa Diễm, trong lúc nhất thời tất cả đều không gió tự lên, hướng phía phía nam quý lạy, như là nghênh đón một cái thời đại bắt đầu. . .

Đương Tử Phong lần nữa khi tỉnh lại đã là ba ngày sau rạng sáng, lọt vào trong tầm mắt là cô tranh tùy ý dựng nhà tranh, trong phòng để đó một cái bàn, một cái ghế, trên tường treo một ít món ăn dân dã, mặt khác nên cái gì cũng không có, keo kiệt, mộc mạc, đây là Tử Phong lần đầu tiên cảm giác.

Tử Phong sâu hít sâu một hơi, một loại sống sót sau tai nạn cảm giác tự nhiên sinh ra, còn sống cảm giác thực tốt. Tử Phong thử xuống giường, lại phát hiện toàn thân ngoại trừ suy yếu lại vấn đề gì cũng không có, "Cái này, cái này, đến cùng là chuyện gì xảy ra?" Tử Phong nghi ngờ nói, Tử Phong tỉnh tường nhớ đến lúc ấy có thể là bị thương rất nặng, nhưng là bây giờ, hiện tại như thế nào hội không có việc gì đâu này?

Kỳ thật, lúc ấy Tử Phong dùng hết cuối cùng một tia khí lực đem được thảo bỏ vào miệng chỉ về sau, tụt ngã đi. Trái cây cửa vào tức hóa, hóa thành một vũng dòng nước ấm, chảy đến Tử Phong vết thương chongchát thân thể, vốn là tiếp cận sụp đổ thân thể tại đây dòng nước ấm thoải mái xuống, sở hữu cơ bắp, làn da bắt đầu tân sinh, trong khoảng thời gian ngắn tụt hoàn toàn khôi phục. Tử Phong trong cơ thể căn rễ hòa độc, cũng giống như là Dương Xuân Bạch Tuyết, lặng yên hòa tan, hơn nữa dưới làn da mặt ần ần lộ ra Tử Kim sáng bóng, phảng phất có một cỗ lực lượng lẳng lẳng đang ngủ say.

Mà Hồng Nham núi tại yên lặng vài giây về sau, bởi vì đã mất đi gắn bó, tầng nham thạch trải qua quanh năm tháng dài nhiệt độ cao sớm đã giòn hóa, sụp đổ, tùy theo sụp xuống. Tử Phong cũng tụt theo tầng nham thạch hạ xuống mà trầm xuống, không biết qua bao lâu, tiến vào dưới mặt đất một đầu sông ngầm, theo nước chảy vọt tới Hồng Nham núi ngoài trăm dặm bãi sông, rồi sau đó bị người vớt đi lên, chuyện đã xảy ra chính là như vậy.

"Đã tỉnh, tự xuất hiện đi." Ngoài phòng có người tại nói chuyện.

Từ Phong nghe được, bước nhanh đi ra ngoài, vừa đi ra ngoài, ánh mặt trời chói mắt lại để cho Từ Phong một hồi choáng váng, suýt nữa mở mắt không ra, híp hai mắt, trông thấy tại dưới bóng cây có một vị lão giả, lão giả Thanh Tuyết khô gầy, tay áo phiêu cử, tóc bạc mặt hồng hào, cổ kính, đều có một cổ Tiên Linh Chi Khí oanh thân.

Từ Phong không dám lãnh đạm, bước lên phía trước khấu tạ đến: "Văn bối Võ Từ Phong, đa tạ tiên bối ân cứu mạng, lại để cho văn bối có thể mạng sống."

Lão giả hai tay chấp sau lưng, dò xét cẩn thận lấy Từ Phong, Ngọc Thụ Lâm Phong, tuần tú lịch sự, ngoại trừ y phục trên người có chút dài rộng, tổng thể so với kia lão từ quỳ đồ để xem muốn tốt hơn nhiều, nghĩ đến đây, lão giả không khỏi mỉm cười: "Lão phu cứu ngươi, đơn giản là dụng phải mà thôi, đây cũng là một loại duyên phận, ngươi cũng không cần đa tưởng, trước ở chỗ này ở lại đó a, chờ thêm một thời gian ngắn cho ngươi thêm ly khai khôn cùng rừng rậm a."

Từ Phong nghe xong, trong nội tâm lập tức kinh hãi, khôn cùng rừng rậm, đây không phải cấm địa sao, ta như thế nào chạy đến nơi đây. Nghĩ đến đây khắp nơi là cường đại Yêu thú, Từ Phong da đầu nhin không được run lên: "Tiên bối, tại đây khắp nơi là Yêu thú, chỉ sợ không an toàn, hay vẫn là trước ly khai nơi này a."

Lão giả nhìn Từ Phong liếc, không nói câu nào, tự nhắm mắt tu luyện rồi. Thế nhưng mà cái nhìn kia, là như vậy bình tĩnh cùng tự tin, lại để cho Từ Phong sợ hãi tâm không hiểu an tĩnh lại, Từ Phong cười cười, tìm phiên râm mát địa phương, nằm xuống, hẳn quá mệt mỏi, rất nhanh nhẹ nhàng tiếng ngáy tự tiếng nổ .

Cùng lúc đó, lão giả khép hờ hai mắt lại trọn .Ha ha ha, thật sự là trời xanh có mắt a, không nghĩ tới ta Phù lão cũng có hôm nay, thương linh thân thể, đây chính là thương linh thân thể a, đối với vạn vật muôn dân trăm họ Linh khí có cực kỳ nhạy cảm lực tương tác, trách không được tiểu tử này lúc hôn mê, Mộc Linh chi khí theo tứ phương vọt tới. Tuy nói tại phương diện tu luyện không so những Tiên Thiên kia Linh thể lợi hại, nhưng là khác người, huống chi thương linh thân thể đúng là vẽ bùa không có hai nhân tuyến, về sau ta Phù Tông tự có người kế nghiệp. Đúng, không được, nhất định không thể * chi qua gấp, xem trước một chút tiểu tử này phẩm họ như thế nào, ta Phù lão cũng không phải là người nào đều thu, ha ha ha, tuyệt đối không thể lộ ra chân ngựa, ha ha. . .

Có lẽ không chỉ là thương linh thân thể đơn giản như vậy, vũ trụ diễn biến, vạn vật tương sinh, tự Khai Thiên Tích Địa đến nay, hóa, đều là dùng một loại phương thức cực đoan tồn tại, có thể hủy diệt vạn vật, rồi lại mang đến lấy càng thêm tươi tốt tân sinh. Từ Phong từ nhỏ thâm thụ hỏa độc, chịu đủ tàn phá, đang cùng tật bệnh đấu tranh ở bên trong, bản thân đích ý chí lực cùng Tinh Thần Lực sớm đã lấy được đột phá. Thực tế tại lần trước son động cơ duyên xảo hợp ở bên trong, càng là tiến vào sơ khuy chi cảnh, chỉ là Từ Phong đối với tu luyện một chuyện, dốt đặc cán mai. Rồi sau đó lại là dụng phải Đoạt Thiên địa chi Tạo Hóa vận khí, gặp một cây Từ Huyền Thiên Linh Tinh quả, càng là thành thực kỳ Từ Kim sắc.

Từ Huyền Thiên Linh Tinh quả là Địa Tâm Chi Hỏa thai nghén mà sinh, dùng Địa Hỏa chi khí thúc đẩy sinh trưởng, vạn năm một thực, thành thực trái cây óng ánh sáng long lanh, bày biện ra tôn quý Từ Kim sắc, có tẩy kinh phạt tủy, cải tạo kinh mạch, cải thiện thể chất, thụ vạn vật Linh khí cứng bách công hiệu. Bao nhiêu lãnh đời lão quái vật cùng cực cả đời đều chưa thấy qua Từ Huyền Thiên linh quả.

Phạm nhân phục dụng sau sẽ trực tiếp bạo thể mà vong, nhờ có Từ Phong những năm này phục dụng không ít dược liệu tới dọa chế bệnh tình, huống chi còn có trong cơ thể ngàn năm hỏa độc là Từ Huyền Thiên Linh Tinh đại bổ chi vật, tại sao buông tha vừa nói. Vì vậy trời đưa đất đẩy làm sao mà bị Từ Phong đạt được, mà Từ Phong bởi vì đối với thiên địa linh khí có không hiểu lực tương tác cũng bị ngộ nhận là thương linh thân thể, này là nói sau.

Từ Phong cái này một giấc ngủ được rất thom, tìm được đường sống trong chỗ chết chỉ sau ngọt ngào, lại để cho Từ Phong trước tiên mơ tới mẫu thân, mộng thấy mẫu thân khóc đối với chính mình nói: Phong nhi, ngươi rốt cục có thể tu luyện rồi, chứng kiến phụ thân vui mừng ánh mắt, Hâm Nhi dĩ dóm vây quanh chính mình hoan hô... Mà chút nào không biết mình đã bị người nhớ thương lấy, cũng bị thụ làm môn hạ.

Không biết qua bao lâu, Tử Phong từ trong mộng tỉnh lại, vụng trộm lau khô ướt át khóe mắt, mới phát hiện Dạ Sắc sớm đã nước sơn đen như mực, lão già ngồi ở trước bàn, một bàn, một ghế dựa, Nhất Đẳng, một bình rượu đục, hai chén rượu chén nhỏ, còn có trên bàn tản ra mùi hương món ăn dân dã. . .

"Tĩnh, cứ tới đây cùng lão phu uống hai chén." Lão già ánh mắt chuyển hướng Tử Phong, mời đến hân tó.

Tử Phong không chút do dự, không nói trước mấy viết bụng đói kêu vang, mùi cơm chín sớm đã tại trong bụng nhắc lên cơn sóng gió động trời, còn nữa lão già đối với hắn có ân cứu mạng, lại có gì đáng giá hoài nghi địa phương, nếu có dị tâm, Tử Phong cũng sẽ không sống đến nay, Tử Phong bình tĩnh ngồi ở lão già đối diện, tuy nhiên rất muốn rất muốn ăn, lại như cũ bất buộc chính mình, ánh mắt bình tĩnh nhìn lão già.

Phù lão vẻ tán thưởng đặt vu ngôn biểu: "Nếu như đói, tự chính mình động thủ, lão phu không quan tâm cái gì quy củ."

Vừa dứt lời, Tử Phong vốn là sững sờ, nhanh tận lực bồi tiếp dùng một hồi Phong Quyền Tàn Vân xu thế, đem trên bàn bữa tối thu thập không còn một mảnh, đã xong vẫn không quên đánh nữa một cái ợ một cái. Phù lão da mặt không được tự nhiên co rúm vài cái, cầm lấy chén rượu cứ như vậy huyền trên không trung, rất lâu, mới uống một hơi cạn sạch.

Tử Phong đứng dậy, lần nữa hướng Phù lão sâu gửi tới lời cảm ơn: "Tiền bối cứu chi ân, vẫn bồi suốt đời khó quên, ta..."

"Đến cùng đã xảy ra chuyện gì, thiếu chút nữa ngay cả mạng sống cũng không còn?" Tử Phong nghe vậy, sắc mặt lập tức tự cứng ngắc lại, rốt cuộc là tuổi còn quá nhỏ, rồi sau đó thờ dài, theo chính mình lúc nhỏ thân trúng hỏa độc, cha mẹ khắp nơi tìm y hỏi xem bệnh, đến mấy ngày hôm trước đã phát sanh chân tướng từng cái nói ra, biểu lộ từ khó qua, áy náy, càng về sau thất lạc cùng không thể làm gì.

"Người có nghĩ là muốn tu luyện?" Phù lão đặt chén rượu xuống, đối với Tử Phong đã đại khái đã có hiểu rõ, dù sao sống lớn như vậy mấy tuổi, một ít trò mèo là không thể gạt được mắt của hắn, về mặt chờ mong nhìn qua Tử Phong, mở miệng diễn giải.

"A, tu luyện?" Tử Phong vẻ mặt không thể tin đến, hình như là tại chạm đến một cái hư niệm mù mông.

"Như thế nào người không muốn?" Phù lão thanh âm có chút khản trương.

"Không không không, ta không phải ý tứ này, ta nói là, thân thể của ta thể năng tu luyện sao?" Tử Phong vội vàng giải thích nói.

"Như thế nào không thể, người không thể tu luyện, người đó còn có thể tu luyện, người lúc hôn mê ta đã đem trên người của người hỏa độc cho nhỏ rồi, bất quá người muốn trước cùng ta vẽ bùa." Phù lão một vỗ bàn, mấy dạn mặt dày nói ra, xem tiểu tử này như vậy, không biết lúc nào có thể nói tình tường, không bằng trực tiếp lừa gạt hắn.

"Nhỏ ? Thật sự sao, ta có thể tu luyện rồi, ta thật sự có thể tu luyện ?" Tử Phong cao hứng bưng bưng, sớm đem vẽ bùa một chuyện tự động xem nhẹ, mà Phù lão cũng vẻ mặt mình say mê bộ dạng, cứ như vậy Tử Phong dần dần u mê tiến vào Phù môn.

Chương 5: Bái sư

Dực viết, trời còn chưa sáng, Từ Phong đã bị lão đầu lui tới bước chân cho khiến cho không có cách nào tiếp tục ngủ, theo vừa nằm ngủ không lâu, lão đầu tự cách canh giờ tự đi ra ngoài nhìn một chút trời đã sáng chưa, xem xét trời còn chưa sáng, tự nói nhỏ, nói như thế nào thiên còn không sáng, thời gian như thế nào chậm như vậy các loại, Từ Phong bắt đầu đi chỉ phải đứng dậy, đi vào ngoài phòng, lúc này Dạ Sắc y nguyên dày đặc, khi nào đầy sao tại trong bầu trời đêm làm đẹp, xa xa rừng rậm ở chỗ sâu trong truyền đến đứt quãng đã thú tru lên.

Lão già đứng ở phía trước một chỗ trên đất trống, không biết từ chỗ nào làm đến một trương đàn bằng gỗ trường hình tứ giác bàn, hai bên có chút giờ lên, giống như dây cung tự lực xu thế, toàn bộ mặt bàn tại trong bóng đêm tàn mất ra sâu kín kim quang, bằng gỗ rậm rạp mỹ lệ, tính mỹ dị thường, hoa văn tinh tế tỉ mỉ hiểu rõ, phát ra trận trận mùi thơm, bàn thân một khối, điêu khắc đơn giản nhưng không mất tự nhiên hoa mỹ. Trên bàn để đó một chỉ nhan sắc có chút âm đạm bút lông, thấy không rõ lắm, ngoại trừ ngòi bút phát ra một tia ôn nhuận bạch quang, không có cái gì đặc biệt. Trên bàn còn có, một chiếc nghiền mực, một xấp hơi hoàng trang giấy, bên ngoài cái gì cũng không có.

Phù lão gặp Từ Phong, bề bộn mời đến hán tới."Sắc trời đêm hiểu, là mỗi viết thiên địa linh khí hỗn loạn nhất thời điểm, đồng thời cũng là nồng nặc nhất thời khắc, cho nên bất kể là tu luyện hay vẫn là vẽ bùa, đều là tốt nhất thời cơ" Phù lão cười giải thích nói. Dạ Sắc đã bắt đầu thừa thốt, chân trời chảy ra tí tí từng sợi sáng bóng. Phù lão sắc mặt đột nhiên trở nên nghiêm túc, nhìn xem Từ Phong, mỗi chữ mỗi câu, ngữ khí trước nay chưa có ngưng trọng:"Người có nguyện ý hay không bái ta làm thầy, ta có thể dạy người vẽ bùa, cho người trở thành một đời cường giả, người có nguyện ý không?"

Từ Phong sửng sốt, nhưng là hiểu rõ, tối hôm qua ngay tại tự định giá, lão già vì cái gì đối với chính mình tốt như vậy, chỉ là vô tình gặp được rồi sau đó thuận tay cứu được tính mệnh đơn giản như vậy sao, nếu như là như vậy, cái kia cứu bên trên chỉ sau là được lại để cho chính mình ly khai, gì là như thế phiên toái. Huống chi lại là tại hiểm ác chi cảnh, nhưng nên có tâm phòng bị người. Từ Phong cũng nghĩ đến thu đồ đệ điểm này, thế nhưng mà lão già đánh giá là lánh đời cường giả, bằng không thì ai lại hội một mình đến không cùng rừng rậm, hơn nữa lại là này dạng mây trời nước chảy, chỉ có điều Từ Phong một mực không dám xác định, trên người mình có cái gì tính chất đặc biệt có thể thu đến lão già ưu ái.

"Văn bối tuy nhiên nguyện ý, chỉ là tiền bối có chỗ không biết, Từ Phong bởi vì thân thể nguyên nhân, đối với tu luyện một chuyện dứt khoát cán mai, kính xin tiền bối suy nghĩ sâu xa." Từ Phong nội tâm tuy nhiên kích động vạn phần, nhưng cũng không mất đi lý trí, minh bạch sự tình phi thường trọng đại, không thể có một điểm qua loa.

"Lão phu xem người làm người chính trực, mới đưa ra muốn thu người làm đồ đệ, không nghĩ tới người như thế vong ân phụ nghĩa, thiết thời ta một phen tài bồi chi tâm" Phù lão nhìn không được trong nội tâm run rẩy, hết cách rồi, vì thu một cái thỏa mãn đồ đệ, không thể không nước miếng hạ mặt mo, lừa gạt lừa gạt Từ Phong.

"Không không không, Từ Phong tuyệt không có mạo phạm chi ý, đã như vậy. . . Sư phụ ở trên, xin nhận đồ nhi cúi đầu." Từ Phong cũng không sĩ diện cãi láo, đối với lão già ba khẩu chín bái, đi bái sư chỉ lễ, chính mình nội tâm cũng là kích động vạn phần.

Phù lão thấy thế, vội vàng đem Từ Phong kéo , hai tay đều có chút run rẩy, trong lòng nghĩ lấy: Lão tửu quỷ, thấy được sao, chờ đồ đệ của ta tới thu thập người đồ đệ a, ha ha. . . Ngoài miệng lại nói:"Tốt đồ nhi, từ hôm nay trở đi, ngươi chính là ta Phù môn một thành viên, sư phụ truyền thụ cho người về vẽ bùa tu luyện công việc, người muốn cố gắng tu luyện, sớm viết đem cái kia rựu lâu năm. . . Sớm viết trở thành cường giả."

"Từ Phong, tất không phụ sư phụ chỗ chúc." Từ Phong đáp ứng, từ nay về sau liền trở thành Phù môn một thành viên.

Phù lão cũng không làm dừng lại, lúc này giảng đến Phù môn phát triển."Phu trong thiên địa, vạn vật chi quang vinh khô, bách thú chi di chuyển, vật đổi sao dời, thủy triều lên xuống. Phong phiêu dật, hỏa cuồng nhiệt, nước Linh Động, Thổ trầm trọng, mộc sinh cơ, kim bén nhọn, lôi luống cuồng.. Hoặc phiêu, hoặc đốt, hoặc đứng, sinh, phá, oanh, hay là bồn tẩu, di chuyển, hồi du, bay lượn, đều tại ở giữa thiên địa lướt qua dấu vết của mình, những huyền diệu này đường cong không thể nắm lấy, cổ nhân đem hán phác họa trên giấy, phát hiện đặc biệt tranh vẽ có thể sinh ra không thể tưởng tượng tác dụng.

Tỷ như bổ nguyên phù, có thể tại đường cong hoàn thành chỉ tế, hấp thu Mộc Linh sinh cơ chi khí, đã đạt tới cho người khôi phục nguyên khí công hiệu, còn có Phong Tường Phù, Thổ Thuần phù chờ chờ, những điều này đều là tại trong tự nhiên lĩnh ngộ đồ vật, về sau vẽ bùa dần dần phát triển lớn mạnh,

đời thứ nhất Phù Tô Phù Vạn Lý sáng lập Phù môn, đến hôm nay đã có mấy ngàn năm con đường trải qua rồi..."

Từ Phong không khỏi có chút nghi hoặc: "Chữa bệnh, công kích? Có thể hấp thu một Phương Linh khí, nếu là đem sinh cơ đều hút đi rồi, đây chẳng phải là thành một mảnh đất hoang, đây không phải thật là tà ác sao, còn không bằng đan dược đến càng mau lẹ."

Phù lão lập tức khinh thường đến: "Đan dược? Đó mới là mồi gà lấy trứng, trực tiếp đem dược liệu nhỏ rồi, còn thể nào chữa trị. Phù lục chỉ là hấp thụ nhất định lượng nguyên khí, giả dùng lúc viết, còn có thể phục hồi như cũ cùng khôi phục, lẫn nhau so sánh, cái nào càng có ưu thế a, làm sao hướng phù lục ngoại trừ trị liệu còn có thể tiến công, phòng ngự, đan dược được sao?"

Sáng sớm tại phương đông màn đêm bên trên kéo lê một đạo xinh đẹp miệng vết thương, Dạ Sắc cuồng quét bắt đầu chạy thực mạng.

"Tốt rồi, không nói, hiện tại trước dạy người đơn giản nhất phù lục, bỏ nguyên phù, bỏ nguyên phù là một cấp phù lục, chỉ cần rót vào nguyên khí, không chế tốc độ, như vậy phác họa là tốt rồi..." Phù lão dứt lời cầm lấy bút lông, Nguyên lực chậm rãi rót vào bút lông, chỉ thấy ngòi bút lập tức tự nhuộm thành một mảnh Kim sắc, rồi sau đó cầm qua nhất trương phù giấy, tự hành vân lưu thủy họa, hạ bút Như Phong, mấy hơi thở tự hoàn thành, thu bút nháy mắt, lá bùa tự hành phiêu nổi giữa không trung, bốn phía phảng phất nổi lên một hồi thích ý gió nhẹ, lá bùa lóe lên tự rơi xuống trên bàn.

Từ Phong cảm giác sâu sắc hiếu kỳ, tiến lên đem bỏ nguyên phù cầm ở trong tay tường tận xem xét, trang giấy hiện lên Xích sắc cũng có chút lộ ra Thanh sắc sinh cơ chỉ khí, lá bùa online đầu Linh Động, hoạt bát, đường cong phảng phất tại hô hấp đồng dạng.

"Thế nào, có phải hay không rất thần kỳ, phù lục đối với Tinh Thần Lực yêu cầu lớn hơn Nguyên lực, trước cho người giảng một chút Tinh Thần Lực phân loại, tinh thần tu luyện từ thấp đến cao cùng sở hữu bốn tầng cảnh giới: Sơ khuy, Đẳng Đường, Nhập Thất, Thông Linh. Tinh Thần Lực đạt tới Thông Linh cảnh giới từ xưa đến nay tổng cộng có bốn người, trong đó ta Phù môn có hai người, được môn một người, tán tu một người, cho nên Thông Linh cũng đừng nghĩ rồi, vì sư bây giờ là Nhập Thất trung kỳ, miễn cưỡng có thể vẽ ra Bát cấp phù lục." Phù lão không khỏi đắc ý nói

Không đợi Từ Phong tiếp tục hỏi thăm, Phù lão lại tiếp tục chậm rãi mà nói: "Phù lục, cùng sở hữu mười cấp bậc, trước chín cấp bậc con người làm ra có thể vẽ ra, mà Thập cấp Thông Linh linh phù, chỉ ở trong truyền thuyết xuôi tai qua, lại theo chưa từng gặp qua. Mặc dù là sư xem thường dược môn, nhưng không thừa nhận cũng không được, dược môn Thất phẩm đan dược cũng là nghịch thiên tồn tại, đan dược chung chia làm Thất phẩm, đan dược khách quan phù lục, luyện chế trong quá trình đối với Nguyên lực yêu cầu rộng lớn tại chúng ta Phù môn."

Nói ra nơi này, Phù lão không khỏi có chút âm đạm: "Dược môn cái này mấy trăm năm phát triển nhanh chóng, đã ần ần có áp qua Phù môn xu thế, dù sao luyện đan nhập môn yêu cầu không bằng Phù môn hà khắc, cho nên..."

Từ Phong nghe vậy bề bộn đánh gãy Phù lão sầu não: "Sư phụ yên tâm, Từ Phong nhất định sẽ làm cho Phù môn tại trên tay mình phát dương quang đại."

Phù lão nghe vậy, không khỏi vui mừng nói: "Hảo hảo hảo, hi vọng vì sư có thể xem đến ngày đó, đến, Từ Phong thử xem."

"Sư phụ, ta chỉ sợ không thể họa." Từ Phong bất đắc dĩ nói, "Đệ tử bởi vì không có tu luyện qua, cho nên trên người không có một điểm nguyên khí."

Phù lão cười nhìn xem Từ Phong: "Vì sư đã cho người chuẩn bị xong." Nói xong theo bên hông một cái họa đầy đường cong trong bao vải lấy ra một khối tro không trượt thu thạch đầu cùng một cái quyền trục...

Chương 6: Cũng không phải rất khó sao

Từ Phong ánh mắt nóng rất nhìn qua quyền trực, tựa hồ không để mắt đến tảng đá kia tồn tại. Phù lão vuốt vuốt chòm râu: "Có thể không nên coi thường tảng đá kia, đây chính là Viên Cổ lưu truyền tới nay công pháp, không phải hiện tại quyền trực có thể khách quan, năm đó, cái này hay vẫn là vì sự tại dò xét tìm một chỗ di tích cổ lúc may mắn đạt được, đây là một bộ tâm pháp, chỉ cần nhỏ máu nhận chủ, có thể tu luyện rồi, về phần là cái gì tâm pháp vì sự cũng không rõ ràng rồi, bởi vì sự phụ đã tu luyện tâm pháp, cho nên cái này một bộ tự cho người rồi. Về phần Cao giai công pháp các loại, vì sự không phải là không có, là hiện tại còn không phải lúc, hết thảy muốn tiến hành theo chất lượng, không thể * chi qua gấp."

Kỳ thật Phù lão cũng không rõ ràng lắm trong viên đá rốt cuộc là loại nào công pháp, Viên Cổ đồ vật một khi bị khắc lục tại trong viên đá, trừ phi đi tu tập, bằng không thì sẽ không biết đến trong là cái gì, loại này thạch đầu không thuộc về đại lục ở bên trên bất luận cái gì thuộc họ, hoàn toàn là một loại hoàn toàn mới tồn tại, rất nhiều tông môn tại Viên Cổ chiến trường lịch lãm rèn luyện trong có lúc hội may mắn đụng phải, nhưng bất kể thế nào nói, Từ Phong cũng không rõ ràng lắm chính mình chỗ tiếp nhận rốt cuộc là hạng gì hung hãn tồn tại.

Từ Phong nghe vậy, càng là mở cở trong bụng, nguyên lai chính thức quý giá đồ vật thường thường là những không ngờ kia, bách không kịp gấp bội cảm qua thạch đầu, một ngum cắn nát ngón trỏ, tại trên tảng đá tích một giọt huyết, chỉ thấy thạch đầu dần dần phát ra chói mắt hào quang, rồi sau đó hào quang lóe lên, tựa biến mất không thấy. Cùng lúc đó, Từ Phong trong đầu 'Oanh' một tiếng, lâm vào ngắn ngủi hôn mê, đầu tựa hồ muốn bị xé nát, mấy hơi thở, đau đớn tựa biến mất, mà Từ Phong trong đầu nhiều ra một đoạn văn tự, đọc bỏ đi, không khỏi mở hôi lạnh chảy ròng.

Tâm pháp là 'Ba rít gào phá thương bí quyết: Vừa kêu phong vân biến, hai rít gào Sơn Hà động, ba rít gào Thương Khung diệt'. Gần kề mười chín cái chữ, Từ Phong lại bỏ ra thật dài thật dài thời gian mới học xong. Từ Phong không chỉ một lần, tưởng tượng lấy muốn trở thành cường giả, khi còn bé bị người khi dễ kinh nghiệm lại để cho hắn càng kiên định thành vì một cường giả tâm, chẳng qua là khi giờ khắc này để lại tại trước mắt lúc, tất cả tư vị xông lên đầu, không biết nên bắt đầu nói từ đâu, chỉ còn một khóa nóng hôi trái tim tại cường hữu lực đánh đắm lấy lòng ngực.

Tại văn tự đằng sau một cái hai tay chấp sau lưng trung niên nhân, tựa hồ toàn bộ Thiên Địa chỉ có cái này một đạo thân ảnh mạnh mẽ rần rởi, trung niên nhân ngửa mặt lên trời hét dài, vừa kêu: Cuồng phong lập tức đại tác, cát bay đá chạy, bầu trời lập tức bị mây đen che đầy, mà trung niên nhân vốn là bình tĩnh Nguyên lực lập tức sôi trào, Nguyên lực suốt bành trướng gấp hai;

Hai rít gào: Núi đá bắt đầu lăn xuống, tẩu thú bốn tập, nước sông tăng vọt, trong lúc nhất thời Sơn Hà nghiền nát, trung niên Nhân Nguyên lực thoát thể mà ra, hóa thành Mãnh Hổ, tại quanh thân gào hét.

Ba rít gào: Toàn bộ hình ảnh một phiến Hắc Ám, đại địa giống như là mạng nhện vỡ ra, nước biển chảy ngược, nham tương giàn giụa, mà cái kia Nguyên lực đã diễn sinh thành trăm trượng Kim Long, chính lên như điều gặp gió, cùng Thương Khung hung hăng đụng vào nhau... Từ Phong đã quên nói chuyện, đương sự vật vượt ra khỏi tưởng tượng, người sẽ phát hiện ngôn ngữ là cỡ nào tái nhợt cùng vô lực, một khóa cường giả tâm từ đó bắt đầu mọc rễ, hơn nữa nảy mầm.

Trong đầu ngoại trừ một bức nhân thể mạch lạc đồ lẳng lẳng lưu chuyển lên, còn có một đoạn hồi âm: Người có duyên được ta Thánh Vũ Đại Đế truyền thừa, nhớ lấy nhớ lấy, đại thành người cần Hoài Nhon người chi tâm... Hiện tại chỉ có một trương, có lẽ muốn đạt tới tương ứng trình độ, mới sẽ mở ra tiếp theo tám bản đồ. Thế nhưng mà một trương, cũng là đủ rồi, có thể cho lòng khao khát linh có thể thoải mái, Từ Phong nhìn qua lên trước mặt mỉm cười Phù lão, mạnh mẽ hai đầu gối quỳ rạp xuống đất: "Sự phụ dạy bảo chi ân, Từ Phong đến chết cũng khó có thể hoàn lại."

Phù lão vui mừng đem làn gió nâng, khỏe mắt cũng không khỏi có chút ướt át, Phù lão cả đời không có con nối dõi, chỉ có một đồ đệ, cũng tại một lần thí luyện trong đã mất đi tung tích, từ nay về sau Phù lão cũng tự nản lòng thoải chí, không tiếp tục thu đồ đệ ý niệm trong đầu, nếu không có đụng phải Từ Phong, có lẽ tự thật sự sẽ không lại thu đồ đệ rồi.

Phù lão ngoài miệng lại nói: "Tốt rồi, người là tốt rồi tốt tu luyện a, về phần cái kia quyền trực, chờ người có thể Ngưng Khí có thể tu luyện rồi."

Từ Phong có chút chần chờ, lại cất cao giọng nói: "Từ Phong còn có một chuyện, hi vọng sư phụ thành toàn, Từ Phong mất tích nhiều viết, chỉ sợ mẫu thân lo lắng, hi vọng lại để cho mẫu thân biết Đạo Từ phong hiện trạng, cũng có thể lại để cho Từ Phong an tâm tu luyện."

Phù lão hơi chút chìm nghỉ: "Đội người có được nguyên khí, vì sư dạy người Truyền Âm Phù, người là được thông tri người nhà." Cũng tự mấy viết, nghĩ đến trong nhà cũng sẽ không có chuyện gì, Từ Phong nghe vậy, cũng không có nhiều lời, đối mặt phương đông mềm rũ xuống bay lên ánh sáng mặt trời, chậm rãi ngồi xuống.

Võ đồ tu luyện, cùng sở hữu Cửu cấp phân loại: Võ Giả, Võ Sư, Võ Tướng, Võ Tông, Võ Vương, Võ Hoàng, Võ Tôn, Võ Thánh, cho đến Cửu Cửu số lượng: Võ Đế. Võ Giả chỉ cảnh, là được dẫn khí nhập vào cơ thể, rèn luyện gân cốt. Võ Sư chỉ cảnh, có thể Ngưng Khí, tôi ngũ tạng. Nghĩ khí thành hình là Võ Tướng tiêu chí; về phần Võ Tông, nguyên khí đã chuyển hóa làm càng thêm trầm trọng Nguyên lực...

Từ Phong tĩnh tọa lấy, không thể chờ đợi được muốn tu luyện, nhưng lại không biết nên như thế nào bắt đầu. Mới vào con đường tu luyện, có Khai Quang vừa nói, tu có trưởng lão tại sơ học giả trên người, dùng nguyên khí dẫn đạo một phen, Từ Phong nghiễm nhiên không rõ, mà Phù lão chắc hẳn phải vậy cho rằng Từ Phong có lẽ tối thiểu nhất Khai Quang qua, cho nên cũng rồi đi rồi, chỉ còn Từ Phong một người đang trầm tư, thật lâu không có kết quả, tác họ không hề suy nghĩ, trong đầu lưu vào trí nhớ lấy tâm pháp kinh mạch đồ, rộng mở thể xác và tinh thần, bất tri bất giác, hãy tiến vào một loại huyền diệu cảnh giới, bốn phía vốn là bình tĩnh không khí trong chốc lát bị đánh phá, từng sợi linh khí trong thiên địa theo từ phía trên không, dòng suối nhỏ, cây cối, bụi cỏ lao qua, đem Từ Phong vây quanh ở trong đó.

Phù lão rồi đi bước chân im bất mà dừng, cái này động tĩnh cũng quá lớn đi à nha, phương viên trăm mét trong không khí Linh khí cơ hồ bị rút sạch, đây là mới vừa mới bắt đầu tu luyện xứng đáng hiện tượng sao, cái này, cái này, cái này cũng quá hư không tưởng nổi đi à nha.

Từ Phong lúc này rõ ràng cảm thấy nguyên khí tụ tại bên người, phảng phất có một tầng vô hình cách trở, khiến cho nguyên khí không cách nào tiến vào thân thể của mình. Thời gian từng phút từng giây đi qua, Từ Phong không có chút nào tiến triển, mồ hôi không khỏi theo đôi má chảy xuống. Phù lão cũng ở phía xa ngừng chân, xem lên trước mặt bị đủ mọi màu sắc nguyên khí bao quanh Từ Phong, sắc mặt cũng là dị sắc lộ ra, đột nhiên giống như giảm đuôi mèo ba, phát ra một tiếng kêu sợ hãi: "Dát..."

Bởi vì, bởi vì không biết nguyên khí không có cách nào nhập vào cơ thể, Từ Phong dưới sự giận dữ, mở ra miệng rộng, dùng sức hướng bên trong hấp, dù sao đều là tiến vào trong cơ thể, quản hẳn khí gió phương thức gì. Nguyên khí tiến vào lồng ngực, theo và khuếch tán ra, hóa thành một ồ ồ dòng nước ấm, hướng Từ Phong bốn xung cốt chảy tới, rất sáng khoái, Từ Phong nhin không được muốn rên rỉ.

Ấn hết một hồi, Từ Phong cảm thấy không sai biệt lắm, tự ý đồ điều động trong cơ thể nguyên khí dựa theo tâm pháp đồ bên trên tuyến đường, đem tương ứng kinh mạch giải khai, lại phát hiện, kinh mạch sớm đã khơi thông, nguyên khí dựa theo ba rít gào phá thương bí quyết bên trong đệ nhất rít gào lộ tuyến đi một cái Chu Thiên, rồi sau đó, không cần Từ Phong điều động, nguyên khí ngay tại trong kinh mạch chạy trôi, theo vừa mới bắt đầu suy nhược, chậm chạp, dần dần hội tụ thành triều, một đường gào thét lên, hát vang tiến mạnh.

Tại kinh mạch tự hành vận chuyển thời điểm, chung quanh nguyên khí cũng đi theo xoay tròn, sắc thái lộng lẫy, nguyên khí càng chuyển càng nhanh, hiện lên cái phiêu trạng hướng Từ Phong trong thân thể quán thấu, tại cuối cùng một tia nguyên khí biến mất tại Từ Phong đỉnh đầu thời gian. Thời gian phảng phất đình trệ thật lâu, Từ Phong thân thể không khỏi nhẹ nhàng run rẩy, rồi sau đó 'Oanh' một tiếng quần áo tại kinh khí trong vỡ thành tí ti đầu đầu, đẳng cấp cũng trực tiếp nhảy qua Võ Giả, đã đến Võ Sư sơ kỳ, Từ Phong đứng người lên, ngửa mặt lên trời hét dài, âm thanh chấn núi rừng, hù dọa túc điều vô số.

"Ứng ực." Phù lão sinh sinh nuốt khẩu khí, hai mắt gắt gao chăm chăm vào Từ Phong, nửa ngày không âm thanh tiếng nổ. "Người ăn nguyên khí? Nhiều như vậy?" Phù lão kinh ngạc không biết nên dùng cái gì ngôn ngữ mà hình dung được chính mình chứng kiến, nếu có Nhân Nguyên khí có thể trực tiếp ăn, người nọ nhất định sẽ bị trở thành tên điên mà đối đãi. Chỉ là sự thật ngay tại trước mắt, Phù lão đột nhiên cảm giác mình có phải hay không có chút già rồi, mẹ, quá dọa người đi à nha.

Từ Phong đồ bưng cả khuôn mặt nhìn xem Phù lão: "Sư phụ, ngài lão còn có quần áo sao, người xem ta cái này. . . ." Phù lão cũng là mặt già đỏ lên, già bộ như trấn định theo trong bao vải lấy ra một bộ sạch sẽ quần áo, đã xong vẫn không quên nhìn Từ Phong phía dưới liếc, nhỏ giọng nói không ngừng: "Làn da man bạch. . . Ân, phát dục không tệ." Thật tình không biết Từ Phong bởi vì đột phá Võ Sư chỉ cảnh về sau, ngũ giác nhạy cảm không ít, lúc này trên mặt hồng hồng muốn nở ra huyết, cảm qua quần áo tự nhảy vào dòng suối nhỏ.

Từ Phong một lần nữa đứng tại Phù lão trước mặt lúc, đã là sáng khoái tinh thần, dung quang toả sáng, anh tuần tiễu sai khuôn mặt lại để cho Phù lão lại là một hồi nhỏ đến ý."Sư phụ." Từ Phong cung kính ngược lại.

"Đúng vậy, mới một hồi đã đến Võ Sư chi cảnh, bất quá so vì sư phải kém điểm, ngươi về sau muốn càng thêm cố gắng mới được là." Dù sao khoác lác không hề bị phạt, Phù lão đã không chỗ cổ kị rồi."Tốt rồi, hiện tại đi theo vì sư tiếp tục về bùa." Phù lão đi vào trước bàn, cầm lên trước khi bỏ nguyên phù, "Hai ngày này ngươi trước hết học như thế nào họa bộ nguyên phù a, đợi đến lúc qua mấy ngày..."

Không đợi Phù lão nói, Từ Phong tự cầm lên phù bút, thử điều động nguyên khí, nguyên khí rất thông thuận từ ngón tay chậm rãi rót vào bút ở bên trong, phù bút chậm rãi tản mát ra Từ Kim nhan sắc, Từ Phong không dám một lần họ rót vào quá nhiều nguyên khí, chỉ là rất chậm chạp, vững vàng đưa vào lấy. Cho dù là như vậy, phù trên mặt dày vẫn là tràn ngập không thể tưởng tượng nổi, không phải nói sơ học giả tại lần thứ nhất lên giá thời gian rất lâu mới có thể để cho phù bút sinh ra phản ứng sao, chính mình lúc trước thế nhưng mà bỏ ra một canh giờ, còn bị sư phụ xưng là thiên tài, nói sau cái này nhan sắc, cái này nhan sắc, Từ Kim sắc, Kim sắc không phải Nhập Thất kỳ Phù tu có khả năng vận dụng nhan sắc sao, cái này cái này cái này, cái thể giới này rối loạn, rối loạn.

Nhìn xem phù bút nhan sắc chậm rãi trở nên nồng đậm, Phù lão không nói một lời. Từ Phong gặp Phù lão không nói gì, chầm điểm được tráp, nghĩ đến bỏ nguyên phù đường cong, đề bút tự vẽ phác thảo. Kỳ thật không thể không nói, Từ Phong xác thực có vẽ bùa đích thiên phú, bởi vì từ nhỏ không thể tu luyện, Từ Phong trong lúc rảnh rỗi, ngoại trừ xem một ít đại lục truyền thuyết, kỳ nhân dị chí, thảo dược học, còn thường xuyên đánh đàn làm cho tiêu, làm thơ vẽ tranh, đến giải quyết nhân hạ nhảm chán thời gian. Hôm nay vẽ bùa, tại Từ Phong trong mắt hiển nhiên điều bộ họa muốn đơn giản nhiều hơn, cũng tự không chỗ cổ kị, nếu là biết rõ cái này nhất trương phù giấy lên giá 300 Huyền Thạch, đoán chừng hội cần thận từng li từng tí.

Đại lục ở bên trên thông dụng tiền là Huyền Thạch, Huyền Tinh, Huyền Ngọc. Ở giữa hối đoái tỉ lệ là một ngàn, nói cách khác 100 Vạn Huyền thạch có thể đổi một miếng Huyền Ngọc, bất quá kẻ đàn mới có thể đi đổi. Huyền Thạch sở dĩ có thể để làm tiền, là vì trong đó ẩn chứa chút ít nguyên khí, loại này nguyên khí có thể bị bất luận cái gì thuộc họ hấp thu cũng tiến hành luyện hóa. Mà Huyền Ngọc Trung Nguyên khí tinh thuần cùng mệnh mông, đã có thể dùng đến đột phá bình cảnh, như vậy ai còn hội dùng để hối đoái. Đương nhiên còn có một loại cang vi Cao cấp cái kia chính là Huyền Ngọc tùy, chỉ còn sống tại trong truyền thuyết, chưa từng làm người chứng kiến, đặc điểm, công hiệu cũng tự không muốn người biết.

Chỉ là một lát, bỏ nguyên phù tự tiếp cận hoàn thành, Từ Phong thu bút cái kia khắc, cỏ cây gian một hồi thanh linh sinh cơ trào vào Từ Phong trong tay lá bùa. Từ Phong đề bút xuống hướng Phù lão hỏi: "Sư phụ, như vậy có thể sao?" Phù lão trái tim đã quên nhảy lên, trên mặt cũng không có biểu lộ, ra vẻ trấn tĩnh nói: "Tự như vậy a, đường cong không phải rất tự nhiên, họa không thật là tốt, muốn tiếp tục thuần thực, mặt khác thu bút thời điểm muốn nhanh chóng, như vậy có thể hấp thu càng nhiều nữa Linh khí, có biết không?" Từ Phong như có điều suy nghĩ, gật gật đầu.

Hai thầy trò đối thoại lại bị một tiếng 'Ngao' gọi cắt đứt, chỉ thấy, cỏ cây sum sê gian, một đầu cường tráng Sói Xanh, chính ngẩng đầu mà bước, ánh mắt hung tàn đã đi tới...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 7: Trang bức muốn lang mệnh

Kỳ thật Phù lão tuyển vị trí tới gần dòng suối nhỏ, đã thú qua lại nhiều lần, hơn nữa vừa rồi Từ Phong tu luyện, tạo ra thanh thế lớn như vậy, một đầu Tật Phong Lang liền nghe tin lập tức hành động, truy tung đến nơi này. Tật Phong Lang chậm rãi đi ra bụi cỏ, dưới ánh mặt trời, Thanh sắc lông bờm chuẩn bị chông cây chuối, rạng rỡ tia chớp. Bền nhọn răng nanh, cường tráng tứ chi, tựa như con nghé thân thể, còn có trong miệng thỉnh thoảng phát ra thấp giọng gào thét, không không kích thích lấy đối diện một già một trẻ thân kinh.

Cái này đầu Tật Phong Lang tại trong bày sói trong cũng là thân phận quý tộc, từ đỉnh đầu bên trên một vòng lông trắng đó có thể thấy được, bình thường cũng là tiền hô hậu ứng chủ. Hôm nay ngẫu nhiên đi ra đi bộ đi bộ, đụng phải một già một trẻ, lòng tự tin vạn phần bành trướng, đang định hảo hảo chơi đùa hai người, dù sao cũng là già yếu trẻ nhỏ, không có gì sức chiến đấu, một hồi mở cờ trong bụng, chân trước đều hận không thể bước qua đỉnh đầu, nhất phải phong gãi mười phần, như một chỉ thẳng lợi gà trống, lắc lư lấy cái đuôi của mình, chậm rãi bước đi thông thả, chậm rãi bước đi thông thả...

Từ Phong có chút ngạc nhiên, thật lớn lang, cái thằng này cũng thật là làm cho người ta xấu hổ đi à nha, quả thực là Lang tộc bại hoại, Từ Phong tuyệt không lo lắng, dù sao có Phù lão ở bên cạnh. Trái lại Phù lão, thì là vẻ mặt tái nhợt: Con mụ nó, mới vừa rồi bị Từ Phong tu luyện, về bùa kích thích, đang lo một thân nóng tính không có chỗ phát, thằng này còn ở trước mặt ta khoe khoang, đi, ta cho ngươi khoe khoang... Hai lời chưa nói, một cái lắc mình, đi vào Phong Lang trước mặt, quân nó đồng đầu hay vẫn là thiết cốt, một cước bổ vào Phong Lang tự xưng là lông trắng bên trên, đem cực đại đầu sói hung hăng nhét vào trong đất.

Cái kia lang cũng thế, đây trong đầu muốn không là như thế nào đi quan sát đối phương, mà là đang nghĩ, nên tại cách cách bọn hắn rất xa chỗ đến một cái xinh đẹp xoay người, bằng không Tật Phong Lang tốc độ cũng không trở thành như vậy vô dụng, vì vậy bị kích cứ như vậy đã xảy ra... Phù lão bùm bùm một hồi loạn đập, Tật Phong Lang sừng sốt không có đem đầu rút, chỉ là phát ra 'Ồ ồ' thanh âm, đánh xong, Phù lão một cước canh chừng lang đá lên trời, giúp nó đem đầu rút ra, chỉ là lúc này Phong Lang đã là thờ ra thì nhiều, tiến khí thiếu đi, hấp hối rồi...

Phù lão sửa sang lại có chút mất trật tự quần áo, canh chừng lang ném vào Từ Phong trước mặt, quay người tự vào trong phòng. Từ Phong trong nội tâm cái kia gọi rung động, quá kinh phát nổ, Phù lão cũng không biết, hôm nay cứ chỉ vô tâm, cái biến Từ Phong võ đạo phong cách, này là nói sau, hiện tại Từ Phong nâng lên Phong Lang, hấp tấp đi vào bờ sông, hỏi Phù lão lấy đem Tiểu Dao, bắt đầu giải phẫu nổi lên lang chi.

Chỉ chớp lát, bốn phía tự tràn ngập ra mùi thơm mê người, Từ Phong cầm lấy một khối nướng chín đuôi sói, một đường chạy chậm đưa cho Phù lão chi về sau, ăn như hổ đói mấy khối thịt sói sau. Không thể chờ đợi được lấy ra cái kia cuốn quyền trục, nghiên cứu. Phần Thiên Quyền, Hoàng giai Cao cấp công pháp, toàn lực sử xuất giống như Liệt Hỏa thiêu đốt, có thể đốt cháy vạn vật. Từ Phong xem bỏ đi, lưu vào trí nhớ mấy lần công pháp lộ tuyến cùng chiêu thức, không thể chờ đợi được luyện.

Từng chiêu từng thức, đều lộ ra rất là không được tự nhiên, dẫn đo bất trụ tinh chuẩn, bước chân cũng có chút mất trật tự. Cũng khó trách, Từ Phong từ nhỏ bởi vì thân thể nguyên nhân, không sao cả tu luyện qua, cũng có thể nói, một điểm trụ cột đều không có, cho nên tiếp xúc công pháp chiêu thức, càng là không có đường nào, chỉ có thể y theo đại khái, loạn đánh một trận, thế nhưng mà nội tâm lại là cực kỳ khát vọng, dù sao đã là Võ Sư cảnh giới, nhưng lại ngay cả một bộ công pháp đều không có, cái này về sau cũng không phải biện pháp.

Lúc này Phù lão đi ra, nhìn thoáng qua Từ Phong khoa chân múa tay: Cái này trụ cột, hắc hắc, có người chịu được. Từ Phong có quan hệ trực tiếp vạch lên, đột nhiên từ đáy lòng phát ra thấy lạnh cả người, hạ viết thời tiết, lúc này mặt trời rực rỡ cao chiếu, như thế nào hội lạnh đầu này?

Phù lão vẻ mặt hiền lành đã đi tới: "Đã thành, đừng khoa tay múa chân rồi, từ hôm nay trở đi, bắt đầu cùng ta đem trụ cột đánh lao, không có trụ cột hết thấy đều là không bàn nữa." Nói xong tiện tay ném cho Từ Phong một thanh màu đen như mực đại đao, chỉ nghe 'Phanh' một tiếng, trên mặt đất bị nện ra một cái hố to.

"Về sau, buổi sáng cùng ta học vẽ bùa, buổi chiều luyện trụ cột, buổi tối vận hành công pháp, trước làm quen một chút cái thanh này mặc đao, về sau người mỗi ngày đều muốn bồi tại trên thân thể, liền ngủ cũng không thể cho ta lấy xuống."

Từ Phong 'A' một tiếng, cầm lên chuôi đao, sử xuất toàn thân khí lực, mặc đao lại không chút sút mẻ. Từ Phong thử khu động nguyên khí, cơ hồ dùng toàn thân nguyên khí, mặc đao mới bị cầm, Từ Phong hô thở ra một hơi, cường ép đem mặc đao bồi tại trên thân thể, lập tức hai đầu gối nhịn không được run, một bộ lưng lay sắp đổ bộ dạng...

Mà trong lúc, ngăn ngừa mấy hơi thở, nguyên khí tiêu hao cũng đã đạt tới trình độ kinh người. Phù lão con mắt híp, cái thanh này mặc đao thật là sớm trước kia bằng hữu của mình sơ học luyện khí lúc, tuyên bố nói muốn luyện chế một thanh sử thượng là tối trọng yếu nhất thần binh lợi khí, ai biết nhiều lần trắc trở, cái này 'Trọng' là đã có, thế nhưng mà đang sau 'Muốn' chữ, lại không rồi.

Hướng chi mực thiết bản thân độ cứng cũng không đủ, nói cách khác ngoại trừ trọng bên ngoài, cây đao này không có chút nào tác dụng. Phù lão một

mực thanh đao giữ ở bên người, còn thỉnh thoảng lấy ra cố ý trào phúng lão hữu, không nghĩ tới hôm nay lại vẫn có bức này tác dụng, quả nhiên là có dự kiến trước a.

Từ Phong lưng cũng mặc đao, chính giữa mấy lần ý đồ phóng ra một bước, nhưng lại ngay cả chân cũng giơ lên không, bắt đắc dĩ chỉ là tại trước kia vị trí kiên trì. Mồ hôi giọt giọt rơi đập đang làm táo thổ địa bên trên, tóe lên phốc phốc bụi đất. Rốt cục, tại đứng đại khái hơn 10 phút về sau, Từ Phong nguyên khí kiệt quệ, đặt mông ngồi dưới đất, từng ngum từng ngum thở hào hển. Thật lâu nguyên khí khôi phục, lần nữa đứng dậy, cứ như vậy lật qua lật lại, tại trời chiều dần dần rơi đích hoàng hôn, Từ Phong rốt cục kiên cố bước ra bước đầu tiên, tuy nhiên chỉ sau té xỉu rồi, nhưng là Từ Phong trong nội tâm lại hết sức hài lòng.

Buổi tối, tại màn đêm bao phủ xuống, Từ Phong một lần lại một lần vận hành tâm pháp, đương nguyên khí tràn đầy và không chỗ tiêu hao lúc, Từ Phong hát lên một thân Tinh Quang, cùng côn trùng kêu vang, con ếch gọi, đương nhiên còn có mặc đao, một đêm không có chuyện gì xảy ra.

Kỳ thật Từ Phong không thể chờ đợi được muốn tu luyện, ngoại trừ muốn trở thành một cường giả tâm bên ngoài, còn muốn hướng Vũ gia trang nhân chứng minh, mẫu thân mình bạch theo hàm cùng phụ thân vô bụi bay những điều này thủ vững, cũng không phải không có chút ý nghĩa nào, chính mình sẽ để cho bọn hắn kiểu ngạo .

Phù lão một đêm cũng không có nghỉ ngơi, như đến cảnh giới này, mười ngày nửa tháng không nghỉ ngơi cũng không có ảnh hưởng gì, chứng kiến Từ Phong cái dạng này, Phù lão không chỉ một lần muốn đi khích lệ Từ Phong dừng lại, thể nhưng mà hắn biết rõ, có chút lộ cần chính mình đi đi, người khác là tả hữu không được, mà hắn chỉ là cho phương hướng, mang Từ Phong đập vào con đường kia mà thôi.

Nắng sớm lại một lần đứng hẹn tới, toàn bộ trong rừng tiếng chim hót thanh âm, tiếng động lớn rầm rĩ lấy, cùng nhau ở trên không xoay quanh. Từ Phong mở hai mắt ra, năm năm năm đêm, một đêm tu luyện, chính mình nguyên khí đã cô đọng không ít, xem ra loại phương pháp này đúng, Từ Phong xa xa trông thấy Phù lão đã đi tới: "Su phụ, hôm nay dạy ta Truyền Âm Phù a, ta muốn sớm chút học họa Truyền Âm Phù." Ly gia đã mấy ngày, chắc hẳn mẫu thân đã sớm lo lắng.

Phù lão cũng không có nói nhảm: "Trước tiên đem bỏ nguyên phù họa 500 trương, ta lại dạy ngươi Truyền Âm Phù, nhớ kỹ ta trước khi nói qua, kết thúc công việc vấn đề." Nói xong lưu lại một xấp lá bùa, còn có ăn đồ vật, quay người đã đi ra.

Từ Phong không một câu oán hận nào, biết rõ chính mình vừa tiếp xúc phù lục, đối với vẽ bùa lý giải chỉ là một góc của băng sơn, ngoại trừ không ngừng đi họa, không ngừng đi phỏng đoán, không ngừng đi lĩnh ngộ, không còn cách nào. Từ Phong chậm rãi động dậy thân thể, vài chục bước khoảng cách, dùng Ốc Sên tốc độ để hình dung hào không đủ, một canh giờ, Từ Phong không biết khôi phục mấy lần nguyên khí, mới đi đến bàn dừng đứng lại.

Hít sâu một hơi, điều chỉnh tốt trạng thái, dùng 90% hơn nguyên khí chèo chống lấy sau lưng mặc đao, rồi sau đó còn lại nguyên khí dùng để vẽ bùa. Trước khi tại trong mắt đơn giản nguyên khí nhập bút, hiện tại cũng có chút giật gấu vá vai rồi, phù bút dần dần phát ra hào quang, Từ Phong bề bộn cảm qua nhất trương phù giấy, men theo trí nhớ vẽ phác thảo , hoạch định hai phần ba lúc, nguyên khí muốn hao hết, Từ Phong không thể không chuyển một ít dùng để chèo chống mặc đao nguyên khí, thân thể mạnh mẽ mà trầm xuống, Từ Phong cắn răng một cái, rất , thể nhưng mà lá bùa lại bởi vì vừa rồi run lên hủy bỏ rồi, bắt đắc dĩ, Từ Phong hơi chút điều tức, lại bắt đầu lần thứ hai vẽ bùa...

Cho dù là ngựa không dừng vó địa họa, tại giữa trưa trước khi ăn cơm, Từ Phong tổng cộng mới vẽ lên hơn mười trương bỏ nguyên phù, trong đó hao tổn 8 trương, hơn nữa bởi vì chỉ vì cái trước mắt đã bất tỉnh một lần, Từ Phong sắc mặt khuôn mặt u sầu, dẫn động u mê nướng thịt sói, không đợi nướng chín tạt nước cả quả táo, nhét đã no đầy đủ bụng, ngựa không dừng vó công lên mặc đao, tại trên đất trống chậm rãi chuyển động , từng bước một lại một bước...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Đao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Mưa gió sắp đến

Tại Tử Phong dốc sức liều mạng tu luyện đồng thời, tại phía xa vài trăm dặm ngoại trừ Vũ gia trang, lại cũng không thái bình. Ai cũng nói, bạch theo hàm mỗi ngày lấy nước mắt rửa mặt, võ Hâm Nhi cũng cuối cùng viết ở nhà cùng mẫu thân. Gia chủ võ Phi Hồng biết được tin tức về sau, cũng đã phân công tộc nhân tìm kiếm khắp nơi, võ Phi Hồng hiển nhiên biết rõ Tam đệ võ bụi bay tính tình, dưới sự giận dữ ngoại trừ phụ thân của mình, ai cũng ép không được hắn, cũng mặc kệ đại ca của mình thân phận, nếu là hắn khởi xướng điên đến, thực không biết hội chuyện gì phát sinh.

Võ phi minh mấy ngày nay cũng đi tìm Tử Minh cùng tử mực, chỉ là hai người xác thực không có Tử Phong tin tức, xem hai người Phong Trần một mối bộ dạng xác thực cũng là tận lực, hướng chỉ sẵn bán đại hội chỉ kỳ buông xuống, cũng tự phát tay lại để cho bọn hắn tu luyện đi.

Võ Phi Hồng ý định đến bạch theo hàm cái kia đến hỏi thoả một phát tình huống ." Gần đây Trần gia trang liên hợp Lý gia trang bắt đầu ở trên buôn bán đối với Vũ gia trang tiến hành chèn ép, khiến cho vốn là da lông sinh ý vô hình gian ép xuống 10% lại để cho trong lòng của hắn rất là phiền muộn, không phải không có thể sinh tồn, nếu như chỉ là như vậy, Viết Tử ngược lại là có thể miễn cưỡng qua . Thế nhưng mà võ Phi Hồng nghe được tiếng gió, Trần, Lý gia kế tiếp muốn liên thủ chen chân Võ gia luyện khí sinh ý, đây chính là Võ gia mạch máu. Nghĩ đến đây, võ Phi Hồng rất là đau đầu vuốt vuốt cái trán.

Trần Thanh Vân là khôn cùng rậm rạp một cái phồn hoa tiểu thành trấn, phía đông có ba cái tộc trang, Vũ gia trang tự là bên trong một cái, chủ yếu dựa vào luyện khí kiếm lấy sinh hoạt cần thiết, tại trong thành chỉ có một nhà cửa hàng; Lý gia trang thì là bản địa lớn nhất được liệu gieo trồng địa, là tự nhiên mình được điện; Trần gia trang, tắc thì có chút phức tạp, tựa hồ cái gì đều làm, da lông sinh ý cũng tốt, được liệu sinh ý cũng tốt, liên luyện khí cũng có chỗ liên quan đến, chỉ thì không bằng Vũ gia trang được hoan nghênh mà thôi.

Trừ lần đó ra, đương nhiên cũng tránh không được cái kia tên xấu chiêu lấy Thanh Phong Trại, tại trấn Thanh Vân Đông Nam góc, một chỗ tụ tập tìm kiếm khắp nơi thế đơn lực bạc thương khách ra tay cường đạo đoàn thể.

Đám đầu đi tới hai cái Vũ gia trang người, "Người nói, cái này tìm khắp hai ngày rồi, người nói cái kia phế vật đi đâu?" Mặc Thanh sắc thủ hỏi trước.

"Cũng không phải là sao, bây giờ là Hạ Thiên, ta còn trông cậy vào đến trong rừng nhiều đánh chút ít dã thú, đổi chút ít tiền thưởng đầu rồi, người không biết hôm trước lão Ngưu thế nhưng mà đánh tới một chỉ một cặp Tuyết Linh hồ, quang cái kia da lông tự bán đi 300 Huyền Thạch..."

"Khắc khắc, nếu là ta cũng bắt được có thật tốt, đều do phế vật kia, người nói cũng sẽ không tu luyện, tìm được hắn thì phải làm thế nào đây?"

"Người nói nhỏ chút, gọi gia chủ nghe được, người..." Ngẩng đầu vừa vặn chứng kiến võ Phi Hồng về mặt sưng lạnh đứng ở phía trước. Lúc này cũng là sợ nói năng lộn xộn, muốn lừa dối đi qua.

"Lăn, cút sang một bên." Võ Phi Hồng chẳng muốn nghe bọn hắn giải thích, gia tộc không cùng sao có thể phụ cường a, võ Phi Hồng lắc đầu, ở đâu còn có tâm tư đến bạch theo hàm nơi nào đây, lại gãy trở về, rồi một đường thờ dài..

Ánh mắt lại chuyển hướng tại phía xa ngàn dặm bên ngoài Thanh Vân Tông chân núi, liệt viết vào đầu, thời tiết nóng xam người, ve kêu một tiếng dài quá một tiếng tê quá dài không, trừ lần đó ra, liền một tia nhất yếu ớt phong cũng không có. Một thân đang mặc Thanh sắc trường bào trắng mây râu nam tử lúc này đã đứng hai ngày có thừa, người này là võ bụi bay, Võ Tử Phong phụ thân.

Cái kia viết, võ bụi bay trần trọc bốn ba, lại đổi lấy mấy phần được liệu, ngoại trừ Băng Linh Quả, tất cả được liệu cũng đã chuẩn bị xong, võ bụi bay hướng bạch theo hàm thờ dài: "Nên đến cuối cùng sẽ đến, nhân quả báo ứng, ta tránh không khỏi ."

Bạch theo hàm nhu tình nhìn qua võ bụi bay, dừng lại một chút: "Bọn hắn nhất định sẽ làm khó dễ người, người, có thể muốn coi chừng a, còn có nàng ."

. Người đem nạng mang trở lại a."

"Theo hàm, ta, ta..." Không đều võ bụi bay nói xong, bạch theo hàm tự đẩy võ bụi bay thu thập thoáng một phát ra đi, xuất phát tiến về trước ngàn dặm bên ngoài Thanh Vân Tông.

Thanh Vân Tông là phụ cận lớn nhất tông môn, tông chủ Lâm Hùng tinh đã đạt đến Võ Vương Cao giai chi cảnh, tại dưới cửa hắn có Tam đại trưởng lão, trong đó Đại trưởng lão tu vi nhất đột xuất là Võ Vương sơ kỳ chi cảnh, còn lại lưỡng trưởng lão đều là Võ Tông chi cảnh. Bất quá Thanh Vân Tông chỉ có thể coi là là Nhị lưu thế lực, cùng trước khi võ bụi bay chỗ Vũ gia trang dòng họ so sánh với hay vẫn là kém hơn một chút, càng đừng đề cập những có được kia truyền thừa tu Luyện Tông môn, đương nhiên còn có càng thêm Phiêu Miêu tồn tại, từ đó không đề cập tới cũng thể.

Trải qua nhất viết chạy thật nhanh một đoạn đường dài, võ bụi bay hơi chút nghỉ ngơi và hồi phục, dù sao tiếp được có quá nhiều khó có thể đoán trước khiêu chiến tại lằng lằng chờ hắn đi mở ra, đi tới Thanh Vân Tông tông môn chỗ. Nhoáng một cái vài chục năm quang âm đi qua, tông môn hai bên tượng đá cũng lay dính tuế nguyệt thiếu quang, lộ ra có chút pha tạp, chỉ có trên đỉnh đầu 'Thanh Vân Tông' ba cái thiếp vàng chữ to còn lóe ra đồng dạng hào quang, trợn đều lấy nắng sớm giống như tại thán cười thế gian chìm nổi, như mộng ly tán, lại cuối cùng tránh không khỏi vận mệnh, tránh không khỏi thời gian gông xiềng.

Võ bụi bay, hít sâu một hơi, đến thủ vệ chỗ cung kính đưa lên danh thiếp: "Lâm phiến Tiểu ca thông báo một tiếng, nói Võ gia, võ bụi bay đến đây bái kiến."

Trung niên thủ vệ khẽ giật mình: Võ bụi bay, không phải là năm đó vứt bỏ chương môn chủ nữ người kia a, năm đó Lâm Hùng tinh chương môn đại yển khắp nơi anh hào, vì võ bụi bay cùng Lâm Mộng tuyết đính hôn, ai ngờ tại trong yến hội, võ bụi bay lại không biết tung tích, lại để cho Thanh Vân Tông nhất thời trở thành thiên hạ anh hào trò cười, mà Lâm Mộng tuyết cũng đã thành bị vứt bỏ người, nhất thời cũng bị muốn đẩy đã đến nơi đầu sóng ngọn gió.

Những năm này tuy nhiên tiếng nghị luận nhỏ hơn, tông chủ vì Lâm Mộng tuyết tìm mấy gia hôn sự, nhưng Lâm Mộng tuyết dùng cả đời truy cầu võ đạo đỉnh phong vì lý do từ chối, từ nay về sau thanh chén nhạt chén nhỏ, đẹp và tinh mịch Cổ Lâm, không hỏi thế sự, một đời tao nhã như vậy phí thời gian.

Chẳng lẽ những sự tình này võ bụi bay không biết sao, chỉ là hắn không thể, hắn không thể lừa gạt Lâm Mộng tuyết, nếu như cùng với Lâm Mộng tuyết cùng một chỗ, võ bụi bay là tuyệt đối làm không được, chỉ là việc này không đợi hắn nói ra, Lâm Hùng tinh cũng đã đại cáo thiên hạ, vạn bất đắc dĩ, võ bụi bay chỉ phải trốn đi, ai ngờ chuyến đi này tự là vài chục năm, chuyến đi này đã bị Thanh Vân Tông coi là cừu nhân, chuyến đi này liền một câu xin lỗi cũng không có tới gặp cùng Lâm Mộng tuyết nói...

Thủ vệ cảm danh thiếp không dám định đoạt, vội vàng hướng lên đi thông báo, cái này vừa báo tự là hai ngày, võ bụi bay cứ như vậy vẫn không nhích đợi hai ngày, tông môn thủ vệ đã thay đổi ba đợt, mỗi một người nối nghiệp đều đem ngay nhiên ánh mắt quăng hướng võ bụi bay, bọn hắn cũng tò mò đến tận cùng là người nào, chạy thoát bỏ chạy đi à nha, hiện tại còn dám trở lại, cái này không biết nói là hắn không biết trời cao đất rộng, hay vẫn là nói hắn ngu muội vô tri.

Võ bụi bay minh bạch, cái này một chuyến cũng không nhẹ nhàng như vậy, cũng không được phép hắn xúc động, dù sao sai chính là hắn, hướng chỉ còn yêu cầu lấy Băng Linh Quả, nếu như là cân nhắc đến Lâm Mộng tuyết, võ bụi bay nhận không được lắc đầu, thờ dài, có ít người, có một số việc là tránh không được, ngày nay, đã đến nơi này, tắc thì an chi a.

Đột nhiên một đạo hùng hồn tiếng nói tại vang lên bên tai, rất có mưa gió nổi lên áp bách xu thế: "Thỉnh võ bụi bay, tiến tiền điện nghị sự." Tiền điện từ xưa đều là chiều dài viên khách, giải quyết một ít ân oán địa phương, không giống hậu điện là quan hệ thân cận người gần địa phương. Võ bụi bay sắc mặt không thay đổi, đi theo đến đây thông báo người hướng về trên núi đi đến, đi đến nửa đường, người dẫn đường miệng nói chân đau, lại để cho võ bụi bay một người tiến về trước, võ bụi bay như thế nào lại không rõ cái này diễn cái đó vừa ra, cười cười, phối hợp về phía trước điện đi đến. . . .

Người chung quanh lưu càng ngày càng rất thưa thớt, cây cối cũng càng lộ ra thanh thúy tươi tốt, bên tai hô quát âm thanh cũng biến mất không thấy, mơ hồ có thể chứng kiến phía trước một tòa đại điện, dưới ánh mặt trời vàng son lộng lẫy, khí thế to lớn, cửa đại điện đứng đầy một cái dáng người có chút mập mạp lão già, đang mặc Thanh sắc áo dài, mặt mày nhũn nhặn, không giận tự uy, hai tay thả lỏng phía sau, vốn là đại điện chung quanh thủ vệ cũng không thấy bóng dáng...

Mà ở một chỗ cây cối thấp thoáng sơn lâm thâm xứ, có một đạo dáng người uyển chuyển, thướt tha nữ tử, không phải người khác đúng là Lâm Mộng tuyết, lúc này Lâm Mộng tuyết lại như thế nào cũng tỉnh không nổi tâm đến... Như thế nào cũng, như thế nào cũng không yên lặng được. . . Tựa hồ có chuyện gì muốn phát sinh. . .

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Ra oai phủ đầu

Đứng tại điện trước đúng là Thanh Vân Tông Tam trưởng lão trương thế thiên, đối xử lạnh nhạt nhìn qua đến đây vô bụi bay, lạnh lùng nói: "Vô bụi bay, ngươi còn có mặt mũi đến ta Thanh Vân Tông, thực đương ta Thanh Vân Tông không người sao, là ngươi muốn tới thì tới, muốn đi thì đi sao? Hôm nay ta trương thế thiên trụ tại đây, ngươi nếu không cho ta một cách nói, cũng đừng nghĩ còn sống hạ Thanh Vân Tông."

Cũng khó trách, năm đó trương thế ngày mới vừa thăng làm Thanh Vân Tông Tam trưởng lão, cho rằng từ nay về sau có thể dương danh lập vạn, ai ngờ lại ra cái kia đương sự tình, Thanh Vân Tông nhất thời bị người chỉ điểm, trương thế thiên mộng đẹp lập tức nghiền nát, theo đám mây té thung lũng cảm giác cũng không phải mỗi người có thể chịu được. Nếu không là, Đại trưởng lão Dương Mộng Vân ước thúc, còn có tông chủ ngăn lại, trương thế ngày thơ muốn tới Vô gia lấy cái thuyết pháp.

Ngày nay, vô bụi bay ngay tại trước mắt, có thể nào không cho người kích động. Kỳ thật từ lúc hai ngày trước trương thế thiên nhận được tin tức, muốn lao xuống đi giáo huấn vô bụi bay, Đại trưởng lão cùng Nhị trưởng lão lại làm cho hắn chờ chờ, trương thế trời cũng là không có cách nào, chương môn hiện đang bế quan, hết thấy công việc giao cho Đại trưởng lão đến xử lý. Rốt cục, rốt cục, Đại trưởng lão lại để cho hắn đến hội một Hội Vô bụi bay, xem hắn đến cùng có cái gì ý đồ, đây chính là lại để cho hắn mừng rỡ như điên sự tình a.

Vô bụi bay cung kính đáp lại: "Vị này chắc là trương thế thiên, trương Đại trưởng lão a, văn bối năm đó tuy nhiên là tuổi trẻ khinh cuồng, nhưng cũng không phải vong ân phụ nghĩa chi nhân, năm đó xác thực sự tình ra có nguyên nhân, cũng không phải là văn bối làm xằng làm bậy, kính xin Tam trưởng lão minh giám"

"Mình giám cái gì đó, ta xem chính là ngươi tiểu tử không có lương tâm, vứt bỏ chương môn chi nữ, hãy bớt sàm ngôn đi, hôm nay không cho ngươi ném chút khố sở khó tiêu mỗi hận trong lòng của ta, xem chiêu." Lời nói không có nói, trương thế thiên trụ gương nanh múa vuốt vọt lên, thế phải đem vô bụi bay cầm xuống.

Nguyên khí phún dũng, hai chân một đạp mạnh địa, phiến đá lập tức nát bấy, mượn lực lăng không mà xuống, một chiêu 'Nộ phá núi sông' hung hăng bỏ về phía vô bụi bay. Tình này tình này, đã không có gì có thể đàm được rồi, vô bụi bay triển khai phiêu hồng tùy ảnh bước, trong lúc nhất thời toàn bộ hình ảnh hình bóng sai sai.'Phiêu hồng tùy ảnh bước' là vô bụi bay du lịch lúc tại một chỗ di tích cổ tranh đoạt có được Huyền giai công pháp, thi triển như hồng lướt ảnh, phiêu hốt dị thường, khó có thể phốc bắt.

Trương thế thiên đại nộ trước trước sau sau hơn mười chiêu, liền vô bụi bay một góc áo đều không có đụng phải, chính mình lại muốn không có đầu con ruồi loạn chuyển. Cực kỳ lúng túng, cắn răng một cái, Nguyên lực cuộn cuộn hướng hai tay dũng mãnh lao tới, hết lớn một tiếng: Băng Phong Thiên Lý, song chương chỉ lên trời đề cử, hạ viết nóng bức lập tức bị hơi lạnh thấu xương bao phủ, chung quanh cỏ cây lập tức héo rũ một mảnh.

Vô bụi bay cũng không nghĩ tới trương thế thiên vậy mà đem Thanh Vân Tông tuyệt học Băng Phong Thiên Lý thi triển ra, linh hoạt bước chân xuất hiện một tia chậm chạp, có một tia là đủ rồi, trương thế thiên bắt lấy cái này một tia cơ hội, song chương dùng chưa từng có từ trước đến nay xu thế hung hăng ầm hướng về phía vô bụi bay lồng ngực...

Võ bụi bay rất là im lặng, chính mình liếc thấy ra trương thế thiên là Võ Tông trung kỳ cấp bậc, trong lúc đánh nhau rõ ràng đã hạ thủ lưu tình rồi, vừa rồi ít nhất không dưới năm lần có thể đem trương thế Kiệt trọng thương, thế nhưng mà thắng này sừng sốt không có chứng kiến. Hôm nay, cũng không khỏi không xung đột chính diện rồi, võ bụi bay Nguyên lực cương tại chống lại trương thế Kiệt song chưởng lập tức phun dũng mãnh tiến ra, chỉ nghe 'Bành' một tiếng trầm đục, võ bụi bay không chút sút mẻ, mà trương thế thiên 'Đi từ từ đi từ từ' liền lùi lại năm bước. Hơn nữa vẻ mặt không thể tin: "Người bây giờ là Võ Vương cảnh giới!"

Tu luyện đến Võ Tông chi cảnh, nguyên khí là được rèn luyện thành thành Nguyên lực, vận dầy từng thành cổ, so sánh với trạng thái khí nguyên khí, Nguyên lực càng có khuynh hướng chất lỏng, không riêng gì số lượng đột phá, càng là chất lượng bên trên thoát thai hoán cốt, toàn lực huy động gian lực rót ngàn cân, khai sơn phá thạch không nói chơi. Đương đã đến võ bụi bay cảnh giới, thì ra là Võ Vương, Nguyên lực có thể tràn thế mà ra, hình thành cương giáp, có thể trình độ nhất định bên trên ngăn trở công kích của đối phương, ngăn trở trình độ muốn xem song phương đối với Nguyên lực vận dụng, còn có tầm đó đẳng cấp chênh lệch.

Võ bụi bay mỉm cười gật, từ chối cho ý kiến.

"Người người người, làm sao có thể đến Võ Vương cảnh giới, tiểu tử người..." Trương thế thiên đột nhiên cảm thấy buồn cười, chính mình huy động nhân lực muốn đi giáo huấn đối phương, bày xuống một bộ ở giữa thiên địa, dùng ta vi tôn bộ dạng, cho rằng không cần tốn nhiều sức, có thể phát tiết vài chục năm oán khí, thế nhưng mà, thế nhưng mà, mới vài chục năm, lúc trước vừa mới đột phá Võ Tướng cấp bậc tiểu tử, đã vượt qua chính mình rồi, hần mới bao nhiêu a, còn giống như không đến bốn mươi a... Trương thế thiên, đầu có chút lớn rồi, trong lúc nhất thời có chút không biết làm sao.

"Dừng tay" một tiếng uy nghiêm bạo a, theo cửa điện truyền đến, chỉ thấy Đại trưởng lão Dương Mộng Vân đứng tại điện trước, sắc mặt bình tĩnh, tựa hồ đối với võ bụi bay đến không có chút nào gọn sóng, chuyện trước mắt cũng không có phát sinh tựa như. Chỉ có Nhị trưởng lão Mạc Không đứng ở phía sau tức giận nhìn xem trương thế thiên, hình như là tại cười nhạo trương thế thiên vô năng, trương thế trời cũng là hồi trừng mắt Mạc Không, người nha thử xem, một cái Võ Tông đi khiêu chiến Võ Vương, còn muốn thắng, nằm mơ a.

"Đến bên trong nói chuyện a." Đại trưởng lão quay người vào bên trong đi đến, Mạc Không nhìn cũng không nhìn võ bụi bay tự đi theo, đợi đến lúc trương thế trời cũng tiến vào chỉ về sau, võ bụi bay mới cất bước tiến nhập trong điện.

"Ngồi đi." Đại trưởng lão mở miệng nói.

"Đại ca, lại để cho hần tiến đến đã cho hần mặt mũi, trả lại cho cái gì tòa?" Nhị trưởng lão Mạc Không lên tiếng ngăn cản nói, "Đứng đây, Đại ca, người choáng váng, người đây đều có thể nhẫn, hần vừa mới ra tay đánh người Tam đệ rồi." Trương thế thiên e sợ cho thiên hạ bất loạn, tin khẩu nói bày đạo.

"Đã thành, người có bao nhiêu cân lượng ta còn không rõ ràng lắm sao? Tại đây lúc nào do người định đoạt rồi." Dương Mộng Vân rất là không kiên nhẫn. Hết cách rồi, trương thế thiên cùng Mạc Không chỉ có hung dữ nhìn xem võ bụi bay, tự hồ chỉ muốn hần dám ngồi, lập tức tự đi lên đem hần xé nát bộ dạng.

Võ bụi bay thành khẩn hướng Đại trưởng lão tạ lỗi, năm đó sự tình như thế nào giảng đều là một lời khó nói hết: "Bụi bay biết rõ năm đó sự tình lại để cho Thanh Vân Tông hổ thẹn, thế nhưng mà cũng là xuất phát từ bất đắc dĩ, không muốn làm cho Mộng Tuyết không rõ không bạch cùng ta cùng một chỗ."

"Không rõ không bạch, như thế nào không rõ không bạch, người không phải cứu được Mộng Tuyết sao, Mộng Tuyết lấy thân báo đáp, có cái gì không thể?" Mạc Không bất mãn nói, rất là không rõ, có một cái tuyệt đại giai nhân lại không muốn, không nên mạo hiểm thiên hạ to lớn sơ suất, còn con mẹ nó đào hôn, thật sự là không biết nên nói hần cái gì tốt.

Võ bụi bay đưa ánh mắt chuyển hướng Đại trưởng lão, năm đó cùng Đại trưởng lão trò chuyện với nhau thật vui, nếu không là vì chuyện này, tự muốn trở thành mặc nghịch chi giao rồi. Đại trưởng lão nhìn xem võ bụi bay, ánh mắt cùng mười mấy năm trước như ra vừa rút lui, vẻ tán thưởng tràn đầy hốc mắt, tuổi còn nhỏ thì đến được Võ Tướng cấp bậc, theo Linh thú đang bao vây đem Lâm Mộng tuyết cứu được đi ra, anh tuấn tiêu sái, phong độ nhẹ nhàng, khí vũ bất phàm, lời nói gian lại thu phát tự nhiên, thật sự là tuấn tú tài giỏi thiếu niên, lại trùng hợp Mộng Tuyết ái mộ người này, võ bụi bay cùng

Mộng Tuyết mấy viết đến ở chung cảm tình hòa hợp, tông chủ cũng không nghe khuyến cáo của hân, cố ý muốn vờ bụi bay vì tể, sau đó không có thông tri vô bụi bay tựu tổ chức yến hội, không ngờ vô bụi bay đã có hôn ước, thật sự là một số sổ sách lung tung a.

Kỳ thật Đại trưởng lão, không hề giống Mạc Không cùng trương thế thiên như vậy đối với vô bụi bay có một loại rất rõ ràng đối địch cảm xúc, trái lại thì là có một loại rất phức tạp cảm tình bao hàm trong đó. Bởi vì hân khi còn trẻ thời điểm, cũng trải qua như vậy hoang đường sự tình.

Dương Mộng Vân sanh ra ở Hòa Vân thành địa phương một cái rất có danh vọng gia tộc, từ nhỏ cũng là bị một loạt quang hoàn bao phủ, thế nhưng mà tại hân mười tám tuổi năm đó, phụ thân bị người hãm hại giết chết, gần kề một đêm, đã bị diệt tộc, lúc ấy Dương Mộng Vân tìm được đường sống trong chỗ chết, từ nay về sau đã bắt đầu vì gia tộc báo thù gian khổ hành trình.

Tại Dương Mộng Vân hai mươi tuổi năm đó, nhất viết cầm một chỉ Tật Phong báo khai đao, ai ngờ Yêu thú dị thường khó chơi, tuy nhiên cuối cùng trước khi hôn mê ra sức một kích đem Tật Phong báo giết chết, nhưng cũng là bất tỉnh nhân sự. Chỉ sau đương Dương Mộng Vân theo trong hôn mê tỉnh lại thì, thấy được một bộ cả đời này đều vung không đi khuôn mặt.

Là phụ thân nàng đi ra ngoài đi săn lúc đem hân cứu được trở lại, chỉ sau Dương Mộng Vân ngay tại nhà nàng dưỡng thương, cái này một đường tựu là bán nguyệt có thừa, có thể đối với Dương Mộng Vân mà nói, đây cũng là hân trong cả đời hạnh phúc nhất thời gian, mỗi ngày sáng sớm xem ánh sáng mặt trời, ngồi thưởng trời chiều, cười cười nói nói tiếng hoan hô liên tục không ngừng. Hân trong lúc nhất thời quên thân phận của mình, lừa gạt mình đây chỉ là dưỡng thương, đợi đến lúc thương thế tốt lên rồi, tựu sẽ rời đi, thoáng một cái nửa tháng đi qua, mà trên người hân thương đều tốt rồi...

Dương Mộng Vân tinh tường nhớ rõ, ngày đó sắc trời có chút âm trầm, cực kỳ giống tâm tình của hân. Hân xuất ra trên người sở hữu tiền tài dùng để đáp tạ ân cứu mạng, hân không muốn mang đi bất kỳ vật gì, tuy nhiên lại mang đi một khóa thuần khiết tâm linh. Hân không muốn lưu lại bất kỳ vật gì, lại trong lúc vô tình để lại một cái lại để cho hân nhớ thương cả đời thân ảnh.

Rời đi một khắc này, nàng cắn chặt môi, giữ lại mấy lần muốn thốt ra, lại ngánh sanh sanh nuốt trở vào, nàng biết rõ hân là một cái người làm đại sự, mà nàng nghiêm nhiên là một cái vương víu, nàng nói không nên lời, chỉ có ánh mắt kia, ánh mắt kia như trám đầy dày đặc mực sắc bút lông, chỉ như vậy nháy mắt, tựu lo lắng lại để cho Dương Mộng Vân trong nội tâm đau . . .

Dương Mộng Vân thật muốn, thật muốn lưu lại, dù là chỉ là như vậy một khắc dừng lại, chỉ là như vậy một khắc cũng tốt. Nhưng là muốn đến về sau, nghĩ đến hân cũng không thể cho nàng cái gì, lưu lại một lát, sẽ chỉ làm nàng càng thống khổ, vì vậy Dương Mộng Vân, dứt khoát quay lại thân đến, mặc cho cái kia ánh mắt ai oán một đường đuôi giết đến thực chất bên trong, mặc cho hai hàng dòng nước mắt nóng tại trên mặt nóng rất rong ruổi, hân nghe được một tiếng ngâm lấy thanh âm nức nở, xa xa truyền đến: Ta gọi Tiểu Đình...

Từ nay về sau hân là lẻ loi một mình, cô đơn chiếc bóng, một số năm sau, đương Dương Mộng Vân báo thù trở về, nghênh đón hân chỉ là một tòa không có danh tự phần mộ, hân ngâm lấy huyết lệ, dùng máu tươi tại trước mộ phần dựng lên một tòa mộ bia, trên bia mộ viết: Ái thể Tiểu Đình; từ nay về sau là chung thân chưa lập gia đình, Thanh Vân Tông tất cả mọi người không biết, Đại trưởng lão hàng năm có như vậy một đoạn lúc viết đi địa phương nào...

"Năm đó sự tình, không đề cập tới cũng thể, bất quá có một số việc, có chút trách nhiệm không phải vừa đi chi có thể trốn tránh rất cao minh, ít nhất lúc đương thời rất tốt phương pháp giải quyết, mà ngươi chỗ tuyền, nhưng lại đem ta Thanh Vân Tông đầy hướng nghị luận đầu gió, cái này, là ngươi chỗ không tránh thoát ." Nói ra nơi này, một cổ thượng vị giả khí thể tự nhiên mà vậy hướng vô bụi bay áp đi qua, tuy nhiên Dương Mộng Vân Đại trưởng lão có chút không tình nguyện, nhưng là đang mang Thanh Vân Tông mặt, việc này không thể không hướng vô bụi bay làm khó dễ.

"Năm đó sự tình, làm sao lại không thể nói ra, vô bụi bay, hôm nay là chính ngươi đến, đừng trách ta vô tình." Trong điện lúc này tiến đến một vị cao lớn uy mãnh, thiết cốt boong boong trung niên nam tử, mắt hồ gắt gao chăm chăm vào vô bụi bay.

Chương 10: Ba chương ước hẹn

Người đến đứng là Thanh Vân Tông tông chủ Lâm Hùng tinh: "Võ bụi bay, từ biệt vài chục năm, ngươi ngược lại là trôi qua Tiểu Dao a, ngươi cũng đã biết chúng ta là như thế nào tới sao?"

Nên đến cuối cùng hay vẫn là đến rồi, theo tiến đại điện, võ bụi bay ngay tại nghi hoặc Lâm Hùng tinh như thế nào không có tới, phải biết rằng nếu nói là hận nhất hẳn không ai qua được Lâm Hùng tinh rồi, đương nhiên có lẽ còn có Lâm Mộng tuyết. Vốn cho là hẳn ngay tại đại điện chờ võ bụi bay đến, thế nhưng mà không có, trong nội tâm còn có chút không cam lòng, bởi vì việc này võ bụi bay mặc kệ trả giá bao nhiêu một cái giá lớn đều muốn đem Băng Linh Quả nắm bắt tới tay, nói một cách khác muốn Lâm Hùng tinh đáp ứng mới được.

Võ bụi bay biết rõ không tránh thoát, cung kính hồi đáp: "Bụi bay biết rõ đương viết làm dễ dàng, cũng không phải là thượng sách, thế nhưng sự tình ra bất đắc dĩ, tông chủ đối với bụi bay đích hậu ái, bụi bay không phải không biết, chỉ là tông chủ phương thức lại để cho bụi bay sợ hãi, đương bụi bay biết đến lúc sau đã tên đã trên đây. Đã tiến thoái lưỡng nan, lại thêm chi năm đó tuổi nhỏ, không biết nên như thế nào đi làm, cho nên xúc động phía dưới làm ra có tổn hại Thanh Vân Tông thể diện sự tình, kính xin lâm tông chủ khoan dung." Một đoạn lời nói, liên tiêu đài đã, vốn là chủ động nói xin lỗi, rồi sau đó lại điềm ra đương viết sự tình không sai tất cả võ bụi bay, cũng là người lâm Đại Tông Chủ tự chủ trương kết quả.

Một Phương tông chủ, trong lời nói Huyền Cơ há lại sẽ nghe không hiểu, Lâm Hùng tinh ngồi nghiêm chỉnh tại trên đại điện, trên cao nhìn xuống nhìn qua võ bụi bay: "Ngươi là ở trách ta tự chủ trương sao?"

Trương thế Thiên Nhất nghe không thuận theo rồi, từ trên ghế nhảy , đương nhiên hẳn sẽ không xông đi lên, chỉ là kêu gào nói: "Tốt ngươi cái võ bụi bay, chính mình sai rồi ngược lại trách tội khỏi tông chủ đến rồi, đến đến, tiểu tử chúng ta lại đại chiến 300 hiệp."

Kỳ thật nếu là võ bụi bay nhất mạch không có thoát ly Võ gia, Lâm Hùng tinh thái độ cũng sẽ không giống hôm nay như vậy, vài chục năm rồi, chuyện này cũng sớm đã nhất thanh nhị sở rồi, Lâm Hùng tinh nghiêm nhiên biết rõ chính mình chỗ phạm phải sai lầm, dù sao những năm này vì nữ nhi của mình có thể noهن miệng cười, cũng hao tổn không ít tâm tư tư. Thế nhưng mà hôm nay, võ bụi bay không nữa thế lực có thể dựa vào, nói một cách khác, dù cho ngươi võ bụi bay bất quá thiên phú, ngươi chính là người một người mà thôi, đối mặt ta Thanh Vân Tông hiện tại nơi này quá vật khổng lồ, không trả giá một ít một cái giá lớn khó tiêu năm đó chuyện nhục nhã.

"Tông chủ, năm đó sự tình chẳng lẽ còn muốn nhắc lại sao, ngươi bây giờ làm như vậy, sẽ không sợ Mộng Tuyết biết rõ thất vọng đau khổ sao?" Đại trưởng lão lắc đầu. Lâm Hùng tinh sau khi nghe xong, thờ dài một tiếng, nữ nhi của mình, những qua tuổi này chính là cái gì Viết Tử, làm cha đích đương nhiên rõ ràng nhất. Võ bụi bay cũng là trong nội tâm thờ dài một hơi, chẳng qua là khi Mộng Tuyết hai chữ, tại đại điện gặp khúc lúc, từng đợt áy náy dần dần trào chạy lên não đem chính mình bao phủ.

Đương nhiên Lâm Hùng tinh không nói lời nào, không có nghĩa là có người hội bảo trì trầm mặc, Mạc Không hướng Lâm Hùng tinh chấp tay nói: "Tông chủ, lúc trước ta Thanh Vân Tông tại thiên hạ chúng anh hào trước mặt không nề mặt, trong lúc nhất thời nhận hết chế nhạo, mười mấy năm qua, mỗi lần tham gia một ít dòng họ đại hội, chẳng lẽ tông chủ đã quên, nói lý ra xì xào bàn tán, còn có mặt khác tông môn giống như cười mà không phải cười biểu lộ sao. Còn có Mộng Tuyết, những năm này chịu đủ chỉ trích, nếu như hẳn võ bụi bay không trả giá thật nhiều, ngươi muốn thiên hạ thấy thế nào ta Thanh Vân Tông! Tông chủ, kính xin nghĩ lại a."

"Đúng vậy a, tông chủ, nhị ca nói có lý, không thể tiện nghi võ bụi bay a, nhất định phải ra một cái giá lớn" trương thế trời cũng khuyên can đến, Đại trưởng lão quan sát tông chủ, chứng kiến Lâm Hùng tinh thần sắc trong mắt, biết rõ khuyên nữa giá cũng là vô dụng .

Lâm Hùng tinh theo thủ tọa bên trên đứng , đi vào võ bụi bay trước mặt, đã từng hẳn là bức nào tán thương võ bụi bay, cho rằng vì nữ nhi của mình tìm được một cái tốt quy túc, ai ngờ bụi bay sớm có hôn ước tại thân, ai.. Thật sự là nghiệt duyên a.

Lâm Hùng tỉnh cứ như vậy đứng tại võ bụi bay trước mặt, không làm ngôn ngữ, võ bụi bay cũng là về mặt bình tĩnh nhìn Lâm Hùng tỉnh. Một lát, Lâm Hùng tỉnh dần dần đánh võ bình tĩnh: "Hôm nay người tiếp ta ba chương, ba chương qua đi vô luận người sống hay chết, năm đó sự tình ta cũng không đáng truy cứu, như vậy coi như là cho ta Thanh Vân Tông Hưởng Thiên hạ một cái công đạo." Ba chương, Lâm Hùng tỉnh thể nhưng mà võ Vương Hậu kỳ, mà võ bụi bay vừa mới nhập Võ Vương bắt quá mấy tháng có thừa, này tương đối so, cũng biết ba chương hung hiểm.

Võ bụi bay không chút do dự, chỉ là ba chương, đã so đoán trước nhất hồng bát tình huống tốt rồi không biết gấp bao nhiêu lần, "Chỉ là bụi bay có một chuyện muốn nhờ, nếu như tông chủ đáp ứng, đừng nói là ba chương, cho dù là lại để cho bụi bay cuộc đời này không tiếp tục pháp tu luyện, cũng sẽ không tiếc." Võ bụi bay khẩn cầu.

"A, có chuyện gì, chờ đánh xong ba chương rồi nói sau." Lâm Hùng tỉnh khua tay nói, một bộ không kiên nhẫn bộ dạng.

"Không được, ba chương qua đi, bụi bay không có thể bảo chứng còn có thể đứng ở chỗ này cùng tông chủ nói chuyện, cho nên thỉnh tông chủ đáp ứng thỉnh cầu của ta" võ bụi bay tiến thêm một bước thỉnh cầu nói. Nghe vậy, Đại trưởng lão mặt lộ vẻ nghi ngờ chi sắc, Mạc Không đã ở phòng đoán, chỉ có Trương Thế Thiên cái thẳng kia, tại tức giận võ bụi bay làm bà làm bầm, đánh xong nói sau chứ sao.

"Chuyện gì? Người nói đi, nếu như không quá phận, ta có thể cân nhắc thoáng một phát." Lâm Hùng tỉnh bình thản đáp, hiển lộ ra một đôi tông chủ phong phạm.

"Cái kia đa tạ tông chủ..." Võ bụi bay vừa muốn nói lời cảm tạ, lại Lâm Hùng tỉnh đánh gãy nói: "Ta nói rồi, là cân nhắc thoáng một phát, không phải đáp ứng người."

"Vậy được rồi, ta hi vọng tông chủ có thể cân nhắc cho ta một miếng Băng Linh Quả, ta nguyện ý dùng bất luận cái gì một cái giá lớn đến trao đổi." Võ bụi bay cuối cùng đem chính mình cuối cùng nhất mục đích nói ra.

Toàn bộ đại diện đột nhiên xuất hiện ngăn người đình trệ, nhưng rất nhanh bị một tiếng cười to đánh vỡ, "Ha ha ha, Băng Linh Quả, tốt một cái Băng Linh Quả, người cũng đã biết, Băng Linh Quả thể nhưng mà ta Thanh Vân Tông trấn tông chi vật, một trăm năm đến ta Thanh Vân Tông bắt quá mới có hai miếng Băng Linh Quả, trước khi tông phái đại hội đã giao dịch đã qua một miếng, hiện tại chỉ còn một miếng. Thật cuồng vọng khẩu khí, bất luận cái gì một cái giá lớn đến trao đổi, cái này đòi giá là người cần phải khỏi sao, ăn trước ta ba chương nói sau." Lâm Hùng tỉnh đối với võ bụi bay vừa có hảo cảm lập tức không còn sót lại chút gì, Nguyên lực thúc dục tuôn hướng song chương, mù sương chương hô hấp gian động.

Đại trưởng lão đang nghe "Băng Linh Quả" ba chữ lúc, đã biết rõ sự tình đã liền một tia chuyển cơ cũng không có, hấn không làm được cái gì, chỉ có thể chờ. Cùng lúc đó, Mạc Không ngược lại là mừng rỡ vạn phần, chính tim không thấy nguyên nhân đến châm ngòi, cái này tốt rồi, không cần phải còn muốn rồi. Trương Thế Thiên tắc thì còn không có phục hồi tinh thần lại, Băng Linh Quả, hừ, cho ta cũng sẽ không cho.

Võ bụi bay chẳng lẽ không biết lời này một nói ra, cần đổi mất cái dạng gì nữa giận sao, có thể là vì Tử Phong bệnh, dù là chỉ là như vậy một tia hi vọng, cũng sẽ biết trả giá gấp trăm lần cố gắng đi tranh thủ, như là đã chuẩn bị kỹ càng, vậy thì đến đây đi. Sống có gì vui, chết có gì khổ, không phải là ba chương sao, ta võ bụi bay thì sợ gì. Nghĩ xong, một cỗ hào khí ngất trời mà lên, thân ảnh thon gầy vô hình gian theo Nguyên lực áo giáp xuất hiện, phóng đại vô số lần.

Lâm Hùng tỉnh một chiêu 'Gian nan vật và dấu điểm', song phải lập tức bị sương trắng che đầy, tuy nhiên cảm thụ không đến hàn khí, nhưng người sáng suốt liếc thấy đưa ra trong hung hiểm. Tại xuất chương trong tích tắc, bị võ bụi bay không sợ khí thể thoáng một ngăn lại khôi phục bình thường, hai mắt cũng lộ ra vẻ khiếp sợ, Võ Vương, đúng là Võ Vương cảnh giới a, võ bụi bay người vì cái gì không muốn a! Nếu là người nguyện ý cũng sẽ không giống hôm nay như vậy a.

Đệ nhất chương, tuy nhiên chỉ dùng tám phần Nguyên lực, có thể võ Vương Hậu kỳ chi cảnh, há lại một cái sơ kỳ có thể chống lại, võ bụi bay toàn lực ngưng tụ Nguyên lực áo giáp, đang cùng Lâm Hùng tỉnh tay phải tiếp xúc gian, lập tức đông lại, vết rạn lấy mất thương có thể thấy được tốc độ da bị nẻ ra, rồi sau đó chương ấn dùng dễ như trở bàn tay xu thế hung hăng khắc ở võ bụi bay lồng ngực, một ngụm máu tươi đoạt khẩu mà ra, võ bụi bay liên tiếp rút lui vài chục bước, rốt cục đứng lại, lau đi khóe miệng máu tươi, từng bước một đi đến trong đại điện, trầm giọng diễn giải: "Còn có hai chương."

"Đệ nhất chương là đánh người uống phí ta một phen tài bồi chí tâm, cố tình làm vậy." Lâm Hùng tỉnh chăm chăm vào võ bụi bay di động bước chân, chưa cho võ bụi bay điều tức thời gian, thứ hai chương: Thảng sáu phi sương, đã toàn lực tại trong đại điện thi triển ra. Thảng sáu phi sương danh như ý nghĩa, Nguyên lực Như Sương tuyệt giống như bay lên, vô tích có thể tìm ra, tỉnh như xử nữ, động như Giao Long. Võ bụi bay cố nén trên thân thể không khỏe, Nguyên lực áo giáp lại một lần nữa bao trùm toàn thân, chỉ là áo giáp nhan sắc so vừa rồi muốn phai nhạt nhiều.

Mạn thiên phi vũ sương khí đột nhiên bất động, rồi sau đó dùng tốc độ như tia chớp, hội tụ thành một cổ dài đến hơn mười thước hàn khí trụ, lúc này đây, võ bụi bay sắc mặt y nguyên bình tĩnh, chỉ là 'Oanh' một tiếng trầm đục, tựa đã bay đi ra ngoài, toàn bộ đại điện bị cây ra một đạo thật dài rãnh mương ngăn, rồi sau đó trùng trùng điệp điệp đâm vào đại điện trên cây cột, ngực sau quần áo cũng bị Nguyên lực phá tan, vết máu sớm đã chảy đầy đất, thật lâu võ bụi bay, ho ra một búng máu, run rẩy vịn cây cột đứng, từng bước một lại một bước hướng trong điện chuyển đi, "Còn có một chương." Ngờ khi không vui không buồn, ngoại trừ có chút suy yếu.

Lâm Hùng tỉnh nắm chặt hai tay, nhanh lại nói lòng "Thứ hai chương, đánh người cô phụ Mộng Tuyết một phen tâm ý, làm cho nàng những năm này chịu đựng một cơn mưa dài linh đình sinh hoạt."

Trương thế thiên cũng nhìn không được nữa 'Tê' một tiếng. Đại trưởng lão nhìn không được: "Tông chủ, hôm nay sự tình, như vậy thôi a, võ bụi bay đã trả giá thật nhiều rồi." Lâm Hùng tỉnh cũng có ý đó, chỉ là tìm không thấy bậc thang, ngày nay Đại trưởng lão đưa ra, hẳn vừa muốn nhả ra. Võ bụi bay lại không nhanh không chậm diễn giải: "Còn có một chương, hi vọng tông chủ có thể cân nhắc Băng Linh Quả sự tình."

Lâm Hùng tỉnh trên mặt hàn ý tràn ngập quanh thân, lạnh lùng nhìn võ bụi bay: "Đã người không linh tính, vậy thì tiếp ta cái này chương, hàn cực không sương."

Đại trưởng lão nghe xong, kinh hãi: "Tông chủ, không thể nha, tông chủ, người muốn cân nhắc Mộng Tuyết a." Phải biết rằng, mù sương chương tổng cộng ngũ thức: Gian nan vất vả dấu điểm, thảng sáu phi sương, sương hoa đầy trời, sương Vũ Tuyền cơn xoáy, còn có một chiêu cuối cùng hàn cực không sương, Lâm Hùng tỉnh dùng một chiêu cuối cùng, hiển nhiên là muốn võ bụi bay mệnh a, có thể nào không ngăn cản.

"Mộng Tuyết? Giết tiểu tử này, Mộng Tuyết cũng sẽ không có niệm tưởng, như vậy không phải rất tốt sao." Cũng không để ý Dương Mộng Vân ngăn trở, Lâm Hùng tỉnh toàn thân lập tức bị một cổ đáng sợ hàn ý bao phủ, toàn bộ đại điện nguyên khí quét qua là hết, Đại trưởng lão, Mạc Không cùng Trương thế thiên vội vàng lờ ra sân bãi.

Lâm Hùng tỉnh sắc mặt có chút tái nhợt, một chiêu này hẳn thi triển cũng là thập phần tổn sức. Võ bụi bay cũng phát giác được tình cảnh của mình, thế nhưng mà hẳn không có lựa chọn, đã muốn tới, sẽ tới oanh oanh liệt liệt a, cần rằng một cái, đem toàn thân nguyên khí toàn bộ điều động, ánh mắt tràn đầy kiên quyết chỉ sắc.

'Ba' một tiếng rất nhỏ thanh âm tại từng người ở chỗ này vang lên bên tai, 'Ba ba ba ba. . .' liên tiếp thanh âm vang lên, một cổ vô hình chấn động theo Lâm Hùng tỉnh cái kia chậm rãi lưu đi qua, rất chậm rất chậm, yên tĩnh làm cho lòng người ở bên trong cảm thấy sợ hãi, chỉ có không biết đích sự vật mới được là đáng sợ nhất, chấn động còn chưa cận thân, võ bụi bay Nguyên lực vận chuyển đã dần dần chậm chạp, cho đến bất động.

Tại bay lên một khắc này, võ bụi bay trong đầu tựa hồ nhớ tới thiệt nhiều, nhớ tới Vũ gia trang, nhớ tới, bạch theo hàm, Hâm Nhi, không thể tu luyện Từ Phong, còn có rất nhiều trải qua hình ảnh, tại mắt đi tri giác một khắc này trước, giống như bên tai còn vang lên mất trật tự bước chân, một đạo bóng hình xinh đẹp xen lẫn lê hoa đài vũ thút thít nỉ non, tại bên người rơi, võ bụi bay khẽ nhăn một cái cái mũi, rất quen thuộc hương vị: "Tuyệt Nhi, thực xin lỗi." Thành bụi bay thanh tĩnh trước câu nói sau cùng ngừng...

Chương 11: Vài chục năm nước mắt sáng nay lưu

Lâm Mộng tuyết mấy viết đến tâm thần không yên, theo sáng sớm ngồi xuống, cho tới bây giờ cũng khó khăn dùng bài xuất trong nội tâm tạp niệm, tình không nổi tâm đến, phảng phất có chuyện gì muốn phát sinh. Thử bài trừ tạp niệm, tuy nhiên không có kết quả, không thể không đứng dậy, đi xuống chân núi, càng chạy càng kinh ngạc, tìm đập cũng dần dần nhanh hơn.

Lâm Mộng tuyết không khỏi bước nhanh hơn, hậu điện không có người, tiền điện mơ hồ truyền đến tiếng vang, Lâm Mộng tuyết trong đầu không khỏi hiển hiện một đạo thân ảnh... Lại tự giễu lắc đầu, nhanh đi vài bước, khi ánh mắt định dạng ở đằng kia đạo thân ảnh mạnh mẽ rắn rỏi lúc, nước mắt đã che lại hai mắt, nghẹn ngào lấy, muốn ngăn lại, muốn kêu lên tên của hắn, có thể như thế nào cũng nói không ra lời, chỉ có thể tro mắt nhìn hắn bị đánh phi, rồi sau đó rơi ở ngoài điện, một hồi tê tâm liệt phế đau đớn lại để cho hô hấp của mình cũng bắt đầu trầm trọng.

Người tại nhất bi thống, sợ hãi nhất thời điểm, cũng không có nước mắt, nước mắt vĩnh viễn là lưu tại câu chuyện phần cuối, lưu tại hết thảy tựa hồ lúc kết thúc. Lâm Mộng tuyết điên tựa như vọt tới vô bụi bay trước mặt, cẩn thận từng li từng tí tường tận xem xét cái kia trương trong trí nhớ mặt, 'Tuyết Nhi thực xin lỗi' cái này một câu nhất rất nhỏ đây này lắm lắm, cũng tại Mộng Tuyết trong đầu âm âm nổ vang: "Không, không, bụi bay. . . Ta căn bản cũng không có oán người, bụi bay, bụi bay, người tình..." Lâm Mộng tuyết gọi lấy, lại không thu được chút nào đáp lại.

"Mộng Tuyết, hay vẫn là tranh thủ thời gian cho bụi bay chữa thương a." Đại trưởng lão xem Mộng Tuyết không biết làm sao nhắc nhở.

Lâm Hùng tình lúc này cũng không biết nên nói cái gì, ý bảo Đại trưởng lão an bài, tựu kéo lấy thất ý tâm tình, một người đã đi ra.

Đại trưởng lão đi vào vô bụi bay trước mặt, xuất ra một chỉ bình ngọc, đổ ra mấy miếng phát ra mùi thuốc đan dược, lập tức bị Mộng Tuyết cướp đến tay ở bên trong, cẩn thận từng li từng tí cho vô bụi bay phục xuống dưới. Sau đó Lâm Mộng tuyết công lên vô bụi bay, không để ý đến bất luận kẻ nào, một đường thông khổ, thời gian dần qua từ trước đến nay lúc đường đi tới.

Vô bụi bay cái này một hôn mê tựu là năm ngày, trong hôn mê linh hồn có một tia Thanh Minh, hắn tình tường cảm giác được Lâm Hùng tình cuối cùng một chương uy lực, huyền diệu đến cực điểm, tuy nhiên chậm chạp, nhưng căn bản không có chỗ có thể tránh né, tựa hồ toàn thân của mình đều bị trạng thái dịch chương lực bao phủ, rồi sau đó liền vô thanh vô tức quăng, ngũ tạng lục phủ đã bị trọng thương, thiếu chút nữa lệch vị trí.

Ngày nay lại tựa hồ cảm nhận được một cái ra vào vào thân ảnh, vì chính mình lau chùi thân thể, thay thuốc, tẩy trừ miệng vết thương. . . Chắc là Mộng Tuyết, đời này kiếp này ta vô bụi bay, cả đời đều hoàn lại không được khoản nợ a.

Lâm Mộng Tuyết Tình tình tường tận xem xét nằm ở nòng nam nhân trước mặt, nhớ lại không khỏi lật đến mười mấy năm trước, lúc ấy chính mình là loi một mình đến khôn cùng rừng rậm đi lịch lãm rèn luyện, nhất viết đang truy tung một chỉ Nhị cấp thông cánh tay vượn chạy đến rừng rậm ở chỗ sâu trong, không muốn lại bị giả hoạt thông cánh tay vượn dụ đến trong cạm bẫy, lọt vào ba con thông cánh tay vượn vây quanh, lúc ấy cũng là tâm cao khí ngạo, không có trực tiếp thoát đi, bỏ lỡ tốt nhất cơ hội, cho là mình có thể tiêu diệt những Yêu thú này, vì vậy lưu lại cùng thông cánh tay vượn quyết đấu.

Không hề nghi ngờ, vừa lúc mới bắt đầu còn có thể chống đỡ, cũng không lâu lắm, đã bị thông cánh tay vượn đánh lên đắc thủ, phần lưng thụ trọng thương, một ngụm máu tươi cũng là phun nhỏ ra. Bước chân nhất thời mất trật tự, mắt thấy sẽ bị một cái khác chỉ thông cánh tay vượn một đôi cánh tay sắt đập chết tại chỗ, một đạo thân ảnh mạnh mẽ rắn rỏi ngăn tại Lâm Mộng tuyết trước mặt...

Đây là như thế nào một đạo thân ảnh a, tươi mát tuần dật, khí vũ bất phàm, Lâm Mộng tuyết con mắt có chút ngây dại, tuy nhiên từ nhỏ sống ở mọi người ủng hộ bên trong, công tử văn nhã bá kiến không ít, thế nhưng mà như vậy hào tình vạn tượng, to lớn cao ngạo bất phàm thân ảnh, một mực chỉ là còn sống tại lý tưởng của nàng ở bên trong, hôm nay thấy, có thể nào không mất thần.

Võ bụi bay nghe được tiếng đánh nhau tưng bừng chạy tới, liếc nhìn tới Lâm Mộ tuyết ở chỗ sâu trong hiềm cảnh bên trong, hai lời chưa nói, một cái lắc mình tưng bừng ở Lâm Mộ tuyết cùng thông cánh tay vượn tầm đó, cầm kiếm nghênh hướng, vung vẩy gian, Thông Thiên vượn cứng rắn nhất cánh tay sắt bị gọt sạch, đi đòi nhà ma, còn lại hai cái thấy thế, cũng cuống quýt chạy thực mạng, trong lúc nhất thời không biết tung tích.

Võ bụi bay trở lại, chứng kiến Lâm Mộ tuyết, không khỏi con mắt cũng là sáng ngời, Lâm Mộ tuyết chính trực mười sáu xuân xanh, như uyển giống như hoa, thanh tươi đẹp Thoát Tục, lại đang mặc một thân trang phục, đem nổi bật dáng người phác hoạ đường cong lộ ra, nói không động tâm là không thể nào, hướng chỉ võ bụi bay cũng là tuổi thanh xuân thiếu, tuy nói gia tộc cho hẳn định rồi một mối hôn sự, là Bạch gia bạch theo hàm, đồng dạng là một vị diệu mỹ khả nhân, mà khi lúc còn tuổi nhỏ hẳn, đối với đồ vật đẹp như thế nào lại không động tâm đây này.

"Cô nương như thế nào một người tới này hung hiểm chỗ?" Võ bụi bay hỏi thăm gian, lấy ra một tờ phù lục, đưa cho Lâm Mộ tuyết.

Lâm Mộ tuyết phục hồi tinh thần lại, trắng nõn trên mặt một mảnh ửng đỏ, rồi sau đó sau khi nhận lấy phù lục tưng bừng, không có chút nào băn khoăn đến không thể dễ tin người xa lạ các loại cân nhắc, một hồi nguyên khí bắt đầu khởi động, Lâm Mộ tuyết thương thế hồ hấp gian tốt hơn phân nửa.

"Mộng Tuyết đa tạ công từ cứu chi ân." Lâm Mộ tuyết hướng võ bụi bay đáp tạ đến, sắc mặt cũng là khôi phục bình thường.

"Tiện tay mà thôi, cần gì phải treo ở trong lòng đầu rồi, hôm nay nguy cơ đã giải, tại hạ cũng tưng bừng không lâu lưu, cáo từ." Võ bụi bay phong nhẹ Vân Đạm mà nói, tuy nhiên động tâm, có thể là mình mình bạch nặng nhẹ.

Lâm Mộ tuyết nghe xong, không thuận theo rồi, không thấy được đứng tại bên cạnh người chính là một mỹ nữ sao, hướng chỉ còn bị thương, Lâm Mộ tuyết chưa từng thụ qua bức này khinh thị, lập tức bất mãn khoe miệng chưa phát giác ra vẻ lên. Cái này nhếch lên thế nhưng mà phong tình ngàn vạn, võ bụi bay lập tức ngây người, vừa muốn phóng ra bước chân, lập tức một hồi choáng váng, lằng lằng không biết vì sao nhưng rồi.

Thông minh Lâm Mộ tuyết há lại sẽ không thấy được võ bụi bay biến ảo biểu lộ, trong nội tâm không khỏi có chút nhỏ đến ý, hừ, lại bỏ qua ta, không đứng không đứng, ta như thế nào để ý nói lên cái nhìn của hẳn, mới là lần đầu tiên gặp mặt mà thôi, ai kêu hẳn bỏ qua của ta.

Không bằng như vậy, Lâm Mộ tuyết kể chạy lên nào: "Công từ chắc hẳn cũng là đi ra lịch lãm rèn luyện a, Mộng Tuyết cũng là lịch lãm rèn luyện, không bằng cùng một chỗ, cũng có thể lẫn nhau chăm sóc, công từ định như thế nào?"

"Không công việc quan trọng từ công từ bảo ta, võ bụi bay là tên của ta, người có thể bảo ta bụi bay là tốt rồi."

"Tốt, phi Trần ca ca, người vừa rồi thật là lợi hại nha..."

Lần này nói chuyện với nhau chỉ về sau, hai người liền tại trong núi rừng cùng nhau lịch lãm rèn luyện, nháo một cái là hơn tháng, đoạn thời gian này cũng là Lâm Mộ tuyết vui sướng nhất Việt Tử, hoan thanh tiểu ngữ không ngừng, tình cảm của hai người cũng là dần dần ấm lên, cực nóng, nhưng luôn không có nếm thử đi xuyên phá tầng kia giấy, hai người cũng ra về không biết.

Rất cực, có một ngày, tại đi ra tiếp tế sinh hoạt đồ dùng lúc, bị Thanh Vân Tông người tìm được, không thể làm gì, lưu luyện không rồi bị dẫn tới Thanh Vân Tông, võ bụi bay cũng đi theo tiến đến, vốn cho là đợi chờ mình chính là một phen mưa to gió lớn quở trách, không nghĩ tới phụ thân tại bài kiến võ bụi bay chỉ về sau, vốn là lừa gạt lại chuyển biến thành mừng rỡ, chẳng những không có trách tự trách mình, còn hỏi han ân cần, Lâm Mộ tuyết hẹp dài đôi mắt dễ thương nhìn trộm lấy võ bụi bay, không khỏi lại là một phen vui vẻ.

Rồi sau đó, phụ thân hỏi đi một tí lịch lãm rèn luyện tình huống, tưng bừng đem mình vắng vẻ qua một bên đi, cùng bụi bay trò chuyện với nhau thật vui, Lâm Mộ tuyết mặc dù có chút không tình nguyện, nhưng là trong nội tâm mỹ thẩm mỹ.

Mấy ngày kế tiếp, võ bụi bay hãy theo lấy mình ở phía sau núi, hai người đều không có chút nào chú ý tới toàn bộ Thanh Vân Tông bận rộn, đợi đến lúc phát giác được lúc, đã tên đã trên dây rồi. . .

Vẫn còn nhớ rõ, đêm đó đương võ bụi bay nói ra mình đã đã có hôn ước lúc, chính mình phảng phất giống như đã mất đi linh hồn, ánh mắt trống rỗng, toàn bộ thế giới tựa hồ cũng hắc ám, kể cả tâm linh của mình, nàng điên cuồng ôm lấy bụi bay, chăm chú địa, phảng phất một giây sau, lưu lại tại trong tay mình nhiệt độ sẽ tan hết, nàng nức nở, Sở Sở nhìn qua bụi bay: "Vì cái gì, vì cái gì ngươi đã có hôn ước, còn cùng với ta gặp nhau, vì cái gì ta sẽ yêu mến ngươi..."

Bụi bay không ngừng lắc đầu: "Thực xin lỗi, thực xin lỗi, ta ứng nên ly khai, thế nhưng mà ta, ta, ta..."

"Không phải ly khai ta được không nào, không hỏi Võ gia, tự hai người chúng ta người, chúng ta cùng một chỗ ly khai, bụi bay đáp ứng ta, ta không muốn rời đi ngươi. Ly khai ngươi, ta sợ chính mình hội sống không nổi. . ." Mộng Tuyết khóc, không chịu buông ra hai tay của mình.

Võ bụi bay ôm đầm qua Lâm Mộng tuyết hai vai, than thở khóc lóc đến: "Mộng Tuyết, tình được chứ, ta là Võ gia người, nhất định đi cùng Bạch gia quan hệ thống gia, ta ở tại chỗ này, toàn bộ Thanh Vân Tông đều gà chó không yên, ngươi cũng sẽ biết chết, ta làm không được, ta thật sự làm không được. . . Tha thứ ta, Mộng Tuyết, nhất định phải quên ta. . ."

"Không, ta không muốn. . . Ô ô, ta không muốn. . ."

Lời còn chưa dứt, võ bụi bay liền đem Lâm Mộng tuyết đánh ngất đi, nhu hòa đem Lâm Mộng tuyết phóng tới trên giường, kéo lên chăn mềm, một lần cuối cùng, thâm tình liếc, cái nhìn này là Vĩnh Hằng.

Vĩnh Hằng tuy nhiên là một cái che kín chính mình con mắt nói dối, giống nhau năm ngón tay hoặc là mười ngón đan xen xuyên thấu qua quang, là từng đạo nhốt chính mình hàng rào, có thể là chúng ta không cách nào không toàn thời gian khe hở, bởi vì hạnh phúc đang ở đó một đường tuyến dấu vết để lại trong tung hoành lấy.

... ..

Nghĩ đến đây, Lâm Mộng tuyết trên mặt sớm đã thanh nước mắt giàn giụa, nhịn không được dặt võ bụi bay để tay tại chính mình trên mặt vuốt phẳng, vài chục năm rồi, mỗi khi nhớ tới năm đó đủ loại, nước mắt tự ngăn không được chảy xuống trôi, như thế nào cũng, như thế nào cũng không chế không nổi.

Võ bụi bay cảm thấy tay bên trên lạnh lạnh, không khỏi ngón tay bỗng nhúc nhích, con mắt có chút mờ ra.

Lâm Mộng tuyết cả kinh, vội vàng xoay người sang chỗ khác đem nước mắt lau khô, lại sẵn trên trán tán rơi đích tóc đen, quay người trở lại, trong lòng nghĩ lấy muốn cho võ bụi bay một cái sáng lạn mỉm cười, thế nhưng mà ánh mắt đưa trước một khắc này, vài chục năm tưởng niệm còn có ủy khuất, đều hướng mắt của mình vành mắt dừng mãi lao tới, vì vậy, Lâm Mộng tuyết cười, hai hàng Thanh Lưu tại gầy gò trên mặt lẳng lặng chảy xuôi, một chuyến có tin mừng vui mừng, một chuyến lại tràn ngập vô hạn đau thương.

Thành thực, kỳ thật cũng không phải một người tâm, một người tuổi thọ biến lão, mà là nước mắt tại đảo quanh, trên mặt còn có thể mỉm cười. Cảm tình cũng thế, đương một người bị thương lúc, hẳn có thể chạy đến không có người chỗ trốn, sau đó chính mình * lấy miệng vết thương, chính mình kiên trì, thế nhưng mà một khi bị người hỏi han ân cần, tự sẽ chịu không nổi.

Lâm Mộng tuyết tự là, mười mấy năm qua không có võ bụi bay Viết Từ, chính mình còn có thể thủ vững, một khi đụng phải võ bụi bay quan tâm ánh mắt, nước mắt tự như thế nào cũng, như thế nào cũng dừng không được đến, cười, nghẹn ngào lấy, nhìn xem nhớ thương người, cuối cùng một đầu nhào vào võ bụi bay trong ngực, đau nhức khóc, vài chục năm a, một cái nữ nhân lại có mấy cái, thanh xuân không tại, tuế nguyệt không tại, còn có cái này tốt thời gian, đều như một hồi bụi mù, tiêu tán tại trường hà bên trong.

Võ bụi bay cũng là hai mắt đầm lệ mơ hồ, chính mình đáy lòng thủy chung có như vậy một cái vị trí, lưu cho năm đó vô tình gặp được nữ hài. Chỉ là hán không thể, hướng chi bạch theo hạm tại gia tộc của chính mình thất thế lúc, dứt khoát còn đi theo chính mình màn trời chiếu đất, cũng sinh hạ một trai một gái, tình này chính mình như thế nào lại cô phụ.

Thật lâu, tiếng nước nổ ngừng lại, Lâm Mộng tuyết mà là trước xoa xoa khuôn mặt, lững lờ tóc, mới ngẩng đầu, dùng sung đỏ hai mắt nhìn qua võ bụi bay, nửa ngày lại là trầm mặc.

Thật lâu võ bụi bay suy yếu mà hỏi: "Tuyết Nhi, những năm này. . . Qua được chứ?"

Lâm Mộng tuyết rõ ràng thanh tiếng nói, chỉ nhỏ ra một chữ: "Tốt." Thế nhưng mà cái kia run rẩy thanh âm là như thế nào cũng che dấu bất quá, "Phi Trần ca ca, những năm này, ngươi vẫn khỏe chứ?"

Võ bụi bay cười khan nói: "Cũng rất tốt."

... ..

Cái này ngắn ngo, tựa là bán nguyệt có thừa, giống như lại nhớ tới lúc trước, hai người, hai khóa mười mấy năm trước tâm.

Lâm Hùng tỉnh mấy lần tới gặp con gái, đều theo Mộng Tuyết trên mặt chứng kiến hồi lâu đều chưa từng chứng kiến sáng lạn mỉm cười, Lâm Hùng tỉnh thờ dài lấy, mỗi lần lại là lắc đầu ly khai. Thê tử của mình mấy năm trước vừa mới qua đời, con gái liền là trong lòng của mình thịt, không được phép một điểm sơ xuất, chuyện cho tới bây giờ, cũng là không có cách nào.

Rốt cục có một ngày, võ bụi bay thương thế khỏi hẳn rồi, may mắn mà có Lâm Mộng tuyết cái này mấy viết thiếu chút nữa lấy hết Thanh Vân Tông phương thuốc, mới có thể nhanh như vậy khôi phục, Lâm Mộng tuyết tuy nhiên không tình nguyện, có thể cũng biết ngày hôm nay sớm muộn gì muốn tới đến, hán cùng võ bụi bay đi vào Thanh Vân Tông tông môn, nhìn xem võ bụi bay, trong nội tâm có tất cả giữ lại, lại ngạnh sinh sinh nuốt trở vào.

Đột nhiên, Đại trưởng lão xuất hiện, đưa cho võ bụi bay một cái hộp gỗ, nói là tông chủ cho, chỉ là hán không có ý tứ xuống mà thôi.

Võ bụi bay biết rõ hộp gỗ ở bên trong trang chính là Băng Linh Quả, cảm kích nói nhiều hơn cũng là vô dụng: "Đại trưởng lão, giúp ta tạ ơn tông chủ, hán viết có cần, bụi bay định muôn lần chết không chối từ. . . Còn có, Mộng Tuyết, chờ ta." Nói xong một ký tuyết trần, vội vàng biến mất tại trong tầm mắt.

Mà Lâm Mộng tuyết lại ngây người, 'Chờ ta' hai chữ, trong nháy mắt bùng tình đại ngộ, lại là hai mắt đầm lệ Bà Sa. Mà ai cũng không có chú ý tới, Lâm Hùng tỉnh tựa cái này cách đó không xa đầu nhìn xem: "Tính toán tiểu tử ngươi có lương tâm."

Thật tình không biết, võ bụi bay cái này âm thanh hứa hẹn, tại Viết Hậu Thanh Vân Tông nguy nan chi tế, cứu vãn toàn bộ Thanh Vân Tông.

Chương 12: Ta họa sai rồi sao?

'Hô' Võ Tử Phong trường tri hoãn thờ ra một hơi, liền viết đến, dạ dùng kẻ viết tu luyện, vẽ bùa, đã có hiệu quả rõ ràng, tựa như ngày hôm qua, tại họa bồ nguyên phù thời điểm, chính mình giống như trong đầu một mảnh không mình, đối với chung quanh hết thấy nhìn không tới, chỉ có trong tay phù bút còn có lá bùa, vung bút là như vậy trôi chảy, một trương hợp với một trương, hô hấp cơ gian, bồ nguyên phù tự tản mát ra bùng bùng sinh cơ.

Về lấy về lấy, chính mình phảng phất chứng kiến phù trong đường cong tánh mạng, đây là một cây chui từ dưới đất lên mà ra cây giống, dưới ánh mặt trời đang cố gắng phát triển, bộ rễ không ngừng theo thổ nhượng trong hấp thu hơi nước, còn có một chút rất nhỏ khoáng vật chất... Bỗng nhiên, Tử Phong ánh mắt dừng lại tại cây giống đỉnh, nơi nào nhỏ cây đường cong uốn lượn lấy, không phải đứng thẳng sinh trưởng, như vậy chung quanh chất dinh dưỡng cũng liền không thể rất tốt hấp thu, Tử Phong theo suy nghĩ của mình, đem bồ nguyên phù nguyên vốn có chút uốn lượn đường cong, điều chỉnh tới, trực diện ánh mặt trời.

Cái này một đôi, không sao, lúc này Phù lão chính vui thích uống trà, không gian chung quanh đột nhiên dừng lại, phương viên vài dặm Linh khí, đình chỉ vận chuyển, rồi sau đó như đã bị cái gì mệnh lệnh giống như, hướng phòng nhỏ bên này chen chúc mà đến, trong lúc nhất thời phong vân nổi lên bốn phía, cái này chén trà xem như đã xong, có thể Phù lão hiển nhiên đem trà quên một bên rồi, chỉ thấy Phù lão giương miệng rộng, ánh mắt chăm chăm vào Tử Phong trong tay lá bùa, trong miệng đếm lấy: "Một cấp, hai cấp, Tam cấp, mẹ, Tứ cấp, là Tứ cấp phù lục a, như thế nào hội, tại sao có thể như vậy?"

Tử Phong không nghe thấy Phù lão nói thầm thanh âm, trong tay lá bùa tự động huyền nổi giữa không trung, trong khoảnh khắc sở hữu Linh khí phảng phất đã tìm được chỗ tháo nước, một tia ý thức tất cả đều hướng lá bùa dừng mãnh lao tới, lá bùa phát ra màu xanh lá hào quang, rồi sau đó chậm rãi đã rơi vào Tử Phong trong tay, Tử Phong cũng là một hồi hư thoát, có chút mệt mỏi, cái này trương bồ nguyên phù như thế nào tiêu hao nhiều như vậy Tâm lực.

Phù lão một hồi như gió bay tới Tử Phong trước mặt, một thanh cảm qua cái kia cái phù lục, khoe miệng chưa phát giác ra càng liệt càng lớn: "Ha ha ha, là Tứ cấp, thật sự là Tứ cấp phù lục a." Phù lão vỗ Tử Phong một chưởng, không muốn tịch thu ở lục, thiếu chút nữa đem Tử Phong quật ngã, khá tốt Tử Phong những ngày này cùng mặc đạo làm bạn, thân thể chỉ là có chút lão đảo.

Tiếng cười im bật mà dừng: "Không đúng, bồ nguyên phù không phải một cấp phù lục sao, thế nào lại là Tứ cấp đâu rồi, thế nhưng mà cái này nhan sắc, màu xanh lá, là Tứ cấp không giả." Phù lão nghi hoặc lấy đại lượng bắt tay vào làm bên trong phù lục, quen thuộc, và có chút lạ lẫm, cái này, cái này đường cong là như thế này sao, ta là như thế này giáo huấn sao, không đúng, cái này đầu tuyến bị sửa đổi rồi.

"Tử Phong, ngươi nghĩ như thế nào đến đem cái này đầu tuyến sửa lại đâu này?" Phù lão vẻ mặt ôn hòa, thậm chí có chút ít nịnh nọt ton hót hướng Tử Phong hỏi.

Tử Phong có chút không thói quen Phù lão thái độ: "Không có gì, tự là cảm thấy cái này đầu tuyến không thích hợp, làm sao vậy, có phải hay không sửa sai rồi, không thể dùng a, ta không phải cố ý." Tử Phong có chút sợ hãi đạo.

Phù lão khinh bỉ nhìn Tử Phong liếc, như thế nào hội không thể dùng, không thấy được vừa rồi cái kia động tĩnh sao, thực hoài nghi cái này tiểu quái vật có phải hay không trang, thế nhưng mà lời nói đến bên miệng lại thay đổi một loại hương vị: "Đương nhiên có thể sử dụng rồi, hơn nữa hay vẫn là Tứ cấp phù lục a, lúc trước chưa cho ngươi mảnh giảng phù lục phân loại, hôm nay tự giảng một chút a."

Phù lục theo vừa đến Lục cấp chỗ đối ứng nhan sắc, cũng là thuận theo tự nhiên chi sắc, xích màu da cam lục thanh lam, cầu vòng trước 6 sắc, mà bây đến Cửu cấp đối ứng nhan sắc tắc thì theo thứ tự là, Tử sắc, Kim sắc, cùng Tử Kim sắc, mỗi một cấp phù lục hấp thu thiên địa linh khí cũng là bất đồng. Về phần Thập cấp phù lục không có người bài kiến, nhan sắc cũng tự không được biết rồi.

Thuận tiện đề thoát một phát, đan dược phẩm giai phân chia không có phức tạp như vậy, chủ yếu là xem đan dược bên trên đan văn, dùng đan văn đầu đếm quyết định đan dược phẩm giai, đương nhiên chỉ giới hạn ở trước Lục phẩm, Thất phẩm đan dược cũng là một cái tồn tại trong truyền thuyết.

Dứt lời, Phù lão xuất ra một cái mộc bài, "Người thử dùng Tinh Thần Lực thúc dục thoáng một phát."

"Thúc dục, Tinh Thần Lực, dùng như thế nào a." Từ Phong về mặt thái độ mà hỏi, đối với vừa mới hiểu rõ cái gì là tu luyện hần, đối với Tinh Thần Lực càng là kiến thức nửa vời.

"Tự là tập trung chú ý lực, dùng ý niệm của người đem cái này mộc bài đập vụn." Từ Phong rất là khó hiểu, tại sao phải đập vụn, hảo hảo mộc bài, bất quá Từ Phong không có nói ra, bằng không thì Phù lão thật sự có lẽ đi gặp trở ngại rồi, Từ Phong nhìn chăm chú lên mộc bài, mộc bài nhất thời hào quang đại tác, trong nháy mắt lại quy về yên lặng.

Phù lão lúc này nhìn xem mộc bài, lại nhìn xem Từ Phong, sơ khuy trung kỳ, cái này còn có thể đạo nha, ta lúc đầu nhập sơ khuy chi cảnh thời điểm đều hai mươi tuổi rồi, còn chó má thiên tài, bất quá sơ khuy kỳ sao có thể hóa Tứ cấp phù lục đây này. Phù lão về mặt u oán nhìn xem Võ Từ Phong, nói không nên lời là đắc ý hay vẫn là thất ý, cùng tiểu tử này cùng một chỗ quá đã thương người tâm rồi.

Kỳ thật Từ Phong Tinh Thần lực theo sơ khuy sơ kỳ bước vào trung kỳ thời điểm, hần cũng không rõ ràng lắm, đây hết thấy đều tại 'Ba rít gào phá thương bí quyết' trở thành Từ Phong tâm pháp lúc mà thay đổi, Từ Phong vẫn cho là vì tu tập tâm pháp chi về sau, có nguyên khí rồi, chính mình giác quan mới trở nên nhạy cảm, nhưng lại không biết, cái này một bộ tâm pháp mang cho hần chính là cái gì...

Từ Phong ngược lại là lơ đãng: "Lão sư, người trước xem đi, ta còn muốn tiếp tục hóa đầu rồi, cách 500 trương còn kém 56 trương đây này."

"Còn hóa cái gì, người cái này một trương chống đỡ qua được 100 trương bỏ nguyên phù, nói sau người nếu lại hóa xuống dưới, chung quanh nơi này cây còn có sông hay không a, đã thành, không phải muốn học Truyền Âm Phù ấy ư, hiện tại dạy người." Phù lão bắt đầu đi nói.

"Chẳng lẽ, tại đây còn có thể tiếp tục hóa sao?" Từ Phong có chút nghi ngờ nói.

"Người thanh âm, là do hầu kết chấn động sinh ra, thông qua không khí chờ truyền bá, mà Truyền Âm Phù tự là lợi dụng nguyên lý này, chỉ cần nắm giữ không khí chính là chấn động quy luật, vẽ ra Nguyên Thủy chứa đựng chấn động, chỉ sau thanh âm của người có thể lưu ở trong đó, thu được người chỉ cần dùng chút ít nguyên khí thúc dục, có thể nghe được thanh âm của người rồi, nhưng là đây chỉ là 'Âm', còn có khó khăn nhất được 'Truyện'."

Nói ra cái này, Phù lão ngừng một chút, mắt thoáng một phát Từ Phong khẩu vị, lại chứng kiến Từ Phong không có phản ứng, mới không thú vị lại tiếp tục nói: "Phong là thể gian khó khăn nhất đã bắt tồn tại, vô hình vô tích, không chỗ có thể tìm ra. Mà Truyền Âm Phù, muốn đem thanh âm của người rơi vào tay ngoài trăm dặm, thì ra là Vũ gia trang, trong đó độ khó, ta không nói người cũng minh bạch, còn một điều phải nhắc nhở người, Truyền Âm Phù là Tứ cấp phù lục, cho nên tự giải quyết cho tốt a. Đây là một bản Phù môn tu luyện quy tắc chung, chính người nhìn một chút a."

Từ Phong lẳng lặng đứng ở đằng xa, một bộ như có điều suy nghĩ bộ dạng, kỳ thật Phù lão không phải không khả năng giúp đỡ Từ Phong hóa, chỉ là nếu là giúp hần vẽ lên, là trình độ nhất định bên trên ngăn chặn Từ Phong muốn Tự lực, có lẽ lại để cho Từ Phong chính mình đi phỏng đoán, có lẽ sẽ có cái gì không đồng dạng như vậy thu hoạch, tự như hôm nay.

"Không khí chính là chấn động, không khí chính là chấn động..." Từ Phong không ngừng lặp lại lấy, trên người lưng công cụ đại mặc đao, qua lại dạo bước. Hiện tại mặc đao sức nặng Từ Phong đã dần dần thói quen, lưng công mặc đao tuy nói chạy bất động, nhưng là đi nhanh một chút là không có vấn đề, hơn nữa nguyên khí tiêu hao đã có thể tự động khôi phục lại rồi.

Phù lão trong lòng bàn tay còn nắm bắt Từ Phong vừa rồi hóa bỏ nguyên phù, trong nội tâm một hồi cảm xúc bành trướng, có lẽ, thực, hần có thể mở ra cái kia Đạo môn, có thể dẫn đầu Phù môn trở lại mấy ngàn năm đỉnh phong. Phù lão lúc này vừa sờ Túi Càn Khôn, không khỏi có chút thị đau, trước khi là bùa đều không sai biệt lắm tiêu hết sạch, cảm giác thoáng một phát bốn phía, không có gì tình huống, trong chớp mắt liền từ trước mắt biến mất, Từ Phong cũng không có chú ý tới bên này.

Không khí chính là chấn động. Từ Phong vỗ một cái bàn tay, 'Ba' một tiếng, lại vỗ một tiếng 'Ba', giống như có đồ vật gì đó đã tạt trong đầu, lại thủy chung bất bất trụ. Bỗng nhiên Từ Phong nghĩ đến cách đây cách đó không xa có một chỗ thác nước, chỗ đó thanh âm rất lớn, có lẽ sẽ có cái gì cảm ngộ cũng nói không chừng. Từ Phong hai lời chưa nói, bước nhanh tụt hướng thác nước đi đến, lưu lại một chuỗi không sâu sâu dấu chân.

Đi không bao xa chợt nghe đến thác nước ầm ầm tiếng vang, Từ Phong vội vàng nhanh hơn bước chân, xa xa tụt nhìn tới một hoàng luyện không rù xuống tại ở giữa thiên địa. Từ Phong tại dưới thác nước tìm được một tảng đá, nghe thanh âm tiếng tai nhức óc, lẳng lặng ngồi ở phía trên mở ra Phù lão cho sách 《phù chi ngàn vạn》, khúc đạo đầu tựu là giảng phù hình thành cũng diễn biến, về phù lịch sử, đem về bùa lúc ban đầu muốn tại Ngũ Hành tương điều hòa dưới tình huống mới có thể họa, bằng không thì rất dễ dàng xuất hiện sự cố, Từ Phong trực tiếp nhảy qua những chương và tiết này, đã tìm được quan Vu Phong cùng không khí tồn trữ giảng giải.

Bên trong bao hàm rất nhiều phong hòa không gian quỹ tích tác dụng, tỷ như lá bùa bên trên cái dạng gì quỹ tích đại biểu phong thổ, bay liệng, chìm, phù, xoáy chờ chờ, không khí chính là áp súc, mở rộng, truyền lực, chấn động. Dù loại, dù loại, hơn nữa mỗi một chủng quỹ tích trình độ, đường cong mỗi độ lệch một phần, kết quả của nó tựu sai lệch quá nhiều, có đôi khi có lẽ còn có thể cùng những thứ khác tương lẫn lộn.

Từ Phong nghiên cứu cẩn thận lấy trong sách nội dung, nhưng lại không biết, Dạ Sắc lặng yên tới gần, thẳng đến rốt cuộc nhìn không tới văn tự, Từ Phong đem sách cất vào Phù lão cho Túi Càn Khôn. Đứng dậy chính phải ly khai, lại mơ hồ chứng kiến thác nước đằng sau có ánh sáng...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Mẹ người hô người về nhà ăn cơm

Túi Càn Khôn tựu là Phù lão trên người chính là cái kia họa đầy đường cong cái túi, đã từng trang qua truyền thừa thạch cùng quyền trục, lại xưng phù túi, là lợi dụng không gian huyền ảo, tại chuyên môn nước thuốc ngâm qua đi da lông bên trên dùng phù bút vẽ pháp thảo mà thành, Phù lão cho Từ Phong một cái, bên trong không gian có chừng hai mươi bình phương.

Trên thị trường nhiều lưu thông Không Minh giới, tựu là một loại do Không Minh Thạch kinh qua đặc thù thủ đoạn chế tạo mà thành chiếc nhẫn, Không Minh thạch là trong tự nhiên ít có ẩn chứa không gian thuộc họ vật chất, không gian lớn nhỏ dùng chất chứa thuộc họ bao nhiêu mà định ra, phần lớn là năm bình phương lớn nhỏ, bởi vì chế tạo so sánh với Túi Càn Khôn đơn giản mà chầy đi.

Bởi vì suy nghĩ Truyền Âm Phù sự tình, Từ Phong liền xé chiều mỗi ngày tu luyện đều quên, hiện tại Dạ Sắc đã tràn ngập xuống, Võ Từ Phong vừa đứng dậy phải ly khai, chứng kiến thác nước đằng sau ầm ầm ra một tia ánh sáng, không khỏi hiếu kỳ, vì vậy cẩn thận từng li từng tí rơi xuống nước, không thể không nói mặc đao cũng không phải cái gì cũng sai, ít nhất ở trong nước, thân thể sẽ không bị dòng nước xiết cuốn đi.

Dọc theo bờ sông, hít sâu một hơi, mới kéo lấy mặc đao, chậm rãi bò lên đi lên, vịn nham bích vây quanh thác nước đằng sau, chỉ thấy thác nước đằng sau có một cái rất là trống trải son động. Từ Phong nhìn lướt qua bốn phía, trừ đi một tí loài rắn, thực vật, còn có một khối phát ra yếu ớt hào quang thạch đầu, Từ Phong cầm lấy thạch đầu, phát hiện không có cái gì đặc biệt, thường phục tiến trong túi, đã đi ra.

Trở lại phòng nhỏ lúc, Phù lão đang đứng tại phòng nhỏ trước, giống như đang chờ Từ Phong trở lại, Từ Phong trong nội tâm không khỏi dạng khởi một cỗ dòng nước ấm, trước kia tại Vũ gia trang cũng thế, khi còn bé, chính mình bởi vì ham chơi, mẫu thân luôn đứng ở trước cửa trông mong đợi chờ mình trở lại. Phù lão chứng kiến Từ Phong trở lại, sắc mặt rõ ràng buông lỏng: "Trở lại rồi, tới dùng cơm đi."

Phù lão lưu ý thoáng một phát Từ Phong tiếng bước chân, "Về sau, đi đường thời điểm chú ý bước chân, lúc nào mặc đao trở thành người thân thể một bộ phận, thân thể của người trụ cột đã có hình thức ban đầu rồi, có thể tu luyện Phần Thiên Quyền rồi, cũng có thể đến trong núi rừng lịch lãm rèn luyện

rồi."

Từ Phong nghe vậy vẻ mừng rỡ đặt vu ngôn biểu, chính mình rốt cục cũng sắp nếu có thể tu luyện công pháp, nghĩ xong hai lời chưa nói, phóng nhẹ cước bộ của mình, khiến cho rơi trên mặt đất cùng thường nhân không khác, bất quá cái này đối với nguyên khí tiêu hao thể nhưng mà không nhỏ, tựa như Đồng Tử phong bao giờ cũng không tại dùng nguyên khí chèo chống miêu tả đao.

Cái này ngay từ đầu, xa so với trước vừa mới tiếp xúc mặc đao muốn tốt hơn nhiều, Từ Phong cũng không có chút nào phản nản, biết rõ đây hết thảy đều là vì tốt cho hắn.

Ăn lấy trên bàn Phù lão làm đồ ăn, Từ Phong trong nội tâm khó có bình tĩnh, trong bữa tiệc hỏi Phù lão quan Vu Phong cùng không gian đặc điểm bên ngoài, lại lấy ra vừa rồi thạch đầu, Phù lão quan sát nửa ngày, cũng không rõ ràng lắm, tựa lại để cho Từ Phong thu lấy.

Tịch bỏ đi, Từ Phong thu thập thoáng một phát, lập tức trầm xuống tâm đến, tĩnh tâm đánh ngòi, ba rít gào phá thương bí quyết trong chớp mắt tựa vận chuyển, theo hôm qua viết bắt đầu, thân thể nguyên khí, cũng có chút sôi trào, tốt như không chế không nổi, muốn thoát thể mà ra giống như, hôm nay hỏi Phù lão, biết được là muốn tấn cấp bệnh trạng, không khỏi đại hỉ.

Nhập định, nguyên khí dọc theo kinh mạch vận chuyển, ba cái Chu Thiên chỉ về sau, nguyên khí dần dần có chút cầm giữ không được, bắt đầu bốn phía tán loạn, Từ Phong cũng không chút hoang mang, một lần lại một lần không sợ người khác làm phiền vận chuyển tâm pháp.

Rốt cục, nguyên khí như thoát cương con ngựa hoang bắt đầu lao nhanh, Từ Phong lúc này con mắt bỗng nhiên mở ra, hai tay đập vào tâm pháp tu luyện bên trên kết ấn, chỉ nghe trong cơ thể 'Phanh' một tiếng trầm đục, một hồi vô hình phong theo trong cơ thể chấn động mà ra, trong cơ thể nguyên khí cũng đi theo yên tĩnh trở lại, Từ Phong toàn thân nói không nên lời sáng khoái, chính nhìn không được muốn ngửa mặt lên trời hét dài, nghĩ đến Phù lão tại bên cạnh, cũng tựa thôi, đứng dậy, sống bỗng nhúc nhích thân thể, Vô Sư trung kỳ, quả nhiên linh hoạt một ít, nguyên khí cũng càng thêm cô đọng rồi.

Dực viết, Thiên Vi hi, Từ Phong tựa đi tới trong nội viện, trong đầu tự hỏi tới hôm qua chính mình tổ hợp phong hòa không gian đường cong, cầm qua lá bùa cùng bút, liên họa. Hiện tại Từ Phong đã không dùng đến án bàn đến cúi người vẽ bùa rồi, lúc trước Phù lão cũng chính là vì lộ ra trang trọng một ít, mới đem cái kia một loạt trang bị đều đem ra, kỳ thật không dùng được nhiều như vậy, một người, một số, một phù cũng là đủ rồi.

Từ Phong tĩnh hạ tâm lại, cầm lấy trong tay phù bút, tại phù trong giấy dựa theo hôm qua trong thiên thư đã nói không gian áp súc tồn trữ đường cong pháp họa, chỉ sau đầu bút lông một châu, lại họa nổi lên phong phiêu động, chỉ là cái này một họa Từ Phong tựa ngay ngăn cả người, phiêu, cái này muốn hướng địa phương nào phiêu đâu rồi, lá bùa định vị muốn như thế nào hoàn thành đâu này?

Chính tự định giá, từng đợt phong lao qua, trải qua có chút tiểu tử không gian áp súc về sau, tích lũy tích lũy lại tích lũy, thẳng đến lá bùa không chịu nổi gánh nặng, 'Oanh' một tiếng, Từ Phong cứ như vậy bị chính mình chế tạo Truyền Âm Phù bắn cho đã đến 10m có hơn, nhà tranh bên trên nóc nhà cũng bị tung bay hơn phân nửa, Phù lão đang tại ngủ say, chỉ nghe một tiếng 'Oanh' nổ mạnh, rồi sau đó có tranh hợp với bùn đất vấy mực tựa như toàn bộ chiếu vào Phù lão trên người, Phù lão cả kinh, cộ bay lên nóc phòng, trên đầu còn cắm mấy cây cỏ tranh, về mặt tro bụi hướng bốn phía quan sát, lúc này mặt trời còn chưa đi ra, chung quanh có một ít u ám.

Phù lão liếc tựa nhìn vào trong nội viện bị tác ra một cái hố sâu, rất là im lặng nhìn qua đi xa đang từ từ bò lên Vô Từ Phong, kỳ thật Từ Phong cũng đủ bi thúc, lúc ấy lá bùa càng ngày càng không chế không nổi, rời khỏi tay, trên không trung không ngừng bành trướng, đã xuất hiện không ít vết rạn, Từ Phong lập tức bồi xoay người lại, mặc đao tựa là tốt, một cái cự đại tâm chấn ngăn ở phía sau, Từ Phong chỉ là đã bay đi ra ngoài, trên không trung xẹt qua một đạo đường cong, tựa trông rơi xuống trong bụi cỏ.

"Ta hiểu được, nguyên lai là như vậy, phong trải qua truyền tống ngược lại chuyển vận đến không gian tồn trữ ở bên trong, lại là áp súc, lại không kết thúc, khẳng định phải gặp chuyện không may." Từ Phong lập tức đã biết rõ địa phương nào không đúng.

Thứ nhất, truyền tống, cần phong dung nhập, rồi sau đó tại truyền tống trong dung nhập trong gió, trở thành phong một phần tử, dùng truyền ở ngoài ngàn dặm; thứ hai, phong cùng không gian cũng không có có cần gì phải liên tiếp, cả hai tất cả tự trách nhiệm, có lẽ ngăn chặn; thứ ba, không gian tồn trữ

cùng áp súc bất đồng, có lẽ trước đem nhất định được không khí áp súc thành Nguyên Thủy bình tĩnh trạng thái, như vậy mới có thể ghi chép sở muốn truyền tống ngôn ngữ.

Từ Phong phúi mắt trên người cây cỏ, lại chứng kiến Phù lão đã đứng tại trong nội viện, Phù lão cũng nhìn xem Từ Phong, một lát, một già một trẻ tiếng cười rất xa truyền tới.

Từ Phong không làm dừng lại, lập tức đã bắt đầu không khí tồn trữ chế tác, bởi vì là đọc lực hai bộ phận, cho nên có thể tách đi ra làm. Mở ra 《 phù chi ngàn vạn 》 quả nhiên đã tìm được quan ở phương diện này giảng giải, chính như Từ Phong suy nghĩ 《 phù chi ngàn vạn 》 bên trong tất cả đều là một ít trụ cột, vụn vặt vụn vặt tự nhiên vận dụng đặc họ.

Nghiên cứu một phen, Từ Phong họa , lúc này đây không tệ, lá bùa tại cổ đang mấy lần về sau, có thể rõ ràng ghi chép Từ Phong mấy hơi thở ngôn ngữ, không khỏi đại hỉ, dù sao đã tìm được phương hướng.

Trải qua khảo thí, lá bùa như bông tuyết tựa như một hồi, đón lấy một hồi sẽ không có. Phù lão cái kia gọi thịt đau, mỗi lần Từ Phong tới lấy lá bùa lúc, trên mặt cũng nhìn không được run rẩy, thực sự không muốn biểu hiện ra ngoài, chỉ nói là: "Về bùa phải chú ý chất lượng, mà không phải số lượng." Từ Phong lấy ra lá bùa tự đi, ai biết nghe không có nghe đi vào.

Thanh âm ghi chép bộ phận trải qua mấy canh giờ, hơn một ngàn trương nếm thử, rốt cục thành công, có thể tùy ý ghi chép Từ Phong đích thoại ngữ, cho dù là nói lên một Thiên Nhất dạ, cũng là không có chút nào vấn đề, Từ Phong kích động đối với một trương có nhất trương phù giấy diễn giải: "Mẹ, người không muốn lo lắng, ta hiện tại rất tốt, hơn nữa có thể tu luyện rồi, ta qua một thời gian ngắn trở về gia."

"Mẹ, người cùng Hâm Nhi không cần lo lắng cho ta, ta rất nhanh sẽ trở về ." Mọi việc như thế, vừa nói tự là ban ngày, cuối cùng thật sự là giảng không đi xuống mới thôi . Kỳ thật, hiện tại trên đại lục Truyền Âm Phù, tới đa có thể tiếp tục một canh giờ, đây là nói sau, Từ Phong đương nhiên cũng không rõ ràng lắm, chính mình đến tột cùng cải biến cái gì.

Dung Vu Phong ở bên trong, trở thành phong một bộ phận, cái này muốn như thế nào đi làm. Từ Phong bỗng nhiên nghĩ đến chính mình trước khi bị quăng một khắc này, không có sức nặng, cả thân thể, không ngừng nổi lên nhẹ nhàng cảm giác, gió phát qua trong tai phiêu nhiên, chính mình Nghịch Phong mà đi, phong chỉ là phát qua trong tai.

Đúng, là tuần hoàn, phong là do bị nóng không đồng đều sinh ra, chỉ cần lại thêm vào một điểm ánh mặt trời, chế tạo một cái cỡ nhỏ phong tuần hoàn, vậy thì có thể rồi, về phân định vị. Từ Phong tạm thời không có gì phương pháp tốt, bởi vì trong sách ngược lại là đề cập qua định vị chi thuật, là muốn tại chỗ mục đích kiến một cái nguyên khí hồ ứng trận là tốt rồi, như vậy phù lục sẽ nhẹ nhõm tìm được địa phương rồi. Nhưng là bây giờ nghiêm nhiên là không có cách nào làm như vậy .

Từ Phong cũng không cần biết nhiều như vậy rồi, vừa rồi chính mình họa tốt cũng nhấn lại một chồng chất lá bùa bị đem ra, vừa muốn họa, Phù lão lại xuất hiện: "Người hôm nay không đi đặt nền móng sao?"

Từ Phong trơ mắt nhìn Phù lão, ý là ta muốn thành công rồi, trước hết để cho ta đem thanh âm truyền đi a, Phù lão cũng không phải không rõ: "Được rồi, hôm nay trước hết về bùa, bất quá ngày mai người muốn cho ta đi cái địa phương."

"Hảo hảo." Từ Phong hai lời chưa nói, vội vàng gật đầu đã đáp ứng.

Phù lão lưng công Từ Phong cười trộm một tiếng, có người khóc thời điểm

Truyền Âm Phù vốn là Tứ cấp phù lục, bất quá bị Từ Phong cái này một phần công, độ khó vô hạn hạ thấp, thế cho nên thành công họa hết lúc, dĩ nhiên là màu da cam sắc, như một không ba bộ dạng, lại đề cho Phù lão lại là một hồi im lặng, gọi thẳng phá sản, kỳ thật đây chính là Từ Phong hiện tại về bùa trình độ, trước khi Tứ cấp phù lục cũng là đánh bậy đánh bạ may mắn về ra đến .

Lại nói Từ Phong những Truyền Âm Phù này nhưng là không được, có chỉ đã bay mấy km, có hơn mười dặm, tuy nhiên có càng nhiều đã bay vài trăm dặm, bất quá cũng không có phương hướng, một tia ý thức bay lên bầu trời, men theo gió thổi tự là một hồi tán loạn, quán hần khi gió cái gì phương hướng, phong hướng địa phương nào thổi, liền hướng địa phương nào phi, cái này toàn bộ trấn Thanh Vân thể nhưng mà tặc mở nổi.

Tỷ như mỗi viết, trọng phụ chính quả trách thể từ bất trung, cho hần mang nón xanh, thể từ giải thích, bỗng nhiên không trung bay thấp nhất trọng phù lục, trọng phụ cầm trong tay, chỉ nghe: Mẹ, người yên tâm, ta hiện tại rất tốt, ta rất nhớ người, không biết lúc nào có thể cùng người tương kiến. . ."

"Cái gì, người thẳng này, không riêng trộm người, còn có con, người cút cho ta." Vì vậy một tờ thư bỏ vợ vung bút mà tự.

Còn có người "Thấy không, ta nói con của ta là vẽ bùa a, người còn không tin, nghe một chút con của ta cho ta phát Truyền Âm Phù." Một cái thần thái có chút hèn mọn bị ỏi trung niên nhân dương dương đắc ý hướng người bên cạnh khoe khoang.

"Thôi đi... Con của ta cũng là vẽ bùa, các người nhìn xem con của ta gửi đến Truyền Âm Phù." Nói xong một cái dáng người mập mạp, khoe miệng kiêu căng trung niên nhân nói ra.

"Nha, huynh đài nhi tử không ai lúc đó chẳng phải Phù môn đệ tử a, cái kia chúng ta thể nhưng mà hữu duyên a." Hèn mọn bị ỏi lấy hướng mập mạp người diễn giải.

"Cái kia đúng vậy a, không nghĩ tới huynh đài nhi tử cũng là nhân trung long phượng a, hạnh ngộ hạnh ngộ..." Toàn bộ tửu quán lập tức trong lúc nhất thời sôi trào .

Cùng loại câu chuyện mỗi ngày đều ở trên diễn, thẳng đến một tuần về sau, cơ hồ mỗi gia đô thu được một lượng trọng Truyền Âm Phù, sự kiện mới bắt đầu chậm rãi trở bình thường lại.

Chỉ sau có một ngày, Thanh Vân Trấn Bắc bên cạnh người một nhà gọi nhi tử về nhà ăn cơm, không cần thận dùng một câu: "Mẹ người hô người về nhà ăn cơm, đừng tu luyện rồi." Lập tức như một tảng đá đã rơi vào bình tĩnh mặt nước, dạng nổi lên vô hạn rung động."Mẹ người hô người ăn cơm." Lập tức thịnh hành toàn bộ trấn Thanh Vân, cũng ầm ầm hướng chung quanh thành trấn truyền đi, vẫn có thể xem là một đoạn giai thoại.

Mà Vũ gia trang, tiếp liền một tuần lễ tìm kiếm, cũng là không có chút nào tiến triển, bạch theo hàm đã trông mòn con mắt rồi, trên mặt không có chút huyết sắc nào, cũng không biết Đạo Vũ bụi bay sau khi trở về hội như thế nào trách tội tại nàng, cái này có thể như thế nào cho phải. Vô Hâm Nhi mấy ngày nay cũng là mây đen đầy mặt, thanh tú động lòng người khuôn mặt tươi cười không có một điểm cười vui, một mình ngồi ở trong nội viện nghĩ đến ca ca, nhưng lại xa xa chứng kiến Từ Yên, chạy nhanh như làn khói tới, hô to lấy: "Đã tìm được, đã tìm được Từ Phong ca ca rồi. . ."

Vô Hâm Nhi đại hỉ, gấp hướng sau lưng nhìn lại, cũng không ca ca thân ảnh a, bạch theo hàm cũng từ trong nhà thất tha thất thểu chạy ra: "Từ Phong ở nơi nào, hần ở nơi nào?" Bạch theo hàm khẩn trương lại kích động hướng vô Từ Yên hỏi.

Từ Yên thở gấp thở ra một hơi, ngón tay nhỏ chỉ trong tay Truyền Âm Phù: "Ồ chỗ này."

Bạch theo hàm hồ nghi tiếp nhận Truyền Âm Phù, nguyên khí hơi thi, Truyền Âm Phù liền phát ra hào quang: "Mẹ, ta là Từ Phong, ta rất tốt, người cùng Hâm Nhi cứ yên tâm đi, ta hiện tại có thể tu luyện rồi, muốn ở bên ngoài lịch lãm rèn luyện một thời gian ngắn mới có thể trở về gia, cho nên, các người chờ ta trở lại." Vừa nghe được tiếng thứ nhất, bạch theo hàm nước mắt khóc như mưa tự chảy xuống, là Từ Phong, hần không có việc gì là tốt rồi, vô Hâm Nhi cũng nín khóc mỉm cười, ca ca cuối cùng là đã có tin tức, một khóa nhanh treo lấy tâm rốt cục có thể rơi xuống...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Cái gì? Khắp rừng cây!

Từ Phong hiển nhiên không rõ ràng lắm, hần mỗi ngày thừa dịp sáng sớm họa Truyền Âm Phù, tại trấn Thanh Vân đưa tới lớn như vậy gãi động, ngày nay hần hiện tại đi theo Phù lão, bắt đầu lấy hần cực kỳ gian khổ một đoạn tuế nguyệt.

Ngày đó, Từ Phong đi theo Phù lão, ly khai chỗ ở, dọc theo dòng sông, đi vào một chỗ rậm rạp rừng cây, Phù lão dừng lại bước chân, thoả mãn gât đầu, trở lại cười nhìn xem Từ Phong, Từ Phong trong nội tâm không khỏi nổi lên rừng cả mình, "Từ hôm nay trở đi, ngươi muốn trong tương lai trong một tháng, đem trước mặt ngươi khắp Thiết Vân sam cho ta chém ngã, chủ cảnh cùng thân cảnh chia lìa, hơn nữa thân cảnh mỗi một mét một đoạn, trụ cột mỗi 2m một đoạn, đã nghe được sao?" . Phù lão vẻ mặt diệt cười.

Từ Phong nuốt nước miếng, tựa hồ có chút hoài nghi thính lực của mình, hướng Phù lão hỏi: "Cái gì? Toàn bộ rừng cây!"

"Đúng, ngươi không có nghe sai, tựa là cả rừng cây, cho phép ngươi sử dụng Nguyên lực, tốt rồi ngươi có thể đã bắt đầu, ta muốn tới bên cạnh bỏ một giấc đi." Từ Phong im lặng nhìn Phù lão liếc, chuẩn dùng nguyên khí, đây không phải nói nhảm sao, không cần nguyên khí chỉ có thể miễn cưỡng công lên mặc đao, huy động liên tục động đều có chút tổn sức.

Nhìn qua lên trước mắt nhìn qua cũng trông không đến bên cạnh cánh rừng bao la bạt ngàn, Từ Phong da đầu một hồi run lên. Hết cách rồi, việc đã đến nước này, Từ Phong dẫn theo mặc đao, đi vào một cây che trời Thiết Vân sam trước mặt, nguyên khí bắt đầu khởi động, giờ lên mặc đao, tựa là hung hăng một đao cắt ngang, 'Đương' vậy mà phát ra kim loại chạm vào nhau kích thanh âm, mặc đao chỉ cắt tiến vào ước chừng hai li mề.

Thiết Vân sam, là khôn cùng dày đặc Lint có thực vật, thân cảnh hiện lên thiết màu nâu, độ cứng cực cao, đao kiếm khó có thể chém động, lá cây tiểu mà cứng rắn, bốn mùa thường thanh, là tường thành, sơn trại, kinh nổ chế tạo chọn lựa đầu tiên tài liệu, nhưng là vì khai thác hao phí quá cao, không dễ áp dụng, cũng tựa ít có người hỏi thăm.

Ngày nay Phù lão thể nhưng mà đập vào bàn tính, cái kia viết, bởi vì lá bùa dùng hết, vừa rồi không có quá nhiều tiền tài, vì vậy đã tìm được trấn Thanh Vân Lục gia thương hội, nói chuyện một số sinh ý, bán ra Thiết Vân sam, số lượng cực lớn. Lục gia nghe xong, hai lời chưa nói, một ngụm đáp ứng. Song phương hẹn rồi mười Viết Hậu tiến hành đệ nhất bút giao dịch, ngay tại Thanh Vân Trấn Đông cửa thành, Thanh Vân sông độ khẩu chỗ. Nghĩ đến đây Phù lão, một hồi diệt cười, đây chính là muốn lợi nhuận không ít a.

Không có cách nào, Từ Phong đem trên thân quần áo một bó ra, lộ ra trắng nõn làn da, vùng lấy cực đại mặc đao, từng đợt đỉnh đỉnh đang đang thanh âm tại đây phiền yên lặng trong núi rừng tiếng nổ , không có huy động vài cái, mới xâm nhập một phần ba, Từ Phong tựa không thể không dừng lại động tác, thở hào hển khôi phục lấy nguyên khí, trước mấy viết còn có chút đắc chí, Võ Sư trung kỳ cảnh giới, lại để cho chính mình rất hài lòng, nhưng bây giờ buồn cười chính mình ngay lúc đó nghĩ cách.

Mặc kệ, dù sao bỏ nguyên phù khá nhiều loại, một trương bỏ nguyên phù nơi tay, một lát khôi phục một phần ba, lại lấy ra lưỡng trương, toàn thân lập tức có tràn đầy tinh lực. Thật lâu, nương theo lấy tiếng thứ nhất 'Rầm rầm' nổ mạnh, một gốc cây che trời Thiết Vân sam ầm ầm ngã xuống đất, Từ Phong đuổi bước lên phía trước lại là phé đi một phen Tâm lực đem Thiết Vân sam gọt cắt bỏ sạch sẽ, một đoạn một đoạn cắt tốt, theo như Phù lão yêu cầu chôn cất tại bờ sông.

Suốt một ngày, vốn là trong tay có hơn bốn trăm cái phù lục, một ngày đã đi xuống đến chỉ có rải rác hơn mười trương rồi, hơn nữa cả người không có một chỗ không đau xót, Từ Phong kéo lấy một môi thân thể trở lại chỗ ở, chỉ thấy Phù lão không biết từ nơi này làm đến thùng gỗ lớn, chính một cây một cây hướng bên trong ném thảo dược, trong thùng xanh nhạt đi à nha tức, còn có một cổ gay mũi hương vị.

Từ Phong không có quần áo đâu từ đang bận cái gì, chứng kiến trên bàn có đồ ăn, cũng tự không mời đến, hấn quá đói rồi, cho nên một hồi Phong Quyển Tàn Vân, trên bàn cái gì đều không thừa, đã xong còn cẩn thận liếm liếm chén đĩa, đánh nửa tiếng vang sáng ợ một cái.

Kỳ thật Phù lão sớm đã ăn rồi, nếu như không đề cập tới trước ăn, đoán chừng liền xương cốt đều không có gặm.

"Đến, đến nơi đây nếm đi." Phù lão gặp Từ Phong đã ăn rồi, tự mời đến Từ Phong tới. Từ Phong tuy là khó hiểu, nhưng là đi tới, đem mặc đao buông, cởi quần áo ra, sau đó nhảy vào trong thùng gỗ. Tiến trong thùng gỗ, toàn thân thì có một cỗ nóng rất đau đớn, phảng phất trên người lấy hỏa bình thường, Từ Phong cắn chặt răng, không rên một tiếng.

Phù lão nhìn xem Từ Phong nhẩn nại bộ dạng, cũng là vui mừng vuốt vuốt chính mình chòm râu, chờ đợi trong thùng nước trở nên đỏ thắm chỉ về sau, lại thuần thực hướng bên trong ném đi vài cọng dược liệu, toàn bộ nước ao lập tức trở nên xanh mơn mơn, ẩn chứa vô hạn sinh cơ.

Từ Phong cắn chặt hàm răng, biết rõ Phù lão cái này là vì tốt cho hấn, đau đớn một hồi mạnh hơn một hồi trùng kích lấy chính mình tri giác, Từ Phong không dám có mấy may thư giãn, bởi vì hấn chỉ cần hàm răng buông lỏng, nhất định sẽ kêu ra tiếng đến, đến lúc đó, không cần thiết Phù lão nói, mình cũng cảm thấy gây khó dễ.

Toàn thân càng ngày càng nóng, Từ Phong rõ ràng cảm nhận được, trong kinh mạch của mình nguyên khí, không muốn chính mình điều động, mà bắt đầu vận chuyển, tốc độ cũng càng lúc càng nhanh, hô hấp không ngừng thêm thô, gân xanh cũng bạo hiện ra, làn da trở nên đỏ thắm. Rốt cục, toàn thân cháy cảm giác quết qua là hết, mà chuyển biến thành chính là một loại khoan khoái dễ chịu, toàn thân tê dại, Từ Phong kim lòng không được kêu ra tiếng đến.

Phù lão nghe xong, không khỏi ngạc nhiên, sau đó về mặt hắc tuyến, thẳng này cũng Thái Cực phẩm đi à nha. Bất quá rất nhanh, Từ Phong tự đánh nhẹ nhàng tiếng ngáy, cũng cái kia quái, toàn lực phạt một ngày cây rồi, tuy nhiên chính giữa không ngừng sử dụng bổ nguyên phù, bất quá loại này tiêu hao phẩm sử dụng số lần càng nhiều hiệu dụng cũng là càng thấp, không phiền lụy mới là lạ. Phù lão tự đứng ở nơi này, lẳng lặng nhìn Từ Phong, phảng phất hết thảy đều là như mộng ảo câu chuyện.

Phù lão sở dĩ đến khôn cùng rừng rậm đến, là vì hấn du lịch ở đây, ý định họa mấy trương Bát cấp phù lục, mà khôn cùng rừng rậm một linh khí phần đông, hấp thu một ít cũng không nhiều lắm ảnh hưởng, dù sao Bát cấp phù lục không phải tùy tiện tự họa, cần cực kỳ khổng lồ thiên địa linh khí, cho nên một cái sơ sẩy, khả năng chỉ làm thành cảnh vật chung quanh hư hao, đây chính là Phù môn tối kỵ, từng cái Phù môn đệ tử đều sẽ không dễ dàng đi phạm hiểm.

Vài lá bùa muốn hoàn thành, cũng tại bờ sông đụng phải Từ Phong, lúc trước chỉ là muốn chờ Từ Phong sau khi tỉnh lại tự ly khai, thế nhưng mà cái này vừa tỉnh. Chính mình tự đi không hết rồi, hình như là một loại trời sinh thầy trò tình cảm, tại Từ Phong gọi mình sư phụ thời điểm, chính mình ám tịch hồi lâu trong nội tâm rốt cục gặp được ánh mặt trời, cũng xuất hiện ít có sung sướng.

Phù lão rất là thoải mái, chỉ là mình ở chỗ này cũng ngốc không được bao dài thời gian, thăm nghĩ chỉ mình cố gắng lớn nhất đem kiến thức của mình đều truyền cho Từ Phong, kế tiếp lộ tự xem chính hấn như thế nào đi đi nha.

Từ Phong tỉnh, nói không nên lời sáng khoái tinh thần, toàn thân cũng tràn đầy bạo tạc lực lượng, cúi đầu quan sát trong thùng gỗ nước, phát hiện, nước sớm đã trở nên thanh tịnh lộ chân tướng, hiển nhiên nước thuốc đều hấp thu không còn một mảnh rồi.

Cầm qua quần áo, Từ Phong mặc , cõng lên mặc đao, đến đi ra bên ngoài. Đỉnh đầu hai ba điểm đầy sao lóe ra, trong bụi cỏ cũng truyền đến trận trận ếch kêu. Từ Phong, thừa dịp sắc trời còn chưa sáng, vội vàng họa khởi bổ nguyên phù, hiện tại bổ nguyên phù đối với Từ Phong mà nói cùng uống nước đồng dạng dễ dàng, đơn giản hữu hiệu, vung bút mà tự, đợi đến lúc mặt trời đi ra lúc, đã có mấy trăm trương nhập thủ rồi.

Từ Phong đã làm một ít điểm tâm, cho Phù lão lưu đi một tí, còn lại đã bị Từ Phong mang trên đường ăn, kế tiếp lại là một ngày làm việc tay chân, liên tiếp vài ngày phạt cây, mặc đao đối với Từ Phong mà nói, vung vẩy gian đã không tốn sức chút nào rồi, mỗi ngày chặt thời điểm, Từ Phong cũng không có nhàn rồi, chính mình suy nghĩ mấy chiêu đơn giản, nhưng rất thực dụng chiêu thức, trầm, ngăn cản, bổ, xoáy, cuốn. Nhất là cuốn, một đao bổ tiến thân

cây ở bên trong, cả người hợp với thân đao xoay tròn, lập tức trên cây bị cuốn ra một cái động lớn. Tuy nói một chiêu này hao phí chính mình hơn phân nửa nguyên khí, bất quá Tử Phong cũng là rất có cảm giác thành tựu.

Hai tay vuốt ve sống đao, theo lý thuyết mặc đao độ cứng hẳn không phải là rất cao, đã sớm báo hỏng mới được là, mà bây giờ lại cùng trước khi giống như đúc, Tử Phong lắc đầu rất là khó hiểu.

Thói quen họ cởi bỏ áo, hít thật sâu một hơi sáng sớm không khí, 'Đỉnh đỉnh đang đang' thanh âm lần nữa trong rừng tiếng nổ. Kỳ thật, mặc đao đã sớm tại Tử Phong phao nước thuốc thời điểm bị Phù lão động dậy rảnh tay chân, ngày đó Phù lão bỏ ra một đêm thời gian tại trên thân đao họa đầy rậm rạp chẳng chịt phù tuyến, cho nên đao họ có thể mới khiến cho người không thể tưởng tượng.

Nhoáng một cái mười ngày đã qua, Phù lão không biết từ chỗ nào tìm tới rất nhiều dây leo, lại để cho Tử Phong đem đoạn tốt thân cây buộc chặt cùng một chỗ, Tử Phong nhìn qua lên trước mắt ngồn ngộn thân cây, lại là một hồi im lặng: "Người sẽ không, muốn đem những cây này bán đi a?" Tử Phong hiển nhiên biết rõ Thiết Vân sam giá trị.

"Ai nói, ta đây là ý định tại hạ du đánh một cái đập nước, người không biết, hạ du người chịu đủ lũ bất ngờ nổi khổ a." Phù lão mặt không đỏ tim không nhảy diễn giải.

Tử Phong cũng không để ý tới hắn, do dự cả buổi: "Trở lại, cho ta một điểm tiền a." Tử Phong từ nhỏ sẽ không có tiền tiêu vặt, trong nhà có thể sử dụng đồ vật tất cả đều cho Tử Phong thay thuốc đi, cho nên Tử Phong một mực trong nội tâm rất áy náy, ý định cho người nhà mua một ít gì đó.

Phù lão nhìn Tử Phong liếc, biết Đạo Tử phong trước khi kinh nghiệm, cũng tự gật gật đầu, những lời khác cũng nên cái gì cũng không nói, Tử Phong đem vật liệu gỗ trời tốt, sau đó, một cước đá xuống dưới, trải qua mấy viết nước thuốc ngâm, Tử Phong rõ ràng cảm thấy mình gân cốt kiên cường dẻo dai có thể cùng Yêu thú chống lại rồi.

Đợi đến lúc vật liệu gỗ đều buông nước về sau, Phù lão gài bao đứng tại phía trước nhất một khối vật liệu gỗ bên trên, hai tay lưng đeo, nhẹ như không có gì, kỳ kỳ danh viết là tiền đưa vật liệu gỗ, để ngừa ngăn trở đường thủy, trên thực tế là đi lấy tiền...

15 chương nghĩa nữ? Nạp thiếp!

15 chương nghĩa nữ? Nạp thiếp!

Sáng sớm, Thanh Vân bến tàu thì có một đám người trông mong chờ, khiến cho vốn là người lưu lượng rất thưa thớt bến tàu lập tức đầu người tích lũy động, đứng tại trước mọi người mặt, dáng người hơi có chút mập mạp, nhưng quần áo rất khéo cứu lão giả đúng là trấn Thanh Vân Lục thị thương hội người phụ trách lục hồng sinh, thì ra là Tử Minh ông ngoại, đứng tại bên cạnh hẳn chính là của hắn nhi tử lục lồi: "Cha, ngài đi theo tới làm gì, ta cái này đang nhìn là được rồi."

"Lỗi nhi, không phải cha lo lắng người, mà là lần này quan hệ trọng đại, phải biết rằng nếu như ngày đó thần bí nhân nói là thực, như vậy lần này chính là ta Lục gia quật khởi thời điểm, đến lúc đó nói không chừng đã bị điều đến Yên kinh, đây chính là ta cả đời đều muốn sự tình a." Lục hồng sinh vẻ mặt nghiêm túc nói.

"Huống chi, ta đã bảo người vũ thúc trong nhà chờ rồi, cho nên người tự an tâm ở chỗ này chờ a, đợi tí nữa còn phải chú ý Thẩm gia người, đây chính là đầu con ruồi, không có hẳn không đình địa phương."

Thật sự là nói cái gì đến cái gì, đang nói, Thẩm thị thương hội gia chủ trầm trước long lanh đến rồi, còn có đi theo phía sau hắn nhi tử trầm bằng. "Ồ, đây không phải lục lão gia chủ sao, như thế nào một sáng sớm tự tới nơi này rồi, chẳng lẽ là tới nơi này luyện công buổi sáng sao? Quả nhiên thật có nhã hứng a." Trầm trước long lanh nghe dưới mặt đất người nói, Lục thị thương hội hôm nay sẽ có một số đại mua bán, lập tức có chút hoảng hốt.

Với tư cách trấn Thanh Vân lương Đại Thương đi, tuy nói song phương có tất cả tranh chấp, lẫn nhau có thắng thua, nhưng đều là cực nhỏ lợi nhỏ, hôm nay Lục thị thương hội đã có đại động tĩnh, nếu là dùng cái này lập nghiệp rồi, cái kia trấn Thanh Vân còn sẽ có Thẩm gia vị trí sao, nghĩ đến đây trầm trước long lanh thể nhưng mà đứng ngồi không yên, sáng sớm liền mang theo nhi tử chạy đến.

"Nguyên lai là Thẩm gia chủ a, tốt như vậy thời tiết, không đi ra đi bộ đi bộ sao được a, ta cái này một thân lão già khom rồi, nói không chừng qua vài năm tự đi không được rồi. Không giống Thẩm gia chủ, chính trực tráng niên a." Lục hồng sinh một bộ âm đạm diễn giải.

"Nghe nói, Lục gia chủ có một số đại mua bán muốn làm, không biết có phải hay không thật sự?" Trầm trước long lanh nhìn qua sau lưng phản đồng Lục thị thương hội người hỏi, không xác định mà hỏi.

"Lao Thẩm gia chủ phí tâm, cùng Thẩm gia chủ so sánh với, đây chỉ là một bút tiểu sinh ý mà thôi." Lục hồng sinh qua loa đạo.

"Không biết Lục gia chủ tài chính phải chăng sung túc, có muốn hay không ta giúp đỡ một ít, coi như cùng một chỗ làm, người xem coi thế nào?" Trầm trước long lanh chưa từ bỏ ý định chen chân đến.

"Không cần, Lục mã vẫn là có thể ứng phó những này, Thẩm gia chủ hay vẫn là trở về đi." Lục hồng sinh đã biết rõ Thẩm gia không có đánh cái gì hảo tâm, trực tiếp bác bỏ.

"Lục hồng sinh, khẩu vị không muốn quá lớn, nói như thế nào cũng là một cái trấn Thanh Vân, có tiền mọi người cùng nhau lợi nhuận. Tại đây gió lớn, người cũng không sợ tránh eo của mình a." Trầm trước long lanh có chút tức giận kêu la đến.

"Lão phu là già rồi, không có Thẩm gia chủ tình lực tràn đầy, nghe nói mấy ngày hôm trước còn nhận biết cái nghĩa nữ, quả nhiên thật có nhã hứng a." Lục hồng sinh cố ý đề cao tiếng nói.

Bên cạnh có nhân lập tức nhắc nhở: "Lão gia chủ, người nhớ lầm đi à nha, không phải thu nghĩa nữ, là nạp thiếp a."

"A, xem ra đây là già rồi, liền nhớ họ cũng không tốt rồi." Lục hồng sinh ra vẻ thờ dãi lắc đầu.

Thế nhưng mà cái đề tài này cũng tại tràng điểm đốt. "Ai, người thấy không, cái kia tiểu thiếp, là thực Thủy Linh, so con của hần đều tuổi trẻ a, khắc khắc, thật sự là một trồn hoa tươi cắm trên bãi cứt trâu a." Giáp đối với bên người ắt nói ra.

"Đúng thế, ai đáng tiếc, người nói hần cũng thật có thể gãy vò, có phải hay không dùng cái gì được à?" Ất hỏi ngược lại.

Lúc này Bình cúi hạ thân, nhỏ giọng nói: "Móa, huynh đệ, làm sao người biết, ngày đó ta thế nhưng mà tận mắt thấy trầm trước long lanh vụng trộm chạy đến Di Hồng Lâu, hỏi tú bà mua cái kia, tú bà không muốn bán cho hần, người đoán hần dù thế nào, trầm trước long lanh lại cho tú bà quỳ xuống đến, khóc chính là cái kia gọi thẩm a, cuối cùng tú bà hết cách rồi, tự cho hần rồi, cho nên cứ như vậy rồi."

"Không thể nào, nói như thế nào cũng là Thẩm thị thương hội gia chủ, vì cái này, đã đi xuống quỳ, quả nhiên là đòi ta nhìn lên mẫu mực, bội phục bội phục a." Giáp, ắt cùng nhau sâu chấp nhận nhẹ gật đầu, chung quanh cùng loại đích thoại ngữ, liên tiếp.

Chỉ nghe trầm trước long lanh mặt tím tím xanh xanh một khối tím một khối, hất lên tay áo, quay người rồi đi rồi, lập tức toàn bộ bến tàu tạc mở nôi, nghị luận cũng thì càng thêm không che không ngăn đón, không kiêng nể gì cả rồi.

Lục hồng sinh cũng là khó được phát ra cười mở tiếng cười, chỉ sau một đoàn người cũng dừng nói lời nói, tại bến tàu lẳng lẳng cùng đợi. Cái này nhất

đăng đã đến buổi trưa, chỉ chờ mọi người mất nổi đom đóm, bất quá chứng kiến gia chủ y nguyên lẳng lẳng ở chỗ này chờ, cũng cũng không dám có cái gì câu oán hận.

Lúc này Phù lão chính Du Nhiên tự đắc, trong miệng hừ phát không đến điều tiểu khúc, tính toán lấy việc này tiền lời, đầy mặt xuân quang, đứng ở phía trước vật liệu gỗ bên trên, một đường xuôi dòng mà xuống. Mấy canh giờ chỉ về sau, ánh mắt cũng dần dần khoáng đạt, nước chảy cũng bằng phẳng nhiều hơn, xa xa tựa chứng kiến phía trước thành trấn rồi, lại qua không bao lâu, tựa trông thấy phía trước bến tàu.

"Đến rồi" nghe một tiếng hưng phấn gọi, tất cả mọi người đưa ánh mắt nhìn về phía chính chậm rãi tới gần Phù lão, lục hồng sinh kích động về phía trước nhích lại gần." Phù lão một cái thả người, tựa nhảy tới lục hồng sinh trước mặt: "Gọi lão tiên sinh đợi lâu, hiện tại Thiết Vân sam đã đến, người gọi người vớt a."

"Đâu có đâu có, lão tiên sinh một đường một nhọc, kính xin đến lún xuống nghỉ ngơi." Lục hồng sinh cung kính đáp, xem hán thân phận, hẳn là bất phàm, lục hồng sinh tỏa ra giao hảo chi tâm.

Phù lão nghiêm nhiên không muốn mồi mòn chờ đợi, vung tay lên: "Không được, lão phu còn có chuyện quan trọng, người mang thứ đó kiểm kê qua đi, giúp ta đem những vật này chuẩn bị cho tốt là được." Nói đi, đưa cho lục hồng sinh một trương rập rạp chẳng chịt giấy.

Lục hồng sinh một coi mặt trên muốn mua sắm đồ vật, thái độ càng là cung kính, một bên vội vàng lại để cho lục lồi hãy mau đem trong nước liên tục không ngừng Thiết Vân gỗ sam vớt đi lên. Hướng Phù lão sau khi cáo từ, hấp tấp chạy về thương hội, thay Phù lão mang thứ đó chuẩn bị cho tốt. Bởi vì bên trong có một ít gì đó thương hội ở bên trong cũng không có, không thể không theo nơi khác tìm mua mới được là.

Mới đầu, lục lồi còn ngại phụ thân chuyện bé xé ra to, đem thương hội ở bên trong phần lớn người điều điều đến rồi, hiện tại mới cảm thấy gừng càng già càng cay a. Hiện tại thượng du liên tục không ngừng xuống mặt bay tới Thiết Vân gỗ sam, bên này một đoàn người luống cuống tay chân kiếm kiếm, giờ lên giờ lên, lại như cũ căn không nổi Thiết Vân sam đến tốc độ, lúc này là một hồi bồi rồi, cuối cùng chỉ phải trước dùng dây thừng đem vật liệu gỗ buộc lại, chi sau lại chậm rãi vận chuyển.

Kỳ thật Từ Phong này mười ngày, không gián đoạn chặt cây, tổng cộng cũng tự phạt tiếp cận 50-60 khóa, nhưng là khôn cùng rừng rậm thực vật, đều là che trời giống như tồn tại, hơn nữa một hồi chém đoạn, vì vậy lục lồi bọn hắn muốn vớt số lượng đã khó có thể phụ tải rồi. Đến cuối cùng, liên cái chốt dây thừng cũng là không đủ, chỉ có thể vì sao xuống dưới ngăn trở, Mộc Đầu suốt trời nổi như này hai canh giờ có thừa, lên làm du hiện lên vật liệu gỗ biến mất lúc, mọi người thở phào một cái, đặt mông ngồi dưới đất, : Mẹ a, cả đời không có mệt mỏi như vậy qua.

Trong lúc, Thẩm thị thương hội người đến qua, nhìn thấy trước mắt bận rộn tràng cảnh, đỏ mắt không thôi, chính giữa ý đồ đến tìm Phù lão lôi kéo làm quen, lại bị Phù lão đưng phải một cái mũi tro, bất quá chỉ sau một câu, thật là lại để cho Thẩm thị thương hội đã nghe được hi vọng, đây chỉ là nhóm đầu tiên, mười Viết Hậu còn sẽ có, số lượng hội thêm nữa.

Lục lồi lau mồ hôi trên mặt, đi vào Phù lão trước mặt: "Chậm trễ lão tiên sinh, xin hãy tha lỗi."

"Không có việc gì, các người nhanh chút ít kiểm kê là tốt rồi, ta còn muốn sốt ruột lấy trở về, bất quá mười Viết Hậu hội có càng nhiều Thiết Vân sam tiến đưa tới, các người còn hoặc là?" Phù lão về mặt bình tĩnh mà hỏi.

"Còn có?" Lục lồi không biết nên nói cái gì cho phải, vốn là chờ mong càng nhiều càng tốt, nhưng bây giờ một cái đầu hai cái đại, hay vẫn là chờ phụ thân trở lại định đoạt a.

Đang nói, lục hồng sinh một đường chạy chậm chạy tới, lão quản gia Lâm Vũ cũng cùng một chỗ chạy tới, xa xa địa liền hướng Phù lão chấp tay nói: "Lại để cho lão tiên sinh đợi lâu, hồng sinh thật là đáng chết." Nói xong, mới đến Lâm Vũ tới đem Phù lão muốn đồ vật giao đi qua, Phù lão cũng không si diện cãi láo, Phù lão dùng Túi Càn Khôn vừa thu lại, cả xe đồ vật không còn sót lại chút gì, chiêu thức ấy lại để cho lục lồi bọn người cả kinh, bất quá cũng không có hỏi nhiều.

"Các ngươi hạch toán một chút đi, sự tình kiểm kê xong, ta còn muốn đi đây này." Phù lão vẻ mặt gấp khó dần nổi thốc giục nói, trong nội tâm ẩn ẩn có chút bất an, giống như có chuyện gì muốn phát sinh tựa như. "Lão tiên sinh kia chờ một chút, lập tức tựu kiểm kê chấm dứt." Lục hồng sinh kéo qua lục lồi, phụ tử lưỡng một hồi cộng lại, kết quả trên mặt đều là một hồi ngạc nhiên, khẩu trừ Phù lão muốn vật phẩm, còn muốn đem toàn bộ Lục thị thương hội đại bộ phận tài chính đều lấy ra mới có thể kết toán xong.

Bất quá lục hồng sinh căn rằng một cái, đem thương hội tài chính đem ra, giao cho Phù lão trên tay, trịnh trọng diễn giải: "Lão tiên sinh, đây là lão tiên sinh còn lại khoản tiền, xin ngài cất kỹ, hi vọng mười Viết Hậu Thiết Vân sam cũng có thể ưu tiên bán cho chúng ta Lục thị thương hội."

Phù lão cũng không phải không lĩnh tình người, nhẹ gật đầu, xem như đã đáp ứng lục hồng sinh thỉnh cầu, rồi sau đó tiếp nhận Huyền Thạch, một hồi giống như biến mất tại trong mắt mọi người. Bởi vì Phù lão trong lòng khủng hoảng càng ngày càng tăng lên, khiến cho hắn trước tiên liền nghĩ đến Từ Phong: "Từ Phong, ngươi cần phải không có việc gì a."

Thật tình không biết, Từ Phong đang tại kinh nghiệm một hồi thảm thiết chiến đấu...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Tìm được đường sống trong chỗ chết

Phù lão đi rồi, Từ Phong chỉ là lắc đầu, đối với mình cái này bảo Bối lão sư, mình cũng không biết nên dùng cái gì hình dung, luôn có thể làm ra một ít lại để cho người dở khóc dở cười sự tình đi ra, nhưng là cái này chẳng những không có lại để cho Từ Phong bất mãn, ngược lại làm cho Từ Phong đối với hắn càng thêm kính yêu, dù sao một cái có thể cải biến chính mình vận mệnh quý tích, hơn nữa lại người họ hóa lão sư, cũng không phải mỗi người đều có thể gặp được, Từ Phong hiển nhiên rất quý trọng đoạn thời gian này ở chung.

Một đạo trước trảm, mũi dao xâm nhập Thiết Vân sam trụ cột, Từ Phong hét lớn một tiếng, chân phải chia xuống đất, lập tức dùng sức, thân thể nhất thời xoay tròn, mà Thiết Vân sam cũng bị nhẹ nhõm móc ra một cái động lớn, chỉ sau chỉ cần nhẹ nhàng một cước, một gốc cây che trời đại thụ cũng tựa ầm ầm ngã xuống đất rồi.

Kỳ thật Từ Phong cũng không phải rất tinh nguyên đến phạt cây, đây chính là mấy ngàn năm tồn tại, thật vất vả đứng thẳng thành thế gian một ngọn gió cảnh, hôm nay mây hơi thở tựu sụp đổ, không khỏi lại để cho người tiếc hận. Chỉ là Phù lão nói, Thiết Vân sam, là một loại ký sinh loại thực vật, sẽ không ngừng ăn mòn chung quanh Nguyên Thủy hình dạng mặt đất, sử dụng cấu tạo và tính chất của đất đai làm cho cứng, đến lúc đó tồn thất hội càng lớn, cũng coi như vì lâm trừ hại.

Từ Phong đang nghĩ ngợi, bên tai lại truyền đến 'Tất tiếng xột xoạt tốt' thanh âm, vừa mới bắt đầu còn tưởng rằng là Tất Xuất các loại, có thể về sau lại không giống, Từ Phong cái ót có chút rét run, không chút suy nghĩ đem mặc đao một thanh dựng thẳng tại phía sau mình, một cổ đại lực trực tiếp đem Từ Phong trừu phi, ngã ở cách đó không xa. Từ Phong cuống quýt đứng người lên, cầm lấy mặc đao, nhìn qua sau lưng, không khỏi 'Tê' một ngụm hơi lạnh.

Một chỉ dài đến hơn hai mươi trượng Cự Mãng chiếm cứ Từ Phong hơn phân nửa tầm mắt, Cự Mãng chiếm cứ thân thể, toàn thân lân phiến lóe ra âm lãnh sáng bóng, cực đại đầu lâu buông xuống, đang dùng đá cuội đại ánh mắt, ánh mắt hung ác chăm chăm vào Từ Phong, mang vĩ nhẹ lay động, một cổ nguy hiểm khí tức chậm rãi nhét đầy lấy không khí.

Mà Từ Phong nhìn qua Cự Mãng, vốn là sửng sờ, rồi sau đó chẳng những không có chút nào sợ hãi, ngược lại kích động, theo tu luyện bắt đầu còn không có kinh nghiệm một cuộc chiến đấu, cho nên hắn không cam lòng. Hai tay nắm chặt chuôi đao, một cổ trùng thiên hào hùng cũng không tính toán

cường tráng trong thân thể phát ra, cùng Cự Mãng địa vị ngang nhau, chiến tranh hết sức căng thẳng

Bốn phía chim hót trùng gọi cũng biết ý ngừng lại, đây cũng là Từ Phong theo tu luyện đến nay trận đầu chiến đấu. Thật tình không biết, lần thứ nhất Từ Phong tụt phạm vào một cái cơ hồ trí mạng sai lầm, hẳn không có chứng kiến Cự Mãng mi tâm bên trên cái kia một điểm đỏ thẫm, đây chính là huyết cuồng mãnh tiêu chí.

Huyết cuồng mãnh, Nhị cấp Yêu thú, toàn thân bao trùm cứng rắn lân phiến, khẩu có lợi răng, không độc, sức lực lớn, tức giận lúc toàn thân giống như là nhuộm máu đỏ tươi, thực lực cũng bởi vì cuồng hóa trào đến Tam cấp, là Nhị cấp Yêu thú trong Vương giả giống như tồn tại.

Huyết cuồng mãnh gặp một cái nhân loại nhỏ nhỏ lại dám khiêu khích nó uy nghiêm, không khỏi giận dữ, đuôi rắn bải xuống, dất một hồi gió tanh lao đến. Tại huyết cuồng mãnh xông lại thời điểm, Từ Phong ngược lại dẫn theo mặc đao nghênh đón tiếp lấy, hơn 10m khoảng cách trong nháy mắt cho đến, huyết cuồng mãnh mở ra nó miệng lớn dính máu, lộ ra bén nhọn răng nanh, hàn khí lạnh thấu xương. Từ Phong một cái tung nhảy nhảy đến huyết cuồng mãnh đỉnh đầu vị trí, vận đầy toàn thân lực lượng, từ phía trên mà hạ hung hăng bổ xuống dưới.

'Bành' một tiếng trầm đục, Từ Phong bị chấn khai, rút lui vài chục bước phương đứng lại, toàn bộ miệng hồ run lên, cũng thẫm có vết máu. Trái lại huyết cuồng mãnh, trên đỉnh đầu ngoại trừ một đạo rõ ràng bạch ấn, cũng không có không có chút nào những thứ khác tổn thương. Từ Phong không khỏi căng thẳng trong lòng, cái này da cũng quá cứng ngắc a, không có thời gian chần chờ, huyết cuồng mãnh lại vọt lên trong núi, cái đuôi lớn quét qua, Từ Phong chỉ tới kịp hoành dương, đã bị một đuôi cho trều đã bay, đứng trên tàng cây lăn rơi xuống, ngực đau đớn không thôi.

Không cách nào ngăn kháng, Từ Phong cùng huyết cuồng mãnh đã bắt đầu du đấu, Từ Phong một cái thả người nhảy đến trên một thân cây, không có tới gấp đứng lại, cái này cây đã bị nhổ tận gốc, vừa nhảy đến một cái khác khóa, tao ngộ cũng giống như vậy. Mấy lần xuống, Từ Phong cũng là nổi giận, bắt lấy huyết cuồng mãnh quay người cơ hội, theo hơn mười thước cao nhánh cây nhảy xuống, mũi đao hướng xuống thẳng tấp chọc vào xuống dưới, nhanh chóng như Bôn Lôi.

Cùng lúc đó huyết cuồng mãnh vừa xoay người lại, cực đại đầu có chút sau bên cạnh, một đao kia xuyên thẳng tiến huyết cuồng mãnh đôi cẳng trên, huyết cuồng mãnh bị đau, phát ra ngập trời gào thét, bải xuống thủ, đem Từ Phong vút qua một bên, mặc đao lại còn cắm ở huyết cuồng mãnh trên người.

Từ Phong hoảng hốt, đứng dậy đến trước trên một thân cây, thò tay lấy ra mấy trương bồ nguyên phù khôi phục. Huyết cuồng mãnh cũng không có đuôi theo, thân rắn chiếm cứ, đồng phát ra từng đợt kinh thiên gào thét, 'Rống, rống' theo tiếng hô, chỉ sau toàn thân lân phiến chậm rãi hở ra, rậm rạp chằng chịt phiến phức khó chịu, rất là khủng bố, chỗ mi tâm một điểm đỏ thẫm lóe ra, chậm rãi lan tràn đến toàn thân, trước sau mới mấy hơi thở, huyết cuồng mãnh đã toàn thân Huyết Hồng, lại là rống to một tiếng, giống như bay hướng Từ Phong bên này bơi lại.

Đương huyết cuồng mãnh cuồng hóa một khắc, Từ Phong mới công nhận, bất quá đã không có cơ hội đi hỏi hận rồi, mặc đao còn cắm ở huyết cuồng mãnh trên người, Từ Phong chỉ có thể một đường chạy thực mạng.

Sau khi cuồng hóa huyết cuồng mãnh không chỉ có tốc độ tăng lên gấp đôi, liên lực lượng cũng càng thêm kinh thế hãi tục, một đuôi, Từ Phong chung quanh hơn mười khóa Thiết Vân sam hét lên rồi ngã gục, một đầu trực tiếp đem thân cây đục gãy, tại huyết cuồng mãnh sóng to gió lớn công kích ở bên trong, Từ Phong giống như một chiếc thuyền lá nhỏ, xóc nảy lấy, đau khổ muốn sống lấy, chỉ là sóng gió quá lớn, Từ Phong cũng là khổ không thể tả.

Rốt cục, chung quanh Thiết Vân sam bị quét qua là hết, Từ Phong không kịp thoát đi, đã bị huyết cuồng mãnh đuổi theo, lại là một đuôi, sau khi cuồng hóa một đuôi, Từ Phong cảm thấy trên người ngũ tạng lục phủ cũng đã lệch vị trí, toàn thân kịch liệt đau nhức lấy, quãng hơn 10m về sau, lại trên mặt đất kéo lê một đạo thật dài vết máu.

Từ Phong gãy dựa lấy muốn đứng dậy, dù cho phải chết, cũng không muốn nằm chết đi, toàn thân nguyên khí, tại bốn tẩu trong đã tiêu hao hầu như không còn rồi, đôi mắt huyết cuồng mãnh công kích, căn bản không có khả năng tránh né địa phương, hơn nữa nhìn huyết cuồng mãnh tươi đẹp ướt át bộ dạng, cuồng hóa thời gian có lẽ còn có rất lâu, lúc này, Từ Phong đã nguy tại sớm tối.

Có lẽ hắn đã không có thời gian lại nhảy đến trên cây rồi, cũng không có dư thừa Nguyên lực. Lúc này huyết cuồng mãnh chính đất một đường bụi mù hướng Từ Phong lao đến.

Phảng phất sinh tử ở này trong tích tắc, mà Từ Phong ý nghĩ lại thần kỳ, vô cùng thanh tĩnh, hắn biết rõ có thể cứu chính mình chỉ có chính mình, bởi rồi sẽ chỉ làm đối thủ đắc thủ, vì vậy bắt buộc mình nhất định muốn trấn định lại, nhất định phải trấn định lại.

Huyết cuồng mãnh đã đi tới 40m chỗ, Từ Phong mồ hôi lạnh trên trán liên tục, cau mày, nội tâm đột nhiên trống trải, thời gian cũng trôi qua chậm hơn chậm hơn, Từ Phong tựa hồ quên huyết cuồng mãnh tồn tại, trong đầu thoáng hiện cái kia viết tại trong nội viện, chính mình lần thứ nhất họa Truyền Âm Phù, bởi vì chính mình tùy ý phối hợp, mà bị nổ bay trắng cảnh. Từ Phong con mắt sáng ngời, tác họ cũng không có biện pháp khác, cắn răng một cái, liều mạng.

Từ Phong xuất ra phù bút cùng lá bùa, dùng chính mình cận tồn nguyên khí, rất nhanh ở lá bùa cắn câu họa, thần thái là như vậy tự nhiên cùng bình tĩnh, chỉ có xa xa càng ngày càng tiếng nổ âm âm âm thanh tỏ rõ lấy Từ Phong tình cảnh hiện tại.

Phong truyền tống, không được, đường cong quá ngắn, muốn dài. . . Không gian áp súc cũng muốn càng thêm gia cố, đối với chính là như vậy giống như đã qua rất lâu, bất quá trong mắt người ngoài thì ra là một hai cái hô hấp sự tình, lá bùa đã rời khỏi tay, ngoại trừ huyết cuồng mãnh bên ngoài, vốn là bình tĩnh rừng rậm, cuồng phong gào thét lên, theo bốn phương tám hướng cấp tốc hội tụ tới, xoáy lên trên mặt đất cảnh khô lá héo úa, lưu loát, toàn bộ ánh mắt một mảnh hỗn loạn.

Huyết cuồng mãnh đầy trước nổi lên biến hóa, chính chạy nước rút thân thể có như vậy một tia trì hoãn, rồi sau đó dùng càng thêm nhanh chóng tốc độ đi tới, Từ Phong lúc này toàn thân đều không nổi một điểm khí lực, trong gió lung lay sắp đổ, mắt thấy huyết cuồng mãnh hung thần miệng lớn dính máu cách cách mình chỉ còn lại có năm mét lúc, đã dùng hết cuối cùng một tia khí kinh, một ngón tay: 'Đi' . Bành trướng lá bùa lập tức hướng huyết cuồng mãnh bay đi, Từ Phong lại chậm rãi co quắp té trên mặt đất.

Kỳ thật cũng đủ bị thúc, nếu như chỉ là một cái nho nhỏ phù lục, có lẽ huyết cuồng mãnh tự cũng không đi dùng miệng cắn, có thể là vì phong hội tụ, xoáy lên rất nhiều cảnh khô lá héo úa, cát đá tro bụi, theo mặt ngoài xem ra, xác thực một cái quái vật khổng lồ, phi tốc lấy hướng huyết cuồng mãnh đánh tới.

Không chút do dự, tại tiếp xúc một sát na kia, hoàn toàn là bản năng hành vi, huyết cuồng mãnh một ngum cắn 'Truyền Âm Phù', nói thì chậm, khi đó thì nhanh, 'Truyền Âm Phù' cũng đã đến bờ biên giới chuẩn bị sụp đổ, chỉ là nghe được một tiếng 'Âm âm' trầm đục, xen lẫn âm thanh kêu thảm thiết, một hồi kinh phong theo bạo tạc điểm hướng bốn phía thổi qua, chỉ sau là một hồi huyết vũ rơi rải rơi xuống, chung quanh lập tức tràn đầy một cỗ huyết tinh hương vị.

Từ Phong lúc này đã đã hôn mê, đối với chung quanh hết thấy đều không biết được, cứ như vậy nằm trên mặt đất... Cũng không biết, chính mình vị trí địa phương có nhiều hung hiểm, nếu như vô cùng sớm ly khai, tại đây mùi rất nhanh sẽ đưa tới càng nhiều nữa dã thú, khi đó, Từ Phong tự thật sự tránh khỏi tìm đường sống rồi...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Phần Thiên Quyền

Phù lão tiếp nhận lục hồng sinh đưa qua Huyền Thạch, cũng không thấy được ngọn nguồn là bao nhiêu, thu chi về sau, ngay tại một chỗ không có người địa phương triển khai nguyên cánh, đôi cánh vùng đã ở trăm mét bên ngoài. Nguyên lai không lộ ra núi, không lộ ra nước Phù lão đã là Võ Hoàng cảnh

giới, có thể Nguyên lực hóa cánh, trên không trung bay lượn, nếu là bị trấn Thanh Vân người nhìn thấy, nhất định sẽ kinh vi Thiên Nhân.

Trước khi muốn cả buổi đường thủy, mà bây giờ Phù lão chỉ dùng một canh giờ không đến, liền trở về trước khi Thiết Vân sam lâm. Lọt vào trong tầm mắt, một mảnh đồng bừa bộn, Thiết Vân sam loạn thất bát tao ngã vào Phù lão trước mặt, có rất nhiều là nhỏ tận gốc, hơn nữa là bị cái gì đó đánh ngã,gục, thân cây răng nanh sai lẫn nhau, cao thấp không đều.

Phù lão trong lòng có chút bất an, cũng không kịp nhìn kỹ, liền hướng trong rừng ở chỗ sâu trong bay vọt mà đi, cũng không lâu lắm, một khối cực lớn đất trống đập vào mi mắt, một mảnh màu đỏ tươi, chung quanh tán rơi lấy rất nhiều thịt nát, một đầu dài đạt hai mươi trượng, toàn thân Huyết Hồng không đầu Cự Mãng, lẳng lẳng nằm ở chính giữa, hiển nhiên đã mất mạng, tại cách thân rắn cách đó không xa, một cỗ thân thể gầy yếu té xỉu trên đất bên trên, không biết sống chết.

Phù lão hai mắt tỏa sáng, vốn là u ám tâm lập tức xuất hiện một đạo ánh rạng đông, vội vàng đi vào Từ Phong trước mặt, nhẹ nhàng dùng Nguyên lực tại Từ Phong trong thân thể chạy một lần về sau, tuy nhiên cau mày, bất quá sắc mặt xác thực bình tĩnh rất nhiều.

"Tiểu tử này, liền một bộ công pháp đều không có, lại đem một chỉ Nhị cấp huyết cuồng mãnh giết đi, thật không biết là tiểu tử nguoi may mắn, hay vẫn là cái con kia con rắn nhỏ ngốc." Phù lão về mặt nhẹ nhõm nói, bất quá hẳn nhiên có thể tưởng tượng trước đây, nhất định trải qua một đoạn thâm thiết đánh nhau, theo hiện trường không xong tình huống cũng có thể thấy được.

Phù lão ôm lấy Từ Phong tựa hướng phòng nhỏ đi đến, trên đường thuận tay nhặt lên một khối lóc ra đẹp đẽ ánh sáng màu đỏ Tinh Thạch, cũng lẳng lẳng trong lòng hạ quyết tâm, nhất định không thể để cho chuyện ngày hôm nay lần nữa phát sinh.

Không có công pháp, nếu như chỉ là dựa vào thân thể linh hoạt, hoặc là một loạt phản ứng, một cái Vô Tông cấp bậc cao thủ, cũng rất dễ dàng sẽ bị một cái Vô Sư đã bại, bởi vì, không có một thân Nguyên lực lại sẽ không sử dụng.

Tựa như Từ Phong hôm nay hiện trạng đồng dạng, có hai lần tiến công, nguyên khí vận chuyển, khiến cho lực lượng của thân thể gia tăng, khởi phụ trợ tác dụng, mà không phải là chủ yếu tác dụng, mà công pháp tựa là * tung nguyên khí, lại để cho hẳn cho ta sử dụng, trừ phi là tương ứng Luyện Thể học, như vậy có thể đem thân thể rèn thành xương đồng da sắt.

Đem Từ Phong phóng tới trên giường, Phù lão theo Túi Càn Khôn trong tay lấy ra Thanh sắc Ngũ cấp Mộc Linh phù, đánh nửa mấy cái tay kết, lập tức ánh sáng màu xanh hiện lên, tại Từ Phong trên người độ một tầng thần bí ánh huỳnh quang, ánh huỳnh quang bao khóa xuống, Từ Phong miệng vết thương, lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ khép lại lấy. Ánh sáng màu xanh lóe lên, hào quang biến mất, Từ Phong vết thương trên người đã vô tung vô ảnh, da thịt trơn bóng như mới, thật sự là mới lạ.

Xử lý xong Từ Phong ngoại thương, Phù lão coi chừng muốn dùng chính mình nguyên khí đến ân cần săn sóc Từ Phong thương thể bên trong cơ thể, nguyên khí vừa mới nhập Từ Phong thân thể, đã bị bắn ngược đi qua, Phù lão thiếu chút nữa đã bị cản trở.

Ánh mắt kinh dị nhìn qua Từ Phong, chỉ thấy Từ Phong trong cơ thể có chút lộ ra Từ Kim sáng bóng, lóe lên lóe lên, lại để cho Phù lão trợn hai sò không tới đầu, nhưng xem Từ Phong khí sắc rõ ràng so với trước tốt hơn nhiều, cũng tựa đề xuống đầy bụng hồ nghi, chờ Từ Phong tỉnh lại hỏi lại thoáng một phát hẳn a.

Lúc này trời chiều đã đã rơi vào Tây Sơn đầu lông mày, Dạ Sắc theo phương đông chậm rãi chảy xuôi tới. Phù lão tra nhìn một chút hôm nay thu hoạch, xem xét phía dưới cũng có chút kinh ngạc, hẳn không nghĩ tới, Từ Phong cái này nẩy viết chặt cây Thiết Vân sam giá trị nhiều tiền như vậy, bỏ hôm nay thu mua vì Từ Phong phao thân được liệu, Túi Càn Khôn ở bên trong còn có mười Vạn Huyền thạch, hơn mười miếng Huyền Tinh, cái này cái này... Như thế nào giá cả sẽ cao như vậy. Dù là Phù lão bá kiến đại tràng diện người cũng không thấy được nói lão.

Kỳ thật sở dĩ như vậy cao nguyên bởi vì có hai điểm, thứ nhất, Thiết Vân sam tại khôn cùng giữa rừng rậm bộ phận sinh trưởng, hoàn cảnh ác liệt, lại có Yêu thú qua lại, khai thác vận chuyển đều rất khó khăn, đương nhiên xem nhẹ đến mùa hạ vận tải đường thủy. Thứ hai, sắp tới, đạo phi hung hăng ngang ngược, có vài toà thành trấn, đã bị cướp sạch, gia tộc cũng tốt, tông phái cũng tốt, thủ thành cũng tốt, thế lực phân bố quảng, khó có thể chu toàn, Thiết

Vân sam chế tạo tên nỏ, thành trại, đối với thực lực thấp kém người, có rất lớn tác dụng bảo vệ, đối với trộm cướp mà nói có rất lớn lực sát thương. Đây cũng là đoạn thời gian này vì cái gì Thiết Vân sam giá trị lớn mấy vòng nguyên nhân.

Trời còn chưa sáng, Từ Phong tự mở mắt ra, không khỏi nghĩ đến hôm qua viết cùng huyết cuồng mẫn đánh nhau tình huống, chính mình vắng ra cái kia cái phù lục chỉ sau tự ngắt đi, cũng không biết huyết cuồng mẫn sống hay chết, bất quá còn sống cảm giác thực tốt, Từ Phong trong lòng nghĩ đến. Hai tay nắm thật chắc, đối với thực lực khát vọng cũng là trước nay chưa có nồng đậm, may mắn không phải mỗi lần đều có thể gặp được, thực lực mới có thể quyết định hết thảy.

Phù lão nhìn thấy Từ Phong, cũng là không thể tưởng tượng nổi, rõ ràng bị thụ nặng như vậy thương, chỉ là đã qua một đêm, không có sử dụng bất luận cái gì dược liệu, tự tự nhiên mà vậy tốt rồi, quái vật, Phù lão đối với Từ Phong như vậy định nghĩa.

"Hôm nay đi với ta một chỗ, đem cái kia cuốn công pháp tu tập một chút đi." Phù lão vẻ mặt hiền lành đối với Từ Phong nói ra, Từ Phong cũng đúng này chờ mong đã lâu, bởi vì Phù lão chưa nói có thể tu luyện, Từ Phong một mực nhẫn nại đến bây giờ, thế nhưng mà quả thực không dễ a.

Từ Phong cùng Phù lão một chuyến hai người tới trước khi Từ Phong đi qua thác nước trước, lớn tiếng đối với Từ Phong diễn giải: "Từ giờ trở đi, nếu như người Phần Thiên Quyền có thể ngăn chặn thác nước lưu, như vậy cũng đã xem như tiểu thành rồi, không nên xem thường bất luận một loại nào công pháp, vạn pháp quy nhất, luyện đến cực điểm lúc, Hoàng giai công pháp cũng có thể nghịch thiên, có biết không?" Từ Phong xem lên trước mặt chảy xiết thác nước lưu, cái kia kinh thiên động địa khí thế bàng bạc, phảng phất muốn đem mình cho nuốt sống.

Chỉ thấy cái kia phô thiên cái địa cuộn cuộn mà đến, rõ ràng là ngàn vạn đầu giương nanh múa vuốt màu trắng Cự Long. Chúng lẫn lộn, quán quanh lấy, chen chúc lấy, tư căn, ngẩng đầu vẫy đuôi, một đường hiệp lộ khóa điện, gào thét mà đến. Chợt mà, bay lên trời; đột nhiên, đáp xuống. Từ Phong không khỏi có chút nghi hoặc nhìn Phù lão liếc.

Phù lão cũng không nói chuyện, quay mắt về phía vạn Thiên Thủy lưu mà đứng, hai mắt nhắm, bên tai phong ngừng lại, ầm ầm âm thanh cũng nhỏ hơn rất nhiều. Áp lực vô hình tại giữa sơn cốc hội tụ.

Bỗng nhiên Phù lão hai mắt mở ra, tức thì tràn ngập tại trong sơn cốc hơi nước quét qua là hết, một lớp mênh mông như biển uy áp, cuồng dã quét ngang hết thảy trước mắt sự vật. Tay phải đẩy ngang, chỉ một chưởng, hung mãnh nguyên khí giống như lấy ra khỏi lồng hấp lão hổ ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng rống to, hướng thác nước lưu Bốn Trĩ tới. Thoáng chốc, toàn bộ thác nước lưu bị bàng bạc nguyên khí nganh sanh sanh chém đứt, một đạo nhìn thấy mà giật mình chưởng ấn hung hăng khắc ở nam bích bên trên, thật lâu thác nước hoặc như là khâu lại đồng dạng, tiếp tục chảy xuôi theo, sơn cốc cũng rất nhanh mờ mịt lấy nồng đậm hơi nước.

Từ Phong miệng mở rộng, nửa ngày mới hồi phục tinh thần lại, mà Phù lão sớm đã ly khai. Từ Phong cảm qua quyền trực, lúc này đây, trước nay chưa có đầu nhập trong đó, mỗi chữ mỗi câu. Dem nguyên khí vận hành lộ tuyến một mực ghi ở trong lòng về sau, Từ Phong quay mắt về phía kêu gào thác nước lưu, một quyền đón lấy một quyền đập vào, nguyên khí tiêu hao hết rồi, bỏ nguyên phù ba trương; bị thác nước lưu vọt xuống tới, bỏ tiếp tục.

Tiến đưa qua trời chiều, ngênh đón ánh sáng mặt trời, hơn mười ngày thời gian lặng yên chảy xuống, Từ Phong đã không nhớ rõ đánh nữa bao nhiêu quyền, theo trong nước bò lên bao nhiêu lần, tuy nhiên mỗi lần đánh ra nắm đầm so trước đó lần thứ nhất muốn cường, có thể luôn luôn một cái bình chưởng hoành ở trước mặt mình, có lẽ vượt qua đi, tự là chất đột biến.

Lại một lần bị thác nước lưu cho vọt xuống tới, tiến vào thủy đàm, Từ Phong nhưng lại không gãy dựa, lại để cho ầm ầm thác nước lưu hướng trên người nghiêng tiết mà xuống. Từ Phong nhớ tới Phù lão cái kia viết trắng cảnh, bề ngê Sơn Hà, khinh thường vạn vật, bất động thì thôi, động tác thì kinh thiên tích địa trảng cảnh, sinh tử đều trải qua rồi, chẳng lẽ ta Vô Từ Phong liên cái này chết tiết vật cũng chống đỡ không được sao.

Một cái tung nhảy, Từ Phong trở lại trước khi vị trí, ánh mắt bình tĩnh, nhưng trong nội tâm sớm đã sóng cả mãnh liệt nhìn trước mắt thác nước lưu, phong dần dần ngừng, ầm ầm âm thanh cũng nhỏ hơn, Từ Phong ngửa mặt lên trời thét dài, ba rít gào phá thương bí quyết, đệ nhất rít gào: Phong vân biến. Trong cốc vừa mới còn bầu trời trong xanh, tức thì mây đen rậm rạp, sấm sét vang dội, toàn bộ bầu trời đều u ám, hạ nổi lên giọt mưa.

Thác nước lưu phảng phát cảm nhận được một cỗ uy hiếp, nước chảy trong khoảnh khắc hung tuôn ra, rít lấy, gọi tiếng động lớn lấy hướng xuống áp đi qua. Bất quá tại Từ Phong trong mắt, cũng không có chút nào khác thường, cảm thụ được trong cơ thể tăng vọt nguyên khí, Từ Phong hai chân hơi cong, ngưng thế, ra quyền: 'Phong Hỏa Lang Yên, Phong Hỏa Liệu Nguyên, lửa giận nuốt trời', Phần Thiên Quyền ba chiêu quyền pháp, bị Từ Phong đồng loạt thi triển, quyền kinh từng quyền điệp gia, gào thét lên hóa thành trong bóng tối cái kia một đạo sáng chói Hỏa Long, Hỏa Long hung hăng đâm vào thác nước lưu phía trên, thác nước lưu tứ tán chạy trốn, quyền thế dư thế không tiêu, tại nam bích bên trên lưu lại một không sâu sâu quyền ấn.

Thành công rồi, bành trướng Nguyên lực tích thủy không dư thừa, 'Bích' lại một tiếng tiến vào trong nước.

Tần mác, gió đã bắt đầu thổi, máng xối, tiếng vang... Hết thấy lại cùng trước khi đồng dạng, hết thấy lại cùng trước khi bất đồng.

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Đường về nhà

Từ Phong thi triển Phần Thiên Quyền lúc, Phù lão kỳ thật ngay tại cách đó không xa nhìn xem, đương Từ Phong theo trong đầm nước thả người nhảy đi lên lúc, tựa cảm thấy ần ần một cỗ cuồng vọng khí thế trong cốc mờ mịt, đợi đến lúc phong vân biến sắc, ba quyền chất chồng lúc, con mắt đều mất đầy đất, chỉ sau bị xối thành ướt sũng, cũng không có để ý, lúc trước chính mình bỏ ra thác nước lưu lúc, tuy nhiên chỉ vận dụng ba phần Nguyên lực, nhưng cũng là Võ Hoàng a, mà Từ Phong một cái nho nhỏ Võ Sư, tại hơn mười ngày thời gian, cứ như vậy, thành... Như vậy, chính mình tựa hồ cũng muốn rời đi.

Buổi tối thức ăn cực kỳ phong phú, trên bàn cũng nhiều hai ngọn chén rượu, Phù lão xuất ra một lọ bay đậm đặc Úc Hương khí rượu, thét to Từ Phong cùng một chỗ uống vào, lại một câu cũng không nói, Từ Phong nghi hoặc: "Sư phụ, ngài có phải là có tâm sự gì hay không?"

"Ha ha, vì sư có thể có chuyện gì, đến cùng sư phó uống hai chén." Phù lão cười nói, Từ Phong cũng lại không có nhiều nói cái gì.

"Cho, phạt cây tiền." Sau khi ăn xong Phù lão hơi hột ném cho Từ Phong một cái túi.

"Oa, một Vạn Huyền thạch, nhiều như vậy." Từ Phong lần thứ nhất nhìn thấy nhiều như vậy Huyền Thạch, hiếm thấy vô cùng kêu lên.

"Sư phụ, người sẽ không đem tiền đều đã cho ta a." Phù trên mặt dày có chút mất tự nhiên rồi, nếu để cho Từ Phong biết rõ, Phù lão trong tay còn có hơn hai mươi Vạn Huyền thạch, không biết lại hội làm cái gì dạng cảm tưởng.

"Tiền tài đối với vì sư mà nói, bất quá vật ngoài thân, người về sau cực kỳ tu luyện tự là, đúng rồi về sau phù lục cũng không thể đình chỉ tu luyện có biết không." Phù lão lời nói thấm thía giáo dục đạo, sắc mặt muốn nói lại thôi.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra...

'Phong Hỏa Liệu Nguyên', Từ Phong hét lớn một tiếng, quyền tùy thân đi, chỗ khắp nơi Thiết Vân Sam Thụ làm bên trên lưu lại cháy đen quyền ấn, 'Ầm ầm' Thiết Vân sam lên tiếng ngã xuống, hôm nay học hội Phần Thiên Quyền về sau, mặc đạo ngược lại thành bài trí, lẳng lẳng lưng đeo tại Từ Phong

trên người.

Thiết Vân sam lâm trải qua lần trước huyết cuồng mẫn chỉ về sau, bị tao đập hơn phân nửa, vốn Tử Phong còn lực bất tòng tâm, hôm nay chỉ còn trước mắt một mảnh, không khỏi lại có chút thở dài. Mấy ngày nay ngược lại là lại đụng phải một ít Yêu thú, phần lớn bị Tử Phong hợp lại tị nạn giết đi, ngoại trừ đụng phải hai cái Nhị cấp Linh thú, Tuyệt Linh hồ cùng dã tông heo phệ đi một tí tay chân, nhưng cuối cùng đều là gọn gàng đã xong chiến đấu, Tử Phong đã ở đoạn thời gian này lịch lãm rèn luyện trong thuận lợi tấn thăng đến Võ Sư hậu kỳ.

Hôm nay tị nạn chấm dứt a, Tử Phong trong nội tâm mặc niệm lấy, theo cuối cùng một thân cây ảm ảm rơi xuống đất, chính mình hai mươi ngày cũng tị nạn đã xong, Tử Phong ngồi ở vừa chặt cây qua trên mặt cọc gỗ, nhìn qua đỉnh đầu trong suốt thiên, không khỏi có chút ngầy ngầy.

Hạ viết là một cái thiếu sót mùa, tràn đầy, tràn đầy sinh cơ cùng sức sống, tại lại đậm đặc lại lực nhan sắc ở bên trong, là không biết mệt mỏi tánh mạng, con ve âm thanh trịnh trịnh, chìm hót sâu kín. Âm u trong góc, cũng có thương thanh có xi rêu cổ gắng sinh trưởng lấy, trong nước, không trung, trên mặt đất, đều có hô hấp chậm rãi phập phồng lấy.

Tử Phong nhắm mắt lại, tựa hồ thấy được con ruồi tại chà xát tay của nó, chà xát chân của nó; trong nước cá nước chảy lúc phá tiếng nước... Chung quanh trăm mét động tĩnh trong nháy mắt đều rõ ràng chiếu vào trong đầu của mình, cũng không biết đã ngồi bao lâu, Tử Phong phục hồi tinh thần lại, ngạc nhiên phát hiện mình giác quan so sánh trước kia lại có rất lớn tăng lên, cũng không biết mình cứ như vậy tự nhiên mà vậy tiền nhập sơ khuy hậu kỳ cảnh giới.

Đứng người lên, Tử Phong trở lại phòng nhỏ, lại ảm ảm cảm thấy thiếu đi cái gì, bước nhanh mở cửa, trong phòng trống rỗng, trên bàn có nhất trương phù giấy, một tấm lệnh bài cùng một quyển sách. Tử Phong một bả nhấc lên lá bùa, trong nội tâm tốt muốn biết xảy ra chuyện gì, cũng không dám đi tin tưởng.

Lá bùa ánh sáng nháy lóe lên, tựa lơ lửng tại Tử Phong trước mặt: Tử Phong ta đồ, người chứng kiến Truyền Âm Phù lúc, ta đã rời xa, tông môn phát sinh đại sự, tuy có không bỏ, nhưng vì sư không thể không tiến về trước. Lần này du lịch, trong nội tâm trấn an không thôi, thu Tử Phong người làm đồ đệ, là vì sư việc này thu hoạch lớn nhất. Ngày nay, người tại vẽ bùa bên trên coi như là tiêu có sở thành, vì sư cũng không khỏi không tán thưởng. Nhưng con đường tu luyện như đi ngược dòng nước, không tiến tức thoái, nhớ lấy nhớ lấy, hần viết như có cơ hội, có thể đến Phù môn tới tìm ta, cái kia viết ta và người hai người lại tục thầy trò tình duyên, này lệnh bài có thể tại nhiệm ý Phù môn chỗ sử dụng, mặt khác quyển sách kia là ta Phù môn bí mật, không thể truyền ra bên ngoài, nhớ lấy, đến tận đây chớ niệm. . .

Nghe được một nửa lúc, Tử Phong nước mắt tị nạn thoát vành mắt mà ra, nghẹn ngào lấy, kêu sư phụ, đối với lá bùa cung kính dập đầu mấy cái vang tiếng. Tuy nhiên theo gấp nhau đến phân biệt chỉ có ngăn ngụt một tháng thời gian, có thể trong lúc này đã xảy ra rất nhiều sự tình, chính mình mấy lần bồi hồi tại sống hay chết biên giới, Phù lão cứu mình tánh mạng, càng cái biến vận mệnh của mình, tầm đó lại là tận hết sức lực trợ giúp chính mình, đã vượt xa thầy trò tình cảm rồi.

Nếu là mình bây giờ không phải là Võ Sư, Phù môn đại sự há lại sẽ không cho đệ tử tham gia, Tử Phong đứng dậy, ánh mắt kiên định và nhu hòa nhìn xem phương xa.

Từng bức họa theo trước mắt xẹt qua: Sau khi tỉnh lại lần đầu tiên, Thanh Tuyệt khô gầy, cổ kính Phù lão, liền đem Tử Phong hấp dẫn ở, chỉ sau đàm và khôn cùng rừng rậm, Phù lão nhìn qua Tử Phong lúc, cái nhìn này là như thế bình tĩnh, Tử Phong tâm đi theo không hiểu bình tĩnh lại, hoàn toàn đã không có băn khoăn; chỉ sau đấu rồi, phù lục, công pháp, tu luyện, đơn giản Viết Tử lại luôn bị một loại nồng đậm ôn nhu chỗ bao quanh... Ngày nay hết thảy không còn sót lại chút gì, chỉ có trống rỗng phòng xá, còn tỏ rõ lấy nhớ lại chân thật.

Tử Phong hít sâu một hơi, đơn giản thu thập thoáng một phát thứ đồ vật, cửa phòng sâu dẫu, cuối cùng thâm tình nhìn qua phòng nhỏ liếc, không làm bất luận cái gì chần chờ, Tử Phong dọc theo dòng sông, một đường ngược dòng mà lên, về nhà, đường về nhà nhấp nhô lại làm cho người hưng phấn. Tử Phong tạm thời quên Phù lão rồi đi ưu thương, trong khoảng thời gian ngắn vừa trầm đắm trả lại gia vui thích trong rồi.

Trên đường đi bước chân nhẹ nhàng, bắt tri bắt giác màn đêm tị nạn phủ xuống. Tử Phong tuy nhiên không muốn dừng lại, nhưng biết rõ buổi tối đi đường nguy hiểm, đang định tìm một chỗ lưu làm ngủ ngoài trời chỗ, nhưng lại xa xa chứng kiến phía trước ảm ảm lộ ra ánh lửa, Tử Phong do dự một chút, biết rõ tại là lẩn trong rừng rậm, tùy tiện xuất hiện tại trước mặt người khác sẽ bị người đề phòng, đến nỗi trở thành địch nhân đến đối đãi, Tử Phong lắc đầu,

không muốn tự nhiên đâm ngang, vì vậy, một lần nữa tìm một nơi, trên tàng cây ngồi xuống một đêm.

Đương phương đông Thiên Mạc, không cẩn thận bị nhánh cây trát phá, lộ ra mấy bó nắng sớm lúc, Từ Phong thả người nhảy lên theo trên cây nhảy xuống tới, lá rụng nhao nhao ở bên trong, ngựa không dừng vó hướng về trở về nhà lộ đi gấp lấy, chưa có chạy bao lâu, phía trước tự truyền đến tiếng đánh nhau, Từ Phong cũng không phải một cái thật náo nhiệt người, chỉ là ngăn tại lộ trước không có cách nào, tự coi chừng tới gần, nhảy đến trên cây, chỉ thấy: Một chuyến bốn người, ba nam một nữ, tuổi cùng hần tương tự bộ dạng, lúc này hai gã nam tử đang tại vây công một đầu Phong Lang, nữ tử cũng một vị khác xem tao nhả nam tử đứng cách đó không xa.

Từ Phong nhú thoáng một phát lông mày, một cấp Phong Lang bản thân cũng không đáng sợ, chỉ là tốc độ so sánh nhanh chóng, không bằng trước khi Phù lão chỗ đánh chính là Nhị cấp Tật Phong Lang, ngoại trừ thân thể cường ngạnh bên ngoài, còn có thể phát phong nhận. Nhưng một cấp Phong Lang có một cái đặc điểm, quần cư họ, nếu như không thể hợp lại đem hần tiêu diệt, như vậy kế tiếp, sẽ tạo ngộ hàng trăm hàng ngàn chỉ Phong Lang vây công, đây cũng không phải là đùa giỡn.

Trước mắt bốn người, hần là đi ra lịch lãm rèn luyện, đối phó một đầu nho nhỏ Phong Lang khẳng định không nói chơi, bắt quá xem ra, cái kia hai người trẻ tuổi cũng không có nghĩ hết nhanh tiêu diệt Phong Lang ý tứ, chỉ là tại đùa bỡn lấy...

Rốt cục, Phong Lang phát ra một tiếng bi tráng thét dài về sau, té trên mặt đất. Hai người vung vẩy lấy nắm đấm, một bộ điều võ dương oai bộ dáng, nữ tử tựa hồ có chút không kiên nhẫn.

Xem tình này cảnh, Từ Phong ngược lại là không chút suy nghĩ, vừa muốn đứng dậy rời đi, chung quanh lập tức vang lên một mảnh tiếng sói tru, hiển nhiên bị bao vây, trái lại bốn người, ngoại trừ nữ tử cau mày, còn lại ba người đều là đã tính trước, trấn định tự nhiên, lại không có chút nào phát giác được chuyện nghiêm trọng họ.

Trầm băng truy cầu Lâm Huyền Khả đã rất lâu rồi, Lâm Huyền Khả là trấn Thanh Vân trấn chủ cháu gái, hần phụ trầm trước long lanh cũng là đối với nhi tử cử động ủng hộ không thôi. Mà khâu Dật Phàm cùng đủ Từ Hào tính ra cũng là trầm băng tùy tùng, nhà bọn họ tại trấn Thanh Vân sản nghiệp xa không bằng Thâm gia, tại tăng thêm lẫn nhau niên kỷ tương tự, ngư tâm ngư, mã tâm mã, cũng tự thường xuyên cùng một chỗ gây sóng gió, duy trầm băng như Thiên Lôi sai đâu đánh đó rồi.

Hôm nay cũng là tích đủ hết khí lực, muốn biểu hiện một chút, tuy nói trầm băng hoàn khổ, cũng là Võ Sư chỉ cảnh, khâu Dật Phàm cùng đủ Từ Hào cũng là Võ Giả hậu kỳ cảnh giới, đủ thấy đại lực thượng võ lần gió.

Lâm Huyền Khả trên đường đi nói không nên lời không kiên nhẫn, cũng không biết phụ thân vì cái gì đáp ứng lại để cho ba người này cùng chính mình, đoạn đường này không ngừng om sòm, trầm băng không có một khắc không ở trước mặt mình khoe khoang chính mình 'Vô tri', liền một cây đơn giản thực vật, cũng phải không ngừng nói khoác, khâu, Long Nhị người thì là hăng say phụ họa.

Thật vất vả gặp được một chỉ Phong Lang, không có chờ mình mở miệng, có hai người đã việc đáng làm thì phải làm xong tới, thế nhưng mà cái này lưỡng hai hàng vậy mà không có tốc chiến tốc thắng, xông hạ mồm tai vạ lại không biết hiểu, Lâm Huyền Khả nói không nên lời biệt khuất, liền nhắc nhở đào tẩu cũng không kịp...

"Các ngươi, hai người các ngươi ngu xuẩn, còn không mau đi." Lâm Huyền Khả cũng không kịp huấn a, quay người muốn rời xa hiện tại địa phương. Trầm băng con mắt sáng ngời, hiển ngang lâm liệt diễn giải: "Không cần sợ, có ta ở đây, đến một chỉ ta đánh một chỉ, đến hai cái, ta diệt một đôi."

Khâu Dật Phàm cũng trầm miệng một lời nói: "Lâm tiểu thư, không cần sợ, có bằng thiếu ở chỗ này, những nho nhỏ này Phong Lang có thể khởi bao nhiêu sóng gió."

Lâm Huyền Khả về mặt hắc tuyến, bỗng nhiên chung quanh vang lên không ngớt tiếng sói tru, Lâm Huyền Khả biết rõ bây giờ là trốn cũng trốn không thoát.

Rất nhanh, trên trăm đầu Phong Lang xông tới, càng nhiều nữa Phong Lang đang tại hướng tại đây không ngừng vọt tới, trông thấy trước mắt rậm rạp chẳng chịt Phong Lang, bốn người đều là một hồi ngạc nhiên.

Nói đến, trăm bằng cũng là trải qua thiên tân vạn khổ mới cùng đủ Tử Hào, khâu Dật Phàm dùng đi ra lịch lãm rèn luyện là danh tướng Lâm Huyền Khả mới đi ra, trước khi vô luận như thế nào đi mới, đều là ăn hết canh cửa. Lần này không biết từ đâu biết được, Lâm Huyền Khả muốn đi ra lịch lãm rèn luyện, vội vàng hấp tấp theo đi lên, một phen khua môi múa mép như lò xo, nói huyền có thể phụ thân Lâm Kiếm lăng cũng hiểu được cùng một chỗ an toàn, cũng tự không phải do Lâm Huyền Khả có đáp ứng hay không rồi, trong lúc nhất thời trấn Thanh Vân Tam đại hoàn khổ giống như là ông sao vậy quanh ông trắng cùng Lâm Huyền Khả, hùng dũng oai vệ ra khỏi thành.

Trăm bằng tựa hồ còn chưa nói xong, tự 'Dật' một tiếng sinh sinh bị kẹt tại cổ họng lên, hoàn toàn không có vừa rồi mây trôi nước chảy bộ dạng, khâu Dật Phàm cùng đủ Tử Hào hai chân bắt đầu run rẩy: "Bằng thiếu, người cần phải quyết định a, phải bảo vệ chúng ta a." Nói xong cũng bắt đầu hướng lui về phía sau, thế nhưng mà đằng sau cũng là vô số Phong Lang a.

Trái lại Lâm Huyền Khả, tuy nhiên sắc mặt nặng nề, lại như cũ bình tĩnh lui: "Đã thành, đều giữ vững tinh thần đến, nếu như chúng ta lùi bước, chỉ biết chết nhanh hơn, không muốn chết đều xuất ra vũ khí, đợi tí nữa mở một đường máu." Nói xong một cổ Võ Sư khí thế lập tức phún dũng mà ra, trăm bằng ba người cũng cố gắng trấn định, hết cách rồi, chỉ có liều mạng..

Phong Lang không có chút nào chần chừ, tự đồng loạt chụp một cái đi lên, Lâm Huyền Khả tay cầm một thanh sáng như bạc sắc trường kiếm, tả hữu vung vẩy gian đều có một cỗ nhẹ nhàng chi khí, ngăn ngừa mấy hơi thở, đã có hơn mười đầu Phong Lang bị mất mạng tại dưới kiếm của nàng. Trăm bằng cũng là tay cầm trường kiếm, tuy nhiên bước chân có chút mất trật tự, nhưng là Võ Sư cảnh giới dù sao tại đầu đó, tạm thời không có gì phong hiểm.

Nhưng là khâu Dật Phàm cùng đủ Tử Hào đâu rồi, lúc trước đã bị sợ tới mức khí thế đều không có, hôm nay tuy mạnh chống tác chiến, hoàn toàn không có một tác vuông, nếu không có Lâm Huyền Khả lưu ý hai người bọn họ, hai người sớm đã bị Phong Lang xé nát rồi.

Phong Lang từng đợt từng đợt không ngừng xông lên, Lâm Huyền Khả trắng ngần trên mặt hiện lên một tầng rậm rạp mồ hôi, có thể thấy được nguyên khí tiêu hao không ít. Trăm bằng thì là thở hồng hộc, một bộ không chịu nổi gánh nặng bộ dạng, hiển nhiên vừa rồi không gián đoạn đối kháng lại để cho hần mệt nhọc không thôi. Mà khâu Dật Phàm hai người, đã huy động liên tục kiếm lực lượng cũng không có, có thể bốn phía Phong Lang lại không có chút nào giảm bớt, ngược lại càng ngày càng nhiều.

Lâm Huyền Khả một kiếm quét ngang, bang khâu, Tề nhị người chém rụng hai cái Phong Lang, không kịp thu kiếm, đã bị bên cạnh Phong Lang * gần, trường kiếm lập tức mất rơi trên mặt đất, song chưởng tung bay, * lui Phong Lang, cũng đã bốn bề thọ địch, ba nam nhân vịn không bên trên tường. Lâm Huyền Khả thật sự là không cam lòng phát ra từng tiếng rít gào: "Ta Lâm Huyền Khả chẳng lẽ nào bỏ mạng tại này sao."

Thế nhưng mà thanh âm của nàng, rất nhanh đã bị hung ác tiếng sói tru cho bao phủ, hoặc Hứa Tứ người rất nhanh sẽ đàn sói bao phủ a...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Ngại ngừng Tử Phong

Tử Phong từ đầu tới đuôi một mực ngồi trên tầng cây, đối với bốn người cũng không có hảo cảm gì, liền tối thiểu nhất thường thức cũng không biết, còn đi ra lịch lãm rèn luyện, giống như vậy sớm muộn gì có một ngày muốn chết tại chính mình vô tri bên trên. Tử Phong có thể hay không cứu bọn hắn, đương nhiên, nhất là nghe được Lâm Huyền Khả cái kia từng tiếng rít gào.

Từ Phong nhớ rõ Từ Yên thường ở bên tai mình nói, nàng có một tỷ tỷ, gọi Lâm Huyền Khả, lớn lên như hoa giống như kiều, chắc hẳn tựa là trước mắt vị này rồi, lập tức sẽ bị đàn sói bao phủ, Từ Phong hét lớn một tiếng, theo trên cây thả người nhảy xuống, nhảy đến Lâm Huyền Khả trước người, một cước đá bay vài đầu Phong Lang, hiện tại Từ Phong lực lượng cũng không thể dùng lễ thường đến độ lượng.

Không kịp nói cái gì, mặc đao vung lên, dọn ra một mảnh đất trống, đưa cho Lâm Huyền Khả mấy trương bỏ nguyên phù: "Các ngươi nắm chặt thời gian khôi phục nguyên khí, những thứ khác giao cho ta a." Lâm Huyền Khả nháy đôi mắt to sáng ngời, xem lên trước mặt thiếu niên anh tuấn, nhỏ giọng 'Àn' một tiếng, tựa núp ở Từ Phong sau lưng.

Đối phó Phong Lang, Từ Phong thậm chí đến Phần Thiên Quyền đều không có dùng, hoàn toàn là nương tựa theo lực lượng, áp bách họ lực lượng. Quyền, chân, khuỷu tay, không khỏi là lợi khí, mặc đao mỗi lần vung lên đều bỏ ra một mảnh huyết vũ, Từ Phong đánh chính là nhẹ nhàng vui vẻ đâm đi, cuối cùng tựa hồ là ngại mặc đao quá chậm, trực tiếp ném qua một bên, ly khai mặc đao Từ Phong thân thể nhanh nhẹn họ tăng gấp đôi, phong cũng giống như đúng vậy hướng đàn sói vọt tới.

Một quyền đánh bại phong đầu sói, một cước đem Phong Lang chặn ngang đá bay, trên hai tay hạ trở mình lần gian, liên tiếp Phong Lang đã bay đi ra ngoài. Lâm Huyền Khả sợ ngây người, cái đó bá kiến bức này đánh nhau phương thức, cái này cái này thuần túy là Dã Man nhân đấu pháp, quá thô bạo đi à nha, xem hẳn thanh tú bộ dạng ai có thể nghĩ đến động thủ là bức này bộ dáng, Lâm Huyền Khả bùm lấy kiều nộn ướt át cái miệng nhỏ nhắn, vẻ mặt kinh ngạc nhìn xem Từ Phong.

Chính kinh ngạc, Phong Lang tựa hồ lui, bất quá Lâm Huyền Khả lập tức kinh hô một tiếng, chỉ thấy Phong Lang hội tụ cùng một chỗ, sau đó đồng loạt đánh tới, chừng trăm chỉ Phong Lang, mà thân ảnh của hắn là nhỏ bé như vậy, một khi Phong Lang xông lại, cái kia, cái kia, cái kia... Lâm Huyền Khả bất buộc lấy, muốn đứng dậy, chỉ là vừa mới quá mệt mỏi, một khi nghĩ ngợi, phát hiện toàn thân đều tại đau buốt nhức.

"Không cần ngươi nhúng tay, trung thực ở lại đó." Từ Phong không quay đầu lại, thản nhiên nói. Giống như khoe miệng còn có kim nén không được vui vẻ, nếu như là tiêu hao chiến, Từ Phong khả năng muốn phí một điểm tinh lực, nhưng là bây giờ sao, đã lựa chọn liều chết một trận chiến, như vậy, tựa đừng trách ta không khách khí.

Khoe miệng vui vẻ còn không có tán đi, một cổ nóng rực khí tức liền từ Từ Phong trong thân thể lan tràn đi ra, lạnh mắt thấy Phong Lang đánh tới, 'Oanh' một thân kinh phong hướng bốn phía thổi qua, Từ Phong nắm đầm tựa hồ bị Hòa Diễm bao khóa. Một chiêu Phong Hòa Lang Yên, lập tức không trung hơn mười đầu Phong Lang ngược lại cuốn mà quay về, màu lông cháy đen.

Chiều thứ hai, Phong Hỏa lửa cháy lan ra đồng cỏ, lại là vài chục chỉ Phong Lang bị nguyên khí đốt tới, không kịp kêu thảm thiết, tựa đi đòi nhà ma. Chiều thứ ba, lửa giận ngút trời, Từ Phong khí thế không ngừng trèo trường, ần ần chỗ xung yếu áo thùng áo, hai đầm nắm chặt gian, tựa hồ không khí cũng bắt đầu thiêu đốt.

Đột nhiên một tiếng xa xưa sói tru truyền đến, Phong Lang tựa giống như thủy triều phi tốc thối lui, Từ Phong lúc này là có khổ nói không nên lời, quyền kinh sao có thể tùy tiện thu hồi, nếu là một cái sơ sẩy, có lẽ thì có cản trở khả năng. Bất đắc dĩ Từ Phong một quyền liền hướng không trung đánh tới, lập tức, một đầu trùng thiên nóng tính, tự ngọn nguồn hướng lên, xinh đẹp dị thường, mười dặm có thể thấy được.

Lâm Huyền Khả há to miệng, cả buổi nói không ra lời, cảm trên tay bỏ nguyên phù cũng quên dùng. Trầm bằng mấy người lại như trút được gánh nặng, đặt mộng ngã ngồi dưới đất lại nhảy , bởi vì, trầm bằng bờ mộng không cần thận bị phong lang cắn, lộ ra bạch Hoa Hoa một mảnh, kêu la lấy cảm quân áo đổi, Lâm Huyền Khả ánh mắt nhìn chăm chăm vào Từ Phong, căn bản không rảnh chú ý trầm bằng thất thố.

Từ Phong có chút vẫn chưa thỏa mãn cồng lên mặc đao, trong nội tâm nói thầm lấy về nhà về sau, chỉ điểm đại bá lấy một bộ đao pháp luyện luyện, bằng không thì thật là có chút lãng phí. Chậm rãi đi vào Lâm Huyền Khả trước mặt bọn họ, Lâm Huyền Khả cái này mấy hơi thở dùng qua bỏ nguyên phù khí sắc đã khôi phục thiết nhiều, trừ cánh tay bên trên có một ít ngoại thương, đã đừng không có gì đáng ngại rồi, hướng Từ Phong nói lời cảm tạ đến: "Đa tạ hiệp sĩ xuất thủ cứu giúp, tiểu nữ từ vô cùng cảm kích." Trầm bằng ba người, cũng là chặn lại nói tạ, tuy nhiên thái độ không phải rất đáng vẻ cung kính.

"Người nhất định là Từ Yên biểu tỳ a, ta là Từ Yên đường ca, Vô Từ Phong." Từ Phong ngại ngại mà cười cười, hàm răng trắng nõn lóe ra, trước khi không có nhìn kỹ Lâm Huyền Khả, hiện tại xem xét quả nhiên như Từ Yên nói như vậy, xinh đẹp động lòng người, nhất thời có chút co quắp .

Lâm Huyền Khả cũng sợ, nếu không là xem qua Từ Phong đánh nhau trắng diện, ai cũng sẽ không tin tưởng cái này ngại ngại trong tươi cười đến cùng cất dấu cái gì, "Người là Vô Từ Phong? Người không phải không có thể tu luyện sao, như thế nào... ?" Lâm Huyền Khả nghĩ đến Từ Yên đã từng nói qua, nghi ngờ hỏi.

"Chỉ sau bị chữa cho tốt rồi, cho nên có thể tu luyện rồi, ta cái này còn có chút bổ nguyên phù, các người tranh thủ thời gian khôi phục a, tại đây không an toàn." Từ Phong nói xong lại từ trên người lấy ra mấy cái phù lục, tựa hồ cùng bọn hắn cùng một chỗ rất không được tự nhiên bộ dạng.

"Hảo hảo, đa tạ đa tạ." Khâu Dật Phàm theo Từ Phong trong tay túm lấy phù lục chi về sau, mấy người phân ra chi về sau, cũng sẽ đem Từ Phong ném đến một bên.

Ngược lại là trầm băng, hạ thân buộc lại bộ y phục chi về sau, một bộ tao nhã bộ dạng, giống như vừa rồi trước khi la to không phải hắn tựa như."Tự giới thiệu thoáng một phát, ta là trần Thanh Vân Thảm thị thương hội tương lai người thừa kế, trầm băng, đa tạ Từ Phong huynh xuất thủ cứu giúp." Trầm băng vừa mới nghe được Từ Phong giới thiệu.

"Thảm thị thương hội? Tiện tay mà thôi, không đáng để lo, hôm nay nguy cơ đã giải trừ, ta đây tự không ngừng lại rồi, đi đầu cáo từ." Từ Phong đương nhiên không biết Thảm thị thương hội tồn tại, bởi vì hắn từ nhỏ đến lớn, sẽ không có ra qua Vũ gia trang, cho nên đối với ngoại giới rất hiểu rõ chỉ có trong tay rải rác vài cuốn sách, còn nhiều là niên đại đã lâu.

"Cái kia, người, người không cùng chúng ta cùng một chỗ trở về sao?" Lâm Huyền Khả có chút nghi hoặc chứng kiến Từ Phong bỗng rồi phản ứng.

Thật tình không biết Từ Phong từ nhỏ ngoại trừ tiếp xúc qua Từ Yên cùng Hâm Nhi bên ngoài, đối với cùng tuổi khác họ rất hiểu rõ gần như là không, vì vậy đã tạo thành Từ Phong hiện tại phản ứng."Ta, đương nhiên đi trở về, ta hồi Vũ gia trang, có lẽ không cùng đường a." Từ Phong lại là ngượng ngùng cười.

"Cũng thế, Vũ gia trang tại đông bắc phương hướng, chúng ta phải về trần Thanh Vân, bất quá, Từ Phong về sau nếu tới trần Thanh Vân, nhớ rõ muốn tới tìm ta." Lâm Huyền Khả nhìn xem Từ Phong rất nghiêm túc nói đến.

Có thể là có người không thuận theo rồi, trầm băng chen miệng nói: "Đã Từ Phong lão đệ như vậy vội vã trở về, chúng ta ngay tại này phân biệt a, có cơ hội, còn có thể gặp lại ." Trầm băng chứng kiến Lâm Huyền Khả đối với Từ Phong có hảo cảm bộ dạng, tựa là vẻ mặt khó chịu, thật tình không biết, hắn câu này hữu duyên, ngay tại vài ngày sau sân bắn trên đại hội đụng vào, khi đó, thật đúng là dở khóc dở cười a.

Lâm Huyền Khả há to miệng, muốn nói chút ít những thứ khác. Gặp trầm băng như vậy nói, cũng tự không thể làm gì rồi, nhìn xem Từ Phong lưng cũng một thanh cùng dáng người kém xa mặc đao, chậm rãi biến mất tại trong tầm mắt, trong nội tâm đột nhiên có một loại thất lạc, nàng theo chưa thấy qua một cái so nàng càng thêm ưu tú bạn cùng lứa tuổi, với tư cách trần chủ cháu gái, từ nhỏ đã có trội hơn thường nhân tu luyện hoàn cảnh, hướng chỉ Vũ gia trang, trước khi hay vẫn là mưa gió Phiêu Linh bộ dạng, nếu không là Vũ Thiên Kiệt mấy năm này chăm sóc, chỉ sợ sớm đã cô đơn rồi.

Nhưng là hôm nay đụng phải Từ Phong, cái này một cái bất thường thiếu niên, đến tốt cùng như thế nào không tầm thường, Lâm Huyền Khả cũng nói không rõ ràng, chỉ biết là hắn so với chính mình muốn cường thịnh nhiều, lúc đầu, nhìn xem trầm băng ba người lúc, một cỗ nóng rực nóng tính, lần nữa phóng lên trời, lúc này đây, tựa hồ trầm băng có thể thấy được rồi...

Thoát khỏi Lâm Huyền Khả bọn hắn một chuyến chi về sau, Từ Phong thở sâu thở ra một hơi, thật sự là quá mệt mỏi, lần thứ nhất cùng nữ sinh liên hệ, tựa lại để cho Từ Phong có một loại tình nguyện cùng huyết cuồng mãnh đánh nhau xúc động. Nói không nên lời ở đâu đáng sợ, xem rất đáng yêu, cảnh đẹp ý vui, nhưng là tựa là lại để cho Từ Phong nói không nên lời bởi rồi, mấy câu xuống thì có chạy trốn chết xúc động.

Hiện tại rốt cục thanh tĩnh rồi, bước chân cũng nhẹ nhàng, cái mũi nghe cỏ xanh hương thơm, xa xa tựa trông thấy phía trước son mạch, Từ Phong trước kia thường xuyên cùng Hâm Nhi một lên địa phương, bay qua đi, có thể chứng kiến Vũ gia trang, cũng có thể chứng kiến gia rồi.

Từ Phong giống như bay xông lên đỉnh núi, đẩy ra tầng tầng bụi cỏ, đánh bóng hai mắt, ngưng mắt hướng dưới núi nhìn lại thời gian. Nguyên vốn hẳn nên đứng đây không ít Võ gia Trang Từ đệ rèn luyện cao sơn luyện tập, hôm nay trống rỗng, trong trang gà bay chó chạy, truyền đến trợn trợn âm ỉ thanh âm, bóng người rất thưa thớt, mãnh liệt bất an lập tức bò lên trên trong lòng, cũng bất chấp có hay không đường núi, mấy cái tung nhảy, liền từ đỉnh núi rơi đập dưới chân núi, nơi đặt chân núi đá bị giẫm được nát bấy, Từ Phong ngừng cũng không ngừng, một đường hướng Vũ gia trang đằng sau vọt tới, xa xa tựa chứng kiến cửa phòng mở ra.

"Mẹ, mẹ, Hâm Nhi, ta là Từ Phong, các người ở nơi nào, mẹ..." Từng tiếng kêu gọi theo Từ Phong ngực rỗng lên, Từ Phong trở mình lần sở hữu gian phòng, không có chứng kiến người nhà bóng dáng. Đi ra ngoài, Từ Phong nghe được Vũ gia trang từ đường cái kia, có thanh âm truyền tới, nhắc chân tựa chạy tới, trên đường đi, chứng kiến Vũ gia trang đại môn phần lớn đều bị đá văng, trong sân cũng là một mảnh đồng bừa bộn. Vốn là sạch sẽ đường tắt, cũng là thượng vàng hạ cám rơi là tả trên đất đồ vật.

Đến tốt cùng làm sao vậy, Từ Phong hiện tại trong đầu đều có chút hồng mắt, mẫu thân cùng Hâm Nhi còn có Từ Yên các nàng đến cùng thế nào, có thể hay không gặp chuyện không may, cái này một loạt sự tình, giờ phút này đã tại trong đầu bị hỏi thiệt nhiều lượt. Không biết, không biết, không biết, Từ Phong điên cuồng tựa như hướng phía từ đường cấp tốc tiến đến, hẳn hiện tại trong lòng chỉ có một ý niệm trong đầu, nếu ai dám động người nhà của hắn, như vậy chính là muốn chết, cũng muốn lại để cho hắn trả giá huyết một cái giá lớn.

Ấn ấn thấy được bóng người, Từ Phong lóe lên tựa trốn đến nóc phòng, coi chừng lộ ra nửa cái đầu, hướng trong tròng nhìn lại: Hai phe đội ngũ đang tại giảng co, một phương người, đang mặc lộn xộn, nhiều dùng màu đen làm chủ, đều là một bộ hung thần ác sát bộ dạng.

Cầm đầu ba người: Bên trái, đang mặc màu đen da lông trên thân, bên cơ bắp lỏa lồ, trên mặt có thật dài mặt sẹo, một bộ dữ tợn bộ dạng. Bên phải thì còn lại là đang mặc trường bào màu đen, diện mục giấu ở áo choàng ở bên trong, khóa thân lộ ở bên ngoài một đôi tay, năm ngón tay thon dài, nhưng là màu trắng bạch, như là theo trong quan mộc leo ra đồng dạng.

Chính giữa bị hai người ủng hộ, lại không có hai người hung ác, ngược lại rất hòa thuận bộ dạng, một bộ màu đen áo dài, dáng người thẳng tắp thon dài, lông mày xanh đôi mắt đẹp, thật khó nghĩ đến sẽ cùng đám người này một đạo.

Mà tại bọn hắn đối diện, thì là Từ Phong thân nhân, đại bá, Nhị bá, Hạo Nhiên thúc, gia gia cũng tới, theo ở phía sau chính là vô biên, Từ Phong Nhị gia gia, vô biên tuy nhiên từ nhỏ tựa là gia gia người hầu, có thể gia gia chưa bao giờ dùng người hầu đối đãi qua hắn, Hạo Nhiên thúc tựa là Nhị gia gia nhi tử, còn có đằng sau rất nhiều Vũ gia trang người.

Giờ phút này bọn hắn đều sắc mặt tức giận, cũng không dám nhúc nhích. Bởi vì tại đối phương trên tay, có Vũ gia trang phụ nữ và trẻ em, trong đó có Hâm Nhi cùng Từ Yên, có mẹ của mình a...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Ba cục lưỡng thắng

Từ Phong hai tay khớp xương đều nứt sinh sáng tác tiếng nổ, thế nhưng mà hắn không thể nhúc nhích, hắn bắt buộc chính mình muốn tỉnh táo, bằng không thì chuyện gì đều không làm được, ngược lại sẽ hại người nhà của mình.

Vũ Thiên Kiệt, Tử Phong gia gia theo trong mọi người đi ra, đi vào trong tròng, không kiêu ngạo không tự ti nói: "Đại đương gia, ta Vũ gia trang cái này một quý tiền tài đã giao đã qua, không biết Đại đương gia hôm nay huy động nhân lực, bắt ta Võ gia Trang Lão nhược phụ nữ và trẻ em là có ý gì?"

Người đến đứng là trấn Thanh Vân tên xấu chiều lấy, nhưng lại để cho người để chi táng đám Thanh Vân trại, Thanh Vân trại là bản địa lớn nhất bọn giặc, đứng tại trước mặt là Thanh Vân trại ba vị đương gia: Bên trái sắc mặt dữ tợn chính là Tam đương gia, nguyên danh Ngưu Tráng, người xưng Ngưu Ma Vương. Bên phải lấy áo đen chính là Nhị đương gia, tư liệu không rõ, người xưng mặt quý. Đứng ở chính giữa đứng là Thanh Vân trại Đại đương gia, cũng là Thanh Vân trại duy nhất người nhiều mưu trí, bình nghị tu, người xưng mặt lạnh thư sinh, hôm nay ba người tề tụ, Vũ gia trang nguy vậy.

"Võ lão gia chủ nói là chuyện này, chúng ta đường xa mà đến tỵ là khách nhân, lão gia chủ nói chúng ta bắt người, chẳng phải là hư mất lẫn nhau ở giữa hòa khí." Bình nghị tu thân nhiên nói.

Ngưu Ma Vương hòa cùng nói: "Đứng đây, chúng ta đường xa mà đến, các người cũng không nên tốt chiều dài, cái này đại mặt trời thiên, thế nhưng mà phơi nắng chết lão tử rồi." Nói xong rất là giả bộ nhếch nhếch miệng.

Võ Hạo Nhiên là cái bạo tính tình, nhịn không được mắng: "Cái thứ không biết xấu hổ, nói dối tựa như nói láo đồng dạng, chính mình làm cái gì đều không rõ ràng lắm sao, muốn như thế nào cứ việc nói thẳng, có loại trước tiên đem người thả rồi, chúng ta một mình đấu." Võ biển trường võ Hạo Nhiên liếc, ý bảo hần chạy trở về đi.

Nhưng đối diện Ngưu Ma Vương không thuận theo: "Mẹ, nói ai không có loại a, đến, lão tử cùng người đại chiến 300 hiệp, đánh chết người thẳng ranh con." Nói xong, muốn xông đi lên, lại bị bình nghị tu liếc ngăn trở, tại chỗ cũ ồ lửa cháy, ánh mắt hung ác nhìn qua võ Hạo Nhiên.

"Đã, vị huynh đệ kia người sáng khoái nói chuyện sáng khoái, cái kia Bình mỗ cũng tự không hề che dấu, lão gia chủ cũng biết, đầu năm nay công việc quản gia là nhiều bao nhiêu khó khăn, mà như Thanh Vân trại lớn như vậy cơ nghiệp, ta là hữu tâm vô lực, mấy ngày nay tình hình kinh tế có chút nhanh, cái này chẳng phải đến Vũ gia trang tại đây đến mượn điểm trước vượt qua một đoạn này nguy cơ, chờ tài chính chu quay tới trả lại tự là, lão gia chủ người xem coi thế nào." Bình nghị tu chuyện đó vừa chấm dứt,

Đằng sau thổ phỉ tự tặc mở nôi, nguyên một đám đất cuồng hống gọi lấy: Chỉ là mượn ít tiền, qua một thời gian ngắn tự còn, hiển nhiên như vậy lấy có đã dùng qua không chỉ một lần rồi.

Võ gia người cũng đều là vẻ mặt vẻ giận: Lời này thì ra là trước mắt bọn này hèn hạ người vô sỉ có thể giảng đi ra, vay tiền, vay tiền. Vũ gia trang hàng năm một nửa thu nhập đều cũng bị bọn này chết tiết hỗn đản cho lấy đi, hiện tại còn chưa đủ, vậy mà lại đây cướp bóc, cái này, cái này, còn gọi người sống thế nào a.

Vũ Thiên Kiệt mặt không đổi sắc, một bộ sâu chấp nhận bộ dạng: "Đại đương gia nói có lý." Bình nghị tu nghe xong, khoe miệng độ cong dần dần mở rộng.

"Đúng vậy a, công việc quản gia hoàn toàn chính xác thực không dễ dàng, ta Vũ gia trang từ trên xuống dưới mấy trăm khẩu người mỗi ngày chờ ăn cơm, ta mỗi ngày đứng ngồi không yên, mấy ngày hôm trước hạ mưa to, phòng xá lại sụp vài hộ, thế nhưng mà trong tổng không có tiền tu sửa, lão đầu ta thế nhưng mà cả ngày lông mày không giương, hôm nay đã Đại đương gia đề nghị, không bằng cứu tế ta Vũ gia trang nhất thời, chờ tài chính quay trở lại, nhất định hoàn trả, như thế nào?"

Bình nghị tu khoe miệng giờ lên độ cong không khỏi tri tri, sắc mặt có chút bất thiện nói: "Cho tới bây giờ chỉ có ta mở miệng hướng người khác đòi tiền, hôm nay người nhỏ Vũ gia trang cũng dám như thế, thật sự là rượu mời không uống uống rượu phạt, thực đương ta mặt lạnh thư sinh là dễ khi dễ sao? Hôm nay người nếu không để cho ta lấy ra mười Vạn Huyền thạch, ta muốn huyết tẩy Vũ gia trang, lão gia chủ, người xem rồi xử lý a." Nói xong dù bận vẫn ung dung nhìn qua Vũ Thiên Kiệt.

Võ gia người thoáng một phát tự mộng, mười Vạn Huyền thạch, đây chính là trước khi giao nạp gấp hai, đi đâu đi tìm nhiều tiền như vậy, cái này không

lay động sáng tỏ muốn Võ gia người mệnh sao. Võ Phi Hồng thật sự là nhìn không được : "Bình nghi tu, mười Vạn Huyền thạch, ngươi biết rõ đây cơ hồ là ta Vũ gia trang một năm tiền lời, để cho ta đến địa phương nào đi tìm tiền đây? Chẳng lẽ cũng muốn đi đoạt sao?"

Từ Phong ghé vào trên nóc nhà ngược lại là cả kinh, mười Vạn Huyền thạch, sự tình hội đơn giản như vậy à.

"Không có có, dùng máu tươi đến chống đỡ, cũng được." Một mực trầm mặc mặt quỷ mở miệng, u ám trong lời nói phảng phất dính đầy dày đặc mùi huyết tinh, ánh mặt trời cũng tựa hồ thất sắc không ít, một cỗ gió lạnh vô thanh vô tức ở trên trận thổi qua, Từ Phong trong nội tâm cũng không khỏi nhấc lên một hồi lạnh ý.

Võ Phi Hồng sắc mặt đỏ bừng, thân là gia chủ hấn, mấy năm này lo lắng hết lòng, thật vất vả ổn định lại cục diện, hôm nay sẽ bị đánh vỡ, chết tiết Thanh Vân trại cường đạo, vậy mà vụng trộm vây quanh trang viên đằng sau, bắt cóc một đám phụ nữ và trẻ em đến áp chế bọn hấn, khiến cho vốn là có liều mạng cục diện lập tức đã mất đi.

Võ Phi Hồng không dám vọng động, mười Vạn Huyền thạch, cũng không phải là không có, có thể, một khi giao ra đi, Vũ gia trang sinh hoạt vừa muốn quần bách xuống, hưởng chi, trước mắt những cường đạo này, ăn vào ngon ngọt, hội khinh địch như vậy tự chấm dứt sao. . .

Từ Yên ba ba, võ phi minh nhìn qua phụ thân còn có ca ca trầm tư bộ dạng, cũng không biết nói cái gì là tốt. Ánh mắt dừng lại tại Từ Yên trên người bọn họ, con mắt chưa phát giác ra sáng ngời, sắc mặt lạnh lùng đi ra phía trước: "Bình nghi tu, ngươi dám động một người, ngươi tự đợi đến cho Thanh Vân trại nhật xác a."

"Nhật xác, bằng ngươi? Chê cười, một cái Võ Tông Trung cấp ta còn không để vào mắt." Bình nghi tu cười lạnh nhìn xem võ phi minh.

"Ngươi cũng đã biết, ngươi bây giờ bắt cóc trong đám người có ai sao, hừ hừ, trấn Thanh Vân trấn chủ ngoại tôn nữ ngươi cũng dám động, nếu là bị này lão đầu từ đã biết, ngươi Thanh Vân trại còn có thể tồn tại sao?" Võ phi minh trong nội tâm sờ soạng một cái mồ hôi lạnh, hấn đây là đánh bạc, đánh bạc nữ nhi của mình tánh mạng, nếu là bình nghi tu sợ khá tốt, nếu không phải sợ, Từ Yên nhất định sẽ đứng mũi chịu sào rồi.

Bình nghi tu nghe xong, sắc mặt có chút không tự nhiên. Lâm Huyền Hi lão nhân kia tính tình, toàn bộ trấn Thanh Vân thế nhưng mà có nghe thấy, không giận thì thôi, nộ tắc thì ngất trời. Nếu là một cái sơ sẩy bị này lão đầu từ đã biết, đây cũng không phải là đùa giỡn, bình nghi tu thiếu chút nữa đã quên rồi võ phi minh thê tử cái này mảnh vụn.

Nhưng là đã đến rồi, nên thu hay là muốn thu, chỉ là phương thức có lẽ muốn sửa một chút, nghĩ đến đây, bình nghi tu lập tức về mặt tươi cười đối với đối diện Vũ gia trang người diễn giải: "Bình mỗ như thế nào hội động lão trấn chủ người nhà đầu, các ngươi đã hiểu lầm, người tới, đem lão trấn chủ cháu gái thả."

Võ phi minh cùng phụ thân, ca ca vừa nghe bình nghi tu, cho rằng sự tình đã có chuyển cơ, không nghĩ tới, bình nghi tu y nguyên chưa từ bỏ ý định, quyết tâm muốn cho Vũ gia trang trả giá thật nhiều, bất quá Vũ Thiên Kiệt đến là bắt được bình nghi tu bản khoán: "Đại đương gia, ngươi biết ta Vũ gia trang cùng trấn Thanh Vân trấn chủ quan hệ, còn dùng loại phương thức này, không phải đánh lão nhân gia ông ta mặt sao?"

Bình nghi tu biết Đạo Vũ thiên Kiệt trong nội tâm đánh cái gì bàn tính, đơn giản là đem họa thủy đông dẫn, bất quá bình nghi tu cũng không có người thường, trong nội tâm sớm có chủ ý: "Lão gia chủ nói đùa, Bình mỗ lại gan lớn, cũng sẽ không động trấn chủ mày may, hôm nay đến Vũ gia trang đến chỉ là mượn chút ít tiền tài mà thôi, không bằng như vậy đi, cho các ngươi một cái công bình cơ hội, chúng ta song phương trừ gia chủ bên ngoài tất cả ra ba người, ba cục lưỡng thắng, các ngươi nếu như thắng, cái kia Bình mỗ không có hai lời, lập tức thả người, lúc này đây cũng theo đó bỏ qua, lão gia chủ người xem coi thế nào?"

Lời kia vừa thốt ra, Võ gia tất cả mọi người có chút ý động. Võ phi minh đem Từ Yên an bài đến đằng sau, nhưng Từ Yên hiển nhiên không muốn rời đi, con mắt chăm chú nhìn qua đối diện Hâm Nhi, bước chân không nhúc nhích chút nào, Võ Từ Phong nhìn xem Từ Yên thờ dài, Từ Yên từ nhỏ cùng Hâm Nhi cùng nhau lớn lên, tình cảm thâm hậu, hấn cũng chỉ có thể từ nào đó Từ Yên.

Vũ Thiên Kiệt trầm tư một lát, mặc dù biết bình nghị tu sẽ không an cái gì hảo tâm, nhưng là đến nay cũng không có cái gì tốt đích phương pháp xử lý, có lẽ cái này là tốt nhất giải quyết chi pháp a, chỉ là vô bụi bay không tại, nếu là con thứ ba tại, phần thắng hội lớn hơn rất nhiều.

Hiện tại ngoại trừ võ Phi Hồng, chỉ có võ phi minh cùng võ Hạo Nhiên hai người, võ biến làm vì chính mình người hầu, tuy nói cảnh giới không thấp, nhưng trước khi cũng là thụ qua thương, khó có thể nghênh chiến.

Vũ Thiên Kiệt ánh mắt tại trong mọi người chạy một lần, định dạng tại Tử Minh trên người, vượt vượt chòm râu, đã có định đoạt: "Đại đương gia đề nghị xác thực mê người, nhưng là ngang hàng giao thủ, không khỏi vô cùng đơn điệu, không bằng cũng làm cho đồng lứa nhỏ tuổi chen vào một ván như thế nào?"

Võ Tử Minh nghe xong, sắc mặt lập tức ngưng trọng, mẹ của mình tại trong tay đối phương, mình cũng nộ khí trùng thiên, hận không thể xông đi lên xé rách đối phương, thế nhưng mà Tử Minh vốn là miệng cộp gan thò, mặt đối trước mắt hung thần ác sát mọi người, trong lòng ý sợ hãi cũng là càng lúc càng lớn, ngày nay gia gia muốn chính mình xuất chiến, mồ hôi lạnh không khỏi liên tục, liền phụ thân cổ vũ ánh mắt đều không có chú ý tới.

"A? Đã lão gia chủ nói như vậy rồi, cái kia Bình mỗ tự cung kính không bằng tuân mệnh rồi." Bình nghị tu thân bên cạnh xác thực có một cái yêu nghiệt thiếu niên, đang cố rèn luyện ý của hắn, không khéo Vũ Thiên Kiệt đưa ra, bình nghị tu ước gì đáp ứng hắn, thật tình không biết còn có một yêu nghiệt chính ẩn nấp lấy.

Nói xong mọi người đều là lui về phía sau, không ra một khối đất trống. Bình nghị tu còn chưa nói lời nói, Nguru Ma Vương tự nhảy ra ngoài, giương nanh múa vuốt nói: "Vừa rồi, gọi tiếng động lớn hỗn đản đi ra nhận lấy cái chết, lão tử hôm nay muốn ngươi mệnh." Võ Hạo Nhiên nhìn Vũ Thiên Kiệt cùng phụ thân liếc, tại bọn hắn thụ ý xuống, chậm rãi đi tới. Hai người không có chút nào nói nhảm, đều trong lòng ghen thờ ra một hơi, vừa lên tràng mà bắt đầu liều mạng xông tới.

Đồng dạng cao lớn uy mãnh, thiết cốt boong boong, đụng vào nhau lúc, giống như là sao hỏa đụng phải trái đất phát ra một hồi kịch liệt trầm đục. Ngăn ngùi sau khi tách ra, người một quyền, ta một cước, song phương cơ hồ hào không đề phòng, từng quyền đến thịt, một hồi huyết nhục 横 tung tóe, xem ở tràng mọi người một hồi rét run.

"Ahhh, cái này Vũ gia trang người cũng quá mãnh liệt a, liền nguru gia đều có thể chống đỡ ở, cái này cái này, quá con mẹ nó nóng nảy rồi." Đạo phi cái kia nghị luận nhao nhao.

Vũ gia trang mọi người cũng là sôi trào, nhất là những thiếu niên kia, trước khi thụ võ Hạo Nhiên * luyện, theo chưa thấy qua hắn ra tay, ngày nay, bị cái này cuồng dã đánh nhau sợ ngây người, nguyên một đám đất cổ, trùng to mắt, không muốn buông tha từng cái chi tiết. Võ gia bị áp người ở bên trong, võ Hâm Nhi vệt nước mắt còn không có lắm, bạch theo hàm ôm thật chặt Hâm Nhi, xem Tử Phong trong nội tâm lửa giận đã sớm sôi trào đi lên.

Nguru Ma Vương hét lớn một tiếng: "Thống khoái, lão tử ưa thích, xem ta rục hung quyền." Nói xong nắm đấm lập tức lớn hơn một vòng, toàn bộ nắm đấm cũng là một mảnh đỏ bưng, như là huyết cuồng mưng sau khi cuồng hóa.

Võ Hạo Nhiên cũng không ngốc, lóc lên thân, lui lại mấy bước, 'Hỗ Khiếu quyền' thi triển ra nghênh đón tiếp lấy. Tràng diện nhất thời càng thêm lửa nóng, cương mãnh quyền kinh một quyền mãnh liệt qua một quyền, thẳng chấn trong lòng mọi người hốt hoảng.

Mười mấy cái hiệp xuống, trên người của hai người quần áo sớm đã xé rách, vết thương chồng chất, vết máu giàn giụa. Hai người đã có ẩn ý tách ra, hung ác nhìn đối phương, kế tiếp tự là nhất tuyệt thắng bại lúc sau. Trên trận hào khí cũng áp lực, hợp với mọi người hô hấp cũng có thể là ồ ồ. Song phương khí thế không ngừng kéo lên, võ Hạo Nhiên hét lớn một tiếng, 'Hỗ Khiếu phá núi', quanh thân nguyên khí trở mình lần, như Mãnh Hồ rời núi, nguyên khí hóa thành một cổ kinh thiên thét dài, gào thét lên hướng Nguru Ma Vương phóng đi. Cùng lúc đó, Nguru Ma Vương, một chiêu 'Rục hung liệt địa', cũng xoáy lên Hung Sát Chi Khí, lôi đình vạn quân vọt lên.

'Oanh' toàn bộ Vũ gia trang tựa hồ cũng đang run động, trong tràng một cổ Nguyên lực kinh phong khuếch tán ra, một cổ đại lực hung hăng đánh vào vậy xem người trên người, bụi đất tung bay, thế nhưng mà mọi người lại không có chút nào để ý, đều đưa ánh mắt quảng hướng trong tràng ương, rất

nhanh khối bụi tán đi, võ Hạo Nhiên cùng Nguru Ma Vương đều thẳng tắp đứng đấy, chăm chăm vào đối phương.

Võ Hạo Nhiên ánh mắt bình tĩnh, nhàn nhạt nói một tiếng: "Ngươi thất bại!", Nguru Ma Vương khóe miệng chậm rãi tràn ra một tia vết máu, trên mặt tuy có không cam lòng, thế nhưng mà thân hình lại không phải do hắn không muốn, chậm rãi té trên mặt đất. Vũ gia trang mọi người lập tức hoan hô tung tăng như chim sẻ, Tử Phong cũng là mặt lộ vẻ vui mừng.

Mà bình nghị cạo mặt sắc không có bối rối chút nào, cái này lại để cho Tử Phong rất là khó hiểu, chẳng lẽ hắn có bó lớn như vậy nắm sao. Không phải do hắn đa tưởng, trận thứ hai đã bắt đầu rồi. Mặt quỷ đối với Nhị thúc võ phi minh, trước khi Nguru Ma Vương cùng võ Hạo Nhiên đều là Võ Tông sơ kỳ cảnh giới, hiện tại võ phi minh là Võ Tông trung kỳ, có lẽ không có vấn đề gì lớn a, Tử Phong nghĩ đến, nhưng trong nội tâm hay vẫn là bất an, mặt quỷ luôn cho hắn một loại cảm giác nguy hiểm, lại để cho chính mình rất không thoải mái.

Quả nhiên, mặt quỷ vừa lên tràng, hai tay vung vẩy gian, trên trận tức thì lờ mờ, Nhị thúc cùng mặt quỷ biến mất trong đó, người vây xem chỉ có thể nghe được gió lạnh hô gào thét thanh âm, trừ lẫn đó ra, không còn có động tĩnh gì khác, trên trận nhất thời yên lặng. Vũ Thiên Kiệt nghi hoặc cùng võ biến liếc mắt nhìn nhau, lo lắng lo lắng thần sắc nhìn một cái không sót gì.

Võ phi minh là có khổ nói không nên lời, song phương một phát tay tụt lâm vào bị động, mặt quỷ thân ảnh phiêu hốt bất định, căn bản vô tích có thể tìm ra. Mà trước mắt một mảnh lờ mờ, thỉnh thoảng có một đạo đạo lăng lệ ác liệt trào hướng gió chính mình chớp tới, nếu không phải là mình giác quan nhạy cảm, sớm cho kịp làm ra đề phòng, đã sớm bị thương. Hiện tại, trào phong càng lúc càng nhanh, càng ngày càng mật, nhanh không có đặt chân chi địa.

Mắt thấy muốn chống đỡ không được rồi, nếu như xông không xuất ra quỹ dị này hoàn cảnh, bị thua là sớm muộn gì sự tình, võ phi minh không khỏi có chút sốt ruột. Cái này quýnh lên, tay chân cũng có chút mất trật tự rồi, một đạo âm hiểm Quỷ Trào hung hăng khắc ở võ phi minh phía sau lưng, võ phi minh lúc này nhổ ra một ngụm máu tươi, quãng hai mươi mấy mét về sau, nện rơi trên mặt đất...

Bình nghị cạo mặt sắc vui vẻ: "Ván thứ hai, chúng ta thắng." Mặt quỷ không biết lúc nào đã đi vào bình nghị tu thân sau.

Tử Phong trước mắt dần dần trở nên Thanh Minh, chỉ thấy Võ gia một chuyển vội vàng đi thăm dò xem võ phi minh thương thế, tác họ không ngại.

Vũ Thiên Kiệt sắc mặt không khỏi thận trọng, chăm chăm vào võ Tử Minh. Võ Phi Hồng cũng là nhìn qua võ Tử Minh, vẻ mặt cổ vũ bộ dạng.

Võ Tử Minh nhìn trước khi hai trận quyết đấu, sắc mặt sớm đã trắng bệch. Bình thường đều là tiểu đả tiểu nháo, căn bản không có trải qua trường hợp như vậy, chứng kiến Hạo Nhiên thúc, cùng Nhị thúc thương thành như vậy, càng là có khổ nói không nên lời. Ngày nay, phụ thân cùng gia gia đã tại nhìn chăm chú lên chính mình, còn có sau lưng Vũ gia trang mọi người, đối diện thân nhân. Tử Minh tay chân một hồi lạnh buốt, mắt nhìn lấy đối diện đã đi tới một vị tuổi tương tự thiếu niên, bờ môi có chút phát xanh, hắn thật muốn nói cho phụ thân, hắn không được, thế nhưng mà mặt đối với những ánh mắt này, hắn, hắn, do dự lấy, cả buổi không có di động bước chân.

Tử Phong hí mắt mắt thấy đối diện đi ra thiếu niên, thiếu niên tướng mạo bình thường, tóc tán rơi, xem lại không mất trật tự, đang mặc màu đen quần áo nịt, sau lưng lưng cõng một thanh kiếm bản rộng, đều có một cổ * người khí thế đập vào mặt. Mà võ Tử Minh đâu rồi, đã nửa ngày còn đứng ở nơi đó. Tử Phong vừa nhìn phía dưới, đã biết rõ chính mình vị đường ca, sợ là không được rồi.

Võ Phi Hồng có chút bất mãn: "Tử Minh, ngươi lên đi, không cần có áp lực." Lời này nói chưa dứt lời, cái này vừa nói, võ Tử Minh ần ần có chút sụp đổ dấu hiệu rồi.

Đối diện đạo phi nhìn thấy Võ gia chậm chạp không có người đi ra, cho rằng Võ gia không có người, một hồi trào phúng âm thanh tiếng động lớn rầm rĩ: "U, Võ gia như thế nào thành rùa đen rút đầu rồi, đến a, lại để cho gia gia gặp sự lợi hại của các ngươi a."

"Ta rất sợ đó a, hay vẫn là trả thù lao a, ha ha ha." Một cái đạo tặc nhất thời có chút Vong Hình, một thanh túm qua Hâm Nhi, một bộ muốn khinh bạc bộ dạng...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Động muội muội ta người, chết!

Vũ Thiên Kiệt nhìn qua Từ Minh phản ứng, đã cảm thấy vô vọng rồi, không chỉ có là sự tình hôm nay, mà là Võ gia tương lai đều là xa vời rồi. Nghe đối diện đạo phi trào phúng, Võ gia tất cả mọi người là thất vọng nhìn qua võ Từ Minh, Võ gia trẻ tuổi cường giả, dĩ nhiên là cái dạng này, không khỏi thất vọng đau khổ a, còn đối với mặt đạo phi ngôn ngữ, cũng là lại để cho Vũ Thiên Kiệt vô lực phản bác a.

"A" Hâm Nhi giãy giụa bất quá, nhìn về phía đạo phi lúc, không khỏi sắc mặt trắng bệch, kinh gọi. Chỉ thấy mới vừa rồi còn cầm lấy chính mình nam tử kia, bị một thanh cực đại mực sắc trường đao, hung hăng đỉnh trên mặt đất. Nam tử về mặt không thể tưởng tượng nổi bộ dạng, tay phải còn đang nắm Hâm Nhi, Huyết Lưu nhất định, cứ như vậy chết ở trước mặt.

Võ Từ Phong nhìn qua Hâm Nhi muốn bị vũ nhục bộ dạng, trong đầu trống rỗng, thật vất vả đề xuống lửa giận, oanh một tiếng trường đao Từ Phong mỗi một căn thân kinh, Hâm Nhi, Hâm Nhi, không có có ý thức, mặc đao tự tự đã bay đi ra ngoài. Sau đó, Từ Phong theo trên nóc nhà đứng, sát khí trùng thiên.

Nhảy lên rơi đập ở giữa sân ương, quay mắt về phía mấy trăm hung thần ác sát đạo phi, gần từng chữ: "Động muội muội ta người, chết!" Dày đặc sát khí khiến cho quanh thân Thiên Địa Nguyên Khí cũng bắt đầu sôi trào, bàng bạc sát khí, như gào thét hải khiếu, nhắc lên trăm ngàn trượng con sóng gió động trời, thẳng kích đối diện một đám trộm cướp sắc mặt trắng bệch, thậm chí, đặt mộng ngã rơi trên mặt đất.

'Từ Phong', 'Từ Phong ca', 'Là Từ Phong...' từng tiếng bất đồng xưng hô theo Vũ gia trang trong miệng mọi người kinh kêu lên, võ Hâm Nhi càng là ủy khuất nước mắt chảy xuống, mắt uông uông nhìn xem ca ca.

Bạch theo hàm ngậy người, trong tràng ngạo nghễ đứng thẳng thân ảnh, phảng phất ở giữa thiên địa chỉ cần có hấn không ngã, dù cho trời sập cũng không có sợ hãi, cực kỳ giống võ bụi bay năm đó thân ảnh, gần chưa xốt cũng là hóa thành cuộn cuộn nước mắt trượt xuống dưới.

Vũ Thiên Kiệt, võ Phi Hồng, phi minh... Chờ cả đám cũng là kinh ngạc không thôi, tuy nói trước khi thu được Võ Từ Phong gửi Truyền Âm Phù, đã trong lòng có đi một tí suy đoán, mà khi Võ Từ Phong ra hiện tại trước mặt bọn họ lúc, càng là dùng loại phương thức này, tại Vũ gia trang bị cười nhạo thời điểm, một lần hành động phá hủy đạo phi đắc ý, chỉ là khí thế tự lại để cho hơn trăm người sắc mặt trắng bệch, cái này cái này, hay vẫn là cái kia không thể tu luyện, tay trái gả không chặt Võ Từ Phong sao?

Bình nghị tu vừa rồi cảm thấy một đạo kinh phong tập đi qua, không có tới kịp ngăn trở, chợt nghe đến một tiếng kêu sợ hãi, rồi sau đó tự chứng kiến một thủ hạ chết ở dưới đao, chỉ sau chứng kiến một thiếu niên từ trên trời giáng xuống, anh tuấn tiêu sái, khí vũ bất phàm, giận dữ gian, Thiên Địa đều chịu trợ trận, thiếu niên ngăn ngừa mấy chữ chỗ mang theo sát khí, vậy mà lại để cho tinh thần của mình xuất hiện như vậy một cái chớp mắt hoảng hốt, phải biết rằng chính mình thế nhưng mà Võ Tông hậu kỳ cảnh giới a, không khỏi quá sợ hãi, thế nhưng mà vừa nghĩ tới đối phương thực lực, cũng tự an lòng xuống.

"Hâm Nhi không sợ, ca tới cứu ngươi." Từ Phong cười đối với Hâm Nhi diễn giải, xoay người sang chỗ khác, quỳ trên mặt đất, đối với Vũ Thiên Kiệt trùng trùng điệp điệp dập đầu ba cái, nói ra: "Gia gia, Từ Phong bất hiếu, hiện tại mới xuất hiện, hi vọng gia gia lại để cho Từ Phong xuất chiến."

Vũ Thiên Kiệt, hiện tại tâm tình thế nhưng mà tốt cực kỳ khủng khiếp, mới vừa rồi còn ảm đạm sắc mặt, đã sớm theo Từ Phong xuất hiện không còn sót

lại chút gì rồi, vung tay lên: "Tử Phong, ngươi tự đi gặp hội hân a."

Tử Phong hai lời chưa nói, đối với đi tới thiếu niên đơn giản diễn giải: "Đến đây đi."

Thiếu niên kia cũng là có chút ít kinh ngạc bộ dạng, bất quá không có chút nào sợ hãi, nhiều lời vô ích, hai tay Nguyên lực lần một vòng, một đầu hung ác lang đã hướng Tử Phong vọt tới.

"Võ Tướng cấp bậc!" Vũ Thiên Kiệt nhìn đối phương nghi khí thành hình, không khỏi kêu ra tiếng đến. Võ gia Trang Cương vừa còn nét mặt hưng phấn có bắt đầu trầm thấp rồi, chỉ có Tử Yên còn nắm chặt nắm tay nhỏ: "Tử Phong ca ca, nhất định sẽ thắng được, các ngươi chờ xem."

Võ phi minh thương thế có chút chuyển biến tốt đẹp, nhìn qua tin tưởng tràn đầy Tử Yên, không biết nói cái gì cho phải, Võ Sư cùng Võ Tướng, hơn kém một bậc, thế nhưng mà cách biệt một trời a.

Tử Phong không nghe thấy tiếng nghị luận, chỉ một quyền, nguyên khí ngưng tụ thành hung lang đã bị nát bấy rồi. Không có mặc đao Tử Phong, một cái bay thẳng tự vọt tới thiếu niên trước mặt, quân hân khí gió cái gì đẳng cấp khác biệt, Nguyên lực bao vây lấy nắm đấm. Phong Hỏa Lang Yên, một chiêu đã thi triển ra, vô số nắm đấm, phi tốc theo Tử Phong trong tay chém ra, lọt vào trong tầm mắt chứng kiến, trên trận đều là quyền ảnh. Thiếu niên cũng không có người thường, không biết dùng công pháp gì, hai người không chia trên dưới, trong lúc nhất thời đã giao trên trăm quyền.

Tử Phong, bước chân xê dịch, một cái lách mình đi vào thiếu niên hơi nghiêng, nắm tay phải chứa đầy nguyên khí, hung hăng hướng thiếu niên trước ngực chùy tới, thiếu niên cánh tay phải hoành ngang, thân thể ngược chiều kim đồng hồ gian, tay trái cũng là đại lực vung mạnh đi qua. Tử Phong ngửa ra sau, mũi chân hướng thiếu niên càng dưới quét tới, lại bị bắt được, không trong xoay người một cái, chân trái cùng thiếu niên cánh tay chạm vào nhau, riêng phần mình lui lại mấy bước.

Vũ Thiên Kiệt có chút không tin tưởng vào hai mắt của mình, cái này, cái này Võ Sư có thể cùng Võ Tướng ghép thành như vậy sao, cái này cũng thật bất khả tư nghị a. Hai người cái này mấy hơi thở va chạm mặc dù không có võ Hạo Nhiên vừa rồi rung động nhân tâm, nhưng này nhanh nhẹn tốc độ, tàn nhẫn thủ đoạn công kích, cao thấp trở mình phản kích đánh nhau trắng đen, nghiêm nhiên so với trước đánh nhau càng có thị giác xông tới lực, chỉ nhìn được mọi người miệng đắng lưỡi khô.

"Ngươi rất không tồi, bất quá cũng chỉ tới rồi, Võ Tướng chỉ uy, không phải một cái Võ Sư có thể rung chuyển." Thiếu niên đối với Tử Phong thần nhiên nói, một cỗ càng cường đại hơn nguyên khí lập tức tràn ngập tại thiếu niên quanh thân. Tử Phong hai mắt nhắm lại, hết thấy sự tình kết quả, không phải dùng miệng nói có thể xác định, chỉ có thực lực, mới có thể quyết định hết thảy.

Mãnh liệt nguyên khí, nghi thành nguyên một đám cực đại nắm đấm, hướng Tử Phong gào thét mà đến, Tử Phong tả hữu trốn tránh, bắt đấm dĩ nắm đấm quá nhiều, muốn tránh cũng không được lúc, Tử Phong cử quyền đối chiến, chỉ nghe 'Binh' một tiếng, Tử Phong nắm đấm run lên, lui về phía sau hai bước. Nhìn qua đối diện dù bận vẫn ung dung thiếu niên, Tử Phong cũng là có chút ít phần nộ, chỉ có ngươi có thật không, ta cũng có.

Nói xong Tử Phong tại mọi người ánh mắt nghi hoặc ở bên trong, móc ra hơn mười cái phù giấy, phù bút vung lên, hô hấp gian hơn mười trương đặc chế tiểu nhân Truyền Âm Phù hào quang lóe lên, bay về phía thiếu niên, thiếu niên khó hiểu nhìn xem bay tới phù lục, nhưng kinh nghiệm nói cho hắn biết, cái này không phải đồ tốt, có thể sẽ rất nguy hiểm.

Hai chân đập mạnh địa, muốn né tránh, có thể phù lục phảng phất có linh tính, cũng đi theo cái biến phương hướng, theo đuổi không bỏ. Thiếu niên bắt đấm dĩ, chỉ có tăng cường phòng ngự, trơ mắt nhìn phù lục tới gần.

Tử Phong nhẹ nhàng một tiếng "Bạo", lá bùa lên tiếng bạo tạc, kịch liệt trong tiếng nổ vang, thiếu niên bị tạc được chặt vật không chịu nổi, quần áo rất nhiều chỗ vỡ tan, đầu tóc rối bời không chịu nổi, thế nhưng mà thiếu niên bước chân lại lù lù bất động, chỉ là trước kia bình thân ánh mắt tức thì lạnh như băng, nhìn xem Tử Phong ẩn ẩn lộ ra hơi lạnh thấu xương.

Người vậy xem đều bị Tử Phong chiêu thức ấy cho tạc mộng, đây không phải phù lục sao, hần như thế nào hội. Trong tiếng nổ vang, mọi người quần áo bay phất phới, bụi đất tung bay rất lâu vừa rồi chấm dứt.

Bất quá bình nghị tu hiển nhiên là nhìn không được : "Ngu xuẩn, còn không mau điểm giải quyết, một cái Võ Sư, còn lãng phí nhiều thời gian như vậy."

Thiếu niên thời gian dần qua rút ra sau lưng kiếm bản rộng: "Người là người thứ nhất để cho ta rút kiếm bạn cùng lứa tuổi, đao của người đâu này?"

Tử Phong lúc này cũng là mặt sắc mặt ngưng trọng nhìn đối phương, nếu như đối thành chính mình, tại loại tình huống đó xuống, có phải hay không còn có thể như thiếu niên nhẹ nhàng như vậy đâu rồi, Tử Phong cũng không biết. Ánh mắt nghênh tiếp thiếu niên, nhàn nhạt nói: "Đối phó người, không cần đao."

'Xôn xao' tiểu tử này cũng quá can rở a, đao phi một hồi gọi tiếng động lớn, Võ Sư đối với Võ Tướng, còn không cần vũ khí, liệu đến bây giờ không có chút nào nguyên khí chưa đủ dấu hiệu, còn có hay không thiên lý a. Bạch theo hàm cũng có chút nghi hoặc, Tử Phong bình thường cũng không phải cái này họ cách a, hôm nay như thế nào như vậy vô lễ.

Mà Vũ Thiên Kiệt bọn hần, cũng sớm đã bị loại này hỗn loạn đánh nhau khiến cho cả kinh một chột rồi, cái đó còn chú ý Tử Phong lựa chọn như thế nào đi đánh. Tử Phong là có khổ nói không nên lời, chính mình là vì không có tương ứng đao pháp, bằng không thì cũng sẽ không như vậy, tại đây chỉ sau Tử Phong giải thích rất lâu cũng không có ai nguyện ý đi tin tưởng.

Thiếu niên nghe xong Tử Phong đáp lại, không có giống những người khác như vậy trào phúng nhìn qua Tử Phong, chỉ là lẳng lặng, nguyên khí bắt đầu ở quanh thân hội tụ, nhan sắc càng ngày càng sâu, càng ngày càng thuần hậu, đương loại này nhan sắc nồng đậm tới trình độ nhất định lúc, thiếu niên sau lưng chậm rãi xuất hiện một thanh mơ hồ ước chừng vài chục trượng lớn lên cực lớn bóng kiếm, bóng kiếm tản mát ra nguy hiểm khí tức, vô hình chấn động ở giữa sân hình thành, thiếu niên hai tay cầm kiếm, kiếm giờ lên về sau, chậm rãi ngửa ra sau, sau lưng thân kiếm cũng đi theo thiếu niên động tác điều chỉnh lấy, ngập trời uy áp tại trong thiên địa chậm rãi thành hình...

Võ Tử Phong bị cỗ khí thế này áp bách lấy, Nguyên lực vận chuyển cũng đứt quãng, Tử Phong không khỏi nhìn qua Hâm Nhi, mẹ. Hần không có cần nhắc đến một kiếm này uy lực, hần chỉ biết là, nếu như mình đã thất bại, người nhà của mình sẽ phải chịu cái dạng gì vũ nhục, cho nên, hần, không thể thua, quân chi là chết, cũng không thể.

Tử Phong ngửa mặt lên trời thét dài, tiếng kêu gào phá tan tầng tầng trời buộc, nguyên khí thoát chốc mãnh liệt, vừa kêu: Phong vân biến. Vốn là bầu trời trong xanh, âm u xuống dưới, mây đen chậm rãi hội tụ mà đến, Tử Phong đỉnh đầu, tia chớp rậm rạp, nước cuộn trào nguyên khí, đột nhiên xông ra bên ngoài thân, kinh phong cuộn cuộn, một cỗ cuồng dã khí tức cùng thiếu niên địa vị ngang nhau.

Hai người khí thế không ngừng kéo lên, kéo lên. Vũ Thiên Kiệt hét lớn một tiếng: Lui về phía sau, mọi người mới theo trong lúc khiếp sợ tỉnh lại, vội vàng hướng phía sau thối lui, đối diện bình nghị tu cũng là như thế. Ai cũng thật không ngờ, hai cái tiểu bối đánh nhau vậy mà hung ác đến nước này.

Rốt cục, hai người động tác ngừng lại. Thiếu niên trong tay kiếm bản rộng kéo căng lôi ra Mãn Nguyệt xu thế, một chiêu nộ bổ Hoa Sơn, sau lưng vài chục trượng đao mang, tức thì như truy tinh bắn nguyệt giống như mang theo hủy Thiên Diệt địa khí thế hướng Tử Phong hung hăng bổ tới, cuồng phong gào thét, cát bay đá chạy.

Cùng lúc đó, Tử Phong hai mắt nhắm chặt, trợn , nguyên khí phun lên nắm đầm, như vạn Thiên Hà lưu đã tìm được chỗ tháo nước, Phong Hỏa Lang Yên, Phong Hỏa lửa cháy lan ra đồng cỏ, lửa giận ngút trời, liên tiếp ba chiêu, như trước khi chém đứt thác nước lưu đồng dạng, ba quyền ra tay lúc lần lượt điệp gia, hoá sinh thành một đầu Hỏa Long, cuồng dã lấy, gầm rú lấy hướng kiếm quang vọt tới, thời gian, ánh mắt, đều như ngừng lại giờ khắc này...

Chương 22: Mỉm cười

Hỏa Long cùng đao mang sinh sinh đụng vào nhau, một hồi rung trời động địa tiếng vang, theo Vũ gia trang hướng xung quanh khuếch tán ra, phương viên mười dặm núi rừng tấu thú, bốn phía chạy trốn, trong lúc nhất thời loạn cả một đoàn. Vũ gia trang từ đường bên trên gạch ngói vụn, cũng bị khí lăng xốc lên.

Dựa vào ở phía trước, tu vi thấp kém người, giống như đã bị trọng kích bị đánh bay, trên không trung nhỏ ra một ngụm máu tươi. Võ Phi Hồng vội vàng vận dụng nguyên khí, ngăn tại Vũ gia trang mọi người trước mặt, nguyên khí chấn động cũng suy yếu nửa lại để cho hắn không chế không nổi.

Mà trong tràng, một cái làm cho người ta sợ hãi hổ to xuất hiện ở mọi người trước mắt, Từ Phong cùng thiếu niên tại hoàn thành một kích cuối cùng về sau, bởi vì ở chỗ sâu trong bạo tạc hạch tâm, song song đều bị oanh phi, trên mặt đất kéo lê hơn 10m khoảng cách mới dừng lại, hôm nay hai người đều nằm trên mặt đất, không có động tĩnh.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người yên lặng xuống, không biết như thế nào cho phải, ai cũng thật không ngờ hai cái tiểu bối ở giữa chiến đấu hội thảm thiết đến nước này. Hôm nay hai người đều nằm trên mặt đất, phân thắng bại cũng khó có thể định đoạt rồi.

Có thể bình nghị tu vi hiển nhiên chờ không nổi nữa, kêu la lấy: "Hỗn đản, còn không mau đứng ." Người chung quanh cũng là một hồi kêu la lấy.

Vũ gia trang người cũng là bất an yếu thế, 'Từ Phong, ca, Từ Phong ca, người mau tỉnh lại a' . . . Trong thanh âm xen lẫn tiếng nện ngào. Trước đứng lên người, không thể nghi ngờ là trận chiến này người thắng.

Lúc này Từ Phong toàn thân không chỗ nào không có đau đớn, toàn thân cũng không nghe sai sử, Từ Phong nghe được người nhà tiếng gào, thật sự rõ ràng thanh âm, chính mình muốn đi đáp lại, thế nhưng mà miệng há lấy, lại như thế nào cũng nói không ra lời. Từ Phong cắn răng, ý đồ chuyển chuyển trên người nguyên khí, phát hiện nguyên khí đã sớm trống rỗng, không có mây may.

Không có cách nào, Từ Phong từng điểm từng điểm hoạt động thân thể của mình, thở hổn hển, vốn là ngón trở động, thời gian dần qua ngón giữa, ngón út. . . Cả bàn tay đều có thể đều động , Từ Phong không ngừng nỗ lực, hắn biết rõ hiện tại chính mình mỗi một khắc, đối với Vũ gia trang mà nói đều là trọng yếu, thời gian từng giọt từng giọt chảy xuôi, bạch theo hàm cùng Hàm Nhi nước mắt của các nàng đã sớm ướt đầm trước ngực quần áo.

Rốt cục, Từ Phong hai chân đã có tri giác, Từ Phong chậm chạp khuất khởi hai chân, mấy cái thời gian hô hấp phảng phất bị vô hạn kéo dài, trở nên tốt mạnh, thật dài.

Từ Phong mặt mũi tràn đầy vết máu ngời đầy, cánh tay bởi vì vừa rồi chèo chống đã có chút bóp méo, Từ Phong giờ phút này đã không có cảm nhận sâu sắc rồi, đương đầu đón vượt ra khỏi thân thể cực hạn lúc, đau nhức chỉ có thể lại để cho Từ Phong càng thêm thanh tỉnh. Từ Phong chỉ quan tâm thân thể của mình cái gì bộ vị còn năng động, không hơn.

Đối diện thiếu niên, cũng tỉnh táo lại, giấy dựa lấy, muốn đứng .

Từ Phong không chần chờ, thân thể nghiêng về phía trước, hai chân chậm rãi uốn lượn tới, muốn dùng lực đứng, lại bởi vì trọng tâm nghiêng về phía trước quá độ, quỵ rạp xuống đất bên trên. Không có nước mắt, không chần chờ, Từ Phong chậm chạp nâng lên máu đen khuôn mặt, cố gắng cho mẫu thân, Hàm Nhi cùng Vũ gia trang người một cái mỉm cười, một cái sáng lạn, nói cho các người yên tâm mỉm cười.

Vũ gia trang người yên tĩnh trở lại, lặng ngắt như tờ, đối diện đạo phi cũng đành chỉ kêu to, giờ khắc này tự hồ chỉ thuộc về Tử Phong, chỉ thuộc về thân tình, không tiếp tục mặt khác.

Tử Phong tri hoãn khẩu khí, vận vẹo hai tay, lần nữa dùng sức, hai chân thu nạp lấy, run rẩy, tại Tử Phong hai tay hoàn toàn vận vẹo không thành bộ dáng thời điểm, đứng vững, hai tay đã vô lực rũ xuống tại thân thể hai bên, đông đưa lấy, như Tử Phong hiện tại thân thể, loạng choạng, lại dị thường kiên định, đứng .

Không có hoan hô, thanh âm sớm bị tiếng ngen ngào bao phủ, Vũ Thiên Kiệt lúc này cũng là hai mắt nhắm lệ Bà Sa, đã bao nhiêu năm, chính mình từ tôn rốt cục có thể đứng .

Võ Tử Phong, hai mắt híp nửa, lúc này thiếu niên tuy nhiên vẫn còn giấy dựa, tuy nhiên đứng không . Tử Phong hay vẫn là nhìn xem bình nghị tu, thanh âm tuy nhiên rất nhỏ, lại rõ ràng truyền vào ở đây mỗi người trong lỗ tai: "Ta thắng, thả người!"

Bình nghị tu nửa ngày nói không ra lời, quay đầu lại nhìn thoáng qua thủ hạ, nguyên một đám ủ rũ bộ dạng, biết rõ đại thế đã mất, nhún nhún vai, không sao cả nói: "Lần này, trước hết buông tha các ngươi, các ngươi chờ xem." Nói xong quay người đã đi ra, người liên can cũng theo sát lấy, lại không người đi quản nằm trên mặt đất thiếu niên.

Chỉ sau là một tiếng tê tâm liệt phế khóc hô, bạch theo hàm cũng nhin không được nữa, diên cũng tựa như vọt lên, còn có Hâm Nhi, Tử Yên, đại bá... Tử Phong vừa đứng lại thân thể, lại chậm rãi té trên mặt đất, bất quá lúc này đây hắn rất an tâm, bởi vì hắn, đã về nhà, xa xa vang lên người nhà quen thuộc tiếng bước chân, giờ khắc này, thật tốt.

Theo ngày hôm qua bắt đầu, bạch theo hàm cùng Hâm Nhi trước trước sau sau cơ hồ tiếp đãi Vũ gia trang hết thầy mọi người, tất cả mọi người lục tục ngo ngoe đến đây xem Tử Phong thương thế, mẹ lưỡng bị một mối sức cùng lực kiệt, thể nhưng mà nhìn qua đại đường chống chọi như núi an ủi phẩm, không khỏi lại là nhìn nhau cười cười, trước kia cái nhà này thế nhưng mà trong treo nhưng lạnh lùng khá hơn rồi, võ bụi bay về mặt thói tính tình, hay vẫn là Tử Phong tốt. Bất quá Tử Phong hiện tại nằm ở trên giường, cũng không biết lúc nào sẽ tỉnh lại.

Ngày hôm qua võ biến cho Tử Phong điều tra thương thế lúc, không khỏi cũng ngược lại hít một hơi hơi lạnh, Tử Phong ngũ tạng lục phủ đã bị trọng kích, tuy nói không nguy hiểm đến tánh mạng, nhưng là không có người thường có thể chịu được, huống chi, tứ chi đều gặp bất đồng trình độ gãy xương, nhất là hai tay, theo thủ đoạn, đến xương bả vai chỗ, đứt gãy lại có 5 chỗ, thực không biết Đạo Tử phong lúc ấy là như thế nào đứng lên.

Vũ Thiên Kiệt đã hạ lệnh rồi, Vũ gia trang kho thuốc bên trong được liệu, chỉ cần là có thể trị liệu Tử Phong thương thế, đều muốn xuất ra đến. Kỳ thật không cần Võ lão gia tử giảng, võ Phi Hồng cũng sớm đã hạ lệnh rồi.

Mà bây giờ, võ Phi Hồng thì là lo hi nửa nợ nửa kia, hi chính là Tử Phong dùng sức một mình, trợ giúp Vũ gia trang giải trừ nguy cơ, hơn nữa lại để cho hắn chứng kiến Vũ gia trang hi vọng: lo chính là, con của mình, Tử Minh, dĩ nhiên là cái dạng này, lâm nguy lùi bước, cũng không phải là một cường giả chỗ có lẽ có tâm tính a, chẳng lẽ mình những năm này cách làm sai lầm rồi sao? Võ Phi Hồng lắc đầu, lại tiếp tục vội vàng tu sửa trong lúc đánh nhau tổn hại từ đường.

Tử Minh đâu rồi, trốn tại trong phòng của mình ánh mắt ngốc trệ, cũng không biết nghĩ cái gì, tử mực đang lẳng lặng cùng hắn."Ca, chúng ta đi ra ngoài đi một chút a, ngươi như vậy luôn ngốc trong phòng không tốt sao." Tử mực cũng không ác ý đề nghị đạo.

"Đi ra ngoài, lại để cho những người kia xem ta chê cười sao, ta võ Tử Minh từ nay về sau đã không mặt mũi thấy người." Võ Tử Minh hai tay cầm lấy tóc, thống khổ nói.

"Ca, nếu như ngươi liên những điều này nhìn nhin không được, ngươi về sau chỉ có thể bình thường cả đời, dù cho hiện tại không có người trào phúng ngươi, vậy sau này sớm muộn gì sẽ có ." Tử mực nhìn xem Tử Minh, nghiêm nghị quát lớn.

Từ Minh khẽ giắt mình, theo không nghĩ tới đệ đệ của mình hội đối với hắn như vậy nói chuyện, thế nhưng mà trong đầu hắn lại thủy chung nấn ná lấy đệ đệ những lời này 'Bình thường cả đời . . ', không, ta không muốn, thế nhưng mà, thế nhưng mà, được rồi, nên đến cuối cùng muốn tới, ai bảo ta trước khi luôn khi dễ người khác đâu, chẳng lẽ ta vô Từ Minh trước khi cách làm đều là sai được rồi sao? Mà ta hôm nay cũng đem thừa nhận trước khi ác quá...

Cứ như vậy Từ Minh một người trong phòng ngủ người suốt một ngày, suy nghĩ thật lâu, cũng rất nhiều. Chỉ sau bồi hồi rất lâu mới đẩy cửa ra, mảng lớn tươi đẹp ánh mặt trời, Từ Minh hép mắt, hướng về sau rút vài bước, do dự một chút, cuối cùng đã đi đi ra ngoài, Vũ gia trang ánh mặt trời trong lúc nhất thời lại sáng lạn rất nhiều.

"Người thấy thế nào?" Vũ Thiên Kiệt hướng võ biển hỏi.

Võ biển trong tay chính đoạn tường Từ Phong dùng cái kia đem mặc đao: "Không đơn giản, tuy nói chất liệu cũng không khá lắm, trong đó chủ yếu thành phần là mực thiết, nhưng là hắn sức nặng xác thực trước đó chưa từng có, có lẽ chủ yếu là dùng để lịch lãm rèn luyện . Nhưng là nếu như nhìn kỹ, trên thân đao có rất nhiều huyền ảo đường cong, đây là Phù tu kiệt tác."

"Đúng vậy, người còn nhớ rõ Từ Phong đánh nhau thời điểm, chính giữa ném ra hơn mười cái phù lục sao, xem ra Từ Phong mất tích mấy ngày nay, xác thực có một phen kỳ ngộ a." Vũ Thiên Kiệt vuốt một thanh chòm râu đạo, "Bất quá, ta Vũ gia trang nhất mạch ngược lại là đã ra cái nhân vật thiên tài, chắc chắn, Võ Sư đối với Võ Tướng, khá lắm, ha ha ha, đi đến Từ Phong cái kia nhìn xem."

Vũ Thiên Kiệt nhắc chân trụ đi ra ngoài, võ biển cũng đi theo: "Người không nhìn con của người đây?"

Võ biển cười cười: "Tiểu tử kia, da dày thịt béo, không chết được." Nói xong, hai người đều là cười ha ha, đi ra cửa.

Xa xa trụ trông thấy, Từ Phong cửa nhà, đứng đấy một đống người, cãi nhau, Vũ Thiên Kiệt cau mày: "Đã thành, tất cả giải tán đi, chờ Từ Phong tỉnh lại, lại thông tri mọi người, hiện tại Từ Phong chính dưỡng bệnh, nhiều người bắt lợi với tình dưỡng, tất cả giải tán đi, nên làm gì liền làm cái đó đi." Mọi người nghe vậy mới lưu luyến tán đi rồi, đã có một cái nhỏ gây thân ảnh, vụng trộm lên đi vào, Vũ Thiên Kiệt làm sao nhìn không tới, xem xét là Từ Yên nha đầu kia, cũng trụ cười khỏ, cũng bước nhanh đi vào theo.

Bè bọn đến bây giờ, nhìn thấy mọi người ly khai, bạch theo hàm rớt cục nhẹ nhàng thờ ra. Nhìn thấy Từ Yên cùng Vũ Thiên Kiệt tiến đến, vội vàng đứng dậy, vừa muốn ân cần thăm hỏi, Vũ Thiên Kiệt vung tay lên: "Đi, mang ta đi nhìn xem Từ Phong ." Nói xong, một đoàn người trụ đi tới Từ Phong trước giường.

Từ Phong khí sắc rõ ràng muốn so với ngày hôm qua tốt lên rất nhiều, sắc mặt hồng nhuận phon phớt như thường người độc nhất vô nhị, võ biển lần nữa điều tra Từ Phong thương thế lúc, trên mặt lập tức đỏ lên, khí tức cũng lửa đốt sáng nhiệt . Vừa cẩn thận kiểm tra rồi một lần, đối với mọi người kinh nghi ánh mắt, nửa ngày nói hai chữ: "Tốt rồi."

"Tốt rồi? Cái gì tốt rồi?" Vũ Thiên Kiệt khó hiểu mà hỏi.

Võ biển kiên trì, tuy nhiên không thể tưởng tượng, bất quá Từ Phong thân thể xác thực đã không ngại, hơn nữa tựa hồ càng thêm cường tráng rồi, nhưng hay vẫn là giải thích nói: "Từ Phong thương đã khỏi hẳn rồi, có lẽ qua một hồi sẽ tỉnh a."

Vũ Thiên Kiệt không đếm xỉa tới 'A' một tiếng, phục hồi tinh thần lại: "Cái gì?"

Bạch theo hàm cùng Hâm Nhi, Từ Yên đều là đại hi "Thật sự sao, Từ Phong ca ca muốn tỉnh, thật tốt quá."

Vũ Thiên Kiệt nhìn qua võ biển, hắn biết Đạo Vũ biển theo không nói láo, thế nhưng mà cái này cũng thật bất khả tư nghị a, ngày hôm qua thương thế tối thiểu muốn điều dưỡng nửa tháng trừ phi có Cực phẩm đan dược hoặc phù lục mới được, chỉ dựa vào tĩnh dưỡng tự hoàn toàn khôi phục tới, hơn nữa chỉ là một đêm. Cái này, cái này, không biết lại để cho hắn nói cái gì là tốt, võ biển nhìn xem Vũ Thiên Kiệt lần nữa hỏi thăm ánh mắt, nhẹ gật đầu.

Đang nói, Từ Phong tay bỗng nhúc nhích, đang nhắm mắt cũng chậm chậm mở ra, đập vào mi mắt chính là đầy phòng thân nhân, mẹ, Hâm Nhi, Từ Yên... A, còn có gia gia, còn cũng Nhị gia gia, Từ Phong cách nay mới thôi Ly gia đã có tầm một tháng rồi, hôm nay chứng kiến thân nhân đều tại, một cổ đã lâu ám áp lần nữa tại trong lòng quanh quẩn...

(câu cật chứa, đề cử)

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: 《Phù》

Nhìn thấy gia gia bọn hắn, Từ Phong vô ý thức muốn ngồi dậy, bạch theo hàm cưỡng quít đè lại Từ Phong: "Người bị thụ nặng như vậy thương, hay vẫn là nằm nghỉ ngơi đi."

Vũ Thiên Kiệt cũng là cười đối với Từ Phong diễn giải: "Hảo tiểu tử, không hổ là ta Võ gia tử tôn, lúc này đây người thể nhưng mà lập công lớn, nhiệm vụ của người bây giờ tự là hảo hảo dưỡng thương, đợi đến lúc thương thế tốt rồi, đến Tầng Kinh Các đến một chuyến a, cho người Nhị gia gia cho người tìm tốt hơn công pháp, như thế nào đây?"

"Oa, thật tốt quá, ta cũng muốn đi." Từ Yên kêu la lấy, Vũ Thiên Kiệt nhìn xem Từ Yên vẻ mặt không thể làm gì bộ dạng, cô nàng này cả Thiên Phong Phong Hòa hòa .

Từ Phong cũng không làm làm, gật đầu đã đáp ứng. Tuy nói, Vũ gia trang đã thoát ly dòng chính, tại xa xôi chỗ sinh hoạt. Thế nhưng mà trong tàng kinh các bảo bối có thể hay vẫn là có không ít, Từ Phong từ nhỏ đến lớn một mực không có cơ hội đi vào, đã sớm thèm nhỏ dãi rồi.

Vũ Thiên Kiệt chứng kiến bạch theo hàm tựa hồ có rất nhiều lời muốn đối với Từ Phong giảng, cũng tự không nhiều lắm làm dừng lại, đem Từ Phong đao buông chỉ về sau, cùng với võ biển đã đi ra, thuận tiện cũng đem tin tức này truyền ra ngoài, Vũ gia trang người lập tức một hồi hoan hô.

Từ Phong nhìn xem bạch theo hàm, bạch theo hàm nhìn xem Từ Phong, hai người tựa hồ có thiên ngôn vạn ngữ, lại nói không nên lời, Từ Phong kêu một tiếng: Mẹ. Hết thấy ngôn ngữ tựa hồ cũng hòa tan, bạch theo hàm cười nhìn xem Từ Phong, hai cái tiểu nha đầu bắt đầu lái hải hoi lung tung này kia.

Từ Phong sờ lên bụng, đối thoại theo hàm nói ra: "Mẹ, ta đói bụng."

Bạch theo hàm phương mới tỉnh ngộ, vội vàng đi thu xếp ăn đồ vật, đi lần này, Từ Yên cùng Hâm Nhi huyên náo càng điên rồi, chút nào không có đem Từ Phong làm bệnh nhân.

Kỳ thật Từ Phong cũng không có bệnh, cùng hai cái nha đầu nói chuyện chết đi được. "Từ Phong ca ca, ngươi như thế nào biến lợi hại như vậy rồi, Wow, ngươi biết không, ngươi lúc đương thời cỡ nào tiêu sái, may mắn ngươi là ta cùng Hâm Nhi ca ca, bằng không thì thật đúng là sợ người khác cùng chúng ta đoạt." Từ Yên ở một bên, hai mắt tỏa ánh sáng nhìn xem Từ Phong.

"Ca, ngươi một tháng này, đi đâu, chúng ta tìm ngươi khắp nơi, nếu không phải ngươi Truyền Âm Phù, ta cùng mẹ thật không biết sẽ như thế nào đâu này?" Hâm Nhi vênh lên cái miệng nhỏ nhắn, có chút bất mãn mà hỏi.

"Được rồi, đã các ngươi hỏi, các ngươi cũng không nên nói cho người khác biết." Từ Phong cố ý thấp lấy thanh âm, vẻ mặt thần bí biểu lộ, bình thường Từ Phong luôn cho cái này hai cái muội muội đem câu chuyện kia mà.

"Đoạn thời gian này ta đều tại khôn cùng trong rừng rậm ở lại đó, chỗ đó có một đầu cực lớn Long, Phong Nha răng nhọn, toàn thân bao trùm lấy chén ăn cơm đại lân phiến, có trăm trượng trường, tính tình của nó rất xấu, đem ta quan tại đầu đó, mỗi ngày đều muốn ta cho nó kể chuyện xưa, câu chuyện nói được không dễ nghe muốn đánh ta, không có cách nào, ta chỉ có thể dốc sức liều mạng muốn câu chuyện, có một ngày nó đi ra ngoài kiếm ăn rồi, ta mới trộm lên chạy ra ngoài. Nhớ rõ nhất định không muốn nói cho người khác biết, bằng không thì cho hân biết rồi, các ngươi cũng sẽ bị bắt đi." Nhìn xem hai cái nha đầu không tại hồi lung tung này kia rồi, sợ hãi cái này nhẹ gạt đầu, Từ Phong vẻ mặt quý kẻ thực hiện được đáng tươi cười, rồi sau đó xuống giường, sống bông nhúc nhích thân thể, phát hiện không có vấn đề gì.

Kỳ thật Từ Phong cũng rất kỳ quái, vì cái gì bị thụ nặng như vậy thương, một đêm thời gian tự toàn bộ tốt rồi, Từ Phong cũng không phải là không có nghĩ đến cái kia gốc thực vật, bất quá lại không có chút nào đầu mối, tác họ không hề suy nghĩ.

Bởi vì lúc này, một cổ nồng đậm mùi đồ ăn vị đã lại để cho hân trong dạ dày nhấc lên cơn sóng gió động trời, Từ Phong dạo chơi đi ra ngoài, Từ Yên cùng Hâm Nhi cũng hấp tấp đi theo, mới một hồi công phu, một bàn mỹ vị món ngon đã làm tốt rồi, Từ Phong gấp mẫu thân còn muốn đi làm bộ dạng, vội vàng đáp lại nói: "Mẹ, ngươi muốn chống đỡ chết ta à, sáng sớm, tự ăn nhiều như vậy a."

Bạch theo hàm nhìn xem Từ Phong có thể xuống giường đi đi lại lại, hơn nữa sắc mặt không có chút nào khác thường, trong nội tâm nhẹ nhõm nhiều hơn: "Cái này còn nhiều sao, đợi tí nữa ngươi muốn đều cho ta ăn xong, bằng không thì có người đẹp mắt, để cho ta ở nhà lo lắng thụ sợ lâu như vậy, nhất định trừng phạt ngươi một chút." Từ Phong nghe xong hoảng hốt, cái này trừng phạt cũng Thái Cực bụng a.

Hâm Nhi cùng Từ Yên nghe được, bốn con mắt đều cười thành cong cong trăng lưỡi liềm: "Đúng vậy đúng vậy, nhất định phải trừng phạt ca ca, gọi hân lại để cho chúng ta chảy nhiều như vậy nước mắt." Nói xong, biểu tượng tựa như vung vẩy lấy nắm tay nhỏ, một bộ uy hiếp bộ dạng.

Vì vậy, Từ Phong bị thúc dục, tại ba ánh mắt, ba đôi đùa nhìn soi mói, trong chén thức ăn đều điệp thành một tòa Tiểu Sơn, Từ Phong vừa ăn một điểm, lập tức 'Nú' lại đột ngột từ mặt đất mọc lên. Từ Phong là có khổ nói không nên lời a, chỉ có buồn bực đầu, dùng sức ăn, ăn hết một nửa chi sau không sai biệt lắm tự đã no đầy đủ. Thế nhưng mà Hâm Nhi các nàng trơ mắt nhìn chính mình, Từ Phong cắn răng một cái, liều mạng.

Rốt cục, tại dùng lại hai lần chi về sau, đầy bàn thức ăn, không còn một mảnh, bị thúc Từ Phong hiện tại mới phát hiện mình thật sự bị thụ thương rất nặng, liền đứng dậy cũng khó khăn rồi, vốn là khỏe đẹp cân đối đường cong, lòi ra một khối, Từ Phong khóc không ra nước mắt.

Nhìn xem Từ Yên, Hâm Nhi cùng mẹ ở một bên vui vẻ mà cười cười, Từ Phong cũng nhìn không được nữa cười ha ha, chỉ là nụ cười này, quá mức dùng sức, toàn bộ bụng đều có chút đau, kết quả là, Từ Phong cười, trên mặt run rẩy lấy, rất hiếm thấy.

Tu sửa tốt Vũ gia trang từ đường nội, "Qua ba ngày tự là sẵn bản đại hội rồi, Đại ca sắp xếp xong xuôi người chọn lựa sao?" Vô phi minh hướng vô Phi Hồng hỏi.

Vô Phi Hồng nhìn mình Nhị đệ, hân biết rõ những năm qua chính mình cái này Nhị đệ đối với sẵn bản đại hội là không quan tâm. Kỳ thật cũng khó trách, Vũ gia trang từ khi chuyển tới nơi này chỉ về sau, mười mấy năm qua, đều tại nghỉ ngơi lấy lại sức, trước mấy lần đại hội cũng không phải không có tham gia, chỉ là sẵn bản đại hội, khảo giáo không chỉ có là gia tộc thực lực, là trọng yếu hơn là trong gia tộc tiểu bối tiềm lực, còn có gia tộc y sư năng lực.

Mà trước vài lần, trang trong tộc tiểu bối không có phát triển, cũng không có như dạng y sư, cho nên kết quả thăm khám, mặc dù nói mình tam huyệt đệ không kém, nhất là Tam đệ, thế nhưng không hơn, từ nay về sau Nhị đệ cũng tự đối với cái này không có tâm tư.

Hiện tại tự không giống với lúc trước, hậu bối trải qua mười năm đã hoàn toàn phát triển đi lên, Từ Minh bọn hắn một đám đã là Võ Sư cảnh giới, huống chi lại hoành đề trống Từ Phong, càng là dùng Võ Sư cảnh giới chống lại Võ Tướng, phần này năng lực cũng không phải là những người khác có thể có được, nói đến, Phi Hồng cũng có chút ý động rồi.

Ngoại trừ y sư bên ngoài, mặt khác hai phương diện Vũ gia trang ưu thế có thể nói không nhỏ, chỉ là cái này y sư, y sư xem ra là muốn liên lạc với vũ tinh, võ Phi Hồng không khỏi lâm vào trầm tư.

Võ phi minh xem đến đại ca đang trầm tư, cho rằng còn không có cân nhắc, không khỏi nóng nảy: "Còn muốn cái gì, mỗi gia có ba gã người chọn lựa, còn dùng suy nghĩ sao? Từ Phong một người không là đủ rồi sao?"

Võ Phi Hồng chứng kiến Nhị đệ nóng nảy, không khỏi cười cười: "Ta nói ngươi gấp cái gì, những năm qua tìm người an bài sẵn sẵn đại hội sự tình, luôn tìm không thấy người bóng người, hiện tại tốt rồi, ngược lại thúc khởi ta đến rồi. Người yêu đi đâu đi đâu a, năm nay cũng không muốn người bề bộn rồi."

Võ phi minh nghe xong, cũng không thuận rồi, đỏ mặt tía tai tranh luận nói: "Thân là Vũ gia trang người, lớn như vậy thịnh hội, ta sao có thể bỏ mặc rồi, huống chi là quan hệ đến Vũ gia trang vinh dự sự tình, ta thế nhưng mà việc đáng làm thì phải làm."

Võ Phi Hồng rất khinh bỉ thằng này liếc: "Người không phải bị thương, hay vẫn là nghỉ ngơi thật tốt a, gia tộc sự tình cũng đừng có người * tâm rồi."

Võ phi minh 'Cọ' một tiếng theo trên ghế nhảy, một bộ quyền pháp đánh chính là hổ hổ sanh uy, vừa đánh còn vừa nói đến: "Người xem, cái kia một chút vết thương nhỏ tính toán cái gì, căn bản thương không đến ta, thế nào, để cho ta đi thôi?"

Không có cách nào, võ Phi Hồng khoát tay chặn lại, xem như ngầm đồng ý: "Đã thành, người đi * sân luyện tập đốc xúc thoáng một phát những tiểu tử kia a, giáng một chút đối chiến một ít kỹ xảo, lúc này đây liền từ người dẫn đội a."

"Được rồi, Đại ca trước bề bộn, ta cũng nên đi." Vì những lời này, võ phi minh thế nhưng mà chờ thật lâu rồi, từ sáng sớm thời điểm, tự những nhẽo ngành phao đến bây giờ, võ Phi Hồng sao lại nhìn không ra tâm tư của hắn, đơn giản là muốn xấu thoáng một phát khẩu vị của hắn mà thôi, dù sao Vũ gia trang quyết khởi có lẽ ngay tại ba ngày sau a, chỉ là không biết Đạo Tử phong thương thế thế nào.

Lại nói Từ Phong hiện tại đã không có bất cứ vấn đề gì rồi, Từ Yên cùng Hâm Nhi tại bạch theo hàm thụ ý hạ cũng không có lại quấy rầy Từ Phong, Từ Phong đi vào phía sau núi chính mình thường xuyên nghỉ ngơi địa phương, ánh mắt nhìn về phía phương xa.

Son mạch trọng loan núi non trùng điệp, kéo dài nghìn dặm, một mảnh thanh thủy tươi tốt, tại cang địa phương xa xôi, trong ánh mắt là một mảnh mông lung, yên tĩnh, Từ Phong không khỏi nghĩ đến tại khôn cùng rừng rậm sự tình, thầy của mình, Phù lão, mình bây giờ hết thầy, đều là vì Phù lão, từ nay về sau cải biến.

Xuất ra lúc trước Phù lão lưu lại quyển sách kia, Từ Phong tỉ mỉ nghiên cứu. Lọt vào trong tầm mắt, sách cũng không dày, cũng tự hơn mười trang bộ dạng, trang tên sách là pha tạp cổ màu vàng, bốn phía là sai tổng phức tạp đường cong, chính giữa một cái phù chữ, chỉ dùng để phù bút họa đi lên đường cong, xem lộ ra một cổ Huyền Cơ.

Từ Phong coi chừng mở ra trang sách, không khỏi quá sợ hãi, bề bộn lại lật xem những thứ khác trang web, mạnh mẽ nhắm lại trang sách từng ngụm từng ngụm thở, cái này cái này cái này, trong sách ghi lại không dưới trăm loại phù lục, đẳng cấp minh xác, mà trong đó đẳng cấp cao nhất chính là một trương Lục cấp phù lục.

Từ Phong không biết nói cái gì cho phải, kỳ thật lúc trước Từ Phong cũng đang kỳ quái, vì cái gì Phù lão chỉ là lại để cho chính mình đi cân nhắc về bùa, ngoại trừ bỏ nguyên phù bên ngoài, Từ Phong sẽ không theo Phù lão bên kia tiếp xúc đến những thứ khác phù lục. Kỳ thật Phù lão cũng là muốn lại để cho Từ Phong chính mình xâm nhập hiểu rõ phù lục đích chân lý, không muốn bởi vậy tự cực hạn Từ Phong tư duy, như vậy tuy cũng là có thể có sở thành tựu, thế nhưng mà vĩnh viễn cũng sẽ không đi đến một cái trước nay chưa có độ cao.

Từ Phong lần nữa lật ra trang tên sách, trong sách tổng cộng ghi lại một cấp phù lục 72 trương, Nhị cấp phù lục 36, Tam cấp phù lục 24 trương, Tứ cấp 10 trương, Ngũ cấp 3 trương, Lục cấp 1 trương. Cái kia trương Lục cấp phù lục tự là Thiên Nguyên phù, khôi phục nguyên khí sử dụng, vừa đến Lục cấp theo thứ tự là: Bồ nguyên phù, sinh nguyên phù, Huyền Nguyên phù, thông nguyên phù, Địa Nguyên phù, còn có Lục cấp Thiên Nguyên phù.

Những thứ khác phù lục có Mộc Linh phù, trị liệu dùng . Độn thổ phù, Phong Tường Phù, còn được cứu rồi Từ Phong nhiều lần bạo không phù... Từ Phong ném thử đi nhìn thoáng qua Lục cấp phù lục, chỉ là vừa chứng kiến cái kia rậm rạp chằng chịt đường cong tự một hồi mê muội, đầu đau muốn nứt, dời ánh mắt mới có chỗ chuyển biến tốt đẹp, Từ Phong biết rõ cảnh giới bây giờ còn chưa tới, nóng vội là vô dụng . Lại thử mấy lần, phát hiện Tứ cấp phù lục miễn cưỡng có thể xem tiếp đi, chỉ là phá hao tâm tổn sức thức mà thôi, Tứ cấp đã ngoài phù lục xem tự tương đương hao tổn Tinh Thần Lục.

Cái này cũng vừa tốt cùng Từ Phong tinh Thần Cảnh giới tương ăn khớp, Từ Phong hiện tại tinh Thần Cảnh giới là sơ khuy hậu kỳ, Tam cấp phù lục có thể ném thử đi họa, nhưng là Tứ cấp cũng có chút phí sức, trừ phi lần nữa gặp được trước khi tình huống, bằng không thì một trương Tứ cấp phù lục nhưng là sẽ lại để cho Từ Phong tinh lực hao hết . Chứng kiến nhiều như vậy phù lục, Từ Phong nghĩ đến Phù lão nhắc nhở, hơn nữa bản thân mình cũng có chút ngửa tay, bệ bộn xuất ra phù bút, ấn lấy trên sách đường cong ném thử .

Chỉ thấy một trương đón lấy một trương phù lục trên không trung lóe lên mà rơi, Từ Phong lắc đầu, ném thử làm ra một loạt cái biến, điều chỉnh. . . Vốn cho là vẽ bùa rất đơn giản, nhưng là bây giờ tiếp xúc chính thức phù, mới cảm thấy mình nhỏ bé.

Phù lục có trị liệu, có công kích, có phòng ngự; có thể trừ vật, có thể truyền âm, có thể trốn chạy... Những vật này trong nháy mắt để ngang Từ Phong trước mặt, Từ Phong cảm thấy lúc trước chính mình buồn cười, hiện tại thu liễm khởi trước khi tâm tính, toàn tâm đầu nhập vào trong đó... Đồng thời lại lấy ra 《 phù chi ngàn vạn 》, đối với không hiểu đường cong huyền ảo, tìm ra xuất xứ, dễ dàng cho lý giải vận dụng.

Bất tri bất giác, tự viết mỏng Tây Sơn, phía tây Vân Hà nói không nên lời sáng lạn cùng xinh đẹp, Từ Phong sờ lên Túi Càn Khôn ở bên trong lá bùa, đã còn thừa không có mấy rồi, xem ra chính mình phải nghĩ biện pháp đi bỏ đưa một chút.

Xa xa nghe được, Hâm Nhi tiếng kêu, Từ Phong trên mặt treo đầy đáng tươi cười, một đường gào thét lên, hướng trong nhà chạy đi..

(cầu cất chứa, đề cử)

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Vô danh quyền trực

Dực viết, Từ Phong sáng sớm đã bị Từ Yên cùng Hâm Nhi dẫn tới * sân luyện tập bên trên, tối hôm qua vô phi mình biết được Từ Phong thương thế khỏi hẳn tin tức về sau, thế nhưng mà dặn đi dặn lại lại để cho Từ Yên đem Từ Phong đưa đến * sân luyện tập, nói là sân bán đại hội tự muốn bắt đầu, muốn cho Từ Phong đến cường tráng thoáng một phát sĩ khí, đốc xúc gia tộc đệ tử huấn luyện, Từ Yên cũng là ước gì muốn cho Từ Phong giáo năng hai chiêu, vì vậy sáng sớm, tự chạy tới Từ Phong gia, liền lôi túm đem Từ Phong dẫn tới * sân luyện tập.

Võ Hạo Nhiên trải qua trị liệu đơn giản về sau, đã không có gì trở ngại, vốn là muốn trong nhà nghỉ ngơi nhiều hai ngày, thế nhưng mà vừa nghĩ tới không có vài ngày tựu là sẵn bản đại hội rồi, cũng cùng với thường ngày đồng dạng sáng sớm tựu đi tới * sân luyện tập, độc xúc trước mắt cái này hơn ba mươi tên tiểu tử.

Đột nhiên đám người kia đều ngừng lại, con mắt đều thẳng ngoắc ngoắc nhìn xem nơi khác, võ Hạo Nhiên không khỏi tức giận, vừa muốn nổi giận, chợt nghe đến: "Xem, là Tử Phong ca ca đến rồi, mau nhìn đây này "

"Là hắn, Wow, người xem hắn một điểm thương đều không có a "

"Đúng thế, Tử Phong ca ca là ai a, nhưng hắn là anh hùng a, không giống tên kia, hiện tại còn nằm ở kho củi đây này." ...

Một hồi hoan hô tung tăng như chim sẻ tiếng vang tại * sân luyện tập bên trên tiếng động lớn rầm rĩ lấy, võ Hạo Nhiên thần kỳ không có ngăn lại. Nhìn phía xa chậm rãi đi tới Võ Tử Phong, trong mắt cũng là nói không nên lời mừng rỡ, bất quá trong nội tâm cũng tại nói thầm, tiểu tử này như thế nào tốt so với ta còn nhanh đâu rồi, chẳng lẽ ta già rồi sao, không thể nào, lão gia tử còn đem ta ném một bên bỏ qua.

Nhắc tới cũng là, ngày đó đánh nhau chấm dứt, lão gia tử tựu là võ Hạo Nhiên phụ thân, tựu đem mình ném đi một bên rồi, cùng mọi người cùng đi xem Tử Phong thương thế, cuối cùng hay vẫn là gia chủ đem mình cho làm cho trở về nhà, người nói đây là cái gì sự tình a.

Tử Phong đi vào võ Hạo Nhiên trước mặt, cung kính kêu một tiếng 'Vũ thúc ', không đợi võ Hạo Nhiên đáp lại, Tử Phong đã bị một đám Vũ gia trang đệ tử cho vây , trong lúc nhất thời lại là bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận, phần lớn đều là quay chung quanh một cái chủ đề, tựu là Tử Phong như thế nào ngăn ngừa trong một tháng tu luyện lợi hại như vậy? Trước khi Tử Phong trong lúc đánh nhau dùng biết bay đồ vật là cái gì? Tử Phong cũng không có cái gì chối từ, từng cái đều cho bọn hắn giải đáp rồi, bỗng nhiên nhìn thấy Tử Minh đã đi tới, tiếng nghị luận lập tức đình chỉ, một đám cũng là tránh ra một con đường.

Tử Minh một mực tại * sân luyện tập bên trên, bất quá là ở đây bên trên góc, nhìn xem Tử Phong bọn hắn khí thế ngất trời giăng lấy, do dự cả buổi muốn hay không đứng lên đi, kỳ thật tử Minh Tâm ở bên trong hay vẫn là rất không có ngọn nguồn, chuyện lúc ban đầu chính mình thế nhưng mà không có hoài hảo tâm, ngày nay Tử Phong bình yên vô sự, hơn nữa cường thế trở về, một lần hành động phá hủy chính mình tự cho là đúng.

Lại nói cái kia viết, bọn hắn tu luyện chấm dứt, rất nhiều người đều tại * sân luyện tập bên trên luận bàn, mà Tử Minh ý vào chính mình công cấp một tầng, thường xuyên khi dễ những thứ khác đệ tử, cho nên không có người nguyện ý cùng hắn đối luyện. Tử Minh đang định tìm người luyện tập, mà người chung quanh đều tứ tán ly khai, không muốn sờ cái này lông mày. Tử Minh thì là chỉ cao khí ngang, không hề phát giác, ngược lại vẫn lấy làm quang vinh: " người, tựu người rồi, tới, để cho ta chỉ điểm người hai chiêu."

Bị chỉ định thanh niên, khuôn mặt gầy, quần áo mộc mạc, nhãn thoáng một phát lông mày, chối từ nói: "Tử Minh ca võ nghệ cao cường, ta mặc cảm, hay vẫn là không nhọc Tử Minh ca ra tay."

"Ít nói lời vô ích, ta chỉ điểm người là vinh hạnh của người. . ." Rồi sau đó không đợi thanh niên nói chuyện, Tử Minh tựu vùng quyền tiến lên, thanh niên bất đắc dĩ, chỉ phải tiếp chiêu.

Dù sao thực lực cách xa, thanh niên không địch lại, mấy cái hiệp xuống tựu thở hồng hộc, hai tay sưng lấy chấn mền mình áp dưới thân thể: "Thế nào có phục hay không?" Tử Minh dương dương tự đắc đạo.

"Không phục, Võ Sư sơ kỳ cấp khi dễ một cái Võ Giả tính toán cái gì bổn sự "Thanh niên không cam lòng đến, người vây xem cũng phát ra như có như không cười nhạo thanh âm.

Từ Minh giận dữ: "Nói, ngươi có phục hay không? Nói! ..."

Thanh niên cũng là có cốt khí: "Ta không phục, Từ Phong còn không sợ ngươi, ta chính là không phục..."

Lúc trước, Từ Minh đã từng lấy phương thức giống nhau, khi dễ tới * sân luyện tập vậy xem Từ Phong, lúc ấy Từ Phong cắn chặt hàm răng, dù cho bị đánh được toàn thân máu ứ đọng, cũng sững sốt không có chi một tiếng, đến nỗi Từ Minh đều có chút sợ hãi, thằng này nếu như bị đánh chết nên làm cái gì bây giờ, từ nay về sau đây là liền không giải quyết được gì, phía sau, Từ Minh cũng không có sẽ tìm qua Từ Phong phiền toái. Lúc ấy cũng là nhắc lên một trường phong ba, bất quá phong ba đều chỉ hướng về Từ Minh, nói Từ Minh lấy mạnh hiếp yếu.

Hiện tại chuyện xưa nhắc lại, Từ Minh hết sức đỏ mắt. "Bảo ngươi không phục, bảo ngươi không phục." Ra tay cũng không có nặng nhẹ, thanh niên tiếng la càng ngày càng nhỏ.

"Dừng tay!" Mọi người vang lên bên tai một tiếng phần nộ quát lớn thanh âm, cách đó không xa huấn Võ Sư võ Hạo Nhiên, bước nhanh đi tới, võ Hạo Nhiên thân hình cao lớn, lưng hùm vai gấu, dưới ánh mặt trời làn da phát ra kim loại sáng bóng, toàn thân đầy tràn lực lượng sức dân.

Mọi người cuống quýt tránh ra một con đường, Từ Phong bề bộn đứng ở một bên, không đợi võ Hạo Nhiên đặt câu hỏi, tự đoạt trả lời trước: "Sư phó, vừa rồi cùng sư đệ luận bàn, không có không chế được... Là đồ nhai sai."

Nói xong, ánh mắt lạnh lùng trừng mắt liếc về Hạo Nhiên sau lưng mặt bảo người. "Không có không chế được? Đem võ lỗi đánh thành như vậy, chớ nói nhảm, lập tức đến Hình đường, thụ trừng 50, không được vận dụng nguyên khí chống cự."

Từ Minh hình phạt kèm theo đường trở lại, tự sinh lòng oán hận, đều là vì Từ Phong, bằng không ai hội không phục mình, không được, ta nhất định phải làm cho hấn hướng ta cầu xin tha thứ. Từ Minh không thể chờ đợi được đã tìm được võ từ mực, đây bằng rá mực giúp hấn bày mưu tính kế, lại để cho Từ Phong đối với hấn cúi đầu nghe theo.

Từ Minh bình thường hữu dũng vô mưu, liễu lĩnh, mà chính mình Nhị đệ lại mưu trí hơn người, thiên tư thông minh, vì vậy cũng đúng cái này Nhị đệ che chở có gia, từ mực cũng thường xuyên đi theo ca ca, đi ra ngoài điều võ dương oai. Làm sao huống, từ mực đối với Từ Phong cũng có một ít gồng cùm xiềng xích, rõ ràng không phải Tu Luyện giả, vì cái gì gia tộc còn nếu không đoạn đem linh đan diệu dược, lãng phí ở cái phế vật này trên người, mà chính mình mấy lần tìm kiếm không có kết quả. Lập tức hai người ăn nhịp với nhau, đã bắt đầu tính toán.

"Nhị đệ, ngươi nói chúng ta muốn như thế nào đối với cái kia phế vật, lại không thể đánh, thằng này tự là cái xương cứng." Từ Minh phát phát nắm đấm, nghiến răng nghiến lợi nói.

"Đại ca, ngươi nói tiểu tử kia không phải hỏa độc quán thân sao, nếu như, chính hấn bệnh phát, sẽ như thế nào?" Từ mực gạt đầu đạo, một bộ trầm tư bộ dạng.

"Đúng vậy, phát chính cũng không phải ta, bắt quá, cái kia có thể hay không muốn hấn mệnh a" Từ Minh cẩn thận từng li từng tí đạo, e sợ cho xuất hiện cái gì không tưởng được bên trên sự tình.

"Sao có thể, hấn đều phát bệnh bao nhiêu lần rồi, lần đó không phải vui vẻ, đi, cứ làm như thế, nhưng là phải dùng biện pháp gì đâu này?" Hai người lắng suy nghĩ. Lại là từ Mặc Linh cơ khẽ động: "Không biết Đại ca còn nhớ hay không được, Hồng Nham núi, lần kia võ lỗi bọn hấn phát hiện sơn động..."

"Đúng vậy a, ta như thế nào không nghĩ tới, cái kia sơn động nhiệt độ cao như vậy, nếu là tiểu tử kia. . . Hắc hắc hắc, ha ha ha, thật là khéo rồi.. Chúng ta nếu đem tiểu tử kia lừa gạt tới đó đi..."

... ..

"Tư Phong, thực xin lỗi, trước khi sự tình là ta một tay bày ra, ngươi muốn trách thì trách ta đi, muốn như thế nào trừng phạt, tùy ngươi liền, ta không có hai lời." Vô Tư Minh cúi đầu, trích địa hữu thanh diễn giải, tư mực cũng bị Tư Minh đẩy qua một bên.

"Ta sẽ không trách ngươi, dù sao chỗ đó xác thực có ta cần đồ vật, chỉ là hi vọng ngươi về sau, không cần làm ra chuyện như vậy, bằng không thì ta sẽ không tha nhẹ cho ngươi." Tư Phong có chút oán hận, sắc mặt phức tạp nhìn xem vô Tư Minh, từ nhỏ đến lớn, bởi vì thân thể nguyên nhân không thể tu luyện, chán闷 mình cười nhạo qua vô số lần, Tư Phong hận qua, oán qua, cũng đành chịu qua, chỉ là chưa từng có khuất phục qua, dù là lần lượt chán闷 mình sau lưng đánh qua, cũng không có phục qua một lần nhuyển.

Sự tình lần trước Tư Phong đã sớm nghĩ tới rồi, cả cái sự tình quá trình, Tư Minh động cơ các loại, hắn cũng biết Đạo Tư minh khẳng định không yên lòng, chỉ là mình lúc ấy quá mức kích động, không có đề phòng, cũng may người hiền đều có Thiên Tướng, biến nguy thành an.

Tư Phong đã sớm muốn trở về giáo huấn thoáng một phát vô Tư Minh, đến phát tiết lửa giận trong lòng, thế nhưng mà một khi trở lại Vũ gia trang về sau, đối mặt nhiều như vậy thân nhân Tư Phong trong nội tâm sẽ thấy cũng ngạnh không đi lên, hắn làm như vậy, người nhà nhất định sẽ rất thương tâm.

"Ta và ngươi luận bàn một chút đi, ta muốn ngươi sử xuất toàn lực." Tư Phong nhìn xem Tư Minh, ngừng dừng một cái, nói ra.

Tư Minh có chút minh Bạch Tư phong ý tứ, buông tha chính mình là có thể, nhưng là có chút sự tình tóm lại muốn trả giá một ít gì đó. Tư Minh cũng không nói gì lời nói, hít sâu một hơi, chuẩn bị nghênh chiến, chung quanh thiếu niên thiếu nữ cũng hưng phấn mà lui qua một bên, trên trận lập tức chỉ còn lại có hai người.

Vô Hạo Nhiên không có mở miệng ngăn cản, không nói trước hắn bản thân tựu cực kỳ tôn sùng tu luyện không thể một mặt bẽ môn tạo xa, có lẽ nhiều cùng đẳng cấp tương đương người luận bàn, dùng cái này đến sử bản thân đạt được cao siêu hơn lĩnh ngộ; còn nữa, Tư Minh tại Vũ gia trang nguy nan thời điểm một bộ uất ức bộ dạng, quả thực lại để cho vô Hạo Nhiên khó chịu, vừa vặn thừa cơ hội này lại để cho Tư Phong giáo huấn thoáng một phát vô Tư Minh.

Trong tràng, Tư Phong hai tay tự nhiên rủ xuống tại thân thể hai bên, tóc giương nhẹ, sắc mặt bình thản nói không nên lời mây trời nước chảy. Tư Minh thì là như lâm đại địch bộ dạng, bất quá Vô Sư trung kỳ, so Tư Phong kém một cấp bậc, huống chi Tư Phong có thể cùng Vô Tướng chống lại, đối mặt kém như vậy cách, Tư Minh không khăn trương là không thể nào.

Hết lớn một tiếng "Bôn Lôi Quyền", Tư Minh xuất thủ trước, nguyên khí phụt lên gian, ầm ầm truyền đến sấm sét tiếng vang, trên nắm tay tựa hồ bộc lấy một tầng nhân nhật Lôi Quang, gào thét lên, hướng Tư Phong ngực đánh tới. Tư Phong hai mắt trối chết Tư Minh nắm đấm, bước chân vẫn không nhúc nhích, hai tay y nguyên bảo trì tư thế cũ, 10m... 7m... Bốn mét. . . Người vây xem cũng bắt đầu kinh gọi, vô Hâm Nhi cũng nắm chắc góc áo của mình.

Chỉ còn 2m rồi, Tư Minh nguyên khí chấn động đã lại để cho Tư Phong trên người quần áo phát động, tại quyền ảnh mới vừa gia nhập cánh tay giương trong phạm vi lúc, Tư Phong hai mắt đột nhiên bắn ra ra một đạo tinh quang, nắm tay, ngưng thế, ra quyền. . . Một bộ động tác, nhanh như thiểm điện, hung hăng cùng Tư Minh nắm đấm đụng vào nhau. Chỉ nghe "Bình" một tiếng, trong tràng nhắc lên một hồi bụi mù, Tư Minh lao đảo hướng về sau lui lại mấy bước phương dừng lại thân thể, miệng hồ ầm ầm làm đau, mà Tư Phong thì là không chút sứt mẻ.

"Oa, Tư Phong ca ca quá đẹp trai xuất sắc rồi, thấy được chưa, chỉ một quyền a, ta nếu cũng có lợi hại như vậy là được rồi. . ." Một cái đáng người nhỏ gầy nữ hài gọi lấy.

"Ngươi? Ta xem hay là thôi đi." Người bên cạnh nhếch miệng, mỉm cười đạo. Tư Phong chứng kiến Tư Minh hai mắt không ánh sáng, sắc mặt tái nhợt bộ dạng, đối với vô Tư Minh nói ra: "Ngươi nếu như chiến thắng không được chính mình, ngươi vĩnh viễn cũng đừng muốn siêu việt những người khác." Nói xong Tư Phong quay người cùng với Tư Yên các nàng đã đi ra, chỉ còn vô Tư Minh một người tại lẳng lặng phát ra ngốc.

"Ca ca, chúng ta cái này là muốn đi đâu à? Ngươi không dùng tu luyện sao?" Hâm Nhi xảo cười Yên Nhiên nói ra.

"Ta muốn tới Tầng Thứ Các đi xem, ta muốn tìm một phần đạo pháp, xem có hay không phù hợp ." Từ Phong vuốt Hâm Nhi đầu, một bộ sùng nịch bộ dạng.

"Tốt tốt, Hâm Nhi ngươi không biết, trong Tầng Thứ các có thể thú vị, chúng ta đến bên trong chơi trốn tìm được rồi?" Từ Phong nghe xong Từ Yên, một bộ im lặng bộ dạng, Vũ gia trang cũng tự cái này dã nha đầu có thể, thì tới trong Tầng Thứ các chơi trốn tìm, người bên ngoài muốn vào một lần cũng khó khăn, thế nhưng mà Từ Yên nhưng lại muốn vào tự tiện, Nhị gia gia cũng là cảm năng không có chút nào biện pháp. Chỉ cần năng bất loạn động đồ vật bên trong, cũng tự tác họ mặc kệ, Từ Phong nhìn thoáng qua chính hoa chân múa tay vui sướng Từ Yên, về mặt vui vẻ.

Rất xa tự thấy được Tầng Thứ Các, Tầng Thứ Các ngay tại từ đường đằng sau, tổng cộng có ba tầng, ngoại hình phong cách cổ xưa đại khí, là Vũ gia trang tốt nhất kiến trúc. Tầng thứ nhất có lưỡng bộ phận, trong đó một nửa là dùng để để đặt được liệu, một nửa khác là để đặt Vũ gia trang chế tạo đi ra tốt đẹp bình khí, trong đó dùng kiếm tối đa.

Tầng thứ hai thì là công pháp cùng một ít tâm pháp, đẳng cấp đều là Hoàng giai ; ba tầng hẳn là để đặt Cao cấp công pháp địa phương rồi. Trừ lần đó ra, tại lầu hai cùng lầu ba lối vào, cũng có một ít tu luyện tâm đắc nhận thức, dùng cái này đến chỉ dẫn tiểu bối tu luyện. Đối với trước khi đến Từ Phong đã sớm hướng Từ Yên đánh nghe rõ ràng, đã đến rồi, đương nhiên không thể tay không mà về.

Võ Từ Phong một chuyến mới vừa gia nhập Tầng Thứ Các, thấy hoa mắt, giống như một trận gió theo trước mặt phật qua, tự chứng kiến võ biển cười tùm tùm nhìn mình, Từ Phong cùng Hâm Nhi cung kính kêu một tiếng 'Nhị gia gia ', Từ Yên thì là la hét nhanh lên đi vào chơi, cũng mặc kệ võ biển phản ứng gì.

"Muốn chọn công pháp gì à?" Võ biển hòa ái hướng Từ Phong hỏi, không có chút nào muốn để ý tới Từ Yên ý tứ.

"Nhị gia gia ta muốn tìm một bộ về đạo pháp công pháp, không biết có hay không?" Từ Phong trực tiếp đem ý nghĩ trong lòng nói ra.

"Đạo pháp sao? Cũng không phải là không có, chỉ có điều không phải cái gì tốt công pháp, chính ngươi sau khi xem xong lại quyết định đi." Võ biển thuộc như lòng bàn tay nói ra, sau đó tự lại để cho Từ Phong chính mình đi tùy tiện xem đi, thích gì cứ việc chọn, đây chính là Vũ gia trang ai cũng không có đặc quyền a, trước kia võ Phi Hồng muốn vì Từ Minh cầm một bộ công pháp, võ biển đều giầy vò khôn khổ cả buổi cũng không muốn lấy ra, một hồi cái kia không được, một hồi lại cái này mặc kệ, cái này hay vẫn là lần thứ nhất sáng khoái như vậy.

Từ Phong đương nhiên không rõ ràng lắm, tự chậm rãi từ từ, theo lầu một xem , được liệu cùng bình khí chỉ là nhìn cái đại khái cũng rất nhanh nhảy tới, Từ Phong đối với hai thứ này cũng không phải rất cảm thấy hứng thú. Đào mắt liền đi tới lầu hai, lọt vào trong tầm mắt, có ba hàng giá sách, bên trong chung bày lấy hơn mười cuốn quyển trục, Từ Phong không có vội vã nhìn đồ vật bên trong, mà là nhìn kỹ lúc mới nhập môn một cái tiểu trên kệ một vài tu luyện tâm đắc, phần lớn là Võ Sư cảnh giới .

Từ Phong coi chừng xuất ra một bản quán xem, xem xét không sao, nhìn kỹ hạ mới biết được nho nhỏ Võ Sư cũng là cực kỳ trọng yếu, bên trong giảng đến Hậu Tích mà mông phát, Võ Sư là cô đọng nguyên khí quá trình, cô đọng nguyên khí thâm hậu trình độ quyết định về sau võ đạo cảnh giới. Vạn trọng cao ốc đất bằng lên, một cái kiên cố trụ cột sẽ để cho về sau tiến giai càng thêm thông thuận. Ăn bớt ăn xén nguyên vật liệu, được vật chồng chất, cuối cùng có một ngày sẽ để cho mình ở về sau trong năm tháng gieo gió gặt bão.

Xem đến vậy xử nữ phong ánh mắt cần nhưng, thẳng cấp quả nhiên trọng yếu, nhưng cũng không thể tự chui đầu vào rọ. Trong sách còn nâng lên đi một tí về nguyên khí diệu dụng, như thế nào đem nguyên khí tại tiêu hao nhất lúc nhỏ sinh ra lớn nhất uy lực, Từ Phong được ích lợi không nhỏ. Đơn giản xem những thứ khác vài cuốn sách, nội dung bên trong cơ bản giống nhau, ngoại trừ tại tấn cấp lúc không có cùng dấu hiệu.

Xem tât, Từ Phong đem ánh mắt dời về phía trên giá sách quyển trục lúc, trước mắt đột nhiên hiển hiện một ít hào quang, mỗi một cuốn quyển trục tựa hồ cũng tại phát ra như có như không hào quang, có mạnh có yếu. Từ Phong lưu ý thoáng một phát, hào quang so sánh mạnh hơn nhiều là Hoàng giai Cao giai công pháp, mà âm đạm, thậm chí không ánh sáng thì còn lại là Hoàng giai cấp thấp loại công pháp, Từ Phong chưa phát giác ra cảm thấy kỳ

quái, chẳng lẽ đây là quyền trục bản thân thì có công năng sao, Từ Phong không biết nên như thế nào lý giải loại tình huống này, thậm chí chính mình tiềm ý tứ đã ở tự nói với mình cái nào thích hợp hơn chính mình.

Từ Phong nhìn trước mắt hơn mười cuốn Hoàng giai Cao cấp công pháp, cũng không có sót ruột tuyền chọn, đi tu luyện, hần tinh tường nhớ rõ Phù lão nói qua một câu, công pháp tại tinh không tại nhiều, nhiều hơn nữa công pháp, không có xâm nhập đi đào móc, kết quả là bất quá là đầu voi đuôi chuột, phô trương thanh thế mà thôi. Ánh mắt xẹt qua những công pháp này, trong đó có: Miên nước chương, đại liệt Sơn Quyền, Bôn Lôi Quyền, đá vụn quyền chờ chờ, Từ Phong không chút nào vì hần thế mà thay đổi.

Trở mình nhìn một chút, cũng không có đao pháp, Từ Phong lắc đầu, đi tới lầu ba. Vừa đến lầu ba, toàn bộ ánh mắt đều trông trái, trong tầng lầu gian chỉ có một giá sách, mà võ biển ngay tại gian phòng một góc ngồi trên mặt đất, chứng kiến Từ Phong đến rồi, nhẹ gật đầu, tựa không đáng can thiệp. Từ Phong đi thẳng tới giá sách trước, đối với Võ Sư phía trên tu luyện tâm đắc, Từ Phong cũng không muốn quá sớm biết được, con đường của mình cần phải chính mình đi thăm dò.

Trên giá sách quyền trục cũng không nhiều, nhưng nhìn tại Từ Phong trong mắt, hần phát ra hào quang so lâu hai những quyền trục kia muốn chói mắt khá hơn rồi, 'Ồ' Từ Phong phát ra một tiếng than nhẹ, hần phát hiện giá sách phải góc dưới, một cái không làm cho người ta rút chỗ mục đích Phương Tinh tinh nằm một bộ quyền trục, quyền trục lúc sáng lúc tối, âm thời điểm, không có một tia ánh sáng, thế nhưng mà sáng thời điểm lại che đã qua trên giá sách sở hữu quyền trục, hào quang thạch như vậy chói mắt.

Từ Phong kềm nén không được nghi hoặc, mở ra quyền trục, quyền trục không có danh tự, một cỗ tang thương hương vị đập vào mặt, bên trong công pháp tự hồ chỉ có một nửa, cũng không hoàn chỉnh, không khỏi tức cười. Muốn buông, thế nhưng mà trong nội tâm đột nhiên cảm thấy thật là khổ sở, tay cũng tựa treo ở giữa không trung lại như thế nào cũng không nở buông, giằng co cả buổi, Từ Phong do dự mà, đi vào võ mặt biển trước...

(câu cất chứa, đề cử)

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Ta gọi Trần Triệu Minh

Võ biển kỳ thật một mực ở một bên quan sát Từ Phong nhất cử nhất động, tại lầu hai thời điểm, chứng kiến Từ Phong khắc chế chính mình, không giống hần gia tộc của hần đệ tử vừa tiến đến tựa vội vàng tìm lợi hại công pháp, mà là hoa so sánh nhiều thời giờ tại tu luyện tâm đắc bên trên, không khỏi vui mừng. Đợi đến lúc Từ Phong bỏ qua trên giá sách mặt khác công pháp, cầm lấy cái kia thời điểm, võ biển trên mặt nhưng lại nói không nên lời quái dị. Phần này quyền trục hay vẫn là năm đó Từ Phong gia gia Vũ Thiên Kiệt tuổi trẻ thời điểm lịch lãm rèn luyện thu được.

Lúc tuổi còn trẻ, Vũ Thiên Kiệt tham gia gia tộc thí luyện, tại một chỗ Bí Cảnh trong thu hoạch, lúc ấy Võ gia một chuyến thu hoạch tương đối khá, Vũ Thiên Kiệt xuất không ít lực, nhưng là vì cùng mặt khác dòng chính không hợp, lọt vào bài xích, đến nỗi tại cuối cùng luận công hành thưởng thời điểm, chỉ là phân cho hần cái này một cuốn vô danh quyền trục. Những năm này, Vũ Thiên Kiệt cũng không có buông tha cho nghiên cứu cái này cuốn quyền trục, thế nhưng mà bên trong chỉ có ba thức, chiêu thức bình thường, cũng không có chỗ đặc biệt, chỉ sau dần dần cũng tựa không người hỏi thăm rồi.

"Nhị gia gia, đây là cái gì công pháp, ta không thấy như vậy?" Từ Phong đi vào võ mặt biển trước, mở ra cái kia cuốn quyền trục khiêm tốn mà hỏi.

"Cái này cuốn quyền trục, đừng nói ta, chính là ngươi gia gia, phụ thân ngươi cũng không biết đến tột cùng là vật gì, đã nhiều năm như vậy, một mực để ở chỗ này, không có người chính thức hiểu rõ đến đây rốt cuộc là cái gì, hoặc là nói cái này căn bản cũng không phải là cái gì lợi hại quyền trục a." Võ biển cũng là về mặt khó hiểu nhìn qua Từ Phong trong tay quyền trục.

Nghe xong vô biên, Từ Phong cũng không có bỏ đi trong lòng hiểu kỳ: "Nhị gia gia, ta tự tuyên bộ này công pháp a."

"Người nha, cùng phụ thân người đồng dạng, nhận định sự tình, đều sẽ không dễ dàng buông tay, cái kia đạo pháp người không đã muốn sao?" Vô biên tựa hồ đã sớm dự liệu được Từ Phong có thể như vậy lựa chọn.

"Đạo pháp hay là thôi đi, cái kia bản Hoàng giai sơ kỳ đạo pháp cũng không thích hợp ta." Từ Phong lắc đầu, đạo pháp tại lâu hai xác thực có một bộ, bất quá chiêu thức quá mức câu nệ, Từ Phong vẫn tương đối ưa thích cái loại này đại khai đại hợp chiêu thức.

"Hoàng giai sơ kỳ, không muốn cũng thể, cái kia cuốn xác thực không rất thích hợp người... Ân, hai người các người tiểu nha đầu, cầm trong tay cái gì đó?" Vô biên chỉ chớp mắt chứng kiến Từ Yên cùng Hâm Nhi hai người lén lút lút lút núp ở phía sau mặt, lên tiếng dò hỏi.

"Chưa, không có gì? Tự là mấy tảng đá mà thôi, đúng không, Hâm Nhi?" Từ Yên nháy mắt đối với Hâm Nhi nói ra, nàng có thể không có chút nào thêm quan tâm vô biên như thế nào giảng.

"Là thạch đầu, sáng lên thạch đầu." Hâm Nhi nhỏ giọng nói.

"Sáng lên thạch đầu? Lấy ra ta nhìn xem." Vô biên sắc mặt có chút âm trầm, nha đầu kia ba ngày hai đầu đến trong Tầng Thứ các tìm tốt đồ chơi, vô biên thường cách một đoạn thời gian công tác thống kê thời điểm tổng sẽ phát hiện một chút ít đồng Seamus tên mất tích, hết lần này tới lần khác thiếu đồ vật còn không phải cái gì quý trọng, đều là một ít bề ngoài hoa mỹ đồ vật, hiện tại xem như tìm được thủ phạm rồi.

"Cho người, không phải là lưỡng tảng đá sao?" Từ Yên tiện tay ném cho vô biên hai khối lờ lờ sáng lên tinh thể, Từ Phong xem xét cảm thấy có chút quen mắt, tốt như chính mình theo Linh thú chỗ đó có được.

"Ahhh, đây chính là hai miếng Linh Tinh a, tại trấn Thanh Vân cũng muốn bán hơn một ngàn miếng Nguyên thạch. Cái gì chỉ là hai miếng thạch đầu, về sau không cần loạn cầm những thứ kia rồi, nghe được chưa?" Vô biên nắm cái này hai miếng Yêu Tinh, quát lớn Từ Yên đến.

"Hừ." Từ Yên một thanh vung quá mức, căn bản không nghe vô biên giảng cái gì đó.

"Ha ha, Nhị gia gia, có phải hay không loại vật này à?" Từ Phong xuất ra lại lấy ra ba miếng hào quang càng thêm chói mắt tinh thể, một miếng là lóe ra đẹp dễ ánh sáng màu đỏ, một miếng thì là ôn nhuận bạch quang, còn có một miếng màu sắc thì là pha tạp không đồng đều.

"Cái này cái này. Đây là huyết cuồng mãnh, đây là dã tông heo, đây là, cái này không phải là Tuyết Linh hồ a." Đây là vô biên một thanh đoạt trong tay, cẩn thận chu đáo, về mặt kinh ngạc chăm chăm vào Từ Phong.

"A, đây là ta tại rừng rậm chỗ chém giết Yêu thú đoạt được, không biết có làm được cái gì?" Từ Phong sắc mặt bình tĩnh diễn giải.

Vô biên không biết nên như thế nào giảng, những điều này đều là Nhị cấp Linh thú tinh hạch, đối với tu luyện mà nói có rất lớn có ích, trước khi Từ Yên cầm tuy là Nhị cấp Linh thú, bất quá phẩm giai mà nói muốn so với Từ Phong kém một đoạn, ẩn chứa bên trên Linh khí cũng không tinh tinh khiết.

Bất quá vô chán động dưới biển kinh hãi không phải cái này, mà là Tuyết Linh hồ Linh Tinh, đây chính là thập phần hiếm thấy Linh thú, Tuyết Linh hồ bản thân tự số lượng rất thưa thớt, hơn nữa sinh họ nhất gan, tốc độ cực nhanh, nhưng là cực kỳ có linh tính, cho nên nó Linh Tinh ngoại trừ có thể phụ trợ tu luyện bên ngoài, cũng có thể trị hết trong cơ thể nội thương, là Tu Luyện giả chỗ truy sủng Linh Tinh, thế nhưng mà có tiền mà không mua được tồn tại a.

Từ Yên theo võ biễn trong tay đem Từ Phong cho Linh Tinh đoạt đi qua, hoan hô: "Oa, thật xinh đẹp a, Từ Phong ca ca, người đem cái này Hồng sắc thạch đầu cho ta đi, ta rất thích a." Từ Phong không có tới gấp nói chuyện, võ biễn tự nổi giận dùng dùng diễn giải: "Nói không phải thạch đầu, là Linh Tinh."

Từ Phong cười cười: "Người ưa thích thì lấy đi a, Hâm Nhi, cái kia Tuyết Linh hồ Linh Tinh tự cho người đi, thích không?"

"Từ Phong ca ta rất ưa thích người rồi, không giống có chút trường bối nhỏ mọn như vậy." Từ Yên vênh lên cái miệng nhỏ nhắn, đoạt âm thanh đáp. Hâm Nhi cũng vui thích lên tiếng, vẻ mặt vẻ yêu thích.

Võ biễn là nói không ra lời, tay mình bên trong nguyên bản phát ra ánh sáng chói lọi Linh Tinh cùng hai cái tiểu nha đầu trên tay vừa so sánh với chỉ về sau, lộ ra âm đậm nhiều hơn, võ biễn há hốc mồm, muốn nói cho Từ Phong Linh Tinh trọng yếu họ lúc, phát hiện Từ Phong căn bản không quan tâm, chỉ có im lặng, tại Từ Phong trước khi đi cho Từ Phong một quyển sách, về tu luyện một ít cơ bản thường thức, võ biễn hiển nhiên liếc mắt liền phát hiện Từ Phong bạc nhược yếu kém kém.

Vừa ra từ đường không lâu, Từ Yên cùng Hâm Nhi tự sôi nổi chạy ra, chỉ còn Từ Phong dạo chơi dọc theo Vũ gia trang đường nhỏ đi tới, bước chân tại kho củi ngừng lại, hẳn nhớ * sân luyện tập bên trên có người nâng lên kho củi có người nào đó các loại.

Lọt vào trong tầm mắt là cao cao đồng khởi củi, chính tề, củi phía dưới là một ít cỏ khô, không có hoàn toàn phơi khô, còn có chút hiện thanh, loang lổ điểm một chút lục ngấn lam đẹp ở trong đó, góc tường thương rêu cũng phối hợp lục lấy, hiển lộ rõ ràng ra hạ viết tràn đầy Sinh Mệnh lực,

Ánh mắt định dạng tại buổi rậm bên trên, chưa phát giác ra ngưng tụ. Một người tuổi còn trẻ thiếu niên, tóc rối tung, sắc mặt tiêu tụy, quần áo trên người lam lũ, đầy người vấy kết vết máu, nằm bất động tại đồng cỏ khô bên trên, khí tức yếu ớt, nhìn kỹ đúng là đương viết cùng Từ Phong giao chiến thiếu niên. Không nghĩ tới sau đó bị ném bỏ, không người ăn cần thăm hỏi, bị Vũ gia trang người thả tại kho củi ở bên trong, tùy ý hẳn tự sanh tự diệt.

Một hồi thương cảm chi tâm lập tức tràn ngập nội tâm, Từ Phong nhớ rõ thiếu niên cái kia viết bộ dạng, ánh mắt của hắn là như vậy trong suốt, nghiêm nghiêm không phải cùng những cường đạo kia cùng. . . Có lẽ là có cái gì ẩn tình a.

Từ Phong trong nội tâm nghĩ như vậy, cầm trong tay ra mấy trương khôi phục loại phù lục, cho thiếu niên dùng . Thiếu niên tái nhợt khuôn mặt tại mấy cái phù lục về sau, dần dần đã có huyết sắc.

"Khục" một tiếng, thiếu niên chậm rãi mở hai mắt ra, suy yếu mà hỏi: "Như thế nào, là người?"

Từ Phong không có chờ hắn nói chuyện, tự coi chừng đem hắn ôm , nhìn xem đôi mắt của thiếu niên: "Không chỉ nói lời nói, người bây giờ bị thương rất nặng, yên tâm đi, ta sẽ không hại người." Cái này một ôm hoàn toàn là xuất phát từ bản năng, Từ Phong cũng không nghĩ ra tại về sau trong năm tháng thu hoạch là dạng gì cảm tình.

Thiếu niên nhìn xem Từ Phong thanh tịnh con mắt, trong ánh mắt một mảnh an tường, không nói thêm gì, rất nhanh tự ngủ , hai ngày này hẳn quá mệt mỏi, thực nên nghỉ ngơi thật tốt rồi.

Từ Phong sau khi về đến nhà, vốn cho là muốn dùng nhiều phí một ít khóe miệng mới có thể thuyết phục mẫu thân, ai ngờ bạch theo hàm cũng không nói thêm gì, sẽ đem thiếu niên an bài tại hậu đường trong một cái phòng, dụng tâm cho thiếu niên điều dưỡng . Bạch theo hàm trong mắt lộ ra tín nhiệm, tại nàng trong mắt Từ Phong đã trưởng thành, có một số việc, chính mình có lẽ học sẽ đi lựa chọn rồi, làm mẫu thân có lẽ ủng hộ Từ Phong một ít quyết định.

Từ Phong chứng kiến thiếu niên bị sắp xếp xong xuôi, đơn giản kiểm tra một chút thiếu niên thương thế, ngoại trừ tứ chi đã bị nghiêm trọng bị thương bên

ngoài, không có cái gì khác nội thương nghiêm trọng, chỉ cần một thời gian ngắn tĩnh dưỡng chi về sau, sẽ hoàn toàn khôi phục. Cũng tự an tâm đối với mẫu thân cười cười, ý định lui trở về phòng, xem thật kỹ xem Nhị gia gia cho sách, còn có quan hệ với 《Phù》 ở bên trong chính mình một ít nghi vấn.

"Người Nhị bá vừa rồi tới tìm người rồi, nói là không có vài ngày sẵn bán đại hội tự sẽ bắt đầu, Hậu Thiên tự muốn đi trước trấn Thanh Vân, cho người chuẩn bị một chút." Bạch theo hàm thông tri Từ Phong đạo.

Từ Phong lên tiếng, trong nội tâm nhin không được khí huyết trở mình lần, từ nhỏ chột nghe đến Vũ gia trang người nghị luận sẵn bán đại hội rầm rộ, tâm trí đã lâu rồi, bắt đắc dĩ không có cách nào thực hiện, ngày nay rốt cục có cơ hội, có thể thấy rầm rộ, thế nhưng mà Từ Phong càng để ý chính là bạch theo hàm nói tin tức này lúc vui sướng tâm tình, nếu như mẫu thân không thích, Từ Phong là sẽ không đi tham gia .

"Người đã tỉnh? Tỉnh, sẽ đem canh gà uống a, ta mẫu thân tự tay làm ." Từ Phong ngồi thiếu niên trước giường, trong tay bưng một chén canh gà.

Thiếu niên mờ mắt, sắc mặt tốt lên rất nhiều, ngón tay cũng có thể rất nhỏ di động : "Tại sao phải cứu ta? Người không phải có lẽ hận ta sao?" Thiếu niên tuy nhiên hai ngày không có ăn uống gì, bắt quá hay vẫn là nhin được.

"Người cũng không phải những người kia, nói sau người cũng không có làm ra cái gì chuyện gì quá phận, bằng không thì người cũng sẽ không bị Vũ gia trang người thả tại kho củi ở bên trong ." Từ Phong cười cười.

"Người lại làm sao biết ta không có làm qua cái gì thương thiên hại lý sự tình, phải biết rằng ta thế nhưng mà cùng đạo phi cùng một chỗ, người sẽ không sợ, ta có một Thiên Thương tốt rồi, sẽ tìm người báo thù đầu này? Không đúng, người theo lý thuyết có lẽ so với ta thương quá nặng, thấy thế nào một chút việc đều không có?" Thiếu niên khó hiểu mà hỏi.

"Ta thương vô cùng trọng sao, ta như thế nào không biết." Từ Phong gãi gãi đầu, mây trời nước chảy nói.

"..." Thiếu niên trực tiếp im lặng, một cái Võ Sư, thừa nhận Võ Tướng một kích toàn lực, ngược lại sự tình gì cũng không có tới chiếu cố Võ Tướng, thực không biết mình gặp được chính là quái vật gì. Bất quá vô cùng đơn giản mấy câu đã đến gần hai khóa tuổi trẻ tâm linh, thiếu niên từng miếng từng miếng uống vào Từ Phong múc đến canh gà, trong lòng nổi lên ám áp nhiệt lưu.

Rất nhanh một nồi canh gà tự tích thủy không còn, thiếu niên nhìn Từ Phong liếc không biết nên nói cái gì là tốt, hắng giọng một cái: "Tên của ta gọi Trần Triệu Minh, Thanh Vân trại đối với ta có ân cứu mạng, ta mới cư trú Thanh Vân trại, về phần cụ thể nguyên nhân ta không muốn giảng, bất quá Thanh Vân trại vứt bỏ ta mà đi, ta cũng cũng không sao ràng buộc rồi. . ." Nói xong thở dài một hơi lại tiếp tục diễn giải "Vốn cho là như vậy vô khiên vô quái, không ngờ lần này sau đó, vừa muốn thiếu nợ người một phần nhân tình, bất quá người yên tâm, ta nhất định sẽ còn ."

Từ Phong nhìn xem Trần Triệu Minh lại nhai lập lại báo ân sự tình, rất là bắt đắc dĩ diễn giải: "Người cho rằng mỗi người làm việc đều là có mưu đồ mưu sao, người đem người muốn cũng rất đơn giản một điểm đi à nha. Ta ngày mai muốn đi trấn Thanh Vân, cái này mấy viết, người tự nghỉ ngơi thật tốt, chuyện sau này, sau này hãy nói a. . ." Từ Phong đứng dậy phải ly khai, đi ra ngoài một khắc này ngừng lại: "Còn có, nếu như người không có địa phương nào đi, người có thể đem tại đây trở thành nhà của mình."

"Gia sao? Gia ở nơi nào, có gia lại có thể trở về ấy ư, cái này là của ta. . . Gia à." Triệu minh trên giường ảm đạm nói nhỏ, như héo rũ cỏ cây, đôi mắt không biết Cam Lâm, phức tạp, có chút chờ mong, lại có chút mờ mịt...

(câu cất chứa, đề cử.)

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Tử Yên mẫu thân

Trời mới vừa tờ mờ sáng, toàn bộ Vũ gia trang còn bao phủ nhàn nhạt mực sắc, Vũ gia trang từ đường trước trên đất trống đã đứng đầy hào hứng bùng bùng người trẻ tuổi, Tử Phong bình tĩnh đứng trong đám người, sắc mặt có chút mệt mỏi, buổi tối hôm qua cuối cùng đem võ biển cho sách xem xong rồi, mới biết được chính mình là cỡ nào vô trí, thật không ngờ sáng sớm muốn xuất phát đi trấn Thanh Vân, làm cho võ Hâm Nhi cùng Tử Yên phí hết tốt khí lực mới đem Tử Phong gọi, kết quả là trên đường đi đều là ngáp liên tục bộ dạng.

"Người đều đã đến rồi sao? Đợi tí nữa chúng ta muốn xuất phát, đi tham gia mỗi năm một lần sân bắn đại hội, ta biết rõ các người rất chờ mong, nói cho các người ta cùng các người đồng dạng. Tuy nhiên trước mấy lần sân bắn đại hội, chúng ta Vũ gia trang không có lấy được tốt thành tích, nhưng là cũng không thể phai mờ chúng ta cầu thắng quyết tâm, còn lần này tự là chúng ta Vũ gia trang dương danh thời điểm.

Ta hi vọng tại kế tiếp một thời gian ngắn ở trong, không muốn gây chuyện thị phi, tại trong trấn thời điểm, không có đồng ý của ta, bất luận kẻ nào không cho phép một mình hành động, nghe rõ ràng sao?" Võ Hạo Nhiên một phen đồng dạng, thẳng đem trước mặt tuổi trẻ tiểu tử điều động ngao ngao thẳng gọi, tràng diện trong nháy mắt trở nên lửa nóng.

Võ phi minh thoả mãn nhìn võ Hạo Nhiên liếc, ánh mắt lại đang Tử Phong trên người dừng lại một hồi, rồi sau đó vung tay lên, Vũ gia trang một chuyển hơn mười người hạo hạo dang dang hướng trấn Thanh Vân tiến đến.

Hạ viết sáng sớm, thời tiết nhẹ nhàng khoan khoái hợp lòng người, bốn phía tràn đầy nồng đậm hoa cỏ khí tức, hai bên đường cũng bị rậm rạp cỏ cây nơi bao bọc. Trên đường đi một đám người trẻ tuổi cười nói nói, phảng phất du ngoạn tiêu điều tự tại, trong đó số Tử Yên cùng Hâm Nhi vì nhất, Tử Phong thiếu chút nữa cũng bị cái này hai cái bà cô nhỏ cho giày vò chết, một hồi chứng kiến hơi nghiêng trên vách núi có tươi đẹp trái cây, đã kêu la hét muốn ăn; một hồi chứng kiến xinh đẹp hoa cỏ, cũng muốn hái xuống... Tóm lại trên đường đi hai người trong tay đồ vật đã không có chỗ có thể nhét ra rồi.

Theo trấn Thanh Vân tới gần, trên đường dòng người cũng là dần dần gia tăng, rộng lớn trên đường đã có chút chen chúc, lui tới cỗ xe mặc tức không ngừng, trên đường bụi mù cuộn cuộn. Đợi đến lúc Võ gia một chuyển đến trấn Thanh Vân thời điểm, đã là mặt trời rực rỡ cao chiếu, nhiệt độ khô nóng khó nhịn, vốn là cao hứng bùng bùng Vũ gia chứng tiểu hóa, các tiểu thư rối bù, về mặt Phong Trần mệt mỏi bộ dạng, võ phi minh hết thấy đều nhìn ở trong mắt, không nói thêm gì, liền mang theo mọi người đi tới Võ gia cửa hàng, an bài những tiểu tử này nghỉ ngơi một chút.

Vũ gia tuy nhiên tại sân bắn trên đại hội không có gì tốt kiến thụ, nhưng là tại trấn Thanh Vân cũng có chính mình cửa hàng, cửa hàng binh khí, đồng thời kiêm doanh rèn sắt sinh ý, đương nhiên cùng hân gia tộc của hân không thể so, bài trừ trấn Thanh Vân bên trong thế lực, cùng cùng tồn tại trấn Thanh Vân bên ngoài Lý gia trang, Trần gia trang so sánh với cũng là không đủ khả năng, tại trấn Thanh Vân chỉ có chính mình một chỗ sản nghiệp, cũng may Vũ gia trang bán vũ khí đã bị trấn Thanh Vân mọi người khẳng định, sinh ý coi như là thập phần lửa nóng.

Xuyên qua đầu người tích lũy động đường đi, nhiều lần chuyển hướng, tự đi tới một chỗ đình đương rung động rèn sắt phổ, cửa hàng mộc mạc sạch sẽ, 'Võ gia tiệm sắt' mấy cái thiếp vàng chữ to lên đình đầu bên trên rạng rỡ tia chớp. Sau lưng có thiếu niên, thiếu nữ có không ít người ở bên trong chứng kiến phụ thân của mình, thúc bá các loại, không tránh khỏi một hồi gãi động, tả hữu náo nhiệt ân cần thăm hỏi một phen mới xong việc.

Chi về sau, mọi người xuyên qua cửa hàng, tự đi tới hậu viện, lập tức toàn bộ tầm mắt khoáng đạt, bốn phía có hơn mười gian phòng, võ Hạo Nhiên đơn giản an bài thoáng một phát, dặn dò không cho phép chạy loạn, tự giải tán mọi người. Võ Tử Phong vừa định tìm địa phương đi nghỉ ngơi một chút, không khéo võ phi minh đem mình một mình gọi tới, không có cách nào, chỉ có kiên trì, cùng tới.

Đến đến đại sảnh, chỉ thấy Vũ Thiên Kiệt về mặt hiền lành chỉ sắc nhìn mình, Tử Phong đuổi bước lên phía trước kêu một tiếng 'Gia gia', thẳng gọi Vũ Thiên Kiệt mở cờ trong bụng: "Hào hảo hảo, nhanh ngồi đi, Tử Phong, trên đường đi tới có mệt hay không à?" Vũ Thiên Kiệt liên tiếp nói chữ tốt, xem

võ phi mình về mặt hâm mộ, đã bao nhiêu năm, phụ thân của mình chưa từng có như vậy tràn ngập hi vọng qua.

"Không phiền lụy, gia gia, không biết sẵn bắn đại hội chừng nào thì bắt đầu? Có cái gì phải chú ý sự tình sao?" Từ Phong giữ vững tinh thần, hướng Vũ Thiên Kiệt hỏi, trước khi đến bạch theo hàm cho Từ Phong đề cập qua một ít về sẵn bắn đại hội sự tình, lại để cho Từ Phong nhiều hơn lưu ý, dù sao Từ Phong thế nhưng mà lần này sẵn bắn đại hội trung kiên nhân vật.

"Cái này, đợi tí nữa chờ Từ Minh còn có võ lỗi tới, cho người hai Bá Hòa người mà nói a." Vũ Thiên Kiệt đang nói, bên này võ Hạo Nhiên đã đem võ Từ Minh còn có võ lỗi mang đi qua. Võ Từ Minh đã thay đổi thật nhiều, vốn là ngang ngược càn rỡ họ cách hiện tại đã nội liễm không ít, ít nhất hiện tại Từ Phong theo trên người hắn đã tìm không thấy trước khi bóng dáng rồi, võ lỗi tựa là lúc trước chần mèn Minh giáo huấn tiểu tử, hay vẫn là một thân mộc mạc thanh sam.

Hai người bá kiến ở đây trường bối chỉ về sau, võ phi mình tựa mở miệng nói chuyện: "Sẵn bắn đại hội, các người chắc hẳn cũng biết một ít nội dung, bắt quá ta hay là muốn lặp lại một lần, các người muốn dùng tâm nhớ cho kĩ. Sẵn bắn đại hội tổng cộng có ba cái quá trình, hạng thứ nhất chính là muốn ba người các người người tham gia trong khi ba ngày sẵn bắn, dùng Linh Tinh số lượng cùng phẩm chất đến quyết định xuất sắc người thuộc sở hữu, cái này hạng nhất là cá nhân đích trận đấu, đương nhiên trong trận đấu cũng có thể tổ đội trợ giúp lẫn nhau, điểm ấy nhất định phải chú ý.

Thứ hai hạng: Gia tộc hậu bối ở giữa độ sức, cũng là ba người, một chơi một quyết đấu, một người có thể tham gia nhiều tràng, cuối cùng dùng bài danh đến quyết định gia tộc tại trấn Thanh Vân thế lực phân chia. Cuối cùng hạng nhất cũng không cần các người * tâm, là về Được Sur cùng phủ sự độ sức, các người chỉ cần hết sức cầm xuống trước hai trận là được, đương nhiên mỗi hạng nhất người thắng trận đều có xa xỉ ban thưởng phẩm, những phần thưởng này đều là hiếm có ."

"Nhị bá, như vậy giảng, Từ Phong có phải hay không một người có thể đánh ba tràng?" Võ lỗi về mặt hưng phấn bộ dạng, chính hắn có bao nhiêu cân lượng, vẫn là rất rõ ràng, mặc dù mình rất hâm hờ tiến lên, tại không lâu tiến nhập Võ Sur cảnh giới, nhưng là cùng Từ Phong so sánh với hay vẫn là kém khá xa, làm sao huống chứng kiến đương viết đánh nhau, đã sớm đem Từ Phong trở thành trong suy nghĩ thần tượng đến đôi dài rồi.

Võ phi mình dở khóc dở cười nhìn xem võ lỗi: "Trên lý luận là có thể, nhưng là cũng không thể quá phận ý lại Từ Phong, chính mình muốn nhiều hơn tôi luyện, biết không." Từ Phong nhìn xem bên cạnh chính đối với chính mình nháy mắt ra hiệu võ lỗi, cũng là về mặt im lặng, thân hình của mình xem muốn so với võ lỗi gây yếu khá hơn rồi, thế nhưng mà thắng này đơn giản chỉ cần muốn trốn tại phía sau của mình.

"Tốt rồi, các người đều đi về nghỉ ngơi đi, có cái gì cần, tựa tới tìm ta, cái này hai ngày điều chỉnh tốt trạng thái, có biết không?" Võ phi mình cuối cùng dặn dò một câu tựa lại để cho bọn hắn riêng phần mình về nghỉ ngơi, ba người nghe vậy đều không nhanh không chậm đi ra đại đường. Phút cuối cùng Từ Phong đứng lại nhìn xem Từ Minh đi xa thân ảnh, một cổ nói không nên lời tư vị tại trong lòng trở mình lần.

"Các người thấy thế nào? Từ Minh tiểu tử này thế nhưng mà bị dả kích không nhẹ a. . ." Vũ Thiên Kiệt tay tay vuốt chòm râu, hướng võ phi mình cùng võ Hạo Nhiên hỏi.

"Ta tìm một cơ hội đi cùng hắn nói chuyện a, nếu như ngay cả mình cũng gây khó dễ, sẽ không người có thể cứu được hắn rồi." Võ phi mình liên tưởng trước khi võ Từ Minh hành vi, thờ dài nói đạo.

"Cũng thế, người tìm cơ hội nói chuyện a, mặt khác mình viết người mang theo Từ Yên đi xem đi trấn chủ phủ a, cũng nên lại để cho Từ Yên đi gặp mẹ nàng rồi, thời gian dài như vậy không gặp, có khả năng đem nàng mang về nhà a." Vũ Thiên Kiệt về mặt kỳ vọng nhìn qua võ phi mình, những năm này chính mình đưa con trai này cũng là không sống khá giả a.

Từ Yên mẫu thân, lâm hi nếu là trấn Thanh Vân trấn chủ Lâm Huyền Hi con gái, tại Võ gia đưa đến thời điểm cùng võ phi mình tình đầu ý hợp, nhưng là Lâm lão đầu tử bởi vì Võ gia thế hội, không hài lòng việc hôn sự này, tại rất nhiều nơi toát ra loại ý nghĩ này, thế nhưng mà Từ Yên mẫu thân cố ý cùng với võ phi mình cùng một chỗ, Lâm Huyền Hi cũng không có cách nào.

Bất quá theo Từ Yên sinh ra đời, loại này bất mãn tuy có chỗ thu liễm, nhưng là luôn luôn luôn già bộ bệnh, lại để cho lâm hi như tới chiếu cố chính mình,

một ở tù là hơn tháng. Vì vậy cũng tù đã tạo thành Từ Yên cùng mẫu thân ngăn thật lâu tình huống, võ phi minh là giận mà không dám nói gì, chỉ muốn một ngày nào đó có thể kiêu ngạo đem thể tử của mình mang về nhà...

Nghe được phụ thân, võ phi minh ngưng trọng nhẹ gật đầu, đi từ từ đi ra ngoài... Giữa trưa mặt trời, như lửa, lửa đốt sáng người lại trong nháy mắt âm đạm muốn chảy nước...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Tinh Vân Các

Sáng sớm Từ Phong tù nổi lên, nghĩ đến chính mình lá bùa đã dùng hết rồi, liền đi tới võ phi minh chỗ đó: "Nhị bá, ta muốn đi ra ngoài mua một ít gì đó, không biết được hay không được?"

"Người muốn mua cái gì đó, có Huyền Thạch sao? Muốn hay không người cùng người." Nếu như là người khác, võ phi minh có lẽ còn có thể do dự một chút, nhưng là Từ Phong gần đây sẽ không gây chuyện sinh sự, không phải sự tình khẩn yếu cũng sẽ không mở miệng, không chút suy nghĩ đáp ứng.

"Tù là một ít về tu luyện đồ vật, không có gì trọng yếu đồ vật." Từ Phong đơn giản giải thích thoáng một phát, vui vẻ cáo từ rồi đi. Quay đầu lại chứng kiến Hâm Nhi một mình một người tại đầu đó rầu rĩ không vui, Từ Yên không biết tung tích, tù tự chủ trương đem Hâm Nhi cũng dẫn theo đi ra ngoài.

Trên đường cái phi thường náo nhiệt, người đến người đi, hai bên đường rậm rạp chằng chịt cửa hàng không gián đoạn thét to âm thanh liên tiếp, chỉ đem Hâm Nhi cùng Từ Phong hai cái không có ở trong trấn hảo hảo chơi đùa tiêu hải tử xem hoa mắt, không biết đi con đường nào.

Trần Thanh Vân bởi vì chỗ khôn cùng rừng rậm biên giới, cho nên chung quanh vắng lai khôn cùng rừng rậm người đều tại trấn Thanh Vân bổ sung vật phẩm, trấn Thanh Vân tù là dựa vào những chậm rãi này phát triển, mà chỉ về sau này người cũng càng ngày càng nhiều, dần dần tạo thành thị trấn nhỏ, hai năm qua phát triển nhanh chóng, trấn Thanh Vân quy mô đã không thể cùng viết mà nói rồi.

"Ai, vị này Tiểu ca, xem xét người tù không sao cả đã tới trấn Thanh Vân, tại đây lớn đầu rồi, muốn hay không tiểu đệ ta dẫn đường, không nhiều lắm, chỉ lấy người hai cái Huyền Thạch, như thế nào?" Góc tường một cái mười hai mười ba tuổi, quần áo cũ nát, đáng người nhỏ gầy, nhưng hai mắt hữu thần tiểu ăn mày tiến đến Từ Phong bên người đến.

Tiểu ăn mày chứng kiến Từ Phong, quần áo ngăn gọn làm cả, bên hông có treo Túi Càn Khôn trừ vật trang bị, nhưng thật giống như không đầu con ruồi khắp nơi loạn chuyển, xem xét tù là không lịch sự thường đi ra ngoài thiếu gia, huống chi bên người còn có xinh đẹp như vậy một vị tiểu thư, chính mình nhất định có thể lợi nhuận một khoản tiền, cũng tù thử thăm dò nường đi lên.

Từ Phong chính sốt ruột đạo nơi nào đi mua lá bùa đầu rồi, đúng lúc tiểu ăn mày lên tiếng hỏi ý, không chút suy nghĩ tù một tiếng đáp ứng, dù sao chỉ là hai cái Huyền Thạch mà thôi.

"Muốn mua lá bùa a, cái này dễ thôi, trấn Thanh Vân có hai nhà thương hội, Thẩm gia cùng Lục gia, trong đó Thẩm gia kinh doanh chủ yếu dược liệu, giống tổng số lượng muốn so với Lục gia muốn nhiều chút ít, mà Lục gia tại vũ khí một chuyên, tại trấn Thanh Vân xem như đồ trạng nguyên, chất lượng là không có nói. Tuy nói hai nhà đều có lá bùa bán ra, bất quá ta đề nghị chúng ta đi Tinh Vân Các, chỗ đó đồ vật đối với Tu Luyện gia mà nói, đều là tinh phẩm a, chỉ cần có đầy đủ Huyền Thạch, không có mua không được đồ vật, chỗ đó khắc khắc..." Tiểu ăn mày về mặt cực kỳ hâm mộ, nói ra Tinh

Vân Các thời điểm, trong nội tâm hướng tới chi ý thần lộ không thể nghi ngờ.

"Được rồi, vậy chúng ta tựu đi Tinh Vân Các, nhìn xem có đồ vật gì đó có thể mua." Từ Phong không có làm chần chờ, hẳn đối với trấn Thanh Vân một chút cũng không biết, cũng tựu theo tiểu ăn mày đề cử, tiến về trước Tinh Vân Các.

Chưa có chạy bao lâu, tựu đi tới một chỗ khí thế rộng lớn ba tầng kiến trúc trước mặt, xa xa nhìn lại như một chỉ ẩn núp mãnh thú, lạnh lạnh, áp lực, cho người một cỗ lực uy hiếp, Hâm Nhi hạ ý tứ núp ở Từ Phong sau lưng, bàn tay nhỏ bé chăm chú nắm chặt Từ Phong góc áo. Đi đến Tinh Vân Các bên cạnh, nhìn kỹ Tinh Vân Các toàn bộ kiến trúc tài liệu vậy mà đều là Thiết Vân gỗ sam xây dựng mà thành, không thể không tán thưởng hẳn đại thủ bút.

Từ Phong cho tiểu ăn mày hai miếng Huyền Thạch về sau, liền hướng Tinh Vân Các đi tới, lâm vào cửa bị cửa chính hai bên thủ vệ ngăn lại, yêu cầu phó mười miếng Huyền Thạch, Từ Phong có chút biệt khuất rồi, cái này còn cái gì đều không có mua đâu rồi, muốn phó nhiều như vậy, thế nhưng mà nhìn bên cạnh đi vào người đều quy củ giao nạp Huyền Thạch đi vào, cũng tựu không lời nào để nói, thanh toán hai mươi miếng Huyền Thạch, mang theo Hâm Nhi tựu tiến vào.

Vừa vào cửa, trước mắt rộng mở trong sáng, toàn bộ đại sảnh người đến người đi, không thua gì bên ngoài phiên chợ, bất quá Tinh Vân Các ở bên trong muốn yên tĩnh nhiều, ngay ngắn trật tự, bán lấy nhắm mắt dưỡng thần, không có chút nào tiến lên ôm khách ý tứ, dù sao đều là Tu Luyện giả, yêu có mua hay không.

Từ Phong tại lầu một chậm rãi chuyển , lầu một phần lớn là tại khôn cùng rừng rậm lịch lãm rèn luyện người tại bán chiến lợi phẩm của bọn hắn, có đa thú, Linh Tinh, dược phẩm, không biết tên tèn phiến các loại, thậm chí có rất nhiều kỳ lạ quý hiếm cỗ quái vật phẩm trang sức, như nữ hài trăm gài tóc cái gì, vậy mà cũng có thể nhìn thấy.

Từ Phong đại khái xem thoáng một phát, cất bước tựu muốn đi lầu hai đi đến, lại phát hiện Hâm Nhi một bộ vui đến quên cả trời đất bộ dạng.

"Còn không có xem đủ ấy ư, cái kia nguoi mình bây giờ tại đây đi dạo, thích gì nói cho ca ca, chờ ta lúc trở lại mua cho nguoi được không nào?" Từ Phong về mặt ôn nhu nhìn xem Hâm Nhi.

Hâm Nhi gật đầu ứng thoág một phát, tựu đi ra, từ nhỏ tại Vũ gia trang lớn lên, đối với Hâm Nhi mà nói vốn cũng không có bao nhiêu cơ sở ra ngoài chơi, hôm nay đã có cơ hội, làm làm một cái nữ hài, có ai không thích những rức rỡ muôn màu kia tiểu vật phẩm, Từ Phong cũng rất lý giải Hâm Nhi tâm tình.

Từ Phong lại nộp hai mươi miếng Huyền Thạch mới tiến lầu hai, lầu hai so sánh lầu một muốn lộ ra trống trải nhiều hơn, không giống lầu một khắp nơi là bày quầy bán hàng, lầu hai ở bên trong chỉ có rải rác hơn mười cửa tiệm nhỏ, trong cửa hàng có bán thuốc tài, dược phẩm, binh khí ... Đường nhiên còn có Từ Phong một mực tìm kiếm, phù lục.

Đây xem như cái này hai trong lầu nhất cũ nát một nhà cửa hàng, cánh cửa đã có không ít lỗ hỏng, cạnh cửa bên trên ô bày tám hắc nhan sắc, khắp nơi đều là, cạnh góc tường lộ ra một cỗ hư thối hương vị, hơn nữa, tám biển bên trên chữ viết từ lâu pha tạp, Từ Phong nhìn rất lâu mới tại trên chiêu bài thấy được về phù lục tin tức.

Đề xuống lòng tràn đầy hồ nghi, lấy lại bình tĩnh, chỉ thấy cửa hàng trên quầy có một cái Lạp Tháp lão giả đánh thẳng lấy chộp mắt, khoe miệng còn không ngừng chảy nước bọt, Từ Phong nhất thời lâm vào lưỡng nan, gọi là cũng không phải, không gọi cũng không phải, không có cách nào Từ Phong chỉ có thể lẳng lặng đứng ở đằng xa chờ lấy, mặc cho thời gian tại giữa ngón tay chảy xuôi, không có phát ra tiếng vang.

Nửa ngày, lão giả dùng thoáng một phát, có tay áo bồi thoáng một phát miệng, mơ mơ màng màng mở mắt ra. Kỳ thật Từ Phong vừa sau khi vào cửa, lão giả đã phát giác, chỉ là xem hắn là thiếu niên cũng lười được rất tốt thân, dù sao một cái con nít chưa mọc lông từ, có thể có chuyện gì, thế nhưng mà Từ Phong hành động kế tiếp rất là lại để cho hắn trấn an, nếu là còn như vậy sắp xếp đi ngược lại lộ ra mặt mặt rồi, cũng có chút khi dễ tiểu hài tử rồi.

Kỳ thật lão già không phải người khác, đúng là trấn Thanh Vân, trấn chủ Lâm Huyền Hi, thì ra là Từ Phong lần trước cứu Lâm Huyền Khả gia gia. Nhắc tới cũng thực đúng vậy, Lâm Huyền Hi, người này hành vi phóng đảng, từ lúc mấy năm trước, liền đem trấn Thanh Vân ném cho con của mình, buông tay mặc kệ, trừ một sự tình muốn ra mặt, mới có thể hiện thân.

Đại đa số thời điểm, vậy mà đều ở ở chỗ này, tại Tinh Vân Các một nhà phù trong tiệm, mỗi ngày họa đến vẽ đi. Nói cho cùng hay vẫn là Lâm Huyền Hi đối với vẽ bùa có một loại gần như bướng bỉnh yêu thích, thế nhưng mà, thế nhưng mà, hắn vừa rồi không có một điểm thiên phú, liền một trương đơn giản bỏ nguyên phù đều họa không thành, chỉ có thể dán thân vào tại vì quảng đại phù sư phục vụ ngành sản xuất, nhắc tới cũng đủ bị thúc .

Những Từ Phong này đều không chút nào tương, chính mình những không có ý này cử động, đã thắng được một cái Lâm Huyền Hi hảo cảm..

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Phù lục đổi lá bùa

"Lão tiên sinh, không biết nơi này có không có lá bùa bán ra à?" Từ Phong gặp lão già tỉnh, tiến lên hỏi ý đến.

"Lá bùa? Có đạo là có, bất quá không biết ngươi muốn loại nào?" Lão đầu vẻ mặt cười xấu xa nhìn xem Từ Phong, quý biết rõ trong lòng của hắn đánh thẳng cái gì chủ ý.

"Lá bùa có rất nhiều loại sao? Cái này ta không biết muốn loại nào?" Từ Phong lá bùa đều là Phù lão cho, chính mình không có chính thức tiếp xúc qua, huống hồ dù cho Phù lão biết rõ cũng lười được hướng Từ Phong giải thích, đối với Phù lão cái kia cấp bậc đích nhân vật mà nói, đương nhiên chỉ dùng để tốt nhất.

"Lá bùa có rất nhiều loại, theo thấp đến chiều cao thanh phù, lục phù, kim phù. Phân biệt đối ứng phù cây sinh trưởng quá trình, Thanh sắc mới sinh kỳ, màu xanh lá trưởng thành kỳ, cùng với Kim sắc thành thực kỳ. Màu sắc bất đồng, thu hoạch kỳ bất đồng, Thanh sắc lá bùa ba năm một sản, màu xanh lá lá bùa sáu năm một sản, Kim sắc lá bùa chín năm một sản, cho nên giá tiền của bọn nó kém rất lớn, ngươi muốn loại nào?" Lão đầu nói xong lấy ra ba trương bất đồng lá bùa, thanh, lục, kim ba màu, lá bùa lộ ra có chút sáng bóng, cuối cùng một trương Kim sắc lá bùa cùng chính mình lúc trước dùng giống như đúc, ngoại trừ màu sắc có một chút âm đạm.

Từ Phong chỉ chỉ cái kia trương kim phù, không xác định mà hỏi: "Kim phù muốn bán bao nhiêu tiền một trương đâu này?"

Lão đầu trông mắt hơi híp: "Kim phù, nhưng là phải 300 Huyền Thạch một trương, ngươi có muốn không?"

"Cái gì? 300 Huyền Thạch, còn một trương, như thế nào mắc như vậy?" Từ Phong nghe xong kinh hãi, cao giọng trách móc kêu lên.

"Ngươi cho rằng kim phù là tùy tiện nhặt đấy sao, đây chính là chín năm một thực, được trấp ngâm chín chín tám mươi một ngày về sau, trải qua mấy chục đạo trình tự làm việc, bí chế mà thành, hơn nữa thành thực kỳ phù cây bản thân cành lá cũng không phải sở hữu cũng có thể dùng để làm lá bùa, phải là màu sắc cân xứng mới được, giá tiền này được công nhận giá cả, ta lão đầu không cần phải lừa ngươi một cái con nít chưa mọc lông từ à?" Lão đầu trắng rồi Từ Phong liếc, hiếm thấy vô cùng bộ dạng.

"Ừng ực" Từ Phong nuốt nước miếng, một bộ chân kinh bộ dạng, "Cái kia cái kia, những thứ khác lá bùa bán thế nào? Cái này kim phù quá mắc, ta mua không được mấy trương."

"Những thứ khác, thanh lá bùa mười miếng Huyền Thạch một trương, lục lá bùa 50 miếng một trương." Lão đầu dùng tay gạt quầy hàng, dù bận vẫn ung dung nhìn xem đang tại nhũn mảy Từ Phong.

Vốn cho là một Vạn Huyền thạch đã rất nhiều, đến bây giờ mới phát hiện một Vạn Huyền thạch cũng không quá đáng là 30 vài lá bùa mà thôi, căn bản không coi là nhiều thiếu, ại, Từ Phong thật sâu cảm giác được Huyền Thạch chỗ tốt rồi. Ngày nay cũng không có biện pháp khác, chỉ có thể mua trước nói sau. Hạ quyết tâm, Từ Phong chậm rãi nói đến: "Vậy thì thanh lá bùa 200 trương, lục lá bùa 100 trương, kim lá bùa, kim lá bùa..."

"Đừng bảo là, ta tại đây lá bùa chỉ đổi không bán." Lão đầu một ngum cự tuyệt Từ Phong yêu cầu, trên mặt nói không nên lời cần ăn đòn biểu lộ.

"Không bán, chỉ đổi, không phải nói tốt rồi bao nhiêu Huyền Thạch một trương sao, như thế nào có thể lật lọng đầu này? Ngươi không thể già mà không kính à." Từ Phong tức giận trừng mắt lão đầu, chính mình đứng ở chỗ này lâu như vậy, cuối cùng chỉ là một câu không bán, muốn đánh phát ra từ mình à.

"Ngươi nếu như là phù sư, có thể dùng phù lục để đổi, đáng tiếc ngươi không phải, ta quy củ của nơi này tự là một trương một cấp phù lục có thể đổi mười cái thanh lá bùa, Nhị cấp phù lục có thể đổi lục lá bùa mười cái, kim lá bùa muốn ít nhất Tam cấp phù lục mới có thể đổi, ngươi chỉ cần có là được, ta còn có thể tiến đưa ngươi phù dịch." Lão đầu có lẽ là trường kỳ sống ở chỗ này nhàm chán, cảm Từ Phong làm trò cười.

Phù lục đổi lá bùa, cái này nghe xong, quả thực là vì Từ Phong lượng thân chế tạo, bất quá Từ Phong không có hiển lộ thanh sắc, chỉ là trong lòng mừng thầm, ngươi không phải đùa nghịch ta sao? Ta muốn cho ngươi khóc, "Phù lục đổi lá bùa, ta tại đây phù lục ngược lại là có một ít, là không là dạng gì phù lục cũng có thể à?" Từ Phong vì xác định họ truy hỏi một câu.

"Đối với, chỉ cần là phù lục đều được." Lão đầu nói còn chưa dứt lời, Từ Phong đã bắt khởi trên quầy cái kia một xấp lục lá bùa, rất sợ lão đầu lại đổi ý, xuất ra phù bút, hô hấp gian một trương Chanh sắc Nhị cấp sinh nguyên phù tự huyền nổi giữa không trung, tản ra hào quang, Từ Phong không có dừng lại, một trương có một trương lục lá bùa theo trong tay hiện lên, rồi sau đó biến thành màu da cam sắc Nhị cấp phù lục phiêu nổi giữa không trung.

Lâm Huyền Hi hít lại hai mắt đã hoàn toàn mở ra, Từ Phong móc ra phù bút cái kia khác, lão đầu trong mắt tự hiện lên một đạo lợi hại tinh quang, khoản này cực kỳ Linh Động. Rồi sau đó, Từ Phong hành động kế tiếp, lại để cho Lâm Huyền Hi, con mắt mắt đầy đất, cái này, cái này, thế giới này là làm sao vậy? Như thế nào hỗn loạn đến nước này.

Lâm Huyền Hi không biết dùng cái gì ngôn ngữ để diễn tả lúc này khiếp sợ, đây là vẽ bùa à. Không phải nói vẽ bùa muốn yên tĩnh, không thể đã bị ngoại giới quấy nhiễu ấy ư, hơn nữa quá trình rất chậm chạp, lão đầu ngẩng đầu nhìn Từ Phong liếc, lại xoa bóp trong tay lá bùa, một bộ thâm thụ đã kích bộ dạng.

Rất nhanh, trên quầy lục lá bùa đã đem không có, Từ Phong gạt trong tay phù lục, lau một thanh đồ mờ mờ, những phù lục này, cũng là hao tổn Từ Phong không ít nguyên khí."Ngươi một lần nữa cho ta 282 trương lục lá bùa là được rồi." Từ Phong kiểm lại trong tay phù lục, có 32 trương, kỳ thật cũng không phải không thể họa Tam cấp phù lục, chỉ là như vậy làm sẽ khiến người khác chú ý, Nhị cấp phù sư trấn Thanh Vân vẫn có như vậy mấy vị, Tam cấp tự tựa hồ rất ít rồi, bất quá hẳn tựa hồ không để ý đến tuổi của mình rồi.

Lão đầu nửa ngày phục hồi tinh thần lại, nhìn xem Từ Phong tuổi trẻ khuôn mặt, nào có nửa phần trước khi lười biếng bộ dạng: "Ngươi, ngươi, ngươi như thế nào có thể họa nhanh như vậy? Muốn lá bùa vậy sao? Muốn bấy nhiêu, ngươi cứ mở miệng, ta tại đây vô hạn lượng cung ứng nhu cầu của ngươi, đến, đến bên trong đến, chúng ta tiếp tục..."

Từ Phong cũng đang có ý này, bên này mê hoặc người nhiều lắm, Từ Phong cũng không muốn bị người khác quấy rầy.

Lão đầu đem Từ Phong đưa đến một gian trang trí tinh mỹ phòng nhỏ ở bên trong, về mặt cầu xin đưa cho Từ Phong một xấp lá bùa, lão đầu cái kia

hàng tồn cũng may có không ít, may mắn trước khi tại trên quầy không có phóng bao nhiêu trưng, bằng không đều bị Từ Phong thu về trong túi.

Đương nhiên còn có kim lá bùa, bắt quá lão đầu nhìn xem Từ Phong dùng khao khát ánh mắt chăm chăm vào trong tay kim lá bùa, lão đầu cũng là cắn răng một cái, rút ra một ít điệp, đưa cho Từ Phong: "Về sau, ngươi có cái gì phù lục, nhất định phải ưu tiên bán cho ta, biết không?"

Không đợi Từ Phong đáp ứng, từng tiếng sáng tiếng nói tự xông vào. "Vô Từ Phong, ngươi tại sao lại ở chỗ này?" Chỉ thấy Lâm Huyền Khả dựa cửa mà đứng, đang mặc một kiện màu vàng nhạt liên thể quần trang, nói không nên lời mềm mại uyển chuyển, ánh mắt sáng rỡ lóe ra, lông mi trong nháy mắt.

"Ngươi gọi Vô Từ Phong, là Vũ gia trang người sao? Không nghĩ tới lần trước cứu huyền có thể người là ngươi, không tệ, Vô gia cuối cùng ra một cái Tiểu Thiên Tài rồi. Huyền có thể ngươi tới nơi này làm gì?" Lâm Huyền Hi nghe được Lâm Huyền Khả nói, không khỏi lần nữa thật sâu nhìn Từ Phong liếc.

"Còn hỏi ta, Hậu Thiên tự là sẵn bán đại hội rồi, phụ thân bảo ta vội vàng đem ngài tìm về đi, ngươi không quay về, phụ thân xã giao không đến." Lâm Huyền Khả rất bất đắc dĩ nhìn xem Lâm Huyền Hi, hảo hảo gia không đợi, không nên chạy đến Tinh Vân Các mở cửa hàng, mặc kệ người trong nhà như thế nào phản đối, tự là không nghe, hiện tại tốt rồi, lập tức muốn tổ chức sẵn bán đại hội rồi, gia gia còn ở ở chỗ này, thật không biết hần là nghĩ như thế nào.

"Sẵn bán đại hội? Không có hứng thú, ai yêu đi ai đi, một đám tiểu bối đánh tới đánh lui, không có ý nghĩa..." Lâm Huyền Hi vung tay lên, mặc kệ hội, quay người muốn đi ra.

Lâm Huyền Khả nháy mắt một cái, cố ý đẹp lấy kiều nộn cái miệng nhỏ nhắn diễn giải: "Không quay về tự không quay về, đợi đến lúc di nhỏ đi rồi, nhìn ngươi làm sao bây giờ, hôm nay ta thể nhưng mà tận mắt thấy võ phi minh, ta dự định đến trong nhà của chúng ta rồi..."

Lời này không nói còn bỏ đi, chỉ thấy Lâm Huyền Hi, vừa mới còn kéo dài bước chân, lập tức kéo căng, rồi sau đó 'Vèo' một tiếng biến mất ở trước mắt, chỉ còn một đôi thiếu niên, thiếu nữ tại chỗ cũ, hào khí trong nháy mắt trở nên có chút vi diệu ...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Sai Đầu Phượng

"Vô Từ Phong, làm sao ngươi tới đến ông nội của ta tại đây đến rồi? Ngươi muốn mua vật gì không, phải biết rằng ông nội của ta nơi này chính là không có vật gì tốt." Lâm Huyền Khả gặp gia gia đã về nhà, đem hẹp dài con ngươi nhìn về phía lấy Vô Từ Phong.

"Ta tới nơi này là mua một ít lá bùa, không biết nơi này là gia gia của ngươi cửa hàng, ha ha." Vô Từ Phong cảm thấy toàn thân có chút không được tự nhiên, lại không biết nói cái gì đó, chỉ có thể cường tự cười vui đạo.

"Mua lá bùa? Ngươi muốn vật kia làm cái gì, chứ không phải là ngươi là phù sư?" Lâm Huyền Khả không có chút nào phát giác được Từ Phong không được tự nhiên, lúc trước từ biệt chỉ về sau, Lâm Huyền Khả không chỉ một lần đối với Từ Phong sinh ra hiếu kỳ tâm tư, đây rốt cuộc là như thế nào một thiếu niên, như vậy đặc biệt, ngày nay lại là ở chỗ này nhìn thấy hần, vốn là còn tưởng rằng hội vào ngày mai sẵn bán trên đại hội.

"Coi như là a, ta chỉ biết họa đơn giản một chút phù lục, như là đã không có việc gì, ta tự cáo từ trước." Từ Phong đơn giản ứng một câu, tự phải ly khai, Lâm Huyền Khả hiển nhiên không muốn cùng lần trước như vậy qua loa tự phân biệt, nàng không rõ, thiếu niên khác tự là đuổi đều đuổi không đi, Võ Từ Phong mỗi lần đều một bộ không kiên nhẫn bộ dạng, chính mình lớn lên về phần như vậy lại để cho nhân sinh ghét à.

"Không được, lời nói không có nói rõ ràng, ngươi không cho phép đi." Lâm Huyền Khả đôi mi thanh tú nhăn lại, tự đứng tại nơi cửa, một bộ ngươi không nói rõ ràng tự không cho phép đi tư thế.

Từ Phong hai gò má lập tức hồng , hắn thấy rõ ràng Lâm Huyền Khả hếch đầy đặn bộ ngực, trong tầm mắt hai cái nghịch ngợm bé nhỏ con run rẩy, phải biết rằng đối với Từ Phong loại này đối với chuyện nam nữ một tình khiết hai bạch tiểu nam sinh mà nói, không thể nghi ngờ là rất có lực sát thương, Từ Phong vội vàng đưa ánh mắt thiên hướng nơi khác, cái này không nhưng tốt, lẹch lẹch. Chỉ thấy Lâm Huyền Khả sắc mặt lập tức âm trầm xuống, chẳng lẽ mình liền xem đều nhìn không được à.

"Võ Từ Phong, ta muốn giết ngươi." Lâm Huyền Khả cắn răng nhỏ, vung vẩy lấy phần nộ nắm đấm, tức giận lấy hướng Từ Phong nên đi qua.

Từ Phong có chút mộng, ta lại không phải cố ý xem, hiện tại dù cho muốn giải thích cũng khó rồi, thừa dịp Lâm Huyền Khả công kích một cái không đương, nhanh chóng xoay người, sau đó cướp đường mà trốn, chỉ còn Lâm Huyền Khả một người trong phòng nổi trận lôi đình...

'Hô' ra một hơi, Từ Phong lâu một ản dấu một hồi gặp Lâm Huyền Khả chưa cùng đến mới như trút được gánh nặng. Thật sự là quá hung hiểm rồi, cùng nữ sinh cùng một chỗ, vừa mới hay vẫn là về mặt ôn hoà, đảo mắt tự trời u ám, biến hóa này cũng quá nhanh đi, được rồi hay là đi tìm Hâm Nhi a.

"Tiểu cô nương, ngươi vừa ý cái gì? Cứ nói với ta, không có ta khâu thiếu mua không được đồ vật." Chỉ thấy Hâm Nhi bên cạnh đi theo hai người đứng là đương viết tại khôn cùng trong rừng rậm khâu Dật Phàm cùng đủ Từ Hào, hai người chính hướng thanh tú Hâm Nhi đại xum xoe, bày ra sẽ vì Hâm Nhi vung tiền như rác bộ dáng.

Hâm Nhi cái đó sẽ nghĩ tới sẽ dụng phải tình huống như vậy, bản đến chính mình hào hứng rất cao, một ít kỳ lạ quý hiếm vật cổ quái xem chính mình không kịp nhìn. Lại không biết như thế nào bị trước mắt hai người này quán lên, muốn rời khỏi, thế nhưng mà ca ca còn không có trở lại, chỉ có thể như vậy kiên trì, đi lên phía trước, không rảnh mà để ý không hồi.

"Tiểu cô nương, ngươi xem cái này trăm gài tóc còn lúng túng a." Nói xong khâu Dật Phàm theo bên cạnh quầy hàng bên trên cầm lấy một chỉ nhan sắc tươi đẹp trăm gài tóc, trăm gài tóc một khối, lộ ra hồ phách sáng bóng, trăm nơi cuối là một khóa phát ra u Lam Quang trạch tinh thể, đúng là vừa rồi Hâm Nhi nhìn trúng cái kia một chỉ, bị cái này hai cái hoàn khố xem tại trong mắt.

"Công tử thật sự là hảo nhân lực a, ta tại đây đồ tốt nhất tự là cái này Sai Đầu Phượng, ngươi cho rằng công cỡ nào tốt, còn có cái này hoa tai, thế nhưng mà hiếm thấy mất mèo thạch, phối hợp cô nương dung mạo, quả thực tự là tuyệt phối a. . ." Chủ quán nhìn thấy có thịt mỡ có thể làm thịt, không ngại vỗ một hồi mã thí tăng bóc.

"Cũng không nhìn thiếu niên là ai? Ta vừa ý đồ vật, còn có thể kém. Nói đi, cái này cây trăm bao nhiêu Huyền Thạch?" Khâu Dật Phàm thần thái kiêu căng, một bộ vênh mặt hất hàm sai khiến bộ dạng, chỉ làm cho bên cạnh đủ Từ Hào hâm mộ, sớm biết như vậy chính mình nên mở miệng trước rồi, cô nương này tuy nhiên quần áo mộc mạc, nhưng là cái này cổ hút bụi khí tức thì không cách nào che dấu, nếu có thể âu yếm vậy cũng tự thật là khéo rồi.

"Không nhiều hay không, xem xét công tử tự là người biết nhìn hàng xịn, tự thu ba Thiên Huyền thạch a." Chủ quán rất là thịt đau, tựa hồ rơi xuống rất lớn quyết tâm, mới dứt bỏ cho khâu Dật Phàm.

"Cái gì, ba Thiên Huyền thạch, ngươi tại sao không đi... Bất quá ba Thiên Huyền thạch mà thôi, dễ nói dễ nói." Kẻ đàn cũng biết, nhất định là chủ quán tại rao giá trên trời, bất quá khúc nhạc dạo đã đánh tốt rồi, khâu Dật Phàm như thế nào lại gây ông đập lưng ông , huống chi lại đang nữ nên trước mặt.

Nghe được cái giá tiền này, Hâm Nhi khuôn mặt nhỏ nhắn đều có chút đỏ bừng, cùng Từ Phong đồng dạng, từ nhỏ đứng ở Vũ gia trang, Hâm Nhi đối

với ngoại giới tiếp xúc cũng rất ít, trên người nàng không có liền một cái Túi Trừ Vật đều không có, chớ nói chi là có bao nhiêu Huyền Thạch rồi, nghe xong cái giá tiền này, trên mặt cũng là một mảnh ửng đỏ.

"Thế nào, ngươi thích không? Nói cho ta biết, ngươi tên là gì, ta sẽ đem nó tặng cho ngươi." Khâu Dật Phàm đắc ý quét đủ Từ Hào liếc, ánh mắt nóng rực nhìn xem võ Hâm Nhi.

"Ta, ta. Ta không muốn đồ đặc của ngươi." Võ Hâm Nhi lách qua khâu Dật Phàm muốn rời đi. Thế nhưng mà khâu Dật Phàm như thế nào sẽ bỏ qua nàng, cả hai giằng co ở bên trong, võ Hâm Nhi đột nhiên không chạy, trong tầm mắt một bóng người càng ngày càng rõ ràng rồi, không tệ, đúng là ca ca của nàng trở lại rồi.

"Hâm Nhi, ngươi đang làm gì đó?" Võ Từ Phong trực tiếp không để ý đến trước mắt hai người, hỏi hướng Hâm Nhi. Hâm Nhi trực tiếp chạy đến Từ Phong bên người, lúc này đây khâu Dật Phàm thế nhưng mà không dám lại ngăn trở, tựa là lại mượn hân cái gan, hân cũng không dám a.

"Đây không phải Từ Phong huynh sao. Còn nhớ rõ tiểu đệ hai người sao? Cái kia viết khôn cùng rừng rậm từ biệt, tiểu đệ thế nhưng mà quai niệm vô cùng a." Đủ Từ Hào đối với khâu Dật Phàm khiến một cái ánh mắt.

"A, đúng đúng, cái kia viết nhờ có Từ Phong huynh xuất thủ tương trợ, còn chưa tới kịp cảm kích đâu này?" Khâu Dật Phàm cũng không có người thường, rất nhanh bày chính thái độ, đem vừa mới cái kia mảnh vụn trực tiếp nhảy qua.

Hân muốn tránh cũng không nhìn Từ Phong có nguyên ý hay không rồi, Từ Phong lại không ngốc, xem Hâm Nhi phản ứng, khẳng định thụ trước mắt cái này lưỡng tên bại hoại cận bã đùa giỡn: "Tiện tay mà thôi, chi là không nghĩ tới hai vị cùng xá muội còn nhận thức, ồ, lần đầu gặp mặt tiểu muội tựa tiếp nhận hai vị như vậy quý trọng lễ vật đâu rồi, ngươi để cho ta cái này làm ca ca tình làm sao chịu nổi." Nói xong theo khâu Dật Phàm trong tay đem cái kia Sai Đầu Phượng cầm đi qua, đưa cho Hâm Nhi.

"Cảm ơn ca ca." Hâm Nhi vui vẻ tiếp nhận cây trâm, tiểu trên mặt nổi lên tràn đầy hạnh phúc lúm đồng tiền.

Khâu Dật Phàm tâm thế nhưng mà tại nhỏ máu, cái kia cây trâm là ta tặng cho ngươi, ngươi có lẽ cảm ơn ta mới được là, như thế nào, như thế nào, bất quá hân là giận mà không dám nói gì.

Đủ Từ Hào ở một bên cười trộm, thẳng này ăn trộm gà bắt thành còn mất nắm gạo, mới vừa rồi còn cho ta tranh, hiện tại đáng đời.

"Đa tạ Dật Phàm huynh ý tốt rồi, dạng như vậy hào huynh, lễ vật của ngươi đâu này? Xá muội đối với ngươi cũng rất là kính trọng. Tiểu muội ngươi còn vừa ý cái gì, nhường cho con hào huynh tặng cho ngươi." Từ Phong kỳ thật cũng không thích sửa chữa người, chi là phát sinh ở muội muội của mình trên người, nếu như không đòi lại một điểm gì đó Từ Phong sẽ cảm thấy trong nội tâm không thoải mái.

"Tựa cái kia cây trâm, cùng cái này một đúng đích." Hâm Nhi dùng ngón tay chỉ quầy hàng bên trên một cái khác chỉ ngang nhau xinh đẹp trâm gài tóc.

Đủ Từ Hào biết rõ không tránh thoát, sớm biết như vậy vừa rồi nên mượn cớ đã đi ra, vung tay lên: "Đã, Hâm Nhi muội Muội Hi hoan, ta tự nhiên không thể phạt ý của nàng, cái này cây trâm muốn bao nhiêu Huyền Thạch?"

"Không đắt không đắt, năm Thiên Huyền thạch mà thôi." Chủ quán vẻ mặt nếp mày đều cười bình rồi.

5000, khâu Dật Phàm yếu ớt tâm linh bị thật sâu an ủi thoáng một phát, đủ Từ Hào thật muốn nổi giận, cái này giá trường cũng quá nhanh đi. Hết cách rồi, hai người nhỏ máu thanh toán Huyền Thạch, không đợi Từ Phong mở miệng, tựa xám xịt chạy ra, quý biết rõ kế tiếp còn hội chuyện gì phát sinh, chi còn Từ Phong cười mở miệng cười, đem vừa rồi cùng Lâm Huyền Khả ở giữa phiền muộn quét qua quét sạch.

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Xà tiên thảo

Trong sinh hoạt một ít tiểu sự việc xen giữa rất nhanh cũng sẽ bị thời gian chỗ hòa tan, nhất là sẵn bản đại hội trước đoạn thời gian này, chung quanh từ từ nóng bỏng không khí xuống, sở hữu đều chậm rãi hòa tan. Chỉ vì ngày hôm nay đến, ngày hôm nay toàn bộ trấn muôn người đều đổ xô ra đường, phố lớn ngõ nhỏ cửa hàng cửa phòng trói chặt, trước mọi người ủng sau đám, tranh nhau chạy tới Thanh Vân Trấn Đông mặt quảng trường, e sợ cho đi trễ, tìm không thấy tốt vị trí.

Vũ gia trang thiếu niên, các thiếu nữ sáng sớm liền từ trong lúc ngủ mơ tỉnh lại, tại võ Hạo Nhiên dưới sự dẫn dắt, một đoàn người tinh thần vô cùng phấn chấn hướng quảng trường đi đến. Trên đường đi gặp được đều là cuồng nhiệt đám người, mang theo gia mang nhỏ, xem một chuyến này tiểu bối cũng là khí huyết sôi trào, một loại miêu tả sinh động hào hùng tại giữa bộ ngực nhộn nhạo.

Xuyên qua chặt như nêm cối dòng người, Vũ gia trang một chuyến đi vào chuyên môn trên khán đài, Từ Phong ba người thì là bị dẫn tới trong tràng vị trí. Xa xa tựa chừng kiến bên cạnh Lý gia trang người, "Đây không phải Võ gia võ Hạo Nhiên ấy ư, năm ngoái kẻ cuối tư vị còn không có thụ đủ ấy ư, lúc này đây có phải hay không muốn ôn chuyện cũ a." Lý gia dẫn đội Lý Kiếm chỉ vào Võ gia vị trí, miệng đầy châm chọc cười vang lầy.

"Lý Kiếm, người cũng tựa xứng được với phía sau người cái kia một chữ, quả nhiên người cũng như tên a. Nếu kêu lên 'Tiện' cũng chỉ một mình người." Võ Hạo Nhiên như vậy bạo tính tình làm sao có thể hội dễ dàng tha thứ, Võ gia người cũng là âm âm đại cười.

"Có loại lặp lại lần nữa..." Lý Kiếm đứng dậy, chỉ vào võ phi mình cái mũi, mắng.

Người bên cạnh xem xét Lý gia cùng Võ gia muốn đánh, vội vàng phát cờ hò reo, trong nháy mắt lần át cả tràng tiếng động lớn xôn xao, mùi thuốc súng lập tức nồng đậm. Sẵn bản đại hội cũng không phải vô cùng đơn giản một cuộc tỷ thí, trong đó quan hệ đến gia tộc trong ba năm thế lực phân chia, đồng thời thêm trước khi vài lần tranh chấp, sớm đã thoát ly vốn là quỹ tuyến, khiến cho trận đấu trở nên càng thêm rắc rối phức tạp.

Bên này đang muốn động thủ, trung ương trên đài cao, xuất hiện bóng người. Lâm Huyền Hi, con hắc Lâm Kiếm lăng, Lục thị thương hội lục hồng sinh, Thẩm thị thương hội trăm trước long lạnh, Võ gia Trang Vũ thiên Kiệt, Lý gia trang Lý sĩ từng, Trần gia trang Trần Nguyên Bách, còn có trấn Thanh Vân một ít gia tộc khác cùng người có danh vọng vật đều tại trên đài an vị, nhất thời trong tràng an tĩnh rất nhiều.

Từ Phong lúc này cùng một đám người trẻ tuổi đứng tại trong sân rộng, chính lo lắng chờ đợi đại hội bắt đầu, hiện tại Từ Phong thế nhưng mà như đứng đồng lửa, như ngồi đồng than. Bởi vì ở bên cạnh hắc cách đó không xa, Lâm Huyền Khả chính hung dữ trừng mắt hắc, nếu không là cổ kỵ bên người có người, nhất định sẽ nhào lên, hung hăng cắn Từ Phong mấy ngụm.

"Yên tĩnh" một tiếng xuyên thấu toàn trường tiếng quát, ở đây bên trên mỗi người bên tai nổ vang, Lâm Huyền Hi thay đổi trước khi tại Tinh Vân Các lười nhác trạng thái, ngồi nghiêm chỉnh, sắc mặt nghiêm cẩn. "Ta cũng không nói nói nhảm, về phần quy tắc mọi người trong nội tâm tĩnh tâm, ta tuyên bố sẵn bản đại hội hiện tại bắt đầu." Lâm Huyền Hi không có dong dài, trực tiếp tuyên bố đại hội bắt đầu, trên trận nhiệt tình trong nháy mắt bị phiền, tiếng la như sấm.

Lâm Kiếm lăng cùng hắc của hắc gia chủ bắt đầu nhìn nhau cười cười, đối với hắc cha hắc cũng là cũng là không có cách nào, nếu như không phải lão đầu từ cảm thấy hứng thú sự tình, hắc là chẳng muốn nói nhiều lời nói. "Đầu tiên hoan nghênh chư vị đến đây, ta trấn Thanh Vân tuy nhỏ, nhưng thượng

vỗ làn gió không thể thiếu. Hôm nay ba năm một lần săn bắn đại hội lại một lần nữa bắt đầu, từ xưa anh hùng xuất thiếu niên, đứng ở dưới mặt chính là tất cả gia văn bối, cũng là kiệt xuất thiếu niên, bọn hắn lập tức muốn bắt đầu một hồi vật lộn.

Phía dưới ta đến tuyên bố trận đấu theo một qui tắc: Hạng thứ nhất, cùng những năm qua đồng dạng, người dự thi tùy cơ hội tiến vào rừng rậm, tại ba ngày thời gian nội, săn bắt Yêu thú, thu hoạch Linh Tinh, ba Viết Hậu lúc này dùng Linh Tinh số lượng cùng phẩm giai đến phân ưu khuyết, nhớ kỹ đây là một hồi cá nhân đích tranh đoạt, thi đấu trong không cho phép suy giảm tới người khác tính mệnh, nếu không đem bị thủ tiêu tư cách, đương nhiên trước top 3 sẽ có hậu đãi ban thưởng, nghe rõ ràng sao?" Lâm Kiếm lăng đứng phía trước đài hướng mọi người giảng nói, hắn cũng không thể như lão đầu tử như vậy..."

Cùng trước khi nghe được không sai biệt lắm, hạng thứ nhất tại tuyên bố sau khi chấm dứt rất nhanh đã bắt đầu. Từ Phong không có gì nghi vấn, cùng với Từ Minh, vỗ lổ lẫn nhau nhắc nhở vài câu, tựu dọc theo phương hướng bất đồng, hướng khôn cùng rừng rậm chạy tới, rất nhanh tựu biến mất tại rậm rạp trong rừng rậm..

Một vào núi rừng Từ Phong thì có một loại không hiểu cảm giác thân thiết, từ nhỏ tựu ưa thích đi không người hoang dã ở bên trong, cùng tranh hoa điều cá trùng làm bạn, loại này yên tĩnh tường hòa không khí lại để cho Từ Phong toàn thân lỗ chân lông đều tại tự do hô hấp.

Đại khái xác nhận thoáng một phát phương hướng, tựu ngựa không dừng vó hướng rừng cây ở chỗ sâu trong phi đi, Từ Phong trong nội tâm tĩnh tường, bên ngoài mặc dù có chút Yêu thú, bất quá phần lớn là một cấp, Linh Tinh xuất hiện xác suất cũng không lớn, dùng chính mình thực lực bây giờ đối phó Nhị cấp Yêu thú, dư xài, Tam cấp đấy sao, Từ Phong không có thử qua, bất quá phối hợp chính mình bạo không phù, có lẽ có sức liều mạng. Bạo không phù tựu là Từ Phong trước khi đặc chế Truyền Âm Phù, đối phó huyết cuồng mãnh thời điểm dùng qua.

Đã qua ước chừng một canh giờ, Từ Phong đi vào một giòng suối nhỏ trước, đỡ xuống mặc đao, rót đầy túi nước, rửa mặt về sau, dọc theo Yêu thú ở bên cạnh bờ dấu chân lại truy tung dưới đi. Lại không có chú ý tới sau lưng một thân cây sau có một đoàn bóng mờ, cũng nhanh chóng đi theo...

Tìm đã hơn nửa ngày đều không có chứng kiến nửa cái Yêu thú bóng dáng, Từ Phong không thể làm gì mệt mỏi ngồi ở trên nhánh cây, cau mày, tiếp tục như vậy có thể không làm được a, tìm không thấy Yêu thú, nơi nào đến Linh Tinh. Chính nghĩ ngợi, cúi đầu lơ đãng phát hiện, tại tay trái bên cạnh hai mươi mấy mét xa thương rêu thật sâu thạch đầu đằng sau mọc ra một cây xinh đẹp thực vật, Từ Phong nhận ra, đây chính là xà tiên thảo, do trường thành xà tiên nước đổ vào mà sinh, thành thực xà tiên thảo có thể cho Yêu thú, nhất là loài rắn khai linh trí, nhanh hơn tiến hóa tốc độ.

Từ Phong nằm mơ cũng thật không ngờ ở loại địa phương này gặp được xà tiên thảo, nghe đồn xà tiên thảo sinh trưởng tại âm u, ẩm ướt trong hoàn cảnh, cực kỳ khó được, xà tiên thảo trải qua đặc thù phối trí nước thuốc, đối với linh thức tu luyện rất có ích lợi, đồng thời tại gieo trồng xà tiên thảo địa phương về bùa, bình thường cổ nguyên Phù Hội kèm theo thần thức chữa trị, đương nhiên xà tiên thảo còn có những thứ khác công hiệu, bất quá trước muốn nắm bắt tới tay mới được là.

Từ Phong cẩn thận từng li từng tí trên tàng cây từng khúc suu tầm xà tiên thảo phụ cận, hắn biết rõ xà tiên thảo chung quanh nhất định sẽ có Yêu thú trông coi, hơn nữa độc họ sẽ không thấp, theo xà tiên thảo phụ cận không có một ngọn cỏ có thể xem đến, tìm thật lâu, ngoại trừ có chút gió thổi cỏ lay, bên tai hoàn toàn yên tĩnh, chẳng lẽ không có sao, chắc chắn sẽ không.

Rốt cục, Từ Phong đã tìm được, không khỏi kinh ngạc một thân mồ hôi lạnh, tại chính mình cư trú đại thụ bên cạnh một thân cây trung ương, rậm rạp lá cây thấp thoáng xuống, một đầu dài ước hơn một trượng, toàn thân xanh tươi ướt át con rắn nhỏ, chính phun đồ tươi lười rắn, nhìn chăm chăm chăm vào Từ Phong.

Muốn chạy trốn là chắc chắn sẽ không, Từ Phong do dự một chút, vốn là lấy ra một tờ bạo không phù, cảm thấy không được, lại thay đổi một trương Hóa Diễm phù, cách không tựu ném hướng con rắn nhỏ phương hướng, tại ở gần xà vị trí hóa thành một đám Hóa Diễm thiêu đốt ra, Từ Phong cẩn thận quan sát con rắn nhỏ phản ứng, chỉ thấy tại Hóa Diễm phù nổ bung một khắc này trước, Tiểu Thanh Xà ngay tại chỗ cũ biến mất, lại xem xét, đã tại xà tiên thảo bên cạnh rồi.

Cái này, chứng kiến Tiểu Thanh Xà như thế nhanh chóng phản ứng, Từ Phong lập tức không biết làm sao, song phương cũng nhất thời lâm vào cục diện bế tắc...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Thốn Mang xà

Tốc độ thật nhanh, Từ Phong âm thầm may mắn không có hành động thiếu suy nghĩ. Cái này thử một lần chi về sau, trên trận lại lâm vào yên tĩnh bên trong, không biết như thế nào cho phải.

Tiểu Thanh Xà thì là thích ý đem thân thể bản , lười biếng phơi nắng lấy buổi trưa ánh mặt trời, bất quá Từ Phong biết rõ, một khi có như vậy một tia động tĩnh, cái này con rắn nhỏ tốc độ nhưng là sẽ muốn mạng người . Cái này có thể như thế nào cho phải a, liệu mạng tốc độ khẳng định không được, mà hòa ngược lại là đối với nó có nhất định được lực uy hiếp, có lẽ có thể mượn thoáng một phát ...

Vậy thì dùng hóa a, bất quá phải cẩn thận đừng tổn thương xà tiên thảo rồi, Từ Phong tiện tay ném ra nhất trương phù lục, cố ý thiên hơi có chút, Tiểu Thanh Xà nhổ ra một cổ nọc độc, lá bùa dính vào sau khoảng cách pha tạp không chịu nổi, không có tới gấp thiếu đốt tự rút xuống. Tiểu Thanh Xà đắc ý giương lên lớn nhỏ cổ nắm tay đầu lâu, tựa hồ rất khinh bỉ nhìn một chút rơi trên mặt đất phù lục.

Ta cho ngươi hung hăng cần quấy, Từ Phong liên tiếp xuất ra hơn mười trương Hòa Diễm phù ném đi đi ra ngoài, Tiểu Thanh Xà thể nhưng mà bề bộn mở, một cổ nọc độc kích xạ mà ra, Từ Phong không cam lòng, tiếp tục chịu. Như vậy không có qua mấy cái hiệp, Tiểu Thanh Xà tự hút hơi rồi, mới vừa rồi còn mượt mà thân thể đã trở nên hơi khô quắt rồi, rốt cục tại còn sót lại mấy cái phù lục tiến đến lúc, Tiểu Thanh Xà tránh ra vị trí, trốn hướng nơi khác.

Từ Phong chờ cái này một cái không đương đã rất lâu rồi, 'Vèo' từ phía trên mà xuống, cấp tốc vọt tới xà tiên thảo bên cạnh, tiện tay tại thân thể bốn phía vung ra hơn mười trương bạo không phù, tại phù lục bạo tác tiếng oanh minh ở bên trong, dùng sớm đã chuẩn bị cho tốt hộp gỗ, đem xà tiên thảo cả gốc cắt vào trong hộp, rồi sau đó dùng mượn nhờ một trương bạo không phù lục đầy, đem chính mình ném ra vài chục trượng bên ngoài, rồi sau đó cũng không quay đầu lại, thúc dục toàn thân nguyên khí, chạy như điên .

Tiểu Thanh Xà thể nhưng mà phần nộ rồi, vốn là né tránh nhất trương phù lục, không đợi quay người, xà tiên thảo đã bị người áp dụng, trở lại muốn phải phản kích, lại bị một hồi không khí bạo tác cho xông đầu óc choáng váng, chung quanh một mảnh đông cứng bừa bộn, đợi đến lúc có thể xông đi lên thời điểm, người nộ tại lại một tiếng vang thật lớn sau bay đến xa xa, lửa giận công tâm, Tiểu Thanh Xà tại trong bụi cỏ cấp tốc đuổi theo.

Dùng mặc đao cho mượn bạo không phù lục chi về sau, cũng có chút hối hận chính mình lỗ mãng rồi, đây không phải còn muốn liều tốc độ à. Vừa quay đầu lại, quả nhiên, Tiểu Thanh Xà đã đuổi tới cách đó không xa rồi, hiện tại kiếm đã ở trên đây, không có đường quay về rồi, tác họ chiến đấu tới cùng a. Từ Phong thỉnh thoảng cho rắn lục chế tạo một chút phiền toái, Hòa Diễm phù, bạo không phù, Thổ Thuần phù... Đoạn thời gian này chính mình nghiên cứu phù lục thành quả, từng cái tại Tiểu Thanh Xà trên người thi triển ra, ngược lại là sử dụng tốc độ chậm thiệt nhiều.

Không có bao lâu, Từ Phong liền phát hiện một cái hiện tượng, Tiểu Thanh Xà trên mặt đất tốc độ rất nhanh, thể nhưng mà một khi lâm không sẽ lâm vào ngẩn ngui dừng lại, cái này dừng lại tuy nhiên rất ngắn, bất quá đối với Từ Phong mà nói vậy là đủ rồi. Chứng kiến phía trước đại thụ, Từ Phong nhảy lên tự nhảy đi lên, Tiểu Thanh Xà sau đó đuổi tới cũng không có dừng lại, tự lực nhảy lên, tự hướng bên trên nhảy, trên không trung thời điểm, đầu lâu lơ lửng, ánh mắt hung ác.

Lúc này, Từ Phong mặc dù có công pháp có thể dùng, bất quá còn chưa tới quyền tùy tâm sinh cảnh giới, cũng nên có một tự lực quá trình, Từ Phong trước khi đến tuy nhiên cẩn thận nghiên cứu đi một tí chuyên môn giải độc phù lục, nhưng mà ai biết quân không dùng được, nếu là một cái sơ sẩy, dính vào nọc độc, thể nhưng mà ngay cả mạng sống cũng không còn. Hay vẫn là dùng mặc đao a, cái này Từ Phong đã hết sức quen thuộc rồi.

Thừa dịp, Tiểu Thanh Xà trên không trung không có gắng sức điểm, Từ Phong hung hăng đem mặc đao nện xuống dưới, cả hai dùng tốc độ kinh người đụng vào nhau. Trong lúc, Tiểu Thanh Xà lại nhổ ra đại lượng nọc độc, ý đồ ăn mòn thân đao, thế nhưng mà mặc đao không chút nào không tổn hại, dùng Thiên Quân xu thế kích tại Tiểu Thanh Xà Thanh sắc trên đầu, chỉ sau bình đập trên mặt đất, ầm ầm rung động. Từ Phong lẳng lặng đứng trên tảng cây, chứa đầy Nguyên lực, chỉ cần có phía dưới có một tí xúc động tĩnh, Phần Thiên Quyền sẽ trút xuống mà xuống.

Bốn phía im ắng, chỉ có phong chạy tới trốn đi thổi đi trầm mặc.

Bụi đất tan hết chỉ về sau, phía dưới tình cảnh lại để cho Từ Phong có chút dở khóc dở cười. Tiểu Thanh Xà đầu bị sống sờ sờ áp thành bánh thịt, kỳ thật thể gian vật có tất cả dài ngắn, đối trước mắt Yêu thú mà nói tốc độ cùng độc họ là ưu thế của nó, thế nhưng mà thân thể cường độ nhưng lại ngay cả một cấp Yêu thú cũng không bằng, Từ Phong không để cho nó cận thân cơ hội, cho nên Tiểu Thanh Xà độc họ cũng tự phát huy không đi ra rồi.

Cứ như vậy đã xong, Từ Phong dở khóc dở cười nhặt lên địa một cái đằng trước trạm Thanh sắc hạt châu, lau đi mặc đao nọc độc rồi đi rồi. Rất quá nhiều lâu, vốn là ly khai địa phương, vang lên tất tiếng xột xoạt tốt tiếng bước chân, người đến cầm lấy chết đi Tiểu Thanh Xà, trong miệng làm như thì thảo lắm bầm: "Trọng mạng xà vậy mà cũng chết tại trong tay của ngươi, có thể a..."

Từ Phong trải qua cái này một hồi giày vò, thể xác và tinh thần đã có chút ít mệt mỏi, tìm khối đất trống, vừa muốn ngồi xuống nghỉ ngơi, chợt nghe đến phía trước truyền đến đinh đinh đang đang tiếng đánh nhau. Đây ra tầng tầng che lấp, Từ Phong hí mắt, chứng kiến đối diện hai nhóm người mã đã chiến làm một đoàn, tại bọn hấn bên cạnh có một chi đã hấp hối Nhị cấp Yêu thú đã tông heo, không hề nghi ngờ, nhất định là bởi vì cướp đoạt chiến lợi phẩm nguyên nhân đánh lên.

Từ Phong nhớ rõ cái này hai nhóm người, trong đó hai người là Lâm Tư tư cùng lâm minh, bọn hấn cùng Lâm Huyền Khả đều là Lâm gia, Lâm Huyền Khả không biết ở nơi nào. Đối diện ba người là Trần gia trang : Trần Vũ tiểu, Trần Vũ thẩm, Trần Vũ sóng lớn.

Từ Phong nhất thời cảm thấy nghi hoặc, bọn họ là thể nào tụ cùng một chỗ, đoạn đường này Từ Phong không phải là không muốn cùng Từ Minh còn có võ lữ tụ tập cùng một chỗ, thế nhưng mà mệnh mệnh rừng rậm, như thể nào đi tìm, tác họ cũng tự thôi rồi.

Lâm Tư tư hai đầu lông mày cùng Lâm Huyền Khả có chút giống nhau, có cổ Xuất Trần khí tức, khuôn mặt mỹ lệ, chỉ là đôi má so Lâm Huyền Khả nở nang chút ít, bớt chút sờ sờ động lòng người hàm súc thú vị. Lâm Tư tư tay cầm một thanh dài nhỏ lợi kiếm, ngăn Trần Vũ thẩm công kích, chỉ vào Trần Vũ thẩm cái mũi máng: "Cái thứ không biết xấu hổ, rõ ràng là chúng ta hai người vất vả đánh tới chiến lợi phẩm, dựa vào cái gì các ngươi muốn tới đoạt."

"Ồ, lời này cũng không thể như vậy giảng a, ngươi cũng không phải không có mắt, cái này đã tông heo thế nhưng mà chết ở dưới kiếm của ta, cái gì gọi là đoạt, cái này vốn nên là như vậy ta Trần gia đoạt được, chê cười, trước thu thập các ngươi hai người nói sau." Trần Vũ thẩm sắc mặt vũ mị xinh đẹp, đáng người nhưng có chút nhỏ gầy, nhưng là công kích xác thực dị thường lăng lệ ác liệt, Lâm Tư tư có chút chống đỡ không được.

"Chết ở dưới kiếm của ngươi? Trần Vũ thẩm ngươi da nặt thế nhưng mà đủ dày, chúng ta vừa đem Yêu thú đã bại, đang muốn thu thập, lại chui ra ngươi bức này mặt hàng, Trần gia quả nhiên là xứng đáng cái tên." Nét mặt đầy vẻ giận dữ lâm minh cười lạnh hai tiếng, tay cầm một thanh rộng rãi búa, cùng Trần Vũ tiểu, Trần Vũ sóng lớn hàm đấu cùng một chỗ.

"Đội thu thập các ngươi, xem miệng còn có cứng hay không." Trần Vũ thẩm bị máng hiển nhiên cũng là nổi giận, tràng diện đánh nhau cũng lập tức lửa nóng, trong lúc nhất thời Lâm Tư tư cùng lâm minh lâm vào hạ phong, tình huống lập tức nguy cấp .

Từ Phong hí mắt mắt xem lấy hết thảy trước mắt, hấn đang do dự muốn hay không ra tay. Một cái Hắc Ảnh lặng lẽ từ phía sau lên đi lên, dùng sét đánh không kịp bưng tai tốc độ đào ra trên mặt đất đã tông heo Linh Tinh tự hướng Từ Phong bên này chạy tới...

Lâm Tư tư, lâm minh cùng Trần Vũ tiểu, vũ thẩm, vũ sóng lớn chính chiến làm một đoàn, phát hiện song phương chịu tranh đấu đồ vật bị người nhanh chân đến trước, đều không hẹn mà cùng ngừng lại, Trần gia ba người không chút suy nghĩ, tự đuổi theo, đến miệng thịt mỡ làm sao có thể khiến nó lại phi đầu rồi, Lâm Tư tư tắc thì giữ chặt lâm minh, ý bảo lâm minh không cần qua gấp, coi chừng theo ở phía sau, yên lặng theo dõi kỳ biến.

Từ Phong đầu nhất thời có chút mộng, cái kia đoàn Hắc Ảnh rõ ràng cho thấy chạy hẩn đến, tại khoảng cách vài mét khoảng cách tụt bỏ tới một đạo kiếm khí, kiếm khí lại không có gì lực sát thương, xoáy lên trên mặt đất tăng tăng tro bụi, tụt theo một hồi sương mù tan hết, mọi nơi không minh gian, trên mặt đất ngoại trừ một thân hắc y, đã không có người ảnh, mà lúc này Trần gia ba người đã đi vào Từ Phong trước mặt, nộ khí trùng thiên, hết thấy tựa hồ không cần nói cũng biết...

(cầu cất chứa, cầu đề cử)

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Thơm quá

"Vô Từ Phong? Không nghĩ tới Vô gia người vậy mà mai phục tại tại đây, còn làm ra loại này hoạt động, thật sự là không biết liêm sỉ a." Trần Vũ thẩm cắn răng, giọng cảm hận nói ra.

"Liêm sỉ? Người Trần Vũ thẩm cũng xứng, rõ ràng là người trước đoạt chúng ta, làm sao lại không cho phép người khác lại đoạt sao?" Lâm Tư tư hai người đã đi rồi tới, chứng kiến người tới là Vũ gia trang người, nhất thời trong nội tâm bình tĩnh rất nhiều, dù sao Lâm gia cùng Vô gia vẫn còn có chút quan hệ.

"Ta nói Lâm Tư tư, bây giờ không phải là đấu võ mồm thời điểm, trước tiên đem Linh Tinh cầm trở lại, sau đó mới được là ta và người hai người quyết định Linh Tinh thuộc sở hữu thời điểm." Trần Vũ thẩm gặp Lâm Tư tư đã đi tới, tựa hồ quên vừa rồi đánh nhau sự tình, bắt đầu lôi kéo.

Có thể là có người không có quên vừa rồi chuyện đã xảy ra, lâm minh nhìn cũng không nhìn Trần Vũ thẩm cái kia trương vũ mị mặt, lạnh giọng nói ra: "Cầm lại Linh Tinh? Cùng người thương thảo đi lưu? Không cần, ta lâm minh quyết định đem Linh Tinh đưa cho Vô Từ Phong rồi, người vẫn có rất xa lẫn rất xa a." Nói xong cùng Lâm Tư tư rất có ăn ý đứng ở Từ Phong bên cạnh, ba cặp ba, ưu thế thiên bình lập tức nghiêng rồi.

Trần Vũ thẩm chứng kiến lâm minh cử động, mặt lập tức âm, trong tay kiếm chưa phát giác ra nắm thật chặt.

Từ Phong là có khổ nói không nên lời, hiện tại cái này một thân hắc y tụt ném ở dưới chân, dù cho giải thích đoán chừng cũng không có người đi tin tưởng, nhưng là không nói, chỉ sau nếu như cảm không xuất ra Linh Tinh, cái này cái nôi đen không phải muốn bố định rồi ư: "Ta nếu như nói, ta không có lấy trước khi Linh Tinh, các người tin sao?" Từ Phong do dự một lát, yếu ớt nói.

"Người không có cảm? Hắc hắc, người không có cảm? Trừ người ra, tại đây chẳng lẽ còn có người khác áy ư, còn có cái này thân quần áo, người đương chúng ta ngốc a." Đứng tại Trần Vũ thẩm sau lưng, sắc mặt ngăm đen Trần Vũ tiểu trách móc gọi.

Lâm Tư tư cùng lâm minh cũng có chút nghi hoặc nhìn Vô Từ Phong, người cảm cảm, chỉ cần đợi tí nữa hướng chúng ta giải thích thoáng một phát, chúng ta vốn tụt không có tính toán lại phải đi về, chỉ là không muốn tiện nghi Trần gia trang mà thôi. Thế nhưng mà người nói không có cảm, cái này không phải là muốn nuốt một mình sao, về phần dùng loại phương thức này đến thoát khỏi liên quan à. Chẳng lẽ chỉ là muốn lừa gạt Trần gia trang người, bất quá hiện tại hết thấy đều bày ở trước mắt, đây không phải đem chúng ta đương ngu ngốc đùa nghịch sao?

"Ta xác thực không có cảm, vừa rồi chưa tham cùng các người ở giữa tranh đấu, có một cái Hắc y nhân đã đoạt Linh Tinh xong ta chạy tới, muốn giả họa cho ta, ta không có né tránh, chỉ sau các người liền chạy đến? Kế tiếp chính là như vậy." Từ Phong biết rõ nói ra mình cũng sẽ không tin tưởng, huống chi người khác đâu.

"Giá họa người? Người cùng người khác có cừ oán ấy ư, giống như người Võ Từ Phong vừa mới có thể tu luyện, chớ không phải là có người gặp người dễ khi dễ, chê cười, thực đương chúng ta là ba tuổi tiểu hài tử sao? Lập tức đem Linh Tinh giao ra đây, bằng không thì đối với người không khách khí." Trần Vũ thăm mím cười lấy, cắn chặt môi, nghiêm nghị nói ra.

"Ta nếu như cảm, ta đây vì sao còn muốn dừng lại, chờ các người đuổi theo, các người sẽ không đã cho ta ở chỗ này thay quần áo sao?" Võ Từ Phong nghĩ tới máu chốt của vấn đề, biện giải cho mình.

Lâm Tư tư lòng mảy theo Từ Phong một đoạn này lời nói giãn ra, xác thực, nếu quả thật muốn lựa chọn thoát đi, cần gì phải tại không có né ra dưới tình huống dừng lại, để cho người khác đuổi theo, đây quả thật là không hợp Logic. Lâm Tư tư giờ lên thanh xuân khuôn mặt, nhìn nhìn Từ Phong tinh khiết triệt ánh mắt, đối với lâm mình nhẹ nhàng lắc đầu.

"Ta đây làm sao biết người có phải hay không có ý, hoặc là chính người trốn không thoát, cố ý làm như vậy đến bỏ đi chúng ta hoài nghi, dù sao người nếu như không giao ra Linh Tinh, cũng đừng nghĩ ly khai." Trần Vũ thăm đối với mặt khác hai cái Trần gia người đưa mắt liếc ra ý qua một cái, giương lên trong tay lợi kiếm, man không nói đạo lý đạo.

"Trần Vũ thăm người muốn làm gì, chẳng lẽ lại còn muốn đánh một chầu sao? Vừa rồi ba người các người người cũng không có đem ta hai người thu thập, hiện tại chúng ta song phương nhân số bằng nhau, người còn muốn làm xằng làm bậy sao?" Lâm mình xét Trần Vũ thăm một bộ muốn động thủ bộ dạng, lập tức hòa đại, mới vừa rồi bị hai người đè nặng đánh, ngày nay có cơ hội báo thù trong nội tâm thế nhưng mà rất mong đợi.

Từ Phong vốn cho là vừa rồi thế nhưng mà vì chính mình giặt rửa thoát, không nghĩ tới Trần Vũ thăm như vậy càn quấy, cũng là không có cách nào, bất quá bị vu hãm tư vị xác thực không dễ chịu. Từ Phong nhớ tới vừa rồi cái kia Hắc y nhân, đáng người so với chính mình tựa hồ muốn một cái nhỏ khác, hơn nữa giống như một cái nữ, Từ Phong cũng không hiểu tại sao mình hội cho rằng như vậy, thế nhưng mà sự thật giống như tựa là như thế.

"Bây giờ còn có một cái biện pháp có thể chứng minh vừa rồi Hắc y nhân không phải ta." Từ Phong phật thoáng một phát ống tay áo, nhặt lên trên mặt đất hắc y.

"Biện pháp gì?" Trần Vũ thăm khinh thường mà hỏi, tựa hồ cho rằng Võ Từ Phong là vì sợ hãi, không dám cùng các nàng đối chiến, bởi vì nàng nhận được tin tức xưng, Võ Từ Phong bởi vì thân thể nguyên nhân, từ nhỏ không thể tu luyện, chỉ sau không biết nguyên nhân gì, thân thể mới khôi phục không lâu.

Từ Phong không có chút nào để ý Trần Vũ thăm khinh thường, có một số việc dùng miệng mà nói vĩnh viễn là không có sức thuyết phục. "Vừa rồi Hắc y nhân, đáng người rất rõ ràng muốn gây yếu một ít, ta có thể mặc thoáng một phát bộ y phục này, về phần có phải hay không ta, xem xét liền biết."

Tất cả mọi người đưa ánh mắt quăng Đạo Từ phong trên người, Lâm Tư tư ngược lại là có chút tin tưởng Từ Phong rồi, bất quá sự tình chân thật họ cũng không phải chỉ dựa vào cảm giác có thể vững tin, hay là muốn có nhất định được chứng cứ mới tốt.

Mấy hơi thở, Từ Phong sẽ đem quần áo đổi tại trên người, quả nhiên, quần áo tiểu nhân có thể dùng 'Giặt gấu vá vai' để hình dung, toàn thân căng thẳng, nói không nên lời quái dị... Như vậy, Trần Vũ thăm vừa mới còn gọi tiếng động lớn khoe miệng lập tức nói không ra lời.

Từ Phong lúc này cũng không có bởi vì chính mình thoát khỏi hiểm nguy mà cảm thấy một tia vui sướng, ngược lại có loại rất kỳ dị cảm giác. Y phục trên người không ngừng chảy ra tí ti từng sợi mùi thơm, thấm vào ruột gan, Từ Phong cả thân thể tựa hồ bị vây quanh tại một cỗ khó có thể hình dung câu thúc ở bên trong, cái này cỗ ước thúc cũng không khó thụ, trái lại rất lại để cho người lưu luyện, thế cho nên Từ Phong huyết dịch dần dần có chút nhanh hơn, khó có thể nắm lấy. . .

Từ Phong có co rúm vai cái cái mũi, không tự giác đưa thay sờ sờ ngực vị trí, lại phóng tới chóp mũi nghe nghe, thơm quá, có cỗ bơ mũi thơm . . Không đợi Từ Phong nghe thấy đủ, bốn phía đột nhiên tràn ngập một cỗ vô hình sát khí, Từ Phong một cái cơ linh tựu hướng một bên tránh đi, một đạo kiếm quang lòi cuốn lấy ngàn vạn xấu hổ, ở đây bên trên nổ tung, dương vụ đầy trời.

"Vô Từ Phong, ngươi, ngươi ngươi, hỗn đản, ta muốn giết ngươi!" Người đến không phải người khác đây là Lâm Huyền Khả, chỉ thấy Lâm Huyền Khả trên khuôn mặt tuấn mỹ bạch một khối, hồng một khối, trên mặt biểu lộ không ngừng lẫn lộn, nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Từ Phong trốn qua một bên, trở lại chứng kiến là Lâm Huyền Khả lúc, biểu lộ cũng là nói không nên lời khó chịu, không chỉ có quần áo, trong nội tâm luôn cảm giác được không được tự nhiên. Không đợi Từ Phong hỏi thăm nguyên nhân, bên kia Lâm Từ tư cùng lâm mình đã qua đến rồi, Lâm Từ tư ôm Lâm Huyền Khả: "Huyền có thể, ngươi thể nhưng mà chạy đến, chúng ta vừa mới muốn đến tay Linh Tinh bị người khác cướp đi, ngươi nếu tại thì tốt rồi, ngươi đã chạy đi đâu?"

Lâm Huyền Khả chạy đi đâu đâu rồi, còn có thể đi cái đó. Trước khi cùng Từ Phong gặp nhau chỉ về sau, Lâm Huyền Khả sau khi trở về trong nội tâm thật lâu không thể bình tĩnh, mỗi lần hồi muốn, đối với Vô Từ Phong hận ý tựu làm sâu sắc một tầng. Đối với một người tuổi còn trẻ dung mạo xinh đẹp nữ tử mà nói, những thứ khác cũng có thể dễ dàng tha thứ, nhưng là đối với dung mạo của mình bỏ qua, thậm chí là không nhận so giết nàng còn khó chịu hơn, mà Vô Từ Phong trời đưa đất đẩy làm sao mà đứng là phạm vào cái này một đầu, như thế, Lâm Huyền Khả sao sẽ bỏ qua.

Săn bắn đại hội chi tế, tựu trong lòng đã có so đo, ý định cho Vô Từ Phong một điểm nhan sắc nhìn xem. Chi sau tựu bám theo một đoạn Từ Phong, tìm tìm cơ hội ra tay, thể nhưng mà theo nhanh một ngày, lại không có chút nào cơ hội hạ thủ. Từ đầu tới đuôi Từ Phong cũng chỉ đụng phải một chi Linh thú, trọng mang xà, hơn nữa không có bao nhiêu tiêu hao, không có cách nào, chỉ có thể tiếp tục đi theo.

Thật vất vả đụng cho tới hôm nay trăng cảnh, Lâm Huyền Khả chứng kiến Lâm Từ tư các nàng cùng Trần gia trang người tranh đấu, tuy nhiên một phương diện lo lắng Từ Tư hội bị thương, bất quá so sánh với có thể giả họa cho Vô Từ Phong, hay vẫn là có khuynh hướng thứ hai. Lâm Huyền Khả còn tại trong lòng tưởng tượng lấy, Từ Phong bị hiểu lầm tư tàng Linh Tinh, rồi sau đó bị năm người công kích trăng cảnh, không khỏi tán thưởng chính mình thông minh tài trí.

Thể nhưng mà giả họa thành, kế tiếp phát triển lại làm cho trốn ở cách đó không xa huyền có thể đầu thương yêu không dứt, chết tiết lâm mình vậy mà cùng Vô Từ Phong đứng chung một chỗ, người tựu cũng không trước đánh cho hắn một trận ư; còn có cái kia Trần Vũ thám, mới vừa rồi còn hung hăng càn quấy vô cùng, như thế nào còn chưa động thủ; đáng giận nhất chính là Vô Từ Phong, khua môi múa mép như lò xo, lật ngược phải trái, người tựu nam nhân một điểm, đánh một chiêu không coi như xong, lẽ mà...

Càng có thể hận chính là Vô Từ Phong mặc vào cái kia bộ y phục, hần hần, hần còn... Không thể tha thứ!

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Trâu điên

Sự tình vốn là cứ như vậy phát triển, Lâm Huyền Khả cũng không có ý định đứng ra. Hết thấy, hết thấy đích căn nguyên ngay tại Từ Phong mặc vào cái kia bộ y phục chỉ về sau, Lâm Huyền Khả trên mặt thoáng chốc một hồi đỏ bừng, thẳng hồng đến cổ căn, tình cảnh như vậy nàng có thể là lần đầu tiên đụng phải, đây chính là chính mình vừa mới xuyên qua, hần như thế nào, như thế nào có thể mặc đây này.

Càng có thể hận chính là hần, hần còn nghe thấy, còn, còn sờ, còn, còn phóng tới trên chóp mũi đi nghe thấy, cái kia biểu lộ, nhìn ở trong mắt là cỡ nào hạ lưu, Lâm Huyền Khả cảm giác được trên người là lạ, như là chạm đến tại trên người mình giống như, lại để cho chính mình toàn thân khí huyết sôi

trào, tất cả xấu hổ xuống, không thể nhìn được nữa, tựa dần theo kiếm vọt lên.

Kỳ thật thừa dịp vừa rồi Lâm Tư tư câu hỏi thời điểm, Từ Phong đã nhanh chóng đổi về y phục của mình, thế nhưng mà Lâm Huyền Khả hay vẫn là về mặt về giận, Từ Phong tựa là không rõ, mình rốt cuộc là cái đó chọc cái này tổ tông, chính mình trốn đều trốn không thoát, vốn cho là khôn cùng ngoài rừng rậm vậy lớn như vậy, chắc có lẽ không gặp được, cái này vừa vận rất tốt, ngày đầu tiên còn không có đi qua, tựa lại đụng vào cùng một chỗ, hay vẫn là như vậy không thể nói lý, một bộ muốn ăn thịt người bộ dạng.

"Vô Từ Phong, ai bảo ngươi mặc cái kia bộ y phục, ngươi đến tốt cùng đối với cái kia bộ y phục làm cái gì?" Lâm Huyền Khả tạm thời không để ý đến Lâm Tư tư bọn người ý tứ, ánh mắt nhanh * lấy Từ Phong, tựa hồ Từ Phong nói sai một chữ, sẽ đã muốn mạng của hắn.

"Ta có thể làm cái gì, ta chỉ là muốn chứng minh thoáng một phát chính mình cũng không có lấy đi Linh Tinh, cái đó và ngươi lại có quan hệ gì." Từ Phong về mặt người vô tội bộ dạng, hắn đến bây giờ vẫn không rõ cái kia Hắc y nhân đúng là Lâm Huyền Khả.

"Cùng ta có quan hệ gì? Ta cho ngươi biết, ta chính là cái kia Hắc y nhân, cái kia là y phục của ta, ai bảo ngươi mặc ? Ngươi còn, ngươi còn . . . Tức chết ta rồi, ta muốn giết ngươi." Lâm Huyền Khả lớn tiếng quát lớn lấy, nói xong nói xong, liền không nhìn được trường kiếm hướng Từ Phong bổ tới.

"A" Lâm Tư tư kinh ngạc bùm lấy miệng nhỏ của mình, cùng lâm mình kinh ngạc liếc nhau một cái, không biết nói cái gì là tốt. Lâm Huyền Khả thực là chuyện gì đều làm ra được a, đây không phải rõ ràng hồ đồ à.

Trần Vũ thám đầu rồi, lập tức Lâm Huyền Khả đi ra, đã biết rõ việc này Linh Tinh là không có đùa giỡn rồi. Trần Vũ thám là lần này sẵn sẵn đại hội Trần gia lĩnh quân nhân vật, mà Lâm Huyền Khả cũng thế, vốn là còn không thể theo trong tay bọn họ cướp đoạt đến, hiện tại Lâm Huyền Khả xuất hiện, càng là không có cơ hội, không bằng nắm chặt đã đến giờ nơi khác tìm, nói không chừng sẽ có mặt khác thu hoạch, vì vậy một chuyến ba người cũng rời đi rồi.

Vô Từ Phong theo lần đầu tiên chứng kiến Lâm Huyền Khả, tựa không có chút nào muốn lúc này dừng lại ý tứ, gặp Lâm Huyền Khả cảm kiếm lao đến, Từ Phong không chút suy nghĩ, quay người bỏ chạy, rất nhanh tựa biến mất, chỉ còn Lâm Huyền Khả một người ở phía sau dặm chân, tiếng gào mơ hồ truyền đến...

Một hơi chạy trốn rất lâu, Từ Phong mới vô lực tựa ở một thân cây trước, lúc này Dạ Sắc bắt đầu theo bốn phía tràn ra khắp nơi ra, đỉnh đầu hai ba điểm ngôi sao lóe ra, mọi âm thanh đều tịch, mọi nơi im ắng, khe cong say lòng người trắng lười liềm cao cao nghiêng tuyết tại đầu cành, mội mội như một khối mới đánh chính là miêng vá.

Từ Phong thoải mái tâm tình có chút một chút hòa hoãn, nhìn thoáng qua sắc trời, tựa nhảy lên bên cạnh trên một thân cây, theo Túi Càn Khôn ở bên trong xuất ra một ít lương khô cùng nước, đơn giản điền thoáng một phát bụng.

Vì cái gì vừa thấy mình tựa rút kiếm tương hướng, ta đến cùng làm sai cái gì? Lâm Huyền Khả, ta trước khi thế nhưng mà cứu được mạng của ngươi a, ngươi tại sao phải đối với ta như vậy? Tại Tinh Vân Các thời điểm, ta chẳng qua là ngưng ngưng nhìn ngươi; tại vừa rồi thời điểm, ta bắt quá là vì chứng minh trong sạch của mình, xuyên qua cái kia kiện hắc y mà thôi, vì cái gì? Tại sao có như vậy...

Trong tay lương khô bị niết nát bấy, chưa thành thực tâm linh lần thứ nhất đã bắt đầu hờ hết. Mấy ngày nay không hiểu thấu sự tình đã lại để cho Từ Phong thoát khỏi vốn có ngưng ngưng, bắt đầu xem kỹ nổi lên chính mình.

Bởi vì tâm tình bức bối, không đối bụng, vô dụng bao lâu Từ Phong tựa qua loa ăn xong, ngồi xuống tu luyện.

Dạ Sắc trước sau như một bình tĩnh, ngẫu nhiên có vài tiếng xa xôi tiếng sói tru lướt qua Thiên Mạc, ban đêm cũng không thích hợp xuất hành, tuy nói thân là luyện người thân phận, năm thức so người bình thường nhạy cảm, thế nhưng mà so sánh với Linh thú mà nói hay vẫn là so với chưa đủ. Trừ phi đạt đến Vô Tông chi cảnh, thông ngũ khiếu, quán thông tai mắt mũi miệng lưỡi chỉ về sau, ngũ giác sẽ thoát thai hoá cốt, bắt quá đến lúc đó có lẽ còn có

một thời gian ngắn.

Thiên Vi hi, Từ Phong tự nhảy xuống cây đến, một đêm nghỉ ngơi và hồi phục về sau, cả người sáng khoái tinh thần.

Nhất viết thời gian đã qua, còn có hai ngày. Tối hôm qua nghĩ nghĩ, Từ Phong quyết định đi bên dòng suối nhỏ đi chờ đợi hậu, dù sao nước là bất cứ sinh vật nào ý lại, thiếu chi không được, chỗ đó có lẽ sẽ có rất nhiều Linh thú thân ảnh.

Niệm và cùng này, Từ Phong không có dừng lại, nhìn địa đồ, đơn giản phân biệt thoáng một phát phương hướng liền nhanh chóng đuổi tới. Hiện tại tất cả mọi người tại khôn cùng rừng rậm ngoại tầng, về ngoại tầng phân bố trấn Thanh Vân vẫn có địa đồ ghi chép. Về phần tầng giữa cùng nội tầng thì là thiếu không ai biết, khôn cùng rừng rậm rộng lớn không có người có thể nói tình huống, tựa hồ sở hữu tỏ vẻ chiều rộng từ ngữ đều biến thành thập phần tái nhợt vô lực. Trấn Thanh Vân có một truyền thuyết, một cái Võ Hoàng cấp bậc cường giả, triển khai nguyên cánh toàn lực bay qua khôn cùng rừng rậm cũng muốn tốn hao hơn tháng, càng đừng đề cập Võ Hoàng trở xuống đích cường giả.

Rất nhanh, chợt nghe đến róc rách tiếng nước chảy, Từ Phong mỉm cười, coi chừng trốn ở dòng suối nhỏ một bên rậm rạp trong bụi cỏ, hít hít nhìn trước mắt dòng suối nhỏ bên cạnh bờ. Lúc này ánh mặt trời còn dính lấy sáng sớm điểm một chút sương sớm, có chút mát lạnh, chiếu vào trong bụi cỏ có khác một phen u tĩnh hương vị. Từ Phong cứ như vậy lặng lẽ đứng ở chỗ cũ, không ra tiếng tiếng nổ, chờ đợi con mồi xuất hiện.

Cũng không lâu lắm, một hồi âm vang tiếng bước chân truyền đến, tại cách cách mình không đến 10m khoảng cách xuất hiện một chỉ thân thể cực lớn trâu điên, chiều dài song giác, to và dài sắc bén, góc cạnh rõ ràng, toàn thân che đầy Thanh sắc bộ lông, hành tẩu gian hội phát ra nặng nề tiếng vang.

Từ Phong không chút suy nghĩ, tự nhảy ra ngoài, Nhị cấp trâu điên chính diện chống lại có chút khó khăn, nhưng là nếu như là du đấu, hay vẫn là rất nhẹ nhàng, điểm này Từ Phong theo trên sách hiểu rõ không ít, thực lực hôm nay, đối phó một chỉ trâu điên có lẽ không nói chơi.

Mà đi về phía trước lấy trâu điên, nhìn thấy một cái hình thể gầy nhơn loại nhỏ bé, dẫn theo một thanh đại đao vậy mà hướng chính mình lao đến.

Chỉ lên trời lỗ mũi lập tức phun ra rõ ràng có thể thấy được ồ ồ hơi thở, phải đề đại lực vạch lên mặt đất, cúi đầu, cơ giác, hướng Từ Phong lao đến tới, lập tức toàn bộ mặt đất một hồi lay động.

Từ Phong tại lâm tiếp xúc nháy mắt, mũi chân điểm nhẹ, từ một bên hiện lên, nặc đao nhân thể chém vào mạn trên thân bò, lập tức một đạo nhìn thấy mà giật mình miệng vết thương xuất hiện ở trâu điên trên người, máu tươi ồ ồ mà ra.

Từ Phong đứng lại thân thể, dù bận vẫn ung dung nhìn xem xoay người lại trâu điên.

Lúc này, trâu điên hai mắt đã che kín tơ máu, một tiếng điếc tai ngư bò....ồ... Âm thanh tại bên tai nổ vang, chỉ sau lại một lần nữa dùng càng tốc độ nhanh vọt lên, Từ Phong lập lại chiêu cũ, tại trâu điên phản búng lại thêm một vết thương...

Như vậy, mấy cái hiệp chi về sau, trâu điên tự vô lực té trên mặt đất, lúc này Thanh sắc trên đồng cỏ đã là vết máu loang lổ, Từ Phong đào ra Linh Tinh, thở dài, tránh qua một bên.

Trâu điên không có một thân khí lực lại thì triển không khai, tuy nhiên chấp nhất bất quá y nguyên chết tại chính mình chấp nhất ở bên trong, không khỏi lại để cho Từ Phong có chút thổn thức, người có lẽ cũng là a...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Đây là như thế nào một loại cảm giác a

Trâu điền mùi máu tươi, tại ngân ngân vừa lên buổi trưa tự đưa tới hai đầu Tam cấp Linh thú, một đầu còn nhỏ cổ điều, cùng một đầu Xích Báo; hơn mười đầu Nhị cấp Linh thú, hơn năm mươi đầu một cấp Linh thú, Từ Phong dùng mấy lần sinh nguyên phù bổ sung thể lực, mới có thể kiên trì đến bây giờ.

Đối với cổ điều, Từ Phong không có chút nào biện pháp. Cổ điều, điều thân, trưởng thành cổ điều sẽ đạt tới Ngũ cấp, ít có Lục cấp, đầu có hai sừng, phát ra âm thanh như là hài nhi khóc nỉ non, hội quấy nhiễu một người tinh thần, khiến người lâm vào ngân ngủ choáng váng ở bên trong, mà lại hai cánh sẽ thả ra phong nhận, tốc độ nhanh chóng, thập phần khó chơi.

Tuy nói là Từ Phong đụng phải chính là một đầu còn nhỏ cổ điều, trên đầu chỉ có một giác, bất quá đối với Từ Phong mà nói, cũng là không thể làm gì, chỉ có thể ở phía dưới tránh né một đạo lại một đạo ngân nhỏ phong nhận, không có cách nào đối phó cao cao tại thiên cổ điều, cuối cùng hay vẫn là cổ điều chính mình chơi chán rồi, mới có thể kết thúc.

Xích Báo đầu rồi, Từ Phong nhìn thấy thời điểm, bên người vốn có mấy cái Nhị cấp Linh thú tại Xích Báo trước khi đến liền chạy mất dạng.

Đây là một đầu thành thực Xích Báo, toàn thân cao thấp không có một tia tạp sắc, toàn thân là đẹp đẽ xích Hồng sắc, dáng điệu uyển chuyển, Như Phong giống như phiêu sơi thỏ, nện bước ưu nhã bước đi. Từ Phong trốn ở trong bụi cỏ liền không dám thờ mạnh, nếu nói là trước khi trượng mang xà tốc độ đã lại để cho Từ Phong đau đầu rồi, như vậy trước mắt Xích Báo, tắc thì sẽ để cho người khủng bố, Từ Phong tinh tường nhớ rõ Nhị bá võ phi mình có một lần đã bị Xích Báo cho làm bị thương rồi.

Xích Báo chậm đầu mãnh lý ăn trên mặt đất thịt tươi, thời gian tựa hồ đã qua rất lâu, lại tựa hồ rất ngắn, mồ hôi chậm rãi sưng nước quần áo, toàn bộ phần lưng đều bị mồ hôi lạnh ướt đầm, thẳng đến Xích Báo nhẹ ngoắt ngoắt cái đuôi rồi đi, Từ Phong mới đặt mộng ngồi dưới đất, nguyên khí tại ngân nhìn xem ở bên trong đã bị tiêu hao không còn sót lại chút gì.

Thế nhưng mà Từ Phong thấy rõ ràng, Xích Báo lúc gần đi cái nhìn kia rõ ràng cho thấy nhìn về phía chính mình, chẳng lẽ là phát hiện tại đây, Từ Phong trong nội tâm một trận hoảng sợ, tuy nói nơi này hội có không ít Linh thú, nhưng là có rất lớn phong hiểm, một chiêu vô ý, sẽ vạn kiếp bất phục.

Không có nhiều ngọc, Từ Phong tự dọc theo sông thượng du đi đến, trên đường đụng phải một ít tham gia săn bắn đại hội đồng hành người, Từ Phong vốn định đi lên nghe ngóng thoáng một phát võ Từ Minh cùng võ lữ tin tức, nhưng khi nhìn đến đối phương một bộ như lâm đại địch bộ dạng, nhớ tới Trần Vũ thăm trước khi cách làm, cũng tự hiểu rõ tại tâm, vì vậy vội vàng rời đi.

Ước chừng nửa ngày thời gian, Từ Phong đi vào một chỗ phong cảnh xinh đẹp tuyệt trần tiểu sơn cốc, nơi này có chút ít xa xôi, là dòng suối nhỏ nhánh sông.

Lọt vào trong tầm mắt, sông nhỏ hai bên là nửa sườn núi lông xù bụi cỏ, mềm, lại để cho người có loại muốn nhào tới miễn cưỡng ngủ một giấc xúc động. Trong nước sông có rất nhiều lục bình cùng duyên dáng yêu kiều hoa sen, bất quá đã giá trị cuối mùa hè, lá sen sớm đã tán rơi, theo vô tình nước chảy đi xa, duy thừa cực đại đài sen còn tỏ rõ lấy một quý tồn tại.

Từ Phong tâm tình sung sướng đi tới, ngồi ở nửa sườn núi ở bên trong, thân ảnh bị cao cao Cỏ Lau che dấu, hô hấp lấy mới lạ không khí, hưởng thụ lấy pha tạp ánh mặt trời mát lạnh. Ánh mắt nhu hòa nhìn trước mắt một khe đầm nước, lấy ra phù trong túi Linh Tinh, kiểm lại một chút.

Một cặp Yêu thú Linh Tinh 5 miếng, Nhị cấp Linh Tinh thêm chi ngày hôm qua có mười miếng, thành quả chiến đấu coi như cũng được. Một cặp Linh Tinh xuất hiện suất cực thấp, có chừng một phần mười tả hữu, cho nên có rất ít người nguyện ý đi giết đi một cặp Yêu thú đến thu hoạch Linh Tinh, một cặp đã ngoài Linh thú cơ hồ đều có Linh Tinh, trừ đi một tí đặc biệt Linh thú.

Thu hoạch cũng không tệ lắm, Từ Phong trong nội tâm nghĩ như vậy. Đối diện đột nhiên truyền đến 'Đất đất' tiếng vang, Từ Phong thu hồi Linh Tinh, xuyên thấu qua bụi cỏ, chứng kiến một chỉ dã tông heo tụ tại trước mắt mình tiểu đàm đối diện nước uống, bất quá không đợi Từ Phong ánh mắt điều chỉnh tiêu điểm, dưới nước đột nhiên chui ra một trương khủng bố miệng rộng, một mực cắn lấy dã tông heo trên cỏ, mặc cho dã tông heo như thế nào vùng vẫy giãy chết đều không làm nên chuyện gì, cuối cùng chỉ phải bị bắt xuống nước đi...

Cái này một quá trình rất ngắn, cũng rất đột nhiên, Từ Phong vừa mới có chỗ lỏng tâm lập tức lại bắt đầu khẩn trương.

Là góc cạnh ngạc, tuy nhiên Từ Phong chỉ thấy một há to mồm, bất quá cái kia dày đặc góc cạnh trạng áo giáp lại làm cho Từ Phong trí nhớ khắc sâu, dù sao đường thủy lưỡng thể Linh thú thế nhưng mà rất ít, huống hồ góc cạnh ngạc lại là để phòng ngự tăng trưởng, bình thường đao kiếm khó có thể thương hấn mấy may.

Miệng rộng, có lợi răng, nuốt bọ có gây tê hiệu quả, sinh họ hung ác, cực thiện ẩn nấp, sát nhân tại trong lúc vô hình. Từ Phong còn chú ý tới đây là một đầu Tam cấp Yêu thú, Tứ cấp góc cạnh ngạc nhiều chuyện có chừng hai mét, trước mắt Từ Phong nhìn ra thoáng một phát có chừng hơn một mét, không đến 2m.

Một khóa Tam cấp Linh Tinh thế nhưng mà chống đỡ bên trên mười miếng Nhị cấp Linh Tinh, nói không động tâm là không thể nào. Chỉ là góc cạnh ngạc ở trong nước, chỉ có đem hấn dẫn xuất đến, mới có chém giết cơ hội, bất quá từ chỗ nào ra tay lại làm cho Từ Phong khó khăn, góc cạnh ngạc có hai cái nhược điểm một cái là phản búng còn một cái là phản miệng, như trước khi huyết cuồng mẫn.

Kỳ thật bất cứ sinh vật nào phản miệng đều là nhược điểm, chỉ có điều muốn trách thì trách góc cạnh ngạc nhiều chuyện quá lớn, cho nên cái này một nhược điểm cũng đã bị vô hình phóng đại rồi.

Từ Phong tìm đến một ít Yêu thú thi thể, nhuộm đầy vết máu, tại thi thể bên trong thả mấy trương gia cường phiên bản bạo không phù, cẩn thận từng li từng tí phóng tới tiểu bờ đầm, rồi sau đó tụ trốn ở cách đó không xa trong bụi cỏ, nửa thân người cong lại, vẫn không nhúc nhích chờ đợi góc cạnh ngạc mắc câu. Thời gian từng phút từng giây chảy xuôi theo, từ phía trên không, lá cây, trên sườn núi lăn xuống, tại Từ Phong trên người chảy xuống lại hướng phía xa xa tiếp tục đi về phía trước.

... ..

Giữa trưa ánh mặt trời dần dần trở nên ôn hòa, chậm rãi hướng tây nghiêng, Từ Phong có chút hoài nghi có phải hay không cái con kia góc cạnh ngạc ăn no rồi, sẽ không trở ra rồi. Nhiều lần muốn đứng dậy ly khai, không muốn tại đây dạng phí thời gian xuống dưới, thế nhưng mà trong tiềm thức tựa hồ có một thanh âm nói cho hắn biết, hội có chuyện gì phát sinh.

Rốt cục, công phu không phụ lòng người, hai canh giờ chờ đợi về sau, mặt nước bắt đầu nổi lên nhẹ nhàng rung động, rất nhẹ, Từ Phong trông thấy góc cạnh ngạc chậm rãi nổi lên thân thể, chậm rãi, chậm rãi, đi vào bờ đầm, năm mét chiều cao triển lộ không thể nghi ngờ. Góc cạnh ngạc cũng không phải người ngu, lên bờ về sau, nghi hoặc đánh giá trước mắt đồ ăn, lại kéo lấy còng kềm thân thể nhìn một chút bốn phía, sau đó lại tiềm vào trong nước...

Từ Phong nhất thời muốn nhảy, người ngược lại là ăn a, nhưng mà không có cách nào, chỉ có thể lần nữa chờ, ít nhất góc cạnh ngạc đã biết con mồi tồn tại.

Lần này không có bao lâu, đại khái một phút đồng hồ thời điểm, mặt nước lần nữa nhấc lên rung động, góc cạnh ngạc thời gian dần qua trôi lên, nguyên lai, nó căn bản cũng không có ly khai, chỉ là tại mếp nước ẩn núp lấy...

'Hô' thở ra một hơi, Từ Phong may mắn chính mình không có hành động thiếu suy nghĩ, nguyên lai Linh thú cũng không phải là không có tâm cơ .

Trước con mắt hạ thân, Từ Phong nhìn thấy góc cạnh ngạo bô hướng về phía con mồi, toàn bộ tinh thần lập tức khẩn trương , hết sức chăm chú, chung quanh hết thảy đều bị hắn không để mắt đến.

"Người đang nhìn cái gì đâu này?" Một tiếng như là âm thanh thiên nhiên giống như tiếng nói dính thuần mỹ mùi thơm ngát tại Từ Phong bên tai tách ra, đây là như thế nào một loại cảm giác a.

Từ Phong cảm thấy mình phảng phất là lưu ly tại bên ngoài cô nhi, có một ngày đột nhiên bị thân nhân của mình ôm vào trong ngực, nói muốn dẫn chính mình về nhà, cái loại này cảm giác ấm áp lại để cho toàn bộ thế giới đều sáng . Từ Phong trước khuất thân thể cứ như vậy ngơ ngác đình trệ vài giây về sau, tựa hồ dùng mấy cái thế kỷ thời gian quay đầu, nhẹ nhàng ánh mắt trời xuống, thấy được một cái cùng chính mình tuổi tương tự nữ hài lẳng lặng ngồi xổm tại chính mình bên cạnh...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Thủy Chỉ Lan

Đây là như thế nào một cái nữ hài a, nàng da thịt trắng tuyết, hai mắt vẫn còn giống như một hồ nước trong, nhìn quanh chi tiết, nhẹ Linh Động người, có khác một phen Thanh Nhã Cao Hoa khí chất, lại để cho con người làm ra chỗ nhiếp; nàng nhả ngữ như châu, thanh âm nhu hòa thanh thúy, giống như một hồ thanh tịnh sơn tuyền, theo nội tâm rách chảy xuôi, thấm người chi cực; nàng thân thái ngây thơ, hai gò má ửng đỏ, niên kỷ mặc dù ấu, rồi lại cho sắc thanh lệ, như thế Xuất Trần bộ dáng, thẳng lại để cho Từ Phong nhất thời cương tại đầu đó, trong đầu trống rỗng.

Nữ hài gặp Từ Phong không có trả lời, cau lại thoáng một phát lông mày, không để ý đến Từ Phong, coi chừng đẩy ra trước mắt cây cỏ, không đợi Từ Phong trở về thân đến, một tiếng kinh thiên tích địa tiếng kinh hô tại Từ Phong bên tai vỡ ra đến."A, đây là vật gì, như thế nào xấu như vậy, cứu mạng a, cứu mạng a..." Nữ hài thét chói tai vang lên, một tay bụm lấy ánh mắt của mình, tay kia kiều nộn bàn tay trắng nõn thì là làm không đánh hướng góc cạnh ngạo.

Lúc này góc cạnh ngạo, bởi vì lần này động tĩnh, chính cuồng quét hướng tiểu đàm ở chỗ sâu trong chạy tới. Thế nhưng mà nữ hài nhìn như nhu nhược một chương, tại ra tay chỉ về sau, liền biến thành một đạo trường hồng, óng ánh sáng long lanh, tốc độ như tia chớp xuyên thủng không khí, trực tiếp đánh vào góc cạnh ngạo cứng rắn góc cạnh phía trên, một chương đem góc cạnh ngạo đập bay, sau khi rơi xuống đất, đã là không thể động dậy, hấp hối rồi.

Từ Phong theo vừa rồi trong tiếng thét chói tai giật mình tỉnh lại, trợn mắt há hốc mồm mắt thấy cái này trong nháy mắt, cái này không phải nguyên khí cảnh giới, rõ ràng là tội hoá khí lực chỉ về sau, Nguyên lực có lẽ có uy lực.

Cái này cái này cái này, Từ Phong kinh ngạc nhìn trước mắt nữ hài, trong nội tâm không biết làm gì cân nhắc. Bỗng nhiên, sau lưng truyền đến cảm giác ấm áp, chỉ thấy nữ hài đã trốn tại phía sau mình, hai tay che liếc tròn mắt, giờ khắc này cảm giác thực tốt, lại để cho Từ Phong cảm thấy không chân thực tồn tại, đây là tại trong mộng ầy ư, Từ Phong trên cánh tay hung hăng ngắt một thanh, thực đau, hết thảy nguyên lai đều thật sự.

"Không có việc gì rồi, góc cạnh ngạo đã bị chết, đừng sợ." Từ Phong nhỏ giọng an ủi sau lưng nữ hài, tựa hồ vừa dùng lực sẽ đem mộng cảnh đánh vỡ, trở lại sự thật chính giữa.

"Cái kia người quái dị không có sao? Người xác định nó đã đi ra?" Nữ hài y nguyên không dám mở hai mắt ra, bụm lấy hai mắt, coi chừng hướng Từ Phong chứng thực.

Từ Phong có chút bó tay rồi, rõ ràng lợi hại như vậy, tùy ý một chưởng sẽ đem góc cạnh ngạc đánh chết, hết lần này tới lần khác vẫn là như vậy một bức người nhất gan bộ dáng, thật là làm cho người dò khóc dở cười. Muốn là nghĩ như vậy, bất quá Từ Phong hay vẫn là ôn nhu nói cho nữ hài: "Thật sự không có việc gì rồi, góc cạnh ngạc đã bị chết, sẽ không tới tổn thương người, yên tâm đi."

Nữ hài bán tín bán nghi lấy ra một tay, do dự mà vén lên cây cỏ, lại là một hồi tiếng thét chói tai tiếng nổ. "A, người quái dị chính ở chỗ này, cứu mạng a, người quái dị muốn tới ăn ta rồi." Nữ hài vừa nhìn thấy góc cạnh ngạc chồng vó nằm tại đầu đó, hai tay lúc này đây che càng chắc hơn rồi.

Từ Phong không có cách nào, đứng dậy đi vào góc cạnh ngạc bên người, đào ra một khóa xanh thẫm sắc Linh Tinh về sau, đem góc cạnh ngạc ném ở trong nước, mặc cho nó bị nước chảy cuốn đi. Thẳng đến rất xa đã không có tung tích, mới đi đến nữ hài bên người: "Lúc này đây thật sự không có, không tin người xem." Từ Phong đối với nữ hài nói ra.

"Ta không tin, người gạt người, mới vừa rồi còn nói không có đâu rồi, thế nhưng mà, thế nhưng mà, nó hội ăn hết của ta." Nữ hài nói cái gì cũng không muốn lấy ra hai tay, giống như tay một lấy ra, góc cạnh ngạc sẽ nhào lên, một ngum đem nàng nuốt mất tựa như. Mặc kệ Từ Phong như thế nào giải thích, kết quả cũng giống nhau, không cảm.

"Người nếu không lấy ra, ta có thể đã đi, nếu quái vật kia xông lại, cũng đừng trách ta a." Từ Phong cắn răng một cái, tác họ lừa gạt lừa gạt trước mắt nữ hài, quả nhiên một câu nói kia vừa nói, nữ hài cực không tình nguyện chậm rãi mở ra năm ngón tay, xuyên thấu qua khe hở, nhìn về phía nguyên lai địa phương, không thấy người quái dị, nữ hài thoải mái nhảy, liền phách bộ ngực của mình, một bộ hơi sợ bộ dạng.

"Người thật sự là thật lợi hại, quái vật kia lợi hại như vậy người còn không sợ, ta đều hù chết." Bị quái vật bao phủ áp lực quét qua quét sạch, nữ hài tâm tình lập tức sung sướng, ánh mắt sáng quắc nhìn xem Từ Phong.

Từ Phong bị cái này ánh mắt chăm chăm được không biết làm sao, tuy nhiên quần bách, thế nhưng mà trong nội tâm lại thầm nghĩ không thể thịnh thu.

Nữ hài không muốn tại nơi này xuất hiện người quái dị địa phương mỗi mòn chờ đợi, vì vậy hai người vừa đi vừa nói, trên đường đi roi tiếng cười như chuông bạc, về gần gần đại hội sự tình cũng đã sớm Từ Phong ném chi sau đầu rồi.

Nữ hài gọi Thủy Chỉ Lan, là ở chỗ này chờ gia gia cùng đường ca, bọn hắn đi ra ngoài tìm Linh thú đi, bởi vì lo lắng nguy hiểm tựa làm cho nàng ở chỗ này chờ. Thế nhưng mà nữ hài một người cũng là phiền muộn, trùng hợp gặp được Từ Phong, kế tiếp tựa đã xảy ra chuyện như vậy. Bất quá hai người bởi vì tuổi tương tự, lẫn nhau rất nhanh tựa quen thuộc, Từ Phong trong đầu đại lục kỳ dị chí thể nhưng mà lại có mới người nghe, nhìn xem Chỉ Lan tập trung tinh thần bộ dạng, Từ Phong trong nội tâm nói không nên lời thỏa mãn.

Không biết đi bao lâu rồi, hai người tới một chỗ bên vách núi, ngắm mục nhìn về nơi xa, nhất phái sông núi tú lệ, phong cảnh hợp lòng người. Tự nhiên bao la hùng vĩ nhất thời thân lộ không thể nghĩ ngờ, quan sát dưới bàn chân, mây trắng lan tràn, nhìn chung quanh quần phong, mây mù lượn lờ, xa xa hình bóng Xước Xước dãy núi giống như là một cái buồn ngủ chưa tỉnh tiên nữ, hất lên cánh ve sầu giống như sa mông, đưa tình ân tình, ngưng mắt không nói.

Cực kỳ giống Từ Phong tâm tình bây giờ, lúc này đây, lặng lẽ mở ra...

Chẳng biết lúc nào, phóng nhãn nhìn lại phía tây bầu trời, lại khoác trên vai nổi lên một tầng hơi mỏng mờ nhạt sắc lụa mỏng, mặt trời dấu khỏi tươi đẹp khuôn mặt tươi cười, thả người chậm rãi chui vào dãy núi cùng Vân Hải tầm đó, từng điểm từng điểm, nghiêng nghiêng thân thể, tựa như trong lúc vô hình có chỉ có lực bàn tay lớn, dùng sức địa đem hân tẩm roi xuống đi, bầu trời dần dần bất tỉnh tới xuống, đối diện vách đá nhưng lại một mảnh lộng lẫy năm màu, thẳng ánh Chỉ Lan trên mặt hai đóa hà vân.

Mặt trời chiều ngã về tây, Từ Phong bắt đi một tí thú con, dựng lên đồng lửa, thuần thực nướng . Chi Lan lẳng lặng ngồi ở Từ Phong bên người, hai con mắt lóe ra kỳ dị sáng bóng.

Cũng không lâu lắm, bốn phía tựa tản ra mùi thơm mê người, Chi Lan vội vã xoa xoa bàn tay nhỏ bé, muốn ăn lại không có ý tứ bộ dạng. Từ Phong cười cười, tại nướng chín trên thịt, vãi lên một ít đồ gia vị, chọn lấy một khối nướng bên ngoài tiêu ở bên trong non đưa cho Chi Lan.

Chi Lan tiếp nhận thịt nướng cũng tựa bất chấp bị phỏng, cấp lấy trắng nõn bàn tay nhỏ bé, tựa ăn , tuy nhiên xem ra rất đói, bất quá ăn lại một chút cũng nhìn không ra vội vàng chi sắc, ngược lại làm cho người có loại thưởng tâm vui mừng mục đích cảm giác. Rất nhanh trong tay mỹ vị đã bị quét qua quét sạch, Chi Lan đưa ánh mắt quảng hướng Từ Phong, con mắt lóe ra kỳ vọng hào quang.

Từ Phong lẳng lặng ở một bên nhìn xem Chi Lan ăn, không có dùng tài hùng biện, có lẽ tựa là cái gọi là sắc đẹp có thể ăn được a.

Chứng kiến Chi Lan ăn xong, rất nhanh lại đưa lên một khối... Hoàng hôn rừng rậm, là một loại chứng điều tiếng động lớn rầm rĩ khoái hoạt, đồng thời cũng là Từ Phong khoái hoạt. Cứ như vậy, một khối đón lấy một khối, Từ Phong tựa hồ không để ý đến một vấn đề, Chi Lan cơ hồ đem sở hữu thịt nướng đều ăn hết sạch rồi, kiêu nộ trên môi, một tầng dầu quang, cả người phát ra khác phong tình.

"Người nướng thịt, ăn ngon thật, ta cho tới bây giờ đều không có nếm qua ăn ngon như vậy đồ vật. Lúc ở nhà, chỉ có thể quy củ trong phòng ăn cơm, người biết ta hôm nay lại nhiều khoái hoạt sao?" Chi Lan cùng Từ Phong sóng vai ngồi ở nhai trước trên một tảng đá lớn, đối với roi viết, bàn về.

"Người nếu như muốn ăn, ta dùng Hậu Thiên thiên làm cho người ăn được sao? Đúng rồi, người ngụ ở chỗ nào à?" Từ Phong nhìn xem vui vẻ Chi Lan, tùy ý mà hỏi, thật tình không biết cái này vừa hỏi, lại cho Từ Phong đưa tới họa sát thân...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Ngoại trừ kiên trì, không có lựa chọn nào khác!

Từ Phong chỉ có điều thuận miệng hỏi một câu, muốn biết Chi Lan ngụ ở chỗ nào, lại chưa từng muốn đã xảy ra chuyện như vậy.

"Nàng đang ở nơi nào, người có tư cách gì biết rõ! Một cái nho nhỏ Võ Sư, cũng không soi mặt vào trong nước tiểu mà xem chính mình." Không đợi Chi Lan trả lời, một đạo bất thiện thanh âm theo trên không truyện xuống dưới.

Từ Phong ngẩng đầu, chỉ thấy đỉnh đầu chẳng biết lúc nào xuất hiện một chỉ xinh đẹp chim khổng lồ, tiềm mỗ, lệ trào, con mắt giống như là bảo thạch sáng lạn, lông vũ hiện lên năm màu, cánh mở ra có chừng năm mét, tiếng kêu ưu mỹ êm tai, nhẹ nhàng phe phẩy cánh chim, lơ lửng ở trên không. Tại điều thủ vị trí đứng có hai người, một già một trẻ, lão già tay áo phiêu cử, cô kính, thân phụ một thanh thon dài bảo kiếm, ánh mắt thâm thúy, không thể nhìn thẳng. Bên cạnh một vị thiếu niên, cầm y hoa phục, khí độ bất phàm, đánh giá là đại gia tử đệ, chỉ là ánh mắt của hắn, xem nhưng lại âm tàn .

"Gia gia, người chừng nào thì trở lại, đã tìm được sao?" Chi Lan hưng phấn nhảy , ngửa đầu đối với lão già nói ra.

"Không cùng rừng rậm thế nhưng mà rất lớn, hôm nay tìm kiếm sổ viết không có kết quả, cũng là không thể làm gì, bây giờ là nên lúc trở về rồi." Lão già có chút cười đối với Chi Lan nói ra.

"Chúng ta bây giờ phải trở về đi không? Thế nhưng mà, thế nhưng mà, ta mới quen..." Chi Lan đưa ánh mắt chuyển hướng Từ Phong, trong mắt toát ra lưu luyến không rời cảm xúc, mới quen không lâu, ngày nay muốn chia lìa, Chi Lan trong nội tâm không hiểu sâu nào.

Bất quá, có người thế nhưng mà nhìn không được : "Tiểu muội, ai bảo ngươi tùy tiện ăn người khác thứ đồ vật, nếu như bị lừa gạt làm sao bây giờ? Còn có, về sau không muốn tùy tiện nói cho người khác biết thân phận của ngươi?" Thiếu niên tựa hồ là Chi Lan ca ca, khoa tay múa chân huấn lấy Chi Lan, giống như một cái sơ sẩy, Chi Lan cũng sẽ bị Từ Phong hăm dọa tựa như.

Từ Phong có chút xem không qua, nhưng nhìn lấy Chi Lan ánh mắt, tựa hồ là lại để cho chính mình không chỉ nói lời nói, cũng tự im miệng không nói không nói. "Ta ăn cái gì đó, không cần phải ngươi quản, về sau không muốn đối với ta sự tình khoa tay múa chân, còn có Từ Phong là bằng hữu của ta, ta không cho phép ngươi vũ nhục hắn."

"Bằng hữu của ngươi vậy sao, cũng phải nhìn ta có đồng ý hay không? Ít nói lời vô ích, ta cùng hắn so thử một chút đã biết hắn có đủ hay không tư cách làm bằng hữu của ngươi." Thiếu niên tháo xuống sau lưng kiếm, một bộ kích động bộ dạng.

"Ngươi thật không biết xấu hổ, bắt nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh, có bản lĩnh đi tìm ngao nghể ca luận bàn đi a." Chi Lan ngăn tại Từ Phong trước người, chỉ vào thiếu niên, nghiêm nghị diễn giải.

Từ Phong trong nội tâm nói không nên lời biệt khuất, chứng kiến Chi Lan vô ý thức ngăn cản tại chính mình trước người, Từ Phong trong nội tâm tình cảm ám áp tràn lan lấy, khóe mắt đều có chút ướt át. Thế nhưng mà làm vì một người nam nhân, một cái có cốt khí nam nhân, bởi vì chính mình không có thực lực, bị tâm động nữ nhân ngăn cản trước người, loại này dày vò cũng không phải mỗi người đều chịu được.

Giờ phút này Từ Phong cắn chặt hàm răng, khóe miệng chảy ra tí ti huyết sắc, nắm đấm nắm chặt, móng tay đều khảm tiến vào trong thịt... Từ Phong không có lùi bước, kiên định vươn tay, đem Chi Lan kéo qua một bên, rồi sau đó hào không lùi bước đón Linh thú bên trên thiếu niên.

Một người vĩnh viễn không biết mình có thể kiên trì tới khi nào, chỉ có đã đến ngoại trừ kiên trì, không có lựa chọn nào khác tình trạng.

"U" thiếu niên gặp Từ Phong một bộ không sợ chết bộ dạng, có chút trào phúng giống như mà cười cười. Vừa muốn động thủ, đứng ở một bên một mực không có mở miệng lão già nói chuyện: "Tốt rồi, đều đừng làm rộn, Chi Lan, chúng ta phải đi về rồi, lên đây đi."

Chi Lan có chút oán nào trách cứ Từ Phong vừa rồi cử động, bất quá rất nhanh lại bị một loại ưu thương thay thế, cái này từ biệt, có lẽ tự là vĩnh biệt đi. Tại thiếu niên không ngừng dưới sự thúc giục, Chi Lan đem trên cổ tay vòng tay lấy xuống dưới, thất ở Từ Phong đích cổ tay bên trên, thâm tình ngó nhìn Từ Phong liếc về sau, rồi sau đó lưu luyến không rời nhảy tới chìm không lộ trên lưng, vậy tay, trên không trung rơi khi nào óng ánh, chỉ sau tại từng tiếng sáng chim hót ở bên trong, xuất hiện tại trăm mét bên ngoài, không trung có một thanh âm "Nhớ rõ tới tìm ta" theo biến mất thân ảnh, dần dần từng bước đi đến...

Từ Phong từ đầu tới đuôi một mực tại chỗ cũ đứng đấy, ngoại trừ ánh mắt, tại thời khắc này, Từ Phong hai bàn tay trắng. Hắn nhìn xem Chi Lan cẩn thận mỗi bước đi rồi đi, hắn nhìn xem Chi Lan không bỏ ánh mắt, hắn nhìn xem, hắn cũng chỉ có thể nhìn, hắn không có tư cách đi giữ lại, không có. Từ Phong ánh mắt trống rỗng, tựa hồ toàn bộ thế giới cũng bị mất sáng rực, hắn tựa hồ lại muốn bắt đầu một thân một mình sinh hoạt, toàn bộ tâm phảng phất bị một chi có lực kiệt nhanh nắm lấy, chảy ra giọt giọt tâm huyết.

Trên thế giới nhất chuyện bị thảm cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi, chưa từng có được, tự cũng không đi lưu luyến, một khi có được chỉ về sau, lại sẽ bị vô tình tróc bong, chỉ còn lại có còn không có chuẩn bị cho tốt nước mắt, mờ mịt nội tâm.

Không có người chú ý tới thiếu niên lúc gần đi làm cái gì tay chân, ngoại trừ lão già, chỉ thấy bầu trời bên trong nguyên bản bình tĩnh Linh khí bỗng nhiên

sôi trào , lẫn lộn, ngưng tụ lấy, lẫn nhau dây dưa lấy, cắn xé lấy ngưng tụ thành một đầu giàu có Băng Long, rồi sau đó gào thét lên, hướng Từ Phong cuồng dã đáp xuống.

Từ Phong như choáng váng đồng dạng, hay vẫn là vẫn không nhúc nhích đứng ở nơi đó, mặc cho cái này ngưng kết Nguyên lực, hung hăng đánh tại bộ ngực của mình, máu tươi lập tức từ miệng trong phun vãi ra, Từ Phong đơn bạc thân thể như theo gió tứ tán cô tranh, phiêu khởi, rồi sau đó hướng về nhìn không tới cuối cùng vách núi ngã đi, có lẽ đây là một loại giải thoát a...

Từ Phong có thể tránh thoát đi sao, đương một loại cảm xúc dưới đáy lòng cô đại lan tràn lúc, hết thấy tựa hồ cũng không trọng yếu. Từ Phong còn không có theo Chi Lan rồi đi trong tỉnh lại, một kích, trầm trọng một kích, tựa hồ biểu thị công khai lấy một loại trí nhớ chung kết.

Bất quá phiêu khởi cái kia khắc, thân thể đau đớn lại để cho Từ Phong thanh tỉnh, hẳn biết rõ, nếu như chết đi, hôm nay hết thấy đều muốn định dạng thành mộng cảnh, một giấc mộng, đến đi vội vàng mộng mà thôi, cho nên hẳn không thể chết được, bởi vì, hẳn còn muốn đi truy tìm một giấc mộng.

Lúc này ngũ tạng đã bị nghiêm trọng bị thương, thân thể cấp tốc hướng về sâu không thấy đáy dưới vách núi trụ lạc, gió đang bên tai bay phát phổi. Mượn hoàng hôn ánh chiều tà, Từ Phong chứng kiến trên vách đá dựng đứng sinh trưởng lấy một ít đáng loại, cố gắng vươn cánh tay, muốn phải bắt được, bất quá khoảng cách quá xa, không có cách nào. Từ Phong run rẩy lấy ra một tờ bạo không phù, có lẽ chỉ có như vậy mới có thể cứu vớt chính mình a.

'Bành' một tiếng, bạo không phù trên không trung muốn nổ tung lên, cái này một cỗ lực đẩy cũng làm cho Từ Phong thuận lợi đánh lên vách đá, dốc hết sở hữu lực lượng, Từ Phong ôm chặt một khóa tráng kiện dây leo, bất quá ôm chặt một khắc này, ngực phảng phất bị lấy hết bình thường, sâu tận xương tủy đau đớn lại để cho trong đầu một mảnh Hỗn Độn.

'Tê. . .' tại trên vách đá dựng đứng bên trên kéo lê một đạo thật dài huyết nhục mơ hồ dấu vết, Từ Phong chỉ có một tín niệm: Sống sót. Hai tay ôm bắt trụ dây leo, dùng hai chân quần quanh, dùng hàm răng đi cắn. Rốt cục, tại kéo đứt vô số dây leo chỉ về sau, Từ Phong phi tốc hạ lạc thân ảnh dừng lại, cắn chặt hàm răng cũng buông lỏng xuống đến, Từ Phong vô lực rũ xuống tại rậm rạp chằng chịt dây leo bên trên, lâm vào trong hôn mê.

Cùng lúc đó, trời chiều tại Thiên Mạc bên trên giữ vững được thật lâu chỉ về sau, cũng rốt cục biến mất tại trong tầm mắt.

Mặc kệ ai chết ai sống, sáng sớm hay vẫn là như thường lệ bay lên, một chỉ sáng sớm nham xà, trước sau như một dọc theo nham bích bắt đầu sưu tầm nhất viết món ăn điểm. Không có bò rất xa, tựa phát hiện mình trước kia thường xuyên bò qua dây leo biến mất, hơn nữa trên đường đi dính đầy làm cho người hung phấn vết máu.

Nham xà nghi hoặc cũng rất nhanh hướng về phía dưới bò đi, trọn vẹn bò trăm thước khoảng cách, mới nhìn đến phía dưới cách đó không xa, có một người, vẫn không nhúc nhích treo ở chỗ đó. Nham xà cái kia hưng phấn a, nó phun lưỡi, tinh tường nhớ rõ, lần trước có người hạ xuống xong hay vẫn là tại nửa năm trước, người kia thể nhưng mà lại để cho nhỏ nhỏ nham xà ăn hết hơn ba tháng dây này.

Lúc này đây, xem ra, lại không cần khắp nơi đi tìm gì ăn, rất nhanh nham xà đi vào Từ Phong bên người, giờ lên nắm đầm lớn cái đầu nhỏ, một ngụm cắn lấy Từ Phong trên cánh tay, 'Tê' Từ Phong mơ mơ màng màng mở mắt, chỉ thấy một chỉ toàn thân màu nâu xám nham xà chính vui thích cắn cắn cánh tay của mình, không chút suy nghĩ, vung tay lên, đem nham xà vung đi một bên rồi, đáng thương nham xà, cứ như vậy mộng đẹp tiêu tan rồi.

Điều chỉnh tốt tư thế, Từ Phong kiểm tra một chút thương thế, phát hiện trên người không có bất cứ vấn đề gì, Từ Phong trầm tư thoáng một phát, xem ra lần trước tại Vũ gia trang cùng Trần Triệu Minh đánh một trận xong, bệnh tình khôi phục cũng không phải trùng hợp, như vậy chính mình chẳng phải là... Chỉ cần nghỉ ngơi một đêm, vô luận cái gì thương thế, đều rất nhanh khỏi hẳn, hơn nữa không lưu chút nào bệnh kín.

Từ Phong mất tự nhiên cười cười, tuy nói là chuyện tốt, bất quá Từ Phong cũng không có rất vui vẻ bộ dạng, hiển nhiên còn không có hoàn toàn buông hôm qua vết sự tình. Nhìn xem trên cổ tay vòng tay vẫn còn, nắm thật chặt mặc đao, dọc theo dây leo chậm rãi hướng phía dưới vượt qua dưới đi, vách núi rất sâu, mượn nắng sớm, mơ hồ có thể chứng kiến mặt đất, không có bò bao lâu, trong nội tâm tựa dâng lên một cỗ báo hiệu.

Từ Phong ngừng xuống đi động thân thể, nhìn lại, ước chừng năm ngoài mười trượng, có một chỗ nhô lên nhăm sống lưng, mơ hồ có thể chứng kiến một đám rậm rạp dây leo, Từ Phong cẩn thận từng li từng tí tiếp cận, mặc đao nắm trên tay, chỉ thấy dây leo thật sâu chỗ, một son động ẩn hiện đi ra...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Đao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37: Tàn đao ba thức

Từ Phong coi chừng đẩy ra mặt ngoài động khẩu dây leo, một cổ khô ráo khí tức đập vào mặt, huyết động không phải rất sâu, ước chừng vài chục trượng sâu, bên trong có một gian phòng ốc lớn nhỏ, trên tường khám nam lấy mấy khóa chén ăn cơm đại Nguyệt Quang Thạch, sử toàn bộ trong động tràn đầy nhu hòa hào quang, lớn như vậy Nguyệt Quang Thạch Từ Phong hay vẫn là lần thứ nhất chứng kiến.

Đánh giá cẩn thận thoáng một phát đồ vật trong phòng, phát hiện ngoại trừ trước mắt một cái bồ đoàn, không nữa cái gì khác thứ đồ vật. Bất quá bồ đoàn xem là như vậy tron bóng như mới, cùng chung quanh tràn đầy tro bụi trắng cảnh một trời một vực.

Tại bồ đoàn đối diện trên vách tường có một chuyễn văn tự, Từ Phong quay mắt về phía vách tường nhìn xem: Lão phu tung hoành cả đời, vì Đạo Cuồng, vì vũ si, trần trọc bốn ba, thắng chiến vô số. Thụ vạ người kính ngưỡng, tự dùng vô tâm nguyên, nhưng lão không có con nối dõi, cuối cùng cuộc đời phù du. Tìm đạo không có kết quả, sống quãng đời còn lại không sai hoang sơn dã lĩnh chỗ, lưu tàn đao ba thức, hi người có duyên có được.

Từ Phong trong miệng thì thao đọc lấy, vừa đọc bỏ đi, trên tường văn tự, kỳ dị bắt đầu nhúc nhích, vụn vụn lên dây dưa cùng một chỗ, chỉ sau lại bắt đầu phân liệt, biến thành một trương sáng lên hư không hình vẽ, hình vẽ nổi giữa không trung, cũng thời gian dần qua tới gần Từ Phong.

Từ Phong toàn bộ quá trình khẽ động đều không nhúc nhích, hẳn biết rõ, như nếu như đối phương muốn muốn hại chính mình, Từ Phong căn bản cũng không có bất luận cái gì chạy thoát khả năng, dù sao chỉ là một cái Võ Sư hậu kỳ cảnh giới, cùng những ân sĩ này cường giả so sánh với, vốn không có ý nghĩa.

Hình vẽ rất nhanh liền đi tới Từ Phong trước mặt, 'Hư' một tiếng tựa thu nhỏ lại chui vào trong đầu, Từ Phong trong đầu lập tức nhiều ra một đoạn hình vẽ: Một vị râu quai nón râu dài lão giả, tay cầm một căn Dương liễu cành, múa lấy, trong miệng niệm đến, thức thứ nhất: Cuồng phong quét lá rụng. Lão giả Dương liễu nhẹ cuốn, không thấy được chút nào Nguyên lực chấn động, trên mặt đất lá rụng liền giống như bị cuồng phong xoáy lên, theo liễu cành đong đưa, lượn vòng lấy, trắng diện nói không nên lời ôn nhu, nhưng là tại Dương liễu cành định dạng nhảy mất, lá rụng cũng xoáy thành một đầu giương nanh múa vuốt Cự Long, gào thét mà ra, một cổ cuồng dã lực lượng, lập tức tỏa phát ra rồi.

Thức thứ hai: Mưa nặng hạt toái bàn thạch, Dương liễu lúc này tựa hồ vung vẩy càng chậm rồi, bất quá huy động gian một hồi tự động vận luật không ngừng tại Dương liễu trên cành lay động, như là dọc theo một cái phương hướng đánh tới, hoặc như là hướng phía bất kỳ một cái nào phương hướng làm lấy điều chỉnh. Một hồi mưa lớn mưa to, trút xuống mà xuống, lão giả trong tay Dương liễu Vũ Vũ ngừng ngừng, giọt mưa thủy chung mặc không thấu nho nhỏ Dương liễu cành mà rơi tại lão giả trên người, thủy chung bị bài trừ tại bên ngoài. Mà những bị kia liễu cành dẫn lưu giọt mưa, rơi ở phía xa bàn thạch bên trên, rất nhẹ, lại đem toàn bộ bàn Thạch Đô đục lỗ rồi.

Đệ tam thức: Chém định càn khôn, lão giả tay cầm Dương liễu huyền nổi giữa không trung, Dương liễu cành vung lên, Từ Phong không thấy rõ ràng cái gì động tác, tựa ngừng lại. Từ Phong tĩnh lặng thần, không ngừng dư vị một chiêu này, phát hiện cái gì cũng nhớ không đi lên, mà hình ảnh cũng theo đó chung kết. Từ Phong chỉ có trở lại trước khi trắng cảnh.

Lúc này, trên tường đã trống không một chữ, một đời cường giả chung quy hóa thành một bồi Tịnh Thổ. Không có chút nào sĩ diện cái lão, Từ Phong cung kính quỳ gối trên bồ đoàn, đối với rỗng tuếch vách tường, thiết tình ba khấu chín bái đi nổi lên bái sư chi lễ, cùng công cùng tư, Từ Phong đều có lẽ

dập đầu lấy mấy cái đầu.

Lẽ xong, Tử Phong đứng dậy tự phải ly khai, đối diện trên tường bỗng nhiên hào quang đại tác, xuất hiện lão giả giống hư không, lão giả mặt hàm mỉm cười, một đạo tang thương thanh âm xuyên việt thời gian trời buộc: Bụi quy bụi, đất về với đất, ta Đạo Hoàng rốt cục đã có kẻ thừa chi nhân, nhớ lấy, chém định cần khôn không phải thời khắc mấu chốt không thể sử xuất. Mặt khác, cái này Huyền Thiên bỏ đoàn tự tặng cho ngươi rồi, như ngươi là tham lam chi nhân đã sớm hôn phi phách tán, nhớ lấy, không thể đơn giản sử xuất...

Lão giả thanh âm càng ngày càng yếu ớt, cho đến biến mất... Tử Phong lại cung kính lạy vài cái, thu hồi trên mặt đất nhìn như bình thường bỏ đoàn, tường tận xem xét hồi lâu, cũng không biết là dùng cái gì chất liệu làm thành, tác họ thu được Túi Cần Khôn ở bên trong, tạm gác lại về sau khảo chứng. Chi về sau, Tử Phong lấy đi trên tường Nguyệt Quang Thạch, vừa cẩn thận che dấu thoáng một phát cửa động, mới hướng phía đáy vực tiếp tục tung nhảy mà xuống.

Rất nhanh, liền đi tới dưới vách núi, một đầu thanh tịnh sông nhỏ tại bất ngờ trong hạp cốc chậm rãi chảy xuôi, Tử Phong rửa sạch thoáng một phát trên người vết máu, đơn giản thay đổi một thân sạch sẽ quần áo, tự chứng kiến phía trước xuất hiện một chi toàn thân tuyết trắng Nhị cấp Tật Phong Lang, toàn thân không có một tia tạp sắc, quả thực tự là lang trong Thần Thoại đồng dạng giống như tồn tại.

Tử Phong suy nghĩ thoáng một phát, quyết định mạo hiểm ném thử một chút, hiện tại cách sân bắn thi đấu chấm dứt còn có thời gian một ngày, không phải do trì hoãn. Nghĩ đến là làm, Tử Phong thời gian dần qua tiếp cận trước mắt Tật Phong Lang, thế nhưng mà còn có hơn mười thước tự bị phát hiện rồi. Tật Phong Lang rất là tức giận nhìn xem Tử Phong, tựa hồ là Tử Phong vô lý cử động xúc phạm nó tôn quý.

Một tiếng có chứa uy nghiêm tiếng sói tru tại trong hạp cốc quanh quẩn, 'Ngao', 'Ngao' ... Ngay sau đó chung quanh vang lên liên tiếp tiếng sói tru, lộn xộn bước chân, từ xa mà đến gần, tiếng nổ, chim rừng đều bị kinh đã bay. Tử Phong lúc này như lâm đại địch bộ dạng, trước mắt tựa hồ không phải bình thường Tật Phong Lang, hẳn là trong bầy sói Vương giả, hiện tại muốn chạy là khẳng định không còn kịp rồi, Tử Phong thời gian dần qua thối lui đến nham bích chỗ, ít nhất tại đây, có một mặt là không cần phòng ngự ...

Rất nhanh Tử Phong trong tầm mắt tự xuất hiện che bầu trời che viết Tật Phong Lang bầy, mà cái con kia toàn thân tuyết trắng Tật Phong Lang, đứng tại cách đó không xa Thổ Khâu Xử, tru lên, ra lệnh... Đàn sói tại nó hiệu lệnh hạ không có lập tức tiến công, hình như là đùa bỡn giống như, từng bước một, chỉnh tề hướng Tử Phong * gần, bốn phía yên tĩnh trở lại, chỉ có không ngừng tới gần tiếng bước chân.

Tử Phong nắm chặt trong tay mặc đao, cắn răng, hôm qua viết sự tình lại để cho trong lòng của hắn có loại muốn phát tiết xúc động, muốn chiến liên chiến, ta Võ Tử Phong lại có sợ gì, đến đây đi. Tử Phong không có chờ Tật Phong Lang tới gần, trước hết dẫn theo mặc đao xông tới, nguyên khí quán chú hai tay, một đao, ngay tiếp theo mặc đao sức nặng hung hăng bổ vào phía trước nhất đầu sói bên trên, đầu sói bạo liệt ra đến, kêu thảm đảo hướng hướng một bên.

Kỳ thật Tử Phong biết rõ lang nhược điểm, đồng đầu thiết cốt đầu hủ eo, bắt quá, Tử Phong muốn chính là như vậy nhẹ nhàng vui vẻ dẫm đạp chiến đấu, chỉ có chiến đấu mới có thể lại để cho chính mình quên mất hết thảy.

Một kích này, toàn bộ tràng diện lập tức hỗn loạn, Thanh sắc phong nhận như mưa rơi hướng Tử Phong trên người rơi đi, Tử Phong vung vẩy miêu tả đao, bất chấp phong nhận, tự là một trận loạn đấu, chém, nện, bổ, còn có cuốn... Tay trái thỉnh thoảng ném ra mấy cái phù lục, Tử Phong trong đầu không có dừng, chỉ có kiên trì, kiên trì. Cánh tay, đùi, lồng ngực, phần lưng, bị hằng hà phong nhận đánh trúng, Tử Phong chỉ là vô ý thức né tránh trí mạng tổn thương...

Không biết đã qua bao lâu, một tiếng sói tru, cắn xé đàn sói tạm thời lui xuống dưới. Lúc này Tử Phong trên người đã sớm vết thương chồng chất, tiên Huyết Hoàn Lưu, bốn phía ngồn ngộn lộn xộn chạy đến chết đi xác sói, Tử Phong có chút suy yếu vịn thân đao, nhưng là thân thể nhưng lại thẳng tắp đứng đấy, đàn sói đã lui, hắn cũng không thể nghỉ ngơi. Mặc cho máu tươi chậm rãi nhỏ, ánh mắt không sợ hãi đón nhận xa xa tuyết Lang Vương...

Lúc này ánh mặt trời bắt đầu soi sáng hạp cốc ngọn nguồn mặt, vốn là sông nhỏ, rồi sau đó khắp qua Tật Phong Lang Vương, đàn sói, chỉ sau chạm đến đến Tử Phong. Tại chạm đến cái kia khắc, tuyết Lang Vương trường rống một tiếng, hai mươi mấy đầu to lớn Tật Phong Lang đồng loạt chụp một cái đi lên, ở phía sau theo sát lấy lại là hai mươi mấy chi Tật Phong Lang, đồng thời hai bên là vô số phong nhận phủ thiên cái địa mà đến, trong nháy mắt, Tử Phong tự bị chìm ngập rồi, biến mất tung tích...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 38: Đăng Đường sơ kỳ

Đàn sói tại Tật Phong Lang Vương tổ chức xuống, tự động hướng về Tật Phong phát khởi đợt thứ hai công kích, chỉ là trong nháy mắt, Tật Phong đã bị rậm rạp chẳng chịt công kích bao phủ rồi, lúc này Tật Phong trong con mắt Tật Phong Lang thân ảnh càng lúc càng lớn, hẳn đã không có đường lui, tại sống hay chết tầm đó, Tật Phong ánh mắt trở nên đặc biệt nhu hòa, đã cuộc đời này vô vọng, vậy thì tới một lần sáng lạn tách ra a...

Mặc đao đeo tại sau lưng, ngửa mặt lên trời thét dài, vừa kêu: Phong vân biến, gió nổi mây phun, sắc trời lập tức âm u, khô cạn nguyên khí lập tức như quán chú đại dương mênh mông sông lớn, tron bóng lầy, lao nhanh. Tụ lực, ra quyền, Phần Thiên Quyền ba quyền điệp gia chi uy, cuồng dã như một chi tức giận Hỏa Long, rồng giận hướng phía nhào lên đàn sói đè lên...

Một kích, trước trước sau sau tổng cộng ba đợt đàn sói bị Tật Phong một quyền này oanh tán, huyết tương tứ tán, lang chi đoạn xương cốt, một mảnh đồng bừa bộn. Lúc này lực mới đã hết, lực cũ không tục, hai bên che bầu trời che viết vô số phong nhận đã đi tới trước người, Tật Phong thân thể dính sát tại nham bích bên trên, một bộ mặt xuất hiện tại trước mắt hiện lên. . .

Thẳng đến định dạng đến ngày hôm qua, cái kia một đạo yếu diệu thân ảnh, Tật Phong nở nụ cười, cười cái kia sao sáng lạn, trong óc biên giới thức hải lúc này lại một hồi trở mình lần, hội tụ lấy, vận thành một đạo hư vô lưỡi dao sắc bén, đâm về tinh thần bên trong.

Lưỡi dao sắc bén cắm ở lấp kín vô hình trên tường, một đạo mắt thường có thể thấy được vết rạn tại Tật Phong trong óc giống như là mạng nhện chậm rãi xuất hiện, 'Ông' một tiếng trầm thấp trầm đục, vết rạn rốt cục đã nứt ra.

Một đoạn Phiêu Miểu tiếng nhạc tiếng nổ, thức hải lập tức bình tĩnh lại, chỉ thấy trong hải dương xuất hiện một tràng vàng son lộng lẫy đại môn, đại môn từ từ mở ra, bên trong kim quang bốn phía, Kim sắc sền sệt chất lỏng chậm rãi chảy ra, dần dần nhét đầy Tật Phong toàn bộ trong óc.

'Oanh' một tiếng, một hồi vô hình sức lực gió đang trên trận cạo, Tật Phong trên người mất trật tự quần áo phình rung động, vốn là đánh vào người phong nhận, giống như là đá chìm đáy biển, biến mất, hoặc là nói là bị Tật Phong thôn phệ, đã mất đi tung tích. . .

Nắng rạo sáng sủa đầy cốc, hôm nay bị một cổ vô hình uy áp bao phủ, vẻ mặt hung tướng Tật Phong Lang bày, lạnh run cuộn mình lại với nhau. Tuyết trắng Tật Phong Lang Vương nghi hoặc chăm chăm vào Tật Phong, vừa mới còn nhỏ bé bộ dạng, nhưng bây giờ tán mất ra một cổ nguy hiểm khí tức...

Uy nghiêm tựa hồ càng ngày càng sền sệt, sở hữu Tật Phong Lang như là lâm vào lầy lội bên trong, không thể động đậy, lúc này Tật Phong Lang Vương, cũng là không có cách nào, chỉ là không ngừng thấp giọng gầm thét, gào thét, như là quát lớn, hoặc như là an ủi...

Tật Phong lúc này đối với ngoại giới không hề phát giác, không vui không buồn, một người phăng phất chạy tại hoang vu hải dương bên trên, bốn phía ngoại trừ Kim sắc hay vẫn là Kim sắc, đơn điệu không có chút nào tạp sắc, Tật Phong không ngừng đi tới... Không có phương hướng, cũng không có tới hạn, trừ mình ra tựa hồ không có cái gì.

Không biết đi rất xa, phăng phất giống như cách một thế hệ, Tật Phong bay tới không trung, chứng kiến phía dưới còn có một chính mình, tại chậm rãi

bôn ba lầy, từng bước một triều thánh giống như hướng về tâm linh ở chỗ sâu trong tiềm hành lầy. Bốn phía đột nhiên dâng lên rục rờ Kim sắc Hòa Diễm, Hòa Diễm càng đốt càng lớn, rất nhanh, toàn bộ trong hải dương chỉ có chính mình đứng chân một khối địa phương, còn nhấp nhô nước sáng bóng.

Từ Phong nhìn mình bị Hòa Diễm chậm rãi bao phủ, do chân bắt đầu hướng lên khắp tổ, khắp quá gối che, eo, ngực, đi vào cổ. Từ Phong không ngừng ở phía trên gọi lấy chính mình, thế nhưng mà phía dưới chính mình không phản ứng chút nào, cho đến cả người chìm ngấm tại hừng hực thiêu đốt trong ngọn lửa đi.

Không có dấu hiệu, không trung Từ Phong đột nhiên hướng phía dưới ngã xuống, nội tâm xuất hiện một đám ngọn lửa, một đám vô hình ngọn lửa, trong ngọn lửa xuất hiện Chi Lan thân ảnh, nàng một cái nhăn mày, cười cười, một hô hấp bộ dạng; ngay sau đó, Từ Phong trên người lại xuất hiện rất nhiều ngọn lửa, có mẫu thân, Hâm Nhi, Từ Yên, phụ thân, còn có Vũ gia trang người...

Ngọn lửa càng ngày càng nhiều, hiện lên lửa cháy lan ra đồng cỏ xu thế, bao trùm cả người. Xa xa trông lại, Từ Phong toàn thân bị vô hình Hòa Diễm bao vây lấy, cấp tốc truy lạc. . . Từ Phong chau mày lấy, đương đệ nhất đám ngọn lửa xuất hiện thời điểm, Từ Phong trong nội tâm không khỏi tê rần, đuổi giết đến thực chất bên trong đau đớn, xé rách lấy Từ Phong nấn cảm thần kinh.

Đương rậm rạp chẳng chịt vô hình Hòa Diễm đem mình bao phủ lúc, Từ Phong trên mặt biểu lộ nói không nên lời kỳ quái, không ngừng mà cười cười, trên mặt bị một hồi khó có thể hình dung sung sướng bao quanh.

Hắn và Chi Lan ngồi cùng một chỗ nhìn xem triều trưởng Triều Sinh, viết thẳng mặt trắng lặn; Vũ gia trang hết thấy mọi người có vẻ tới dòng họ, gia gia kinh mạch cũng bị tiếp đi lên, một lần nữa đã có được nguyên khí; Vũ gia trang quy mô chính viết ích lớn mạnh lấy, sinh hoạt cũng càng ngày càng thoải mái; tu luyện của mình cũng thế như chẻ tre, rất nhanh đã trở thành một đời cường giả...

Từ Phong khắp không mục đích là trầm luân lầy, không chút nào biết rõ giờ phút này hung hiểm. Thật tình không biết, bởi vì này mấy viết Tinh Thần Thứ kích, khiến cho vốn là mờ tối sơ khuy hậu kỳ tinh Thần Cảnh giới biên giới bình chương Tinh Thần lực, giờ phút này đang cùng Tật Phong Lang bày trong lúc đánh nhau một lần hành động đột phá, tiến nhập Đẳng Đường sơ kỳ.

Tinh thần tu luyện có bốn trọng cảnh giới: Sơ khuy, Đẳng Đường, Nhập Thất, Thông Linh. Sơ khuy chỉ là đơn giản Tinh Thần lực tích lũy, sử cảm giác quán nhay cảm một ít, mà tới được Đẳng Đường cảnh giới lúc, Tinh Thần Lực sẽ có triển lộ ra phong mang của nó, có thể tiến hành tinh thần công kích. Bất quá trước đó, muốn kinh nghiệm ba tình khảo nghiệm.

Người có thất tình, hi vọng buồn bã sợ yêu ác dục, Đẳng Đường sơ kỳ phải đi qua 'Hĩ' cái này một cảm xúc khảo nghiệm, như nếu không thể thủ hấn bản tâm, cũng sẽ bị vui sướng chiếm cứ toàn bộ tâm linh, Tinh Thần Lực đã bị ô nhiễm, từ nay về sau điển Phong Điền điền, mất đi bản họ.

Mà đáng thương Từ Phong đối với cái này không chút nào tường, lúc trước Phù lão rời đi thời điểm, cũng thật không ngờ Từ Phong Tinh Thần Lực tiến giai hội nhanh như vậy, bằng không thì nhất định sẽ cho Từ Phong mảnh giẻ trong cái này phân loại, chẳng lẽ tự nếu như vậy đã xong à...

Từ Phong trên mặt biểu lộ trước sau như một, bên cạnh hạ lạc không gian nhan sắc lại trở nên càng ngày càng âm đạm, Từ Phong say mê lấy, không có chút nào phát giác được chung quanh biến hóa, trên khô miệng giờ lên lấy, tựa hồ không muốn từ trong mộng tỉnh lại, chậm rãi, chậm rãi, như một căn lông vũ chìm vào Vĩnh Hằng trong bóng tối, mờ ra hai mắt, theo hạ lạc, thời gian dần qua khép lại...

Tại Tật Phong Lang Vương trong ánh mắt, nhắm mắt lại đứng đấy Từ Phong toàn thân là khủng bố Hòa Diễm, Hòa Diễm càng ngày càng tràn đầy, thế lửa ngập trời, muốn một lần hành động đem Từ Phong nuốt hết lúc, toàn bộ hạp cốc trong nháy mắt đình trệ rồi, không trung vô cánh chim chóc, nhảy ra mặt nước cá, bay xuống lá cây, trong lúc nhất thời đều định dạng hoàn chỉnh xuống...

Chi về sau, là một hồi rất nhỏ không thể lại rất nhỏ phong, dương, bầu trời, bãi cỏ, rừng cây, cỏ như rồng, sông nhỏ, còn có chúng lang nhóm, sở hữu thiên địa linh khí, đều bị ra khỏi đi ra, hướng về một cái phương hướng hội tụ lấy, ngưng kết thành tí tách giọt mưa, nhỏ tại toàn thân tràn đầy Hòa Diễm Từ Phong trên người...

Bốn phía một phiến Hắc Ám, không có tư duy Từ Phong đột nhiên cảm thấy một cổ mát lạnh tích tại trên người mình, đây là cái gì? Từ Phong cố gắng tiếng vọng lấy. . . Rất lâu, một cái từ ngữ hiển hiện tại trong óc của mình: 'Thủy', đúng, là nước cảm giác, còn có phong, có ánh mặt trời, có thổ nường, có rừng rậm hương vị. Ta đây lại ở nơi nào đâu rồi, ta muốn đi ra ngoài..

Như trong màn đêm một đạo thiểm điện, toàn bộ Thiên Mạc bị vạch tìm tòi, một hồi vô hình chấn động theo trên không hướng xa xa truyền đến đi ra ngoài, Từ Phong chậm rãi mở mắt.

Lúc này, tại phía xa trần Thanh Vân ngàn dặm không trung bên trên, một chuyến quần áo sạch sẽ người thừa lúc một chỉ cực lớn cảm điều. Cảm đầu trung niên nữ tử đối với bên cạnh một vị lão giả diễn giải: "Hảo cường tinh thần ba động a, cái này... Là từ trần Thanh Vân truyền đến đây sao?"

"Không cần kinh ngạc, cao nhân ẩn sĩ, che dấu khá nhiều loại? Bây giờ còn nhỏ xem trần Thanh Vân chỗ này địa phương nhỏ bé sao? Tốt rồi, chúng ta chuyên tâm chạy đi a, đi trước Thanh Vân Tông." Lão giả không nói thêm gì, nhắm mắt tiếp tục dưỡng thần, chỉ có nữ tử còn sắc mặt nghiêm cẩn nhìn qua phương xa.

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Tọa kỵ

Theo Từ Phong con mắt mở ra, toàn bộ hạp cốc lại sáng , thời gian bắt đầu không nhanh không chậm chảy xuôi, liền Từ Phong cũng không có chú ý tới, chính mình dưới làn da Từ Kim hào quang lóe lên rồi biến mất, rất nhanh tựu khôi phục đã đến bộ dáng lúc trước. Sở hữu Tật Phong Lang bày tại Từ Phong đưa tới trong ánh mắt, đều chậm rãi cúi đầu xuống, càng dưới chạm đất, trong miệng phát ra ô ô thanh âm, như là quỳ sát tại Từ Phong dưới chân..

Chỉ có Tật Phong Lang Vương, tại giây dựa thật lâu chi về sau, chậm rãi bước đi thông thả đến Từ Phong trước mặt, lè lưỡi, cẩn thận từng li từng tí liếm liếm Từ Phong mu bàn tay, gặp Từ Phong không có trách tội, mới thần phục tựa như vây quanh Từ Phong loạn chuyển.

Từ Phong có chút mộng, vừa mới còn giương cung bạt kiếm bộ dạng, hiện tại như thế nào thành cái dạng này, thật tình không biết, bởi vì vừa mới tấn cấp, Tinh Thần Lực vẫn không thể thu phát tự nhiên, cho nên Từ Phong thân thể phát ra một cổ vô hình uy áp, đồng thời bản thân lại có rất mạnh lực tương tác, tựu đã tạo thành tình cảnh trước mắt..

Từ Phong cố gắng trấn định phát phát tay gọi Tật Phong Lang Vương Ly khai, Tật Phong Lang như được đại xá, dẫn theo chúng lang, đảo mắt tựu biến mất tung tích. Từ Phong lúc này mới vô lực ngồi dưới đất, trong lúc nhất thời, tự thể cùng tinh thần một mối tịch cuốn tới, Từ Phong sử dụng mấy Trương Sinh nguyên phù, khôi phục một ít khí lực, đơn giản xử lý vết thương một chút, nhìn qua cho đã mất Tật Phong Lang thì, không khỏi có chút đau đầu, cái này muốn bề bộn tới khi nào a...

'Bành' Từ Phong ném xuống trong tay cuối cùng một chỉ xác sói, lau lau mồ hôi trên mặt, nguyên lai nhất Linh Tinh cũng là một kiện một mối sự tình a. Từ Phong cũng không biết hiện tại tại Túi Càn Khôn ở bên trong có bao nhiêu Linh Tinh, dù sao là một đại đầy, chồng chất tại kia ở bên trong, Từ Phong cũng chẳng muốn đi sờ.

Này Thi Thiên sắc đã ám xuống dưới, bắt tri bắt giác thời gian một ngày có đi qua, mà mình viết buổi trưa trước khi, tựu là sẵn bản thi đầu lúc kết thúc, mình cũng rốt cục phải đi về rồi..

Từ Phong không có sót ruột lấy muốn chạy trở về, hẩn tình tường, mình bây giờ trạng thái, căn bản chịu không được cái gì khó khăn trắc trở, nếu như một đường thuận lợi khá tốt, nếu là gặp được Trần Vũ thẩm người như vậy, sở hữu cố gắng đều phó chi Đông Lưu.

Lấy ra một ít lương khô, Từ Phong nỡ thẩm nỡ ăn một bữa, rồi sau đó nằm trên tàng cây, rất nhanh tựu bất tỉnh nhân sự, hẩn quá mệt mỏi, cần nghỉ ngơi. . . Một đêm vô sự, Từ Phong sáng sớm tựu sớm địa đi lên, bởi vì chính mình đang ở đây vực, chạy về săn bắn đại hội quảng trường, còn cần một ít thời gian, muốn sớm làm chuẩn bị mới được là...

Nhảy lên đến dưới cây, Từ Phong liền phát hiện ngày hôm qua chỉ toàn thân tuyết trắng Tật Phong Lang Vương, lúc này ngay tại cách đó không xa nhìn mình. Từ Phong nhìn một chút bốn phía, không có mặt khác lang thân ảnh, chưa phát giác ra có chút nghi hoặc. Tật Phong Lang Vương từ từ sẽ đến đến Từ Phong bên người, lúc này Từ Phong mới rõ ràng cảm nhận được Tật Phong Lang Vương Thể hình khổng lồ, toàn bộ trường bốn mét có thừa, thân cao 2m, Từ Phong tại nó trước mặt lộ ra như vậy nhỏ nhắn xinh xắn. Chỉ thấy Tật Phong Lang đi vào Từ Phong trước người, phủ phục tại Từ Phong dưới chân, trong miệng phát ra nhỏ giọng 'Ngao ngao' thanh âm, như là tại thúc giục...

Từ Phong rất nhanh minh bạch Tật Phong Lang Vương ý đồ, trong nội tâm cũng là một hồi kích động, trước kia có thấy người cười muôn hình muôn vẻ tọa kỵ, còn nhỏ tâm linh tưởng tượng lấy chính mình có một ngày cũng có thể có được ngày hôm nay, hiện tại ngày hôm nay rốt cục thực hiện. Một cái tung nhảy, tựu nhảy tới Tật Phong Lang Vương Khoan rộng rãi trên lưng, hai tay bắt lấy tuyết trắng lang lông, tại một tiếng thanh thúy tiếng sói tru ở bên trong, Từ Phong như truy tinh tia chớp, hướng về nơi đến lộ chạy như bay mà đi..

Hôm nay là săn bắn thi đấu chấm dứt một ngày, Võ gia mọi người sáng sớm liền đi tới thi đấu quảng trường, chỉ thấy toàn bộ quảng trường, đã bị vây chặt như nêm cối rồi, trên đài cao, Lý gia trang chủ Lý sĩ từng đang cùng Trần gia trang chủ Trần Nguyên Bách chính nói chuyện lửa nóng, nhìn thấy Vũ Thiên Kiệt đến rồi, biểu tượng tựa như hàn huyền một câu, tựu đưa ánh mắt dời đi chỗ khác rồi.

Vũ Thiên Kiệt lơ đãng cùng võ phi minh sau khi ngồi xuống, tựu đưa ánh mắt đặt ở đi thông khôn cùng rừng rậm chính là cái kia cửa vào, Từ Phong bọn hẩn có lẽ hội từ nơi ấy xuất hiện ."Cha, người nói, Từ Phong bọn hẩn hội thu hoạch bao nhiêu Linh Tinh à? Có thể hay không xếp thành một tòa Tiểu Sơn đồi?" Võ phi minh cười đối với Vũ Thiên Kiệt nói ra, hẩn cũng thật không ngờ cái này một câu nói đùa tại không lâu liền trở thành thực tế.

"Người cho rằng Linh Tinh là củi nhạt đều đúng vậy ấy ư, muốn nhạt có thể nhạt đến . Chê cười, người đi thử thử!" Vũ Thiên Kiệt tức giận trừng võ phi minh liếc, cũng không phải không biết bao năm qua tình huống, còn ở nơi này mò mẫm giảng.

"Ta nói cách khác nói mà thôi, võ lỗi cùng Từ Minh có lẽ không thể, thể nhưng mà Từ Phong đâu rồi, nói không chừng có thể đâu này?" Võ phi minh không để ý đến lão gia tử răn dạy, vẫn đang lòng mang tràn đầy nói, có thể thấy được đối với Từ Phong kỳ vọng có bao nhiêu, thật tình không biết cái này một câu vui đùa lời nói, lại thật sự đã xảy ra.

"Từ Phong sao? Khó a, Nhị cấp Linh thú, cũng không phải tốt như vậy tìm, hi vọng bọn hẩn đều không có việc gì, có thể an toàn trở lại là được rồi." Vũ Thiên Kiệt trong lời nói cũng là ân ân chờ mong, nhiều như vậy năm chờ đợi, hôm nay tiểu bối rốt cục phát triển đi lên, là nên vui mừng lúc sau.

"Đúng rồi, cha, Đại ca tìm không tìm được phù sư a, không có phù sư, gia tộc bọn ta luận so thể nhưng mà không tham gia được ." Võ phi minh nghĩ đến trước mấy viết, Đại ca võ Phi Hồng tổn hao số tiền lớn lễ vật phù sư, thể nhưng mà cho tới bây giờ còn không thấy được phù sư thân ảnh, không khỏi có chút sót ruột.

"Yên tâm đi, phù sư đã sắp xếp xong xuôi, hiện tại tựu an tâm chờ đợi kết quả a." Vũ Thiên Kiệt đã tính trước bộ dạng, hết thấy tựa hồ cũng chuẩn bị sẵn sàng rồi.

Thời gian chậm rãi nghiêng lấy, toàn bộ quảng trường cũng bắt đầu dần dần xao động, trấn Thanh Vân chủ Lâm Huyền Hi cũng đi tới hiện trường, kỳ thật nếu như không có hẩn cháu gái, hẩn mới chẳng muốn ở chỗ này lãng phí thời gian, đương nhiên còn có một thú vị tiểu tử. Chỉ thấy lối vào đột nhiên vào được một đạo nhân ảnh, trên trận lập tức hỏa nhiệt , tiếng hoan hô Lôi Động, mọi người ánh mắt đồng loạt chăm chăm vào cái kia một đạo nhân ảnh, ý đồ phân biệt rõ là cái đó một nhà người, thật lâu mới phát hiện sợ bóng sợ gió một hồi, nguyên lai là người đến đi nhằm phương hướng. Lập tức toàn bộ quảng trường chửi rủa sắc liền tiếp.

Trên đài cao chúng gia chủ cũng là nhìn nhau cười cười, muốn nói quan tâm nhất hay vẫn là ngồi ở trên đài cao các gia chủ. "Ta vừa mới hay vẫn là tưởng rằng Lý Thiên tiểu tử kia đâu rồi, người nhìn đáng người nhiều như. . ." Lý gia chủ Lý sĩ từng không khỏi đắc ý nói, còn nghĩ đến người đây là người của Lý gia tựa như.

Võ phi mình mỉm cười một tiếng, lại không khéo bị Lý sĩ từng đã nghe được, cái này có thể lại để cho Lý sĩ từng bắt được một cái phản phúng cơ hội. "Hắn là người Võ gia, có thể lần này sẵn bản thi đấu bên trên hội thắng được? Đây chính là một cái thiên đại chê cười, trước kia liền tham gia đảm lượng thế nhưng mà đều không có a." Lý sĩ từng đứng, đối với Võ gia chủ, nói ầu nói tả đạo.

"Ai, ta còn nghe nói, trước một thời gian ngắn, Vũ gia trạng thế nhưng mà bị Thanh Vân trại cướp sạch?" Bên cạnh Thẩm thị thương hội trầm trước long lanh có ý đề cao thanh âm diễn giải.

"Đúng vậy, ta cũng nghe nói, bất quá, người xem Võ gia người cũng không có cái gì tổn thất a, không cũng khỏe tốt ngồi ở chỗ này sao? Làm sao có thể bị cướp bóc nữa nha?" Một người giả bộ khó hiểu tiếp tục hỏi.

Lý sĩ từng nhìn một chút Lâm Huyền Hi sắc mặt, gấp trán chủ Lâm Huyền Hi không có chút nào không vui bộ dạng, cũng tự không hề cổ kị: "Người cũng không động não ngẫm lại, người bị đã đoạt, còn muốn tới chỗ tuyên dương sao? Việc xấu trong nhà không thể bên ngoài dương, nói sau chỉ là cướp bóc, cũng không phải giết người phóng hỏa, nói không chừng sở hữu tích súc cũng bị mất đâu rồi, người nói có đúng hay không, những người kia thế nhưng mà ăn thịt không nhả xương a, nói cho cùng, không hay vẫn là vũ lực không được, vũ lực không được cũng thế, còn hết lần này tới lần khác muốn tại trấn Thanh Vân gốc..."

Võ phi mình nghe không nổi nữa, muốn phải phản kích, lại bị Vũ Thiên Kiệt kéo lại. "Gấp cái gì, trước lại để cho những bọn đạo chích này thế hệ đắc ý một hồi, hết thấy cuối cùng sẽ có tra ra manh mối một ngày, an tâm chờ xem." Nói xong, Vũ Thiên Kiệt tác họ đem con mắt bé, một bộ đảm nhiệm Nhĩ Đông Tây Nam gió bắc bộ dạng, võ phi mình chỉ có thể oán hận ngồi xuống...

Chỉ là cái này một nháy, bên ngoài tiếng nghị luận càng thêm tùy ý rồi...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40: Tiểu gia, Tiểu Vô Ngân

Tại khoảng cách quảng trường ngoài mười dặm một chỗ đường về cần phải trải qua trong sơn cốc, có hai phe đội ngũ chính giằng co lấy. "Chư vị, mọi người nhất định là sốt ruột lấy chạy trở về a, ta cũng đồng dạng, bất quá chúng ta Trần gia trạng cùng Lý gia trạng con người làm ra mọi người đường về an toàn cân nhắc, sớm lại tới đây, thay mọi người quét sạch nơi này mãnh thú, đây chính là hao tổn thời gian rất lâu. Cho nên mọi người có lẽ đền bù tổn thất một hai mới được là, muốn từ nơi này qua, không nhiều lắm, một người chỉ cần một miếng Linh Tinh, các người thấy thế nào?" Trần Vũ thẩm đại nghĩa lăng nhưng giằng lấy, đứng phía sau Trần Vũ tiền, Trần Vũ sóng lớn, còn có Lý gia trạng ba người, xem xét liền biết là lừa đảo.

"Quét sạch? Trần Vũ thẩm người nói đùa gì vậy, tại đây nào có cái gì Linh thú? Đừng tưởng rằng chúng ta không biết trong lòng người cái gì ý định, muốn Linh Tinh có thể, chính mình đi đứng thu hoạch đi, chúng ta trong tay thế nhưng mà cái này mấy viết thời khắc sinh tử được đến, dựa vào cái gì không công tiện nghi người." Một vị tham gia sẵn bản thi đấu, đang mặc một thân Thanh sắc trang phục thiếu niên, tức giận diễn giải, đồng hành hai người người cũng ở một bên hòa cùng.

"Không để cho, ngươi thử xem, xem có thể hay không đi qua?" Trần Vũ thắm không có nhiều lời, đằng sau năm người cùng một chỗ về phía trước đè ép một bước, nguyên khí lộ ra ngoài, hai cái Vô Sur hậu kỳ, ba cái Vô Sur trung kỳ, hơn nữa Trần Vũ thắm, thế nhưng mà ba cái Vô Sur hậu kỳ, tại sân bắn thi đấu bên trên thế nhưng mà một cỗ thế lực cường đại.

"Lượng ca, làm sao bây giờ? Chúng ta đánh bắt quá bọn hắn." Sau lưng một cái dáng người có chút thấp bé thiếu niên nhìn về phía đang mặc trang phục thiếu niên.

"Không có việc gì, chúng ta đầu tiên chờ chút đã, đằng sau còn có thật nhiều người, đợi đến lúc nhiều người thời điểm hết thấy tự đều xử lý rồi." Cái kia gọi Lượng ca hiển nhiên không muốn đơn giản cầm trong tay Linh Tinh giao ra đi, mời đến người bên cạnh lúc này lặng chờ.

Lý Thiên đi đến Trần Vũ thắm bên người, nhìn trước mắt vũ nữ hài, ánh mắt nói không nên lời ái mộ: "Vũ thắm, ngươi xác định như vậy có thể chứ, bọn hắn hiện tại thế nhưng mà không có ý định đã tới, nếu như đợi tí nữa nhiều người, vậy thì không dễ làm rồi, không bằng chúng ta động thủ đi, xem bọn hắn dám không để cho."

"Ngươi biết cái gì, ngươi thực dùng vì bọn hắn sẽ đợi ở sao? Động thủ, một động thủ, không phải muốn cho ta Trần gia gây thù hằn sao? Ngươi không thể động não lại nói tiếp, thực đúng vậy." Trần Vũ thắm ngu ngốc tựa như nhìn Lý Thiên liếc, không biết Lý gia mới một đời linh quân nhân vật thế nào lại là cái dạng này.

"Ngươi nói rất đúng, hết thấy đều dựa theo phương pháp của ngươi đến, bọn hắn khẳng định chờ không được bao dài thời gian, hắc hắc." Lý Thiên vừa nói vừa cười sờ lên tóc của mình, một bộ sâu chấp nhận bộ dạng.

Bất quá bàn tính xem như đánh sai rồi, đối diện ba người thật đúng là hao tổn đi xuống, thời gian từng giọt từng giọt đi qua. Cũng không lâu lắm, không ngừng có âm thanh xé gió theo bốn phía truyền đến tới, nhiều đội người, hoặc đơn hoặc song, chứng kiến tình huống trước mắt, vốn là nghi hoặc, về sau biết được chân tướng cũng là giận tím mặt, Trần gia cùng Lý gia tính toán cái gì đó, còn dám thu qua đường phí, thật sự là không biết xấu hổ.

Lúc này, chưa từng bên cạnh dày đặc ở bên trong bên trong đi ra một vị một thân hắc y thiếu niên, lưng cõng một thanh rộng rãi búa, ánh mắt hung ác, không để ý đến trước mắt trò khôi hài, hướng phía Trần Vũ thắm phương hướng đi tới, Lý Thiên vừa định đứng ra nói chuyện, lại bị Trần Vũ thắm một phát bắt được, không có chút nào trở ngại, thiếu niên mặc áo đen không nhanh không chậm theo bọn hắn bên người đi tới...

"Ngươi cái đồ đàn, ngươi muốn chết a, ngươi chẳng lẽ không có chứng kiến phía sau hắc rộng rãi búa ấy ư, nhưng hắn là Tiểu gia trại Tiểu Vô Ngân, rất có thể đã đến Vô Tướng cấp bậc, ngươi ngăn đón hắn, ngươi đủ tư cách sao?" Trần Vũ thắm đã sắp tức giận rồi, nàng cũng thật không ngờ sự tình đã hoàn toàn thoát ly dự đoán, khá tốt Tiểu Vô Ngân không có tức giận, bằng không thì, kết quả thật là không chịu nổi tướng tượng.

Xem xét có người đi qua, bên này lập tức có người không thuận theo rồi, "Dựa vào cái gì hắn có thể đi qua chúng ta lại không được, tất cả mọi người dốc sức liều mạng có được Linh Tinh, sao có thể tiện nghi người khác, cùng một chỗ tiến lên, còn hại sợ bọn hắn sáu người." Có người bắt đầu vỗ đi lên, trên trận nhất thời tràn đầy khí tức súng hung hăng.

"U, đây không phải Trần gia trang Trần Vũ thắm ấy ư, còn nhớ rõ ta sao, các ngươi Trần gia trang vật phẩm thế nhưng mà hơn phân nửa do ta Thắm gia thu mua, chẳng lẽ lại hôm nay ta trầm bằng cũng muốn..." Trầm bằng thẳng này chứng kiến trước mắt là người quen, từ trong đám người đi ra, đằng sau còn đi theo đủ Từ Hào, cùng khâu Dật Phàm.

Không đợi trầm bằng nói, Trần Vũ thắm tự đã cắt đứt. "Làm sao a, Trầm thiếu chủ nói đùa, muốn ai cũng sẽ không muốn ngươi đó a, mau mời mau mời qua, người một nhà nha." Trần Vũ thắm lúc này xảo cười Yên Nhiên, nói không nên lời khéo léo.

Trần Vũ thắm một phen cử động lại để cho trầm bằng lòng hư vinh rất là thỏa mãn, hắn rất là có phong độ hướng lên trước mắt sáu người mỉm cười, rồi sau đó có chút khinh thường nhìn phía sau mười mấy người, tựa hồ chính mình tài trí hơn người bộ dạng, không đợi trầm bằng cổ quay lại, hắn đột nhiên chứng kiến một trương lãnh diễm khuôn mặt, lập tức đáng tươi cười cứng tại trên mặt.

"Trầm bằng, ngươi rất đặc ý vậy sao, muốn lần cút nhanh lên, thiếu ở chỗ này rêu rao." Lâm Huyền Khả một chuyển ba người lúc này đã tới, vẻ mặt lạnh như băng nhìn xem Trần Lý hai nhà người, đối với trầm bằng như vậy hoàn khổ, Lâm Huyền Khả là ngay cả phản ứng tâm tình cũng không có.

"Huyền có thể, ngươi làm sao vậy? Ai chọc giận ngươi rồi, nói cho ta biết, ta nhất định sẽ không khinh xuất tha thứ hần." Trầm bằng không có chút nào để ý Lâm Huyền Khả mắng chuyện của mình, ngược lại nhìn ra Lâm Huyền Khả cau mày, tâm sự nặng nề bộ dạng.

"Vậy sao? Gây người của ta là Võ Tử Phong, ngươi đi tìm hần đi." Có thể cho Tử Phong mang đến chuyện phiền phức, Lâm Huyền Khả thể nhưng mà thập phần ưa thích.

"Võ Tử Phong sao? Ngươi chờ." Nói xong, trầm bằng tự gấp vội vàng đi ra, cũng không biết ngược lại là đi làm cái gì.

"Trần Vũ thám, ta vốn cho là ngươi đã đủ không biết xấu hổ được rồi, không nghĩ tới ta sai rồi, ngươi căn bản cũng không có mặt." Lâm Tử tư không có quên chuyện lúc ban đầu, vừa thấy mặt đã ác ngữ tương hướng.

"Lâm Tử tư, ngươi nói chuyện cẩn thận một chút, ta không có lấy các ngươi bất kỳ vật gì, hơn nữa, tại đây ngươi nghĩ tới tự qua, vốn không có ý định thu các ngươi Linh Tinh." Bị chửi Trần Vũ thám tâm tình hiển nhiên không thật là tốt, nhưng là không thể phát tác, dù sao tại đây đã không phải là khôn cùng rừng rậm rồi.

"Tốt, các ngươi còn chờ cái gì? Cùng đi a." Lâm Huyền Khả đối với sau lưng mười mấy người nói một câu, suất trước đi tới, trải qua trầm bằng thời điểm, liền mí mắt giờ lên cũng không ngừng, đối với cái này chờ mặt hàng, Lâm Huyền Khả là căm thù đến tận xương tủy.

"Ta nói, chỉ là phóng các ngươi đi, cũng không phải là bọn hần?" Đến miệng thịt mỡ như thế nào lại khiến nó chạy, Trần Vũ thám mấy người vội vàng ngăn ở giữa lộ.

"Muốn đánh vậy sao, được rồi, ta Lâm Huyền Khả phụng bồi." Nói xong Lâm Huyền Khả rút ra trường kiếm, nguyên khí cuộn cuộn, rất có một lời không hợp, tự bỏ quá khứ đích bộ dáng, sau lưng mọi người, gặp có người xuất đầu, cũng là kêu la lấy, xuất ra riêng phần mình vũ khí, nguyên khí uẩn nhuồng lấy.

Trần Vũ thám xem xét cái này thế, sắc mặt lập tức ám xuống dưới, ánh mắt ngăn lại sau lưng năm người."Lâm Huyền Khả, ngươi nhớ kỹ cho ta, một ngày nào đó ngươi ngươi sẽ phải hối hận." Nói xong, vẻ mặt tái nhợt mang theo Trần Lý hai nhà người xám xịt rồi đi chỗ cũ, một hồi phân tranh cũng theo đó đã xong.

Mọi người cũng đều hướng phía một cái phương hướng tiến đến...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41: Chậm đã!

Mặt trời đã lên tới giữa sườn núi rồi, thế nhưng mà lối vào hay vẫn là một bóng người đều không có chứng kiến, trên khán đài mọi người chờ cũng là xao

động không thôi, vì vậy các loại ô nói toái ngữ bắt đầu ở trên trần lan tràn ra, toàn bộ sân bãi cũng biến thành hỗn loạn không chịu nổi. Trên đài cao mọi người cũng là chau mày, theo lý thuyết cũng có thể có người đã đến, như thế nào còn không có động tĩnh, cho dù là như thế, Lâm Huyền Hi cũng lười được ngăn lại, y nguyên nhàn nhã tĩnh tọa lấy.

Còn có Trần Nguyên Bách cùng Lý sĩ từng cũng là vẻ mặt bình tĩnh bộ dạng, một màn này rơi vào Vũ Thiên Kiệt trong mắt, lại để cho Vũ Thiên Kiệt chưa phát giác ra có chút nghi hoặc, cùng lo lắng.

"Đến rồi, mau nhìn..." Không biết là ai hô một câu, chỉ thấy cửa vào, lúc này đây thật sự xuất hiện một đạo nhân ảnh, hắc y, rộng rãi búa, biểu lộ hung ác, từng bước một chậm rãi đi tới, không phải Tiểu Vô Ngân còn có thể là ai, trên trần áp lực hồi lâu tiếng gọi âm ỉ tiếng vang lập tức phát tiết đi ra, trong lúc nhất thời tiếng la như sấm. Trên đài cao, Tiểu gia trại trại chủ Tiểu bằng thiên, mặt không biểu tình nhìn Tiểu Vô Ngân liếc, không có có phản ứng gì, tựa hồ tới không phải Tiểu gia người tựa như.

Kỳ thật Tiểu gia trại một mực cũng là trấn Thanh Vân khác thường tồn tại, đầu tiên không phải dùng trang đến mệnh danh, Tiểu gia bố cục từ bên ngoài xem, giống như là thùng sắt, dễ thủ khó công, hàng rào do cao cao tường vây vây lên, tường vây bên trên tên nó là thuần một sắc Thiết Vân gỗ sam chế tạo mà thành.

Hơn nữa, Tiểu gia không thích ngoại vụ, một lòng truy cầu võ đồ tu luyện, hấn tẫn khốc họ khó có thể tưởng tượng, bên trong gia tộc hàng năm sẽ có thí luyện, rất nhiều đệ tử tại thí luyện trong hội chết non, nhưng là Tiểu gia y nguyên năm phục một năm như vậy phát triển lấy, theo võ đạo bên trên đào thải xuống người, từ nay về sau chỉ có thể làm gia tộc mặt khác sản nghiệp, cùng võ đạo đem lại cũng không có bất cứ quan hệ nào, toàn tâm ủng hộ những người khác tiếp tục tu luyện.

Lời nói lời nói mà nói, trấn Thanh Vân ngoại trừ thần bí trấn chủ bên ngoài, lợi hại nhất cũng muốn thuộc Tiểu gia trại rồi, trấn Thanh Vân lớn nhất bọn giặc tặc là trước mấy viết dục cướp bóc Vũ gia trang Thanh Vân trại, nhiều năm như vậy duy nhất không dám động thì ra là Tiểu gia trại. Cho tới nay, tại sân bắn giải thi đấu bên trên, Tiểu gia vẫn là mạnh mẽ chủ đạo người, cơ hồ mỗi một lần người thắng trận, đều là Tiểu gia, nhưng là Tiểu gia lại không có ở trấn Thanh Vân định cư qua, sở được đến đình viện không một điều cho thuê đi ra ngoài.

Võ phi minh sắc mặt có chút trầm trọng nhìn xem trong sân rộng cái kia một đạo cao ngạo thân ảnh, Tiểu Vô Ngân, xem ra Võ gia quật khởi, cũng không phải như vậy thông thuận a.

Chỉ thấy Tiểu Vô Ngân chậm rãi đi đến trong tràng ương trên sân thượng, tại mọi người nhìn soi mói, lộ ra trên tay phải Không Minh giới, hào quang lóe lên, một đồng nhỏ đủ mọi màu sắc Linh Tinh theo Không Minh giới đổ ra, lập tức một cỗ trừu hơi lạnh thanh âm, tại toàn trường tiếng nổ.

Từng cái người dự thi, tại trước khi lên đường, trong tay trừ vật trang bị đã bị thanh lý đã qua, cho nên sẽ không tồn tại làm bộ thành phần.

Toàn bộ trên đài cao cũng là con mắt sáng ngời, nguyên vốn có chút nhẹ nhõm không khí, trong lúc nhất thời bắt đầu nhanh Trương Liễu Liễu. Tiểu Vô Ngân ở một bên lẳng lặng chờ Lâm Kiếm lăng kiểm kê, không có bao lâu, số liệu đã bị công tác thống kê đi ra: Nhị cấp Linh Tinh 24, Tam cấp Linh Tinh ba miếng. Kết quả một công bố, trên khán đài người đều sôi trào, nhất là Tiểu gia tuổi trẻ đồng lứa, về này từ đáy lòng cùng sùng bái thì không cách nào ngăn cản.

Cái này khê đếm theo không có công bố bao lâu, chỉ thấy vốn là còn quanh quệ cửa vào, bắt đầu bóng người lay động, đoạt trước đi vào là vẻ mặt tái nhợt Trần Lý hai nhà người, đằng sau thì là dùng Lâm Huyền Khả cầm đầu một đám người, cũng không lâu lắm, trong tràng đã đứng đầy tham gia sân bắn thi đấu thanh niên tài俊, bất quá cái này mấy viết bọn hấn hiển nhiên qua cũng không bình tĩnh, có người cùng Yêu thú trong tranh đấu bị thụ thương rất nặng thể, theo bọn hấn sắc mặt tái nhợt có thể nhìn ra được, bất quá đa số người còn không có cái đại sự gì.

Đến người từng cái công tác thống kê kết quả, Vũ gia trang ba người nhưng bây giờ một cái bóng dáng cũng không có nhìn thấy. Lâm Huyền Khả 18 miếng Nhị cấp Linh Tinh, Trần Vũ thám cũng là 18 miếng, song phương đều không có thu hoạch Tam cấp Linh Tinh, còn lại mọi người trừ Lý Thiên có song vị đếm được Linh Tinh bên ngoài, đại đa số đều là rải rác mấy cái, dùng trăm bằng vì nhất, lẽ mà cả buổi, chỉ lấy ra một miếng Linh Tinh đi ra, hay vẫn là một cấp, vốn cho là đủ mất mặt được rồi, nửa ngày mới biết được, đây là bọn hấn một chuyến ba người thu hoạch, Lâm Kiếm lăng trực tiếp bỏ tay rồi, thắng này như thế nào cũng là Võ Sư cấp bậc. . .

Thời gian dần dần tiếp cận buổi trưa, lục tục ngo ngoe có những thứ khác người dự thi đến đây, trong đó vô lỗi xuất hiện, vẻ mặt rối bù, cánh tay phải rũ cụp lầy, thu hoạch không tẻ, 8 miếng Linh Tinh, đối với mới vào Võ Sư hẳn mà nói, kết quả này đã rất ngao nhân rồi. Vô phi minh tranh thủ thời gian sai người cho vô lỗi trị liệu thương thế, lại để cho hắn qua một bên nghỉ ngơi.

Lại qua rất lâu, bỗng nhiên chứng tầm mắt của người đồng loạt chứng kiến lối vào, chỉ thấy một người phủ phục lầy, từng điểm từng điểm hướng phía trong tràng bò tới, trên người quần áo sớm đã nghiền nát, chỗ đầu gối huyết nhục mơ hồ, bất quá thiếu niên hay vẫn là không nhanh không chậm, dùng đến chính mình lớn nhất khí lực, đi tới.

Trong tràng sớm đã yên tĩnh trở lại, tiếng kim rơi cũng có thể nghe được, vô phi minh lại giống như bay xông tới, người đến không phải người khác, thật là làm cho hắn vừa yêu vừa hận vô Từ Minh. Trên khán đài Vũ gia trang người đều sợ ngầy người, cái này hay vẫn là lúc trước cái kia nhu nhược vô Từ Minh sao?

Đương vô Từ Minh xuất ra 15 khóa Linh Tinh thời điểm, cái này đối với một cái Võ Sư trung kỳ người đến nói, là nhiều bao nhiêu khó khăn một sự kiện, tràng ngay lập tức bị núi thở hải khiếu bao phủ rồi, đồng loạt đưa cho trước mắt cái này kiên nghị thiếu niên... Vũ Thiên Kiệt trên mặt cũng đầy là vẻ vui mừng.

Lập tức muốn đến buổi trưa rồi, Vũ Thiên Kiệt sắc mặt nói không nên lời khẩn trương, Từ Phong sẽ không ra sự tình đi à nha. Dưới đài có không ít người đang cùng Linh thú trong quyết đấu bất hạnh gặp nạn, nhất là Tiểu gia hai người khác, vì chém giết Tam cấp Linh thú, truy vào rừng rậm ở chỗ sâu trong, lại gặp được Tứ cấp Linh thú, bất hạnh chết non.

Thế nhưng mà nghe được tin tức này, Tiểu bằng thiên chỉ là cười trừ, không khỏi làm người ở chỗ này lú lười.

Hâm Nhi cùng Từ Yên trông mong nhìn qua lối vào: "Ca ca, có thể hay không, có thể hay không, xảy ra chuyện gì?" Hâm Nhi nhỏ giọng hỏi.

Từ Yên tuy nhiên hai đầu lông mày cũng có vẻ lo lắng, bất quá ngoài miệng hay vẫn là nói ra: "Như thế nào hội, người cũng không muốn muốn Từ Phong ca lợi hại như vậy, làm sao có thể sẽ xảy ra chuyện, hắn hiện tại có lẽ còn trên đường, còn không có đuổi tới mà thôi..."

Lúc này Lâm Huyền Khả cũng là không xuất ra sốt ruột, nàng tìm chung quanh, thủy chung nhìn không tới Từ Phong thân ảnh, không khỏi lo lắng, lại một hồi thần, thăm mắng mình như thế nào sẽ vì tên hỗn đản kia lo lắng.

Chỉ là bên cạnh phụ thân Lâm Kiếm lăng nghiêm nhiên không để ý tới giải tâm tư của con gái, nhìn sắc trời một chút, vung tay lên, nhảy đến trong tràng trên đài cao. "Buổi trưa đã đến, ta tuyên bố, sẵn sẵn đại hội hạng thứ nhất thí luyện, hiện tại..."

"Chậm đã." Một đạo đồng dạng có áp bách họ thanh âm xen lẫn xa xưa tiếng sói tru từ đằng xa truyền tới, chỉ thấy trong ánh mắt một đạo vạch phá Thiên Mạc màu trắng tia chớp chạy như bay mà đến...

Trong chớp mắt liền đi tới trong sân rộng, toàn thân không có chút nào tạp sắc, trắng nõn tựa như bầu trời kiêu vân, nói không nên lời mỹ cảm, hướng chỉ lại là xinh đẹp cùng lực lượng kết hợp, một chỉ bốn mét lớn lên Tật Phong Lang cứ như vậy thoáng hiện tại trong sân rộng.

Tật Phong Lang rộng lớn trên lưng có một thiếu niên, anh tuấn tiêu sái, khí độ bất phàm, thiếu niên thả người mà rơi, quần áo theo gió nhẹ lay động. . . Toàn trường trong lúc nhất thời vậy mà lặng im, lặng yên im ắng.

Không phải Từ Phong, thì là ai đâu này?

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42: Thật đúng là một đồng a

Từ Phong một đường vượt mọi chông gai, gào thét mà đến, đến mức, trùng điều âm thanh còn chưa tỉnh cảm giác, tựa ngay lập tức mà qua. Không thể không nói, Tật Phong Lang Vương tốc độ cùng nhanh nhẹn họ tại hiện tại Từ Phong trong mắt xem ra là không thể bắt bẻ, tĩnh như xử nữ, động như Giao Long, theo dưới vách núi, trần trọc bốn tập, xuyên qua một ít đầm lầy, Lâm Thạch. . . Các loại ác liệt hoàn cảnh, biết rõ chạy trốn thật lâu, Từ Phong mới phát giác được, chính mình vị trí đến cỡ nào xa, thời gian đã còn thừa không có mấy, bất quá cũng may có Tật Phong Lang Vương, mới có thể đứng hạn đến.

Lại nói, đương Lâm Kiếm lăng trong miệng tuyên bố trận đấu thời gian buông xuống thời điểm, Vũ Thiên Kiệt hai tay nắm chặt, cùng võ phi mình nhìn nhau, vẻ khẩn trương nhìn một cái không sót gì. Ở một bên trên khán đài Hâm Nhi cùng Từ Yên lưỡng trương khuôn mặt nhỏ nhắn cũng có chút tái nhợt, liền lời nói cũng đã mất đi sắc thái. Đang lúc Võ gia người lúc tuyệt vọng, đột nhiên một tiếng quát triệt Thiên Địa thét dài từ đằng xa truyền tới..

Ánh mắt mọi người đều tập trung vào Từ Phong trên người, kể cả vốn là lười biếng ngồi ở trên ghế ngồi Lâm Huyền Hi, lúc này cũng ngồi thẳng người. Từ Phong từng bước một, không nhanh không chậm đi vào Lâm Kiếm lăng bên cạnh, "Ta có lẽ không có tới muộn a..." Từ Phong cung kính mà hỏi.

Lâm Kiếm lăng mới từ vừa rồi một màn trong tinh táo lại, trong miệng đáp lại nói: "Khá tốt, tại cuối cùng một khắc đuổi tới, không có muộn." Thế nhưng mà ánh mắt cũng đã chăm chăm vào cách đó không xa Tật Phong Lang Vương rồi, cái này, cái này, đây là thủ hộ thú ấy ư, thế nhưng mà không có gì dấu vết a. Kỳ thật tại con đường tu luyện ở bên trong, luyện người có thể có được chính mình Linh thú, thì ra là thủ hộ thú, bất quá thủ hộ thú cũng không phải tùy tiện có thể có được .

Thủ hộ thú cùng luyện người thành lập khế ước thời điểm, nhất định phải có tương ứng phù bản, thì ra là Phù môn sở kiến tạo đặc biệt phù trận. Bất đồng Linh thú không có cùng thuộc họ, phù bản chế tạo quá trình cực kỳ phức tạp, nhất định phải có Lục cấp đã ngoài phù sư tổn hao hơn tháng, dùng bất đồng nước thuốc phối hợp lại vừa vẽ phác thảo đi ra, cho nên có được tọa kỵ luyện người, phi phú tức quý, thế nhưng mà Võ Từ Phong tiêu tử này, như thế nào hội..

Không riêng Lâm Kiếm lăng, toàn trường sở hữu luyện người, đều đỏ mắt nhìn qua dưới trận Tật Phong Lang Vương, bất quá Từ Phong không chút nào hiểu rõ trong đó chi tiết, đi vào trong tràng đã cất kỹ án trước sân khấu, Túi Càn Khôn khâu chôn cây chuối, chỉ nghe rầm rầm thanh âm chưa phát giác ra bên tai, thuần một sắc Thanh sắc Linh Tinh như mưa lớn mưa to giống như nghiêng tiết mà xuống, chỉ là khuyên đảo, cái này một quá trình tựa giăng co rất lâu..

Vũ Thiên Kiệt chén trà trong tay đã nghiêng rồi, nóng hổi nước trà chảy tới trên tay, không chút nào cảm giác. Tiểu gia trại trại chủ Tiểu bằng thiên khoe miệng độ cong cũng cứng lại rồi; nhất buồn cười chính là Trần gia gia chủ, vừa mới còn một bộ chỉ cao khí ngang bộ dạng, hiện tại như bị tạp trụ yết hầu, nửa ngày không âm thanh tiếng nổ; mà toàn trường đầu rồi, ngoại trừ tĩnh, rốt cuộc nghe không được cái gì, tự hồ chỉ có rầm rầm thanh âm..

Rốt cục, Từ Phong ngừng động tác, một miếng xanh thẫm sắc Linh Tinh chảy xuống đi ra, đây là góc cạnh ngạt ... Toàn trường rốt cuộc đè nén không được rồi, nức nở hải khiếu tuôn ra mà đến. . .

"Oa, hần rất đẹp trai a, nếu ta cùng hần cùng một chỗ thật tốt a." Trên trận một vị mười sáu xuân xanh thiếu nữ lớn tiếng giăng lấy. . .

"Móa, nhiều như vậy Linh Tinh, lão tử một năm cũng không có có nhiều như vậy, đây là ba ngày đạt được sao, đều nhanh xếp thành núi rồi. . ." Cùng loại đích thoại ngữ, không ngừng ở đây bên trên xuyên qua. . .

Bất quá, lúc này, vui vẻ nhất hay vẫn là Võ gia người, võ phi minh miệng há hốc, lau đem đồ mồ hôi, "Thật đúng là một đồng a. . ." Vũ Thiên Kiệt không chỗ cố kỵ cười ra tiếng, không có chút nào để ý tới bên cạnh Trần Lý gia trang ánh mắt, giờ khắc này rốt cục có thể hành diện rồi.

Kết quả rất mau ra đây rồi, trên trận vô cùng có ăn ý yên tĩnh trở lại, chỉ vì nghe được cái kia một cái số lượng.

"Võ Tử Phong ba ngày thu hoạch Linh Tinh, Tam cấp Linh Tinh một miếng, Nhị cấp Linh Tinh 124 miếng, một cấp Linh Tinh mười miếng, lúc này đây sẵn bản thi đấu đệ nhất danh là Võ gia Trang Võ Tử Phong." Vừa dứt lời, "Võ Tử Phong, Võ Tử Phong..." Tiếng hoan hô tựa không ngừng theo mọi người hoan hô ra.

Võ Tử Phong không để ý đến mọi người ủng hộ, tại cái khắc thí luyện giả ánh mắt phức tạp ở bên trong, đi vào Tật Phong Lang Vương trước mặt, Lang Vương thấp cao lớn đầu lâu, thân mật liếm láp Tử Phong đôi má. Tử Phong xuất ra trước khi thu hoạch xà tiên thảo, Lang Vương dịu dàng ngoan ngoãn con mắt tức thì sáng, bất quá không có lộn xộn, Tử Phong đem xà tiên thảo nhét vào Lang Vương trong miệng, vỗ vỗ nó trắng nõn bộ lông, phất phất tay. Lang Vương chăm chú nhìn một chút Tử Phong, tại một tiếng run rẩy tiếng sói tru ở bên trong, quay người đã đi ra...

Kế tiếp, tựa là về ban thưởng cấp cho vấn đề, muốn tới trận đấu sau khi chấm dứt, đến trấn chủ phủ cảm lấy, Tử Phong có thể lựa chọn một bộ Hoàng giai Cao giai quyền trục, một bộ công pháp, một thanh vũ khí. Tiểu Vô Ngân là công pháp cùng vũ khí, Lâm Huyền Khả cùng Trần Vũ thám thì là công pháp. Về phần những người khác thì là không có gì hân phần thưởng của hắn, dù sao một lần họ xuất ra nhiều như vậy thứ đồ vật, cũng là đủ lại để cho Lâm Huyền Hi đau lòng.

Tử Phong tại Tử Yên cùng Hâm Nhi đồng hành đi trở về, mình viết là gia tộc trị liệu sư kiểm tra đo lường, cùng Tử Phong không quan hệ, đứng ở cái kia cũng không có cái gì sự tình, tác họ không bằng trở về.

Trên đường đi, Tử Yên cùng Hâm Nhi thế nhưng mà trong bụng nở hoa, bởi vì Tử Phong vừa mới đáp ứng cầm trên tay đẹp mắt thạch đầu cho các nàng tùy tiện chơi, khá tốt vô biên không có nghe được, bằng không thì vừa muốn gọi thẳng phá sản...

Toàn bộ buổi chiều, Võ gia trang rèn sắt phổ kín người hết chỗ, khắp nơi là trấn Thanh Vân bình thường ở dân, thậm chí nghĩ thấy Tử Phong phong thái, vài chi dong binh muốn mời Tử Phong gia nhập. Dong binh là đại lực ở bên trên phổ biến tồn tại, vũ lực không cao lắm một nhóm người, tổ đội gia tăng sức chiến đấu tổ chức, đây là một loại mình bảo hộ tồn tại, không có chuyên môn cơ cấu để ý tới lý, bọn hắn đại đô bốn biển là nhà, khắp nơi lang thang có nhiệm vụ lúc có thể nhận nhiệm vụ kiểm lấy tương ứng thù lao, vô sự thời điểm tựa sẵn bắt Linh thú, Dong Binh Công Hội tựa là tuyển bổ nhiệm vụ địa phương.

Tử Phong đang cùng Võ gia mọi người bái kiến chi về sau, tựa tiến vào trong phòng nghỉ ngơi, Vũ Thiên Kiệt hạ lệnh bất luận kẻ nào đều không cho phép quấy rầy đến Tử Phong. Nếu không là Vũ Thiên Kiệt như vậy ra lệnh, đoán chừng Tử Phong sẽ bị chen chúc tới Võ gia tiểu bối hỏi thăm được đầu óc choáng váng, hôm nay chi về sau, Tử Phong danh vọng không thể nghỉ ngơi lại leo lên một cái độ cao mới.

Bất quá có người không sợ, cái này không hai cái nhỏ gầy thân ảnh vụng trộm chạy vào Tử Phong trong phòng.

Rời khỏi phòng gian còn có 10m tả hữu thời điểm, Tử Phong trong đầu cục hiện ra Tử Yên cùng Hâm Nhi thân ảnh, hai cái tiểu gia hỏa lén lén lút lút bộ dạng, lại để cho Tử Phong nói không nên lời triu mến. Hiện tại Tử Phong Tinh Thần lực có thể cảm giác chung quanh trăm mét động tĩnh, tại xa một ít, tuy nhiên mơ hồ có thể biết rõ, bất quá rất mờ mông lung. Đang nghỉ ngơi, về mặt vui vẻ Hâm Nhi cùng Tử Yên vào được...

"Tử Phong ca, ngươi có mệt hay không, muốn hay không chúng ta cho ngươi đắp bóp bóp a..." Tử Yên đi vào Tử Phong bên người, đưa tay ra mời trắng nõn bàn tay nhỏ bé nói ra.

"Ta không phiền lụy, các ngươi không phải muốn đi ra ngoài đi dạo sao, tại sao lại trở lại rồi?" Tử Phong trước khi đi, nghe được Tử Yên mân mê Hâm Nhi cùng đi đùa.

"Vậy thì có sao, vậy thì sao thú vị, ta chính là muốn biết. . ." Nói tới chỗ này Tử Yên dừng lại một chút, hai người liếc nhau, không thể chờ đợi được hỏi hướng Tử Phong "Đầu kia rõ ràng lang là nơi nào đến hay sao? Có phải hay không người thù họ thú, rất đẹp trai a, lại để cho chúng ta cũng ngồi một chút a. . ." Nói ra lúc này thời điểm, ngữ khí đã có chút cầu khẩn, giống như Tử Phong không đáp ứng, lập tức sẽ khóc như mưa mưa xuống đến.

Nhìn trước mắt chăm chú nhìn ánh mắt của mình, Tử Phong nghĩ nghĩ, gom góp quá mức đi, thần thần bí bí nói: "Các người không muốn nói cho người khác biết ha ha, đầu kia Tật Phong Lang Vương là ta thu phục Linh thú. Bất quá, bởi vì nhiều người địa phương quá rối loạn, cho nên ta tự khiến nó trốn trong rừng, bình thường sẽ không dễ dàng đi ra, cho nên người muốn ngồi một chút ..."

"Cái kia chính là nói, người sợ bị người đoạt, cho nên tự tàng trong rừng, trách không được nó trước khi đi, còn lưu luyến không rời ..." Tử Yên nhìn về phía Hâm Nhi, sâu chấp nhận nhẹ gật đầu.

"Ca, người ngày mai còn đi quảng trường ấy ư, ngày mai là gia tộc bình xét thời điểm, gia gia đang tại đại đường tiếp đãi mời đến phù sư đâu rồi, người không thấy được, giống như rất lợi hại bộ dạng, có một cái cùng người đồng dạng cái túi..." Hâm Nhi chỉ vào Tử Phong trên lưng Túi Càn Khôn nói ra.

"Ngày mai a, muốn đi, dù sao cũng không có việc gì, cái này phù túi là sư phụ ta đưa cho ta ." Tử Phong cười cười, vuốt phù túi nói ra, chứng kiến hai cái hiệu kỳ tiểu gia hỏa càng làm đầu bu lại, cũng tự chậm chậm, đem cùng Phù lão gặp nhau chỉ sau từng ly từng tý đều nhất nhất nói ra.

Dù cho không có thêm mắm thêm muối, bất quá theo Hâm Nhi các nàng thỉnh thoảng phát ra tiếng kinh hô ở bên trong, cũng có thể tưởng tượng cái này đoạn kinh nghiệm khó khăn trắc trở...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Võ gia phù sư, Võ Tử Phong

Sáng sớm ánh mặt trời hay vẫn là trước sau như một tiến đến, cái này một Viết Tử phong hòa Vũ gia trang mọi người cũng là sớm tự đi tới trong sân rộng. Sau lưng cực đại mặc đao thành Tử Phong biểu tượng, toàn bộ quảng trường hơn phân nửa ánh mắt đều tập trung vào Tử Phong trên người.

Võ phi minh cười tùm tùm ngồi ở Tử Phong bên cạnh, lúc này đây liền đài cao đều lười được lên rồi, tại Tử Phong bên người thật tốt, vạn người chúc mục đích, còn không cần phải chịu được người bên cạnh châm chọc khiêu khích. . .

Ngoại trừ võ Tử Minh thương thế nghiêm trọng, trong phòng nghỉ ngơi, những thứ khác Vũ gia trang người cũng đã đến rồi, liền rèn sắt phò tộc nhân cũng khó được nghỉ ngơi. Tử Phong hiện tại còn không biết, hôm qua Thiên Nhất thiên, Vũ gia trang tự nhận được trên trăm kiện binh khí đơn đặt hàng, đơn giản là võ phi minh nói một câu như vậy lời nói: Biệt Đạo Tử phong sau lưng đao là nơi nào đến đây sao? Nói cho người biết, là ta Vũ gia trang làm. .

Cái này một câu mới mở miệng, khá lắm, một đám đón lấy một đám đơn đặt hàng, còn không có cò kè mặc cả, như chuyện như vậy, hay vẫn là Võ gia lần thứ nhất gặp được, tự nhiên là cao hứng cực kỳ khủng khiếp.

Cũng không lâu lắm, các vị gia chủ đã tới đủ, trong lúc có không ít người quăng tới tán thưởng ánh mắt, đương nhiên cũng không thiếu được như Trần Lý hai nhà nhân đưa tới ánh mắt bất thiện.

Cùng trước khi tiết tấu đồng dạng, Lâm Kiếm lăng rất nhanh đi đến trên đài, đối mặt mọi người: "Liên tiếp ba ngày săn bắn thi đấu đã xong, tin tưởng hôm qua viết tình cảnh sẽ để cho mọi người dư vị đã lâu, xác thực, từ xưa anh hùng xuất thiếu niên, mà ta trấn Thanh Vân thiếu niên anh hùng cũng không thiếu hụt. Hôm nay là về gia tộc luận so, đầu tiên yêu cầu gia tộc chủ yếu thành viên đạt tới tương ứng đẳng cấp mới có thể tiến hành kế tiếp Dược Sư cùng phù sư khảo thí, buổi chiều là rút thăm, quyết định mình viết gia tộc đệ tử đối thủ còn có buổi diễn."

Nói ra nơi này, Lâm Kiếm lăng dừng thoáng một phát, nhìn thoáng qua nhà mình lão gia tử, lại tiếp tục diễn giải: "Hiện tại cho mời đạt tới tương ứng tư cách gia tộc phù sư hoặc là Dược Sư lên sân khấu. . ." Nói xong một cái tung nhảy tự nhảy đến dưới đài.

Ngay sau đó, tất cả gia Dược Sư cùng phù sư y quan bác mang nhao nhao lên đài rồi, Dược Sư cùng phù sư vừa xem hiểu ngay. Phù sư đặc điểm là bên hông đều có một cái phù túi, đang mặc màu sáng phù y, trước ngực tường vân đường vân số lượng quyết định phù sư đẳng cấp; mà Dược Sư đầu rồi, thì là rộng thùng thình màu đen bảo phục, năm đốt ngón tay bởi vì trường kỳ không hóa, hơi khô táo thô ráp *, trước ngực lộ đỉnh bên trong bất đồng Hòa Diễm hóa sô cũng biểu lộ Dược Sư bất đồng đẳng cấp.

Vừa lên tràng, tự phân biệt rõ ràng, Dược Sư đứng ở một bên, phù sư đứng ở một bên, có thể thấy được dược phù ở giữa đấu tranh sớm đã thâm căn cố đế, xâm nhập nhân tâm rồi. . . Đứng tại Dược Sư phía trước nhất lão già, nghiêm nhiên đã bị sau lưng người kính ngưỡng cùng tím tím, hắc không phải người khác, đúng là Lâm gia cung phụng Dương vân, Dương vân là Lâm Huyền Hi bằng hữu cũ, trước kia tự nhận thức, hôm nay đứng ở trấn Thanh Vân, Tam cấp Dược Sư thân phận lại để cho Dương vân tại trấn Thanh Vân là Thái Đầu giống như tồn tại. . .

"Lý gia, Ly Hóa, Nhị cấp Dược Sư; Trần gia, nhược phong, Tam cấp Dược Sư; Tiểu gia, hạo thương, Nhị cấp phù sư; Thẩm gia, cao hân, Tam cấp phù sư..." Trên trận mọi người từng cái cho thấy thân phận, lại chậm chậm nghe không được đại biểu Võ gia thanh âm biết rõ cuối cùng một người báo xong sau, cũng không có nghe được đại biểu Võ gia thanh âm

"Võ gia phù sư đã tới chưa?" Lâm Kiếm lăng đưa ánh mắt chuyển hướng Vũ Thiên Kiệt, cao giọng dò hỏi, hắc cũng trong lòng nói thầm, tại sao lại là Võ gia.

Trên đài cao Trần gia chủ lúc này khoe miệng không khỏi giờ lên, cười lạnh một tiếng: "Hừ, cùng ta đấu, chờ chế giễu a..."

Vũ Thiên Kiệt vừa lên đài cao, ánh mắt mà bắt đầu tìm kiếm ngày hôm qua nhìn thấy phù sư vũ tinh. Vũ tinh là mình con trai trưởng võ Phi Hồng nửa năm trước tại Tinh Vân Các đụng phải, khi đó vũ tinh gặp được một chút phiền toái, võ Phi Hồng hùng hồn tương trợ. Sau đó biết được vũ tinh lần đầu tiên tới trấn Thanh Vân, tự muốn mời tại Võ gia trang ngày người một thời gian ngắn. Võ phi mình cái kia một thời gian ngắn vừa vặn không tại, cho nên không biết.

Bởi vì cảm kích, vũ tinh đáp ứng đại biểu Võ gia tham gia hôm nay gia tộc bình xét, ngày hôm qua vũ tinh cũng là đúng hẹn đi vào, hơn nữa hết thấy đều nói tốt rồi, thế nhưng mà, thế nhưng mà...

Nhưng là bây giờ phóng nhãn nhìn lại, ở đâu còn có vũ tinh thân ảnh, cái này cái này, đến cùng xảy ra chuyện gì? Vũ Thiên Kiệt không khỏi có chút lo sợ không yên, dù sao trải qua nhiều chuyện như vậy, tuế nguyệt lăng động lại để cho Vũ Thiên Kiệt đã nhận ra không đúng, cũng lập tức ý thức được, vũ tinh từ đầu tới đuôi sẽ không có ở trước mặt họa qua phù lục, hắc chỉ là nghe võ Phi Hồng giảng vũ tinh là Tam cấp phù sư, từ đầu đến cuối đều không có, nhưng là bây giờ còn có thể nói cái gì đó, Vũ Thiên Kiệt vốn là chứa đầy hi vọng hai mắt đột nhiên có chút đục ngầu rồi, nên đến chung quy muốn tới, không bằng thân nhiên đối mặt.

Không có bất kỳ nghi vấn, nhất định là Trần gia làm, Vũ Thiên Kiệt không khỏi có chút phẫn nộ rồi, Võ gia đơn giản là muốn tại trấn Thanh Vân có nơi sống yên ổn, cũng không có muốn một nhà độc đại nghĩ cách. Nói sau Võ gia chủ luyện khí, đối với Trần gia lợi ích cũng không có gì nghiêm trọng trùng kích.

Hôm nay ngược lại tốt, đã người trước bắt nạt, vậy thì đừng trách ta Vũ Thiên Kiệt bất nghĩa rồi. Có đôi khi, cũng không phải sẽ không âm mưu quỷ kế, chỉ là khinh thường, không muốn mà thôi, Vũ Thiên Kiệt hai mắt không khỏi nắm chặt.

"Võ gia? Võ gia phù sư ở nơi nào? Thật sự nếu không lên sân khấu, tựu hũy bỏ tư cách!" Lâm Kiếm lăng ở đây xuống, lớn tiếng dò hỏi, trong lúc nhất thời trên trận nghị luận nhao nhao, các loại nghi vấn âm thanh theo bốn phía vang lên.

"Trần gia chủ, hẳn là cái này là người nói trò hay sao? Quả nhiên cao a, ta như thế nào không nghĩ tới a." Lý sĩ từng đem đầu tiến đến Trần Nguyên Bách bên cạnh, nhỏ giọng nhưng lại kèm nén không được kích động diễn giải.

"Hừ hừ, cùng ta đấu, hẳn Võ gia dựa vào cái gì tại trấn Thanh Vân ở bên trong ngục, còn có được sản nghiệp của mình, đơn giản là cưới Lâm Huyền Hi con gái mà thôi. Hôm nay lại muốn tới tham gia luận so, nếu một khi thực hiện được, chúng ta lại càng không có lý do đến bài xích Võ gia rồi, như vậy tùy ý hấn phát triển, tình cảnh của chúng ta tựu lại càng không tốt rồi, ta chẳng qua là lược thi tiểu kế mà thôi, Lý gia chủ cũng không cần khen nhảm." Trần Nguyên Bách tuy là trong nội tâm đắc ý vạn phần, bất quá trên mặt hay vẫn là mặt không biểu tình, trấn định tự nhiên, giống như cùng chính mình không quan hệ bộ dạng, vũ tình là nửa năm trước Trần Nguyên Bách dưới chôn phục bút, đã sớm tính toán cho tới hôm nay trăng cảnh rồi...

"Dạ dạ, hay vẫn là Trần gia Chủ Thần cơ diệu tính toán, cái này xem Võ gia còn thế nào giày vò, về sau trấn Thanh Vân nhưng chỉ có ta và người hai nhà đích thiên hạ rồi, khi đó còn muốn Trần gia chủ nhiều hơn dẫn mới được là..." Lý sĩ từng không kìm được vui mừng, đối với Trần Nguyên Bách nói ra, chứng kiến chung quanh đưa qua ánh mắt, lại bề bộn ngồi trở lại đến nguyên lai trên vị trí... .

Võ phi mình có chút mờ mịt rồi, đây là có chuyện gì, đã nói rồi đây phù sư đâu rồi, như thế nào không có tới, khó Đạo Vũ gia thời gian dài như vậy chuẩn bị cứ như vậy phó chi Đồng Lưu sao. Ngắm lại chính mình vẫn còn Lâm Huyền Hi trước mặt khoe khoang khoác lác, nói là muốn bắt hạ sản bản đại hội đệ nhất danh, sau đó có thể lĩnh Từ Yên mẫu thân về nhà.

Nghĩ đến đây, võ phi mình không khỏi quay đầu lại nhìn thoáng qua Từ Yên: Từ Yên đang cùng Hâm Nhi đôi ni thanh tú nhũn chặt, rậm rạp hằm răng cắn môi dưới. Ánh mắt chuyển tới Từ Phong, Từ Phong tuy nhiên sắc mặt có chút khản trương, bất quá trong ánh mắt hay vẫn là một mảnh Thanh Minh, chẳng lẽ... Đúng rồi, Từ Phong không phải họa qua Truyền Âm Phù ấy ư, cái kia, Từ Phong cũng hẳn là phù sư rồi, còn có hẳn bên hông phù túi, lúc này đây chỉ có đánh cuộc một lần rồi... .

"Một lần cuối cùng hỏi thăm, Võ gia phù sư ở nơi nào? Nếu như không tại..." Lâm Kiếm lăng nói còn chưa dứt lời, đã bị một thanh âm đây này đã cắt đứt."Võ gia phù sư Võ Từ Phong, ở chỗ này." Võ phi mình đứng, thuận tay đem Từ Phong cho kéo... .

Bởi vì võ phi mình nhớ rõ, ban đầu ở cùng trấn Thanh Vân Trần Triệu Minh cái kia một cái Võ Tướng đánh nhau thời điểm, Từ Phong thế nhưng mà dùng qua phù lục, như vậy Từ Phong hoặc nhiều hoặc ít, khẳng định tiếp xúc qua phù lục.

Võ phi mình cũng là cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng, có lẽ hẳn không biết, hẳn cái này một cử chỉ vô tâm, lại chó ngáp phải ruồi, Từ Phong không chỉ có hội họa, nhưng lại rất am hiểu...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 44: Võ Tử Phong, Tam cấp phù sư

Một tiếng này đáp lại lập tức đưa tới trên trận sóng to gió lớn, trên khán đài mọi người lớn tiếng kêu la lấy, bọn hắn hôm qua viết thế nhưng mà tận mắt thấy Từ Phong thế nhưng mà sản bản thi đấu quán quân, hôm nay như thế nào chỉ chớp mắt lại thành phù sư rồi, cái này, cái này cũng quá bực rồi a. Mọi người đều biết, nhân sinh ngắn ngủn, có thể tận sức tại hạng nhất cũng tiểu có sở thành người, đều là rai rác, huống chi tại tu luyện cùng phù sư bên trên

đều có chỗ kiến thụ.

Trên đài cao mọi người cũng là tạc mở nòi, tất cả đều là một mảnh nghị vấn thanh âm.

"Người nói Võ gia không phải là không có người, có ý đến góp đủ số a."

"Ta xem không sai biệt lắm, một cái con nít chưa mọc lông tử, họa cái gì phù, tự tính toán đánh từ trong bụng mẹ bắt đầu họa, cũng không nhất định được a."

"Tự là tự là, rõ ràng tự là mò mẫm hồ đồ sao. . ."

Không có người chú ý tới Lâm Huyền Hi sắc mặt, không có chút nào kinh ngạc cùng ngoài ý muốn, giống như Từ Phong xuất hiện là người tốt nhất tuyển, ngược lại có chút trách cứ Võ gia chỉ ý, rõ ràng có một cái ưu tú như vậy phù sư, vậy mà không biết, còn muốn tới chỗ đi tìm, đây không phải hay nói giỡn nha.

Vũ Thiên Kiệt lúc này hai mắt tỏa sáng, hẳn không để ý đến người bên ngoài rảnh rồi nói toái ngữ, lớn tiếng diễn giải: "Võ gia phù sư đúng là Võ Từ Phong." Thanh âm to đem sở hữu nghị luận tất cả đều đè xuống rồi.

Từ Phong bị võ phi minh vượt qua khung chi về sau, trong nội tâm minh bạch, gặp gia gia cũng là như thế nói ra, không chần chờ, tự đi lên đài, đứng ở phù sư hơi nghiêng biên giới.

Lâm Kiếm lắng ý bảo Từ Phong báo thoát một phát chính mình cấp bậc. Từ Phong do dự một chút, rồi sau đó mở miệng diễn giải: "Võ gia phù sư, Võ Từ Phong, ..." Đợi đến lúc muốn nói cấp bậc thời điểm, Từ Phong có chút chần chờ, mình rốt cuộc là mấy cấp a, Tam cấp? Hay vẫn là hai cấp? Tam cấp, sẽ cho Võ gia luận so mang đến rất lớn ưu thế, Nhị cấp, muốn phí một ít lực. . . Coi như hết, Tam cấp tự Tam cấp a, ta giống như đã có thể vẽ ra màu vàng phù lục rồi, "Võ Từ Phong, Tam cấp phù sư."

"Xôn xao" một hồi chính tề hít một hơi lãnh khí thanh âm ở đây bên trên vang lên, Tam cấp? Trên trận phù sư tổng cộng có mười mấy người, thế nhưng mà Tam cấp phù sư bề ngoài giống như chỉ có hai vị, ngoại trừ Từ Phong bên ngoài, còn có một vị bất hoặc phù sư, cái này cũng quá cái kia cái gì đi à nha.

"Ha ha ha, chết cười ta rồi, còn Tam cấp phù sư, người cho rằng phù sư là theo tùy tiện có thể học thành đấy sao, chê cười." Lý sĩ từng tại trên đài cao có chút không kiêng nể gì cả nói.

Lâm Kiếm lắng đưa ánh mắt chuyển hướng nhà mình lão gia tử, hỏi thăm cái này còn tiến hành xuống dưới sao? Lâm Huyền Hi chỉ nói hai chữ: "Tiếp tục." Rồi sau đó ánh mắt liền nhiều hứng thú nhìn xem Từ Phong.

Lâm Kiếm lắng chỉ có thể kiên trì trở lại trong tràng, sắc mặt phức tạp nhìn xem Từ Phong. Kỳ thật Lâm Kiếm lắng đối với Từ Phong man có hảo cảm, dù sao Từ Phong trước khi đã cứu nữ nhi của mình, chỉ là hiện tại, không khỏi có chút hồ đồ, hẳn như thế nào cũng sẽ không tin tưởng Từ Phong là phù sư cái này một chuyện tình. Cũng khó trách, trấn Thanh Vân phù sư tự cái kia mấy vị, môn hạ tuyển nhận đệ tử đều là giống trông khua chiêng, Võ gia có hay không phù sư đều là người chỗ biết rõ sự tình.

Gia tộc phù sư cùng Dược Sư khảo thí kỳ thật rất đơn giản, đơn giản là hiện trường vẽ bùa cùng luyện dược, lại để cho mọi người kiến thức đến một cái khác chức nghiệp thần bí chỗ, bất quá bởi vì Từ Phong cái này biến đổi số, hôm nay khảo thí tựa hồ trở nên càng thêm giàu có thú vị rồi, theo trên trận mọi người phản ứng có thể nhìn ra được.

Rất nhanh phù sư cùng Dược Sư đã bị phân đến tương ứng trên vị trí đi, Từ Phong tại đài góc đông bắc, một trương trường án bàn để lại tại trước mặt, trên bàn để đó một ít lực lá bùa, dựa theo quy định, tại một nén nhang trong thời gian về ra một Trương Tam cấp phù lục là được, loại hình không hạn. Cái này đương nhiên không làm khó được hiện tại Từ Phong rồi, nếu nói là là sẵn sẵn đại hội trước khi còn có chút khó khăn, bắt quá từ khi ngẫu nhiên tiến vào Đường Đường sơ kỳ chi về sau, hiện tại tinh thần lực khổng lồ cũng không phải là cùng viết mà nói .

Ngay từ đầu, tựa là 'Vực' một tiếng, mấy đóa nhan sắc khác nhau Hỏa Diễm theo trong lò đan chạy trốn đi lên. Đối diện Dược Sư ngồi trên mặt đất, hai tay dán tại lò đan hai bên, Hỏa Diễm tại trong lò đan toát ra; mà phù sư đầu rồi, tắc thì không nhanh không chậm xuất ra phù bút, trảm vẽ đầy bùa dịch, lại là bùa bên trên nhẹ nhàng huy động, nói không nên lời cao nhã.

Kỳ thật phù dịch là có cũng được mà không có cũng không sao, đơn giản là bảo trì phù lục hữu hiệu họ, tránh cho theo thời gian trôi qua, hiệu lực hạ thấp tồn tại. Phù dịch là do Thiềm Thừ đan dịch phối chế mà thành, bình thường thanh Thiềm Thừ có thể bảo trì một tháng, bích Thiềm Thừ có thể bảo trì một năm, đương nhiên còn có hiếm thấy Kim Thiềm thừ, phù lục công hiệu có thể hoàn mỹ bảo trì mười năm.

Từ Phong không có phù dịch, cũng không cần, dù sao đối với Từ Phong mà nói, tiêu hao lớn như vậy, phù dịch với hắn mà nói, không có bao nhiêu tác dụng. Chứng kiến mọi người đã bắt đầu vẽ lên, liền Dương lão cũng đã động thủ. Từ Phong không có cuồng quít vẽ bùa, mà là dò xét bốn phía phù sư, xem bọn hắn như thế nào vẽ bùa, dù sao đến nay mới thôi, Từ Phong chỉ tiếp xúc qua Phù lão một vị phù sư mà thôi, đối với người bình thường vẽ bùa hay vẫn là không biết .

Chỉ thấy bên cạnh phù sư, chậm rãi dùng phù bút trảm vẽ đầy bùa dịch, rồi sau đó chậm rãi, đã qua hồi lâu, nguyên khí mới quán chú đến phù bút ở bên trong, cầm qua lá bùa vẽ sau, một số một họa bắt đầu đổi , một đầu một đầu đường cong, cẩn thận từng li từng tí phác hoạ lấy, cẩn thận bộ dạng, nào có nửa điểm Phù lão lúc trước hành vân lưu thủy tiêu sái bộ dáng, rất nhanh Từ Phong tựa nhìn không được rồi.

Đối diện Dược Sư đầu rồi, Dương lão hai mắt khép hờ, thần thái tự nhiên hài hòa, trong lò Hỏa Diễm nhu hòa thiêu đốt lên, tựa hồ y nguyên thành thân thể của hắn một bộ phận, Từ Phong chưa phát giác ra có chút ngây dại. Một cây gốc được thảo, trôi chảy bị ném tới được trong lò, bị Hỏa Diễm tinh luyện lấy...

Từ Phong lẳng lặng nhìn, bất quá có người hiển nhiên nhìn không được rồi, "Ta tựa đã từng nói qua a, tiểu tử này nhất định là cho đủ số, cả buổi ngay cả nhúc nhích cũng không, đoán chừng liền phù bút đều không có. . ." Lý sĩ từng nhìn xem Vũ Thiên Kiệt, lớn tiếng mỉa mai lấy, bộ dáng nói nhiều chán ghét, thì có nhiều chán ghét.

Từ Phong đã nghe được, không để ý đến, theo phù trong túi móc ra phù bút, một đạo nhạt quang mang màu vàng lập tức xuất hiện ở giữa sân, nhắc lên một hồi rung động. Chỉ thấy Từ Phong tay phải cầm bút, tay trái cầm phù, hai mắt nhắm nghiền, chung quanh không gió tự lên, thiên địa linh khí, phía sau tiếp trước chen chúc tới, mấy hơi thở, Từ Phong bên người đã bị mất thương có thể thấy được lộng lẫy Linh khí bao quanh, trên trận đã lặng ngắt như tờ rồi, trên đài cao Lâm Huyền Hi 'Hô' một tiếng đứng , còn có sau lưng Vũ Thiên Kiệt...

Cái này, cái này, trước mắt chứng kiến, quá không thể tưởng tượng rồi, chẳng lẽ là Tiên Thiên Linh thể? Trong truyền thuyết luyện người trong có một loại thể chất, là Tiên Thiên Linh thể, đối với thiên địa linh khí khác thường tại thường nhân lực tương tác. Mọi người đều biết, tu luyện tiền giai, tựa là thân thể chứa đựng nguyên khí bao nhiêu, hóa linh khí của thiên địa cho mình dùng, Tiên Thiên Linh thể tại trên việc tu luyện có thể nói là không có chút nào bình cảnh. Bất quá đây chính là ngàn vạn trong không một a, khó Đạo Nhân trước đứng là a...

Từ Phong không để ý đến trên trận ngơ vờ vô căn cứ thanh âm, lá bùa lẳng lặng huyền trước người, phù bút khẽ chọc, thoãn thoắt, chỉ như vậy một cái chớp mắt, một Trương Tam cấp Huyền Nguyên phù tựa hóa thành, lá bùa tự hành bay đến trên không, chung quanh Thiên Địa Nguyên Khí như đã tìm được chỗ thảo nước, một tia ý thức tất cả đều dừng mảnh vào trong đó, lực lá bùa lập tức biến thành thâm thủy màu vàng, rồi sau đó chậm rãi rơi vào Từ Phong trên tay. . .

Tĩnh, tĩnh đáng sợ, tốc độ này cũng quá kinh người a, thật lâu đã bị một hồi tiếng hoan hô bao phủ, chung quanh những thứ khác phù sư thấy như vậy một màn đều bị trừng to mắt, trên tay phù lục cũng trong nháy mắt này bảo hồng rồi. . .

Vũ Thiên Kiệt đã bị cảnh tượng trước mắt kinh trụ, Từ Phong, Từ Phong, cái này, không hổ là là cháu của mình a.

Võ phi mình vỗ đùi: "Mẹ, tốt khắp nơi tìm phù sư, tìm cái rắm, khắc khắc, Tử Phong lúc nào học vẽ bùa, lợi hại như vậy, cái này có hi vọng rồi." Chính không hề hình thái nói, chứng kiến bên cạnh hai cái tiểu nha đầu, bề bộn lại giả bộ như nghiêm trang ngồi, một bộ nghiêm túc bộ dạng. Thật tình không biết, Hâm Nhi cùng Tử Yên sớm đã bị Tử Phong chiêu thức ấy cho kinh diễm rồi, cái đó còn có tâm tư xem bên cạnh chuyện gì.

Trần gia chủ sắc mặt lập tức bất thiện rồi, trên mặt âm trầm đáng sợ, nguyên vốn hẳn nên xuất hiện tràng cảnh lại bởi vì Võ Tử Phong cái này một cái chuyện xấu xuất hiện, mà toàn bộ làm rối loạn, kể cả kế tiếp một loạt kế hoạch, đều chỉ là bởi vì một cái tiểu bối nguyên nhân. Về mặt giống như nhau cũng xuất hiện ở Lý sĩ từng trên mặt, một bộ gặp quý rồi bộ dạng.

Trước khi còn gọi tiếng động lớn trên đài cao mọi người, đều thành thành thật thật im lặng, bất quá đã có không ít người bắt đầu quen thuộc cùng Vũ Thiên Kiệt bắt chuyện cùng một chỗ, dù sao một cái Tam cấp phù sư cũng không phải là một cái không quan trọng gì tồn tại, hưởng chi trẻ tuổi như vậy, tương lai bất khả hạn lượng...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Hâm Nhi thiên phú

Từ đầu tới đuôi chỉ có Lâm Huyền Hi sắc mặt bình tĩnh nhìn dưới trận Võ Tử Phong, bởi vì chỉ có hắn bá kiến Võ Tử Phong họa qua phù, bất quá có một điểm hắn nghi hoặc, trước khi Tử Phong chỉ là họa Nhị cấp phù lục, lúc ấy còn giống như không sao cả họa Tam cấp. Còn có Linh thể vấn đề, tiểu tử này như thế nào che dấu sâu như vậy...

Tử Phong cảm họa tốt phù lục, không biết nên xử lý như thế nào, Lâm Kiếm lăng đi từ từ đi qua, cảm qua Tử Phong trong tay Huyền Nguyên phù, đưa tới trên đài cao, sau một lát, Lâm Kiếm lăng tự tuyên cáo Tử Phong Tam cấp phù sư nghiệm chứng thông qua, Võ gia tiểu bối lúc này đã nhanh điên cuồng, đối với Tử Phong sùng bái chi tình đã không thể kèm theo rồi. . .

"Phù sư, Võ Tử Phong, phù sư, Võ Tử Phong. . ." Tiếng hoan hô lâu dài ở đây bên trên vang lên, khiến cho đằng sau các vị khảo thí cũng tự dưng động vô vị rồi..

"Cứ như vậy đã xong?" Tử Phong dở khóc dở cười lắc đầu, đã đi ra án bàn, hướng khán đài cái kia đi đến. . . Không có chút nào nghe được, Lâm Kiếm lăng tại sau lưng nói thầm "Võ gia, lúc nào ra như vậy một cái tiểu quái vật."

Trên đài còn có rất nhiều người không nhanh không chậm tiến hành, Tử Phong vừa qua một bên, chung quanh tự không ngừng vọt tới đám biển người như thủy triều, đằng sau còn có dần dần hội tụ mà đến dòng người. Tử Phong lập tức cảm thấy đầu đại, không có cách nào, chỉ có thể sớm mang theo Hâm Nhi cùng Tử Yên, vội vàng ly khai. Chuyện còn lại đều giao cho mình Nhị bá đến xử lý, tin tưởng võ phi mình nhất định sẽ ưa thích cảnh tượng như vậy.

"Ca, vẽ bùa thật tốt chơi, ta cũng muốn học, người ngày nào đó giáo giáo ta được không nào?" Hâm Nhi ngẩng lên tinh xảo khuôn mặt nhỏ nhắn, tràn ngập chờ mong hỏi đến.

"Vẽ bùa có cái gì tốt, ta muốn học đi học luyện được, người không thấy được vừa rồi Hỏa Diễm?" Cọ' một tiếng, kia trường cảnh có nhiều kích thích a. . ." Tử Yên về mặt cực kỳ hâm mộ bộ dạng, tựa hồ cái kia thiêu đốt Hỏa Diễm mang cho Tử Yên vô hạn mỹ cảm. . .

Một thoát thân, Từ Phong lập tức cảm thấy tâm tình thật tốt, "Muốn học vẽ bùa? Tốt, có rảnh ca ca dạy ngươi, vẽ bùa rất đơn giản, chỉ phải nhớ kỹ đường cong, vẽ lên đi là được rồi." Từ Phong như vậy giải thích cho Hâm Nhi nghe, nếu như bị người khác nghe được, còn không biết làm cái gì nghĩ cách, đơn giản, nếu đơn giản như vậy, mỗi người đều đi vẽ bùa rồi, ai còn liều chết liều sống. Đáng vẽ này phù sư, dựa vào vẽ bùa, mỗi ngày đều có liên tục không ngừng Huyền Thạch.

Một chuyến ba người sớm trở lại Võ gia tiệm sắt, Vũ Thiên Kiệt một chuyến lúc chiều mới đuổi đến trở lại, bởi vì muốn quyết định ngày mai trận đấu trình tự, cần rút thăm cho nên mới chậm trễ một ít thời gian, Võ gia bị rút thăm được số 8, trận đầu Võ gia cùng Thẩm gia quyết đấu, có lại đến ký, trầm trước long lạnh mặt tự trường rồi, con của mình bao nhiêu cân lượng, làm cha khẳng định tương đương tình huống. Mặc dù không có bất kiến Từ Phong thân thủ, bất quá, có thể thu hoạch nhiều như vậy Linh Tinh, trên việc tu luyện có thể chênh lệch sao?

Còn chưa tới Võ gia tiệm sắt, võ phi Minh Viễn xa tự chứng kiến, bên ngoài cửa điểm tự vây quanh một đám người, mỗi cái tay bụng lấy quả tặng, có kêu la lấy tới bất phòng, có gọi lấy muốn bất Từ Phong vì sư, hơn nữa là đến học vẽ bùa . . . Tráng diện phi thường náo nhiệt, Vũ Thiên Kiệt hôm nay cái này khuôn mặt đã khoái hoạt cứng ngắc lại, đối với võ phi minh tự là vùng tay lên, ý tứ không cần nói cũng biết, giao cho ngươi xử lý, mà sau đó xoay người rồi đi rồi.

Võ phi minh là giận mà không dám nói gì a, đây chính là chính nhà mình đích lão gia tử. Theo sẵn bản thi đấu chỉ về sau, Võ gia địa vị, đã bất đồng hướng viết rồi, vứt bỏ vốn là không người kế tục nữa, nhảy lên trở thành có thể cùng trấn Thanh Vân gia tộc khác chống lại tình trạng.

Hôm nay, Từ Phong cái này nhất trương phù giấy, hướng chỉ đem Võ gia danh vọng treo đã đến trước nay chưa có độ cao. . . Tráng diện này, vốn là tổ không nhận thức gia tộc khác, đều tranh nhau đến đây ân cần thăm hỏi, võ phi minh tự Từ Phong đi rồi, sẽ không dừng lại, từ trước đến nay bất đồng gia chủ gặp mặt, kỳ thật những gặp mặt nói chuyện này hẳn là chính mình lão gia tử để làm, bất quá, hẳn biết rõ, Vũ Thiên Kiệt không thích những vật này, cũng tự một mình gánh chịu rồi.

Ai từng muốn, trở lại chỗ ở, còn có nhiều người như vậy, trời ơi, cái này còn lại để cho người sống a. Võ phi minh ừ đi tới, cái kia tư vị là thật tâm khó chịu a, có đôi khi chính là như vậy, rõ ràng trong nội tâm mờ mịt lấy mùa mưa, trên mặt còn muốn đóng ra trời nắng... Ngày hôm nay nhất định lại để cho võ phi minh khắc cốt铭心.

Vũ Thiên Kiệt vừa vào cửa, liền hướng Từ Phong trong phòng đi đến."Từ Phong, có ở đây không?" Vũ Thiên Kiệt ở trước cửa dừng bước, ngón trỏ khẽ chọc cửa phòng. Cũng không lâu lắm, Từ Yên tự mở cửa ra, trong tầm mắt Hâm Nhi cũng trong phòng, Từ Phong chính nắm Hâm Nhi bàn tay nhỏ bé, giáo Hâm Nhi như thế nào dùng phù bút họa phù đây này...

Vũ Thiên Kiệt vừa định nói, vẽ bùa không phải dễ dàng như vậy, phải hết sức chăm chú mới được, nào có giống như vậy, tùy tùy tiện tiện là có thể đem tay dựa bất tay là có thể đem phù lục họa thành .

Bất quá kế tiếp một màn, lại làm cho Vũ Thiên Kiệt cảm thấy mình có phải hay không lớn tuổi, đầu hồ đồ rồi, một trương Xích sắc phù lục cứ như vậy theo Hâm Nhi trong tay thoáng hiện mà ra. . . Ai cũng thật không ngờ cho tới nay ôn nhu im lặng tiểu Hâm Nhi vậy mà có vẽ bùa thiên phú.

Kỳ thật vẽ bùa mấu chốt yêu cầu chính là tâm vô tạp niệm, có thể rất nhanh trầm xuống tâm thần, nội tâm thuần khiết, Hâm Nhi từ nhỏ tự ít nói ít lời, cho nên sáng tạo ra năng tâm hồn thuần khiết cùng yên tĩnh, Từ Phong cũng thật không ngờ muội muội tại vẽ bùa bên trên như vậy có thiên phú, nội tâm cũng là cao hứng không thôi.

Hâm Nhi cao hứng cầm lấy trong tay bỏ nguyên phù, hoan hô tung tăng như chim sẻ bộ dáng, "Nguyên lai vẽ bùa đơn giản như vậy a."

Vũ Thiên Kiệt thiếu chút nữa kêu ra miệng, chứng kiến Từ Phong cũng là một bộ ngơ ngác mới phát hiện bộ dạng, thật không biết nên nói cái gì là tốt, trước mắt cái này hai cái tiểu gia hỏa, quá đã kích người rồi, lại ngốc một hồi đoán chừng cũng bị tức chết.

"Từ Phong, hiện tại cảm giác như thế nào đây? Ngươi vẽ bùa là học của ai?" Vũ Thiên Kiệt về mặt hiền lành nhìn xem Từ Phong, từ khi Từ Phong sau

khi trở về, Vũ Thiên Kiệt tự không có thời gian hỏi thăm về Tử Phong biến mất một thời gian ngắn kinh nghiệm, trước là vì đường thương, về sau lại tới gần sân bắn đại hội, chính mình muốn tiến đến an bài, mới kéo dài đến nay, thế cho nên hiện tại mới có cơ hội đến hỏi thăm, chưa phát giác ra có chút xấu hổ chính mình cái làm gia gia .

Tử Phong không có cảm nhận được Vũ Thiên Kiệt phức tạp trong nội tâm biến hóa, "Gia gia, người yên tâm đi, ta không có vấn đề gì, về phần ta cùng ai học phù lục, không có trải qua lão sư đồng ý, ta không thể nói cho bất luận kẻ nào, cho nên, gia gia, người xem. . ." Tử Phong về mặt thẳng thắn thành khẩn nói.

"Đúng thế, đã như vậy, gia gia tự không hỏi rồi, gia gia tới là cho người giảng thoáng một phát quan Vu Minh viết trận đấu hạng mục công việc, về phần gia tộc khác đệ tử có lẽ đều không phải là đối thủ của người, người phải đề phòng Tiểu gia Tiểu Vô Ngân, ta hoài nghi hẳn khả năng đã đến Vô Tướng cấp bậc, người muốn cẩn thận một chút có biết không. Đoạn thời gian này, người cần gì cứ việc cho gia gia giảng, Vô gia mặc dù không có tài trí hơn người tu luyện tài nguyên, bất quá bồi dưỡng một hai cái hay vẫn là hoàn toàn cũng được." Vũ Thiên Kiệt hiện tại đã đem Tử Phong đương Thành gia tộc hi vọng, đối với Tử Phong yêu cầu có thể nói là hoàn toàn thỏa mãn.

Tử Phong nghe vậy mỉm cười, bất quá hẳn không có mở miệng, có nhiều thứ muốn chính mình đi thu hoạch mới càng có giá trị, hướng chỉ mục tiêu của mình cũng không có cực hạn ở hiện tại một phương nhỏ nhỏ Thiên Địa, bởi vì có một đạo bóng hình xinh đẹp, ở phương xa ẩn ẩn Xước Xước, cùng đợi hẳn đi chạm đến.

"Gia gia, người có phải hay không chỉ để ý Tử Phong ca, mặc kệ chúng ta, khó mà làm được, ta cũng muốn tu luyện." Tử Yên vênh lên kiêu nộ cái miệng nhỏ nhắn, một bộ bất mãn bộ dạng.

Vũ Thiên Kiệt sững sờ, ngược lại là đã quên bên người còn có vị này lại để cho người vừa tức lại yêu thích nhân vật, bẽ bộn đổi giọng: "Như thế nào hội, ta không phải đã nói rồi sao, Vô gia bồi dưỡng mấy cái vẫn là có thể, bất quá Tử Yên người chỉ điểm người Tử Phong ca ca học tập, đợi đến lúc người tiền đồ thời điểm, Vô gia Tàng Kinh Các tự giao cho người rồi."

"Thực, người biết cho ta ấy ư, ha ha, ta đây muốn tranh thủ thời gian tu luyện đi, Hâm Nhi, người có đi không à? Chúng ta cùng đi. . ." Tử Yên nghe được Vũ Thiên Kiệt nói như vậy đạo, hấp tấp lời kéo Hâm Nhi muốn đi tu luyện, hai cái tiểu nha đầu nói không nên lời đáng yêu..

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46: Cuối cùng có một ngày

Vũ Thiên Kiệt tại Tử Yên sau khi rời khỏi cũng cùng đi theo rồi, chỉ còn lại có Tử Phong một người, gian phòng nhất thời yên tĩnh trở lại, một ít cái này mây viết tương lai kịp lắng đọng suy nghĩ, phía sau tiếp trước lao qua, toàn bộ phòng lập tức sầm uất .

Tử Phong tỉnh ngời ở trên giường, vuốt ve trên cổ tay biên chế vòng tay, trong đầu không tự giác tự hiện lên, khôn cùng trong rừng rậm cái kia một đạo bóng hình xinh đẹp, tuy nhiên cùng một chỗ chỉ có ngăn ngừa cả buổi, có thể là vì cái này cả buổi Tử Phong giống như có lẽ đã đợi vài chục năm thời gian, thế cho nên tại chật vật chật vật trong thời gian tách ra nhất sáng lạn đáng tươi cười.

Tử Phong cười, khoe miệng nhin không được gio lên, cười lấy bọn hắn gặp nhau tràng cảnh, cái loại cảm giác này...

Chỉ là trong hồi ức có ngọt ngào cũng có đắng chát, tại một khắc này, tình cảnh tựa rách nát rồi, Từ Phong hai mắt không khỏi nhắm chặt, khớp xương sinh sáng tác tiếng nổ. Chẳng lẽ nhất định là người của hai thế giới sao? Lúc gần đi thiếu niên kia ánh mắt khinh miệt, Từ Phong cả đời đều sẽ không quên.

Cuối cùng có một ngày, cuối cùng có một ngày, ta nhất định phải kiêu ngạo đứng tại trước mặt của ngươi! Đem hấn dẫm nát dưới chân! Giờ phút này Từ Phong trong nội tâm cái kia khỏa cường giả hạt giống, rốt cục tại đây tròng thức hóa trong này mầm rồi..

Trong đầu bắt đầu tỉnh tề chải vuốt bản thân tình huống, đây cũng là Từ Phong lần thứ nhất rất nghiêm túc xem kỹ chính mình. Võ Sư hậu kỳ, Tinh Thần Lực Đẳng Đường sơ kỳ, công pháp Hoàng giai Cao cấp Phần Thiên Quyền, tâm pháp đẳng cấp không biết, ba rít gào phá thương bí quyết. Đạo pháp, có một bản thiếu, không luyện, hiệu quả không biết, còn có một bộ vô danh quyền trục, trước khi tại Võ gia Tăng Kinh Các chứng kiến, bất quá Từ Phong tạm thời không có nhìn ra trong đó đích chân lý.

Từ Phong đại khái đoán chừng một chút, dùng hiện tại tình huống, cùng Võ Tướng cấp bậc có thể có sức liều mạng, dù sao Võ Tướng còn không có tới hoá khí lực, nếu đối phương là Võ Tông, đoán chừng không phải hợp lại chi tướng, không đủ, hiển nhiên không đủ, Từ Phong trong nội tâm vội vàng muốn tăng cường thực lực.

Trầm xuống tâm, Từ Phong trong đầu bắt đầu hồi tưởng ở đằng kia bản không trọn vẹn đạo pháp, thức thứ nhất: Cuồng phong quét lá rụng, trong đầu bỗng nhiên lại xuất hiện trước khi tròng cảnh, lão giả Dương liễu nhẹ cuốn, trên mặt đất lá rụng giống như bị cuồng phong xoáy lên, theo liễu cành đong đưa, lượn vòng lấy, chiêu thức ôn nhu phiêu dật, nhưng là tại Dương liễu cành định dạng nháy mắt, lá rụng lại ngưng tụ thành một đầu giương nanh múa vuốt Cuồng Long, gào thét mà ra, một cỗ xé rách lực lượng, lập tức phún dũng mà ra. . .

Không có nguyên khí? Như thế nào mới có thể sử xuất đạo pháp, chẳng lẽ là dựa vào thuần túy lực lượng sao? Từ Phong cảm lấy mặc đao, gian phòng quá nhỏ, Từ Phong đi vào hậu viện một chỗ yên tĩnh nơi hẻo lánh, chậm rãi vung vẩy miêu tả đao, tìm cái loại này tiết tấu, cái loại cảm giác này.

Mặc đao theo Từ Phong chiêu thức, nhẹ xoáy lấy, Từ Phong không có sử dụng nguyên khí, chỉ là lực lượng, bất quá huy vũ hồi lâu, còn không có chút nào biến hóa, đao vẫn là đao, mà roi diệp cũng vẫn là lá rụng. . .

Hơi chút chìm nghỉ, Từ Phong quyết định nhanh hơn trong tay tốc độ, một vòng lại một vòng, thân đao nổi lên trận trận kinh phong xoáy lên trên mặt đất Khô Diệp, bất quá đạo pháp bên trên cái chủng loại kia uy lực hay vẫn là không có chút nào chạm đến, lá rụng cũng chỉ là hướng về một bên tán rơi mà đi, Từ Phong cũng một hồi đầu đầy Đại Hân.

Đây rốt cuộc là bởi vì sao? Từ Phong ngồi xếp bằng cái này dưới cây, mặc đao hoành phóng tại trên thân thể, trong đầu bắt đầu một lần lại một lần, không sợ người khác làm phiền nhớ lại lão giả động tác trên tay, một lần lượt bất chước, phỏng đoán, cho đến mặt trời chiều ngã về tây, còn không có cái gì tiến triển...

Xa xa truyền đến Hâm Nhi tiếng kêu, cơm tối đã đến giờ rồi, Từ Phong cười cười, phui phui bụi bặm trên người, không có chút nào bởi vì đến trưa không tọạ mà cảm thấy ủ rũ các loại, hấn hiểu được, có một số việc là gấp không được, dục nhanh chóng mà không đạt, nhất là tu luyện mà nói, thuận theo tự nhiên mới được là chính đồ.

Săn bắn đại hội cuối cùng hạng nhất rốt cục tại một ngày mới tiến đến lúc đã bắt đầu, đây cũng là săn bắn trên đại hội giàu có nhất xem chút tranh đấu, mới vừa buổi sáng tại quảng trường từng cái cửa vào đã thiết hạ không ít bàn khẩu, đến đánh bạc mỗi cuộc tranh tài thắng bại, nhà cái không phải người khác, đúng là Lâm Huyền Hi, trấn chủ thiết trang, toàn dân giải trí, chỉ thấy hồi hã đám người tại bàn trong miệng roi xuống tiền đặt cược, tràng diện lửa nóng dị thường. . .

Quảng trường đã bị phân chia ba cái sân thi đấu, có thể đồng thời tiến hành ba cuộc tranh tài, tham gia trận đấu gia tộc đội Ngũ Tổng cùng sở hữu 15 chỉ, tiến hành 2 vs 2 đấu vòng loại, cuối cùng lưu lại bán kết đến tranh đoạt kẻ thắng lợi cuối cùng, Võ Từ Phong nghe Lâm Kiếm lăng giăng lấy trận đấu quy tắc.

Đằng sau võ lỗi lại lén lút lút lút chạy tới, nghiêng thân thể nhỏ âm thanh diễn giải, "Từ Phong ca, bên ngoài chúng ta tỉ lệ đặt cược là 1: 2, người muốn hay không mua a, ta đem ta sở hữu tiền riêng đều lấy ra rồi."

Từ Phong nghe vậy sửng sốt, 1: 2? Không thể nào, Võ gia tất thắng, như thế nào còn biết cái này tỉ lệ đặt cược, thật tình không biết, Võ gia bởi vì trước vài lần trên cơ bản không có gì sức chiến đấu, hàng năm đều là ván đầu tiên tự bị loại bỏ đi ra ngoài, những năm qua đều là 1: 10, Võ gia chiến thắng có thể lấy được gấp 10 lần lợi nhuận, năm nay đơn giản là cân nhắc đến Từ Phong cái này một cái chuyện xấu, tỉ lệ đặt cược mới lên cao, cho dù là như thế, tại đánh bạc mặt, Võ gia cũng là phần thắng thiếu.

Không nói gì thêm, Từ Phong hiện trên tay cũng có chút khan hiếm, lúc trước, Phù lão cho hắn một Vạn Huyền thạch, cái này mấy viết mang theo Hâm Nhi cùng Từ Yên mua một ít gì đó, đã sớm còn thừa không có mấy rồi, liền đem còn dư lại trên người, còn có Vũ Thiên Kiệt cho hắn tổng cộng một Thiên Huyền thạch, trực tiếp đưa cho võ lỗi."Mua Võ gia thắng, người tái đi hỏi hỏi, Từ Minh ca, hắn muốn hay không?"

Võ lỗi cái đó bái kiến nhiều như vậy Huyền Thạch, chưa phát giác ra có chút sùng sốt, rất nhanh tự hai mắt tỏa ánh sáng, hấp tấp hỏi hướng từ mục: "Từ Minh ca, người muốn hay không mua à? Từ Phong ca thể nhưng mà mua một Thiên Huyền thạch, cái này chúng ta muốn lợi nhuận biến rồi." Trong thanh âm xen lẫn kèm nén không được hưng phấn, kỳ thật cũng khó trách, đối phương là trăm bằng ba người, đây không phải ôn lợi nhuận sự tình à.

Từ Minh khuôn mặt còn có chút tái nhợt, xem trước khi đến bị thương cũng chưa xong toàn bộ khôi phục, Từ Minh sắc mặt có chút phức tạp nhìn Từ Phong liếc, nhìn nhau cười cười, tựa hồ sở hữu hiềm khích lúc trước đều ở đây cười cười trong tiêu tan rồi. Từ Minh đưa cho võ lỗi có chừng 300 Huyền Thạch, võ lỗi liền như một lần khối biến mất rồi, cũng không để ý đến trận đấu vẫn đề.

Kỳ thật không riêng Võ gia cái này ba cái tiểu bối, trên đài cao, trên khán đài, cơ hồ hết thảy mọi người, đều muốn đánh cược một phen. Vũ Thiên Kiệt quay đầu hỏi hướng võ phi minh: "Những Huyền Thạch kia người đặt cược sao?"

"Đó là đương nhiên, thật vất vả bắt lấy cái cơ hội này lợi nhuận chút ít Huyền Thạch, sao có thể bỏ qua. Ngài lão tự đợi đến sở a, hiện tại tự xem Từ Phong biểu hiện a." Võ phi minh dương dương đắc ý giảng lý, tựa hồ hết thảy dễ như trở bàn tay bộ dáng, dễ dàng đạt được như vậy Huyền Thạch cơ hội, cũng không thể khinh địch như vậy liền bỏ qua, người khác không biết Đạo Từ phong là cái gì trình độ, hắn còn có thể không biết sao.

Cùng loại như vậy nói chuyện, liền tiếp ở chung quanh quảng trường vang lên...

Rốt cục, tại một tiếng hét dài ở bên trong, đối chiến đã bắt đầu, 15 chi đội ngũ, năm ngoái quán quân Tiểu gia vòng thứ nhất luân không, trực tiếp tiến vào đợt thứ hai, trận đầu danh mục ở bên trong, Võ gia thành linh tại liệt, chính giữa sân bãi, đối thủ là Thẩm gia. . . Vì vậy, Võ gia cùng Thẩm gia đi tới chính giữa sân bãi bên cạnh, lặng chờ trận đấu bắt đầu.

Võ gia ba người Võ Từ Phong, võ Từ Minh, võ lỗi, một bộ mây trôi nước chảy bộ dạng, cười cười nói nói;

Mà Thẩm gia liên minh, trăm bằng, khâu Dật Phàm, dù Từ Hào thì là sấu mi khổ kiểm, lặng ngắt như tờ, đối lập tầm đó cao thấp lập phản...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47: Lưỡng Thiên Huyền thạch

Trầm bằng tự hôm qua viết biết rõ cùng với Võ gia tỷ thí chi về sau, tự lòng mảy không giương, nhưng hấn là tình tường biết Đạo Vũ Tử Phong lợi hại, cái kia viết khôn cùng dày đặc ở bên trong trắng cánh còn rõ mồn một trước mắt, ngày nay muốn ở đây bên trên độ sức, cái này, cái này, vô luận như thế nào giấy dựa cũng không phải phí công.

Nếu gia tộc khác người, trầm bằng còn ý định diễn một tuồng kịch, cùng lắm thì hoa một điểm tiền, giả bộ như chiến đấu hăng hái chi sau không địch lại bị thua, như thế nào giảng trên mặt cũng xem đi qua. Thế nhưng mà Võ gia người đầu muối không tiền, nhưng mà này còn muốn lên lút, không thể bị người khác biết rõ, khê kéo lại kéo, đã đến hôm nay rồi.

"Bằng ca, cái này muốn như thế nào đánh a, chúng ta ba cái đều đánh không lại Võ Tử Phong, còn đánh cái gì? Đây không phải đưa lên đi làm cho nhân gia đánh sao?" Khâu Dật Phàm ở một bên sợ hãi nói, cũng khó trách, hấn còn chưa tới Võ Sư cảnh giới, Võ gia tùy tiện tiện một người là có thể đem hấn đánh như từ.

Thẩm gia thương hội kỳ thật cùng Lục thị giống nhau là gia tộc sản nghiệp kéo dài đến trấn Thanh Vân, ở chỗ này mở chi nhánh, vốn là nhân khẩu mỏng manh. Lục thị sẽ không có tham dự sản bản đại hội, chỉ là Thẩm gia không nên làm cái gì đồng minh, cùng Khâu gia, Tề gia cùng một chỗ tham gia, cũng tự đã tạo thành hiện tại tại tổ hợp.

"Không đánh? Người thử xem, thượng diện cha người cùng ta cha đều đang nhìn, người muốn đầu hàng người xuống, ta tình nguyện bị đánh một trận." Không thể không nói trầm bằng tại điểm này bên trên hay vẫn là rất có nhận thức, không địch lại cũng muốn đánh, cái này là đại lực bầu không khí, nếu như ngay cả phần này tâm đều không có có, về sau khả năng muốn báo thù rồi, bất quá trầm bằng trong nội tâm có phải như vậy hay không muốn, quý mới biết được.

"Đúng, bằng ca nói rất đúng, không phải là đánh một hồi ấy ư, đánh không lại tự đánh không lại, sợ cái chim này." Đu Tử Hào rất là cô làm ra vẻ giảng lý, thật tình không biết nói là cho trầm bằng hai người hay vẫn là vì chính mình tăng thêm lòng dũng cảm.

"Được rồi, vậy thì đánh đi, bất quá ai xuất hiện đầu này?" Khâu Dật Phàm đưa ánh mắt hướng trầm bằng..

"Ha ha, đối diện là Thẩm gia ba người a, ta có thể muốn hảo hảo đánh, đánh xong còn muốn đi lấy tiền đây này." Võ lỗi tràn đầy tự tin mà cười cười, đối diện ba người tình huống, tại trận đấu trước khi đã đem đánh nghe rõ ràng, hướng chỉ trước khi bọn hấn còn đưa tới Huyền Thạch, muốn giúp đỡ diễn kịch, đây không phải diễn hình yếu thế à.

Võ Tử Minh cười cười, nhìn về phía Tử Phong: "Người an bài thoáng một phát thứ tự xuất trận a." Đây là lần kia * sân luyện tập chi về sau, hai người lần đầu mở miệng nói chuyện. Lúc này đây không hề nghi ngờ, võ Tử Minh đã theo chuyện lúc ban đầu trong đi ra, hơn nữa cũng nhận thức đến Tử Phong địa vị, muốn trên mình.

Tử Phong nghe vậy, trong nội tâm nói không nên lời tư vị, bất quá cũng không có sĩ diện cãi láo. "Được rồi, trận đấu có lẽ không có vấn đề gì, vậy trước tiên là võ lỗi, sau đó Tử Minh ca, bất quá Tử Minh ca nếu thương thế không tốt, nhất định không muốn gượng chống, thân thể trọng yếu." Tử Phong về mặt chân thành nói.

Lời còn chưa dứt, chợt nghe trình diện bên cạnh Tài Quyết người hô: "Trận đấu luận võ, bắt đầu!", toàn bộ quảng trường tức thì náo nhiệt. Võ lỗi nhảy lên nhảy lên trên trận bình đài, cầm trong tay một thanh Thanh sắc trường kiếm, uy phong凛凛; đối diện lên sân khấu thì còn lại là đu Tử Hào, động tác có chút cứng ngắc, cũng là cầm trong tay trường kiếm.

Tài Quyết gian song phương đều đã lên sân khấu, tự tuyên bố trận đấu bắt đầu, âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống, võ lỗi nguyên khí trào lên, một cái gấp xông tự đi tới đu Tử Hào trước mặt, trường kiếm bên trên treu chọc, thẳng * đu Tử Hào ra đi, đu Tử Hào Hoàn Kiếm đón đỡ, bất quá lưỡng kiếm vừa mới tiếp xúc, đu Tử Hào trường kiếm trong tay đã bị đánh bay, hai người chênh lệch không phải nhỏ tí tẹo, Võ Sư cùng Võ Giả, hướng chỉ thứ hai bình thường ham ăn biếng làm, tại tu luyện không có hạ bao nhiêu tinh lực.

Chỉ như vậy một cái chớp mắt, võ lữ trường kiếm tự gác ở đứ Từ Hào trên cổ, thắng bại đã phân, trên đài cao người cũng không có chút nào về ngoài ý muốn, hết thấy sớm đã trong dự liệu, chỉ có điều có ít người sắc mặt không thật là tốt xem mà thôi, cái này sổ sách đoán chừng vừa muốn tính toán tại Võ gia trên đầu.

Trận đầu sau khi chấm dứt, võ lữ cũng không có sót ruột xuống dưới, căn cứ trận đấu quy tắc, võ lữ có thể tiếp tục tại trên trận luận võ. Còn nữa đây cũng là một lần rèn luyện cơ hội, võ lữ lên đài trước khi cũng đã cùng Từ Phong bọn hắn nói qua rồi, trong lòng của hắn tự có chừng mực, sẽ không làm ầu ầu .

Trận thứ hai, khâu Dật Phàm sắc mặt trầm tĩnh đi đến đài, một thanh sáng như tuyết trường kiếm nắm trên tay.

"Một Thiên Huyền thạch." Khâu Dật Phàm lên đài sẽ nhỏ giọng nói một câu không thể tưởng tượng, chỉ có võ lữ có thể nghe được.

Võ lữ trong nội tâm cả kinh, ngày hôm qua hay vẫn là 500, hôm nay tự tăng tới một ngàn rồi, cái này cũng quá nhanh rồi. Võ lữ quả thật có chút tâm động, bất quá việc này hắn là làm không được, nếu như bị võ Hạo Nhiên đã biết, không riêng Huyền Thạch cũng bị lấy đi, tránh không được còn muốn lần lượt một châu đánh.

Khâu Dật Phàm gặp võ lữ đang trầm tư, cho rằng võ lữ đã đáp ứng, mặt ngay lập tức chất đầy nụ cười sáng lạn, thế nhưng mà kế tiếp câu nói đầu tiên lại để cho khâu Dật Phàm không nề mặt.

"Lưỡng Thiên Huyền thạch vừa muốn đem ta đón mua, ngươi cho ta võ lữ là người nào, ta võ lữ đỉnh thiên lập địa hảo nam nhi, há lại các ngươi bọn đạo chích thế hệ có thể vũ nhục, lấy đi ngươi Huyền Thạch, dùng ngươi bản lĩnh thật sự, chúng ta đạo thật thương thật độ sức một hồi." Võ lữ cố ý đề cao thanh âm, đồng dạng Trần từ một phen, đạo đức tốt, một bộ xem tiền tài như cặn bã bộ dạng.

Cái này một thét to thế nhưng mà lại để cho người vây xem tặc mở mồm, "Thấy không? Đây là muốn già đánh a, còn lưỡng Thiên Huyền thạch, lão tử lúc nào mới có thể kiếm được lưỡng Thiên Huyền thạch, cái này Võ gia người quả nhiên không đơn giản a. . ."

Trên đài cao, ở chung quanh mỉm cười trong tiếng cười, khâu phụ đỏ bừng cả khuôn mặt, trong miệng nghiêng răng nghiêng lợi: "Đồ hỗn trướng, chờ ta trở về hảo hảo thu thập ngươi."

Khâu Dật Phàm hồi hận ruột đều thanh rồi, tràng tài tuyên bố luận võ bắt đầu, khâu Dật Phàm tự bốn phía trốn tránh, không cùng võ lữ chính diện giao phong, tuy nhiên trong lòng có vạn trọng lửa giận, bất quá muốn đánh, hắn hay vẫn là không dám, trốn cũng là giữ vững được không thiếu thời gian. . . Một màn này thẳng thấy đứ Từ Hào hồi hận không thôi, sớm biết như vậy chính mình vừa lên đài cũng không liều mạng rồi.

Từ Phong vào lúc này ánh mắt cũng không có tập trung ở trước mắt sân bãi bên trên, mà là bên cạnh, Lâm gia cùng Mạnh gia quyết đấu. Lên sân khấu chính là Lâm Tư tư, một bộ nước chảy kiếm pháp vũ thật sự là cẩn thận.

Đối diện Mạnh gia đệ tử thì là dùng côn, chiêu thức lăng lệ ác liệt, bất quá đối mặt Lâm Tư tư kiếm pháp, nhất thời cũng khó có thể công phá, bất quá Từ Phong lại tinh tường quan sát đến, đối phương mỗi một côn, Lâm Tư tư ít nhất phải ba kiếm mới có thể hóa giải trong đó lực đạo, như vậy đến xem, Lâm Tư tư bị thua là chuyện sớm hay muộn.

Quả nhiên, tại giữ vững được không bao lâu chi về sau, Lâm Tư tư kiếm pháp bị đánh loạn, hốt hoảng ứng phó gian, rơi xuống tỷ thí đài, trận này Lâm gia thua.

Mà dưới mắt, võ lữ thì là bắt lấy một cái cơ hội, một cước đem khâu Dật Phàm cho đập xuống dưới, trận đấu cũng tự cáo một giai đoạn.

Chi sau không hề nghi ngờ, là võ lỗi cùng trăm bằng, võ Từ Minh hỏi võ lỗi một tiếng, trăm bằng rút cuộc là hàng thật giá thật Võ Sư cấp bậc, tuy nói trước hai trận không cần tốn nhiều sức, đến cùng có nhất định được tiêu hao. Bất quá võ lỗi hiển nhiên là đánh lên đủ nghị, kiên quyết muốn nghênh chiến trăm bằng, Từ Minh cũng tự ngầm miệng không nói rồi. . .

Võ lỗi cùng trăm bằng đều là Võ Sư sơ kỳ luyện người, hai người vừa lên tràng cũng là đánh ra một ít hỏa hoa, trong lúc nhất thời bóng kiếm tung bay, hấp dẫn trên trận những người khác ánh mắt, bất quá đến cùng hay vẫn là nội tình nguyên nhân, mười mấy cái hiệp qua đi, trăm bằng bị đâm trúng thủ đoạn, kiếm lập tức chảy xuống.

Từ đó, Võ gia cùng Thẩm gia tỷ thí, Võ gia chiến thắng, hơn nữa hay vẫn là võ lỗi một người quét ngang. . .

Trận đấu vừa kết thúc, võ lỗi tự không thấy bóng dáng, Từ Phong tâm linh cười cười, cùng từ Minh triều nghị ngơi gian đi đến, buổi chiều muốn tiến hành trận thứ hai, không có ngoài ý muốn, đối thủ hẳn là Lý gia, đây chính là một cái đại địch. Ngẩng đầu chứng kiến Lâm Huyền Khả từ bên trong đi ra, Từ Phong sắc mặt lập tức cứng ngắc lại xuống, bệnh cũ lại tái phát...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: Người đừng khóc được không nào?

"Võ Từ Phong, ngươi ngược lại là lại trốn a, rốt cục bắt được ngươi rồi! Ta còn tưởng rằng ngươi muốn trốn tới khi nào? Ta hỏi ngươi, ngày đó, ngày đó ngươi đối với cái kia bộ y phục làm cái gì?" Lâm Huyền Khả sắc mặt trưởng đến đỏ bừng, bất quá hay vẫn là dục che dục dấu đem lời nói ra, không có chút nào cố kỵ người bên cạnh.

Từ Phong đã bó tay rồi, rõ ràng trước khi nghĩ kỹ, gặp lại Lâm Huyền Khả, nếu như nàng lại hồ đồ nhất định sẽ không cho nàng sắc mặt tốt xem, thế nhưng mà một khi nhìn thấy chi về sau, hay vẫn là như vậy chân tay luống cuống, đây rốt cuộc là bởi vì sao.

"Lâm Huyền Khả, ngươi có thể hay không không nếu như vậy man không nói đạo lý, cái gì quần áo, ta làm cái gì ta?" Từ Phong về mặt hai tay một quán, về mặt người vô tội bộ dạng, Từ Phong lại không phải là không có cẩn thận nghĩ tới, hẳn sẽ đối với một bộ y phục làm chuyện gì, hẳn có thể làm chuyện gì, Từ Phong thậm chí cho rằng Lâm Huyền Khả có phải hay không đầu bị môn lách vào rồi.

"Ngươi ngươi ngươi, còn phủ nhận, ta, ta ta..." Nhìn thấy Từ Phong không thừa nhận, Lâm Huyền Khả trong khoảng thời gian ngắn cũng không biết đến làm sao bây giờ, cũng không thể trực tiếp làm rõ nói đi.

"Ta phủ nhận cái gì? Ngươi muốn ta thừa nhận cái gì?" Lâm Huyền Khả biệt khuất lấy, áp a áp ứng lời nói không có nói, đã bị Từ Phong đã cắt đứt.

Cái này vừa dứt không sao, một đạo thanh thúy lợi kiếm ra khỏi vô âm thanh ngay sau đó tiếng nổ, "Võ Từ Phong, ta muốn giết ngươi. . ." Lâm Huyền Khả thẹn quá hoá giận, một kiếm đâm về Võ Từ Phong, đây đã là lần thứ mấy rồi, Từ Phong đã quên.

Từ Phong bất đắc dĩ, mỗi lần đều là như thế này, liền đối bạch đều là như thế này, cái này lúc nào mới có thể chấm dứt a! Được rồi, ngươi muốn đâm liền đâm, chỉ cần về sau không cần cố tình gây sự, thế nào đều được. Một không làm hai không ngớt, Từ Phong tác họ tại nguyên chỗ không chút sứt

mề, mặc cho thanh kiếm kia tại trong tầm mắt chậm rãi biến lớn, sắc mặt không thay đổi chút nào. . .

'Đương' một tiếng, kiếm trượt rơi trên mặt đất, Lâm Huyền Khả ôm bả vai, đem vùi đầu tại giữa hai chân, ngồi chồm hổm trên mặt đất nức nở: "Võ Tử Phong, người là tên khốn kiếp, sẽ khi dễ ta, ô ô. . . , người vì cái gì không né. . . Từ nhỏ đến lớn, không có người như vậy đối diện ta, người chờ, ta nhất định phải báo thù." Một bên khóc, một bên dứt quãng nói, cái kia bộ dáng nói không nên lời làm cho người ta triu mến.

Từ Phong tại Lâm Huyền Khả thút thít nỉ non một khắc này, đầu óc đã sớm mông, một bộ hoang mang lo sợ bộ dạng, hắn ở đâu bái kiến nữ hài khóc a. Thế nhưng mà làm sao lại khóc đâu rồi, cái này cái này cái này, không phải cho người đâm à. "Người đừng khóc được không, ta cho người đâm còn không được ấy ư, người nếu không muốn, tự chính mình đâm được không nào? Chỉ cần người đừng khóc, cầu van người, người đừng khóc được không nào?" Nói xong Từ Phong cũng cúi hạ thân, coi chừng đi dao động Lâm Huyền Khả bả vai.

"Ta sẽ khóc, ai bảo người khi dễ ta, ô ô. . . Ta muốn nói cho ông nội của ta, lại để cho hắn tới thu thập người." Lâm Huyền Khả không chút nào cho Từ Phong bất cứ cơ hội nào, mặc cho hắn như thế nào khích lệ, y nguyên ở phía xa khóc không ngừng.

Mà lúc này, ba cuộc tranh tài đã xong, rất nhiều gia tộc đệ tử đều lần nữa hội tụ lấy, kể cả trên đài cao ánh mắt cũng bị bên này hấp dẫn tới.

"Ô, cái này Võ gia là như thế nào đem Lâm gia thiên kim khi dễ thành như vậy hay sao? Người xem khóc thành như vậy." Lý sĩ từng cố ý lớn tiếng reo lên, mục đích tự nhiên là lại để cho Lâm Huyền Hi chú ý tới, nếu như bởi vậy có thể sử dụng, võ hai nhà sinh lòng ghen cách, đây chính là ngoài ý muốn bên trong thu hoạch. . .

Kỳ thật Vũ Thiên Kiệt đã sớm chứng kiến phía dưới chuyện đã xảy ra, hắn ngược lại là không có mỹ hảo muốn trách Từ Phong ý tứ, trái lại tự hào không thôi, hảo tiểu tử, bình viết ở bên trong Lâm gia nha đầu kia thế nhưng mà đã bị các gia tộc đệ tử truy phùng, nguyên một đám nghĩ đến đi theo làm tùy tùng, nhìn xem ta Võ gia, cái nào dám so...

Lâm Huyền Hi chứng kiến phía dưới tràng cảnh, sắc mặt không có chút nào biến hóa, chỉ là trong đôi mắt lộ ra tí ti ngạc nhiên thần quang, tựa hồ chuyện đã xảy ra chính hợp hần ý. . .

Trận này trò khôi hài rốt cục tại Lâm Tư tư đến lúc đã xong, Lâm Tư tư có chút tức giận chăm chăm vào Từ Phong, "Võ Tử Phong, người như thế nào đem huyền nhưng khi dễ thành như vậy hay sao? Như thế nào tuyệt không cũng không cho lấy năng, chính người nhìn xem, đều khóc thành bộ dáng gì nữa ?"

Từ Phong không nói gì ngừng đứng, chỉ có thể tro mắt nhìn Lâm Huyền Khả tại Lâm Tư tư khuyên bảo, đi vào trong phòng nghỉ, lâm vào cửa lúc ánh mắt còn dùng ánh mắt như nước long lanh hung dữ róc xương lột thịt Từ Phong liếc.

Lúc này, ở một bên võ Tử Minh cùng võ lỗi mới dám đã đi tới, đối với tình huống vừa rồi, bọn hắn cùng Từ Phong đồng dạng, cũng là không có biện pháp, không bằng ở một bên ở lại đó: "Từ Phong ca, người là như thế nào chọc tới Lâm gia tiểu thư kia, người không thấy được vừa rồi có thiệt nhiều gia tộc đệ tử, một bộ muốn ăn hết bộ dáng của người, nếu không phải bởi vì không thể động võ, bọn hắn đoán chừng sớm xông lên rồi, chúng ta hay vẫn là đi nhanh lên a. . ."

Nói xong, ba người vội vàng đi vào phòng nghỉ Võ gia trong phòng nghỉ, lúc này võ lỗi cười tủm tỉm theo Huyền Minh giới ở bên trong xuất ra Huyền Thạch, lúc này đây thế nhưng mà buồn bán lời gắp đôi a.

Võ lỗi nói tiếp: "Kế tiếp một hồi, Võ gia cùng Lý gia tỉ lệ đặt cược thế nhưng mà 1: 5, Từ Phong ca, thấy thế nào, Lý gia Lý Thiên là Võ Sư hậu kỳ cảnh giới, còn lại hai người là Võ Sư trung kỳ, chúng ta muốn như thế nào đánh?"

"Huyền Thạch không muốn cho ta, buổi chiều tiếp tục áp. Đối với Lý gia, không có đoán sai, Lý Thiên hắn là cuối cùng một cái lên sân khấu, cho nên, võ lỗi người vẫn là thứ nhất, không muốn thử đồ lực địch, chỉ cùng hắn luyện chiêu, tới luyện thoảng một phát chính mình, không địch lại đã đi xuống đến.

Đối với Từ Minh ca, người như thế nào đây?" Từ Phong rất nhanh liền từ vừa rồi cùng Lâm Huyền Khả đang dây dưa đi ra, đương một loại sự tình liên tiếp phát sinh lúc, sẽ không có lúc trước chân tay luống cuống rồi.

"Ta không có vấn đề, thương thế không ngại, ta sẽ tiêu diệt một cái Lý gia một cái đối thủ, bất quá kế tiếp, người muốn nghênh chiến hai người, nhất định phải coi chừng mới được là." Võ từ biết rõ cân lượng của mình, đem ý nghĩ trong lòng nói ra.

"Đã như vậy, quyết định như vậy đi..."

"Võ gia võ lỗi "

"Lý gia Lý Hưng "

Buổi chiều là tám tiến bốn trận đấu, đối chiến cũng tự đặc biệt phấn khích, Võ gia cùng Lý gia lần này phân đến phía tây sân bãi, trận đấu võ lỗi hay vẫn là dùng đến trước khi kiếm, Lý Hưng thì là dùng đao, song phương tiếp xúc, võ lỗi miệng hô đã bị chân đắc ẩn ẩn làm đau, trường kiếm suýt nữa đánh bay, cường lui hai bước vừa rồi đứng lại.

"Tiểu tử, hay vẫn là nhận thua đi, người không là đối thủ của ta." Lý Hưng ở một bên dù vẫn ung dung nhìn xem võ lỗi, giống như mèo đùa giỡn con chuột giống như, nói không nên lời chán ghét.

"Nhận thua? Chê cười, ta ta sẽ nhận thua sao? Người tới thử xem, ta ta thiên người tin hay không. . ." Nói xong còn biểu tượng họ phát phát tay bên trong kiếm, trên khán đài người lập tức ồn ào cười to, trận trận âm thanh ủng hộ liên tiếp.

Bất quá Lý Hưng thế nhưng mà nhìn không được, hét lớn một tiếng "Không muốn sống đồ vật", đề đao tự xông qua đi lên, trên thân đao dương, một chiêu ác Hồ Phác thực, dùng thế lôi đình vạn quân áp xuống dưới. Đây là Lý gia ác hồ đao pháp, Hoàng giai Cao cấp, thực hành cực chỗ lúc, khai sơn phá thạch không nói chơi.

Võ lỗi mồ hôi bắt đầu bắt trụ chảy xuống, trường kiếm trong tay hoành ở trước ngực, một bộ nước chảy kiếm pháp cũng là không nhanh không chậm thi triển ra, bóng kiếm như rách nước chảy tại bên người chảy xuôi, như là một tầng dày đặc kén đem mình bảo hộ ở trong đó. . . Kỳ thật võ lỗi trước khi giáng nhiều lời như vậy, trong nội tâm vẫn có một ít so đo, đây là võ phi mình lên đài nói cho võ lỗi, người tại cảm xúc kích động thời điểm dễ dàng mất đi đúng mực, do đó tìm được cơ hội chiến thắng.

Chẳng qua là khi Lý Hưng thế đại lực chìm một chiêu hung hăng kích tại võ lỗi trên thân kiếm, kiếm pháp nhất thời bị cắt đứt, Võ Sư hậu kỳ cảnh giới không phải một cái mới vào Võ Sư người có thể chống cự, không đợi võ lỗi điều chỉnh tốt, Lý Hưng đao đã trực chỉ võ lỗi mi tâm, không hề nghi ngờ, võ quang minh bại, "Tiểu tử, người nhớ kỹ cho ta, về sau không nên bị ta đụng phải. . . Bằng không thì, cũng không giống như hôm nay như vậy." Nói xong Lý Hưng oán hận đứng ở một bên, nếu không phải trở ngại trận đấu quy tắc, khẳng định phải giáo huấn võ lỗi một chầu .

Võ lỗi nhún vai, trên mặt hay vẫn là một bộ vui cười bộ dạng, không chút nào thụ trận đấu kết quả ảnh hưởng, hắn cũng biết, hắn là vô luận như thế nào đều đánh không thắng, dù sao chênh lệch tại đâu đó, cái này thì không cách nào cải biến sự tình, hắn chỉ là muốn hết sức kéo một ít thời gian mà thôi.

Trận thứ hai võ Từ Minh chậm rãi đi tới, sắc mặt bình tĩnh nhìn trước mắt khí sắc hung hăng càn quấy Lý Hưng, không có gì nói nhảm, toàn thân nguyên khí tại một tiếng bắt đầu chi về sau, âm âm nổ tung, một bộ kinh đào kiếm pháp như đại dương mênh mông sóng lớn giống như ở đây bên trên phún dũng . Lý Hưng cũng không cam chịu yếu thế, ác hồ đao pháp phô thiên cái địa áp đi qua, nguyên khí xen lẫn đao kiếm đụng nhau âm thanh trong lúc nhất thời không ngừng vang lên. . .

Từ Minh thật không phải là lúc trước Từ Minh rồi...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Khó được tình huống

Từ Minh cùng Lý Thiên đánh chính là lửa nóng, trong lúc nhất thời trên trận đại bộ phận ánh mắt đều tập trung vào trận đấu trên đài, Vũ Thiên Kiệt vượt vút chồm rầu, trên mặt cũng là nói không nên lời vui mừng, ít nhất theo hiện tại xem ra, võ Từ Minh đã đi ra trước khi ám ảnh trong lòng, tại tu luyện trên đường cũng sẽ không tại bỏ tay bỏ chân rồi.

Võ Từ Minh là có khổ nói không nên lời, ác hổ đao pháp, đao đao thể đại lực chìm, mà chính mình sử dụng đến kinh đào kiếm pháp chú ý chính là tích lũy, một triều đuổi truy một triều, triều triều điệp gia, mới có thể sử xuất uy lực. Thế nhưng mà đang cùng Lý Hưng đối với đao thời điểm, nguyên khí tích lũy Kiếm Thế rất nhanh đã bị tiêu hao, chỉ có thể đơn giản cùng hắn đối bình, lại đã mất đi kiếm pháp bản thân ưu thế, từ Minh Tâm ở bên trong mình bạch, tiếp tục như vậy, là rất nguy hiểm.

Bất quá lưỡng lần tiếp xúc, đại khái nhìn ra ác hổ đao pháp cùng sở hữu ba thức: Đối Hổ Phác thực, Mãnh Hổ lấy ra khỏi lồng hấp, hổ điên thôn phệ. Trước hai chiêu còn có thể tiếp được ở, bất quá một chiêu cuối cùng hổ điên cắn nuốt thực nhường cho con mình đau đầu, sáng như tuyết đại đao mang theo hung ác nguyên khí kích tại thân kiếm, trường kiếm suýt nữa theo trong tay quăng, vì kế hoạch hôm nay, cũng chỉ có thể du đấu.

Đơn giản lý ra mạch suy nghĩ, võ Từ Minh mà bắt đầu ở đây bên trên thời gian dần qua uốn lượn, bước chân nhanh nhẹn, bóng kiếm cũng bắt đầu dày đặc, đem Lý Hưng vây ở chính giữa, tránh đi hấn mũi nhọn, mượn tốc độ đến sức thế. Rất nhanh hiệu quả tự đi ra, kinh đào kiếm pháp càng lúc càng nhanh, áp lực càng ngày càng nặng, càng ngày càng khó dùng không chế. . .

Mà Lý Hưng hoàn toàn đã không có vừa mới bắt đầu mây trôi nước chảy, hô hấp ở ồ không nói, sau một khoảng thời gian, nguyên khí tiêu hao khiến cho toàn thân mồ hôi đầm đìa, trong tay đại đao cũng không có lúc trước uy phong.

Lại là một chiêu hổ điên thôn phệ, đại đao từ đỉnh đầu hướng Từ Minh bổ tới, vốn là đoán trước tránh né không có xuất hiện, chỉ thấy Từ Minh trường kiếm trong tay một châu, một hồi kinh đào giống như nguyên khí ở giữa sân lập tức bạo phát, chỉ nghe 'Bành' một tiếng, Lý Hưng chưa kịp chống cự, trực tiếp bị oanh xuống đài đi, trên mặt đất kéo lê hơn mười thước khoảng cách phương dừng lại. . .

Trên trận lập tức tiếng động lớn náo, ai cũng thật không ngờ sẽ là như vậy một loại phương thức chấm dứt trận đấu, vừa mới bắt đầu còn không ngừng chửi bậy, nói Từ Minh rùa đen rút đầu, chỉ biết tránh né các loại ngôn ngữ, hiện tại thuần một sắc vì Từ Minh gọi, hoan hô.

Cái thế giới này chính là như vậy, tất cả mọi người sùng bái cường giả, bởi vì chỉ có cường giả mới có thể thắng được tôn trọng. Giờ khắc này Từ Minh tuy nhiên trên mặt hay vẫn là như vậy bình tĩnh, bất quá, giống như có lẽ đã tìm được mình muốn cái loại cảm giác này rồi.

Lý Hưng bị người của Lý gia rất nhanh diu vào phòng nghỉ, xem ra thương thế có lẽ không nhẹ. Kế tiếp lên sân khấu chính là Lý gia Lý Nhất hàm, tướng mạo thường thường, tay cầm trường kiếm, Võ Sư trung kỳ, cùng Từ Minh đồng dạng, sử lá rưng kiếm pháp, Hoàng giai Cao cấp kiếm pháp, chiêu thức chọt trái chọt phải, phiêu hốt bất định, tiếp xúc Từ Minh tự ăn hết đau khổ, vai quần áo bị đâm rách, cũng may không có thương tổn và gân cốt.

Hai người kiếm pháp phong cách so sánh tương tự, tuy nhiên Từ Minh kinh đào kiếm pháp có thể phát ra rất lớn uy lực, bất quá tại Lý Nhất hàm không thể nắm lấy công kích đến, khó có thể tìm cơ hội uấn nhường, cuối cùng nhất tại giằng co thật lâu chi về sau, Từ Minh bởi vì lúc trước cùng Lý Hưng đối chiến qua, nguyên khí tiêu hao có chút, chỉ sau giằng co một ít thời gian sau không thể không nhận thua. . .

Vì vậy, Võ gia hai người bị thua, chỉ còn Từ Phong một người, còn đối với mặt Lý gia còn có hai người, Lý Nhất hàm, Võ Sư trung kỳ; Lý Thiên, Võ Sư

hậu kỳ. Trên đài cao Lý gia chủ vẻ mặt tươi cười lớn tiếng diễn giải: "Ta cứ nói đi, thật đúng là cho là mình là ai đâu rồi, cắt, sẵn bắn thi đấu có phải hay không gặp may mắn? Kể tiếp xem xét liền biết, ta Lý gia cũng không phải là ăn chay."

Võ phi mình lần này thần kỳ cùng Vũ Thiên Kiệt một cái biểu lộ, một bộ trầm tĩnh, không động tâm vì ngoại vật, phảng phất bên cạnh rãnh rồi nói toái ngữ đều là xem qua Vân Yên lại để cho người chẳng muốn đi giải thích, đây chính là khó được tình huống a, đại đa số dưới tình huống võ phi mình tại loại tình huống này thể nhưng mà đã sớm chửi ầm lên, tuy nói mấy năm trước Võ gia tiểu bối không có lớn lên, xác thực không có thực lực. Bất quá lực lượng của gia tộc cùng gia tộc khác cũng không có bao nhiêu chênh lệch, từ khi Tam đệ, Từ Phong phụ thân tiến vào Võ Vương cảnh giới lúc, võ phi mình tính tình có thể càng là nóng nảy. . . . Hôm nay tình huống, không hề nghi ngờ là Từ Phong nguyên nhân.

Bất quá có người có thể không phải như vậy cho rằng, chứng kiến Võ gia người không phản ứng chút nào, cho rằng bị nói ra chỗ đau, càng thêm không kiêng nể gì cả, cũng may thời gian không dài, tròng tài rất nhanh đã kêu song phương lên sân khấu, Từ Phong lưng công mặc đao chậm rãi đi vào trên trận, hẳn đã chờ thật lâu, trước khi xem Từ Minh cùng võ lỗi đánh nhau đã đủ lo lắng rồi, cũng may không có gì đại thương thế, chỉ là nguyên khí hao hết mà thôi.

Đối với Lý gia, Từ Phong không có hảo cảm, theo võ lỗi miêu tả, biết được Trần Lý hai nhà ăn cướp sự tình, hướng chi những năm này Võ gia cùng Lý gia quan hệ một mực không tốt, cái này cũng đã đặt tới bên ngoài rồi, cho nên nay Thiên Nhất lên đài liền định chà xát nhất chà xát nhuệ khí của bọn họ...

Tròng tài gặp song phương đã lên sân khấu, vung tay lên, trận đấu bắt đầu. Lý Nhất hàm không có tiến công, lui ra phía sau hai bước, hai tay nắm chặt trường kiếm, một bộ như lâm đại địch bộ dạng, dù sao Từ Phong là Võ Sư hậu kỳ mà nàng chỉ là Võ Sư trung kỳ, một cái sơ sẩy tiếp theo tựa như Lý Hưng như vậy bị thương tồn.

Từ Phong lại bất vì sơ động, chỉ là nện bước trầm ổn bộ pháp, từng bước một hướng Lý Nhất hàm đi đến, không có chút nào dùng đao ý niệm trong đầu, ánh mắt bình tĩnh nhìn Lý Nhất hàm. Mười lăm mét. . . 10m . . Tám mét. . . Khán đài ánh mắt cơ hồ toàn bộ đều tập trung vào tại đây, hoàn toàn không có người chú ý tới mặt khác hai cái sân bãi trận đấu, kể cả trước khi đánh chính là thiên hôn địa ám Lâm gia Lâm Huyền Khả cùng Trần gia Trần Vũ thăm . .

Tựa hồ Từ Phong có một loại đặc thù lực hấp dẫn, theo bước chân đi về phía trước, ánh mắt mọi người đều chậm rãi bị néo nhanh. Năm mét khoảng cách, Lý Nhất hàm đã lui không thể lui, bị một cỗ áp lực vô hình chỗ bao phủ, phảng phất trong thiên địa nguyên khí cũng bắt đầu bài xích chính mình. Không có cách nào, Lý Nhất hàm cường ép sử xuất một chiêu 'Liễu Như bay tán loạn', nguyên khí hóa thành từng mảnh Liễu Như, hướng Từ Phong đánh úp lại. . .

Từ Phong lúc này hai đầu lông mày có chút giãn ra, 'Liễu Như bay tán loạn' cùng Phần Thiên Quyền ở bên trong 'Phong Hòa Lang Yên', có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu, đều là mê loạn ánh mắt, tìm được cơ hội, một kích bên trong.

Bất quá muốn trách thì trách nàng tại Từ Phong trước mặt sử xuất chiêu này, Từ Phong đơn giản ngưng quyền, tại bóng kiếm đem chạm đến trên người là, nguyên khí phá thể mà ra, ngàn vạn Liễu Như gian tìm gặp dịp ke hở, quyền ảnh đánh vào Lý Nhất hàm trường kiếm bên trên, lực đạo vừa vặn, đợi đến lúc nguyên khí tiêu tán, Lý Nhất hàm đã đứng tại dưới đài, trên mặt một bộ kinh ngạc bộ dạng. . .

Vì vậy tựa xuất hiện như vậy một cái hí kịch hóa đồn đãi: Nói Lý gia Lý Nhất hàm bởi vì vừa ý Võ gia Võ Từ Phong, tại sẵn bắn giải thi đấu thời điểm, vì tình sở khôn, mất đi ý chí chiến đấu, chính mình nhảy xuống sân thi đấu. . . Lời đồn đãi này, từ nay về sau lúc trên trận thồn thức âm thanh nói chung có thể tưởng tượng đi ra.

Lý gia chủ 'Hô' thoáng một phát từ trên ghế nhảy , trong miệng hùng hùng hổ hổ, không biết nói cái gì đó.

"Hâm Nhi, người nói cái kia Lý Nhất hàm làm sao lại chính mình đi xuống?" Từ Yên nghi hoặc nhìn trước khi đánh nhau, hỏi hướng Hâm Nhi.

"Ta cũng không biết." Hâm Nhi lắc đầu, một bộ khó hiểu bộ dạng.

Võ gia tiến hành đến cuối cùng một hồi lúc, mặt khác hai cái sân bãi trận đấu đã chấm dứt, Lâm gia dựa vào Lâm Huyền Khả cuối cùng ảo ảnh kiếm pháp, đánh bại Trần Vũ thám, thắng được trận đấu, một cái khác tràng cũng là rất nhanh đã xong chiến đấu, vì vậy ba cái sân bãi bên trên chỉ còn lại có Võ gia cùng Lý gia vẫn còn tiếp tục. . .

Mọi ánh mắt đều lần nữa tập trung tới...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Vậy thì đến đây đi

"Ta sẽ đã bại ngươi ! Võ Tử Phong vậy sao? Muốn trách thì trách chính ngươi vận khí không tốt đừng với ta." Lý Thiên rất là hưởng thụ mọi người ánh mắt giống như, ngạo nghễ đối với Tử Phong diễn giải.

"Vậy thì đến đây đi." Tử Phong trong nội tâm vẫn còn có chút kích động, bởi vì còn không có cùng ngang cấp Tu Luyện giả tỷ thí qua, đương nhiên ngoại trừ trước khi cùng Tiểu gia trại Trần Triệu Minh, sẽ không có mặt khác kinh nghiệm đáng nói, đối với cái này tràng, Tử Phong nội tâm hay vẫn là rất coi trọng .

Lại nói không nhiều lắm, cùng là dùng đao, Tử Phong không có giống lên sân khấu như vậy vô lễ, mặc đao nắm chặt nơi tay. Chỉ thấy Lý Thiên điên cuồng tựa như lao đến, nguyên khí mãnh liệt, cũng là ác hổ đao pháp, bất quá uy lực này muốn so với Lý Hưng sử đi ra muốn lợi hại khá hơn rồi. Một chiêu ác Hồ Phác thực, nguyên khí theo thân đao tự Thiên Mạc đánh rót mà xuống, như muốn đem Tử Phong vỡ ra đến.

Tử Phong một cái bên cạnh dời, mặc đao hoành đương, cảm thụ trong tay truyền đến lực đao, ngược lại cũng không giống võ Tử Minh miêu tả cái kia dạng không thể chống cự. Thật tình không biết, Tử Phong bởi vì thời gian dài sử dụng mặc đao, hơn nữa chặt cây nhiều như vậy Thiết Vân gỗ sam chỉ về sau, lực đao đã không phải lớn hơn.

Một kích không có kết quả, Lý Thiên rất nhanh điều chỉnh tốt tư thế, hùng hổ lần nữa vung đao bổ tới, thức thứ hai 'Mãnh Hồ lấy ra khỏi lòng hấp ', nguyên khí lần nữa tràn một cái đẳng trước độ cao, lời cuốn đao này thân, chạy trốn, cấp tốc hướng về Tử Phong đâm tới, tựa hồ có thể nghe được thân đao vạch phá không khí chính là thanh âm . .

Lúc này đây, Tử Phong không có tránh thoát, chỉ tới kịp dùng mặc đao ngăn cản trước người, rồi sau đó 'Đi từ từ cạ' lui về sau năm bước. Kỳ thật khó trách, Tử Phong đến nay còn không có một bộ như dạng đao pháp, chỉ là đơn giản bổ chém đâm, không nữa mặt khác, chịu thiệt là không thể tránh được sự tình.

"Ta nói, ngươi không là đối thủ của ta, hiện tại, tự quyết thắng thua a." Lý Thiên đến tận đây còn không có cảm mình để vào mắt, một cái liền đao cũng sẽ không dùng gia hỏa, làm sao có thể đánh thắng được hắn, chê cười.

Hiện tại hắn chỉ muốn tốc chiến tốc thắng, trong miệng hét lớn một tiếng 'Hồ điên thôn phệ ', toàn thân nguyên khí sôi trào giống như tại quanh thân trở mình lần, trường đao chậm rãi nâng lên, đợi đến lúc dựng thẳng lên cái kia khắc, sở hữu nguyên khí phảng phất như đã tìm được chỗ tháo nước giống như, đều hướng phía trên đao hội tụ. . .

Từ Phong đương nhiên cũng không có nhân rồi, tại mọi người kinh ngạc trong ánh mắt, từng thanh mặc đao vút qua một bên, toàn thân nguyên khí lập tức bành trướng . . . Hai mắt nhắm nghiền, khí thể không ngừng kéo lên, kéo lên. Toàn bộ trong đấu trường tiếng ồn ào đều biến mất, đầu cành bên trên một thanh diệp, im ắng theo đầu cành bên trên chảy xuống, tại sở ngọn nguồn một sát na kia. . .

Từ Phong hai mắt nhắm chặt mở ra, 'Phong Hòa Lang Yên, Phong Hòa lửa cháy lan ra đồng cỏ, lửa giận ngút trời' ba quyền hợp nhất, nguyên khí đây đưa lấy, hóa thành một đầu đôt đôt lấy Hòa Diễm hàng dài, gào thét hướng đối diện vọt tới. . . Cùng lúc đó, Lý Hưng đao cũng bổ xuống dưới, một chỉ hung ác Mạnh Hổ, gầm thét, lao đến. . .

Rất gần, cũng rất lâu, nguyên khí đụng vào nhau, một tiếng vang thật lớn, trận đấu dài nhấc lên nồng đậm bụi mù, đã qua rất lâu, mọi người lo lắng trong tầm mắt mới dần dần trở nên rõ ràng, chỉ có một đao cao ngạo thân ảnh thẳng tắp đứng vững, mà tên còn lại đã sớm tại mấy chục thước có hơn, té xỉu trên đất, không hề hay biết rồi..

"Võ gia, Võ Từ Phong thắng." Một tiếng tuyên án, ở giữa sân lẳng lặng vang lên. . .

Trong phòng nghị, võ lỗi về mặt tươi cười, không hề nghi ngờ, lúc này đây lại là thu hoạch lớn, bất quá Từ Phong lại không có tâm tư, phảng phất đắm chìm tại vừa rồi một chiêu kia ở bên trong, đao, đao, không có nguyên khí chấn động, như thể nào quét lá rụng. . . Lý Thiên một chiêu kia tại hoàn thành thời điểm xác thực không có nguyên khí, chỉ là ra chiêu một khắc này. . . Tựa hồ bắt được cái gì, Từ Phong cau mày, liền Vũ Thiên Kiệt lúc tiến vào đều không có phát hiện.

Vũ Thiên Kiệt chứng kiến Từ Phong như vậy, không có mạo muội đánh gãy, suy nghĩ đối với Võ Giả mà nói là rất trọng yếu con đường trải qua. Thật lâu Từ Phong phục hồi tinh thần lại, nhìn thấy gia gia đến rồi, cuống quýt đứng dậy, lại bị Vũ Thiên Kiệt vung tay lên ngăn lại: "Hôm nay trận đấu đánh cho không tệ, tuy nhiên trận đấu thắng, bất quá có chút vấn đề hay là muốn vạch đến?"

Từ Phong nhìn võ lỗi cùng Từ Minh liếc, ba người hướng Vũ Thiên Kiệt dựa sát vào tới, đối với bọn hắn mà nói, kinh nghiệm là thiếu thốn nhất .

"Đầu tiên, võ lỗi, ngươi lên sân khấu lựa chọn chọc giận đối phương phương pháp là đối với, cân nhắc đã đến bản thân chênh lệch, cũng hi vọng từ trong đó tìm đến cơ hội tiến công. Bất quá ta muốn nói, cái này còn chưa đủ, ngươi không có hoàn toàn chọc giận đối phương, cho nên lý trí của hắn hay vẫn là tồn tại, ngươi chọc giận bất quá là lại để cho hắn tiến công càng thêm mãnh liệt, là thứ nhất. Đối với đối phương chỉ là lựa chọn bị động phòng ngự, không có lợi dụng bản thân ưu thế tốc độ đến chủ động tiến công, đây là thứ hai. Đã ngoài hai điểm là ngươi lần này sai lầm, chính mình đi lĩnh ngộ."

"Từ Minh, lần này biểu hiện coi như không tệ, hiểu được mượn ưu thế của mình đến đánh bại đối thủ, nhưng là đương mặt ngươi đối với Lý Nhất hàm thời điểm, ngươi có nghĩ tới hay không, chính mình nguyên khí đã chưa đủ, ngươi hao không nổi thời gian, vì cái gì không tuyên chọn đập nổi dìm thuyền, cho lấy đối phương trầm trọng một kích, có lẽ đây là một loại sách lược, nhưng là bác thoáng một phát, xa so với bị đối phương chậm rãi đem nguyên khí hao hết muốn cường."

Nói ra nơi này, Vũ Thiên Kiệt đưa ánh mắt chuyển hướng Từ Phong."Từ Phong, ngươi có phải là không có đao pháp?" Thốt ra lời này, Từ Minh cùng võ lỗi cũng đều nhìn về Từ Phong.

"Gia gia, ta có một bộ đao pháp, bất quá hôm qua mới vừa xem, còn không có học hội." Từ Phong gãi gãi đầu, cười đối với Vũ Thiên Kiệt diễn giải.

"Cái gì? Hôm qua mới vừa xem? Sẽ không đao pháp, ngươi, ngươi. . ." Võ phi minh vừa vừa đi vào phòng nghị, chợt nghe đến Từ Phong những lời này, không khỏi kêu ra tiếng đến, hắn là như thể nào cũng thật không ngờ, Từ Phong dĩ nhiên là như vậy một loại tình huống.

Vũ Thiên Kiệt biểu lộ cũng có chút mất tự nhiên, bất quá rất nhanh bình tĩnh trở lại, hỏi hướng võ phi minh: "Ngày mai trận đấu an bài đi ra?"

"Đi ra, ngày mai trận đấu là cùng Lâm gia, thắng được về sau, đem tranh đoạt cuối cùng quán quân, vô cùng có khả năng là cùng Tiểu gia đối chiến, cho nên, cha, ngươi xem nên làm sao bây giờ?" Võ phi minh đem ngày mai an bài nói ra chỉ về sau, hết thầy giao cho Vũ Thiên Kiệt định đoạt.

"Tiểu gia sao? Cũng chẳng phải không thể chiến thắng, không phải sao?" Vũ Thiên Kiệt đưa ánh mắt đặt tại Từ Phong trên người, không có đao pháp thì sao, lại không phải là không có còn hơn Võ Tướng, vì vậy đây hết thảy đều không cần nói cũng biết rồi. . .

Dực viết, thời tiết y nguyên tươi đẹp, vạn dặm không mây. Toàn bộ trấn Thanh Vân, muôn người đều đổ xô ra đường, chỉ vì cái này sẵn bán giải thi đấu ngày cuối cùng, cũng là trận đấu đặc sắc nhất một ngày, đương nhiên cũng là dân cờ bạc thịnh yến.

Võ gia cùng Lâm gia trận này khai ra tỉ lệ đặt cược là 1 so với 2, cái này hay vẫn là cần nhắc đến Từ Phong ngày hôm qua biểu hiện vượt qua mọi người mong muốn. So sánh với mặt khác một tổ, Tiểu gia tỉ lệ đặt cược thì là một so một điểm lẻ một, Tiểu gia chiến thắng, chỉ có thể thu 1% tiền lời, tức đã là như thế, đến đây áp chủ người cũng là nói liền không dứt.

Mới vừa buổi sáng, Từ Phong cảm xúc tựa không hiểu khăn trương, bởi vì, lại là Lâm Huyền Khả, mỗi lần nhìn thấy nàng, tổng là một bộ man không nói đạo lý bộ dạng, quý biết rõ kẻ tiếp muốn chuyện gì phát sinh. Sự tình lần trước Từ Phong còn không có tìm nàng tính sổ, ngược lại sét đánh ba đến bị mắng một trận, cái gì đối với cái kia bộ y phục làm cái gì? Loạn thất bát tao, nghĩ vậy Từ Phong liền không nhịn được đau đầu.

Có thể thật sự gặp sau khi tới, lại có thể thế nào đâu này? Nếu như Lâm Huyền Khả lại khóc ? Ta ta ta...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51: Mộng ảo bọt biển

Vào bàn, chỉ thấy vốn là ba cái sân thi đấu đã bị triệt tiêu, to như vậy quảng trường, còn có một sân thi đấu, chắc là vì thỏa mãn mọi người xem xét mà chuyên môn thiết trí, trên đài cao Lý gia cùng Trần gia chủ hôm nay không có đã đến, xem ra ngày hôm qua trận đấu đã lại để cho bọn hắn mặt tận quết.

Toàn bộ quảng trường lúc này bị một loại gần như điên cuồng tiếng động lớn náo bao phủ, các nơi đều là ầm ầm tiếng vang, tiếng gào thông thiên. Cũng may không có bao lâu, Lâm Kiếm lăng đã kêu bốn chỉ dự thi đội ngũ lên sân khấu, nói đơn giản sáng tỏ thoáng một phát trận đấu quy cách hoà thuận tự, liền trực tiếp bắt đầu trận đấu, nếu lại mang xuống, không biết sẽ khiến cái dạng gì sự phiền nộ của dân chúng.

Trận đấu Tiểu gia đối với Trương gia, Tiểu gia xuất hiện chỉ có một Tiểu Vô Ngân, hai người khác nghe nói là tại sân bắn thi đấu thời điểm, mạo hiểm chém giết một chỉ Tứ cấp Linh thú thời điểm, bị giết chết rồi. Mà Tiểu gia chủ đối với cái này liền lông mày đều không có nhăn thoáng một phát, phảng phất những hi sinh này đối với hắn mà nói là chuyện thường ngày đồng dạng.

Từ Phong đứng ở một bên nhìn xem Tiểu Vô Ngân trận đấu, Tiểu Vô Ngân Cự Phủ một mực yên tĩnh nằm tại sau lưng, chỉ dựa vào lấy hai móng, tàn nhẫn, nhanh nhẹn tốc độ, thuần thực, Trương gia ba người đều thổ huyết rơi xuống sân bãi. . . Từ Phong lông mày không khỏi trói chặt, cái này muốn bao nhiêu lực lượng mới có thể luyện cứ như vậy trào lực, nếu một trào này trào tại trên người mình, mình có thể hay không thừa nhận ở?

Trên đài cao, Vũ Thiên Kiệt thần thái nghiêm túc nhìn xem dưới trận hết thảy, hai đầu lông mày ngưng trọng vẻ lo lắng thân lộ không thể nghi ngờ. Tiểu gia cái này tiểu bối có thể không phải người bình thường có thể nhẹ nhõm đã bại. . . Không nghĩ tới đoạt mệnh trào uy lực lớn như vậy, cái này Từ Phong thể nhưng mà không tốt lắm xử lý rồi.

Lúc này đây trăng tài không phải người khác, đúng là Lâm Kiếm lăng, cũng là chuyên môn vì phòng ngừa một ít ngoài ý muốn tổn thương phát sinh, dù sao đều là một ít tiểu bối, ra tay không có nặng nhẹ, ngày hôm qua Lý gia Lý Hưng thương thể nghiêm trọng đến nay còn chưa tỉnh lại, cho nên tạm thời làm ra quyết định.

Trận đấu rất nhanh đã xong, dạng gom lại ra trận trận hoan hô, "Tiểu gia, Tiểu gia. . ." Tiếng kêu không dứt bên tai, lúc này đây Tiểu Vô Ngân hoàn mỹ diễn dịch Tiểu gia mấy năm này tại sân bắn trên đại hội Truyền Kỳ, không thể rung chuyển địa vị.

Mà đoạt mệnh trao cái này một vũ kỹ cũng lại một lần nữa thật sâu xúc động mọi người ánh mắt, đã sớm nghe nói đoạt mệnh trao là tiếp cận Huyền giai vũ kỹ, hôm nay vừa thấy quả nhiên bất thường, tàn nhẫn tác phong, thẳng xem mọi người một hồi cảm xúc bành trướng.

Trận thứ hai còn chưa bắt đầu, Lâm Huyền Khả thả người nhảy lên, tựa nhảy lên trăng, kiếm trong tay quét ngang: "Vô Tử Phong, đi lên ứng chiến!" Không có chút nào chứng kiến bên cạnh Lâm Kiếm Lăng Nhất đầu hắc tuyến bộ dạng, cái này cũng quả không có đem hắc đề vào mắt đi à nha, bất quá cũng tựa nâng đám, người khác ngoại trừ Lâm Huyền Hi, tại trần Thanh Vân thật đúng là không có người khác dám làm như vậy.

Vô phi minh mở to hai mắt nhìn, không hiểu ra sao nhìn về phía Tử Yên: "Tử Phong lúc nào đắc tội người biểu tỷ à? Ở thời điểm này hồ đồ, cũng quá hư không tưởng nổi đi à nha."

Tử Yên nháy xinh đẹp mắt to, cũng rất là nghi hoặc nhìn trong trăng hai người: "Không biết, Tử Phong ca trước khi tại khôn cùng trong rừng rậm đã cứu biểu tỷ, thế nhưng mà không có lẽ như cái dạng này hay sao? Biểu tỷ như thế nào sinh lòng oán khí? Khó Đạo Tử Phong ca là Tử Phong ca chỉ sau đem nàng làm sao vậy sao?"

Vô phi minh tranh thủ thời gian lại để cho Tử Yên dừng lại, lại suy đoán xuống dưới, còn không biết hội chuyện gì phát sinh. Bất quá Tử Phong thật đúng là lợi hại, nhanh như vậy sẽ đem trần chủ thiên kim. . . Khắc khắc, có ta năm đó phong phạm, nghĩ đến đây, ta phi minh chưa phát giác ra có chút đặc ý Vong Hình. Bất quá chứng kiến Hâm Nhi về mặt chuyên chú bộ dạng, mới vội vàng đưa ánh mắt quang hướng trong trăng. . .

Chỉ thấy tại từng đợt chỉ trích trong tiếng, Tử Phong bắt đắc dĩ từng bước một đi lên trận đấu đài. Nhìn qua lên trước mắt Lâm Huyền Khả, trong nội tâm nổi lên khôn cùng lửa giận, đây cũng là Tử Phong lần thứ nhất tức giận: "Nói cho ta biết, vì cái gì? Ta và người có cái gì thâm cừ đại hận, người nếu như vậy khắp nơi nhắm vào ta? Ta làm cái gì? Nói cho ta biết!" Câu nói sau cùng, Tử Phong cơ hồ là dùng rống phương thức nói ra, bốn phía thiên địa linh khí cũng đi theo hỗn loạn.

Cái này một rống không sao, ngược lại là đem Lâm Huyền Khả cấp trấn trụ rồi, đúng vậy, hắc làm cái gì? Hắc tại khôn cùng trong rừng rậm còn đã cứu chính mình, hắc làm cái gì? Chẳng lẽ là bởi vì nhìn thân thể của mình? Hắc cũng không thấy a. Chỉ là, chỉ là, hắc đến cùng làm cái gì? Lâm Huyền Khả trên mặt một hồi thanh một hồi hồng, một hồi xoắn xuýt biểu lộ...

Thẳng thấy Lâm Kiếm lăng ghen hống nhìn trần trời, cái này biểu lộ cũng có thể xuất hiện tại nữ nhi của mình trên mặt, cái này Vô Tử Phong không đơn giản a. . .

Rốt cuộc là vị thành niên, nhìn không được mọi người nhìn chăm chú ánh mắt, to như hạt đậu nước mắt lại giống như là Dừng Tuyền ồ ồ mà ra, Lâm Huyền Khả một bên nức nở, vừa hướng Tử Phong u oán nói: "Vô Tử Phong, người tại sao phải * ta? Ta hận người." Thanh âm đứt quãng, như không thành chương văn tự, không thành câu chữ. . .

Nữ hài tựa là lợi hại, khóc vĩnh viễn là đối phó nam nhân một thanh lợi khí, có thể xuyên thấu tầng tầng cách trở, đuổi giết đến nội tâm. Lâm Huyền Khả vừa khóc, Tử Phong lại bị đánh về nguyên hình, một hồi vô đầu gãi tai, vừa rồi khí thế lập tức không còn sót lại chút gì: "Người đừng khóc rồi, được không? Đều là lỗi của ta, ta cũng không biết địa phương nào đắc tội người rồi, ta ta ta, xin lỗi được không? Người đừng khóc rồi. . ."

"Ta tựa không! Ai bảo người chọc ta. . ." Lâm Huyền Khả không thuận theo bất nạo

Một màn này để ở trắng tất cả mọi người con mắt mắt đầy đất, cái này cái này, đây chính là Lâm gia Đại tiểu thư, trần Thanh Vân Minh Châu, không biết bao nhiêu nhà giàu đệ tử muốn leo lên một mối hôn sự. Thế nhưng mà tại trước mắt bao người, cùng một cái tuổi tương tự thiếu niên liếc mắt đưa tình, cái này cũng thật là làm cho người ta không thể đã tiếp nhận a.

Trên đài hai người phối hợp giảng lý, không để ý đến trên trận càng ngày càng nghiêm trọng thần thức thanh âm, Lâm Kiếm lăng thế nhưng mà nhìn không được rồi, cái này có thể là nữ nhi của mình, không thể như vậy hồ đồ đi xuống. Hết lớn một tiếng: "Trận đấu bắt đầu, song phương chuẩn bị sẵn sàng!"

Như trống chiều chuông sớm, bùng tỉnh đắm chìm tại tiểu nhi nữ ôm ấp tình cảm hai người, Lâm Huyền Khả cuống quýt lau đi trên mặt vệt nước mắt, tay phải cầm kiếm, lập tức khôi phục tư thế hiên ngang bộ dáng. Từ Phong ngược lại là không có ý tứ đối với Lâm Kiếm lăng đáp lại áy náy cười, cũng cuống quýt đứng ở một bên, rút ra mặc dao.

Tĩnh táo lại, Lâm Huyền Khả không khỏi xấu hổ, cắn chặt rậm rạp hàm răng. Vô Từ Phong! Người chờ, ta, ta như thế nào ở trước mặt mọi người như vậy mất mặt a.

Dư âm không rơi, Lâm Huyền Khả liền sử xuất đặc ý của mình vũ kỹ, ảo ảnh kiếm pháp, kiếm pháp này, như ảnh giống như huyền, không thể nắm lấy, so với Lý Nhất hàm lá rụng kiếm pháp càng thêm tinh diệu, Từ Phong trong khoảng thời gian ngắn cũng chỉ có tránh né.

Một chiêu 'Di hình đổi ảnh', trận đấu đài Thượng Lâm huyền có thể thân ảnh lập tức biến mất, chỉ có hư vô bóng kiếm, nhìn không tới Lâm Huyền Khả thân ảnh ở địa phương nào, mà Từ Phong chỉ có thể ở bóng kiếm sờ thân một khắc này làm ra phản ứng, dù là Từ Phong phản ứng nhanh chóng, trên người cũng đã có vài chỗ vết kiếm, cũng may không sâu.

Lâm Huyền Khả kiếm pháp, càng múa càng nhanh, rất nhanh trước mắt đã bị che bầu trời bóng kiếm phủ lên, trốn là tránh không khỏi.

Từ Phong cứ như vậy đứng đấy, xem lên trước mặt bóng kiếm chậm rãi đem mình nuốt hết, thần thái an tường, như là một cái đã lâu đích thói quen, Từ Phong thuận theo tự nhiên nhắm mắt lại, thức hải bên trong nguyên bản yên tĩnh tràng cảnh đã ở trong nháy mắt đánh vỡ, Tinh Thần Lực như trên núi cao nước chảy, chậm rãi chảy khắp toàn bộ quảng trường. . .

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 52: Khoác trên vai Phong Thất Sát

Lâm Huyền Hi vốn là nhập nhèm hai mắt đột nhiên trừng lớn, mạnh mẽ đứng dậy, nhìn xem trên đài Vô Từ Phong, một bộ không thể tưởng tượng nổi bộ dạng.

Đằng Đường cảnh giới Tinh Thần lực, tại thời khắc này thể hiện rồi uy lực của nó. Từ Phong ngạc nhiên phát hiện trong sân rộng sở hữu chi tiết đều rõ ràng ẩn tại trong đầu của mình, Hâm Nhi thần sắc khẩn trương, Từ Yên cắn chặt môi dưới, gia gia chau mày. . . Đương nhiên, còn có tại ảo ảnh bên trong Lâm Huyền Khả, thân hình đang không ngừng chuyển dời, mượn bóng kiếm để che dấu chân thân, chế tạo biểu hiện giả dối, từng bước một hướng chính mình tới gần. . .

Về mỉm cười trào lên Từ Phong khóe miệng, xem đúng thời cơ, mặc dao ném một cái, lập tức đem đang tại uẩn nường Lâm Huyền Khả cho kích vừa

vận, đầy trời chiều thức lập tức bị làm rối loạn.'Đi từ từ. . .' chỉ thấy Lâm Huyền Khả hướng lui về phía sau vài chục bước vừa rồi đứng lại, một bộ kinh ngạc bộ dạng. Lâm Huyền Khả biết rõ dựa vào ảo ảnh kiếm pháp, ít nhất tại đồng cấp trong không có người có thể nhìn thấu, thế nhưng mà Võ Tử Phong, chẳng lẽ đây chỉ là vận khí sao?

Lâm Huyền Khả hiển nhiên không tin, lại là một chiêu thay đổi bất ngờ, kiếm chiêu Như Phong như mây, chợt đi chợt dừng lại, một cách không ngờ, bất quá tại Tử Phong trước mặt, tại cường đại Tinh Thần lực bao phủ xuống, hết thảy cũng chỉ là giấy, chỉ cần nhẹ nhàng như vậy một đâm, hết thảy đều phá, không khuất phục Lâm Huyền Khả có lại liên tiếp thi triển ảo ảnh kiếm pháp trong 'Biến hóa thất thường' chiêu thức, bất quá vẫn là vô dụng. . .

Hít sâu một hơi, Lâm Huyền Khả xem lên trước mặt mây trôi nước chảy Võ Tử Phong, do dự một chút, cắn răng một cái, một chiêu cuối cùng 'Ảo ảnh trong mơ' bị quật cường Lâm Huyền Khả thi triển đi ra. Ảo ảnh trong mơ, là ảo ảnh kiếm pháp một chiêu cuối cùng, cũng là lợi hại nhất một chiêu, thông qua xảo diệu nguyên khí cấu tạo, hội làm cho đối phương chìm vào mộng ảo bên trong, trong lúc vô tình tự bị đánh bại. Bất quá một chiêu này đối với thi nhận người yêu cầu đặc biệt cao, phải toàn lực ứng phó, chính giữa hơi có nguyên khí cung ứng không kịp, tinh thần không tập trung, tự sẽ phải chịu chiêu thức cản trở, một cái sơ sẩy, về sau tu luyện khả năng sẽ thấy không tiến giai khả năng. . .

Lâm Kiếm lăng cùng Lâm Huyền Hi cơ hồ trăm miệng một lời nói: "Không tốt." Bất quá hiển nhiên đã muộn, Lâm Huyền Khả một chiêu này đã như mộng như ảo ở trong tầm mắt mọi người nhẹ nhàng nhảy múa rồi...

Nếu như đổi lại bình thường Lâm Huyền Khả là sẽ không dễ dàng như vậy sử xuất một chiêu này, chính như Võ Tử Phong chỗ nói như vậy, bọn hắn tầm đó không có gì thâm cừ đại hận. Thế nhưng mà tại lúc này, ngay tại vừa mới phát sinh một loạt trong sự tình, Lâm Huyền Khả tự nhận là đã không nể mặt, không chỉ có không có giáo huấn đến Võ Tử Phong, ngược lại làm cho nàng ở trước mặt mọi người rơi lệ. . . Lại tăng thêm Tử Phong phá nàng kiêu ngạo, nàng vẫn lấy làm hào vũ kỹ vậy mà đối với Tử Phong không có chút nào tác dụng, vì vậy tự xuất hiện kể tiếp một màn. . .

Đương Lâm Huyền Khả quần áo trong gió lác lác, Tử Phong cảm giác được một cổ kỳ quái chấn động ý đồ tiến vào trong đầu của mình, vừa vào trong óc, mà bắt đầu phác họa như vậy một bức tranh mặt: Tử Phong chỗ ý một ít người, Chi Lan, Thủy Chi Lan, bọn hắn lại ngồi ở bên cạnh đồng lửa, tiếp tục lấy từng đũa là tiếu cười. . . Còn có Vũ gia trang tất cả mọi người, bọn hắn đều trải qua hạnh phúc sinh hoạt. . . Giờ khắc này cực kỳ giống lúc trước Tử Phong tại đột phá Đẳng Đường sơ kỳ thời điểm kinh nghiệm, bất quá cùng lúc trước so sánh với, xác thực là tiểu vụ gặp đại vụ, thế nhưng mà mặc dù là như thế, Tử Phong hay vẫn là không quá nguyện ý từ đó tỉnh lại...

Quảng trường mọi người, trừ đi một tí nhân vật lợi hại, cơ hồ tất cả mọi người bị cái này ưu nhã tiết tấu cho hấp dẫn ở, đắm chìm tại chính mình trong mộng cảnh...

Lâm Huyền Khả lúc này trên trán đã xuất hiện rậm rạp mồ hôi, nàng kiệt lực không thể được, nhẹ xoáy lấy thân thể từ từ sẽ đến đến Tử Phong trước người, hi vọng tại bọt nước tiêu tan thời điểm, chế phục Võ Tử Phong. . . Tới gần, tới gần, một đạo lăng lệ ác liệt Kiếm Thế như vạch phá Thiên Mạc tia chớp hướng về Tử Phong trước ngực đâm ra. . .

Tử Phong khóa miệng lúm đồng tiền tựa hồ còn chưa tán đi, tựa hồ hết thảy tự nếu như vậy chấm dứt, ánh mắt mọi người đều gắt gao nhìn xem, mũi kiếm khoảng cách trên người còn có mấy thốn lúc, Tử Phong đóng chặt hai mắt rồi đột nhiên mở ra, một cái gấp xông, nghênh hướng Lâm Huyền Khả, thân thể sai dời gian, né tránh trường kiếm, tay phải nhẹ nhàng vỗ, Lâm Huyền Khả trường kiếm trong tay tự mất rồi trên mặt đất. . .

Lâm Huyền Khả lão đảo, mắt thấy muốn té ngã, Tử Phong một cái đột nhiên ngừng, khoắc ở Lâm Huyền Khả, chỉ thấy Lâm Huyền Khả lúc này sắc mặt tái nhợt, hiển nhiên là vừa mới hao phí Tâm lực, còn chưa kịp nói cái gì, tự bất tỉnh tại Tử Phong trong ngực, Tử Phong nhìn xem trong ngực Lâm Huyền Khả, lại quay đầu nhìn nhìn bên cạnh Lâm Kiếm lăng, đồ bưng cả khuôn mặt. . .

Kế tiếp, Lâm Tử tư cùng lâm minh tại Tử Phong trên tay cũng không có chiếm được cái gì tiện nghi, chỉ còn cuối cùng một hồi, cùng Tiểu gia trận đấu, cùng hắn nói là cùng Tiểu gia, không bằng nói là Tử Phong cùng Tiểu Vô Ngân chiến đấu. Trên khán đài Tiểu Vô Ngân ánh mắt bình thản nhìn xem trên trận Võ Tử Phong, trên khóa miệng đương, tựa hồ gặp được cái gì chuyện thú vị, kế tiếp một cuộc tỷ thí hẳn là chưa từng có long trọng a. . .

Võ Tử Phong cùng Tiểu Vô Ngân tựa hồ thành trấn Thanh Vân nhiệt nghị nhân vật, phở lớn ngõ nhỏ, một cái nói Tiểu Vô Ngân hẳn là đang tiến hành quán quân, một cái nói là Võ Tử Phong, tranh luận không ngớt, động Vô Già càng là vô số kẻ, trong lúc nhất thời trấn Thanh Vân gà bay chó chạy, phi thường náo nhiệt. Mà đầu sỏ gây nên lúc này đang tại trong phòng nghỉ đang ngồi yên lặng, hai mắt vô thần, không biết tại lo lắng lấy cái gì.

Rất nhanh, bên ngoài truyền đến Vũ Thiên Kiệt cười mở miệng cười, Vũ Thiên Kiệt vén rèm mà vào, chứng kiến Từ Phong sầu mi khổ kiếm bộ dạng: "Từ Phong, ngươi tại lo lắng buổi chiều cùng Tiểu Vô Ngân trận chiến đầu tiên sao?"

Từ Phong lắc đầu, tuy nói Tiểu Vô Ngân ra tay tàn nhẫn, quả cảm, hơn nữa nguyên khí thâm hậu, bất quá Từ Phong tự hỏi cũng không thể không có sức liều mạng, chỉ là, chỉ là: "Gia gia, Lâm Huyền Khả sẽ không xảy ra chuyện gì sao?" Từ Phong do dự một chút, rốt cục vẫn là đem trong nội tâm lo lắng nói ra.

"Lâm Huyền Khả? Ngươi là lo lắng tiểu nha đầu kia, yên tâm, nàng chỉ là thoát lực mà thôi, không có gì trở ngại, thật không nghĩ tới tuổi còn nhỏ lại đem ào ảnh kiếm pháp, luyện đến nước này, không thể không khiến người vui mừng a." Vũ Thiên Kiệt minh bạch sự tình nguyên nhân, tâm tình cũng là tốt, Vô gia có thể đi đến một bước này, đã vượt quá dự liệu của hắn rồi, đây hết thảy đều là vì Từ Phong nguyên nhân.

Võ phi minh nhưng lại vẻ mặt âm trầm: "Buổi chiều cùng Tiểu gia biến thái đối chiến, Từ Phong, ngươi có nắm chắc hay không à?" Kỳ thật lời kia vừa thốt ra, võ phi minh cũng có chút đã hối hận, đây không phải diệt uy phong mình sao.

Cũng may Từ Phong cũng không có đề ý, tự định giá một lát, "Có thể thắng hay không, ta không biết, Tiểu Vô Ngân hiển nhiên cũng không dùng hết toàn lực, hẳn thực lực chân thật không có bày ra."

"Từ Phong nói không sai, Tiểu gia với tư cách săn bắn đại hội kẻ thống trị, những năm này cũng không phải là không có tiến bộ, Tiểu Vô Ngân xác thực là Tiểu gia bách niên khó gặp tu luyện thiên tài. Tiểu gia sở dĩ không có người luyện thành 'Khoác trên vai Phong Thất Sát' nghe đồn Tiểu Vô Ngân đã luyện thành. Mà Từ Phong không có có một bộ như dạng đao pháp, đây mới là ta lo lắng địa phương." Vũ Thiên Kiệt thay đổi vừa rồi chuyện trò vui vẻ, ngữ khí trầm thấp diễn giải.

"Cái gì, 'Khoác trên vai Phong Thất Sát', hẳn đã đã luyện thành?" Võ phi minh đã kêu ra tiếng đến rồi.

Từ Phong, Từ Minh, võ lỗi đều là vẻ mặt nghi hoặc nhìn võ phi minh. "Khoác trên vai Phong Thất Sát là Huyền giai công pháp, cũng là Tiểu gia lợi hại nhất công pháp, đại thành người thực hành Thất Sát, có thể chém giết Lục cấp Linh thú." Võ phi minh đem chính mình rồi giải đồ vật nói ra, cũng tốt lại để cho Từ Phong chuẩn bị tâm lý thật tốt.

Cái này một giảng, Từ Minh cùng võ lỗi sắc mặt đều đại biến, không hẹn mà cùng nhìn về phía Từ Phong. Từ Phong nhưng lại vẻ mặt bình tĩnh, hoảng như vô sự, khoác trên vai Phong Thất Sát, đại thành thời điểm mới có thể có uy lực lớn như vậy, mà Tiểu Vô Ngân có thể đại thành sao? Ngược lại là thực muốn biết một chút về. . .

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 53: Võ Tướng

Rất nhanh đã đến xế chiều, cuối thu ánh mặt trời miễn cưỡng chiếu vào trên thân mọi người, tại đây lười biếng sau giờ Ngọ, tất cả mọi người trên mặt lại không có chút nào buồn ngủ, thần sắc hưng phấn lấy, chỉ vì chờ đợi kế tiếp cái kia một hồi, hai cái thiên tài ở giữa đối kháng, bọn hắn thắng bại mới thật sự là tác động tất cả mọi người tâm tình, vì vậy quảng trường không ngừng có người la lên hai người danh tự, kéo dài không thôi. . .

Từ Phong từ chối Từ Minh muốn lên sàn hảo ý, kế tiếp chiến dịch, chỉ có Từ Phong một người còn có thể thừa nhận.

Tại tiếng ồn ào ở bên trong, hai người chậm rãi leo lên trận đấu trên đài, ánh mắt nổi, nối tiếp gian ả ả có thể chứng kiến hỏa hoa đang lóe lên, không có ngôn ngữ, ngôn ngữ vào lúc này trở nên như vậy tái nhợt vô lực, hai người chỉ là lẳng lặng nhìn, cho dù là Lâm Kiếm lăng đã tuyên bố trận đấu bắt đầu, cũng không có chút nào nhúc nhích, bốn phía hoàn toàn yên tĩnh, kể cả tất cả mọi người hô hấp...

Có phong từ xa phương mà đến, vung lên hai người trên trán sợi tóc, ít khi, phong tức, vân dừng lại, nguyên khí như áp chế hồi lâu núi lửa, ầm ầm nổ vang, song phương cấp tốc chạy về phía đối phương, đoạt mệnh trao cùng Phần Thiên Quyền hung hăng kích cùng một chỗ sau lại nhanh chóng thối lui .

Từ Phong dừng trước nay chưa có ngưng trọng ánh mắt nhìn trước mắt Tiểu Vô Ngân, cảm thụ được trên tay độ mạnh yếu, sắc mặt càng thêm trầm trọng, Tiểu gia quả nhiên không giống tầm thường.

Tiểu Vô Ngân, lúc này cũng tán đi vốn là khoe miệng khinh miệt chỉ sắc, ánh mắt bắt đầu sáng giọng .

Từ Phong không chút suy nghĩ, chiêu thứ nhất 'Phong Hỏa Lang Yên' đã thi triển ra, nguyên khí giống như thoát cương con ngựa hoang hướng phía Tiểu Vô Ngân hung hăng đụng tới.

Tiểu Vô Ngân trên tay đoạt mệnh trao lúc này cũng dị thường lăng lệ ác liệt, gãy chi, phân vai, khóa cổ, xé tâm, vỡ đầu, chiêu chiêu tàn nhẫn.

Hai người rất nhanh chiến làm một đoàn, chỉ thấy trên trận có hai luồng cái bóng mơ hồ ở trên hạ tung bay. . . Phong Hỏa Lang Yên, Phong Hỏa lửa cháy lan ra đồng cỏ. . . Đầy trời quyền ảnh cùng đoạt mệnh trao hỗn chiến cùng một chỗ, không có bao lâu, Từ Phong trên người đã là vết thương chồng chất, quần áo sớm đã mất trật tự, nguyên khí tại đụng nhau trong cũng tiêu hao không ít. . .

Tiểu Vô Ngân lại là một chiêu 'Xé tâm', tráng kiện năm ngón tay xuyên qua quyền ảnh hướng Từ Phong nội tâm ấn đến, Từ Phong cuồng quít thu quyền, thân thể né tránh gian, quay lưng Tiểu Vô Ngân, vì vậy một trao này 'Xé tâm', hung hăng kích tại ngực đao bên trên, mà Từ Phong cũng bị một chiêu này cho đánh bay, may mà không có bị thương. . .

"Người không là đối thủ của ta!" Tiểu Vô Ngân hai tay thả lỏng phía sau, nhàn nhạt đối với Từ Phong diễn giải.

"Đây chính là ta muốn nói với người." Từ Phong sắc mặt cũng không có biến, thần sắc tự nhiên đáp lại Tiểu Vô Ngân.

"Không biết tốt xấu!" Tiểu Vô Ngân lúc nào như vậy bị bạn cùng lứa tuổi như vậy đối đãi qua, nộ khí đằng đằng gian, mười ngón trầm trọng bao vây lấy trầm trọng nguyên khí, điên cuồng tựa như xung phong liều chết tới.

Từ Phong không chút suy nghĩ, Phần Thiên Quyền ba thức, 'Phong Hỏa Lang Yên, Phong Hỏa lửa cháy lan ra đồng cỏ, lửa giận ngút trời' một quyền đập gia một quyền, đón Tiểu Vô Ngân thân ảnh vọt tới, gang tác khoảng cách, ngay lập tức tới. Từ Phong Phần Thiên Quyền cùng Tiểu Vô Ngân đoạt mệnh trao đụng vào nhau, thời gian tựa hồ đình chỉ đông dạng, trong chốc lát đình chỉ chảy xuôi, rồi sau đó, 'Oanh' một tiếng, cực lớn nguyên khí chấn động theo hạch tâm hướng bốn phía khuếch tán, toàn bộ quảng trường lập tức bị đầy trời khói bụi bao phủ rồi. . .

Hết thấy đều kết thúc, ánh mắt mọi người đều tập trung vào trận đấu trên đài, Từ Phong trên cánh tay đã huyết nhục mơ hồ, tha thiết máu tươi không ngừng hướng phía dưới chảy xuôi; Tiểu Vô Ngân đầu rồi, cũng không nên qua, đầu tóc rối bời, quần áo cũng nhiều chỗ nghiền nát, chính yếu nhất chính là gần đây cứng rắn năm ngón tay, lúc này cũng cuộn cong lại, thượng diện dính vào không ít vết máu, không biết là hấn hay vẫn là Từ Phong. . .

"Người rất không tồi, là người thứ nhất để cho ta sử búa bạn cùng lứa tuổi, người có thể tự hào rồi, cho người biết một chút về 'Khoác trên vai Phong

Thất Sát' uy lực a." Nói xong, Tiểu Vô Ngân chậm rãi rút ra sau lưng cực lớn búa.

'Tê' toàn trường một hồi hít một hơi lạnh khí thanh âm, 'Khoác trên vai Phong Thất Sát' . Hẳn thật sự đã luyện thành, đây chính là Huyền giai công pháp a, cái này, cái này, Vô Từ Phong nhất định là muốn thất bại. . . Mọi việc như thế đích thoại ngữ không ngừng tại nghị luận trong vang lên.

Trái lại Từ Phong, tuy là về mặt ngưng trọng, bất quá lại không có lùi bước, hẳn biết rõ, nếu như lựa chọn một con đường, có chút tình huống sớm muộn gì muốn đi kinh nghiệm. . .

Hít sâu một hơi, Từ Phong rút ra sau lưng mặc đao, không phải tiến công, mà là phòng ngự, lẳng lẳng nhắm mắt lại, Tinh Thần Lực nhất thời bên ngoài thả ra. . . Tiểu Vô Ngân song tay nắm lấy Cự Phủ, chỉ lên trời giờ lên, hét lớn một tiếng, khoác trên vai Phong Nhất giết 'Không có lựa thì sao có khó?' .

Chỉ một thoáng, toàn bộ không gian tựa hồ cũng đình trệ rồi, không có chút nào chấn động, không có phong, không âm thanh âm, thậm chí liền chuỗi này chỉ lên trời Cự Phủ, cũng không có chút nào nguyên khí chấn động, cái này. . . Từ Phong tựa hồ bắt được cái gì. . .

Cự Phủ chậm rãi lẳng không bỏ xuống dưới, trong nháy mắt phảng phất Thiên Địa Linh khí đều di rời loạn, một cỗ vô hình uy áp đem Từ Phong gắt gao giam cầm tại một cái nhỏ hẹp trong không gian, không thể động đậy, Từ Phong coi chừng cảm thụ được chung quanh hết thấy biến hóa, thần thức trong một thanh Cự Phủ từ phía sau trống rỗng xuất hiện, mang theo ngàn vạn cuồng dã thời tiết Linh khí, gầm thét, hướng Từ Phong bỏ tới, Từ Phong gian nan động đậy thân thể, đem mặc đao ngăn ở phía sau.

Một tiếng thanh thúy tiếng va đập, Từ Phong yết hầu ngòn ngọt, bị quăng, một búng máu trên không trung phun ra, không đợi rơi xuống đất, không khí bên trong nguyên bản bình tĩnh một cái khác phiên không gian, đột nhiên lại xuất hiện một thanh nguyên khí ngưng tụ thành Cự Phủ, hung hăng, hung hăng, oanh tại Từ Phong trước ngực, vừa mới bốc lên khí huyết, hiện tại đã ngăn không được phun đi ra, trên mặt đất kéo lê thật dài một đạo vết máu về sau, đứng tại sân bãi biên giới.

Lúc này Tiểu Vô Ngân đầu đầy Đại Hãn, Huyền giai công pháp tuy nhiên uy lực kinh người, bất quá đối với nguyên khí tiêu hao cũng không phải tương đối lớn, theo Tiểu Vô Ngân hiện tại tình huống có thể nhìn ra được, sắc mặt tái nhợt, bước chân bắt đầu có chút phù phiếm. . .

Tất cả mọi người sợ ngây người, không có người có thể nghĩ đến, trận đấu kịch liệt đến nước này, Từ Phong đến vậy khắc còn không có nhúc nhích, Lâm Kiếm lẳng nhảy đến trên đài, đang muốn tuyên bố trận đấu chung kết thời điểm, một tiếng suy yếu dị thường kiên định thanh âm ở đây bên trên tiếng nổ , "Ta còn không có thua", chỉ thấy Từ Phong run run rẩy rẩy chậm rãi bỏ. . . Khuôn mặt là nhẹ nhàng như vậy, tựa hồ xuyên thủng cái gì Huyền Cơ, mà nội tâm vui mừng. . .

Như thế, dù cho Lâm Kiếm lẳng cố ý chấm dứt trận đấu cũng là không có quyền lực, toàn bộ quảng trường đã sôi trào. Vũ gia trang mọi người đã đứng , thần sắc kích động, chỉ làm một cái vẫn còn kiên trì thân ảnh...

"Ta nói ngươi không là đối thủ của ta." Tiểu Vô Ngân nhìn thẳng Từ Phong đôi mắt, tựa hồ muốn từ trong tìm đến như vậy một tia lùi bước ý tứ, bất quá hẳn chứng kiến trừ bình tĩnh bên ngoài không nữa mặt khác.

Nhiều lời vô ích, Tiểu Vô Ngân 'Không có lựa thì sao có khó?' lần nữa thi triển ra, không gian lại một lần nữa bị áp chế rồi, có thể Từ Phong đầu rồi, hai mắt là như vậy tự nhiên nhắm, trong tay mặc đao lại như sông đồng dạng, theo thân thể uốn lượn, không có nguyên khí chấn động, cái kia huyền ảo quý tích, xoáy ra một vòng lại một vòng không thể đột phá tròn.

Tiểu Vô Ngân mặc dù có chút kinh ngạc, bất quá động tác trên tay không có chút nào biến chậm, một đạo lại một đạo trống rỗng xuất hiện lưỡi búa hướng Từ Phong bỏ tới. Đương lưỡi búa tới gần Từ Phong thời điểm, như là bị một trận gió cuốn kẹp lấy lá rụng, sở hữu lưỡi búa xếp hàng tựa như men theo Từ Phong thân thể bắt đầu uốn lượn...

Một chiêu không có kết quả, Tiểu Vô Ngân không ngừng thi chiêu, thế nhưng mà giống như là đá chìm đáy biển rất nhanh mất đi rồi, Từ Phong từ đầu

đến cuối con mắt đều không có mờ ra, đắm chìm tại một loại ý cảnh ở bên trong, mặc cho hương trên người bổ chém. . . Thật lâu, Tiểu Vô Ngân ngừng lại, lạnh lùng chăm chăm vào Từ Phong.

"Là ngươi * ta, cái kia, tự cho ngươi biết một chút về Võ Tướng uy lực a. . ." Như là một tiếng trầm thấp đây này lảm bảm, một cổ siêu việt Võ Sư uy áp ở đây bên trên ầm ầm nổ tung..

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54: Áo choàng hai giết

Từ Phong tại thừa nhận hai chiêu 'Không có lửa thì sao có khói' chỉ về sau, vốn là tồn trong đầu hoang mang, tại cẩn thận quan sát Tiểu Vô Ngân 'Không có lửa thì sao có khói' chiêu thức về sau, rộng mở trong sáng. Nguyên lai 'Cuồng phong quét lá rụng' một chiêu ở bên trong, thực sự không phải là toàn bộ nhờ lực lượng của thân thể đến không chế, mà là nguyên khí, tinh thuần nguyên khí, lại để cho đây người nguyên khí áp súc tại một thanh đao nhỏ như vậy tiểu nhân trong không gian, đây mà không tràn, cho nên theo ngoại giới đến xem, không có chút nào nguyên khí chấn động.

Từ Phong đắm chìm tại chính mình lĩnh ngộ ở bên trong, tàn đao ba thức, chiêu thứ nhất 'Cuồng phong quét lá rụng', giống như no bụng trăm mực nước bút lông, tại hỗn loạn sân thi đấu bên trên, tự nhiên huy sai, ưu nhã, phiêu dật. Quanh thân lộn xộn thiên địa linh khí cũng trở nên ngay ngắn trật tự, vậy quanh Từ Phong chậm chạp lưu chuyển lên.

Nhưng là đây hết thấy, tại Tiểu Vô Ngân triển lộ ra Võ Tướng thực lực lúc, ầm ầm nghiêng nát. Đó là một cái khác trọng cảnh giới lực lượng, bừa bãi đại dương mệnh mỏng, Từ Phong mở hai mắt ra, cảm thụ được bên người uy áp, so với trước khi đánh nhau qua Trần Triệu Minh muốn càng tốt hơn, xem ra Tiểu Vô Ngân tấn chức Võ Tướng đã có không ít lúc viết rồi.

"Khoác trên vai Phong Thất Sát, ta đã luyện đến lưỡng giết, hôm nay tự cho ngươi đến té búa a." Tiểu Vô Ngân dùng một loại trên cao nhìn xuống thái độ đối với Từ Phong diễn giải, tựa hồ tại kể rõ một kiện bình thường nhất một sự kiện.

Từ Phong không có nói lời nói, chỉ là trong tay mặc đao cầm càng chặt, một cử động kia, vô cùng chuẩn xác biểu lộ Từ Phong tâm tình bây giờ.

Trên đài cao, Vũ Thiên Kiệt tuy nhiên sớm dự liệu được Tiểu Vô Ngân tu vi, bất quá khi cái này một chuyện thực hiện ra thời điểm, hay vẫn là không khỏi hoảng hốt, Từ Phong, Từ Phong. Vũ Thiên Kiệt sắc mặt phức tạp cùng bị mọi người lấy lòng âm thanh bao quanh Tiểu gia chủ đối mặt lấy, không có lùi bước, hần tựa hồ chứng kiến Từ Phong đối với từng cái Võ gia người đáp lại yên tâm cười, cùng lúc trước là như vậy giống nhau.

Tiểu Vô Ngân hét lớn một tiếng 'Áo choàng hai giết': Khấp Thiên Phong tuyệt. Bằng bạc Nguyên lực thoát thể mà ra, nửa cái quảng trường tựa hồ cũng bị che ở, tươi đẹp bầu trời dần dần âm trầm xuống, không gió, nhiệt độ tại thời gian dần qua hạ thấp. Đơn điệu trong bầu trời, một đoá, hai đoá, bắt đầu chậm rãi đã nổi lên trắng noãn bông tuyết, như Tâm Mộng Hồ Điệp, dùng thuần túy nhất kỹ thuật nhảy tại tâm mắt mọi người ở bên trong bay múa lấy, Phiêu Linh lấy. . .

Tại mọi người ánh mắt đều tại hướng thụ thời điểm, Từ Phong lại không có lười biếng, hần hiểu được kế tiếp một chiêu này có lẽ tự là quyết định thắng bại thời điểm, xinh đẹp bông tuyết đằng sau che dấu chỉ có thể là càng lớn nguy cơ, mà hần cũng tại lúc này đem chính mình sản xe nói thẳng ra, một tiếng thông thiên kêu to ở giữa sân vang lên, ba rít gào phá thương bí quyết: Vừa kêu phong vân biến, vốn là khô quắt nguyên khí, lúc này cũng bắt đầu bừa bãi đại dương mệnh mỏng, chỉ thấy một nửa khác quảng trường bầu trời, chậm rãi xuất hiện rậm rạp chằng chịt tầng mây, một tầng, lại một tầng, tầng tầng lớp lớp, tựa hồ Thương Thiên không chịu nổi gánh nặng, muốn rơi xuống dưới đến. . .

Tại là cả quảng trường bị kỳ dị ngăn thành hai chũm trảng cảnh, một nửa, bông tuyết bay tán loạn, như bão tố tiến đến trước giò, là như vậy yên lặng; một nửa khác, mây đen rậm rạp, như mưa gió sắp đến lúc thờ dốc, là như thế áp lực. . .

Không có người mở miệng nói chuyện, tự hồ chỉ muốn nhẹ như vậy nhẹ một khúc, sẽ xuất hiện thảm thiết va chạm. Chỉ là cùng đội, cùng đội. . . Bông tuyết càng ngày càng mật, tầng mây cũng càng lúc càng dày. . .

Không biết nơi nào trên lá cây một giọt bọt nước, theo điệp sao, dọc theo điệp mạch kéo dài phương hướng, chậm rãi lướt qua, tại Diệp Tiêm như là quyến luyến tựa như đập vào Toàn Nhi rồi sau đó lặng yên chảy xuống, sờ ngọn nguồn cái kia một tiếng trầm thấp tiếng vang, như là ngàn vạn phong ba tại trên mặt biển nhắc lên kinh đào sóng lớn. . .

Vừa mới còn yên tĩnh trảng cảnh đột nhiên nổi lên vòi rồng, bông tuyết, bông tuyết trong lúc nhất thời mê loạn nửa bầu trời, cấp tốc bay múa lầy, đầy trời tuyết nhận tại thiết cắt lấy mỗi một tác không gian, rỗng giần, tính cả đầy trời cuồng phong, xé rách lầy, hướng phía Tiểu Vô Ngân giờ lên Cự Phù phía trên hội tụ lấy. . . Dần dần, búa ảnh càng ngày càng rõ ràng, càng ngày càng cực lớn, tại Tiểu Vô Ngân nhỏ ra một ngưng tâm huyết ở phía trên về sau, trong chốc lát, bông tuyết hóa thành búa sóng bình thường, vạch phá bầu trời, hướng Tử Phong bỏ tới. . .

Mà Tử Phong bên này, 'Cuồng phong quét lá rụng' không nhanh không chậm uốn lượn, không có phong, không có chấn động, chỉ là trên đỉnh đầu trầm trọng mây đùn, như là bị cái gì dẫn dắt, hóa thành một đầu cực lớn Mặc Long, từ trời rơi xuống, vây quanh Tử Phong uốn lượn lấy. . . Tại đỉnh dạng trong nháy mắt, dịu dàng ngoan ngoãn Mặc Long nổi giận đón Cự Phù bay đi..

Một cái hô hấp gian, một tiếng kinh thiên tích địa tiếng nổ mạnh theo trong sân rộng âm âm nổ vang, toàn bộ sân thi đấu lập tức hóa thành bột mịn, đại địa rạn nứt, quảng trường hạch tâm trên đường trục trung tâm xuất hiện sâu không thấy đáy hố to, sóng xung kích đến mức, cát bay đá chạy, toàn bộ đài cao cũng xuất hiện vết rạn, ầm ầm có sụp xuống dấu hiệu, mà trên quảng trường mọi người, rồi bù, tới gần người, càng là bị thương không nhẹ...

Bất quá tất cả mọi người không có chút nào tâm tư quan tâm trạng huống của mình, đều đưa ánh mắt quảng trường diện bên trên, lúc này mây đùn sớm đã tán đi, ánh mặt trời hay vẫn là trước sau như một tươi đẹp, tại một mảnh đồng bừa bọn ở bên trong, Tử Phong lặng lẽ đứng vững, lay động lại dĩ thường vững vàng, Tiểu Vô Ngân lúc này rơi vào trăm mét tại bên ngoài, hôn mê bất tỉnh...

"Làm sao lại như vậy? Tại sao có thể như vậy. . ." Tiểu gia chủ vẻ mặt khó có thể tin, đứng người lên, bất quá thanh âm của hắn lập tức bị một hồi núi thờ hải khiếu cho bao phủ rồi, 'Vô Tử Phong, Vô Tử Phong. . .' tiếng gọi âm ỉ không ngừng ở đây bên trên vang lên, lâu dài không thôi.

Lâm Kiếm lặng lúc này mới từ đằng xa chạy vội mà đến, vừa rồi một khắc này, tuy nhiên là Vô Tông cấp bậc, nhưng là như thế này động tĩnh chống cự hay là muốn hao phí không ít khí lực, Lâm Kiếm lặng không có chút nào xấu hổ biểu lộ, trận đấu chi tiết đều rơi trong mắt hắn, vừa rồi một chiêu cuối cùng đối kháng lúc, Cự Phù cùng Mặc Long đụng vào nhau, chỉ là kiên trì một lát trụ rách nát rồi, vì vậy dư uy kích tại Tiểu Vô Ngân trên người, chắc hẳn thương thế không nhẹ a. . .

"Vô gia, Vô Tử Phong, chiến thắng." Đương Lâm Kiếm lặng tuyên bố xong sau, toàn bộ sân bãi tiếng động lớn rầm rĩ lại lần nữa trào lên một cái*.

"Ca", "Tử Phong ca", "Tử Phong" ... Hâm Nhi, Tử Yên, Vũ gia trang mọi người phía sau tiếp trước hướng về Tử Phong chạy tới, bọn hắn lo lắng tại vừa rồi trong lúc đánh nhau, Tử Phong đã bị cái gì thương thế nghiêm trọng. Từ đầu đến cuối, Tử Phong nhưng đứng ở nơi đó, không có chút nào nhúc nhích, đến nơi trước tiên chính là vô phi minh, liếc thấy ra Tử Phong tình huống không ổn, vội vàng ngăn cản đến đây Vô gia mọi người, rồi sau đó nhẹ nhàng ôm lấy Tử Phong, hướng phía bên ngoài trảng đi đến, đằng sau Vô gia mọi người theo sát không bỏ, ở đâu còn có tâm tư xem bé mạc công việc.

Cuối cùng hay vẫn là Vũ Thiên Kiệt kiên quyết vô phi minh ở lại nơi đó, hắn ôm Tử Phong về tới Vô gia tiệm sắt, đem Tử Phong phóng tới trên giường, lặng lẽ hòa hợp đến cửa, đối với ngoài cửa Hâm Nhi mọi người phát phát tay: "Yên tâm, Tử Phong chỉ là thoát lực, không có gì trở ngại, nghỉ ngơi một thời gian ngắn thì tốt rồi, không muốn quấy rầy hắn, tất cả giải tán đi."

Mọi người nghe vậy, mới lục tục ngo ngoe rồi đi, chỉ có Hâm Nhi cùng Tử Yên, quật cường lấy không chịu rời đi, Vũ Thiên Kiệt cũng minh bạch, chỉ là

nói cho bọn hần, xem có thể, chỉ là không muốn ảnh hưởng đến Tử Phong nghỉ ngơi, tuy nhiên Tử Phong không có gì đại thương thế, bất quá tại làm sao ngăn ngủ thời gian đem toàn thân sở hữu nguyên khí cùng nhau rút sạch, loại tư vị này thể nhưng mà không dễ chịu a.

Sẵn sẵn thi đấu quảng trường, đã là tường đồ, Lâm Huyền Hi cũng đã đi ra, không biết đi chỗ nào, lưu lại Lâm Kiếm Lăng Nhất người tuyên bố năm nay sẵn sẵn đại hội kết quả, không hề nghỉ ngơi, Võ gia là năm nay lớn nhất người thắng, có thể tại trấn Thanh Vân Hoàng Kim khu vực đạt được hai nhà đình viện, đây cũng không phải là bình thường đình viện, so với Võ gia tiệm sắt muốn đại hơn trăm lần, dung nạp Vũ gia trang tất cả mọi người dư xài, đây cũng là vì cái gì đã bị tất cả gia tranh thủ nguyên nhân. . .

Cũng tự ý nghĩa tương lai ba năm, Vũ gia trang người có thể tại trấn Thanh Vân ở bên trong định cư rồi. . . Võ phi minh lúc này trên mặt đã cười nở hoa, bởi vì lời hứa của hần thực hiện, đương nhiên đây hết thảy không thể thiếu Tử Phong.

Tử Phong lúc này là có khổ nói không nên lời, từ khi thi triển ra chiêu đó 'Cuồng phong quét lá rụng' chỉ về sau, toàn thân nguyên khí bị trong nháy mắt rút sạch, cả thân thể phảng phất không thuộc về mình, không thể động đậy, hần nghe được đến bên người thân nhân thanh âm, chỉ có thể nghe, thật giống như hiện tại nằm ở trên giường, hần có thể cảm giác được Hâm Nhi cùng Tử Yên cẩn thận từng li từng tí tới gần, nhưng là hần nói không ra lời.

Bất quá có một điểm hần tinh tường, chỉ cần ngủ một giấc chỉ về sau, chính mình tự cũng không có chuyện gì rồi, mà bây giờ xác thực nên nghỉ ngơi thật tốt thoả một phát, mấy ngày nay, thật sự quá mệt mỏi. . .

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Gặp lại Thanh Vân trại

Võ phi minh lúc trở lại đã là nhà nhà đốt đèn thời điểm, đi vào Vũ Thiên Kiệt trong phòng, "Cha, chúng ta lúc nào đem đến trấn Thanh Vân à? Cái kia lương tòa đình viện ta đều đã qua, có thể dung nạp Vũ gia trang tất cả mọi người."

"Đem đến trấn Thanh Vân, ngươi nóng lòng như thế sao? Không vội, việc này chờ Tử Phong tỉnh lại nói sau." Vũ Thiên Kiệt cũng là tâm tình thật tốt, mỉm cười đối với võ phi minh diễn giải.

"Đúng rồi, Tử Phong thương thế thế nào, không có cái đại sự gì a?" Võ phi minh nghe được Tử Phong hai chữ, vội vàng hướng Vũ Thiên Kiệt hỏi thăm đến, hiện tại không hề nghỉ ngơi, Võ Tử Phong đã thành Vũ gia trang biểu tượng, tương lai hi vọng rồi.

"Tử Phong không có việc gì, chẳng qua là hư thoát mà thôi, bất quá ta thật không nghĩ tới Tử Phong vậy mà thành trường đến trình độ này, chỉ là có một việc, ta còn không phải rất rõ ràng, Tử Phong một chiêu cuối cùng, dựa vào Võ Sư hậu kỳ cảnh giới, làm sao có thể cùng Võ Tướng cấp bậc, hơn nữa là Huyền giai công pháp liều mạng, hơn nữa chiến thắng?" Vũ Thiên Kiệt trầm tư, nói ra trong lòng gian nan khổ cực.

"Như vậy Tử Phong sử xuất ít nhất cũng là Huyền giai công pháp, cũng không biết hần là từ chỗ nào có được?" Võ phi minh một bộ suy nghĩ sâu xa bộ dạng.

"Thất phu vô tội, mạng ngọc có tội, nay ngày sau, sẽ có bao nhiêu người ngấp nghé Tử Phong công pháp, mà Tử Phong cũng tất nhiên mặt đối với những không xác định này nhân tố." Vũ Thiên Kiệt sắc mặt bắt đầu trầm trọng, chuyện như vậy, Vũ Thiên Kiệt Khả là nhìn thấy qua không ít.

"Cái kia, cái kia Tử Phong, không phải rất nguy hiểm sao?" Vô phi mình bắt đầu lo lắng, cái này có thể như thế nào cho phải.

Vũ Thiên Kiệt cười nhìn xem vô phi mình biểu lộ, giống như cười mà không phải cười nói: "Vấn đề cũng không có nghiêm trọng như vậy, huống chi cũng không phải là không có che lấp phương pháp, mấy ngày nay, người tự mang theo nhiều người một chút, đem đình viện nhận lấy, bên trong thanh lý thoáng một phát, qua một thời gian ngắn, an bài Vũ gia trang người tới, tốt rồi, người trở về đi. "

Ngay sau đó vô phi mình đã đi ra Vũ Thiên Kiệt gian phòng, giữa đầu chứng kiến đầy trời ngôi sao, tâm tình càng là thông thấu không thôi, thật tình không biết, tại ngoài trăm dặm Vũ gia trang, lúc này chính hăm sâu tại cực lớn trong nguy cơ...

Tử Phong ly khai mấy ngày nay, mẫu thân bạch theo hàm như thường ngày đồng dạng chăm sóc Trần Triệu Minh thương thế, trải qua mấy viết tu dưỡng, trên giường bệnh Trần Triệu Minh khí sắc đã khá nhiều, có thể xuống giường tiến hành đơn giản hoạt động. Tuy nhiên bạch theo hàm đối với Tử Phong như vậy chiều cố Thanh Vân trại người có chút nghi vấn, bất quá đoạn thời gian này ở chung, đối với Trần Triệu Minh nói chung cũng có chút ít hiểu rõ, đã biết một ít hần chuyện cũ, vốn là địch ý cũng dần dần tiêu tán rồi. . .

Ngày hôm nay, bạch theo hàm hầm cách thủy một nồi canh gà, ý định cho Trần Triệu Minh bồi bổ thân thể, tiến hậu viện, tự chứng kiến triệu mình đứng trong sân thời gian dần qua tu luyện, lập tức nhăn lông mày, bất mãn nói: "Thân thể còn chưa khỏe, làm sao lại xuống giường hoạt động?"

"Bạch di đến rồi, ta không sai biệt lắm tốt rồi, nhiều như vậy thiên nằm ở trên giường ta đều nhanh chịu không được rồi, cho nên đã đi xuống giường sống bỗng nhúc nhích, không có chuyện gì đâu Bạch di, yên tâm đi." Trần Triệu Minh nhìn thấy bạch theo hàm có chút bất mãn cử động của mình, vội vàng giải thích, như là một cái phạm sai lầm tiểu hài tử, bởi vì này cũng là lần đầu tiên tại không có thân nhân địa phương đã tìm được gia cảm giác.

"Vậy cũng không thể như vậy, nếu lại xảy ra chuyện gì nên làm cái gì bây giờ. Tốt rồi, tới, đem canh gà uống a." Nói xong, bạch theo hàm lấy ra canh gà, một cỗ mùi thơm mê người lập tức xông vào mũi.

Trần Triệu Minh cũng không có chối từ, mấy ngày nay thế nhưng mà ăn được đủ nghiệm, Tử Phong mẫu thân làm đồ ăn có thể không phải ăn ngon, chỉ là điểm này, Trần Triệu Minh tự thập phần hâm mộ Tử Phong.

Kỳ thật tại đoạn thời gian này, vô Phi Hồng cũng tới bái kiến Trần Triệu Minh, dù sao không phải Vũ gia trang người, huống chi trước khi còn đã xảy ra chuyện như vậy, không thể không khiến nhân tâm sinh đề phòng. Trần Triệu Minh cũng minh bạch những này, muốn dung nhập một cái mới hoàn cảnh, một ít hoài nghi là khó mà tránh khỏi, hần hiện tại chỗ cần phải làm là tận khả năng tu dưỡng thương thế, nếu như Vô gia cần hần, hần chọn ở tại chỗ này, nếu như trong lòng còn có nghi kị, hần cũng sẽ không có chút nào câu oán hận, chọn ly khai.

Chính mỷ mỷ uống vào canh gà Trần Triệu Minh đột nhiên bị một hồi dồn dập chuông vang âm thanh cắt đứt, xa xa tự nghe được có người dùng Nguyên lực la lên: Có cường đạo, cường đạo đến rồi... Một hồi âm ỉ thanh âm tại toàn bộ Vũ gia trang tiếng nổ .

Chỉ nghe thấy Vũ gia trang tất cả mọi người cuống quýt chạy ra khỏi phòng, hoặc đứng tại nóc nhà, hoặc chạy đến từ đường, nhìn một chút rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra. Trần Triệu Minh cũng nhanh chóng cầm trong tay bát đĩa để qua một bên, theo bạch theo hàm đi tới lúc trước cùng Thanh Vân trại đánh nhau qua địa phương, Vũ gia trang từ đường trước quảng trường.

Lọt vào trong tầm mắt đã có hai phe đội ngũ tại giằng co, người đến không phải người khác, đứng là trước một thời gian ngắn vừa mới vào xem qua Thanh Vân trại ba vị đương gia: Cân bằng tu, Ngưu Ma Vương, mặt quý ba người, còn có sau lưng mấy trăm bang chúng, thanh thế to lớn, so với lần trước nhân số còn nhiều hơn, một bộ hung thần ác sát, khí thế hung hung bộ dạng.

Kỳ thật lần trước bị Thanh Vân trại cường đạo đánh lên chi về sau, vô Phi Hồng tự chuyên môn phái người báo động trước, phòng ngừa những chuyện tương tự phát sinh. Chính mình Nhị đệ vô phi mình lúc ấy còn nói cường đạo không có khả năng nhanh như vậy tự góc đầu trở lại, ai biết hôm nay lại thật sự đến rồi, bất quá cho dù là như vậy, đương vô Phi Hồng đối mặt nhiều như vậy chuẩn bị sẵn sàng cường đạo lúc, trong khoảng thời gian ngắn cũng là chân tay luống cuống.

"Võ gia chủ, đã lâu không gặp, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ a." Cân bằng tu giống như cười mà không phải cười đối với võ Phi Hồng trêu ghẹo nói, có chứa một loại ngả ngớn ngừ khi, đằng sau trộm đồ cũng đi theo ồn ào .

"Rất lâu sao? Đủ trại chủ nầy ngày hôm trước vừa mới đã tới, chẳng lẽ nhanh như vậy tự không nhớ sao? Hoặc là lòng dạ hẹp hòi, không bỏ xuống được trước khi sự tình?" Võ Phi Hồng tuy nhiên nội tâm tức giận, bất quá cân nhắc đến sau lưng Vũ gia trang mọi người, cũng không thể đem lời nói được quá mức kích.

"Cái thứ không biết xấu hổ, thua còn có mặt mũi lại đến, một đám bại hoại." Võ Phi Hồng có thể nhẫn, nhưng là chạy đến võ Hạo Nhiên thế nhưng mà nhìn không được, cũng không có quản võ biến ngay tại trước mặt, há miệng tự đối với đối diện cường đạo chửi bậy đạo.

Cái này mới mở miệng, Ngưu Ma Vương thế nhưng mà không thuận theo rồi, lần trước sự tình hấn còn ghi hận trong lòng, hôm nay cừu nhân tương kiến hết sức đỏ mắt a." Mẹ, lần trước là lão tử hạ thủ lưu tình, cho ngươi Bất Tử, hiện tại lại đến a, lão tử làm thịt ngươi." Ngưu Ma Vương xoa tay, một bộ muốn lên trước dốc sức liều mạng bộ dạng.

Võ biến một thanh kéo qua võ Hạo Nhiên, tiến lên một bước: "Đủ trại chủ, đi và phản, hơn nữa thời gian khoảng cách ngắn như vậy, lại để cho người không khỏi hoài nghi là có người hay không từ đó khuyến khích, bằng không thì, trấn Thanh Vân quanh thân tất cả lớn nhỏ bao nhiêu cái thôn trang, Đại đương gia như thế nào hội chung tình tại Võ gia một nhà đâu này?" Chuyện này xác thực kỳ quái, lúc nào không đến, hết lần này tới lần khác tại Võ gia tham gia săn bắn đại hội thời điểm, gia tộc lực lượng nhất đơn bạc thời điểm đến đây, nếu như trước khi chưa có tới khá tốt, thế nhưng mà đã tới, cái này xác thực đáng giá suy nghĩ sâu xa.

"Cái này các ngươi Võ gia tự không xen vào rồi, ta hôm nay sẽ đem lời nói để ở chỗ này, hai mươi Vạn Huyền thạch, không thiếu một cái, bằng không thì tự huyết tẩy Vũ gia trang, chính các ngươi nhìn xem xử lý a." Cân bằng tu lắc hai ngón tay, mỉm cười, phảng phất tại kể rõ một kiện lại bình thường bất quá sự tình.

Thế nhưng mà cái này mới mở miệng, lập tức tự đưa tới sóng to gió lớn, Võ gia người mọi người nghị luận nhao nhao, lần trước hay vẫn là mười vạn, đảo mắt tự tăng tới hai mươi Vạn Huyền thạch, cái này, cái này, cái này còn có để cho người sống hay không.

Vũ gia trang người không tự chủ được đưa ánh mắt quăng về đến nhà chủ thân bên trên, đối diện đạo tặc khinh miệt bộ dạng, thật sự lại để cho người khó có thể chịu được, chỉ cần võ Phi Hồng ra lệnh một tiếng, sở hữu Vũ gia trang người dù là lưu tận cuối cùng một giọt huyết cũng phải cùng Thanh Vân trại người liều mạng

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Kịch chiến

Thế nhưng mà võ Phi Hồng thật sự có thể như vậy sao, thân là gia chủ, muốn nhẫn thường người thường không thể nhẫn, hấn như thế nào lại tùy tiện lại để cho Vũ gia trang người hăm sâu trong nguy hiểm đâu rồi, cũng may hấn đã làm đi một tí chuẩn bị, hiện tại cần chỉ là thời gian: "Đủ trại chủ không khỏi có chút công phu sư tử ngoạm, ta Võ gia vất vả làm việc tay chân một năm cũng chưa chắc sẽ có mười Vạn Huyền thạch, ngày nay, đủ trại chủ mở miệng tự là hai mươi Vạn Huyền thạch, đây chính là để cho ta khó xử rồi."

"Hai mươi Vạn Huyền thạch, một khối cũng không có thể thiếu, bất quá thật sự không có có, cũng không phải là không có biện pháp. . ." Cân bằng tu cố

ý thả chậm ngữ khí, tựa hồ là muốn xâu thoảng một phát vô Phi Hồng khẩu vị, gặp vô Phi Hồng bất vi sở động, biến sắc, tiếp tục diễn giải: "Cũng có thể dùng một ít công pháp cái gì chống đỡ, chỉ cần để cho ta thoả mãn, cái gì cũng có thể. . ."

"Công pháp? Ngươi không là nói cười a, ta Vô gia giống như không có ngươi chỗ cảm thấy hứng thú công pháp a." Vô Phi Hồng bậc thang nghe xong, nhường này, công pháp Vô gia không phải là không có, những năm này Vũ gia trang lợi nhuận Huyền Thạch, đại đa số đều dùng tới mua công pháp, bất quá đều là Hoàng giai, có lẽ xếp hợp lý bình tu không có lực hấp dẫn mới được là. Huyền giai công pháp đều là gia tộc cơ mật, hơn nữa, những năm này Vô gia cũng không có tại bên ngoài biểu hiện ra qua, cái này, từ đâu nói lên đây này.

Vô Phi Hồng hiện tại còn không biết Đạo Tử gió đang sẵn bắn trên đại hội biểu hiện, bằng không thì, cũng không trở thành như vậy sầu mi khổ kiểm, suy đoán đến cùng là bởi vì sao đưa tới trước mắt cái này chông chát con ruồi.

"Có hay không, ngươi trong lòng mình tính tường, hai mươi Vạn Huyền thạch hoặc là Huyền giai công pháp, bằng không thì đừng trách ta Tề nỗ vô tình!" Nói xong, Vô Tông hậu kỳ khí thế tự nhiên lộ ra đến, trên trận lập tức hết sức căng thẳng, 'Ồ', cân bằng tu trong lúc lo đang phát hiện trong đám người Trần Triệu Minh.

Trần Triệu Minh vẫn đứng tại bạch theo hàm bên cạnh, nhìn qua đối diện đám người kia, trong nội tâm nói không nên lời tư vị, cho tới nay, vì hồi báo cái gọi là cứu mạng chi tình, triệu minh mỗi lần bồn tẩu tại cảnh tượng như vậy ở bên trong, vào nhà cướp của, cướp bóc sát nhân, xem như việc ác bất tận. Nhưng khi hôm nay đứng ở chỗ này lúc, lại phát hiện mình lúc trước là xấu như vậy lậu. Trần Triệu Minh đắm chìm tại chính mình hồi tưởng ở bên trong, không có chút nào phát giác, mình đã thân ở nguy hiểm trong không khí.

"Triệu minh, ta cho ngươi tra Vũ gia trang công pháp sự tình, ngươi tra đã đi đến sao?" Cân bằng cạo mặt sắc âm áp, tựa hồ tại kể rõ một kiện nhất nhất chuyện bình thường.

Chỉ là lời này mới mở miệng, mọi ánh mắt đều đồng loạt nhìn chăm chú đến Trần Triệu Minh trên người, vừa mới thành lập khỏi cái kia sao một tia tín nhiệm hiện tại đã không còn sót lại chút gì, "Ta hãy nói đi, Thanh Vân trại người đều không là đồ tốt. . .", "Không có lương tâm lũ sói con, lúc trước bị thụ nặng như vậy thương, muốn không là chúng ta, hắn đã sớm chết rồi. . .", "Đúng đây, là được. . ." Mọi việc như thế, không ngừng vang lên.

Bạch theo hàm cũng mặt lộ vẻ dị sắc nhìn xem Trần Triệu Minh, tựa hồ đối với hành vi của hắn thất vọng lộ chân tướng. Chỉ có vô biên, như là cười lạnh tựa như nhìn cân bằng tu liếc.

Trần Triệu Minh bên tai nghe những nghị luận này, đi ra phía trước, nhìn thẳng cân bằng tu: "Ta vốn là còn tưởng rằng ngươi là người thông minh, kỳ thật ngươi chính là một cái dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào tiểu nhân, đoạn thời gian này ta thay ngươi bán mạng, không biết chết bao nhiêu hồi, ngươi có thể cứu chữa qua ta sao? Từ hôm nay trở đi, ta cùng Thanh Vân trại lại không cái gì liên quan."

"Tiểu chút chút, ngươi cho là mình là thứ gì, ha ha, nói cho ngươi biết a, đừng tưởng rằng lúc trước là chúng ta cứu được ngươi, nhưng thật ra là gia gia ta, đem ngươi bên cạnh ngươi đều giết, lại mang ngươi lên núi chơi đùa mà thôi, thế nào, hài lòng chưa." Nguru Ma Vương chứng kiến Trần Triệu Minh như vậy, vẻ mặt khinh thường, đem trước khi sự tình đều nói ra.

Vì vậy, cân bằng tu, Nguru Ma Vương, mặt quỷ còn có sau lưng tất cả mọi người phát ra trận trận cười vui thanh âm, tựa hồ đây là bọn hắn một mừng rỡ sự tình, lại không có chút nào người chú ý tới, một cái cừu hận tâm đã thật sâu cắm rễ tại Trần Triệu Minh trong nội tâm.

"Để mạng lại!" Trần Triệu Minh tâm đã bắt đầu nhỏ máu, hắn người bên cạnh, hắn chỗ chỉ ven ven có có thể tín nhiệm thân nhân, đều, đều. . . Hắn còn đem bọn hắn trở thành ân nhân cứu mạng, trở thành... Trần Triệu Minh hai mắt một mảnh đỏ bừng, trong đầu đã chỗ trống, không chút suy nghĩ trạng huống của mình, hét lớn một tiếng, muốn xông đi lên, lại bị vô Phi Hồng gắt gao đè lại.

"Đù trại chủ, không biết là cái gì Huyền giai công pháp, như vậy cho ngươi để bụng đầu này?" Vô Phi Hồng không ngại kéo một ít thời gian, hướng chi vừa rồi cân bằng tu đã nói sự tình, hắn cũng có chỗ nghi hoặc, không biết là cái gì khâu xuất hiện sai lầm.

"Không biết công pháp gì? Chê cười, ngươi lại không biết. Ngươi cũng không cần kéo dài thời gian, không phải là chờ người này sao? Dẫn tới." Cân bằng tu nghiêm nhiên khám phá võ Phi Hồng ý định, vung tay lên gọi người ép một người lên đây.

"Võ Dương!" Võ Phi Hồng vừa nhìn thấy mặt, tâm lập tức mát lạnh, võ Dương là võ Phi Hồng tại một lúc mới bắt đầu vụng trộm phái đi ra báo tin người, vốn cho là... Ai ngờ, lại bị Thanh Vân trại người cho bất được, thật ác độc tính toán a.

"Gia chủ, võ Dương vô dụng, không có chạy đi. . ." Võ Dương một thân máu đen, hiển nhiên là vừa rồi đã cùng Thanh Vân trại người đánh nữa một hồi, xem ra bị thụ không vết thương nhẹ.

Võ Phi Hồng vung tay lên, đánh gãy võ Dương, trong ánh mắt đã tràn đầy lửa giận, "Trách không được ngươi! Muốn trách thì trách trước mặt một nhóm người này."

"Ta khích lệ các ngươi hay vẫn là ngoan ngoãn đem bộ kia công pháp giao ra đây, bằng không thì ta thật có thể không khách khí." Cân bằng tu tựa hồ là không có nhìn họ, rốt cục lộ ra hân dũ tợn khuôn mặt.

"Không khách khí sao? Ta Võ gia lại có sợ gì!" Võ Phi Hồng nói xong cái này một câu về sau, Võ Tông khí thế lập tức phun dũng mãnh tiến ra, chỗ biểu đạt ý tứ không hề nghi ngờ, muốn chiến, liền chiến, Võ gia cái gì cũng có thể mất đi, nhưng là bất khuất tinh thần là không thể tới dọa bách.

Võ Hạo Nhiên cùng võ biển cũng tiến lên một bước, đứng tại võ Phi Hồng bên người, tuy nhiên võ biển thân thể có việc gì, nhưng là bức này Vũ gia trang sinh tử tồn vong thời khắc, như thế nào cần nhắc cả nhân an nguy thời điểm.

Cân bằng tu không có chút nào kinh ngạc, "Đã sớm nghe nói Võ gia là khối vừa thối lại vừa cứng thạch đầu, các huynh đệ, lên đi, phía trước có hảo tửu thịt ngon, tiểu nương bì tử chờ đây này." Một tiếng hét to, đằng sau như lang như hổ mọi người, giống như nổi điên vọt lên, tràng diện lập tức hỗn loạn.

Vũ gia trang nam nhân cũng không có lùi bước, * lấy gia hỏa vọt lên, bạch theo hàm cùng lục Tuyết Lan một chuyến phụ nữ và trẻ em thối lui đến Võ gia từ đường bên trong, xuất ra ở vào từ đường một tầng cung nỏ chờ, cũng gia nhập chiến đấu.

Võ Phi Hồng ngay từ đầu tựu đón nhận cân bằng tu, võ Hạo Nhiên đối với Ngưu Ma Vương, võ biển thì là mặt quỷ. Mặt quỷ từ đầu tới đuôi không có nói câu nào, cho người một loại thần bí, hơn nữa cảm giác nguy hiểm.

Võ Phi Hồng vừa cùng cân bằng tu giao thủ, tựu cảm thấy vô cùng cố hết sức, bởi vì, võ Phi Hồng quanh năm quản lý trong gia tộc vụ, hao phí không ít tâm tư lực, cho nên tại trên việc tu luyện đầu nhập cũng càng lúc càng thiếu, hôm nay chỉ là Võ Tông sơ kỳ, so với cân bằng tu Võ Tông hậu kỳ chỉ cảnh, quả thực là kiến càng lay cây. Bất quá cũng may cân bằng tu cũng không có hết sức, chỉ là mây trôi nước chảy bộ dạng, giống như tại chờ đợi người chung quanh.

Võ Hạo Nhiên cùng Ngưu Ma Vương, kéo dài trước đó lần thứ nhất đánh nhau phong cách, từng quyền đến thịt, huyết nhục văng khắp nơi, bạo liệt Nguyên lực không ngừng xông tới tả hữu, khiến cho hai người phương viên 10m nội không có bất kỳ bóng người, chỉ có liên tiếp không ngừng tiếng va chạm ở đây bên trên không ngừng vang lên.

Võ biển cùng mặt quỷ ở giữa đánh nhau tựu xa không có hai người khác kinh tâm động phách, từ bên ngoài xem ra, chỉ là một đoàn Hỗn Độn bóng mờ, song phương song song biến mất tại bóng mờ ở bên trong, chỉ là ngẫu nhiên truyền đến một hai tiếng đối chiêu thanh âm, không còn có mặt khác tiếng vang.

Mà Vũ gia trang mọi người cùng chúng bọn cường đạo tầm đó, mắt trật tự nguyên khí đối kháng, ánh đao, bóng kiếm, thân thể, còn có thỉnh thoảng bay tới cung nỏ, không một không kích thích thần kinh người. Trần Triệu Minh bị bạch theo hàm kéo đến từ đường ở bên trong, ngoại trừ xem, hai mắt trống rỗng nhìn xem, cái gì đều không làm được, hân hận, hận chính mình, đương nhiên, càng hận trước mắt đám người kia.

Một thanh cảm lấy dưới chân một cây cung nỏ, đáp cung tự bắn, không hề nghi ngờ, một cái chính cung đao muốn chém giết đạo tặc, bị thẳng trong mi tâm, ngã xuống đất mà vong. Không có ngôn ngữ, hân thiên ngôn vạn ngữ, sớm liền biến thành một cảnh cảnh khát máu đòi mạng mũi tên, hung hăng hướng lên trước mắt vọt tới. . .

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: Màu đen phù lục

Chỉ là cái này lại có thể thế nào đâu rồi, đối mặt mấy lần tại Vũ gia trang cường đạo, Vũ gia trang mọi người chỉ có thể lui và lui, thế nhưng mà lập tức muốn thối lui đến từ đường cửa ra vào rồi, đã không có đường đi, mà Võ gia từ đường bên trong có Võ gia cái này nhất mạch tổ tiên bài vị. . . Đó là chết cũng không thể lại để cho trước mắt đám người kia làm bản địa phương.

Một tiếng kinh thiên nổ vang, võ Hạo Nhiên 'Hô Khiếu quyền' lại cùng Ngưu Ma Vương 'Rực hung quyền' hung ác va chạm lại với nhau, một hồi đất rung núi chuyển chỉ về sau, lúc này đây Ngưu Ma Vương lại thần kỳ đứng tại chỗ cũ, tựa hồ không có chút nào bị hao tổn bộ dạng, mà võ Hạo Nhiên lại bị đánh bay, đung ở phía xa trên cây, trùng trùng điệp điệp lần rơi xuống. . .

Cùng lúc đó, vốn là trong tầm mắt bóng mờ tán đi rồi, chỉ thấy võ biển che ngực, máu tươi tha thiết theo giữa ngón tay chảy xuống trôi, trên mặt đất rất nhanh tựa là một vũng nước uông uông vết máu, không hề nghi ngờ, lúc này ngoại trừ võ Phi Hồng, sở hữu hi vọng tựa hồ cũng đã nát, toái như vậy triệt để.

"Còn muốn đánh sao?" Cân bằng tu một cái lắc mình, đứng ở một bên, trào phúng tựa như hướng võ Phi Hồng hỏi.

Đúng vậy a, còn muốn đánh sao? Vũ gia trang đa số người đã nằm trong vũng máu, sinh tử không rõ, còn có như vậy một đám người, trên người dính đầy vết máu còn một mực ngăn tại Võ gia từ đường trước cửa, còn muốn đánh sao? Võ Phi Hồng lộ vẻ sâu thâm cười cười, có chút thời điểm, biết rất rõ ràng có một số việc làm, không nhất định thành công, còn muốn thiêu thân lao đầu vào lửa đi tranh một cái yên tâm thoải mái.

Nhìn qua Vũ gia trang mọi người ánh mắt, võ Phi Hồng do dự, dao động, hấn lần đầu tiên là như vậy vô lực, mặt đối trước mắt Thanh Vân trại, hấn đến vậy khác vậy mà không hứng nổi như vậy một tia tâm tư phản kháng, là không dám sao, là không thể! Không để ý đến mọi người cách nhìn, võ Phi Hồng vừa muốn mở miệng chịu thua, cách đó không xa, một tiếng to rõ kêu to thanh âm, tiếng nổ ...

Xa xa, chưa tới Vũ gia trang, chợt nghe đến một hồi đánh nhau tiếng vang xa xa truyền tới, võ bụi bay lập tức thần sắc xiết chặt, Vũ gia trang nhất định là gặp bất trắc rồi. Kỳ thật võ bụi bay có lẽ sớm tự trở lại, cái kia viết hán ly khai Thanh Vân Tông thời điểm, trên đường gặp được không Thiếu Tông phái người trong liên minh, vì tìm tòi đến tột cùng, tự chậm trễ một ít thời gian, ai nghĩ tới một trở lại tự gặp được bực này sự tình, hi vọng không có tới trễ. . .

Một tiếng này kêu to lại làm cho bạch theo hàm cả thân thể chấn động, cung trong tay nỏ lập tức chảy xuống, ngay tiếp theo những ngày này nước mắt, còn có mấy ngày liền bị âm thanh cùng nhau chảy xuôi xuống. Là bụi bay, Từ Phong phụ thân, võ bụi bay, hấn rốt cục trở lại rồi. . . Bất chấp hết thảy trước mắt, bạch theo hàm vội vàng chạy ra ngoài, hướng phía tiếng kêu gào truyền đến địa phương, trông mong ngóng nhìn. . . Một đạo tay áo phiêu cử bóng người nhất thời khắc sâu vào tầm mắt, càng lúc càng lớn, càng ngày càng rõ ràng, như một đạo Thanh Lưu giải khai đục ngầu mặt nước.

Võ bụi bay chứng kiến hết thảy trước mắt, trong ánh mắt đã tràn đầy lửa giận, không nói nhảm, Võ Vương chi cảnh Nguyên lực phá thể mà ra, toàn bộ

trên trận lập tức bị áp lực vô hình bao phủ, không để ý đến Thanh Vân trại mất người trong thác loạn, "Đại Liệt Sơn Quyền" đã quyền tùy thân đi, một quyền, gần kề một quyền, vừa mới còn hung hăng càn quấy Ngưu Ma Vương, giống như điều bị đứt dây bị đánh bay, toàn bộ lồng ngực mốp méo đi vào, sống chết không rõ bay thấp tại trăm mét bên ngoài. . .

Cân bằng tu lúc này sắc mặt đại biến, Vô Vương! Vô gia lại có Vô Vương chi cảnh người! Cái này có thể như thế nào cho phải, vốn là thắng cục bị cái này biến đổi số, toàn cục quấy rầy, thế nhưng mà tên đã trên dây không phát không được rồi. Lúc này tự tính toán hẳn muốn đình chỉ, Vô gia nguyện ý sao? Hẳn, nguyện ý sao? Cân bằng tu cuồng quát trông được mặt quý liếc, ý bảo thừa dịp loạn ly khai, mặt quý ngăm hiểu. . .

Vô Phi Hồng nhìn thấy Tam đệ trở lại rồi, một khóa treo cao tâm rốt cục an định lại rồi, sự tình rốt cục xuất hiện chuyển cơ.

Vô bụi bay giết đỏ cả mắt rồi, 'Sắp xếp vân Miên Chương', 'Đại Liệt Sơn Quyền', kiêm 'Phiêu Miểu tùy ảnh bước', ở đây bên trên đã nhìn không tới vô bụi bay thân ảnh, chỉ có một mảnh dài hẹp Thanh Vân trại tánh mạng, tại phát ra một tiếng rên rỉ chỉ về sau, mất đi trên thế gian. . .

"Bụi bay, giết Thanh Vân trại cân bằng tu. . ." Bạch theo hàm không có quên tình cảnh hiện tại, lửa giận trong lòng rốt cục có người có thể thay mình ra, đối với trong đám người hạc giữa bầy gà vô bụi bay là lớn.

Vô bụi bay nghe được bạch theo hàm nhắc nhở, Phiêu Miểu thân ảnh dừng lại, ngừng đầu hướng cân bằng tu phương hướng nhìn lại, vốn là tràn ngập quanh thân sát khí lập tức sền sệt tựa hồ muốn nhỏ đến. . .

Cân bằng tu quát to một tiếng "Không tốt." Cuồng quát triển khai thân pháp bắt đầu dốc sức liều mạng chạy thực mạng, thế nhưng mà vô bụi bay hội đáp ứng không? Chê cười, một cái Vô Tông, còn muốn chạy trốn thoát Vô Vương truy tung ấy ư, mấy hơi thở, vô bụi bay tự ngăn tại cân bằng tu bỏ chạy trên đường, trường kiếm trực chỉ, ý nghĩa không cần nói cũng biết.

"Dám động Vô gia người, ngươi là tự tìm đường chết!" Vô bụi bay quanh thân tràn ngập sát khí, như là một thanh sắc bén bảo kiếm hung hăng đâm về đối diện hai người, một cỗ cuồng phong theo bốn phía nổi lên, một cỗ dày đặc mùi máu tươi truyền vào mỗi người trong mũi.

"Ngươi là Vô gia người nào? Chúng ta cùng Vô gia ân oán cùng ngươi có quan hệ gì?" Đối mặt như vậy tình cảnh, cân bằng tu còn vọng tưởng vì chính mình kiếm được một tia cơ hội sống còn.

Kỳ thật cân bằng tu cũng đủ bi thức, trước khi mấy lần đến Vô gia thu Huyền Thạch thời điểm, Vũ Thiên Kiệt Bản lấy dần xếp ỏn thỏa thái độ, cân nhắc đến Vô gia sơ ở đây, không nên nhiều gây thù hằn, ước thúc vô bụi bay không được hành động theo cảm tình; hơn nữa trước một lần sự tình, nói cách khác, từ đầu tới đuôi, vô bụi bay sẽ không có lộ diện, thắng cho tới hôm nay.

"Ta là Vô gia người nào? Chê cười, vừa rồi cùng ngươi đối chiến chính là ta đại ca, nhớ kỹ, ngươi là chết ở vô - phi - bụi dưới thân kiếm!" Hiển nhiên là không có kiên nhẫn rồi, vô bụi bay không có nhiều nói cái gì, tự huy chương lao đến.

Như một tiếng sấm sét giữa trời quang tại cân bằng tu cùng mặt quý trong đầu nổ vang, cái này, cái này, bất quá đã tới không kịp lại để cho hai người bọn họ hối hận, vô bụi bay Nguyên lực đã đem hai người lung bao ở trong đó rồi.

'Liều mạng' Vô Tông hậu kỳ chi cảnh cân bằng tu, tăng thêm mặt quý cùng vô bụi bay chiến làm một đoàn, mới mấy cái hiệp, cân bằng tu đã bị một chương đập qua một bên, từng ngum từng ngum phun máu tươi. Nhưng mà mặt quý lại không có chút nào lạc hạ phong bộ dạng, gió lạnh so trước kia càng hung hiểm hơn, nương tựa theo Quý Trảo cùng vô bụi bay 'Sắp xếp vân Miên Chương' đánh nhau kịch liệt tại một đoàn.

Vô bụi bay có chút nghi hoặc, rõ ràng có mấy quyền đã đánh vào mặt quý trên người, thế nhưng mà mặt quý lại như chưa tỉnh, hồi tưởng đánh vào mặt quý trên người cảm giác, vô bụi bay cảm giác hình như là đánh vào một khối cứng rắn bàn thạch, chẳng lẽ là Luyện Thể học sao? Đại lục tu hành Luyện Thể học giống như chỉ có tông phái trong liên minh số ít, chẳng lẽ lại là...

Võ bụi bay càng nghĩ càng kinh hãi, nếu quả thật đúng vậy như vậy lời nói, cái kia, sự tình đã có thể nguy cấp rồi, bất quá xem tình huống lại tựa hồ không tới tình trạng kia, bất kể thế nào giăng, trước đánh bại nói sau, chờ đến lúc đó chắc hẳn hết thảy đều sẽ được phơi bày a.

Niệm và cùng này, một tiếng thét dài, võ bụi bay toàn thân Nguyên lực đều bị điều động, Nguyên lực cương hoàn mỹ đem thân thể bao khóa ở trong đó, 'Sắp xếp vân Miên Chưởng' trong 'Xé trời sắp xếp vân' hạo hạo đăng đăng hóa thành một mảnh che lấp đem mặt quỷ bao ở trong đó, ngay sau đó cuồng nộ Nguyên lực như là phóng lên trời chìm đại bàng, phá vỡ tầng tầng mây mù, gạt ra Yên Lam, hóa thành một đạo cực đại chưởng ân hung hăng đánh về phía mặt quỷ. . .

Giấu ở áo đen bên trong mặt quỷ lúc này nhìn không ra chút nào biểu lộ biến hóa, đối mặt võ bụi bay toàn lực một chưởng, cân bằng tu trên mặt đất đã không có bất kỳ tâm tư phản kháng rồi. Thế nhưng mà mặt quỷ lúc này lại không chút hoang mang từ trong lòng tay lấy ra phù lục, màu đen phù lục, tay phải vung lên, phù lục liền biến thành dày đặc màu đen sương mù, càng thêm ly kỳ chính là, 'Xé trời sắp xếp vân' chưởng lực, tại chạm đến khói đen lúc rất nhanh bị ăn mòn rồi. . .

Thấy thế, võ bụi bay hướng lui về phía sau mấy bước, không dám đơn giản tới gần, coi chừng cảnh giác hai người hướng đi, đây rốt cuộc là như thế nào tồn tại? Có thể cho dù là như thế, chờ đợi khói đen tán đi, cân bằng tu cùng mặt quỷ song song biến mất tung tích, võ bụi bay vừa cẩn thận tìm mấy chỗ đều là không có kết quả mà chết, đành phải chiết thân mà phản. . .

Lọt vào trong tầm mắt toàn bộ Vũ gia trang cảnh hoang tàn khắp nơi, ngược lại trong vùng máu Vũ gia trang người còn đang không ngừng rên rỉ, có không ít người đã yên tĩnh rồi đi cái thế giới này. Võ bụi bay bắt đầu tự trách, vì cái gì không thể sớm một chút trở lại, như vậy, như vậy tự cũng không có vài ngày tình huống xuất hiện. . .

"Thanh Vân trại, ta và ngươi thế không lưỡng lập!" Võ bụi bay dưới đáy lòng kiên định quyết tâm, thế báo thù này.

Sở hữu có thể đứng lấy người đều bận rộn, võ biển lấy ra trong gia tộc sở hữu cần dùng đến đan dược, phù lục, cho bị thương Vũ gia trang người thì dùng cứu trợ. Trần Triệu Minh lúc này lại theo trên mặt đất nhặt lên một thanh trường kiếm, chậm rãi hướng phía nằm trên mặt đất Ngưu Ma Vương đi đến. . .

Tại Ngưu Ma Vương bên người đứng yên thật lâu, chỉ là nghe được Ngưu Ma Vương phát ra một tiếng cười to, rồi sau đó đã bị một kiếm chém hạ đầu sọ, tràng diện nhất thời càng thêm huyết tinh rồi. . .

Không có người nói chuyện, tựa hồ không nói gì thích hợp hơn lúc này hoàn cảnh, mọi người chỉ là bận rộn lui tới. Bạch theo hàm chỉ là thần sắc nhìn võ bụi bay liếc, rồi sau đó cùng với lục Tuyết Lan, Từ Minh mẫu thân cùng một chỗ cho bị thương mọi người phục dụng đan dược, đơn giản xử lý vết thương một chút. . .

Võ Hạo Nhiên bị võ Phi Hồng giờ lên trở lại, toàn bộ khuôn mặt giống như có lẽ đã biến hình rồi. Trong miệng thẳng liệt liệt: "Đau chết mất, tên khốn kia đến cùng ăn cái gì đó rồi, như thế nào biến mạnh như vậy?" Hắn đến bây giờ còn không tiếp thụ được thất bại sự thật.

"Biến thức, ngươi thế nào?" Võ bụi bay đi thẳng tới võ mặt biển trước, đưa cho bên trên một miếng mượt mà đan dược.

"Còn chưa chết, ngươi tên tiểu tử thôi, không thể sớm chút xuất hiện, như vậy, cũng không dùng đến ta cái thanh này lão già khom rồi." Võ biển ăn võ bụi bay đưa tới đan dược, giả bộ khiển trách, thờ dốc một hơi lại nói tiếp đi, "Ngươi cũng không cần đang lo lắng Từ Phong rồi, hắn hiện tại thế nhưng mà so ngươi năm đó muốn lợi hại khá hơn rồi. . ." Nói Đạo Từ phong thời điểm, võ biển, ánh mắt trước nay chưa có nhu hòa.

"Từ Phong? So với ta năm đó còn muốn lợi hại hơn, biến thức, ngươi đang nói đùa sao? Từ Phong không phải không có thể tu luyện sao?" Võ bụi bay nghe xong võ biển nói tới Từ Phong, lập tức truy vấn hắn lý khai đoạn thời gian này chuyện gì xảy ra, mà võ biển lại cố ý giả bộ như thần bí, chỉ là hàm hồ đem Từ Phong hòa độc đã không có, đã có thể tu luyện rồi.

Võ bụi bay chỉ có thể đem lo lắng ánh mắt chuyển hướng bạch theo hàm, thế nhưng mà bạch theo hàm hiện tại làm sao có thời giờ cùng võ bụi bay giảng những vật này, thẳng đến bận rộn một ngày, trăng sáng sao thưa thoi điểm, mới đem hết thấy sự tình bề bộn xong, mà võ bụi bay cứ như vậy dầy vò lấy chờ đến lúc này...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Luôn luôn trúc ảnh vân đầy đất

Lại là một cái tươi đẹp sáng sớm, dương dương quang xuyên thấu cửa sổ, nghiêng chiếu vào trước giường thời gian. Hâm Nhi cùng Tử Yên sớm đi vào Tử Phong trước cửa phòng, hai người cẩn thận từng li từng tí đánh mở cửa phòng, tham tiến vào nửa cái đầu, rất sợ ảnh hưởng đến Tử Phong nghỉ ngơi, bởi vì ngày hôm qua Vũ Thiên Kiệt nói qua, Tử Phong nguyên khí hao hết đã bị cản trở, cho nên không cho phép bất luận kẻ nào quấy rầy Tử Phong nghỉ ngơi, đương nhiên cái này bất luận kẻ nào bên trong bao không kể cả hai người bọn họ có thể cũng không rõ ràng rồi.

Đương hai cặp tú mục lướt qua môn lan lúc, vốn là dự liệu được tràng cảnh lại không có xuất hiện, chỉ thấy Tử Phong trên giường rồng tuếch, sớm không thấy bóng dáng, đây chính là đem hai cái tiêu gia hóa kinh trụ, có chút thất kinh, Tử Phong ca ca bị thương, hẳn như thế nào có thể khắp nơi chạy loạn đâu này? Vì vậy Tử Yên đi thông tri Vũ Thiên Kiệt, Hâm Nhi tắc khứ tìm Tử Phong. . .

Kỳ thật Tử Phong sáng sớm tự đã tỉnh, liền đi tới hậu viện, hẳn biết rõ thân thể của mình một giác chi sau chắc có lẽ không có vấn đề gì, nhưng khi hẳn cho rằng lúc không có chuyện gì làm, lại hết lần này tới lần khác xuất hiện vấn đề, tay phải kinh mạch ần ần truyền đến trường cảm nhận sâu sắc, tuy nhiên đã không có thương thế, bất quá cái loại cảm giác này lại để cho Tử Phong không thể không trầm tư, đến tột cùng địa phương nào xảy ra vấn đề, tiếng vọng khởi ngày hôm qua đánh nhau từng cái chi tiết, cuối cùng định dạng đến 'Cuồng phong quét lá rừng' một chiêu bên trên.

Nguyên khí bị áp chế tại mặc đao nhỏ hẹp trong không gian, cái này đối với nguyên khí khổng chế yêu cầu phi thường cao, mà Tử Phong bản thân đối với nguyên khí khổng chế cũng không phải rất chính xác, lúc ấy dưới tình huống là nương tựa theo cường đại Tinh Thần lực đến cảm giác nguyên khí chấn động, hướng chi 'Cuồng phong quét lá rừng' một chiêu này cũng là lần đầu tiên thi triển đi ra, nếu không là Tiểu Vô Ngân đã ở uẩn nhường chiêu thức, không cần quá nhiều chú ý, bằng không thì Tử Phong đoán chừng tự nguy hiểm. Giống như là một người chỉ biết là bế môn tạo xa, mà không đi chú ý ngoại giới động thái, cho đến cuối cùng độ sức thời khắc. . .

Rốt cuộc là cái gì cấp bậc công pháp, Tử Phong không khỏi cũng tại trong lòng phỏng đoán, 'Tàn đao ba thức' dĩ nhiên là có thể cùng 'Khoác trên vai Phong Thất Sát' chống lại đao pháp, hơn nữa hay vẫn là không trọn vẹn, chắc chắn sẽ không là đơn giản công pháp a. Kỳ thật Tử Phong từ đầu đến cuối đều không để ý đến 'Ba rít gào phá thương bí quyết' tồn tại, nếu như có một ngày hiểu rõ nó, tự cũng không như hôm nay như vậy, không giải quyết được gì rồi.

Làm rõ mạch suy nghĩ, biết rõ chính mình bạc nhược yếu kém chỗ, Tử Phong lập tức mặc đao, ý đồ chậm rãi đem nguyên khí áp chế ở trong đó, để không ngừng tu luyện, đền bù thiếu sót của mình, lại phát hiện bởi vì kinh mạch nguyên nhân, nguyên khí đứt quãng, không cách nào liên tục, chỉ phải thôi.

Thờ dài một hơi, Tử Phong bắt đầu chài vượt đoạn thời gian này mỗi một hồi đánh nhau trải qua, cùng Lý gia Lý Thiên, Lâm Huyền Khả, cho đến Tiểu Vô Ngân, tìm thiếu sót của mình cùng đối phương có thể tham khảo địa phương, cái này khép lại mục trầm tư, tự là thật lâu. . .

Đợi đến lúc Tử Phong mờ to mắt thời điểm, phát hiện Hâm Nhi, Tử Yên, Vũ Thiên Kiệt chờ một đám người đều cười tùm tùm nhìn mình, Tử Phong lập tức cảm thấy đầu đại, bề bộn đứng dậy, "Gia gia, các người làm sao tới? Ta hiện tại đã không có việc gì rồi, yên tâm đi."

"Chỉ là tới thăm người một chút thế nào, đợi tí nữa người Nhị thúc đi đón thu Võ gia đình viện, người muốn hay không đây?" Vũ Thiên Kiệt hôm nay tâm tình thần kỳ tốt, có lẽ là nhiều năm hi vọng rốt cục tại lúc này thực hiện nguyên nhân a.

Từ Phong nhìn xem Vũ Thiên Kiệt tặng vọt tâm tình, tuy nhiên trong đầu còn có thiết nhiều sự tình phải xử lý, nhưng không đành lòng phạt mọi người tình ý, nhẹ gật đầu, hãy theo mọi người xuất phát.

Trên đường đi Hâm Nhi cùng Từ Yên cao hứng bưng bưng bộ dạng, Từ Phong trong nội tâm cũng là nói không nên lời sung sướng. Viết Từ tựa hồ đơn giản lại để cho người không đành lòng đi hồi ức, một tháng này từng ly từng tỹ, hoảng giống như là mộng cảnh tồn tại, thế nhưng mà cái này mộng là như thế này chân thật, lại để cho Từ Phong thăm nghĩ cố gắng đi quý trọng hết thầy trước mắt.

Rất nhanh Võ gia một đoàn người tại võ phi minh dưới sự dẫn dắt đi tới ở vào trong trấn một chỗ đình viện, tại đây vốn là Tiểu gia tương ứng, bất quá Tiểu gia không thể không nói là trấn Thanh Vân kỳ dị gia tộc, tình nguyện cùng dã thú làm bạn, cũng không muốn lại an nhàn trong bị phai mờ cái kia phần dã họ, vì vậy bọn hắn tại trấn Thanh Vân đạt được đình viện, tựu thuê cho Thẩm gia cùng Trần gia, thuê kỳ là ba năm, hôm nay ba năm thời gian đã đến, vốn là trầm trước long lanh cho rằng có thể tiếp tục mua xuống dưới, ai ngờ bị Võ gia lực lượng mới xuất hiện, cái này tòa nhà bị sửa đây cung để dâng trưng, hết thầy cũng liền biến thành chảy nước, hơn nữa Võ gia cũng không phải là Tiểu gia, những năm này oán hận chất chứa cũng không phải là đám ba câu có thể quơ đùa cả năm.

"U, đây không phải võ Nhị gia ấy ư, Võ gia quả nhiên là anh hùng xuất hiện lớp lớp a, ra một thiên tài, tại năm nay sẵn bản trên đại hội đại phóng dị sắc, lại để cho người rất hâm mộ a." Trầm trước long lanh nghe được hạ nhân thông tri, nói Võ gia người đến, vội vàng nghênh đi ra, đây chính là không thể lãnh đạm.

"Thẩm gia chủ, ta tựu hãy bớt sàm ngôn đi, hôm nay ta đến mục đích người cũng tinh tường, về cái này tòa nhà vấn đề, chúng ta Võ gia nếu như muốn vào ở trấn Thanh Vân, đây là có lẽ lập tức thu hồi." Võ phi minh không muốn nói nói nhảm, từ giờ trở đi, cái này tòa đình viện tựu là Võ gia được rồi, lại để cho người chừng nào thì thu thập ly khai, tựu muốn lúc nào ly khai.

Trầm trước long lanh tuy nhiên đã sớm ngờ tới võ phi minh có thể như vậy giăng, bất quá võ phi minh như vậy gọn gàng dứt khoát, thậm chí liền môn đều chưa đi đến, coi như mặt của mọi người nói ra, quả thật làm cho người có chút khó có thể tiếp nhận, bất quá trầm trước long lanh một đời thương nhân, sự tình gì không có trải qua, huống chi như vậy khôn khéo người hội thật không ngờ đường lui sao?

Muốn trách thì trách trầm trước long lanh dưới chôn ác quả, Võ gia trước kia mỗi lần tại Thẩm gia hái hàng đã mua thời điểm, luôn muốn so với người khác nhiều phó một thành giá cả, hơn nữa không phó không được, bức này ác khí, võ phi minh đã sớm muốn phát tiết, huống chi trầm trước long lanh bức này lấy mạnh hiếp yếu gia hỏa, sau lưng không biết làm ra bao nhiêu chuyện xấu, hôm nay coi như là nhỏ nhỏ khiến trách a.

"Võ Nhị gia nói chuyện này, cái này tòa nhà sớm tựu chuẩn bị xong, sẽ chờ người tới tiếp thu rồi, người đến bên trong xem, thứ đồ vật ta đều thu thập xong, chỉ cần võ Nhị gia ra lệnh một tiếng, ta lập tức sẽ đi, sẽ không chậm trễ Nhị gia người." Trầm trước long lanh tiến lên một bước lùi kéo võ phi minh tay muốn đi vào bên trong, cái kia thái độ nói nhiều nhiệt tình thì có nhiều nhiệt tình.

Võ phi minh tựa hồ rất được dùng giống như, bất quá hay vẫn là khoát tay chặn lại, "Đã Thẩm gia chủ vội vàng thu dọn đồ đạc, cái kia Vũ mỗ sẽ không quấy rầy rồi, hi vọng ngày mai chúng ta lại đến thời điểm, đã có thể vào ở rồi." Nói xong cũng không để ý đến trầm trước long lanh cái gì biểu lộ, quay người tựu hướng cách đó không xa một chỗ khác đình viện đi đến.

Từ Phong từ đầu tới đuôi vẫn nhìn, khi thấy trầm trước long lanh làm ra vẻ biểu lộ lúc nội tâm, nói không nên lời chán ghét, có lẽ cái này là sinh hoạt một bộ phận, cho người không thể không đi trái lương tâm đối mặt một ít người, một việc, dù là trong lòng là cỡ nào không muốn, cũng trốn không thoát, có lẽ chính mình có lẽ truy cầu một loại khác sinh hoạt a.

Một chỗ khác đình viện là bị Trần gia thu mua, Trần gia vẫn là trấn Thanh Vân số một số hai thế lực tồn tại, đương nhiên những năm này cũng một mực áp chế Võ gia phát triển, ngày nay hết thầy theo Từ Phong xuất hiện mà thay đổi.

Võ gia đi vào thời điểm, đình viện đã không có một bóng người, chắc là Trần Nguyên Bách biết rõ trận đấu kết quả về sau, làm ra phản ứng a. Hiển nhiên là biết không bắt lộn cái gì hi vọng rồi, chẳng, thống thống khoái khoái ly khai muốn tốt hơn nhiều, miễn cho đến lúc đó tương kiến, tự rước lấy nhục. Bất quá cái này có thể vui cười hư mất cùng đi các thiếu niên, chạy vội vọt lên đi vào. . . Đây chính là bọn hán chỗ ở sau này.

Mà võ phi minh còn ở phía xa, cái kia một cái Thiết Vân gỗ sam chế tạo mà thành thâm thúy cửa chính đã lại để cho hán khó có thể cất bước, tình cảnh này nhiều như lúc trước vẫn còn Võ gia tình cảnh, người khác chỉ dùng để nhìn lên thái độ nhìn mình... Không đề cập tới cũng thế.

Bước qua cánh cửa, cuối mùa thu mùa, nhưng trong đình viện tốt mộc phồn âm, nhánh cỏ sum sê, vùng Thanh Lưu, chậm rãi chảy xuôi. Theo hoa và cây cảnh ở chỗ sâu trong, tiết tại khe đá tằm đỏ, dưới ánh mắt triệt, trong khe nước, cá bơi tương vui cười, chợt người rời xa dương thế, vắng lại hấp chợt. Suối bên trên có kiều, cửu khúc Không Minh, vắt ngang trước sau.

Xuôi theo không kiều trăm hai mươi bước, có một ba tầng kiến trúc, điều doanh tú hạm, rộng lớn tinh xảo, tên viết Lâm Nguyệt Lâu. Phục đi trăm mét, phòng ốc nhiều vô số, năm bước lầu một, mười bước một các, ẩn vào cỏ cây tằm đỏ, hòn non bộ mọc lên san sát như rừng, răng nanh chênh lệch lẫn nhau, tôn nhau lên thành thú. Mà Võ gia các thiếu niên đã vội vàng tại những trong phòng này tìm chính mình ưa thích chỗ ở, Từ Yên cùng Hâm Nhi rất nhanh tìm đến một chỗ ở vào mặt phía nam một chỗ tiểu lầu các, bởi vì, lúc này hoa và cây cảnh tươi tốt, hương thơm mê người, đánh giá là nữ hài tử chỗ ở. . .

Từ Phong nói không có hào hứng là không thể nào, nhưng là họ cách thiên thật yên tĩnh hẳn, tại đình viện Đông Nam giác tìm được một chỗ, thật sự là luôn luôn trúc ảnh vân đầy đất, nửa cuốn hoa ảnh nguyệt lung cát. Yên tĩnh, là tại đây lớn nhất đặc điểm, phòng không là rất lớn, bên ngoài xem, cùng chung quanh so sánh với còn có chút keo kiệt, bất quá Từ Phong ưa thích, tại phòng phía sau cửa còn có một chỗ đất trống, có thể tại nhàn hạ thời điểm dùng để tu luyện. . .

Lúc chiều Vũ Thiên Kiệt một đoàn người tựu đều đã tới, cũng đã mang đến Vũ gia trang tin tức, mọi người nghe xong, như là mùa đông mùa, bị một chậu nước lạnh thẳng dội thấu đáy lòng, vốn là tăng vọt cảm xúc không còn sót lại chút gì, mấy cái nữ hài đã nhịn không được khóc ra thành tiếng, Từ Phong tâm tư cũng trở về đến Vũ gia trang đi, dù sao nơi đó là bọn hán lớn lên địa phương.

Bất quá cũng may cuối cùng trước mắt, võ bụi bay xuất hiện, mới khiến cho bị kịch có thể tránh cho, vào lúc ban đêm Vũ Thiên Kiệt tựu an bài võ phi minh chạy về Vũ gia trang, đem Vũ gia trang mọi người mau chóng nhận lấy, Từ Phong yêu cầu trở về lại bị Vũ Thiên Kiệt bác bỏ, lý do là ngày mai muốn tới trấn chủ phủ ra tiếp nhận sẵn sẵn thi đấu chiến lợi phẩm, vì vậy một đêm không nói chuyện...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Hạo Nhiên Học Viện

Cái này nhất viết buổi trưa, Lâm Hùng tỉnh cùng thường ngày đồng dạng, tại trong đại điện xử lý tông phái công việc, chợt nghe một hồi thanh thúy tiếng chim hót, cũng có chứa mãnh liệt nguyên khí chấn động. Đi ra đại điện, chỉ thấy một đám quần áo chỉnh tề người, đứng tại một chỉ nhan sắc tươi đẹp cảm điều bên trên, chậm rãi từ phía trên bên trên rơi xuống.

Lâm Hùng tỉnh, cẩn thận đánh giá thoáng một phát trước mắt Linh thú, hán giống nhau gà, mình thanh như Phượng, trong đôi mắt có tất cả hai cái con người, không phải trọng mình điều lại là vật gì? Bất quá cái này không phải người bình thường có thể khống chế, thành thực trọng mình điều thế nhưng mà Lục cấp Linh thú.

Đứng tại phía trước nhất chính là một vị tóc hoa râm lão giả, hai mắt nhắm lại, như một đoạn không ngờ gỗ mục, nhưng là hai mắt mở ra nháy mắt, một

đạo tình quang theo trong mắt thoáng hiện. Tại lão giả bên cạnh còn có một dung mạo đoan trang tú lệ trung niên nữ tử. Phía sau hai người, thì là một chuyển quần áo sạch sẽ người thanh niên, mỗi cái oai hùng anh phát, hấn bề ngoài bất phàm.

Không đợi trọng mình điều roi xuống, lão giả tự mở miệng trước: "Lâm tông chủ gần đây vừa vận rất tốt à? Lão phu Hạo Nhiên Học Viện trưởng lão, tạ Vũ, mạo muội tới chơi, mong rằng lâm tông chủ không nên trách tội."

Lâm Hùng tỉnh nghe xong ở đâu còn có tâm tư trách tội, cao hứng còn không kịp đây này. Hạo Nhiên Học Viện, cũng không phải là một cái bình thường học viện, là cả Huyền Thiên đại lục lớn nhất học viện, độc lực tại tông phái thống trị ở dưới tồn tại, thụ sở hữu tông phái cung cấp, hàng năm vì tất cả Đại tông phái chuyển vận đại lượng Võ Giả. Bình viết ở bên trong như thế nào sẽ tới Thanh Vân Tông bức này chỗ thật xa đến, hôm nay cũng không biết là nguyên nhân gì.

"Tạ trưởng lão nói là chuyện này, đây là ta Thanh Vân Tông vinh hạnh, mau mời tiến, mời đến." Lâm Hùng tỉnh cũng không dám lãnh đạm, Hạo Nhiên Học Viện lão sư đều là võ Vương cấp đỉnh, có rất ít Võ Tông phía dưới, càng đừng đề cập trưởng lão chức rồi, như vậy tồn tại ít nhất hiện tại chỉ có thể lại để cho Lâm Hùng tỉnh nhìn lên.

Lâm Hùng tỉnh phát tay đưa tới Thanh Vân Tông các trưởng lão khác, cùng nhau cùng gặp Hạo Nhiên Học Viện người đến, tuy nhiên còn không rõ ràng lắm Thanh Vân Tông cái gì hấp dẫn Hạo Nhiên Học Viện, bất quá Lâm Hùng tỉnh có một loại dự cảm bất tường, chắc hẳn cũng sẽ không là cái gì chuyện tốt.

Một đoàn người vào đại điện, Lâm Hùng tỉnh tự nhiên mà vậy ngồi ở vị trí đầu não, Tạ trưởng lão, cùng bên người trung niên nữ tử ngồi phía bên trái, đối diện là Thanh Vân Tông ba vị trưởng lão, Dương Mộng Vân, Mạc Không, trương thể thiên.

"Nghe qua Hạo Nhiên học viện đại danh, hôm nay được này vừa thấy, quả thật là danh bất hư truyền." Dương Mộng Vân trưởng lão, ánh mắt xẹt qua đứng tại trung niên nữ tử sau lưng thiếu nam thiếu nữ, có chút ít cảm khái nói.

"Đâu có đâu có, Đại trưởng lão khen trật rồi, vừa rồi lão hủ nhìn một chút quý tông đệ tử, cũng là thoải mái vô cùng a. Cho lão hủ giới thiệu thoáng một phát, vị này chính là ta Hạo Nhiên học viện lão sư, Vân Lam." Tạ Vũ cũng không có quá khiêm tốn, đối với Hạo Nhiên Học Viện đi ra đệ tử, cái loại này tuyệt vời tự hào là không thể nói nói, đương nhiên điều kiện tiên quyết cũng không thể chậm trễ đối phương.

"Vân Lam lúc này bái kiến lâm tông chủ, còn có các vị trưởng lão." Trung niên nữ tử đứng dậy, rất là khách khí hướng trên trận các vị ân cần thăm hỏi.

Nói nhảm giăng nhiều như vậy, cũng nên trở lại chuyện chính rồi, Dương Mộng Vân trưởng lão vuốt thoáng một phát hoa râu chòm râu, hướng tạ Vũ hỏi: "Xin hỏi Tạ trưởng lão, không xa vạn dặm, đến quý tông có chuyện gì quan trọng? Thanh Vân Tông tuy nói không phải cái gì đại tông phái, nhưng là ở chỗ này coi như là một phương thế lực, có thể cung cấp không ít tiện lợi."

"Dương trưởng lão người sáng khoái nói chuyện sáng khoái, lão phu chỗ này xác thực có yêu cầu quá đáng, kính xin lâm tông chủ đáp ứng." Tạ Vũ lúc này đứng dậy, hướng Lâm Hùng tỉnh chấp tay nói.

"Cứ nói đừng ngại." Lâm Hùng tỉnh thấy thế, lúc này cũng ngồi nghiêm chỉnh, một bộ nghiêm cẩn bộ dạng.

"Hạo Nhiên Học Viện ý định tại quý Tông Chu vây địa phương tuyển nhận đệ tử, hi vọng lâm tông chủ có thể đáp ứng, đương nhiên Thanh Vân Tông cũng không cần phải lo lắng về sau tông đồ tuyển nhận, Hạo Nhiên Học Viện cũng không hạn chế học viên đi về phía." Nói ra nơi này, tạ Vũ lần nữa hướng Lâm Hùng tỉnh chấp tay, bên cạnh Vân Lam cũng đứng dậy.

Lâm Hùng tỉnh nghe xong, lòng mảy chưa phát giác ra nhấn , tuyển nhận đệ tử? Hạo Nhiên Học Viện với tư cách Huyền Thiên đại lục đỉnh cấp tồn tại, lúc nào đề ý khởi xa xôi địa phương đến rồi? Cho tới nay Hạo Nhiên Học Viện chỉ ở các đại gia tộc cùng Trung Châu phần hoa địa phương tuyển nhận, cái này, lại từ đâu nói đến.

Lâm Hùng tỉnh cũng đi qua Trung Châu, biết rõ chỗ đó phồn hoa cùng cạnh tranh kịch liệt, thượng võ làn gió cũng muốn so với nơi này cường hơn trăm lần, chỉ là...

Thanh Vân Tông dừng chân căn bản chính là phải có liên tục không ngừng thành phần chính (máu mới) chuyển vận tiến đến, nếu là đều bị Hạo Nhiên Học Viện chiêu đi, đây không phải đã đoạn Thanh Vân Tông sinh lộ ấy ư, cũng khó trách tạ Vũ một bộ dáng vẻ cung kính. Tuy nhiên luôn miệng nói không hạn chế học viên đi về phía, thế nhưng mà đến lúc đó kiến thức ngoại giới khó phân, lại sẽ có mấy người nguyện ý trở lại đây này.

Lâm Hùng tỉnh trong lúc nhất thời lâm vào trầm tư, đối với Hạo Nhiên Học Viện, hắn hay vẫn là không dám đắc tội, hắn cũng biết, dựa vào tông phái liên minh bối cảnh, có thể tùy ý tại bất kỳ địa phương nào tuyển nhận đệ tử. Hôm nay đối phương chủ động trước đến thuyết minh tình huống, đã là cho Thanh Vân Tông mặt rồi.

Dương Mộng Vân trưởng lão cũng là vẻ mặt vẻ mặt ngưng trọng, chuyện này cũng không thể tựa như vậy mà đơn giản đáp ứng, "Tạ trưởng lão, chắc hẳn cũng biết làm như vậy đối với ta Thanh Vân Tông là ảnh hưởng gì a, xin hỏi Tạ trưởng lão Huyền Thiên đại lục đến tột cùng chuyện gì xảy ra?"

"Dương trưởng lão đa tường rồi, đại lục yên tĩnh vô cùng, ngược lại là ta Hạo Nhiên Học Viện muốn vì Huyền Thiên đại lục góp một viên gạch mà thôi." Tạ Vũ cười giải thích nói, thần thái tự nhiên, bất quá là hay không nếu như theo như lời, sẽ rất khó nói.

"Cái kia Tạ trưởng lão có gì thượng sách? Có thể trợ giúp Thanh Vân Tông giải quyết khốn cảnh đâu này?" Tuy nhiên tạ Vũ biểu hiện ra một bộ phong nhẹ Vân Đạm bộ dạng, bất quá Dương Mộng Vân hay vẫn là phát giác được, sự tình ra khác thường tất có yêu, cùng hắn ở chỗ này càng không ngừng thăm dò, chẳng làm rõ rồi, song phương đem cuối cùng điểm mấu chốt làm rõ nói.

"Đã như vậy, lão phu cũng tựa nói rõ rồi, đối với Thanh Vân Tông sự tình, Hạo Nhiên Học Viện đương nhiên cũng sẽ không bỏ mặc, chúng ta ý định lại để cho Thanh Vân Tông tiếp đãi hàng năm tiến về trước khôn cùng rừng rậm lịch lãm rèn luyện đệ tử, như thế nào?" Cho dù là nói rõ, tạ Vũ hay vẫn là che lại vừa rồi chủ đề, chỉ nói ra đối với Thanh Vân Tông có lợi sự tình.

Lâm Hùng tỉnh nghe xong, trong đầu lập tức một mảnh Thanh Minh, cái này, cái này, thế nhưng mà thiên đại chuyện tốt, có thể tiếp đãi Hạo Nhiên Học Viện đệ tử, cũng tựa ý nghĩa cùng với các đại gia tộc đệ tử kết giao, cái này đối với dưới mắt Thanh Vân Tông xác thực rất có sức hấp dẫn, tạ Vũ hiển nhiên xem thấu Thanh Vân Tông chỗ xa xôi gông cùm xiềng xích.

Như thế còn có cái gì muốn giảng, Lâm Hùng tỉnh ngay sau đó tựa một ngụm đáp ứng, phía sau tạ Vũ lưu lại Vân Lam cùng chúng người trẻ tuổi, cũng thỉnh Thanh Vân Tông trợ giúp Vân Lam an bài thoát khỏi một phát tương lai một tháng chiêu sinh công việc chi về sau, tựa thừa lúc trọng mình điều tại một tiếng to rõ tiếng kêu to trong rồi đi.

"Người thầy thế nào?" Tại lại để cho Mạc Không Nhị trưởng lão mang Vân Lam một đám đến đằng sau nghỉ ngơi chi về sau, Lâm Hùng tỉnh hướng Dương Mộng Vân hỏi.

"Huyền Thiên đại lục muốn thời tiết thay đổi." Một tiếng rất nhỏ đây này lâm bẩm, theo Dương Mộng Vân trong miệng thở dài mà ra.

"Có thể hay không cái kia vạn năm đồn đãi nếu ứng nghiệm nghiệm?" Với tư cách nhất tông chi chủ Lâm Hùng tỉnh đang nói ra những lời này thời điểm, vậy mà ngữ khí cũng bắt đầu có chút rung động run...

Chương 60: Cường ép đột phá

Trần Thanh Vân, ánh nắng tươi sáng có chút trắng bệch, ngày hôm nay, sở hữu Vũ gia trang người đều đem đến trần Thanh Vân, theo Trần gia nhận lấy trong đình viện. Vốn là cười vui thời khắc, lại bởi vì hôm trước sự tình lại để cho mọi người tâm tình ngã vào thung lũng, đều là một bộ phận đáng bị thương, vô tình, toàn bộ buổi sáng đều về mặt cầu xin.

Vũ Thiên Kiệt nhìn thấy, không khỏi giận tím mặt: "Làm sao vậy, các ngươi cả đám đều so với ta sớm tiến quan tài sao? Võ gia chính là như vậy từng bước một đi tới hay sao? Chê cười, thiên đại chê cười! Võ gia trước khi gặp được sự tình còn thiếu, những năm này, là như thế nào tới, các ngươi còn không rõ ràng lắm? Chết đi Võ gia người hi vọng các ngươi một mực như vậy, nói cho các ngươi, về sau như vậy Viết Từ khá nhiều loại, chẳng lẽ cái gì đều không làm, cả ngày phung phí nghiêm mật à. Cùng hấn ở bên cạnh sàu nào, không bằng cầm lấy vũ khí trong tay, đem địch nhân đầu cắt đứt xuống đến, đem Thanh Vân trại nhổ tận gốc, dùng cân bằng tu đầu cho Võ gia người bên trên té! Không muốn ở cút ra ngoài, không để cho ta trông thấy..." Nói xong, Vũ Thiên Kiệt phẩy tay áo một cái, quay người đã đi ra.

Mà một đoạn này lời nói, lại làm cho cả Võ gia đảo mắt toả sáng sinh ra khí, trước khi ử oải không phản chấn lập tức tan thành mây khói. Đoạn văn này cũng một mực tồn tại Từ Phong trong đầu: Cùng hấn ở bên cạnh thương tâm, không bằng cầm lấy vũ khí trong tay, đem địch nhân đầu cắt đứt xuống đến, thành Từ Phong về sau tại bên ngoài lịch lãm rèn luyện chân thật khác hoạ.

Lúc ăn cơm tối, Vũ gia trang toàn thể tại Lâm Nguyệt Lâu trong đại sảnh, tụ tập dưới một mái nhà, ăn lấy thơm ngào ngạt cơm tối, Vũ Thiên Kiệt chứng kiến mọi người như thế, tâm tình cũng là cực kỳ khoan khoái dễ chịu, vừa nghe nói Vũ gia trang gặp thời điểm trong nội tâm 'Lộp bộp' thoáng một phát, cho rằng Võ gia đã xong, chỉ còn lại có người già yếu rồi.

Ai ngờ vừa thấy, mới biết được sự tình cũng không có nghiêm trọng như vậy, Vũ gia trang thậm chí có thể nói đánh ra uy phong, Thanh Vân trại đến đây gần 200 người, chạy đi chưa đủ 100, mà Võ gia từ đầu đến cuối chỉ là chết ba mươi mấy người, điều này không khỏi làm cho Vũ Thiên Kiệt thương tâm ở bên trong, lại có chứa một ít vui mừng, những năm này tâm huyết đến cùng không có uổng phí.

Cơm tối sau khi kết thúc, Vũ Thiên Kiệt lưu lại võ Phi Hồng, phi minh, bụi bay, võ Hạo Nhiên, võ biến, còn có Từ Phong, Từ Minh, từ mực, ý định triệu mở một lần hội nghị, đây cũng là từ nhỏ đến lớn lần thứ nhất tham gia gia tộc hội nghị, Từ Phong bị Vũ Thiên Kiệt gọi vào bên cạnh vị trí tọa hạ, cái này một cách làm không hề nghi ngờ biểu lộ từ hiện tại địa vị.

"Các ngươi nói chuyện sau này tại trần Thanh Vân, chúng ta Võ gia nên đi nơi nào a." Vũ Thiên Kiệt nhấp một miếng trà, hướng về mọi người không nhanh không chậm mà hỏi.

Gặp không có người trả lời, võ Phi Hồng mở miệng đáp: "Võ gia đem đến trần Thanh Vân về sau, như vậy vốn là lên núi kiếm ăn cách làm nên cái biến, có thể làm chúng ta Võ gia một mực an hưởng bình khí, đồng thời, một tòa khác đình viện cũng có thể cho thuê đi ra ngoài, đây cũng là một số xa xỉ thu nhập."

"Tùy tiện các ngươi làm như thế nào, nhưng là Võ gia tu luyện không thể hoang phế xuống dưới, cái này là giáo huấn, chúng ta Võ gia trước kia là bởi vì muốn dừng chân, vì sinh tồn mới như vậy, nhưng bây giờ có thể toàn lực cường tráng đại lực lượng của gia tộc, về phần mặt khác, có thể chậm dần." Võ phi minh hiển nhiên cùng võ Phi Hồng không phải một cái ý nghĩ, đối với hấn mà nói, cái gì đều so ra kém lực lượng của gia tộc.

Võ Hạo Nhiên cùng võ phi minh một cái ý nghĩ, Từ Phong phụ thân, võ bụi bay ngược lại là không sao cả, Vũ Thiên Kiệt nhìn mọi người liếc, nhìn về phía Từ Phong: "Từ Phong, ngươi có ý kiến gì không sao?"

Từ Phong không có ngăn cản, đối với Võ gia, hấn cũng có chính mình một ít suy nghĩ: "Võ gia muốn dừng chân, đầu tiên lực lượng của gia tộc cường đại hơn, không có tài lực là giả thoát. Ta cảm thấy được, đại bá vừa rồi nói rất đúng, đem một tòa khác đình viện bàn đi ra ngoài, nhưng là ta không đồng

ý Võ gia phát triển tiệm sát, nếu như là vì chính mình chế tạo binh khí khá tốt, chúng ta có lẽ đem càng nhiều nữa tinh lực dùng trên việc tu luyện. Không biết, gia gia đi ngược chiều 'Phù điểm' như thế nào đây?"

'Phù điểm' hai chữ vừa ra, ở đây tất cả mọi người con mắt sáng ngời, võ phi minh vỗ đùi, kích động có chút nói năng lộn xộn: "Đúng vậy, ta như thế nào đem cái này mảnh vụn đã quên, đây chính là liên tục không ngừng Huyền Thạch a, cái này, cái này, nhiều bớt việc a, Tử Phong thế nhưng mà Cây rụng tiền a."

Chúng kiến võ phi minh cái này biểu lộ, mọi người đều nhìn không được cười ra tiếng, Vũ Thiên Kiệt kỳ thật cũng đang có ý này, kế tiếp tự là đơn giản thương thảo thoả một phát chi tiết vấn đề. Tử mực không thể không nói, xác thực có quản lý thiên phú, các mặt chi tiết, đều số đều cân nhắc đã đến... Làm cho ở đây ngoại trừ võ phi minh, đều lấp bắp kinh hãi.

Trắng sáng sao thưa thời điểm, Tử Phong một nhà bốn khẩu, rốt cục tụ ngồi ở một đoàn, chậm chạp, giảng thuật những Viết Tử này ở bên trong phát sinh hết thấy.

Đêm nay Tử Phong ngủ được đặc biệt hương vị ngọt ngào, tuy nhiên ngủ được so sánh trẻ, bất quá Tử Phong hay vẫn là sáng sớm tự tỉnh lại, bởi vì Phù lão từng từng nói qua, mỗi ngày sáng sớm là nguyên khí hỗn loạn nhất, nhưng cũng là nhất sung túc thời điểm, là một ngày tu luyện tuyệt hảo thời gian.

Tử Phong ngồi ở nóc nhà, quay mắt về phía phương đông dần dần trắng bạch bầu trời, vận chuyển 'Ba rít gào phá thương bí quyết' tâm pháp, chung quanh lỏng lẻo thiên địa linh khí lập tức bị Tử Phong hút vào trong cơ thể, mấy cái Chu Thiên chỉ về sau, rất nhỏ một bộ phận thiên địa linh khí tự bị hấp thu, hóa cho mình dùng.

Cẩn thận cảm thụ thoả một phát, Võ Sư hậu kỳ cảnh giới tựa hồ có chút buông lỏng, Tử Phong thử nhanh hơn vận chuyển tâm pháp, rất nhanh, phương viên mấy chục thước ở trong nguyên khí, chen chúc tới, không ngừng dẫm mạnh vào Tử Phong trong cơ thể, hội tụ lấy, điều động lấy, hướng phía đan điền vị trí, vọt tới, một lớp hơn một lớp. . .

Nhưng mà vùng đan điền, giống như có một đạo không cách nào vượt qua rãnh trời, mặc cho nguyên khí như thế nào xông tới, không có chút nào buông lỏng dấu hiệu. Ngược lại là Tử Phong bởi vì trong khoảng thời gian ngắn nguyên khí hút vào quá nhiều, toàn thân huyết khí bốc lên, nổi gân xanh, tình huống càng ngày càng không ổn định, lập tức muốn tới bờ biên giới chuẩn bị sụp đổ...

Võ bụi bay lúc này ngay tại cách đó không xa đứng đấy, động tĩnh lớn như vậy, không bị bình tĩnh mới là lạ, nhưng khi hắn chứng kiến Tử Phong tình huống lúc, cũng là thúc thủ vô sách, nếu như tiến lên mạo muội đánh gãy, sẽ chỉ làm Tử Phong tình huống hiện tại càng thêm nguy hiểm, hiện tại nguyên khí đã đủ pha tạp, nếu như tại tăng thêm một loại, có thể trung hoà khá tốt, nếu như là lửa cháy đổ thêm dầu, Tử Phong lập tức sẽ bạo thể mà vong.

Người nói hắn thời gian gì lựa chọn đột phá không tốt, hết lần này tới lần khác là sáng sớm, nguyên khí hỗn loạn nhất thời điểm, đây chính là tu luyện một cái tối kỵ, sáng sớm tuy nhiên nguyên khí phong phú, nhưng chỉ là hạn chế tại tu luyện, tích lũy nguyên khí, hoàng hôn thời điểm thiên địa linh khí mới được là nhất ôn hòa, thích hợp đột phá bản thân công cùm xiềng xích, đạt tới một cái cảnh giới mới.

Bên này động tĩnh càng lúc càng lớn, võ phi minh một đám cũng chạy tới, đánh giá tình huống, cũng là một hồi lo lắng.

"Chặt đứt hẳn nguyên khí, ngăn cản Tử Phong cùng thiên địa linh khí tiếp xúc, nhanh!" Vũ Thiên Kiệt nhìn thấy, hét lớn một tiếng.

Mọi người nghe vậy, hoàn toàn tỉnh ngộ, cuồng quát đem nguyên khí phóng ra ngoài, hướng về cách đó không xa Tử Phong tráo tới, ý đồ ngăn cách ở giữa liên hệ, thế nhưng mà không nghĩ tới sự tình đã xảy ra, mọi người nguyên khí vừa mới tiếp xúc Tử Phong chung quanh, tự đã mất đi không chế, thời gian một cái nháy mắt, tự sáp nhập vào bàng bạc thiên địa linh khí ở bên trong, cũng cấp tốc hướng phía Tử Phong trong thân thể quán chú, cái này nhưng làm mọi người kinh trụ.

Mất thấy tình huống xem cũng càng ngày càng nguy hiểm, Tử Phong toàn thân đỏ bừng, quần áo không gió tự lên, quanh mình thiên địa linh khí sôi trào

giống như mảnh liệt, muốn xuất hiện bị kịch thời điểm, Từ Phong lần da đột nhiên phát ra Từ Kim sáng bóng, rồi sau đó, vừa mới còn tiếng động lớn náo thiên địa linh khí, lập tức quy về yên lặng, bốn phía nhất thời yên tĩnh trở lại.

Cùng lúc đó, Từ Phong cũng mở hai mắt ra, có chút tức giận tựa như lác lác cánh tay: "Làm sao lại đột phá không được đâu rồi, chậm như vậy."

Mọi người đều là một hồi im lặng, chậm như vậy? Tu luyện mới hai tháng, nhưng lại không có trải qua Khai Quang, tựa một đường theo linh lên tới Vô Sur hậu kỳ, bây giờ đang ở trấn Thanh Vân cùng thể hệ ở bên trong đã không người có thể địch, còn ngại tăng lên chậm, cái này còn để cho hay không người khác sống rồi.

Từ Phong theo nóc phòng nhảy xuống, phát hiện mọi người đều tại trước mắt, không khỏi nghi hoặc, Vũ Thiên Kiệt tiến lên cười đối với Từ Phong diễn giải: "Đội tí nữa không nên quên đi trấn chủ phủ, lấy phần thưởng của người phạm đi." Nói xong cũng một đường lác đầu đã đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 61: Các người sẽ không trách ta đi

Người đến người đi trên đường cái, Từ Phong một mình một người hướng trấn chủ phủ đi đến, sau lưng mặc đao, thành Từ Phong thân phận biểu tượng. Vì vậy trên đường đi, sở hữu ánh mắt của người đi đường đều tập trung tại Từ Phong trên người, hâm mộ, khâm phục, truy sùng... Người biết chứng kiến như vậy một cái kỳ quái tình cảnh, sở hữu người phía trước, đều tự động tránh ra con đường, trong lúc nhất thời, vốn là chen chúc đám biển người như thủy triều, giống như là Dương Xuân Bạch Tuyết, tiêu tán rồi, toàn bộ giữa ngã tư đường ương trống rỗng, chỉ có một người tiếng bước chân, tại phiến đá bên trên bước ra 'Đát đát' tiếng vang...

Một đoạn đường này không phải rất dài, lại làm cho Từ Phong đi mồ hôi đầm đìa, có lẽ người ở bên ngoài xem ra, Từ Phong rất là uy phong, thế nhưng mà Từ Phong trong lòng mình tinh tường, hẳn họ cách nhất định không thích bị người chú ý, như vậy sẽ để cho hắn cảm thấy rất không được tự nhiên, giống như là đối mặt Lâm Huyền Khả, nếu như đối một người, đối phương khẳng định cho rằng sẽ là một kiện thường tâm vui mừng mục đích sự tình, chỉ là đã đến Từ Phong trên người, hết thấy tựa hồ cũng là lạ, lại để cho Từ Phong không biết làm sao.

Hơi giữa đầu, lộ đã đến cuối cùng, một tòa to lớn phủ đệ xuất hiện ở tầm mắt, mặc dù đối với chính mình sắp sửa thu hoạch đồ vật rất cảm thấy hứng thú, bất quá vừa nghĩ tới Lâm Huyền Khả, Từ Phong lại lâm vào trước khi quần cảnh ở bên trong, nắm tay phải đại lực nện cho thoáng một phát lồng ngực, tự nói với mình: Không có gì hay sợ, nàng không có gì đáng sợ, chỉ là càn quấy, chỉ cần không để ý tới nàng, nhớ kỹ chỉ cần không để ý tới nàng, tựa không có chuyện gì rồi.

Sâu hít một hơi thật sâu, Từ Phong đi về hướng trước cửa thủ vệ, còn chưa mở khẩu, đã bị thủ vệ khiến cho dở khóc dở cười.

"Vô Từ Phong, người như thế nào mới đến à? Người có biết hay không ta đã ở chỗ này chờ nhanh ba ngày rồi, thực đúng vậy, lại để cho ta nhìn người đao, ta cũng ý định đi đánh một thanh như vậy đao, bởi đi ra nhất định khiến người khác hâm mộ chết, nhanh cho ta..." Trước cửa phủ một người tuổi còn trẻ chạy đến Từ Phong trước mặt, vội vàng nói.

Nhìn xem trên mặt hắn rõ ràng có mấy vết không có nghi ngại thật tốt một mối, Từ Phong không biết nên nói cái gì là tốt, rút ra sau lưng mặc đao, một tay đưa cho hắn.

'Àm' một tiếng, mặc dao tại Tử Phong buông tay chỉ sau trực tiếp rơi trên mặt đất, người thanh niên một bộ gấp quỳ rồi bộ dạng: "Như thế nào nặng như vậy? Người sẽ không mỗi ngày muốn lưng công nó a?"

Tử Phong cười cười, cúi người nhặt lên mặc dao, tùy ý thủ vệ tại đầu đó ngăn người, cứ tiếp tục hướng trong phủ đi đến, Tử Phong lần đầu tiên tới trấn chủ phủ, đông nhìn tây nhìn qua, không biết nên hướng địa phương đi, chỉ có thể hướng phía đại khái phương hướng đi đến.

Kỳ thật lui tới người rất nhiều, chứng kiến Tử Phong nhưng không ai đi lên ngăn lại, nếu là thay đổi những người khác sớm cũng sẽ bị oanh ra đi, một hồi săn bắn đại hội, hoàn toàn đặt Tử Phong hậu bối đệ nhất nhân danh xưng, đây chính là tương lai cường giả, hơn nữa hay vẫn là phù sư, cái này thân phận càng thêm lại dễ cho người nghiêm nghị bắt đầu kính nể rồi.

Xuyên qua một đầu dài lớn lên đường hành lang, chỉ thấy phía trước cách đó không xa, có một chỗ đầm nước, thanh tịnh, yên lặng, cực giống ngủ say tâm tình. Bờ đầm là một gốc cây sáng lạn cây Phong, Phong Diệp tươi đẹp ướt át, cùng đá xanh, tiểu đầm, tôn nhau lên thành thú. Tại đi phía trước là một chỗ lầu các, ngoại hình hoa mỹ, hẳn là nơi này đi, đi hồi lâu rồi, Tử Phong trong nội tâm nghĩ như thế đến.

Đi vào trước cửa, Tử Phong khẽ chọc cửa phòng: "Văn bối, Võ Tử Phong trước tới bái phỏng." Sau đó đứng ở một bên chờ.

Thật lâu không thấy đáp lại, Tử Phong lần nữa tiến lên gõ cửa, lực đạo tăng lớn thêm vài phần, : "Văn bối Võ Tử Phong trước tới bái phỏng."

Đợi nửa ngày, còn không có phản ứng, chẳng lẽ không có người sao, Tử Phong nghĩ đến, dùng nhẹ tay nhẹ đẩy, cửa phòng từ từ triển khai, Tử Phong do dự một chút, hay vẫn là quyết định đi vào, dù sao cũng không thể luôn ở bên ngoài chờ xem.

Lọt vào trong tầm mắt, là một đạo sơn thủy nông thôn bình phong, cái này bức họa Tử Phong nhận ra, là họa thần Ngô Đạo tử họa tác, bất quá không phải Ngô Đạo tử thực làm, Tử Phong đã từng có một thời gian ngắm vẽ Ngô Đạo tử họa tác, cũng là có nhiều thu hoạch.

Vượt qua bình phong, đứng, đứng, là... Một trương nhuyễn hương ôn ngọc phấn Hồng sắc giường, trên giường không phải người khác, đúng là Lâm Huyền Khả, lúc này Lâm Huyền Khả mở to rất tròn đôi mắt sáng, ngốc trệ nhìn qua Võ Tử Phong vài giây đồng hồ chỉ về sau, 'A' một tiếng long trời lở đất thanh âm, theo trần chủ phủ truyền ra, nổ vang toàn bộ trấn Thanh Vân, so với Tử Phong cùng Tiểu Vô Ngân cuối cùng va chạm phát ra thanh âm còn muốn kinh người.

"Người, người, người muốn làm gì? Đứng, đứng tới đây, bằng không thì, ta gọi người..." Lâm Huyền Khả rất nhanh chắn mền, cuộn mình lấy tựa ở góc tường, một bộ Sờ Sờ bộ đáng đáng thương, nói năng lộn xộn đạo.

"Không không, người đã hiểu lầm, ta, ta là đi nhầm gian phòng, ta, ta là tới lấy phần thưởng của ta phẩm." Tử Phong lấp bắp giải thích, chân không có cảm giác về phía trước bước một bước.

Cái này vô cùng đơn giản một bước, cũng tại Lâm Huyền Khả trong mắt vô hạn phóng đại, 'A' một tiếng kêu sợ hãi âm thanh lần nữa tại bên tai nổ vang.

Tử Phong đầu đầy Đại Hân, vậy phải làm sao bây giờ, nếu đợi tí nữa đem người khác đưa tới, ta lại không có khi dễ nàng, ta muốn giải thích thế nào, như là kiến bò trên chảo nóng bình thường, cuối cùng tựa hồ là hạ quyết tâm, Tử Phong một cái bước xa xông tới, thò tay bưng kín Lâm Huyền Khả miệng, trong lúc nhất thời, toàn bộ thế giới an tĩnh...

"Còn gọi sao? Không gọi, người nháy mắt mấy cái." Tử Phong đối với bị che miệng Lâm Huyền Khả diễn giải.

Lâm Huyền Khả, ánh mắt có chút mê mang rồi, lần thứ nhất cùng những thứ khác nam sinh như vậy thân mật tiếp xúc, một cổ khó có thể hình dung cảm giác theo phần môi chậm rãi leo lên đến trong lòng, giống như có lẽ đã quên chính mình ứng nên làm cái gì rồi, một mực đợi đến lúc Võ Tử Phong hỏi lần

thứ hai thời điểm, mới hồi phục tinh thần lại, rất là dùng sức trừng mắt nhìn.

Từ Phong thấy thế, thật dài thở dài một hơi, thời gian dần qua đem tay lấy ra, lại sợ hãi đợi đến lúc tay lấy ra lập tức, lại hội nghe được kinh thiên tích địa tiếng vang, vì vậy cái này một quá trình bị kéo đến thật dài, thật dài...

"Hai người các ngươi tiểu gia hỏa đang làm cái gì?" Lúc này Lâm Huyền Hi cùng Lâm Kiếm lăng bọn người đứng tại trước cửa phòng, vẻ mặt vui vẻ nhìn trước mắt hai cái tiểu bối.

Nhớ tới đêm qua đối thoại, Lâm Huyền Hi không khỏi vui vẻ càng đậm rồi.

Tối hôm qua, Lâm Kiếm lăng hướng Lâm Huyền Hi hỏi: "Phụ thân, ngươi cảm thấy, Võ Từ Phong như thế nào đây?"

"Nhân trung long phượng, bất khả hạn lượng." Lâm Huyền Hi chưa từng đã cho bất luận kẻ nào cao như vậy đánh giá, chỉ là lúc này đây, chỉ là Từ Phong một người, "Nếu, hai người bọn họ niên kỷ tại lớn một chút thì tốt rồi..." Lâm Huyền Hi tự nhủ.

...

Từ Phong 'Cọ' thoáng một phát theo nhảy xuống giường, tay phải không ngừng gãi Như Phong sợi tóc, xấu hổ chỉ cực diễn giải: "Không phải các ngươi nghĩ như vậy, ta, ta vừa mới đi nhầm gian phòng, vốn muốn đi Tầng Thư Các, ai ngờ đi đến nơi đây... Chúng ta không có cái gì làm, không phải các ngươi chứng kiến cái kia dạng, các ngươi ngàn vạn không muốn nghĩ lung tung..." Từ Phong cũng biết mình ở nói cái gì, vừa tỏ vừa đen.

Lâm Huyền Khả lúc này đầu rồi, vốn sự tình không có phức tạp như vậy, thế nhưng mà Võ Từ Phong tên hỗn đản này một giải thích chi về sau, cái gì đều rối loạn, Lâm Huyền Khả hai gò má cũng là một mảnh ửng đỏ, giống như là ánh nắng chiều, xinh đẹp động lòng người, cuối cùng dứt khoát trốn ở trong chăn, cái gì cũng không nói, cho người Võ Từ Phong giằng đi thôi.

Thế nhưng mà Võ Từ Phong ở đầu nói tình huống, muốn cho Lâm Huyền Khả hỗ trợ giải thích thoáng một phát, nhưng mà Lâm Huyền Khả mặc kệ, cái này, đây không phải khi dễ người sao, Từ Phong nhanh chóng nước mắt đều nhanh đến rơi xuống rồi.

Cuối cùng hay vẫn là Lâm Huyền Hi giải vây, hỏi Từ Phong một câu: "Ngươi là tới cảm sản bản thi đấu ban thưởng phẩm sao?"

Từ Phong nhẹ gật đầu, lại không xác định bỏ hỏi một câu: "Các ngươi sẽ không trách ta đi?"

Cái này vừa hỏi trực tiếp lại để cho toàn trường người vốn là vừa mới nuốt xuống vui vẻ, trực tiếp phun tới, Lâm Huyền Khả trực tiếp nê man trên giường, Lâm Huyền Hi cũng phát ra còi mở tiếng cười. "Lão phu không cùng các ngươi, ngốc không nổi nữa, các ngươi thoáng một phát huyền có thể, sau đó cùng một chỗ đến Tầng Thư Các tới tìm ta."

Từ Phong nhẹ gật đầu, nhìn xem Lâm Huyền Hi một đoàn người cười đã đi ra... Trong nội tâm vẫn còn nói thầm, bọn hán chắc có lẽ không trách ta a?

Chương 62: Địa đồ kỳ thật Lâm Huyền Khả cái kia nhất viết té xỉu ở Tử Phong trong ngực ch

Lần kia sẵn bản đại hội chi về sau, Lâm Huyền Khả trong nội tâm đã đối với Tử Phong cách nhìn cải biến rất nhiều, chỉ có điều chính mình không muốn đi thừa nhận mà thôi, còn luôn miệng nói Võ Tử Phong là một cái dê xồm, về phần cụ thể nguyên nhân, nàng cũng nói không nên lời cái gì như thế về sau, ngày nay lại đã xảy ra những chuyện này, Tử Phong đầu chứa nước điểm này là xác thực không sai rồi.

"Ngươi, còn không xuất ra đây?" Lâm Huyền Khả nghe được mọi người tiếng bước chân đã rời xa, chậm rãi nhô đầu ra, đối diện trước còn ngốc đứng đấy Võ Tử Phong diễn giải.

"À?" Võ Tử Phong nghi hoặc nhìn Lâm Huyền Khả, không có nhận thức.

"Ngươi không xuất ra đi, ta làm sao xuyên quần áo." Lâm Huyền Khả có chút xấu hổ đối với Võ Tử Phong diễn giải.

Tử Phong 'A' một tiếng, đi ra ngoài, quay mắt về phía yên lặng tiểu đầm, lẳng lặng đứng vững, ánh mặt trời tại trên thân thể đắp lên một tầng nhàn nhạt Kim sắc.

Lâm Huyền Khả gặp Tử Phong ly khai, cẩn thận từng li từng tí lộ ra cả cái đầu, nhìn rất lâu, xác định Tử Phong không có trong phòng, mới chậm rãi vén chăn lên, rồi sau đó phong cũng giống như, tụt mặc quần áo xong, lâm lúc ra cửa, bụng lại không ngừng kêu to, Lâm Huyền Khả hai ngày không có ăn cái gì, tụt lòi kéo Tử Phong, có một bữa cơm no đủ chi về sau, mới tiến về trước Tàng Thư Các, lúc này đã gần đến buổi trưa rồi.

Lâm Huyền Hi híp mắt ngồi ở trên mặt ghế, khẽ mím môi trong tay nhặt trà, nói không nên lời thích ý, cứ việc đã chờ thật lâu, bất quá Lâm Huyền Hi tuyệt không sốt ruột, ngược lại hi vọng hai người đến càng trễ càng tốt, như vậy hai người cùng một chỗ thời gian tự Hội trường một ít, cũng thì càng có hi vọng một ít.

"Gia gia, ta đến rồi." Lâm Huyền Khả một đường chạy chậm chạy đến Lâm Huyền Hi trước mặt, lưu lại Tử Phong một người, ngượng ngùng đi vào Lâm Huyền Hi trước mặt.

"Tử Phong bá kiến lâm trần chủ." Võ Tử Phong đi vào Lâm Huyền Hi trước mặt, cung kính ân cần thăm hỏi đạo.

"Trần chủ về sau tự không cần kêu, cùng huyền có thể đồng dạng, về sau tự kêu ta là ông nội gia a." Lâm Huyền Hi tràn đầy vui vẻ nhìn qua Tử Phong.

Tử Phong nghe được, trộm nhìn trộm Lâm Huyền Khả liếc, ai biết nha đầu kia hội sẽ không để ý, nhìn thấy Lâm Huyền Khả không có có phản ứng gì: "Cái này, cái này... Vậy được rồi, lâm . . Gia gia." Tử Phong lấp bắp, cả buổi mới nói ra khẩu.

Lâm Huyền Hi ngược lại là rất sáng khoái ứng tiếng nói, chi về sau, về mặt thực hiện được mỉm cười, mang theo Tử Phong cùng Lâm Huyền Khả hướng phía Tàng Thư Các đi đến.

Vốn là tiếp nhận gia tộc thi đấu ban thưởng phẩm, có lẽ có ba người, trong đó còn có Tiểu gia Tiểu Vô Ngân, bất quá Tiểu Vô Ngân từ khi bị Tử Phong đã thương chi về sau, đến nay còn không có tỉnh lại, cũng cũng chỉ có hai người bọn họ kết bạn đồng hành rồi, về phần Tiểu Vô Ngân, chỉ có chờ đến thương thế hẳn khỏi hẳn chi sau rồi nói sau.

Từ Phong không rõ ràng lắm chuyển bao nhiêu cái loan, chỉ thấy trên đường đi hai bên phòng ốc càng ngày càng rất thưa thớt, bóng người cũng càng lúc càng thưa thớt, đi rất lâu, xuyên qua luôn luôn từng thảo sum sê đường nhỏ, Lâm Huyền Hi rốt cục tại một cái yếu vô nhân tích nơi hẻo lánh ngừng lại.

Mờ mờ chung quanh, chung quanh cũng không có gì ồ ả các loại, bất quá chứng kiến bên cạnh Lâm Huyền Khả một bộ hào không ngoài ý bộ dạng, Từ Phong cũng tự đề xuống đây bụng hồ nghi, tinh tâm cùng đội Lâm Huyền Hi phản ứng.

Lúc này, Lâm Huyền Hi tiến lên một bước, quay mặt về phía phía trước gò đất nhỏ, hai tay đập vào rườm rà tay kết, một tiếng 'Khai', lập tức, Từ Phong cảm giác dưới chân mặt đất có chút lay động, trước mặt vốn là thấp bé mô đất, chậm rãi bên trên dôi, cuối cùng lộ ra một cái trầm trọng phiến đá mòn, dừng lại.

Lại lấy ra một thanh kỳ quái cái chìa khóa, cắm vào bên cạnh lỗ chỗ, đóng chặt cửa đá, chậm rãi triển khai tại Từ Phong trước mặt, một đầu sâu không thấy đáy lối đi nhỏ xuất hiện ở trước mắt, bỗng nhiên bóng người lóe lên, không đợi mọi người đi vào, tự chắn trước cửa.

Từ Phong tập trung nhìn vào, không phải người khác, đúng là đương viết ở gia tộc Dược Sư bình xét bên trên Dược Sư lĩnh quân nhân vật, Dương lão.

Dương lão hai mắt tuy nhiên hai mắt nhắm lại, nhưng là không che dấu được trong đó tinh quang. Chứng kiến kia mà là Lâm Huyền Hi, cũng tự nhẹ gật đầu, không nói gì thêm, biến mất tại chỗ động khẩu.

Tựa hồ là thấy được Từ Phong nghi hoặc, Lâm Huyền Hi diễn giải: "Dương lão, là một cái ưa thích yên tĩnh lão đầu, không thích bị người quấy rầy, cho nên vẫn ở chỗ này ở."

Từ Phong nghe vậy, nhẹ gật đầu, theo Lâm Huyền Hi cùng Lâm Huyền Khả, hướng phía bên trong đi đến, mới vừa vào đi, cửa đá tự chậm rãi khép lại, bên trong thông đạo cũng không lớn, trên vách tường mỗi cách vài mét thì có một khối Nguyệt Quang Thạch, bất quá so về Từ Phong tại vách núi vách tường chỗ đó lấy muốn âm đạm nhiều.

Đi không bao xa, Lâm Huyền Hi tự hỏi hướng Từ Phong: "Người là trước tranh công pháp, tâm pháp, hay vẫn là binh khí?"

Từ Phong không chút do dự, bây giờ đối với hắn mà nói, cực kỳ có sức hấp dẫn đúng là công pháp, tuy nhiên Phù lão đã từng nói qua, vạn pháp quy nhất, thực hành cực chỗ, đều là có thể nghịch thiên tồn tại, không muốn ham hố. Bất quá Từ Phong cũng có lo nghĩ của mình, vạn pháp quy nhất, nếu như không có rất rộng hiện rất hiểu rõ, há lại sẽ hiểu thấu đáo trong đó Huyền Cơ.

Lâm Huyền Khả kỳ thật tự là đến đi cái đi ngang qua sân khấu, thay lời khác mà nói, là vì Từ Phong nguyên nhân, mới đến đây u ám địa phương. Đối lại bình thường, cho dù là Lâm Kiếm lăng cầu nàng, nàng cũng lười được đến. Cuối cùng, còn không phải Lâm Kiếm lăng cho nàng chọn tốt chi về sau, tiền đưa tới. Hiện tại có Từ Phong đồng hành, hết thảy tự đều không giống với lúc trước, Lâm Huyền Khả bái kiến Võ Từ Phong bọn hắn đánh nhau tràng diện, trong lúc nhất thời người đối diện ở bên trong Tầng Thứ Các công pháp, cũng tò mò, muốn tìm một loại lớn tựa như công pháp luyện một luyện.

Chuyển qua phía trước một chỗ đường rẽ, dọc theo bậc thang một mực đi xuống dưới, chỉ sau quẹo phải, một đoàn người đi vào một chỗ rộng lớn thạch thất, kê sát vách tường chính là giá sách, thượng diện bày đầy công pháp, Từ Phong nói chung xem nhìn một chút, bên trái nhất ba cái giá sách, đều là Hoàng giai sơ kỳ cùng trung kỳ, trung gian là Hoàng giai Cao giai, đối với bên phải nhất...

Từ Phong đi ra phía trước, chỉ thấy trên giá sách, bày đầy loạn thất bát tao đồ vật, đại đa số Từ Phong liền gặp cũng chưa từng thấy qua, càng đừng đề cập kêu lên danh tự. Từ Phong tiện tay cầm lên một cái tràn đầy tro bụi trang giấy, phất lên bên trên bụi đất, chỉ thấy thượng diện tràn đầy rậm rạp chẳng chịt đường cong, xem ra hẳn là là một tấm bản đồ, bất quá trên bản đồ dấu hiệu, văn tự, đánh giá liền không phải Huyền Thiên đại lục văn tự...

"Đây là ta nắm đó ở đầu giá hội bên trên lấy được, cho rằng sẽ là cái gì bảo tàng các loại, nghiên cứu vài chục năm, đọc qua sở hữu có thể tìm được địa đồ, không có chút nào manh mối, vẫn để ở chỗ này rồi." Lâm Huyền Hi cười giải thích, đối với những thứ không biết, mỗi người cũng sẽ ở trong nội tâm tưởng tượng, có thể là ảo tưởng chung quy là ảo tưởng.

Bắt quá Từ Phong trong tay nhưng có chút run rẩy, bởi vì này chất liệu cùng trước khi Từ Phong theo Đạo Hoàng cái kia vào tay Huyền Thiên bỏ đoàn chất liệu giống như đúc, Từ Phong không khỏi dùng tay cẩn thận cảm giác thoáng một phát, xác nhận không sai.

Lâm Huyền Hi, mời đến Từ Phong tới chọn lựa công pháp, Từ Phong không có tới gần giá sách, mà là tại giá sách năm mét có hơn chỗ, dụng tâm nhìn trước mắt quyền trục, cùng trước khi tại Vũ gia trang đồng dạng, Từ Phong trong mắt lại xuất hiện sáng ngời không đồng nhất hào quang, theo những quyền trục kia trong tán phát ra.

Kỳ thật với tư cách quyền trục mà nói, bốn sự tụ là một loại công pháp kéo dài, nhất là hiện tại, quyền trục tại viết lúc nhất định phải người sáng tạo đưa vào trong đó một đạo bản thân do công pháp tu luyện mà đến nguyên khí, đây mới là quyền trục nơi mấu chốt, cho nên có một ít tu luyện không tới nơi tới chốn người, mở ra một cuốn Cao giai quyền trục lúc, chỉ là phóng ra ngoài uy lực tụ sẽ khiến đối phương sợ, chứ nói chỉ là cường nhớ trong đầu, như vậy, sẽ trực tiếp bị oanh giết.

Từ Phong bởi vì cái ăn 'Từ Huyền Thiên Tinh Linh Quả' nguyên nhân, đối với thiên địa linh khí cực kỳ mẫn cảm, cho nên, những chấn động này đương nhiên chạy không khỏi Từ Phong cảm giác, mạnh yếu lập tức có thể thấy rõ ràng. Đương nhiên, Viễn Cổ truyền thừa chỉ vật, như Phù lão cho lúc trước Từ Phong truyền thừa chỉ thạch, Từ Phong tự cảm giác không đi ra, có lẽ đây cũng là Viễn Cổ người vĩ đại cùng thần bí chỗ a.

"Thế nào, chọn xong chưa?" Lâm Huyền Hi gặp Từ Phong đứng ở đằng xa, không ra tiếng tiếng nổ, cho rằng trong lòng có định đoạt, liền hướng Từ Phong hỏi.

Trong tay vô danh địa đồ còn chưa buông, quay mắt về phía trước mắt Hoàng giai Cao giai công pháp, Từ Phong do dự rất lâu, rốt cục như là kiên định đứng vậy nói ra ý nghĩ trong lòng, hoặc là cái này là một loại kỳ ngộ a.

"Nghĩ kỹ." Từ Phong sáng sủa cười cười, cứ việc tại ngọn đèn hôn ám xuống, nụ cười này cũng là như thế rõ ràng, "Ta muốn tấm bản đồ này." Từ Phong kiên định diễn giải.

Vừa rồi thân thể to lớn xem một lần trên giá sách quyền trục, phát hiện quyền trục phát ra ánh sáng không phải rất rõ ràng, ít nhất so Từ Phong hiện tại đã tu tập Phần Thiên Quyền muốn u ám nhiều, cho nên, căn cứ thả thiếu không ấu nguyên tắc, Từ Phong hay vẫn là muốn trong tay địa đồ.

"Người xác định người muốn tấm bản đồ này, có lẽ trong tay người đồ vật không đáng một đồng, nhưng lại hội lãng phí người đã rất lâu gian, người muốn hiểu rõ ràng?" Lâm Huyền Hi có chút không rõ, tiêu tử này đang suy nghĩ gì thứ đồ vật, hảo hảo công pháp không muốn không phải phải cái này.

Lâm Huyền Khả lúc này đã ở những loạn thất bát tao kia địa phương bốc lên lấy, sẽ không có con mắt xem qua những chính tề kia quyền trục, Lâm Huyền Hi có chút lo sợ không yên rồi, có phải hay không hiện tại người trẻ tuổi đều ưa thích trở mình rác rưởi a.

"Ta nghĩ kỹ, tụ phải cái này, binh khí cùng tâm pháp cũng không cần, dùng để đổi cái này." Từ Phong lần nữa kiên định diễn giải.

"Đổi thì không cần, tấm bản đồ này tự cho người đi, người còn có thể muốn vật gì đó khác?" Lâm Huyền Hi quả thật có chút không có ý tứ, chỉ là một trương không có vật giá trị mà thôi.

Từ Phong cười cười, ở bên phải trên giá sách cùng Lâm Huyền Khả tiếp tục bốc lên lấy, bụi đất tung bay, rất nhanh lưỡng trương khuôn mặt nhỏ nhắn đều vô cùng bản, thể nhưng mà y nguyên còn làm không biết mệt, bất quá, Từ Phong xác thực không có tìm được mặt khác lại để cho chính mình động tâm đồ vật. Ngược lại là Lâm Huyền Khả, tìm được không ít, cái gì thiết bài, rất tròn hạt châu, còn có một mặt gương đồng..

Từ Phong chứng kiến Lâm Huyền Khả tìm ra những vật này, gần như là dùng ánh mắt hoài nghi nhìn xem Lâm Huyền Hi, hẳn sẽ không thật sự đem không cần đồ vật, đều mất ở nơi này đi à nha, ta đây chẳng phải là lỗ lớn nữa à...

Chi về sau, một đoàn người tỵ ly khai thạch thất, trên đường trở về, chứng kiến Dương lão tại một gian đây là dược liệu trong thạch thất chính luyện chế đan dược, bên cạnh tán roi, đều là tràn đầy đan dược chai thuốc, Từ Phong lập tức nghiêm nghị bắt đầu kính nể.

Trước khi đi, Từ Phong hướng Lâm Huyền Hi đòi hỏi một chỉ phù bút, bởi vì hắn đã đáp ứng Hâm Nhi, muốn cho nàng mua một chỉ phù bút, hướng hồ, Tinh Vân Các ở bên trong cũng chỉ có trước mắt cái này một người mở gia phù điểm, không hướng hắn lấy hướng ai lấy. . .

Lâm Huyền Hi giầy vò khốn khổ cả buổi, mới từ trong phòng xuất ra một cái xem rất là quý báu cái hộp, bị Từ Phong một thanh cầm qua chỉ về sau, tỵ nghênh ngang rời đi.

Lâm Huyền Hi bung lên hai tay, còn không có buồng, chỉ là ở phía sau tràn đầy đau lòng kêu lên: "Người chậm một chút, đây chính là Mông Diễm tinh bút a..."

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 63: Huyền Thiên bồ đoàn

Từ Phong lúc trở về, sắc trời đã ám xuống dưới, chỉ có thể nhanh hơn bộ pháp, còn chưa tới Võ gia, tỵ xa xa nghe được một hồi ầm ĩ thanh âm xa xa truyền tới, chỉ thấy Võ gia trước cửa, đã đậu đầy cỗ xe, một chuyến người đi đường mang theo bao lớn bao nhỏ quà tặng, liên tục không ngừng tuôn hướng trong đó.

Từ Phong nhìn kỹ, 'Võ gia' hai cái bị phỏng chữ chữ to đã treo cao tại cạnh cửa phía trên, vừa mới tới gần, đã bị cả đám bao vây: "Đây không phải Từ Phong thiếu gia sao? Ta là trấn Thanh Vân Phùng gia tiệm thợ may lão bản, Võ gia vào ở trấn Thanh Vân, đặc đến tiếp." Một vị đang mặc chú ý, trung niên nam tử, tại Từ Phong trước mặt chậm rãi mà nói.

Không đợi Từ Phong trả lời, bên tai đủ loại kiểu dáng thanh âm truyền tới: Cái gì tỵ phường, tiệm rượu, muối phổ... Từ Phong đau cả đầu, cũng may có Võ gia người ở bên ngoài tiếp đãi, chứng kiến Từ Phong quần cảnh, vội vàng tới, đem Từ Phong giải cứu đi ra. Từ Phong trốn cái kia gọi nhanh, chỉ chớp mắt sẽ không có tung tích, tại một chỗ không người địa phương ngừng lại, trường thở phào nhẹ nhõm.

Sau lưng lại đột nhiên nhảy ra một đạo thân ảnh, Từ Phong vừa muốn tiếp tục trốn, lại nghe đến thanh âm: "Ca, người như thế nào hiện tại mới trở lại? Như thế nào đi lâu như vậy?"

Nghe xong là Hâm Nhi thanh âm, vừa đề lên tâm lập tức có yên tĩnh trở lại, "Bởi vì chọn lựa thứ đồ vật thời điểm, làm trễ nải một ít thời gian." Từ Phong đương nhiên sẽ không giảng hòa Lâm Huyền Khả phát sinh một loạt sự tình, lời này không phải tùy tiện tiện giảng .

"Đúng rồi, Từ Yên đâu rồi, tại sao không có cùng người cùng một chỗ?" Từ Phong gặp Hâm Nhi một người, các nàng hai người thế nhưng mà như hình với bóng .

"Tử Yên mẫu thân về nhà, khả năng về sau cũng sẽ không đã đi ra, cho nên Tử Yên cùng mẫu thân của nàng rồi." Hâm Nhi dương lấy tinh xảo khuôn mặt nhỏ nhắn, vui vẻ diễn giải.

Tử Phong không khỏi thân mật ngắt thoáng một phát Hâm Nhi khuôn mặt nhỏ nhắn, "Đi, chúng ta trở về đi, nhìn một cái ca cho ngươi mang trở lại thứ tốt." Vô vô bên hông phù túi, lôi kéo Hâm Nhi tự đi trở về.

"Ca, ngươi đi nhầm rồi, chỗ đó không phải ngươi chỗ ở." Hâm Nhi vội vàng nhắc nhở.

"A? Ta không ở kia ở cái đó à?" Tử Phong dừng bước.

Kỳ thật, hôm nay Tử Phong ly khai không lâu, Võ gia mọi người, tự một lần nữa phân cách thoáng một phát chỗ ở, dù sao nhiều người như vậy, loạn ở khẳng định bất tiện quản lý, vì vậy, võ Phi Hồng dứt khoát hẳn hoi an bài, mỗi người cũng không thể có câu oán hận, phân cái đó ở cái đó. Thế nhưng mà đến phiên Tử Phong thời điểm, võ Phi Hồng có chút do dự, tuyển một chỗ rộng rãi, thoải mái dễ chịu địa phương, tới gần trung ương vị trí.

Lời còn chưa dứt, Hâm Nhi tự nói ra, Tử Phong ca đã có yêu mến chỗ ở rồi, cũng nói cho võ Phi Hồng, võ Phi Hồng không do dự, tuyệt bút vung lên, Tử Phong tự thay đổi trụ sở, mọi người không một câu oán hận nào. Cái này tòa phủ đệ đều là Tử Phong một người thăng đến, chính là một cái người ở, đều là hợp tình hợp lý, huống chi Tử Phong chỗ tuyển địa phương cũng không khá lắm, thậm chí mà nói có chút keo kiệt.

Nhìn trước mắt chính mình tuyển địa phương, Tử Phong hay vẫn là nói không nên lời mừng rỡ, dù sao đã có chính mình một mình trụ sở, "Cái kia Hâm Nhi, ngươi ở tại đâu đó à?" Tử Phong mở cửa, quay người hỏi hướng Hâm Nhi.

"Ta cùng Tử Yên ở cùng một chỗ, cách đây không xa, thi ở phía trước, có một tiểu lầu các, chỗ đó thật xinh đẹp a, ca, mẹ nói, đây hết thảy đều là vì ngươi, nếu không phải ngươi, ta tự ở không đến xinh đẹp như vậy phòng ốc." Hâm Nhi nháy mắt sáng rỡ, động tình nói.

Bất quá nghe được Tử Phong trong nội tâm, đã có một loại ề ảm hương vị, đúng vậy a, từ nhỏ đến lớn, một mực tại Vũ gia trang lớn lên, đối ngoại mặt phồn hoa thế giới, có thể nói là thoát ly, Tử Phong chỉ nhớ rõ, mỗi tháng chỉ có như vậy một cơ hội, cùng Vũ gia trang ở bên trong người đến trấn Thanh Vân ở bên trong đi vừa đi, đối với hắn mà nói khá tốt, đối với Hâm Nhi một nữ hài tử mà nói, thật sự là một loại dầy vò, cũng may Hâm Nhi hiểu chuyện.

Tử Phong sờ lên Hâm Nhi đầu, "Ca, về sau hội các ngươi qua rất tốt, đến xem, ca cho ngươi mang trở lại rồi cái gì?" Nói xong, Tử Phong theo phù trong túi xuất ra trước khi theo Lâm Huyền Hi chỗ đó lấy được cái hộp, đưa cho Hâm Nhi.

Hâm Nhi hiếu kỳ mở ra cái hộp, chỉ thấy trong hộp, một chi toàn thân xanh tươi ướt át phù bút, lẳng lẳng nằm tại đâu đó, như là đang tại ngủ say hài nhi, tản ra như mộng ảo nói mờ. Hâm Nhi lập tức có chút ngây dại, lấy ra phù bút, coi chừng phóng tại trên lòng bàn tay, tinh tế chi tiết lấy, dùng ngón tay vuốt ve.

"Rót vào nguyên khí thử xem?" Tử Phong ở một bên nhắc nhở, trách không được, Lâm Huyền Hi như vậy thịt đau bộ dạng, cái này chi phù bút quả thật không tệ.

Cái này đâu chỉ là không tệ, Huyền Thiên đại lục, phù sư sở dụng phù bút, đại đa số là do Phù môn chính mình chế tác. Ở trong đó có một vị phi thường kiệt xuất nhân vật, hẳn tự là Mông Diêm, hẳn chế tạo ra phù bút, có thể nói kinh điển, không chỉ có vẻ ngoài bên trên một cảnh siêu quần xuất chúng, tại sử dụng thời điểm, đối với nguyên khí rót vào lực tương tác cũng là những người khác chỗ không có thể so đo.

Phù sư đều dùng có thể sử dụng Mông Diêm chế tạo phù bút vi ngao, nhớ ngày đó, cái này hay vẫn là Lâm Huyền Hi không biết tổn hao bao nhiêu tinh lực cùng tài lực mới làm đến một chi phù bút, đáng tiếc một mực không thể dùng bên trên, cũng tự tiện nghi Tử Phong.

Hâm Nhi nghe được, Vô Giả trung kỳ nàng, thời gian dần qua đem nguyên khí rót vào trong đó, không có chút nào trở ngại, cả chi phù bút, theo bút pháp một tác thôn sáng, màu xanh lá, hợp với ngòi bút cũng thế, Hâm Nhi lộ ra mỉm cười vui vẻ, trong nội tâm nói không nên lời thoả mãn.

"Thích không?" Từ Phong cười hỏi.

"Ưu thích, ca, ngươi thật tốt, như vậy về sau, ta cũng có thể vẽ bùa rồi." Hâm Nhi cầm phù bút, cao hứng muốn nhảy.

"Ca tại đây có một quyển sách, 《 phù chi ngàn vạn 》, ngươi trước lấy về nhìn xem, nhớ rõ nhất định phải sớm chút trả lại cho ta, xem xong rồi, ca lại dạy ngươi vẽ bùa, được không nào?" Từ Phong xuất ra quyển sách này, đưa cho Hâm Nhi, hẳn cũng một mực ghi nhớ Phù lão, sẽ không dễ dàng đem một cái khác bán về phù lục sách tùy ngươi lấy ra, cứ việc là muối của mình.

Hâm Nhi cầm qua sách chỉ về sau, nhanh như chớp bỏ chạy đi trở về, chỉ để lại Từ Phong một người, vừa ý định sửa sang lại một sự tình, ngoài phòng lại truyền tới tiếng đập cửa, Từ Phong đánh mở cửa phòng xem xét, không phải người khác, đúng là Trần Triệu Minh.

"Sao ngươi lại tới đây? Thương thế của ngươi xong chưa, hai ngày này ta thật sự..." Từ Phong đối với chính mình không có đi vấn an Trần Triệu Minh mà xin lỗi.

Lời còn chưa dứt, đã bị Trần Triệu Minh đánh gãy, "Ta đến chỉ là nói cho ngươi biết một tiếng, về sau ta Trần Triệu Minh mệnh, là của ngươi." Nói xong, không có để ý Từ Phong phản ứng gì, tự nghênh ngang rời đi.

Trần Triệu Minh, kỳ thật một mực đều đang đợi Từ Phong trở lại, không vì cái gì khác, chỉ vì trong lòng một phần chấp niệm. Nếu như không có Từ Phong lúc trước cử động, hoặc có lẽ bây giờ sẽ không có Trần Triệu Minh cái này một người, cho nên, chính mình hết thấy đều là hắn cho, kể cả hiện tại chỗ sinh hoạt hoàn cảnh, hắn hiện tại không có gì có thể cho Từ Phong, chỉ còn cái này hứa hẹn.

Từ Phong bắt đầu dĩ cười cười, lần nữa đóng cửa lại. Lúc này đây, không có người quấy rầy, Từ Phong lấy ra Huyền Thiên bồ đoàn, cùng hôm nay lấy được địa đồ, đối lập, đồng dạng xúc cảm, quả nhiên là giống nhau chất liệu, trong lúc nhất thời Từ Phong lâm vào trong trầm tư.

Huyền Thiên bồ đoàn, Huyền Thiên đại lục, tầm đó có phải hay không có liên hệ gì, còn có cái này văn tự, cho tới bây giờ đều chưa từng gặp qua, chẳng lẽ Huyền Thiên đại lục còn có những thứ khác chủng tộc ấy ư, có thể là mình xem qua sách vở bên trên không có tương quan ghi lại. Bỗng nhiên Từ Phong như là hiểu ra giống như, cảm thấy được đi một tí, đúng vậy, mỗi một bản, chỗ ngược dòng tìm hiểu niên hạn, tối đa đến mấy ngàn năm, như vậy một vạn năm trước sự tình đâu này? Sở hữu trên sách đều không có ghi lại, đây là vì cái gì? Huyền Thiên đại lục không có khả năng chỉ tồn tại mấy ngàn năm, chỉ là Phù lão theo như lời Phù môn lịch sử tự ứng đã mấy ngàn năm rồi, cái này, cái này...

Suy nghĩ kỹ lâu, cũng là không có chút nào đầu mối, tác họ không muốn, có lẽ về sau hội có cơ hội biết rõ vấn đề này. Một lần nữa đưa ánh mắt nhìn chăm chú tới trong tay bồ đoàn, từ khi đạt được Huyền Thiên bồ đoàn chỉ về sau, Từ Phong không chỉ một lần tại nghiên cứu, đây rốt cuộc là làm cái gì dùng, bất quá đều là không có kết quả.

Từ Phong đem bồ đoàn phóng trên giường, cong chân ngồi ở phía trên. Mềm mại, hơi lạnh, đây là Từ Phong cảm giác đầu tiên, mặt khác tựa hồ không có gì công hiệu, rất lâu đều không có có phản ứng gì. Chẳng lẽ chỉ là một cái đệm, là ta muốn quá nhiều, Từ Phong cười cười, lắc đầu, đã bắt đầu buổi tối tâm pháp tu luyện.

Nhập định, tâm pháp vừa mới vận chuyển, một cỗ vô hình chấn động, theo Từ Phong gian phòng nhện nhào ra, chấn động những nơi đi qua, sở hữu thiên địa linh khí đều men theo cái này một cái tiết tấu chấn động lấy, rồi sau đó như là bị hút ra đồng dạng, từng sợi tơ nhện hướng về Từ Phong trong phòng hội tụ, rất nhanh, Từ Phong gian phòng đã bị tơ nhện bao đầy, giống như trong màn đêm ngôi sao, cả cái gian phòng ở bên trong đều sáng.

Từ Phong kinh trụ, cái này, đây là vật gì, nhìn xem cả phòng mắt thường có thể thấy được tơ nhện, Từ Phong không khỏi ngừng lại, giật mình nhìn xem, chỉ là cái này dừng lại, sở hữu hiện tượng đều tiêu tán rồi, Đạp Tuyết Vô Ngân giống như, không có chút nào dấu vết.

Do dự nhìn xem dưới thân bò đoàn, Từ Phong lần nữa vận chuyển tâm pháp, lúc này đây không có dừng lại, trước khi cảnh tượng xuất hiện lần nữa, sở hữu tơ nhện hướng về Từ Phong dưới thân Huyền Thiên bò đoàn hội tụ lấy, cuối cùng, cả cái bò đoàn đều sáng, như là yên lặng thật lâu thật lâu mệnh mạng chi vật, vào lúc này phát ra sáng chói hào quang.

Mà Từ Phong đâu rồi, một ồ ồ ở giữa thiên địa Linh khí, do bò đoàn hướng phía trong thân thể chảy xuôi, đây là như thế nào một loại tinh thuần a, cơ hồ không cần phải tinh luyện, có thể hấp thu, Từ Phong chỉ cảm thấy toàn thân từng cái lỗ chân lông đều hóa thành Thao Thiết, từng ngậm từng ngậm ăn lấy. Trước nay chưa có khoan khoái dễ chịu, nguyên khí tại trong kinh mạch lao nhanh lấy, mãnh liệt lấy, càng ngày càng rộng lớn, chỉ nghe răng rắc từng tiếng tiếng nổ, vùng đan điền bình thường cứ như vậy vỡ tan rồi, nguyên khí một đường gào thét, bay thẳng nhập đan điền, lúc này đây, Từ Phong vậy mà có thể chứng kiến trong đan điền tình huống...

Tiến vào Võ Tướng cảnh giới, ngoại trừ có thể nghĩ khí thành hình bên ngoài, còn một điều tựu là có thể nội thị, chứng kiến trong thân thể tình huống, điểm này Từ Phong đã rõ ràng, chẳng lẽ ta đã đến Võ Tướng cảnh giới ấy ư, cái này cái này, cái này cũng quá dễ dàng a. Cúi đầu nhìn về phía dưới thân Huyền Thiên bò đoàn, Từ Phong trong lúc nhất thời không biết nói cái gì là tốt...

Ngoài phòng đã tụ đầy người, Từ Phong vội vàng đem bò đoàn thu nhập phù trong túi, tại không xác định thứ này rốt cuộc là cái gì trước khi, Từ Phong không có ý định bắt nó truyền tin, ai có thể biết rõ cái này là phúc hay vẫn là họa đâu này? Đi ra ngoài nhìn qua người nhà chú ý thần sắc, Từ Phong diện giải, là mình vừa rồi tại tu luyện không có khống chế được, sẽ đem mọi người đuổi rồi.

Nhưng mà một cái không biết tên địa phương, một vị người mặc áo đen người, nhìn qua lên trước mắt tràn đầy vết rạn tằm bìa đá, thì thảo luận bầm "Đại lục thật sự muốn thời tiết thay đổi sao?"

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 64: Lục gia Thiếu chủ, Lục Thụ Quang

Liên tiếp vài ngày, Từ Phong đều trong nhà nghiên cứu lấy Huyền Thiên bò đoàn, phát hiện tại lúc ban ngày, mượn nhờ ánh mặt trời che dấu, Huyền Thiên bò đoàn khiến cho động tĩnh không hội bị người phát hiện, tại là vì che dấu tai mắt người, một phen tự định giá về sau, Từ Phong quyết định về sau chỉ ở lúc ban ngày, mới dùng Huyền Thiên bò đoàn tiến hành tu luyện.

Hậu viện, trúc ảnh thật sâu chỗ, Từ Phong hoành giờ mặc đao, toàn thân nguyên khí đều điều động, lẳng lặng bao khóa tại trên thân đao, rồi sau đó cứ như vậy vẫn không nhúc nhích kiên trì. Vừa mới bắt đầu, không có kiên trì đến một phút đồng hồ, Từ Phong trên người nguyên khí, mà bắt đầu bốc lên, như là rút gân giống như khó chịu, nguyên khí cũng càng ngày càng áp chế không nổi, rốt cục hay vẫn là tại một tiếng kêu đau đớn trong tiếng, Từ Phong lui về phía sau vài bước, mới đứng lại, mặc đao cũng theo trên tay chảy xuống.

Từ khi từ lần trước săn bắt đại hội cùng Tiểu Vô Ngân đánh nhau sau thương thế trong khôi phục lại, Từ Phong mỗi ngày đều tiêu tốn mấy canh giờ, đến luyện tập nguyên khí * không, để đền bù bản thân chưa đủ. Trừ này hẳn tìm không thấy mặt khác phương pháp, đến đề thăng chính mình.

Mồ hôi giọt giọt theo đôi má chảy xuống, rơi đập tại cuối thu thổ địa bên trên. Đợi đến lúc chính thức đi làm mới phát hiện, đem toàn thân nguyên khí tập trung ở một cái nho nhỏ trong không gian là cỡ nào khó khăn, nguyên khí không thể tiết ra ngoài, chỉ có thể áp súc, áp súc, mới đầu khá tốt, đương một khi đã đến một cái giới hạn giá trị chỉ về sau, người sẽ phát hiện, giống như dùng nhục quyền đi nện búa một khối thiết bản, tuy nhiên người rất cố gắng,

muốn đem thiết bản trở nên càng thêm giàu có, người chỉ có thể kiên trì lấy, dù là khẩu khí buông lỏng, sẽ kiên trì không đi xuống, chớ nói chi là muốn tiến thêm một bước.

Cái này, tựa là Từ Phong tình huống hiện tại, tiến vào Vô Tướng cấp bậc chỉ về sau, nguyên khí biến thành càng thêm bàng bạc, cũng càng thêm trầm trọng, cái này không thể nghi ngờ cũng cho hiện tại Từ Phong gia tăng lên độ khó, hiện tại hẳn làm tựa là ở đằng kia một cái giới hạn giá trị chỗ, kiên trì, kiên trì, có lẽ, một khi vượt qua, tựa là bay vọt về chất a.

Vô gia một chỗ khác đình viện, bàn cho Lục thị thương hội, dù sao Từ Phong Đại bá mẫu, Từ Minh mẫu thân lục Tuyết Lan tựa là Lục thị thương hội gia chủ lục hồng sinh con gái. Cái này nhất viết, Lục gia lộ ra đặc biệt trang trọng, mặt trời vừa mới bay lên, lục hồng sinh liền mang theo toàn bộ trần Thanh Vân Lục gia người, tại cửa chính chỗ lẳng chờ lấy, như là cùng đợi là một loại người đến.

Chỉ thấy lục hồng sinh một đám, đều quần áo chú ý, đình viện quét dọn sạch sẽ, đủ để thấy, chỗ chờ đợi thân nhân phần bất phàm, tại toàn bộ chờ đợi quá trình đều lặng ngắt như tờ, không có chút nào tiếng vang, cho dù là hiện tại mặt trời đã treo cao, thế nhưng mà lục hồng sinh y nguyên tại chỗ cũ, không có hoạt động nửa phần.

Cùng lúc đó, tại trần Thanh Vân chỗ một con đường bên trên, có một cỗ ngoại hình hoa mỹ cỗ xe Bôn Tri lấy, xe chiều rộng là bình thường xe gấp hai có thừa, tứ phía bị tơ lụa liệm, nạm vàng khảm bảo, cửa sổ là một mảnh vải màu lam nhạt vải thun vật che chắn, môn quan tài bên trên điêu lan ngọc thể giống như tinh xảo, ngoại nhân đánh giá là phú quý chỉ nhân mới có thể cười.

Trong xe, có hai người, một già một trẻ, lão già qua tuổi thất tuần, song tóc mai hoa râm, lại tinh thần quắc thước; thiếu niên y quan bác mang, sắc mặt phấn bạch, tay cúc một ly nhạt chén nhỏ, nói không nên lời thư giãn thích ý, chút nào cảm giác không thấy đường xa xót rã.

"Người nên biết, lần này đi ra mục đích là cái gì?" Lão già, mở hai mắt ra, nhìn về phía thiếu niên,

"Chẳng lẽ là du sơn ngoạn thủy sao? Nếu là du sơn ngoạn thủy, về phần chạy đến như vậy vắng vẻ địa phương." Thiếu niên ngữ khí không vui không buồn tựa hồ cũng sớm đã thói quen chuyện như vậy.

"Người biết là được, nên làm như thế nào, trong lòng người có lẽ có một phần định đoạt, trần Thanh Vân không thể so với tuổi Triệu huyện, chỗ đó muốn so với tại đây phồn hoa nhiều hơn, nhất khác ở chỗ này, người tựa không cần phải lại tiếp tục nguy trang rồi, muốn như thế nào, tựa như thế nào." Lão già trịnh trọng nhìn về phía thiếu niên, nói không nên lời gạch quan tâm.

"Đã hẳn bất nhân, cũng đừng trách ta bất nghĩa rồi." Vừa dứt lời, thiếu niên trong tay chén chén nhỏ lập tức hóa thành nát bấy.

... ..

Tiếp cận chính buổi trưa, một cỗ do lưỡng thất Tật Phong Lang lôi kéo cỗ xe, như gió bay điện chớp tại Lục gia trước cửa ngừng lại. Nghe được tiếng vang, lục hồng sinh vội vàng dẫn theo mọi người cùng chạy ra đón chào: "Trần Thanh Vân, Lục gia, lục hồng sinh, cùng nghênh Thiếu chủ đến đây." Phía sau mọi người cũng theo lục hồng sinh, cùng một chỗ hành lễ.

Người đến không phải người khác, đúng là Thiên Châu Lục thị gia tộc Tộc trưởng hai tử, Lục Thụ Quang, lúc này đây là Lục thị gia tộc bởi vì kế thừa khác nhau, mới đưa đến gia tộc Thiếu chủ, đi vào xa xôi địa phương chỗ.

Lục Thụ Quang có một cái ca ca, Lục Thụ Minh, hai người bởi vì niên kỷ tương tự, trong gia tộc địa vị lại lẫn nhau tương xứng, cho nên một bộ phận người Lục gia nguyện ý đến đỡ Lục Thụ Minh đương tương lai người thừa kế, mà còn lại một bộ phận, bởi vì bất mãn Lục Thụ Minh bình thường tác phong, nguyện ý ủng hộ Lục Thụ Quang.

Lục thị gia chủ khó có thể trung hoà mọi người khác nhau, nhất thời không cách nào định đoạt, chỉ có thể thi dừng tại bên ngoài thí luyện, xem hần lấy được thành tích đến quyết định kế tiếp nhiệm người thừa kế, như vậy mới dẹp loạn mọi người cãi lộn. Ai ngờ đang chọn chọn thí luyện địa điểm thời điểm, bị Lục Thụ Minh âm thầm * làm, vì vậy Lục Thụ Quang tự trời đưa đất đẩy làm sao mà đi tới trấn Thanh Vân.

Thiên Châu, là Huyền Thiên đại lục chỗ hạch tâm, chỗ đó tụ tập đại lục ở bên trên sở hữu phồn hoa cùng náo nhiệt, đương nhiên cũng là sở hữu đại gia tộc định cư địa phương, Lục gia tự là trong đó một thành viên. Chỉ là Lục gia cùng gia tộc khác không giống với, lấy võ đạo làm trọng, tại Lục gia, buôn bán cùng võ đạo ngang nhau trọng yếu, một cái sẽ không kinh thương người, hiển nhiên là khuyết thiếu ý nghĩ, sẽ không theo ngàn vạn khó khăn trong tìm kiếm người khác chưa từng giao thiệp với địa phương, như vậy dù cho về sau tại võ đạo có sở thành tựu, cũng không quá đáng là một kẻ vũ phu, không chịu nổi trọng dụng.

Đúng là tuân theo lấy như vậy một loại tư tưởng, Lục thị thương hội cơ hồ khai lần Huyền Thiên đại lục từng cái phồn hoa thành trấn, Lục gia cũng thành Huyền Thiên đại lục ở bên trên cư trú nhất phân tán gia tộc, nhưng cũng chính bởi vì như thế, Lục gia tại võ đạo đạt thành tựu cao so sánh với gia tộc khác muốn kém hơn một chút, nhưng là tài phú lại một tay che trời.

"Lục lão gia chủ làm cái gì vậy? Đây không phải muốn gây giết văn bối a, nhanh không nếu như vậy." Lục Thụ Quang vừa xuống xe, chứng kiến lục hồng sinh một chuyến, vội vàng đi ra phía trước, cúi lên lục hồng sinh.

Lục hồng sinh nhìn Lục Thụ Quang liếc, cùng trong truyền thuyết miêu tả quả thực tương như hai người, trong nơi này có ăn chơi thiếu gia bộ dạng, chẳng lẽ là nghe đồn có sai? Bất quá hần cái gì cũng không nói, vội vàng phân phó người đứng phía sau mang Thiếu chủ đi an bài tốt trong phòng nghỉ ngơi, phục mà quay người lại hướng về đồng hành lão giả ân cần thăm hỏi.

Lão giả vung tay lên, "Không cần phải khách khí, lão phu chỉ là cùng đi mà thôi, không cần mời đến lão phu, chỉ cần là đem công tử an bài sự tình làm tốt là được, lúc này đây chỉ về sau, có lẽ người có thể hỏi Thiên Châu rồi." Lão giả không có cho thấy thân phận, hiển nhiên là không muốn nói rõ.

Lục hồng sinh cũng là ngẫm hiểu, không có lại tiếp tục truy vấn, tự an bài hai người đi nghỉ ngơi đi.

Lúc này, lục tư đi xa đến phụ thân lục hồng ruột bên cạnh, nhìn qua lão giả đi xa bóng lưng, nhỏ giọng nói: "Phụ thân, ta như thế nào cảm thấy lão giả kia không đơn giản a."

"Đâu chỉ là không đơn giản, phải biết rằng, Thiếu chủ ra ngoài lịch lãm rèn luyện, bên người lại chỉ đi theo một người, người cảm thấy cái kia một người hội là thân phận gì?" Lục hồng sinh đáp lại nói, bất quá ánh mắt hay vẫn là chăm chăm vào, Lục Thụ Quang thân ảnh, tại sao cùng trong truyền thuyết một chút cũng không giống đâu rồi, hần cũng nói không nên lời là cái gì cảm giác, chẳng lẽ muốn đem hi vọng đặt ở trên người hần ấy ư, võ Phi Hồng không khỏi hai mắt mê mông, giờ khắc này hần đợi đã lâu rồi, chỉ là...

Có lẽ là chính mình không nên muốn nhiều như vậy a, lục hồng sinh lắc đầu, phân phó mọi người, đoạn thời gian này phải cẩn thận hầu hạ, vô luận Thiếu chủ yêu cầu gì, nhất định phải đáp ứng, không thể làm chủ lập tức đến tìm hần.

Nói xong, chỉ có một người lại vội vàng mang theo quà tặng hướng phía Vũ gia trang tiến đến, bởi vì mấy ngày qua vội vàng dọn nhà sự tình, lại tặng thêm thu được Thiếu chủ đến đây tin tức, lục hồng sinh còn chưa tới Võ gia nói lời cảm tạ rồi, đương nhiên còn có một đại sự, tự là thương lượng một chút, về Võ gia khai phù điểm tương ứng sự tình...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 65: Hai mươi Vạn Huyền thạch!

Về khai phủ điểm sự tình, Vũ Thiên Kiệt cùng võ Phi Hồng đã kế hoạch tốt rồi, tựu mượn ba ngày sau đó Tinh Vân Các đấu giá hội, đem thanh danh truyền đi. Về phần tuyển chỉ cùng quản lý vấn đề, chỉ có thể giao cho Lục thị thương hội đến tiến hành, dù sao Võ gia một mực tại trấn Thanh Vân bên ngoài định cư, đối với trấn Thanh Vân không phải rất hiểu rõ, huống chi Lục gia tính thông thương nhân, cái này sự tình cũng thập phần am hiểu.

"Hô" thở ra một hơi, cầm trong tay mặc đao ném qua một bên, Từ Phong sống bỗng nhúc nhích nhúc nhích mỗi thân thể, hôm nay, mấy viết khổ cực kiên trì huấn luyện, đã có thể tốt lắm năm giữ mặc đao, đem toàn thân đại bộ phận nguyên khí áp súc ở trong đó.

Từ Phong đã từng thử qua, đem nguyên khí áp súc, vung vẩy mặc đao chém về phía bên cạnh một gốc cây cây hòe, chỉ là nhẹ như vậy nhẹ một kích, mặc đao cùng thân cây tiếp xúc nhảy mất lại ầm ầm nổ tung, nguyên khí như là nhen nhóm giống như, theo lưỡi đao gian dăng lên mà ra, lập tức liền đem thân cây nổ tung, mà không phải chém đứt. Một màn này, càng thêm kiên định Từ Phong quyết tâm.

Từ Phong vẫn không nhúc nhích đứng đấy, sau lưng Hâm Nhi cùng Từ Yên hai cái nha đầu, tựu lén lút chạy tới, la hét muốn cho Từ Phong mang các nàng đi ra ngoài chơi, nói là võ phi mình giảng, cái này mấy viết trấn Thanh Vân hội đặc biệt náo nhiệt, có rất nhiều kỳ lạ quý hiếm vật cổ quái, Từ Phong cười nhìn mình thân yêu muội muội, chỉ có đồng hành.

Huống chi Từ Phong đoạn thời gian này, cũng không có hảo hảo cùng cùng hai người bọn họ.

Trần Thanh Vân, cái này mấy viết, xác thực phi thường náo nhiệt, mặt khác quanh thân thành trấn người đều nói liền không dứt đến đây, còn có tại bên ngoài lịch lãm rèn luyện, khôn cùng trong rừng rậm các dong binh, đều không ngoài dự tính về tới trấn Thanh Vân, nguyên nhân không nó, Tinh Vân Các tại ba ngày chỉ về sau, sẽ có một hội đấu giá hội, như cùng loại như vậy đấu giá hội, Tinh Vân Các mỗi cách nửa năm đều có một hội, đều hấp dẫn rất nhiều người đến đây.

Vốn là như trấn Thanh Vân như vậy vắng vẻ địa phương, chú ý người không phải rất nhiều, nhưng là từ khi năm ngoái Tinh Vân Các đấu giá một khóa 5 cấp Linh thú tinh hạch, cái này có thể ngay tại chỗ đưa tới sóng to gió lớn, nghe được tin tức người, đều đầm ngực đậm chân, hối hận không thôi. Ngũ cấp Linh thú tinh hạch, trong đó ẩn chứa Linh khí, đã không thể gần kề dùng phong phú để hình dung, đối với tu luyện ở vào bình cảnh người đến nói, càng là càng làm trọng yếu, cho nên tại chỉ sau mỗi một lần, đều có rất nhiều người chen chúc tới.

Mà ở đấu giá hội mấy ngày hôm trước, tại Tinh Vân Các một hai tầng, sẽ có cỡ nhỏ giao dịch hội, tại đây sẽ có rất nhiều kỳ lạ quý hiếm cổ quái, không biết tên bảo bối, đương nhiên cũng không thiếu được một ít thật giả lẫn lộn đồ vật, tóm lại là hội rất náo nhiệt, đây cũng là cái này hai cái tiểu nha đầu vì cái gì sốt ruột lấy muốn đi nguyên nhân.

Cùng lần trước đồng dạng, tại nơi cửa ra vào giao 30 miếng Huyền Thạch chỉ về sau, Từ Phong mang theo Hâm Nhi hai người đi vào. Từ Phong hiện tại Huyền Thạch thể nhưng mà rất hiếm có rất, lần trước săn bắn đại hội chỉ sau. Vẫn còn nhớ rõ một đêm kia, võ lỗi, lén lén lút lút chạy tới Từ Phong trong phòng, coi chừng đóng cửa lại, lại chăm chăm vào ngoài cửa nhìn một hồi lâu, mới trở lại đi vào Từ Phong trước mặt.

"Từ Phong ca, chúng ta lần này thế nhưng mà phát tài, người biết, người bây giờ có bao nhiêu Huyền Thạch sao?" Võ lỗi nhìn về mặt về nghĩ hoặc Từ Phong, cười tùm tùm diễn giải.

"Huyền Thạch? Người không nói, ta còn thiếu chút nữa đã quên rồi? Chúng ta bây giờ có bao nhiêu?" Từ Phong rớt cuộc là mình bạch võ lỗi tại sao phải như vậy một loạt động tác.

Võ lỗi đuổi ra hai cái ngón tay, nhẹ nhàng tại Từ Phong trước mặt đung đưa, thần sắc nói không nên lời hèn mọn bi ối, tựa hồ có thể chứng kiến khỏe miệng có một ít sáng lóng lánh chất lỏng lóc ra.

"Lưỡng Vạn Huyền thạch?" Tử Phong không xác định hỏi một câu, hai vạn đã không ít.

"Là hai mươi Vạn Huyền thạch!" Vô lỗi cao hứng gọi, lại phát hiện thanh âm quá lớn, bèn bèn đề thấp tiếng nói, "Tử Phong ca, đây chính là hai mươi Vạn Huyền thạch a, ta cho tới bây giờ chưa thấy qua nhiều như vậy được Huyền Thạch." Nói xong vô lỗi theo Huyền Minh giới ở bên trong, đem Huyền Thạch lấy đi ra, đưa cho Tử Phong.

Tử Phong đầu có chút mộng, liền vô lỗi lúc nào lý khai đều không rõ ràng lắm, cho nên Tử Phong không lo lắng chút nào Huyền Thạch vấn đề.

Tiền Tinh Vân Các, chỉ thấy vốn là còn có chút vắng vẻ đại sảnh, che kín rậm rạp chẳng chịt quán nhỏ vì, đủ loại người đang gọi bán lấy, loạn bảy tám bị đồ vật. Lui tới người như nước chảy, Tử Phong muốn đi lâu hai, đi mua một ít lá bùa, dù sao, lần trước mua lá bùa, tăng thêm sản bản đại hội, còn có mấy ngày nay mình luyện tập tiêu hao, đã còn thừa không có mấy rồi.

"Các ngươi thích gì, trước tiên có thể coi được, đợi tí nữa bảo ta, biết không? Không nên chạy loạn." Tử Phong đối với hai mắt tỏa ánh sáng Hâm Nhi cùng Tử Yên diễn giải, cũng không biết, các nàng đến cùng có nghe được hay không, chỉ có một người lên rồi.

Tử Phong sờ dĩ, như vậy yên tâm Hâm Nhi cùng Tử Yên, là vì, tại Tinh Vân Các nội, cấm vận dụng bất luận cái gì vũ lực, một khi phát hiện, sẽ lọt vào trọng trừng phạt. Đã từng có một cái Vô Tông cấp bậc cường giả, ở chỗ này, lấy mạnh hiếp yếu, tại chỗ đã bị trọng thương, như cầu đồng dạng cho ném đi đi ra ngoài. Từ nay về sau không còn có người dám tại Tinh Vân Các nội động thủ, Tinh Vân Các trong khoảng thời gian ngắn, cũng bị kín một tầng thần bí cái khăn che mặt, không có ai biết tại Tinh Vân Các sau lưng là cái gì thế lực bao phủ.

Tử Phong lần nữa đi vào Lâm Huyền Hi mở đích cửa hàng, cùng lần trước đồng dạng, vẫn là như vậy cũ nát không chịu nổi, lộn xộn, không có chút nào sửa sang lại qua dấu vết. Hướng bên trong nhìn thoáng qua, không có chứng kiến Lâm Huyền Hi thân ảnh, hoặc là nói, bên trong không có một bóng người, gian phòng cũng là trời chật, xem ra Lâm Huyền Hi hôm nay là chưa có tới.

Không có cách nào, Tử Phong quay người hướng một tầng đi đến, lúc này chứng kiến Hâm Nhi cùng Tử Yên hai người đang tại một cái quầy hàng trước mặt, bên cạnh đứng đầy một cái khuôn mặt trắng nõn, tao nhã thiếu niên, trên người thiếu niên có một cổ nói không nên lời khí chất, nhưng là loại cảm giác này lại cũng không lại để cho người làm bất hòa, theo Hâm Nhi cùng Tử Yên nét mặt bây giờ có thể nhìn ra được.

"Tiểu cô nương, ngươi thật sự là hảo nhân lực, ta nơi này đồ tốt nhất tự là cái này ba ô được đỉnh rồi, ngươi nhìn xem, cái này chế tác nhiều tinh mỹ a, còn có cái này chất liệu, luyện đan thời điểm, xác xuất thành công thể nhưng mà rất thật là cao, không tin các ngươi nhìn xem." Một người trung niên chủ quán, nhìn thấy Tử Yên nhìn mình chăm chăm quầy hàng bên trên lô đỉnh không thiếu thời gian, bước lên phía trước chào hàng đạo.

Một phen, nói hai cái không lịch sự thể sự tiểu cô nương một hồi tâm động, Tử Yên tiếp nhận chủ quán truyền đạt được đỉnh, đây là một chỉ ba chân được đỉnh, nhập thủ trầm trọng, đỉnh vách tường bóng loáng, hai bên thú tai tương vọng, được đỉnh bốn phía điều lan hóa Phượng, nhất là chính diện một bức bách thảo đồ, sâu Tử Yên ưa thích.

Kỳ thật Tử Yên từ khi cái kia viết gia tộc Dược Sư bình xét chỉ về sau, tự đối với luyện dược một chuyện nhớ mãi không quên, hôm nay lại ở chỗ này chứng kiến dược đỉnh, trong nội tâm liền kèm nén không được.

"Cái này chỉ dược đỉnh, bán thế nào à?" Tử Yên không thể chờ đợi dược dò hỏi, đã coi trọng, cũng không định phóng đi trở về.

"Xem xét cô nương tự là người biết nhìn hàng xịn, cái này đối với dược đỉnh không đất, không đất, cũng tự lưỡng Thiên Huyền thạch." Trung niên chủ quán, cười hồi đáp, biểu lộ muốn nhiều chân thật thì có nhiều chân thật.

"A" Hâm Nhi kinh kêu ra tiếng đến, tuy nói so với lần trước Sai Đầu Phượng thời điểm, đã thiếu đi rất nhiều, thế nhưng mà, cũng y nguyên không phải hai

cái tiểu nha đầu có thể thừa nhận lên, Từ Yên cũng là vẻ mặt bất đắc dĩ, đang do dự lấy muốn hay không cầm xuống đến thời điểm

Một giọng nói ở bên cạnh vang lên, lập tức, hấp dẫn Hàm Nhi cùng Từ Yên ánh mắt...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 66: Tam Ô Đỉnh

"Cái gì? Cái này chỉ phá đỉnh mức như vậy? Lão bản người không phải nói đùa sao, người cũng không nhìn một chút cái này chỉ đỉnh là cái gì chất liệu, sao có thể như vậy chào giá a." Bên cạnh thiếu niên bắt mắt kêu lên, không có chút nào để ý tới Hàm Nhi cùng Từ Yên nhìn chăm chú ánh mắt.

"Phá đỉnh? Ta đây chính là Tam Ô Đỉnh được không nào? Tiểu huynh đệ người thế nhưng mà không nhìn được hàng a, không mua cũng đừng có ở bên cạnh quấy rầy ta sinh ý, " chủ quán đối trước mắt trước mắt đột nhiên xuất hiện thiếu niên cảm thấy rất là tức giận, phát tay lại để cho hắn xéo đi.

"Sao có thể làm như vậy sinh ý đâu này? Còn Tam Ô Đỉnh, Tam Ô Đỉnh lấy tài liệu ba Ô Sơn bên trên Thạch Thiết, nên búa nghìn lần, tôi đưa ra trong tạp chất, kinh hàn nước gấp lạnh mà thành viên-fram (V) làm bằng sắt tạo mà thành. Chính người nhìn xem cái này chỉ được đỉnh, nhan sắc âm đạm không nói, độ cứng cũng không cao, thú tai chỗ thua nguyên khẩu cũng thô ráp vô cùng, còn Tam Ô Đỉnh, người lừa gạt ai đó? Người cho ta ta đều không muốn." Thiếu niên tựa hồ là bị chọc giận, chậm rãi mà nói, đem Tam Ô Đỉnh tính chất đặc biệt đều nói ra.

Một đoạn này lời nói, nói vừa rồi chủ quán sững sờ sững sờ, đầy bụng bị sóng sờ sờ dấu ở trong miệng, chỉ có hai cặp ăn người con mắt gắt gao chăm chăm vào thiếu niên.

"A, ta còn tưởng rằng là vật gì tốt, nguyên lai là giả ." Từ Yên nghe xong thiếu niên, theo sát lấy đích cô .

"Người người người, mò mẫm nói cái gì? Ta, ta điều này sao có thể không thật sự Tam Ô Đỉnh, tiểu gia hỏa, người cẩn thận một chút, hôm nay đỉnh kia người mua cũng là mua, không mua cũng phải mua." Chủ quán hiển nhiên là bởi vì mới vừa rồi bị phá có chút nóng nảy, đối với thiếu niên uy hiếp được.

"Người có thể ngàn vạn đừng tức giận, không muốn đánh ta a. Người cái này không cũng không phải Tam Ô Đỉnh, không đáng tiền, ta mua lại không có gì dùng a." Thiếu niên một bộ muốn nhiều ủy khuất thì có nhiều ủy khuất bộ dạng, một bộ e ngại bộ dạng.

"Cho người thật dài nhớ họ, về sau chú ý một chút. Như vậy đi, cũng không muốn người nhiều, 500 Huyền Thạch a." Chủ quán gặp thiếu niên một bộ ăn nhuyền sợ ngạnh bộ dạng, không muốn tiếp tục lộ ra.

"500? Có thể ta thật không có dùng a, ta cũng không phải Dược Sư, người để lại ta đi, ta cam đoan sẽ không theo người khác giảng, người những thứ kia là giả, được không nào, tiền bối?" Thiếu niên lui về phía sau một bước, chấp tay cầu xin tha thứ đạo.

Đến miệng thịt mỡ còn có thể làm cho nó chạy ầy ư, chê cười, "Vậy người có bao nhiêu Huyền Thạch à?" Chủ quán đối trước mắt tiểu tử có chút không kiên nhẫn được nữa.

"Ta không sẽ nói cho ngươi biết, ta có 200 Huyền Thạch ." Thiếu niên lúc này trên mặt hiện lên một hồi sợ hãi chi sắc, lại chưa phát giác ra lui ra phía sau hai bước.

Ranh con cùng ta đấu, lão tử cả không chết được ngươi."Được rồi, hôm nay tạm tha ngươi, đem ngươi Huyền Thạch cho ta, từ giờ trở đi, nó là của ngươi rồi." Nói xong, như ném rác rưởi đồng dạng, về mặt thực hiện được đem được đỉnh ném cho thiếu niên.

Thiếu niên tiếp nhận được đỉnh, một bộ muốn ném lại không dám bộ dạng, lẽ mề cả buổi theo Huyền Minh giới trong lấy ra 200 Huyền Thạch, đưa cho chủ quán, tại chủ quán tràn đầy vui vẻ trên mặt, thất hồn lạc phách rồi đi.

Từ Yên một chuyến cũng gấp nhanh chóng đi theo, "Ngươi là lừa gạt hẳn đúng hay không?" Từ Yên nháy mắt, hỏi hướng thiếu niên, vừa lúc mới bắt đầu, Từ Yên cùng Hâm Nhi vẫn tin là thật, cho rằng không là thực, thế nhưng mà về sau thiếu niên cảm xúc chuyển biến nhanh như vậy, hiển nhiên là tại nắm chủ quán cái mũi đi, quý tài nhìn không ra. Huống chi thiếu niên xem xét tự không giống như là bình thường thể hệ, như thế nào như vừa rồi như vậy, nhất định là trang .

Kỳ thật chủ quán cũng là khí vầng đầu, tại một lừa dối chi về sau, nói thẳng ra, lại không cam lòng. Thiếu niên cũng tự từ nào đó chủ quán nổi giận, chuyển biến chủ đề, vì vậy là được như vậy.

"Ha ha, bị ngươi đã nhìn ra." Thiếu niên lấy ra được đỉnh, đưa cho Từ Yên."Tặng cho ngươi a, đây đúng là Tam Ô Đỉnh, ta muốn thứ này cũng vô dụng."

"Ngươi không phải mới vừa nói không phải sao?" Từ Yên nghi hoặc chăm chăm vào thiếu niên.

Thiếu niên mỉm cười, tại được đỉnh mặt ngoài nhẹ nhàng vẽ một cái, chỉ thấy bên trong là thâm thúy mực sắc."Tam Ô Đỉnh, trường kỳ bạo lộ trong không khí, vôn-fram (V) thiết cấu kết, nhan sắc cũng sẽ biết càng ngày càng âm đậm ."

Từ Yên do dự, tuy nhiên rất là ưa thích cái này cái được đỉnh, thế nhưng mà một cái người xa lạ đem tặng, không khỏi quá mức đường đột rồi.

Đang tại Từ Yên do dự gian, Từ Phong đã đi tới, "Đã huynh đài có hảo ý, ta tự đời (thay) xá muội tâm linh." Từ Phong đối với thiếu niên diễn giải.

"Tại hạ, Lục gia, Lục Thụ Quang, bái kiến Từ Phong huynh." Thiếu niên không phải người khác, đúng là mấy viết trước, đến trấn Thanh Vân Lục gia Thiếu chủ.

"A? Ngươi nhận ra ta?" Từ Phong có chút nghi ngờ nói.

Lục Thụ Quang chỉ chỉ Từ Phong sau lưng mặc đạo, một đoàn người cũng nhin không được cười ra tiếng, cũng khó trách, cái này mấy viết sẵn bản đại hội dư vị còn chưa tiêu tán, Võ Từ Phong thế nhưng mà nghị luận trung tâm, cái thanh này mặc đạo, nhận không ra mới là lạ chứ.

Mấy người lại đang Tinh Vân Các bên trong chuyển một hồi, cho Từ Yên mua cái Huyền Minh giới, Hâm Nhi một cái phù túi, còn có một chút loạn bảy tám bị đồ vật, rồi đi rồi. Chính đi đến đi ra ngoài chỗ, một tiếng tê tâm liệt phế thanh âm ở đại sảnh tiếng nổ : Ta bị lừa rồi. Thanh âm này, không phải vừa rồi chủ quán còn có thể là ai?

Sau đó, Từ Yên cùng Hâm Nhi đi trở về, mà Từ Phong lại cùng Lục Thụ Quang đi vào một nhà tửu quán, ngồi ở góc, thêm vài bản ăn sáng, tự trò chuyện .

"Tử Phong huynh chớ trách ta lỗ mắng, lần thứ nhất gặp mặt, tụt mạo muội tương thỉnh." Hiển nhiên là Lục Thụ Quang thỉnh Tử Phong tới một tụt.

"Không muốn như vậy làm bất hòa, ta và ngươi niên kỷ tương tự, bảo ta Tử Phong là được rồi, không biết tìm ta chuyện quan trọng?" Tử nghiệp cảm thấy Lục Thụ Quang là có thể giao chi nhân, theo vừa rồi tại Tinh Vân Các một loạt cử động có thể nhìn ra được, Lục Thụ Quang, cũng không phải là hoàn khổ, hơn nữa người này cơ trí hơn người.

"Ta đây tụt không khách khí, ngươi đã kêu ta cây quang a, không biết Tử Phong đối ngoại mặt giải bao nhiêu?" Lục Thụ Quang, châm hai chén rượu, đưa cho Tử Phong một ly.

"Bên ngoài sao? Hiểu rõ không phải rất nhiều, nhưng là một mực đều muốn đi ra ngoài xông vào một lần." Nói xong, Tử Phong ngón tay không tự giác vuốt phẳng lấy cổ tay bên trên vòng tay.

"Cái kia, tụt để cho ta tới cho ngươi nói một chút, Huyền Thiên đại lục sự tình..." Vì vậy, Lục Thụ Quang chậm rãi mà nói, đem Huyền Thiên đại lục đủ loại sự tình đều nói ra, Tử đại cầm địa các loại phân bố, Thiên Châu chỗ, cuối cùng ném ra ngoài Hạo Nhiên Học Viện, kể cả trong tương lai một thời gian ngắn, sẽ đến trấn Thanh Vân chiêu sinh tin tức, cái này không một không tại kích thích Tử Phong thần kinh.

Trong lúc nhất thời, Tử Phong cảm giác mình sinh hoạt Thiên Địa là như vậy nhỏ hẹp, mà ngoại giới là như thế rực rỡ nhiều màu.

Đương Tử Phong hỏi Lục Thụ Quang, Thủy gia là dạng gì tồn tại lúc, Lục Thụ Quang lắc đầu không biết, chỉ là nói một câu: Thủy gia không là chúng ta có thể va chạm vào tồn tại.

Kỳ thật Lục Thụ Quang tại sao phải đối với Tử Phong như vậy ân cần, hơn nữa nói cho hắn biết nhiều như vậy. Có hai điểm nguyên nhân, thứ nhất, Lục Thụ Quang nếu như muốn tại trấn Thanh Vân có chỗ với tư cách, nhất định phải có một cái có thực lực mình hữu, đến trấn Thanh Vân mấy ngày nay, Lục Thụ Quang bên tai tràn ngập đều là về Tử Phong đủ loại đồn đãi, đã sớm đem Tử Phong định vị vì kết giao đệ nhất nhân.

Thứ hai, tụt là một loại mất duyên, chứng kiến Tử Phong, Lục Thụ Quang cũng có một loại không hiểu cảm giác thân thiết, điểm này là tại hắn ca ca Lục Thụ Minh trên người chưa bao giờ cảm giác được đồ vật. Hắn theo Tử Phong trên người thấy được phương hướng, đáy lòng có một thanh âm tựa hồ tại tự nói với mình, muốn đi theo trước mắt vị thiếu niên này.

...

Buổi nói chuyện, ngay tiếp theo mấy cái đĩa ăn sáng, đã ăn vào hai người trong nội tâm..

"Các ngươi biết không? Săn bắn giải thi đấu cuối cùng một hồi, Tiểu Vô Ngân cùng Vô Tử Phong bọn hắn một kích cuối cùng, Tiểu Vô Ngân vì cái gì bị đánh bại sao?" Một vị ngồi ở trong tửu quán gian, dáng người hơi mập khách uống rượu, hướng người bên cạnh lớn tiếng diễn giải.

"Như thế nào thất bại? Còn không phải bị Vô Tử Phong một chiêu đánh trọng thương sao?" Tên còn lại, khinh thường diễn giải, cái kia một hồi quyết đấu nhưng hắn là trình diện rồi, tự nhiên sẽ không nhìn lầm.

"Ngươi đây thi có chỗ không biết rồi, kỳ thật Tiểu Vô Ngân cũng không phải thua ở Vô Tử Phong, đó là bởi vì Tiểu Vô Ngân cưỡng ép sử dụng 'Khoác trên vai Phong Thất Sát' sử mình đã bị cản trở, nếu không phải vì vậy nguyên nhân, còn không biết nằm xuống là ai?" Trung niên nhân tựa hồ cái gì cũng biết bộ dạng.

"Không thể nào, lúc ấy Vô Tử Phong khí thế cũng không yếu a, hơn nữa nhìn đi lên cũng không phải như vậy..."

"Người gốc a, khoác trên vai Phong Thất Sát, thế nhưng mà Huyền giai công pháp, hơn nữa Tiểu Vô Ngân hay vẫn là Vô Tướng cấp bậc, nếu không phải Tiểu Vô Ngân chính mình sai lầm, làm sao có thể bị Vô Từ Phong đánh thành như vậy a..."

...

Từ Phong cùng Lục Thụ Quang, ngay tại một góc lẳng lặng nghe, không có muốn phản bác ý tứ, đi cao hơn người, chúng tất không phải chi, điểm ấy đạo lý Từ Phong hay vẫn là hiểu rõ, trả tiền rượu, cất bước cùng với Lục Thụ Quang đã đi ra, mặc cho tiếng động lớn rầm rĩ tại sau lưng rơi lả tả trên đất...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 67: Chặn giết

Đi về phía trước mấy trăm bước, bên tai tiếng động lớn rầm rĩ đột nhiên yên tĩnh trở lại, Từ Phong đi về phía trước bước chân, cũng bỗng nhiên đình chỉ, trong nội tâm hiển hiện một loại dự cảm bất tường. Quả nhiên, trong tầm mắt, có một đạo nhân ảnh chậm rãi phóng đại, trung niên, hắc y, trên mặt mặt sẹo tung hoành, nói không nên lời dữ tợn. Người đến, ngược lại dẫn theo trường đao, từng bước một hướng đi Từ Phong.

"Người tự là Vô Từ Phong?" Trung niên nhân sắc mặt lạnh lùng nói.

"Tìm ta có chuyện gì?" Từ Phong chậm rãi vào đối diện về mặt bất thiện trung niên nhân, đồng dạng lạnh lùng mà hỏi.

"Không có việc gì, chỉ là muốn giết người mà thôi." Trung niên nhân phảng phất tại kẻ ra một kiện rất bình thường sự tình.

"Giết ta? Chúng ta tổ không che mặt, tại sao sinh từ chi thù?" Từ Phong chậm rãi rút ra mặc đao, một bộ như lâm đại địch bộ dạng.

"Không cần phải nhận thức, có người cho Huyền Thạch là được." Vừa dứt lời, trung niên nhân chân phải một đạp mạnh địa, trường đao nơi tay, lập tức tự vọt tới Từ Phong trước mặt.

Từ Phong không do dự, đồng dạng hung ác xông tới, nguyên khí phun dũng, hung hăng chém về phía đối phương. 'Đương' một tiếng vang thật lớn, xoáy lên chung quanh mười trượng bụi mù, bụi mù không tán gian, hai người đã 'Đỉnh đỉnh đang đang' chiến làm một đoàn.

Trung niên nhân, đao đao hung ác, thế đại lực chìm, đánh giá là trường kỳ sinh hoạt tại trên mũi đao người, đối với Từ Phong chỗ hiểm chỗ một hồi cuồng tập, như là trăm trượng phong ba, thế phải đem Từ Phong nuốt hết.

Từ Phong không có chút nào lùi bước, tình huống như vậy lại không là lần đầu tiên gặp được, mặc đao siết thật chặt trong tay, cảm thụ được từ từ khó có thể chống đỡ lực đạo, trong nội tâm cũng như phát hung ác đồng dạng, điên cuồng cùng trung niên nhân chọi cứng lấy, đao đao không rơi vào thế hạ phong.

Trung niên gặp tình huống như vậy, trong nội tâm cả kinh, đây là Võ Sư cảnh giới có thể có được lực lượng sao? Một cái lắc mình, đi vào một bên, mắt hí đánh giá đến Từ Phong đến, "Tuổi còn nhỏ, thì có thành tựu như thế, không đơn giản, đáng tiếc." Cho người biết một chút về, Võ Tướng hậu kỳ uy lực a, "Thiên Quân trăm!" Hết lớn một tiếng, trung niên nhân vết đao trên mặt lập tức trở nên càng thêm dữ tợn, một thân hắc y theo bàn bạc nguyên khí bắt đầu cử động.

Giờ cao khởi trường đao, trên không trung bay phát phối, nguyên khí chen chúc tới, hướng phía trường đao bên trên hội tụ, thân đao càng ngày càng ngưng trọng, cuối cùng biến thành thâm thúy mực sặc, một cỗ nguy hiểm khí tức, thoáng chốc tràn ngập ra đến, thời gian cũng tựa hồ tại một khắc ngừng lại, rồi sau đó một tiếng thanh thúy vỡ tan thanh âm, một đạo kinh thiên đao mang, xé Liệt Không khí, hướng phía Từ Phong bổ tới...

Từ Phong ánh mắt trước nay chưa có ngưng trọng, Võ Tướng hậu kỳ, đây là Từ Phong trước mắt gặp được qua lợi hại nhất Võ Giả, chỉ nghe 'Thiên Quân trăm', không khí trong nháy mắt biến thành trầm trọng, liền cất bước cũng biến thành gian nan, Từ Phong tĩnh thủ bản tâm, nguyên khí không ngừng hướng phía trong tay mặc đao bên trên áp súc, 'Cuồng phong quét lá rừng' cũng chậm chậm uốn lượn...

Đao mang từ trên trời giáng xuống, còn chưa cận thân, Từ Phong chỗ đứng lập mặt đất 'Oanh' một tiếng, đã đi xuống hăm một thước có thừa, Từ Phong trên người trên thân quần áo cũng hóa thành mảnh vỡ, kinh thiên sức nặng áp xuống dưới, Từ Phong dựa vào 'Cuồng phong quét lá rừng' chậm rãi hóa giải, thế nhưng mà hóa giải sức nặng xa xa không đủ, Từ Phong ý đồ tăng thêm tốc độ, thế nhưng mà quanh thân như hăm vùng lầy bên trong, đao trong tay thức cũng đi theo trì hoãn chậm lại, nguyên khí áp súc cũng mất đi không chế.

Rớt cục trong tay mặc đao, rơi xuống trên mặt đất, một hồi cản trở, suýt nữa lại để cho Từ Phong ngắt đi qua. Tại đao mang còn chưa tới người, Từ Phong ném đi hơn mười trương bạo không phù, 'Ầm ầm' một tiếng rung trời tiếng vang, đao mang cùng rậm rạp chẳng chịt bạo không phù đụng vào nhau, toàn bộ trần Thanh Vân bầu trời bị tác tán, dưới mặt đất xuất hiện một cái sâu đạt tầm hơn mười trượng hố sâu, hai bên đường phòng ốc đã sớm không còn sót lại chút gì, một đầu nhìn thấy mà giật mình khe hở, hướng về không biết phương xa, kéo dài lấy...

Bụi đất tan hết, ở đâu còn có Từ Phong thân ảnh, trung niên nhân cẩn thận tra tìm trải qua, mấy cái thả người tựu biến mất tại chỗ cũ, không biết tung tích.

Thật lâu, yên tĩnh đường đi mới khôi phục sinh cơ, trốn ở một chỗ đám người chậm rãi xông lên đầu đường, châu đầu ghé tai lấy vừa rồi đánh nhau, "Người thấy được sao? Vừa mới người nọ thế nhưng mà mất sẹ a." Người nói, nâng lên cái tên này, trong nội tâm cũng là một hồi sợ.

"Mất sẹ? Hắn không phải đã chết rồi sao? Như thế nào còn sẽ xuất hiện, cái này, cái này, cái kia cùng hắn đánh nhau, hình như là Võ Từ Phong a, cái này thế nhưng mà đã xong. Võ gia mới xuất hiện một thiên tài, cứ như vậy bị giết." Bên cạnh tên còn lại tiếp lời nói, cùng loại như vậy nói chuyện liên tiếp, mà Võ Từ Phong bị giết tin tức này cũng Như Phong giống như truyền ra.

Mất sẹ, là trần Thanh Vân dong binh bên trong, nhất đặc lập độc hành người, trước khi cùng người tổ đội đi săn bắt con mồi, bởi vì phân phối không hài lòng, giận dữ đem chính mình đồng đội tất cả đều chém giết dưới đao. Người này họ cách thô bạo, hung tàn, làm ác không làm. Chỉ cần có Huyền Thạch, sự tình gì đều nguyện ý đi làm, tại trần Thanh Vân đã lưng đeo mấy chục đầu tên người, mấy lần tránh thoát trần Thanh Vân người vây giết, đã có nửa năm nhiều thời giờ không có xuất hiện tại trần Thanh Vân rồi, hôm nay lần nữa hiện thân, y nguyện lại để cho người có tật giết mình.

Từ Phong tác họ không có việc gì, lúc ấy dưới tình thế cấp bách, vung ra hơn mười trương bạo không phù, lưu lại một trương, tại sau lưng muốn nổ tung lên, dựa vào bạo tác trùng kích cùng bụi đất che dấu, Từ Phong bị ném ra bên đường đã tàn sệt trong phế tích tránh thoát một kiếp.

Mà mất sẹ cố chấp tin tưởng, một cái nho nhỏ Võ Sư tại chính mình tuyệt kỹ thành danh ở bên trong, là không thể nào đào thoát, mạng theo loại này khinh thị tâm lý. Mất sẹ chỉ là đơn giản tìm tòi thoáng một phát hố sâu, không có phát hiện bóng người, cho rằng Từ Phong đã tan thành mây khói, tựu lý khai.

Nhìn thấy mất sẹ đã rời đi, Từ Phong thở hơi dài nhẹ nhõm, ngực đau đớn lúc này mới mãnh liệt mà đến. Võ Tướng hậu kỳ, xác thực không đơn giản, tại vừa rồi đối kháng ở bên trong, Từ Phong một mực đều tại cường chống đỡ, vô luận là tốc độ hay vẫn là lực lượng, Từ Phong đều chênh lệch một đoạn, hoàn toàn là áp bách họ lực lượng.

Rốt cuộc là ai, muốn của ta tính mệnh, đã, người đã động thủ, cũng đừng trách ta không khách khí, trong tay thạch đầu lập tức hóa thành một mảnh bột mịn.

Rất nhanh, chung quanh tựa vang lên tiếng xé gió, Lâm Kiếm lăng, Lâm Huyền Hi, rất nhiều dong binh, đương nhiên còn có Vũ gia trang người, phụ thân của mình võ bụi bay, tựa đứng tại đối diện trên nóc nhà.

Không đợi Lâm Huyền Hi hỏi thăm, vừa rồi đang xem cuộc chiến người, đã thâm tình cũng mạo đem vừa rồi chuyện đã xảy ra miêu tả đi ra, mặt sẹo cái này một cái tên cũng lại một lần nữa xuất hiện ở mọi người trong đầu.

"Đồ đáng chết, lại trở lại rồi." Lâm Kiếm lăng nổi giận nằng, mấy lần đuổi giết mặt sẹo đều là Lâm Kiếm lăng dẫn đội, thế nhưng mà mặt sẹo này nhân sinh đến cẩn thận, làm việc cũng không dây dưa dài dòng, tốc chiến tốc thắng, sau đó sẽ một mực ẩn nấp, không lưu dấu vết để lại, cho nên mấy lần cũng là không có kết quả.

"Người bị chết là ai?" Lâm Kiếm lăng, không đếm xỉa tới mà hỏi.

"Hình như là Võ gia, Võ Tử Phong." Người bên cạnh đáp lại nói.

"Cái gì!", "Cái gì?" ... Mọi người trăm miệng một lời hét lớn.

Võ bụi bay nghe được Võ gia hai chữ lúc, trong nội tâm không khỏi xiết chặt, đương Võ Tử Phong danh tự đi ra lúc, võ bụi bay trực tiếp từ không trung nhảy xuống, diên cũng tựa như đem vừa rồi người nọ tóm, Võ Vương uy áp nhất thời đặc dính như mực, thẳng áp vừa rồi người nọ nói không ra lời, chỉ là chỉ chỉ trong hổ sâu, chỗ đó lẳng lặng nằm một nửa mặc đao.

Võ bụi bay, nhặt lên mặc đao, đao này, không phải Tử Phong, lại là người phương nào. Lâm Huyền Hi nhắm mắt lại, không biết đang làm những gì? Chỉ về sau, mở hai mắt ra, ngưng mắt nhìn bên cạnh một gian nghiền nát phòng ốc vài lần về sau, lại để cho Lâm Kiếm lăng sửa sang lại thoáng một phát hiện trường, quay người rồi đi rồi, chút nào có hay không vừa mới nghe được tin tức trầm trọng chi sắc.

Võ bụi bay, cứ như vậy lẳng lặng đứng ở đằng xa, không ngừng vuốt ve trong tay mặc đao, thần sắc âm đạm, cũng không biết qua bao lâu, một tiếng kinh thiên thét dài, hiệp cùng cái này vạn trượng đao mang, hung hăng bổ Hưởng Thiên màn: "Ta võ bụi bay, không báo này buồn, thế không làm người."

Rồi sau đó kéo lấy thất ý tâm tình, cùng có chút còng xuống bước chân, hướng Võ gia đi đến, hấn đến bây giờ còn không có tiếp nhận tin tức này, như vậy Võ gia những người khác đâu? Hâm Nhi, theo hạm đây này...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Đao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 68: Đấu giá hội Tử Phong không có ý định hiện thân, bởi vì hấn tình tường, nếu như

Tại Lâm Huyền Hi nhắm mắt lại tình một khắc này, Từ Phong có một loại cảm giác, như là cái gì theo trên người mình khắp qua giống như, chính mình hết thấy đều dần lộ ra. Đón lấy Lâm Huyền Hi ánh mắt tựa nhìn về phía tại đây, hiển nhiên là phát hiện tung ảnh của mình, bất quá Lâm Huyền Hi không âm thanh trương, tựa hồ là mình Bạch Từ phong cách làm, cái gì cũng chưa nói, quay người rồi đi rồi.

Nhưng mà phụ thân của mình, Từ Phong cứ như vậy nhìn chăm chú lên võ bụi bay, hai mươi mấy ngoài...trượng, hần run rẩy hai tay, nhặt lên trong hồ sâu mặc đao, không ngừng vuốt ve, một bộ thất hồn lạc phách bộ dạng, tựa hồ toàn bộ thế giới đều ly hần mà đi, trong thiên địa chỉ có như vậy một đạo cô đơn thân ảnh. Đương võ bụi bay, ôm trong lòng mặc đao, từng bước một còng xuống đi xa, tóc trong gió tán loạn thời gian...

Từ Phong thật muốn lao tới, thế nhưng mà hần không thể, hai tay chăm chú che miệng, đem nước nở nghẹn ngào âm thanh sinh sinh nuốt tại trong miệng, thẳng đến võ bụi bay thân ảnh biến mất trong tầm mắt, Từ Phong tâm tình mới bình tĩnh trở lại, lấy ra mấy cái phù lục, đơn giản khôi phục thoáng một phát thương thế, lẳng lặng đợi đến lúc Dạ Sắc hàng lâm.

Võ bụi bay không biết mình là như thế nào trở lại Võ gia, là như thế nào đem mặc đao giao cho Vũ Thiên Kiệt trên tay? Là như thế nào ly khai mọi người hỏi thăm ánh mắt một mình một người ly khai hay sao? Đêm nay, Dạ Sắc dày đặc, không có chút nào ánh trăng, Võ gia từ trên xuống dưới, đều bị cực kỳ bí ẩn âm thanh bao phủ.

Dạ ương, phế tích trong một đạo thân ảnh, chậm rãi theo một mảnh đồng bừa bộn trong đứng dậy, tra nhìn một chút chung quanh, xác định không có người, tựa hướng phía Võ gia rất nhanh đi đến, đi vào Võ gia đình viện bên ngoài, Từ Phong thả người nhảy lên, nhảy qua tường, Từ Phong nhớ rõ, bên trong không xa tựa là Vũ Thiên Kiệt gian phòng.

Chỉ thấy Vũ Thiên Kiệt trong phòng, còn có một hoàng ánh sáng tại trong bóng đêm chảy xuôi, không có làm dừng lại, Từ Phong lặng lẽ đi vào, Vũ Thiên Kiệt dưới cửa, chợt nghe một tiếng dài quá một tiếng tiếng thờ dài, liên tiếp, nghe thanh âm, chính mình Nhị gia gia cũng ở bên trong. Bất quá, Từ Phong không chần chờ, trực tiếp liền từ cửa sổ nhảy đi vào.

"Ai?" Vũ Thiên Kiệt đang cùng võ biến tĩnh tọa trong phòng, đột nhiên một hồi động tĩnh theo cửa sổ truyền đến.

"Gia gia, Nhị gia gia, là ta, Từ Phong." Từ Phong thanh âm đều có chút run rẩy, chứng kiến Võ gia mọi người, vì chính mình thương tâm như vậy, trong lòng của hần nói không nên lời áy náy.

"Từ Phong! Ngươi... Mau vào." Vũ Thiên Kiệt một hồi kích động, thoáng qua hiểu được, gọi Từ Phong tranh thủ thời gian tiến đến.

"Hảo tiểu tử, liền gia gia của ngươi cũng dám lừa gạt a." Vũ Thiên Kiệt nhìn thấy Từ Phong không có việc gì, tâm tình cũng là tốt.

"Ngươi cũng không biết, ngươi hôm nay một bước này quân cờ, thế nhưng mà thiếu chút nữa đã muốn chúng ta hai lão này mệnh a." Võ biến cười, đem trên mặt vẻ lo lắng quét qua quét sạch, đối với Từ Phong diễn giải.

"Gia gia, Nhị gia gia, ta làm như vậy, cũng là bị * bắt đắc dĩ, ta..." Từ Phong vừa muốn giải thích, đã bị Vũ Thiên Kiệt đánh gãy.

"Gia gia mình bạch, ngươi cho rằng bên ngoài lời đồn đãi là trống rỗng xuất hiện đầy sao, đây cũng là gia gia cố ý làm như vậy, như vậy có thể cho ngươi sống yên phận, không có có nhiều người như vậy nhớ thương lấy ngươi." Nguyên lai, Từ Phong hôm nay tại tửu quán nghe được lời đồn đãi là Vũ Thiên Kiệt một tay an bài, người trong lòng có quý tổng có thể hay không thiếu, hiện tại Từ Phong còn trẻ, đợi đến lúc phát triển, cũng không cần lại chân tay co cón rồi.

"Hai ngày này, ngươi tựa đứng ở trong gian phòng đó, hảo hảo vẽ bùa, chúng ta phù điểm về sau nhưng là phải nhờ vào ngươi, ta ngược lại muốn nhìn rốt cuộc là ai dám động đến Võ gia!"

...

Ba ngày thời gian thoáng qua tức thì, Tinh Vân Các đấu giá đại hội cũng đúng hạn cử hành, cái này nhất viết, trấn Thanh Vân tất cả lớn nhỏ thế lực tất cả đều hướng phía Tinh Vân Các tiến đến, Võ gia cũng không ngoại lệ, chỉ là thiếu một chút tinh thần, nhiều thêm vài phần thất ý mà thôi.

"U, đây không phải Võ gia chủ sao? Gần đây tốt chứ?" Người đến không phải người khác, đúng là Lý gia gia chủ Lý sĩ tông, sau lưng người trẻ tuổi là sẵn bắn trên đại hội bị Từ Phong một kích đánh bay Lý Thiên, hôm nay thương thế xem ra đã không ngại rồi."Năm Lý gia chủ phúc, lão phu rất tốt." Vũ Thiên Kiệt đơn giản ứng phó một câu, tựu phải ly khai.

"Ta nghe nói, Võ gia Võ Tử Phong bị người đánh chết, ai, ta cũng là thương tâm vô cùng a, Võ gia chủ thế nhưng mà không muốn quá thương tâm, bảo trọng thân thể." Lý gia chủ một bộ thương tâm gần chết bộ dạng, khuyên bảo Vũ Thiên Kiệt đạo.

Võ bụi bay vốn là đôi mắt vô thần, chờ lúc một đạo tinh quang thoáng hiện, thẳng đâm hướng Lý gia chủ con mắt, một cỗ vô hình khí thể lập tức thích phóng ra, Long có Nghịch Lân, Từ Phong là võ phi Trần Tâm bên trong Nghịch Lân, không cho phép bất luận kẻ nào có chút bất kính.

Lý sĩ tông một hồi hoảng hốt, cái này, bức này cấp hiển nhiên đã siêu thoát Võ Tông tồn tại, khó Đạo Vũ gia có Võ Vương cường giả, cái này, không được, nhất định phải sớm thông tri Trần gia chủ, nghĩ đến đây, không đợi Võ gia người đuổi, Lý sĩ tông đã đi ra.

Vũ Thiên Kiệt phát phát tay, một đoàn người cũng là rất nhanh tiến vào Tinh Vân Các lầu ba, ngồi vào chỗ của mình, cùng đội đấu giá hội đã bắt đầu, rất nhanh lục tục ngo ngoe người đều đến, kể cả Lâm Huyền Hi bọn người, còn có Lâm Huyền Khả, bất quá Lâm Huyền Khả một bộ thất hồn lạc phách, vô tình bộ dạng, xem, lại để cho người nói không nên lời đau lòng.

Đơn giản hàn huyên vài câu về sau, tất cả mọi người tĩnh tọa, chờ đợi đấu giá hội bắt đầu. Tinh Vân Các lầu ba đã dần dần bị chen chúc đám biển người như thủy triều ngồi đầy, kêu loạn một mảnh, phần lớn là chưa từng nghe thấy mặt dong binh, bất quá theo hét lớn một tiếng, 'Cho mời Tinh Vân Các chương thế úy Hải lão tiên sinh' . Năm sáu trăm người đấu giá hội bên trên, lập tức lặng ngắt như tờ.

Muốn nói trấn Thanh Vân thần bí nhất cường giả, tổng cộng có hai vị, một vị là trấn Thanh Vân trấn chủ, tựu là Lâm Huyền Hi, còn có một vị, tựu là trước mắt úy biển. Đến nay còn không có ai biết, hai người bọn họ rốt cuộc là cái gì cấp bậc cường giả, chỉ biết là, bọn hắn rất cường, rất cường.

"Lão phu, cũng không nhiều giảng, đầu tiên cảm tạ mọi người tới tham gia Tinh Vân Các nửa năm một lần đấu giá hội, lúc này đây có rất nhiều vật trân quý, thế nhưng mà liên lão phu cũng có chút tâm động không thôi, không cần nói nhảm nhiều lời, lập tức mà bắt đầu a." Vung tay lên, mọi người chúc mục đích đấu giá hội đã bắt đầu.

Chỉ thấy một vị tuổi trẻ nữ tử tay cầm một cái chén đĩa đi tới, trên mâm tráo một hồng sa. Úy trên biển trước vách trần hồng sa, một hồi chói mắt tím hồng sắc quang mang ánh vào trong mắt mọi người, "Vật ấy, chắc hẳn không dùng lão phu giới thiệu, từ sa thiết, hái từ núi lửa chi tâm, hẳn độ cứng thời phát và đoạn, bất đồng binh khí ở bên trong trộn lẫn một chút như vậy, toàn bộ binh khí chất lượng tựu lên một tầng, khởi đập giá một Thiên Huyền thạch, mỗi lần tăng giá không thua kém 100 Huyền Thạch, bắt đầu đi."

Từ sa thiết, Võ gia mất người con người thế nhưng mà sáng ngời, đối với bọn họ là chế tạo binh khí mà nói, không có người cang so bọn hắn hiểu rõ những vật này giá trị, một Thiên Huyền thạch xác thực thật là thấp, võ phi mình kích động, bất quá bị Vũ Thiên Kiệt ngăn lại ở, bởi vì không chỉ có bọn hắn Võ gia biết rõ từ sa thiết giá trị, Trần gia cùng Lý gia đối với binh khí có chỗ liên quan đến gia tộc khẳng định cũng sẽ không bỏ qua, không bằng trước nhìn một chút phản ứng của bọn hắn.

Quả nhiên, Lý sĩ tông há miệng tựu đáp lại nói: "1500 Huyền Thạch."

Trấn Thanh Vân chế tạo binh khí thêm cũng tựu như vậy mấy gia, "Lưỡng Thiên Huyền thạch" đồng dạng chế tạo binh khí Phùng gia kêu lên, cũng bỏ thêm 500 Huyền Thạch.

"Ba Thiên Huyền thạch." Lý sĩ từng một bộ nguyên nhất định phải có bộ dạng, không có chút nào đem những Huyền Thạch này để vào mắt.

"3500 Huyền Thạch" Phùng gia tiếp tục tăng giá.

Lý sĩ từng đứng dậy, cười nhìn về phía Phùng gia: "Năm Thiên Huyền thạch."

Phùng gia gặp Lý gia như thế thái độ, cũng sẽ không có tiếp tục tranh đoạt tâm tư, dù sao 5000 đã đến thượng diện từ sa thiết giá trị.

Lý sĩ từng gặp Phùng gia không có tiếng vang, lập tức một hồi mở cờ trong bụng, nói không nên lời ngang ngược kiêu ngạo.

"Sáu ngàn." Võ phi minh nhân nhặt điển giải, không có chút nào nửa điểm để ý tới Lý sĩ từng ý tứ.

Mọi người một mảnh xôn xao, 'Sáu Thiên Huyền thạch' giá cả cũng làm cho Lý sĩ từng vừa mới giờ lên đầu lông mày lập tức cứng lại rồi, lập tức nổi trận lôi đình: "Bảy Thiên Huyền thạch."

"Tám Thiên Huyền thạch." ... "Chín Thiên Huyền thạch" ... "Chín ngàn năm" ... "Một vạn" ...

Võ phi minh mỉm cười cười một tiếng, không ra tiếng tiếng nổ, một Vạn Huyền thạch, ngốc hàng, Lý sĩ từng phương theo vừa mới cảm xúc trong hòa hoãn đi ra, bất quá giá cả đã bị mang lên một Vạn Huyền thạch, nước đổ khó hót, vì vậy tại úy biến ba lượt hỏi ý gián, Lý sĩ từng nổi giận đùng đùng chăm chăm vào võ phi minh, không có cách nào, một Vạn Huyền thạch mua một khối giá trị 5000 từ sa thiết...

Tại kế tiếp đấu giá ở bên trong, trên trận hào khí càng ngày càng nóng, đấu giá đồ vật cũng càng ngày càng quý trọng, đan dược, dược liệu, Linh Tinh, bình khí, đương nhiên không thể thiếu Võ gia cung cấp Tam cấp nguyên bộ phù lục, cái này vật phẩm đấu giá là Tử Phong họa chế, Tam cấp phù lục kẻ cả: Huyền Nguyên phù, bạo không phù, Truyền Âm Phù, Liệt Hỏa phù... Tổng cộng bảy loại phù lục, mỗi dạng mười cái, chung đập, mười Vạn Huyền thạch, phải biết rằng những thể nhưng mà này ở lúc mấu chốt, có thể dùng bảo vệ tánh mạng đồ vật, dong binh đối với cái này rất là chú ý...

Cùng tiếng động lớn náo Tinh Vân Các so sánh với, bên ngoài ánh mặt trời nhẹ nhàng, làm cho người lười biếng muốn chìm vào giấc ngủ.

Xa xa, một vị đang mặc một thân hắc y thiếu niên xuất hiện tại rộng lớn trên đường cái, hướng về cách đó không xa Dong Binh Công Hội đi đến, ánh mặt trời tại phía sau hắt rọi là tả trên đất toái ảnh...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 69: Dưới mặt đất Dong Binh Công Hội

Thiếu niên không phải người khác, đúng là Võ Tử Phong, chỉ là vốn là trắng nõn tuấn tú khuôn mặt, lúc này trở nên có chút u ám, bộ dáng cũng trở nên

như vậy bình thường, không hề như trước khi tươi mát tuần dật, nhiều thêm vài phần tuế nguyệt tang thương cùng Phong Trần hương vị.

Đây là Tử Phong cùng Vũ Thiên Kiệt chuyên môn học Dịch Dung Thuật, như vậy Tử Phong có thể hiển nhiên đi ra làm hấn sự tình muốn làm, mà không sợ bị người khác nhận ra. Vốn là bối tại sau lưng mặc đao lúc này cũng bị một thanh sáng loáng đại đao chỗ thay thế, cái này hay vẫn là Vũ Thiên Kiệt tìm lượt sở hữu Vô gia binh khí kho, tìm được nặng nhất một thanh vũ khí, bắt quả tại Tử Phong trong miệng cũng chỉ có thể xem như được thông qua.

Xuyên qua con đường này, cách đó không xa thì có một tòa xem niên đại đã lâu kiến trúc, tuế nguyệt ở phía trên để lại pha tạp dấu vết, 'Dong Binh Công Hộ' bốn chữ cho thấy Tử Phong đến đây địa phương. Không chần chờ, Tử Phong cất bước tự đi vào, bên trong không gian rất lớn, chỉ là bóng người rất thưa thớt, chắc là đầu giá hội, đem các dong binh đều hấp dẫn đi qua.

Trước mặt là một trường rộng lớn lên quầy hàng, một vị quần áo nóng bỏng, tuổi vừa mới chừng hai mươi nữ tử đang tại lật xem sách này trang, thỉnh thoảng dừng lại, ghi chép một ít gì đó. Không có chút nào chú ý tới Tử Phong đến đây, hoặc là nói là không có để ý phải chăng có người đến đây, mặc kệ hội đến đây người.

"Xin hỏi, dong binh ở địa phương nào?" Tử Phong đi đến quầy hàng bên cạnh, hỏi.

Nữ nhân hơi lên thoáng một phát đầu, đơn giản nhìn Tử Phong liếc, lại cúi đầu lật xem quyển sách trên tay sách."Tại đây, danh tự, tuổi, tu luyện đẳng cấp..." Nữ tử máy móc thức mà hỏi, hiển nhiên những vật này sớm đã nhớ kỹ trong lòng rồi.

"Không gió, 15, Vô Tướng sơ kỳ..." Đương Tử Phong nói ra chính mình Vô Tướng sơ kỳ thời điểm, đối diện nữ tử trong tay bút lập tức dừng lại, ngừng đầu, về mặt ngạc nhiên nhìn xem Tử Phong.

15 tuổi, Vô Tướng cấp bậc, nếu như là thật sự như thế, cái kia đứng ở trước mặt mình chẳng phải là tương lai cường giả."Chu ngọc, tên của ta, người trước đi theo ta thoáng một phát, kiểm tra một chút người vũ lực giá trị phải chăng đúng như người chỗ nói như vậy?" Huyền Thiên đại lục tự là cái dạng này, dùng thực lực vì tôn, nếu như Tử Phong chỉ là một tên mao đầu tiểu tử, cái kia làm sao có thể hay vẫn là như lúc trước đãi ngộ đồng dạng.

Tử Phong hiểu rõ, đi theo Chu ngọc sau lưng, hướng phía bên trong đi đến, chỉ người hiểu biết ít nhập một gian rộng rãi đại sảnh, bên trong không gian rất trống trải, chỉ có một trung niên nhân đang ngồi tại trước bàn đập vào chộp mắt.

"Hàn Phong, người cái chết hàng, mỗi ngày ngủ còn chưa ngủ đủ,, lại hấn mẹ nó cho ta xem đến người ngủ, đem người văng ra!" Chu ngọc chứng kiến Hàn Phong tại đâu đó đập vào chộp mắt, lập tức nổi trận lôi đình, một hồi thoá mạ, đem Hàn Phong cho mắng tỉnh.

"Ồ, Ngọc tỷ đến rồi, Ngọc tỷ thật sự là lợi hại, ta vừa nhắm mắt lại, người đã tới rồi. Xin bớt giận, xin bớt giận, làm sao vậy, có phải hay không lại có mới người đến, đến đến, để cho ta kiểm tra một chút." Hàn Phong tỉnh lại, chứng kiến Chu ngọc nổi trận lôi đình bộ dạng, biết điều xu nịnh thúc ngựa đến.

Chu ngọc hừ lạnh một tiếng, gặp Hàn Phong như vậy phản ứng, cũng lười phải cùng hấn so đo, "Tự hấn, không gió, người cùng hấn đánh một hồi a, có thể kiên trì một phút đồng hồ là được, Hàn Phong là Vô Tướng hậu kỳ cường giả."

"Ngọc tỷ, người không phải nói đùa sao, ta thế nhưng mà Vô Tướng hậu kỳ cường giả, cái này một cái con nít chưa mọc lông tử, mới bao nhiêu, người lại để cho hấn và ta đánh một hồi, cái này có phải hay không khi dễ hấn à." Hàn Phong nghe xong nghi hoặc chăm chăm vào tại đây Chu ngọc sau lưng Tử Phong, thấy thế nào như thế nào cảm thấy tuổi trẻ, đây là cái gì khảo thí a.

Kỳ thật, đây cũng là Chu ngọc tạm thời quyết định, bởi vì động vừa mới bắt đầu nói chuyện với nhau thời điểm, Chu ngọc tự cảm thấy Tử Phong có chút không đơn giản, hoặc là nói là bất thường, nhân vật mới đến thời điểm, cái kia không phải nhất gan quá mức bé nhỏ, có rất ít như Tử Phong như vậy bình tĩnh.

15 tuổi Võ Tước, có lẽ thật sự có chút ít lại để cho người ngạc nhiên địa phương a. "Ít nói lời vô ích, cho người đánh, người tự đánh, chỗ đó nhiều như vậy nói nhảm." Chu Ngọc Tử mặc trùm mắt Hàn Phong.

"Hào hào, ta đánh, tiểu huynh đệ, ta sẽ rất có chừng mực, người muốn kiểm tra thế nào đẳng cấp?" Hàn Phong không đếm xỉa tới mà hỏi.

"Võ Tước." Tử Phong đi đến Hàn Phong đối diện, tự nhiên đáp lại nói.

"Cái gì, Võ Tước? Người người, mới bao nhiêu, đi ra Võ Tước rồi." Hàn Phong kinh ngạc biểu lộ hiển nhiên muốn so với Chu ngọc muốn lớn, Võ Tước, chính mình hai mươi mấy tuổi mới đạt tới cảnh giới, tiểu tử này xem cũng không quá đáng 15~16 bộ dạng, cái này, cái này...

"Kính xin Phong ca chỉ giáo." Tử Phong không để ý đến Hàn Phong kinh ngạc, đối với nhìn thấy qua Thủy Chi Lan chỉ về sau, chính mình những thiên phú này đều là ảo ảnh mà thôi.

"Được rồi, đã cùng là Võ Tước, ta tự không khách khí, đến đây đi." Hàn Phong phục hồi tinh thần lại, quanh thân nguyên khí một hồi mãnh liệt, một quyền, một đầu nguyên khí nghĩ thành hung lang, hướng phía Tử Phong đập nện đi qua.

Tử Phong không chần chờ, đồng dạng nghênh tiếp một quyền, một đầu ác Hồ Phác đi lên, chỉ là nhan sắc muốn so với Hàn Phong chênh lệch rất nhiều, hai tướng giao tiếp, Tử Phong miễn cưỡng chống đỡ chịu đựng được, Hàn Phong chiêu thức.

Lần đầu thăm dò, cả hai nói chung hiểu được đối phương tình huống, tại Tử Phong nghĩ khí thành hình thời điểm, Chu ngọc trong mắt hiện lên như vậy vài phần kỳ dị sáng bóng, xem ra, tiểu tử này xác thực là Võ Tước cấp bậc.

Kế tiếp, Tử Phong cùng Hàn Phong tự chiến làm một đoàn, Phần Thiên Quyền: Phong Hỏa Lang Yên, đã bị Tử Phong thi triển ra, trong tầm mắt, tràn đầy rậm rạp chằng chịt quyền ảnh; Hàn Phong cũng không cam chịu yếu thế, một bộ chương pháp, cũng thúc sử đi ra, cũng ẩn ẩn có áp qua Tử Phong xu thế.

Tử Phong nắm tay phải đại lực nện hướng Hàn Phong ngực, Hàn Phong thân thể hơi nghiêng, Tử Phong đâm thẳng biến đâm móc, Hàn Phong tay phải đẩy ngang, quyền chương trầm trọng kích cùng một chỗ, lập tức một hồi trầm thấp trầm đục âm thanh trong đại sảnh tiếng nổ .

"Người rất không tồi, bất quá, của ta tập thể dục đã xong, hiện tại phải chăm chỉ đánh nữa." Hàn Phong nhún vai, một cái gấp xông tự vọt tới Tử Phong trước mặt.

Ngay sau đó, liên tiếp quan tàn nhẫn chiêu thức hướng Tử Phong đánh úp lại, chiêu chiêu bình thường nhưng thập phần hữu dụng, đánh giá là trường kỳ sinh hoạt tại thời khắc sinh tử người, hướng chỉ chiêu thức gian không ngừng thăm thấu ra khát máu sát khí, vốn là Hàn Phong nhập nhèm con mắt, lúc này cũng là trước nay chưa có chuyên chú, có thể thấy được đánh nhau đã sắp nhập vào tánh mạng của hắn chính giữa.

Tử Phong lúc này mới cảm giác được, trước khi cùng người so đấu là bức nào chê cười, căn bản chính là động tác võ thuật đẹp, không thực tế, mất không một thân nguyên khí, chú ý cái gì uy lực cùng hoa lệ, lại không có thâm trầm bên trong, không phải giả thoáng vậy là cái gì.

Đi theo Hàn Phong tiết tấu, hai người đều không có dùng cái gì Cao giai công pháp, Tử Phong không ngừng bị Hàn Phong song chương đập ở bên trong, lại không ngừng điều chỉnh chiêu thức của mình, chính mình ra quyền góc độ, tốc độ, thời cơ. Cái này đã không còn là khảo nghiệm, mà là học tập, Tử Phong tại Hàn Phong chương pháp trong tìm được chất dinh dưỡng, không hề đứt đoạn hấp thu.

Tại Tử Phong vẫn chưa thỏa mãn lúc, Chu ngọc hô một tiếng: "Đã thành, dừng đánh nữa, mềm nhũn bộ dạng, còn đánh cái gì kinh, không gió người tới a." Nói xong quay người tự đi ra ngoài, chỉ là quay người nháy mắt, khóe miệng lại treo như vậy một tia ý vị sâu xa độ cong..

"Tiểu tử, không tệ ấ y, trong thời gian ngắn như vậy đều có thể học tập, ta thế nhưng mà chờ ngươi gia nhập Dong Binh Công Hội." Hàn Phong cười nhìn về phía Tử Phong, vừa rồi quyền cước gian sát khí đã sớm tán ở vô hình tâm đó rồi.

Tử Phong hướng Hàn Phong chấp tay nói: "Đa tạ Phong ca chỉ điểm, tiểu đệ định ghi nhớ trong lòng." Nói xong, hãy theo Chu ngọc hướng ra ngoài đường đi đến.

"Đây là một trương bản khai, ngươi có thể điền thoả một phát, từ hôm nay trở đi, ngươi tự là lính đánh thuê một thành viên, ta có thể với ngươi giảng thoả một phát về dong binh sự tình, kỳ thật rất đơn giản, chúng ta tại đây thường xuyên sẽ có người tới tuyên bố nhiệm vụ, đơn giản là hộ tống, săn bắt Linh Tinh, hái thuốc các loại nhiệm vụ, cái này một loại tương đối nhiều, cũng so sánh đơn giản. Như những cái nhiệm vụ khác cũng có rất nhiều, nhưng là đa số nhiệm vụ không cần ngươi một mình đi hoàn thành, cái này là Dong Binh Công Hội ưu thế, Dong Binh Công Hội hội lại để cho các ngươi tự do tổ đội, như thế, lẫn nhau chăm sóc, so sánh với cũng tự an toàn nhiều hơn."

Nói ra nơi này, Chu ngọc nhìn Tử Phong liếc, lại tiếp tục diễn giải: "Dong binh mỗi lần hoàn thành nhiệm vụ lúc, Dong Binh Công Hội muốn rút ra 10% lợi nhuận, điểm này ngươi nhớ kỹ là được rồi. Còn có, tự là lính đánh thuê đăng cấp phân chia, căn cứ ngươi hoàn thành nhiệm vụ giá trị, dong binh chung chia làm bốn cấp bậc, thiết, đồng, ngân, kim cấp, những sẽ để cho này ngươi tại dong binh công hưởng thụ bất đồng chiết khấu, còn có..."

"Ta lúc nào, có thể tiến xuống dưới đất Dong Binh Công Hội?" Tử Phong trước khi đến đã hướng Vũ Thiên Kiệt hỏi lọt qua cửa tại Dong Binh Công Hội sự tình, hẳn hiện tại chính thức quan tâm chính là, dưới mặt đất Dong Binh Công Hội, nơi đó là có thể tuyên bố sát nhân nhiệm vụ địa phương, cũng là Tử Phong tìm được mặt sẹo địa phương...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Phong Tường Phù

"Dưới mặt đất Dong Binh Công Hội? Ngươi đi vào trong đó làm cái gì?" Chu ngọc nhất thời ngừng đến, nghi hoặc nhìn Tử Phong, dưới mặt đất Dong Binh Công Hội cho tới nay đều là che giấu tồn tại, treo lên không được mặt bàn, đều là lính đánh thuê nhóm tự phát tổ kiến, tiếp nhận một ít đặc những nhiệm vụ khác, dùng cái này đến kiếm chút món lợi kèch sù.

"Muốn đi xem mà thôi." Tử Phong cười đối với Chu ngọc diễn giải, bởi vì, mặt sẹo chịu là ở dưới mặt đất dong binh ở bên trong tiếp nhiệm vụ, sau đó tiến đến chặn giết Tử Phong, muốn tìm đến mặt sẹo, chỉ có tiến tiến đến dưới mặt đất Dong Binh Công Hội nói sau.

Nhưng mà xem tại Chu ngọc trong mắt, cái này cười ở bên trong ẩn hàm quá nhiều lãnh ý, thế cho nên nàng thành linh rùng mình một cái. Quay mắt về phía Tử Phong sáng quắc ánh mắt, Chu ngọc trong lúc nhất thời thậm chí có chút ít hoảng hốt rồi, "Dưới mặt đất Dong Binh Công Hội, ít nhất là ngân cấp dong binh mới có thể tiếp xúc đến tồn tại."

"Cái kia thiết cấp dong binh, muốn hoàn thành bao nhiêu nhiệm vụ mang có thể trở thành ngân cấp dong binh." Đã biết rõ đáp án rồi, hiện tại Tử Phong thiếu hụt chính là một cái ngân cấp danh xưng mà thôi.

"Ngân cấp dong binh phải có 2000 cái nhiệm vụ giá trị, một cái nhiệm vụ đạt được nhiệm vụ giá trị theo 2 đến 10 không đều, nói cách khác, ngươi muốn hoàn thành trên trăm cái nhiệm vụ, mới có thể lên tới ngân cấp dong binh." Chu ngọc nhìn xem Tử Phong rất nghiêm túc diễn giải, có lẽ, thắng này thật có thể mang đến cho mình cái gì kinh hi.

"Đã như vậy, ta đây hiện tại có lẽ có thể tiếp nhận nhiệm vụ a, có cái gì ta có thể tiếp nhận nhiệm vụ sao?" Từ Phong đi về phía trước một bước, cách Chu ngọc càng gần một bước, nhìn xem trên tay nàng tập.

Nói nhiều như vậy, khẳng định không thể thiếu tiếp nhận nhiệm vụ, Chu ngọc từ phía sau trong quầy lấy ra một bản dày đặc tập, trở mình cho Từ Phong chứng kiến."Đây là Thâm thị thương hội, muốn vận chuyển một đám hàng hóa, theo mai trấn vận hướng Xuyên Phủ, tiền thuê 500 trăm Huyền Thạch, yêu cầu Vô Giả hậu kỳ đã ngoài, nhiệm vụ giá trị 3; đây là..."

"Không muốn vận chuyển nhiệm vụ, có quan hệ với nhu cầu Linh Tinh, hoặc là săn bắt Linh thú các loại sao?" Hộ tổng đối với Từ Phong mà nói, quá hao tổn thời gian, không bằng tại khôn cùng rừng rậm luyện lâm rèn luyện, nhanh, hơn nữa cũng có thể tôi luyện thoáng một phát chính mình, Từ Phong từ khi cùng mặt sẹo đánh một trận xong, đối với thực chiến thập phần khát vọng.

"Linh Tinh, có, cái này có rất nhiều..." Nói xong, Chu ngọc xuất ra một bản càng dày sách, chỉ thấy thượng diện rậm rạp chằng chịt tất cả đều là về Linh thú nhiệm vụ, có đã ở phía trên gửi hơn phân nửa năm thời gian đều không có người tiếp nhận. Dù sao so sánh với săn giết Linh thú, loại này nhiệm vụ nguy hiểm. Hộ tổng một loại nhiệm vụ ngược lại là an toàn nhiều hơn, tuy nhiên Huyền Thạch không cao lắm, nhưng lại để cho chúng các dong binh chạy theo như vịt.

"Người muốn tiếp nhận nhiệm vụ gì?" Chu ngọc không xác định hỏi Từ Phong một câu, dù sao một cái nhân vật mới vừa mới gia nhập dong binh tự tiếp nhận loại nhiệm vụ này, nàng hay vẫn là không thể nào đồng ý.

"Tới trước 100 cái Nhị cấp linh Thú Linh tinh nhiệm vụ a." Từ Phong đơn giản đánh giá thoáng một phát, nói cho trước mặt Chu ngọc.

"Cái gì? 100 cái, người thật đúng là dám muốn a." Chu ngọc vốn là cho rằng trước mắt tiểu tử này đã đủ cuồng vọng được rồi, hiện tại mới phát hiện, chính mình hay vẫn là đánh giá thấp Từ Phong.

"Đúng, tự là 100 cái, qua sau một khoảng thời gian, ta sẽ lại đến, đến lúc đó, người giúp ta lưu ý thoáng một phát Tam cấp Linh thú nhiệm vụ." Từ Phong lời thề son sắt đáp lại nói, liền chuyện kế tiếp cũng đã suy nghĩ kỹ càng rồi.

"Ta thật không biết, có nên hay không nên đem những nhiệm vụ này cho người." Chu ngọc do dự mà, cảm nhiệm vụ sách, chứng kiến Từ Phong hai con người tầm đó một mảnh tinh khiết triệt, cũng là cần rằng một cái, trực tiếp đem vài trang trang sách từ trong sách xé xuống dưới, đưa cho Từ Phong.

Từ Phong cười cười, tiếp nhận Chu ngọc trong sách trang sách, còn có một miếng tượng trưng cho thiết cấp dong binh ngực bài, đối với Chu ngọc cười cười, quay người tự hướng ra phía ngoài nắng ráo sáng sủa ánh mặt trời chỗ đi đến. Mà ở Từ Phong sau khi rời khỏi, Chu ngọc nhưng trong lòng như thế nào cũng an không an tĩnh được: Người thật sự gọi không gió ấy ư, mà người, như thế nào một cái như thế nào thiếu niên đầu này?

Đầu giá hội, lúc này tiến nhập gay cấn giai đoạn, một bản Hoàng giai Cao giai đao pháp, đã bị các gia tộc nhiệt nung, kỳ thật vô luận là công pháp gì, những gia tộc này đều toàn lực truy lùng, phải biết rằng một bản nhìn như không ngờ công pháp, có lẽ sẽ sáng lập ra một cường giả đi ra, ai cũng dự đoán không được tương lai sẽ phát sinh cái dạng gì sự tình.

Cái này cuốn quyền trục vừa ra, Vô gia mọi người đều là trong nội tâm tê rần, đao pháp, Vô gia từ trên xuống dưới, cũng cũng chỉ có Từ Phong một người dùng đao, hôm nay người đã qua, công pháp này tranh chỉ lại có gì dùng. Vô bụi bay thần sắc âm đạm nhìn xem trên đài cái kia một cuốn quyền trục, tựa hồ theo cái kia thượng diện có thể chứng kiến Từ Phong thân ảnh.

Vũ Thiên Kiệt nhìn thấy cái này cuốn đao pháp, hai mắt tỏa sáng 'Phù Diêu Cửu Trảm' công pháp cùng sở hữu chín trảm, nhưng là là ngay cả tục thi chiêu, chiêu chiêu điệp gia, đến thứ chín trảm thời điểm, đã có thể so sánh bình thường Huyền giai công pháp, cái này đối với Từ Phong mà nói khẳng định thập phần hữu dụng.

Niệm và cùng này, Vũ Thiên Kiệt nói cho võ Phi Hồng, vô luận cái gì một cái giá lớn, nhất định phải đem cái này cuốn công pháp đập đến tay. Võ Phi Hồng tuy nhiên lại đầy bụng nghi hoặc, bất quá Vũ Thiên Kiệt, hấn hay vẫn là không dám không nghe, cuối cùng cơ hồ là đem Võ gia việc này sở hữu Huyền Thạch đều lấy hết, mới từ Thẩm gia trên tay đem Huyền Thạch đoạt đi qua.

"Cha, muốn cái này cuốn quyền trục có làm được cái gì a, chúng ta Võ gia, hiện tại, hiện tại lại không dùng được a..." Võ Phi Hồng sau đó hỏi hướng Vũ Thiên Kiệt.

"Làm sao lại không cần a, ta cho người mua, người mua tự là, sớm muộn gì có một ngày người sẽ rõ." Vũ Thiên Kiệt không để ý tới Hội Võ Phi Hồng ý tứ, như là đã không có Huyền Thạch, tiếp tục ngốc ở chỗ này cũng không có gì ý nghĩa, nói xong đứng dậy rồi đi rồi.

Võ gia mọi người thấy thế, cũng không ngừng lại, về phù điểm sự tình đã tại dong binh chính giữa đưa tới oanh động, chắc hẳn không có vấn đề gì rồi, chỉ là Võ gia đại đa số người vẫn còn lo lắng, Từ Phong đã, đã... Như vậy cái này phù điểm còn thế nào đi khai a.

Thật tình không biết đi lần này không bao lâu, ủy biến tự lên đài rồi, "Lần này đấu giá kiện vật phẩm cuối cùng, Tứ cấp Phong Tường Phù, về phần công hiệu ta không nói, mọi người nên biết."

'Phong Tường Phù' ba chữ vừa ra, toàn bộ sân bãi tức thì tự là một hồi hít một hơi lãnh khí thanh âm, Tứ cấp Phong Tường Phù, Phù lão cho 'Phù' trong sách cũng có ghi lại, Tứ cấp Phong Tường Phù, có thể cho Võ Hoàng đẳng cấp trở xuống đích tu giả, có được một phút đồng hồ phi năng lực bay lượn, cái này, đây mới thực sự là bảo vệ tánh mạng đồ vật.

Lâm Huyền Hi cũng cực kỳ ý động nhìn xem trên đài đấu giá cái kia cái kia một trương màu xanh biếc phù lục, trên trận nhiệt liệt không khí hết sức căng thẳng, nhìn thấy muốn hiệu quả đã đạt tới, ủy biến làm một cái chó có lên tiếng động tác, "Cái này cái phù lục là vạn phù điểm cung cấp, khởi đập giá một Vạn Huyền thạch, mỗi lần tăng giá không thua kém một Thiên Huyền thạch."

Vạn phù điểm ba chữ vừa ra, Lâm Huyền Hi chưa phát giác ra cau lên lông mày, vạn phù điểm chưa từng có nghe nói qua, tuy nhiên Võ gia cũng mở phù điểm, nhưng đó là trong dự liệu, dù sao có Võ Từ Phong cái này quái vật. Thế nhưng mà vạn phù điểm lại là từ đâu mà đến...

Tại Lâm Huyền Hi trong lúc suy tư, Phong Tường Phù đấu giá đã hùng hực khí thế triển khai, Lâm Kiếm lăng cũng hào hứng bừng bừng gia nhập trong đó, bất quá cũng không lâu lắm, tự bại hạ trận đến, bởi vì giá cả đã bị xào đã đến 50 Vạn Huyền thạch rồi, đây cũng không phải là một số lượng nhỏ a, cuối cùng cái này cái phù lục bị Trần gia dùng 66 Vạn Huyền thạch đập ...

Lại là lại để cho mọi người một hồi lưu luyến, không ngừng hâm mộ. Bất quá vạn phù điểm thanh danh xem như đã truyền ra ngoài, mà ở hết thấy, Võ gia ở ngoài sáng viết, phù điểm khai trương thời điểm, mới biết hiểu...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 71: Xích Thanh Xà

Vũ Thiên Kiệt trở lại trụ sở lúc, Từ Phong đã trong phòng thoãn thoát rồi. Có lẽ tự vào ngày mai, Từ Phong tự muốn đi trước khôn cùng rừng rậm đi săn giết Linh thú, cho nên, hấn hiện tại chỉ có thể chỉ mình cố gắng lớn nhất, hi vọng tại trước khi đi có thể cho Võ gia lưu lại đầy đủ phù lục, như vậy Từ Phong cũng tự không có gì nỗi lo về sau rồi.

Bởi vì về khôi phục nguyên khí phù lục động tĩnh khá lớn, cho nên Tử Phong đều là buổi tối chạy tới khôn cùng trong rừng rậm đi họa chế, hôm nay đã có đầy đặc một chồng rồi, trong đó có một cấp bổ nguyên phù, Nhị cấp sinh nguyên phù, Tam cấp Huyền Nguyên phù. Đương nhiên còn có Tử Phong về những thứ khác phù lục, kể cả bạo không phù, Truyền Âm Phù, Hỏa Diễm phù chờ chờ, rơi lá tả trên đất.

"Tử Phong, như thế nào vẫn còn họa đầu rồi, không phải đã nói rồi sao? Không cần nhiều như vậy đấy sao?" Vũ Thiên Kiệt vừa vào cửa tự chứng kiến Tử Phong bận rộn thân ảnh, không khỏi vui mừng đạo.

"Gia gia, ta ý định ngày mai sẽ đi khôn cùng trong rừng rậm lịch lãm rèn luyện đi." Tử Phong trầm ngâm một lát, nhìn chăm chú lên Vũ Thiên Kiệt.

"Khôn cùng rừng rậm? Ngươi xác định muốn làm như vậy." Tuy nhiên trong nội tâm còn không phải rất đồng ý, nhưng là Vũ Thiên Kiệt minh bạch, có chút lộ can chính hắn đi đi.

"Ta nghĩ thông suốt, ngày mai sẽ khởi hành." Tử Phong cười đứng dậy, kiên định đối với Vũ Thiên Kiệt nói ra.

"Được rồi, đã như vậy, trước khi đi, đem cái này cuốn quyền trục mang đến a." Vũ Thiên Kiệt theo trong tay áo lấy ra vừa mới tại đấu giá hội bên trên đập Hoàng giai Cao giai công pháp: Phù Điều Cửu Trảm, đưa cho Tử Phong. "Gia gia đến nay còn không có cho ngươi một cuốn quyền trục, cái này một cuốn ngươi là tốt rồi tốt tu tập một chút đi."

...

Một đêm không có chuyện gì xảy ra, tuy nhiên nội tâm lẩn lộn rất nhiều lời ngữ, thế nhưng mà vừa đến bên miệng tự cứng lại rồi, Tử Phong không biết mình đi đến chính là một đầu cái dạng gì con đường, có lẽ là cứu tử nhất sinh, bất quá hắn cũng không hối hận, cũng hắn tâm thương vô vi cả đời, không bằng tới một lần oanh oanh liệt liệt tách ra...

"Àm ầm", một tiếng rung trời tiếng sấm tại toàn bộ trấn Thanh Vân trên không tiếng nổ, ngay sau đó, là một đạo vạch phá Thiên Mạc tia chớp, thoáng như ban ngày, chiếu vào Vũ gia trang một vị thiếu niên nội tâm... Đêm nay, nhất định là không an tĩnh một đêm, mưa to mưa như trút nước, Tử Phong cũng lên chính mình mặc đạo, mặc vào một thân áo toi, lặng lẽ mở cửa phòng ra.

Hai chân chậm rãi phóng ra, tựa hồ là sợ hãi tựa như do dự một chút, rồi sau đó đứng lại tại lầy lội bên trong, trước mắt một mảnh mưa lớn. Tử Phong tại trong mưa thâm tình nhìn lại Vũ gia trang liếc, cái nhìn này, nước mắt cùng mưa hỗn tạp cùng một chỗ, đã phân không xuất ra lẫn nhau, cái nhìn này, có lẽ sẽ thấy cũng nhìn không tới.

Rồi sau đó, Tử Phong giống như bay hướng phía xa xa khôn cùng rừng rậm đi nhanh mà đi... Trong màn đêm khôn cùng rừng rậm, âm trầm, khủng bố, như một chỉ ả núp mãnh thú.

Vũ Thiên Kiệt tự lẳng lẳng đứng tại phía trước cửa sổ, nhìn chăm chú lên Tử Phong nhất cử nhất động, hắn biết rõ, Tử Phong bất thiện ly biệt, có lẽ sẽ ở trong đêm vùng trộm chạy đi. Dù cho đã đoán được, thế nhưng mà đây hết thầy rơi vào Vũ Thiên Kiệt trong mắt, mỗi một bước, đều bị Vũ Thiên Kiệt lo lắng lấy, cũng vui mừng đau...

Nắng sớm hơi hi, một đêm mưa nặng hạt lặng yên tán đi, ướt sũng tâm tình tại nắng sớm xuất hiện lúc trở nên trong sáng. Tử Phong vứt bỏ trên người áo toi, sâu hít một hơi thật sâu, sau cơn mưa sáng sớm không khí, lành lạnh, thẳng thắm tim gan. Cảnh sắc trước mắt cũng là như thế tươi mát, phiến lá cũng do lực chuyển hoàng, nhan sắc cũng trở nên tươi đẹp.

Đơn giản chải vuốt thoáng một phát đầu mối, Tử Phong bắt đầu vì chuyện kế tiếp làm ý định. Theo phù trong túi lấy ra trước khi tại Đông Bình Công Hội tiếp nhận nhiệm vụ, lần nữa tinh tế xem. Bên trong nhiệm vụ loạn thất bát tao, tuy nói đều là Nhị cấp Linh Tinh nhiệm vụ, nhưng đều là một ít khó có thể

bắt đến Linh thú, tựa như Đồng Tử phong trước khi đụng phải Tuyết Linh hồ, chỉ có thể ngộ mà không có thể cầu, muốn đại lượng, chỉ có thể đến khôn cùng rừng rậm chỗ càng sâu, đây cũng là vì cái gì, không có dong binh nguyện ý đi bắt Linh thú, dù sao khôn cùng rừng rậm ở chỗ sâu trong đối với Võ Giả mà nói đều là cấm địa .

"Nhị cấp Tuyết Linh hồ Linh Tinh, Xích Thanh Xà, Thi Thực Nghi, Khô Diệp Diệp..." Từ Phong liên tiếp đọc lên nhiều như vậy danh tự, ngoại trừ Tuyết Linh hồ bá kiến bên ngoài, còn lại, đều chưa từng mắt thấy qua, chỉ là tại trong sách hiểu rõ đến một ít da lông, cái này mệnh mông rừng rậm, muốn đi nơi nào tìm

Lắc đầu, như là đã lựa chọn đi làm, vậy thì đến đây đi. Từ Phong xuất ra Vũ Thiên Kiệt cho lúc trước, về khôn cùng rừng rậm bên ngoài phân chia, một ít Linh thú thường xuyên qua lại địa phương, tìm cách nơi này gần đây địa phương, cũng không tệ lắm, trên bản đồ có quan hệ với Xích Thanh Xà tin tức, tại khôn cùng dãy đặc Lâm Đông nam góc, có một đầu Xích Luyện sông, Xích Thanh Xà nhiều có qua lại.

Có như vậy một đầu tin tức cũng là đủ rồi, Từ Phong công nhận thoáng một phát phương hướng, tựa hướng phía trên bản đồ bia Xích Luyện sông chạy vội mà đi. Trên đường đi, bình tĩnh vô số thú con mòng đẹp.

Bốn tẩu nửa viết, tiếp cận buổi trưa thời điểm, xa xa lướt nghe được có róc rách tiếng nước chảy, chung quanh thực vật cũng càng phát xinh đẹp, vì cái gì nói là xinh đẹp, bởi vì những nơi đi qua, Từ Phong trong mắt chứng kiến cỏ cây không còn là màu xanh lá cái này một đơn điệu nhan sắc rồi, mà là ngũ thái tân phần, nói không nên lời sáng lạn.

Tựa như trước mắt một cây Bồ diệp thảo, tại nơi khác đều là một bộ lục ý dạt dào chi sắc. Lúc này, chiếu vào Từ Phong trong mắt, dài rộng cây cỏ gian, đã có một đầu tươi đẹp Hồng sắc đầu... Ngăn chặn đầy bụng ngạc nhiên, Từ Phong chưa phát giác ra thả chậm bước chân, tiếp tục hướng phía trước đi đến.

Trên đường đi Lạc Anh rực rỡ, cỏ thơm ngon, Từ Phong thậm chí có loại thời không thác loạn cảm giác, ở nơi này là mùa thu, rõ ràng là trở lại chính là cái kia tràn ngập sinh cơ mùa xuân. Vì vậy Từ Phong một đường sợ hãi thần phục lấy, chậm rãi tới gần Xích Luyện sông..

Ánh mắt ngưng tụ, có chút giật mình, Xích Luyện sông cũng không có trong dự liệu, cùng trước mắt thực vật đồng dạng tươi đẹp, mà là một đầu thanh tịnh thấy đáy sông lớn, đáy nước cực đá rõ ràng có thể thấy được, Từ Phong lẳng lặng đứng tại bờ sông, nhìn xem cuộn cuộn mà đến nước sông, trong khoảng thời gian ngắn có chút không biết làm sao, cái này muốn như thế nào đi tìm tìm Xích Thanh Xà tung tích.

Xích Thanh Xà, Nhị cấp Linh thú, thành thực Xích Thanh Xà dài ba thước có thừa, toàn thân có kèm theo rậm rạp Thanh sắc vảy rắn, trắng nõn, cứng cỏi, tốc độ công kích nhanh, khẩu có lợi răng, có tề liệt tác dụng, một khi cắn, toàn thân nguyên khí thì triển không được, quần cư... Bình thường trạng thái xuống, toàn thân Thanh sắc, gặp địch lúc, đuôi rắn chỗ hội biến hồng, tên cỏ Xích Thanh Xà.

Từ Phong chỉ nhớ rõ lấy như vậy một ít về Xích Thanh Xà ghi lại, dọc theo bờ sông, Từ Phong đã bắt đầu một ngày tìm tòi, mặt khác Linh thú ngược lại là đụng phải không ít, như Tật Phong Lang, cánh tay sắt vượn, trâu điên... Từ Phong thuận tay tựu bắt bọn nó đều giải quyết, nhưng là nếu không có đụng phải một chỉ loài rắn Linh thú, cái này có thể như thế nào cho phải.

Tuy nói việc này chủ yếu mục đích là lịch lãm rèn luyện chính mình, tại sông hay chết tằm đó tìm gặp dịp ke hồ, có thể đột phá chính mình. Thế nhưng mà tìm không thấy Xích Thanh Xà tung tích, khó tránh khỏi hội làm cho lòng người ở bên trong không thoải mái, mắt thấy màn đêm đánh đến nơi, Từ Phong dọc theo Xích Luyện sông đã đi về phía trước hơn mười dặm cước trình, còn không có chút nào thu hoạch...

Từ Phong muốn buông tha cho, ý định mình viết tiếp tục thời điểm, cũng mòng manh trong bóng đêm, Từ Phong loáng thoáng chứng kiến nước sông bên trên xuất hiện một mảnh dài hẹp rắn lục, số lượng phân đông, lác lác lấy thân thể mềm mại, hướng phía bãi sông bên trên bò lên đi lên.

Rất tròn đầu, ba mét lớn lên thân thể, có chút đỏ lên đuôi rắn, đây không phải Xích Thanh Xà, vậy là cái gì...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 72: Hiểm cảnh Dạ Sắc từ từ dày đặc, Tử Phong vừa muốn quay người ly khai, quay đầu

Tử Phong khỏe miệng nhin không được giờ lên , vận khí của mình có thể không phải tốt, ngày đầu tiên, đã tìm được Xích Thanh Xà. Bất quá cũng khó trách, Dạ Sắc hàng lâm thời điểm, tại khôn cùng trong rừng rậm dừng lại Vô Giả, đều tìm nghỉ ngơi nơi, ai còn sẽ ở nguy cơ trùng trùng khôn cùng trong rừng rậm bốn phía tán loạn, Tử Phong cũng là bởi vì sốt ruột, cho nên mới may mắn đụng phải Xích Thanh Xà bóng dáng.

Cẩn thận từng li từng tí cùng đợi Xích Thanh Xà tới gần, chỉ thấy nắm đấm lớn trên đầu, che kín là rậm rạp Thanh sắc lân phiến, lân phiến tại trong bóng đêm lờ lờ tỏa ánh sáng, một cỗ âm lãnh khí tức còn chưa cận thân, cũng đã bắt đầu tại Tử Phong trong lòng quanh quẩn . Có lẽ đối với người thường mà nói, trong bóng đêm khôn cùng trong rừng rậm nguy cơ tứ phía, là Linh thú đích thiên hạ, bất quá đối với Tử Phong ấy u, lại chưa xảy ra.

Đặng Đường sơ kỳ Tinh Thần lực, như là ánh trăng bình thường, hướng về chung quanh huy sai mà đi, rất nhanh tại Tử Phong trong đầu, tự xuất hiện mấy cái Xích Thanh Xà thân ảnh, chúng nhất cử nhất động, đều nhìn một cái không sót gì. Quan sát một lát, Tử Phong theo dõi một chỉ khoảng cách xa hơn một chút, lạc đàn Xích Thanh Xà, lần thứ nhất săn bắt Xích Thanh Xà, Tử Phong hay là muốn tìm thoáng một phát trong đó khuyết điểm.

Mấy hơi thở, Tử Phong tự đi tới cái kia một đầu Xích Thanh Xà bên cạnh, đề thấp bước chân, ngừng thở, ngay cả như vậy, hay vẫn là bị Xích Thanh Xà phát hiện. Phun đỏ tươi lưỡi rắn, Xích Thanh Xà đuôi rắn lập tức trở nên đỏ thẫm, đuôi rắn bãi xuống, tự cấp tốc phóng tới Tử Phong..

Như là đã bị phát hiện, Tử Phong cũng tự không hề trốn trốn tránh tránh, nhảy ra thân đến, rút ra mặc đao, hoành ngăn cản trước người, chỉ nghe 'Bình' một tiếng trầm đục, Xích Thanh Xà đâm vào mặc đao bên trên, quay người hồi roi xuống mặt đất, co lại thân rắn, ngưng trọng chậm chậm vào Tử Phong.

Tử Phong lui về phía sau hai bước, cảm thụ được trong tay độ mạnh yếu, trong lòng có chút hiểu rõ, đem so với trước Thốn Mang xà, Xích Thanh Xà tốc độ còn rất bình thường, bất quá trên lực lượng thật ra khiến người đau đầu. Tử Phong hai tay nắm chặt mặc đao, lần thân đi vào Xích Thanh Xà bên cạnh, mặc đao đỉnh đỉnh đang đang đứng là một hồi chém lung tung, Xích Thanh Xà cũng không cam chịu yếu thế, cực lớn đuôi rắn đại lực hướng về bầu nhụy quật tới.

Đối mặt phô thiên cái địa đến đuôi rắn, Tử Phong một cái lách mình đi vào Xích Thanh Xà sau lưng, thừa dịp Xích Thanh Xà còn chưa thay đổi thân hình, thả người nhảy lên, tự không trung hung hăng bổ vào Xích Thanh Xà trên đầu. Trong tưởng tượng huyết tương văng khắp nơi hiện tượng không có xuất hiện, nhưng là mặc đao ngược lại là tại Xích Thanh Xà trên đầu lưu lại một đến dư vết sẹo.

Tử Phong cấp tốc lui ra phía sau, trận địa sẵn sàng đón quân địch. Bị thụ một kích chỉ về sau, Xích Thanh Xà chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ, quả nhiên, Xích Thanh Xà vốn là đỏ thẫm đuôi rắn, lúc này suốt trắng kiện gấp đôi có thừa, hơn nữa trong miệng còn không ngừng phát ra 'Tê tê' tiếng vang, trong lúc nhất thời, tại Tử Phong trong đầu, xa xa Xích Thanh Xà bày bắt đầu hướng bên này tới gần...

Chứng kiến tình huống như thế, Tử Phong tất luyện đao pháp tâm, nguyên khí lập tức mãnh liệt, quán chú đến trên thân đao, một đao, ở chỗ mặc đao tiếp xúc lập tức, Xích Thanh Xà phần bụng đã bị nổ huyết nhục mơ hồ, Xích Thanh Xà bị đau, * đuôi rắn hướng phía Tử Phong tự là hung hăng trườn đi qua.

Không có chút nào muốn tránh né ý tứ, đem đại bộ phận nguyên khí áp súc ở trong đó, Tử Phong hai tay đại lực vung mặc đao, mặc đao những nơi đi

qua, tựa hồ có thể nghe được, chói tai bạo không âm thanh. Đồng dạng hung ác cùng Xích Thanh Xà đuôi rắn kích cùng một chỗ, một hồi huyết vũ tán lạc tại không trung, xen lẫn một tiếng thê lương Zsshi...i-it... âm thanh, vạch phá toàn bộ màn đêm, chỉ thấy Xích Thanh Xà toàn bộ đuôi rắn đều bị gọt xuống dưới.

Hiện tại Xích Thanh Xà, đang muốn kéo lấy không trọn vẹn thân thể, hướng xa xa chạy thực mạng, việc đã đến nước này, Từ Phong ở đâu còn sẽ bỏ qua Xích Thanh Xà, mặc dao một cái đâm thẳng, một cuốn, cực đại đầu rắn đã bị sinh sinh móc ra một cái động lớn, Từ Phong vọt tới trước, đi vào Xích Thanh Xà bên cạnh, móc ra Linh Tinh, nhảy mấy cái tựa biến mất tại chỗ cũ, bởi vì hắn đã có thể cảm nhận được, không ít Xích Thanh Xà cách cách nơi này đã rất gần.

Hô thở ra một hơi, Từ Phong xuất ra vừa rồi Linh Tinh, chỉ tiết lấy, Xích Thanh Xà Linh Tinh bên trên có hai chủng nhan sắc, Xích sắc cùng Hồng sắc, màu sắc coi như cân xứng. Đứng tại trên một thân cây, Từ Phong hướng phía trước khi vị trí nhìn, mượn mộng lung ánh trắng, loáng thoáng chứng kiến vừa rồi cùng Xích Thanh Xà địa phương chiến đấu, lúc này đã không dưới trăm đầu Xích Thanh Xà thân ảnh, hơn nữa tất cả đều là thành niên kỳ, Từ Phong không khỏi lắc đầu.

Đối với vừa rồi đánh nhau, Từ Phong nội tâm hay vẫn là bất mãn hết sức, tuy nhiên dựa vào áp súc nguyên khí phương pháp, khiến cho Xích Thanh Xà không có chống đỡ chỉ lực, nhưng là Từ Phong bản thân mình đao pháp, lực lượng của mình hay vẫn là tạm được, hoặc là nói là, căn bản chưa nói tới lại để cho kín người ý.

"Vậy thì luyện." Cẩn chặt hàm răng, Từ Phong thầm hạ quyết tâm, nhất định phải làm cho chính mình cận thân đao thức trở nên mượt mà, nếu như một mặt dựa vào đao pháp, nương tựa theo 'Tàn đao ba thức', như vậy Từ Phong cùng người đối chiến ở bên trong, nếu như không thể một kích trong, cái kia tại kế tiếp đối kháng ở bên trong, không hề nghi ngờ muốn ở vào hoàn cảnh xấu địa vị chính giữa.

Đơn giản nghỉ ngơi một lát, đợi đến lúc mọi âm thanh đều tịch, mọi nơi một mảnh yên tĩnh thời điểm, Từ Phong lại lặng lẽ sờ soạn đi lên, đi theo một chỉ thiên chỗ Xích Thanh Xà đằng sau, rất nhanh, lại phát ra một hồi hỗn loạn tiếng đánh nhau.

Mấy viết thời gian, cứ như vậy chảy xuống...

Từ Phong cẩn chặt hàm răng, nguyên khí chỉ là bảo vệ trong cơ thể, mặc dao tránh thoát Xích Thanh Xà vung mạnh tới cái đuôi lớn, bỏ vào Xích Thanh Xà trên bụng... Lúc này, chỉ thấy Xích Thanh Xà trên người đã hiện đầy rậm rạp chẳng chịt vết thương, tuy nhiên đều không nguy hiểm đến tánh mạng, nhưng nhìn đi lên cũng làm cho người sợ, mà Từ Phong bởi vì có một lần bước chân thác loạn, bị đuôi rắn trườn phi hơn 10m, ngực cũng là đau đớn không thôi.

Cái này một đầu Xích Thanh Xà Sinh Mệnh lực cực kỳ ương ngạnh, cùng Từ Phong đại chiến nửa canh giờ, lại không có vẻ Ruth hào vẻ mệt mỏi...

Lại là một kích chém vào Xích Thanh Xà chỗ cổ, Từ Phong hiện tại đã bắt đầu quen thuộc Xích Thanh Xà tốc độ, còn có hắn công kích phương thức, bốn đầu tại Xích Thanh Xà ba mét có thừa dưới thân thể, không chút hoang mang, thành thạo. Mặc dao từng đao từng đao tựa Từ Phong trong tay chém ra, bỏ vào Xích Thanh Xà trên người.

Bỗng nhiên có một loại cảm giác, ý đồ theo Từ Phong trong đầu hiểu ra mà ra, chui vào Từ Phong trong tay mặc dao bên trên. Mà cùng lúc đó, tại Từ Phong mấy lần kích tại đồng nhất chỗ vị trí, Xích Thanh Xà một số gần như bị chém thành hai nửa, té trên mặt đất, không ngừng run rẩy, hiển nhiên, đã hấp hối rồi.

Từ Phong có chút thất vọng chăm chăm vào té trên mặt đất Xích Thanh Xà, 'Người ngược lại là lại kiên trì một hồi a.' xa xa truyền đến tất tiếng xột xoạt tốt tiếng vang, chắc hẳn lại là nghe hồi chạy đến Xích Thanh Xà, Từ Phong tuy có lưu luyện, nhưng là niệm và mình bây giờ tình huống, hay vẫn là rất nhanh đã đi ra xa xa, đi không bao xa, chợt nghe đến một tiếng liệt phôi Zsshi...i-it... âm thanh... Như là một hồi vòi rồng, ở giữa sân vang lên.

Liên tiếp vài ngày, Từ Phong bạch viết ở bên trong trên tàng cây nghỉ ngơi, ngồi xuống, cũng cố thu hoạch. Ánh trăng bao phủ thời điểm, tựa tiến về trước Xích Luyện bãi sông, tìm lạc đàn rắn nước ra tay, dùng cái này đến tới luyện chính mình không lưu loát cận chiến đao pháp. Mấy viết đến, ngược

lại là hữu kinh vô hiểm, mặc đao trên tay cũng là càng ngày càng linh hoạt, chỉ là cái kia viết cảm giác trôi qua tức thì, mặc cho Tử Phong như thế nào đi tìm tìm, đều là không có đầu mối, không thể không khiến Tử Phong đau đầu.

Đêm nay, cùng hướng viết đồng dạng, Tử Phong đi theo một chi Xích Thanh Xà sau lưng, trên đường đi nói không nên lời cái gì là lạ cảm giác, trước mắt Xích Thanh Xà, cùng Tử Phong đã thấy có chỗ bất đồng, toàn bộ trường vậy mà bốn mét có thừa, nhất là cái kia một đôi xà mục, tàn mát ra như có như không uy nghiêm chỉ sắc.

Theo tới một chỗ khoáng đạt địa phương, không chờ Tử Phong hiện thân, phía trước Xích Thanh Xà tự xoay người lại, âm lãnh chăm chăm vào Tử Phong chỗ ẩn thân, bốn phía lập tức vang lên tiếng xột xoạt tiếng vang, hăng hà Xích Thanh Xà theo trong bụi cỏ co lại thân đến...

Tử Phong bị vây rồi...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 73: Xích Thanh Xà Vương

Kỳ thật Tử Phong mấy viết đến, vì luyện tập đao pháp, đã thu hoạch không dưới mấy chục đầu Xích Thanh Xà, cái này đối với quần cư Xích Thanh Xà mà nói, sớm đã đưa tới gần động, huống chi, mấy ngày hôm trước chỗ chém giết một đầu Sinh Mệnh lực cực kỳ ương ngạnh Xích Thanh Xà, là Xích Thanh Xà xà sau. Loại này phần nộ làm cho cả Xích Thanh Xà bày bắt đầu điên cuồng, tại Xích Thanh Xà Vương tìm tòi xuống, rốt cuộc tìm được Tử Phong tung tích, chỉ sau Xích Thanh Xà Vương dùng thân là mồi, đem Tử Phong dụ đến trong vòng vây, cũng tự đã tạo thành cục diện bây giờ.

Xích Thanh Xà Vương, co lại thô như trục lăn thân hình, âm lãnh chăm chăm lên trước mắt nhân loại nhỏ bé, đỏ thẫm đuôi rắn chậm rãi lắc lư lấy, một cổ nguy hiểm khí tức ở đây bên trên dần dần tràn ngập ra đến.

Tử Phong ngay từ đầu tự cảm thấy có chút không đúng, đương Xích Thanh Xà trở lại một khắc này, trong nội tâm kêu to không tốt, thế nhưng mà không đợi hắn vọt người, bốn phía đã bò đầy rậm rạp chằng chịt xà ảnh, Tử Phong đã có chạy đằng trời. Trong nháy mắt tựa hồ lại nhớ tới trước khi bị Tật Phong Lang bày vây quanh trắng cảnh bên trong, bất quá Tật Phong Lang, tuy nói đều cùng là Nhị cấp Linh thú, kháng đòn cùng lực lượng cùng Xích Thanh Xà so sánh với, chênh lệch không phải nhỏ tí tẹo, đây cũng là vì cái gì Tử Phong một mực tìm lạc đàn Xích Thanh Xà ra tay nguyên nhân.

Vô lực chạy thực mạng, Tử Phong bình tĩnh nhìn Xích Thanh Xà Vương, trong đôi mắt không có chút nào gọn sòng, chậm rãi rút ra mặc đao, nguyên khí chậm rãi rót vào thân đao, tinh thần cũng là trước nay chưa có chuyên chú, lúc này tình này, không phải do Tử Phong nửa điểm qua loa.

Mà trước mặt Xích Thanh Xà, lại bất vi sở động, chỉ là ánh mắt hung ác chăm chăm vào Tử Phong, mặc cho hắn ở dưới mặt làm lấy chuẩn bị, không ra tiếng tiếng nổ, tựa hồ là muốn cho Tử Phong trong nội tâm sụp đổ.

Thời gian từng giọt từng giọt đi qua, bốn phía không có chút nào tiếng vang, côn trùng kêu vang sớm đã hành quân lặng lẽ, có mây theo theo gió mà đến, chậm rãi che kín đầu đỉnh cái kia một luân nguyệt hoa, tại ánh trăng biến mất lập tức, Xích Thanh Xà Vương Động rồi, một hồi gió tanh hướng Tử Phong tịch cuốn tới... Chung quanh Xích Thanh Xà trong lúc nhất thời cũng xao động, bất quá không có tiến lên, chắc là Xích Thanh Xà Vương muốn một mình đem Tử Phong đánh chết.

'Tốc độ thật nhanh', Tử Phong trong nội tâm ám bụng đạo, tại gió tanh còn chưa tới người trước khi, một cái lắc mình, mặc đao chém ngang tại Xích

Thanh Xà Vương Hậu bối, 'Đỉnh' một tiếng, chỉ là xuất hiện một đạo rất nhỏ vết thương, cũng không có nổ tung Xích Thanh Xà làn da.

Từ Phong không kịp kinh ngạc, bởi vì Xích Thanh Xà Vương cái đuôi lớn đã sau này quật đi qua, Từ Phong chân phải một đập mạnh, cúi người hướng hơi nghiêng bình đi, ngay cả như vậy, bởi vì đuôi rắn tốc độ quá nhanh, vẫn đang có như vậy một đoạn vĩ hơi, trùng trùng điệp điệp kích tại Từ Phong ngăn cản trước người mặc đao bên trên, Từ Phong trên mặt đất kéo lê hơn mười thước, phương đứng lại thân thể.

Vuốt ve trên người cây cỏ, Từ Phong đứng dậy, xem ra, không thể như đối phó mặt khác Xích Thanh Xà như vậy đối đãi trước mắt cái này đầu rồi. Lúc này đây, Từ Phong không có chờ Xích Thanh Xà tiến công, tụt xông tới, mặc đao dùng chưa từng có từ trước đến nay xu thế, cùng Xích Thanh Xà Vương Xà vĩ đụng phải cùng một chỗ, lập tức một tiếng, trầm trọng trầm đục âm thanh muốn .

Từ Phong liền tiếp lui mười bước, quát to một tiếng 'Thông khoái' lại xông tới. Xích Thanh Xà Vương đỏ tươi đuôi rắn cũng bị chấn qua một bên, mở ra miệng lớn dính máu, một cổ nước bọt tụt hướng Từ Phong phun đi qua.

Từ Phong trốn tránh gian, lần nữa lần thân đã đến Xích Thanh Xà bên cạnh, mặc đao hung hăng chém về phía Xích Thanh Xà tự cho là cứng rắn đuôi rắn bên trên, một đao, đón lấy một đao. Xích Thanh Xà Vương đã bắt đầu nổi giận, đương Từ Phong tới gần nó thời điểm, nó thân thể cao lớn, tại Từ Phong trước mặt là đàn như vậy kém cỏi, không đợi Xích Thanh Xà Vương quay người, Từ Phong tụt lại vây quanh Xà vương sau lưng.

Một tiếng phản nộ rống lên một tiếng, tiếng nổ , chỉ thấy Xích Thanh Xà Vương Xà vĩ bên trên đỏ thẫm, vậy mà bắt đầu hướng lên leo lên, rất nhanh, nửa cái thân rắn đã biến màu đỏ bưng, cùng lúc đó, chung quanh Xích Thanh Xà cùng nhau phát ra núi thờ hải khiếu tiếng vang, Từ Phong một cái nhanh chóng thối lui, đi vào một bên, ngưng trọng nhìn trước mắt Xích Thanh Xà Vương.

Vừa rồi một loạt đánh nhau, Xích Thanh Xà Vương cái đuôi bên trên, đã vết máu loang lổ, nhưng là giờ phút này tại một tiếng hồng trong tiếng kêu, đuôi rắn bành trướng gấp hai có thừa, tựa như một thanh Cự Phù, tại sau lưng loạng choạng... Nguy hiểm khí tức cũng bắt đầu ở Từ Phong trong lòng quay quanh.

Động, Xích Thanh Xà đuôi rắn hướng địa bãi xuống, đại địa lập tức rung động lắc lư, mượn cái này một cổ xung lượng, Xích Thanh Xà Vương vậy mà bay lên trời, mang theo vạn quân xu thế, hướng về Từ Phong áp đem mà đến.

Từ Phong trên không lập tức che bầu trời che viết, Xích Thanh Xà Vương 10m có thừa chiều cao nhìn một cái không sót gì, Thanh sắc trên lân phiến lóe ra hơi lạnh thấu xương. Muốn trốn là không còn kịp rồi, quay mặt về phía không trung Xích Thanh Xà Vương, toàn thân nguyên khí như là nóng hơi nước sôi, hướng về mặc đao bên trên quán chú, nhiều một chút, lại nhiều một chút, Từ Phong dốc sức liều mạng nghiền ép trên người mình nguyên khí, hướng mặc đao trong không ngừng áp súc, lại áp súc.

Bởi vì Từ Phong trong nội tâm minh bạch, đương viết cùng mặt sẹo một trận chiến thời điểm, quay mặt về phía mặt sẹo lõi đỉnh vạn quân công kích, Từ Phong 'Cuồng phong quét lá rụng' nhất thức, căn bản không có đem bên trong lực đạo hóa giải ra, nếu không phải cuối cùng trước mắt, Từ Phong vung ra hơn mười trường bạo không phù giảm bớt xung lượng, như vậy Từ Phong nhất định sẽ đã bị trọng kích.

Hôm nay, nguy cơ lần nữa trình diễn, Từ Phong rằng Quan đô bị cắn chảy máu đến, vẫn có một ít nguyên khí không cách nào quán chú trong đó, Từ Phong thậm chí có thể cảm nhận được mặc đao bên trên tầng kia màng mỏng, chỉ cần nhẹ như vậy nhẹ vừa vỡ, hết thầy đều sẽ cải biến. Xích Thanh Xà vĩ quật tới tiếng xé gió, tại bên tai càng ngày càng chói tai. Từ Phong thét dài một tiếng, rốt cục, tại gió tanh lâm thể một khắc này, còn lại nguyên khí, 'Ba' một tiếng, tiến vào trong thân đao.

Như là một hồi dày đặc sương mù, không ngừng hội tụ, hội tụ, lại hội tụ, đột nhiên ngưng kết ra một giọt giọt nước, vì vậy trong mắt cả đám sương mù, cũng bắt đầu ngưng kết, hạ nổi lên tích tí tích mưa nhỏ.

Từ Phong cắn chặt hàm răng, trong nháy mắt cũng buông lỏng xuống đến. Đây là như thế nào một loại cảm giác, một cổ trước nay chưa có lực lượng cảm giác tràn ngập tại Từ Phong trên tay, mặc đao từ đuôi đến đầu, đón Xích Thanh Xà * đuôi rắn, hung hăng địa đánh tới.

Tại tiếp xúc trong nháy mắt." Thời gian phảng phất định dạng hoàn chỉnh. Ánh trăng, gió đêm, thanh âm... Ít khi, một tiếng điếc tai nhức óc tiếng oanh minh, xen lẫn thống khổ và minh thanh, tại trong bầu trời đêm, tính cả lấy huyết vũ tán rơi xuống.

Người biết ngạc nhiên chứng kiến, một đầu cực lớn và ảnh, ở chỗ một đạo nhỏ bé thân ảnh đối kháng về sau, toàn bộ thân thể cao lớn đều bị tạc ngược lại cuốn mà bay, rơi ở phía xa không có nhức nhích, không biết sống chết, Từ Phong cũng thật không ngờ chính mình một kích uy lực lớn như vậy, hẳn càng không biết là, Xích Thanh Xà Vương hoàn hảo dưới làn da, bên trong ngũ tạng lục phủ sớm được Từ Phong một kích này đánh nát bấy.

Lúc này Từ Phong hai đầu gối đã chạm vào đại địa chính giữa, Xích Thanh Xà Vương tuy nhiên giải quyết, nhưng là bên cạnh hắn còn có nhiều như vậy Xích Thanh Xà, đây mới thực sự là lại để cho Từ Phong đau đầu tồn tại.

Quả nhiên, một lát chỗ trống, cái này một mảnh cánh đồng bát ngát, sôi trào... Sở hữu Xích Thanh Xà nổi giận đồng dạng vọt lên, giương miệng lớn dính máu, vì vậy vô số nước bọt phun đi qua, Từ Phong một đường né tránh, tại thân rắn rậm rạp gần, tung hoành lấy, quán chú nguyên khí mặc đao thành trong bóng đêm đao phủ, một mảnh dải hẹp tươi sống tánh mạng, bị tạc được huyết nhục mơ hồ...

Từ Phong chạy lấy, mặc đao một hồi chém lung tung, nhưng là nguyên khí tiêu hao lại để cho hắn có chút hoảng hốt, trước mắt Xích Thanh Xà liền một phần năm cũng không giết được, Từ Phong trong cơ thể nguyên khí đã còn thừa không có mấy. Hết cách rồi, một bên dựa vào Huyền Nguyên phù nguyên khí bổ sung một bên chiến đấu, nhưng là tiếp tục như vậy cũng không phải biện pháp, Từ Phong hai tay bắt đầu cứng ngắc, mặc đao cũng không có lúc trước thành thạo...

Mấy lần trốn tránh bất quá, bị Xích Thanh Xà vớ rút trúng, đều là sâu tận xương tủy đau đớn. Đương nguyên khí đều quán chú đến mặc đao bên trên lúc, chính mình dùng để hộ thể nguyên khí đã không có, như không phải Xích Thanh Xà cận thân phản ứng ngược, Từ Phong đã sớm nằm trên mặt đất, không biết sống chết rồi...

Lại một lần bị đánh trúng, Từ Phong cuống quýt đứng dậy, Huyền Nguyên phù tại dùng hơn mười trượng chỉ về sau, hiệu quả đã không rõ ràng rồi, Từ Phong trên người cũng đầy là vết thương, nhưng là ánh mắt hay vẫn là trước sau như một trấn định.

Hai tay lần nữa nắm chặt mặc đao, không đợi Từ Phong xông đi lên, một tiếng và minh thanh ở bên trong, Xích Thanh Xà bày lại giống như thủy triều lui bước rồi...

Chỉ Kiến Đông phương Thiên Mạc, mơ hồ chứng kiến nắng sớm, nguyên lai, thiên muốn sáng...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Song khô cốc

Nhìn qua lên trước mắt giống như thủy triều thối lui Xích Thanh Xà bày, Từ Phong ánh mắt y nguyên nhanh nhưng, thẳng đến cảm giác của mình ở bên trong, Xích Thanh Xà không thấy tung tích, phương vô lực ngồi dưới đất. Thiếu yên, đơn giản khôi phục một * lực, lại bắt đầu một đầu đón lấy một đầu xử lý Xích Thanh Xà thân, lấy ra từng khóa Linh Tinh, cuối cùng lại đem cái kia Xích Thanh Xà Vương răng nanh cũng cùng nhau lấy đi.

Vội vàng trốn ở một chỗ địa phương an toàn, Từ Phong mới an tâm nhắm mắt xem khôi thương thể của mình, cái này một xem xét không sao, Từ Phong cả người đều đã bị nghiêm trọng bị thương, nhất là nửa người trên. Xem ra nguyên khí quán chú thân đao, cũng cũng không là một chuyện tốt a, Từ

Phong cười, vuốt ve trên tay mặc dao, không chút nào dùng thương thế của mình để ý, cái này cũng khó trách, dù là một cái chỉ cần nghỉ ngơi một đêm thương thế sẽ khỏi hẳn người đến nói, những thương thế này đều là chê cười.

Đếm thoáng một phát phù trong túi Xích Thanh Xà Linh Tinh, tiếp cận một tuần lễ thời gian, thu hoạch hơn sáu mươi miếng Linh Tinh. Mới đầu thời điểm, Từ Phong hay vẫn là dùng hoàn thành xong nhiệm vụ vì mục đích, nhưng là một khi cùng Xích Thanh Xà tiếp xúc chỉ về sau, Từ Phong cải biến ước nguyện ban đầu, bắt đầu hoàn thiện đạo pháp của mình, nếu không là đụng phải Xích Thanh Xà Vương, đoán chừng một đoạn này Viết Từ còn sẽ kéo dài xuống dưới, bởi vì Từ Phong muốn phải bắt được cái loại cảm giác này còn không có tìm được.

Nhưng là bất kể thế nào giảng, cũng là có thu hoạch, tối thiểu nhất nguyên khí áp súc đã không có vấn đề gì rồi, nhưng là Từ Phong hay là muốn thận dùng. Tiếp được ở bên trong vài ngày, Từ Phong không ngừng quen thuộc, nguyên khí áp súc cái này một quá trình, thẳng đến có thể tùy ý sử xuất mới thôi. Đương nhiên, phù lục tiêu hao, cũng là thời điểm bổ sung.

Từ Phong ra đến phát thời điểm, trên người phù lục kỳ thật tương đương phong phú, nhưng là nguyên khí áp súc quá tiêu hao rồi, cho nên, ngoại trừ bổ sung nguyên khí phù lục bên ngoài, Từ Phong một mực không thiếu.

Ánh sáng màu xanh lóe lên, một Trương Tam cấp Huyền Nguyên phù hô hấp gian tự huyền nổi giữa không trung, phát ra ánh sáng giống như chấn động, chậm rãi rơi trong tay, Từ Phong nhìn xem trên tay một xấp Huyền Nguyên phù, cười cười, hiện tại Tam cấp phù lục đối với chính mình mà nói, đã hình cùng chuyện thường ngày, không có gì độ khó. Đối với Từ Phong hiện tại Tinh Thần lực mà nói, Từ cấp phù lục tựa hồ có một ít độ khó, bất quá thêm chút chú ý, Đăng Đường sơ kỳ Tinh Thần lực vẫn là có thể hoàn thành.

Từ Phong tay không tự tìm hãm được xuất ra 《Phù》 sách, lật đến Từ cấp phù lục cái kia một chương, bên trong có nhất trương phù lục thế nhưng mà lại để cho hắn thêm nhớ dài: Phong Tường Phù, Từ cấp phù lục, có thể cho Võ Hoàng phía dưới Võ Giả, có được một phút đồng hồ bay lượn thời gian, đây chính là trốn chạy để khỏi chết, truy địch lợi khí a. Từ Phong không chỉ một lần, muốn vẽ ra cái này nhất trương phù lục, nhưng là đều là dùng thất bại chấm dứt.

Lúc này đây, Từ Phong không có nắm chắc, Phong Tường Phù đường cong cũng sớm đã nhớ kỹ trong lòng rồi, nhưng là mỗi lần, tại đồng dạng vị trí, cái kia một đầu đường cong bên trên, Từ Phong hành tẩu phù bút, tổng hội không tự giác dừng lại, không có đường nào. Cường ép họa kết quả là, lá bùa rất nhanh tự 'Phốc' một tiếng, hóa thành bột phấn.

Cũng hết cách rồi, cái này một đầu đường cong, nhìn về phía trên giống như thẳng không phải thẳng, giống như loan không phải loan. Từ Phong cũng không phải là không có điều tra 《phù chỉ ngàn vạn》 một lá thư, nhưng là trong sách đều là về một ít trụ cột giảng giải, Phong Tường Phù cái này một số, hiển nhiên là toàn bộ phù lục lĩnh hồn chỗ, là vẽ rõ ràng mất một số. Muốn dựa vào chính mình đi lĩnh ngộ...

Phù bút đã thoăn thoắt, tại lá bùa bên trên phi tốc hành tẩu lấy, hết thấy đều là như vậy theo như bước tự ló, mắt thấy lại là kế tiếp một số, Từ Phong nhắm mắt lại tinh, Tinh Thần Lực ý đồ đi cảm giác lấy phù bút mỗi một tia biến hóa, có thể là cả cảm giác cũng tựa hồ khoác lên một mặt sa, một mảnh mờ lung, không cách nào thấy rõ ràng ngòi bút biến hóa.

Không có ngoài ý muốn, lá bùa 'Phốc' một tiếng, lần nữa trở nên nát bấy. Bất quá tại lá bùa báo hỏng cái kia lập tức có một đạo ánh sáng vạch phá sương mù, Từ Phong bởi vì mở hai mắt ra, cho nên không có chú ý tới, nếu như chứng kiến, có lẽ sẽ cho Từ Phong dẫn theo như vậy một ít dẫn dắt.

Đã không có kết quả, Từ Phong cũng không có ý định dừng lại, xuất ra địa đồ, khoảng cách kế tiếp địa điểm, còn có nhất viết lộ trình. Song khô cốc, là Khô Diệp Diệp qua lại địa phương, Khô Diệp Diệp, Nhị cấp Linh thú, tình lúc như Khô Diệp ngủ đông tức, hai cánh khô héo như lá rụng, bay mùa lúc, như Văn Thu chi lâm, Hoàng Diệp tung bay. Công kích lúc hai cánh hội truyền bá tán độc phần ở không trung, nghe thấy chỉ, sẽ để cho người lâm vào mê say chính giữa, tiếp theo đánh mất tánh mạng.

Kỳ thật Khô Diệp Diệp kinh khủng nhất công kích cũng không phải độc phần, mà là cánh biên giới cái kia một vòng sắc bén Sí Nhận, rất là sắc bén. Nhất là mùa thu, núi núi Hoàng Diệp tung bay thời điểm, Khô Diệp Diệp có thể tàng hình trong đó, hóa thành một Diệp Lạc điệp, rồi sau đó phát ra một kích trí mạng, đây mới là lại để cho chúng đầu người chỗ đau. Tuy nói Từ Phong Tinh Thần lực mệnh mệnh, nhưng là đối mặt ngàn vạn lá rụng, chỉ cần sơ sẩy một điệp, như vậy mang đến hậu quả khả năng tự là trí mạng.

Một đường đi vội, màn đêm mới lên, Từ Phong vẫn không có muốn dừng lại ý định. Vừa mới bay qua một cái sơn khẩu, lại đột nhiên chứng kiến phía trước có ánh sáng truyền đến, Từ Phong chưa phát giác ra chú mục xem chỉ chớp lát, cách đó không xa, tổng cộng năm người, ba nam hai nữ, xem bọn hán ăn mặc, cũng hán là dong binh, bất quá không giống Từ Phong như vậy đơn thương độc mã.

Từ Phong đơn giản nhìn mấy lần chỉ về sau, tiếp tục hướng phía trước bên tả, tại khốn cùng trong rừng rậm mạo muội gặp nhau, người khác đối với người đề phòng không nói, có lẽ còn có thể đem người trở thành thành dê béo đến cắt làm thịt, tuy nói hiện tại Từ Phong không sợ, nhưng là phiền toái không cần thiết hay vẫn là không nên trên chọc thì tốt hơn.

Kỳ thật nếu như Từ Phong nghe được những người kia đàm đề tài, tựa cũng không giống như vậy bỏ qua đi qua. Vừa mới những người kia đàm luận chủ đề, đúng là trấn Thanh Vân phù điểm chi tranh, Võ gia phù điểm cùng Vạn phù điểm cạnh tranh. Cái kia viết đầu giá hội bên trên bán đi Phong Tường Phù Vạn phù điểm cùng Võ gia phù điểm, tại Từ Phong ly khai cùng một ngày, tại trấn Thanh Vân oanh oanh liệt liệt khai trương.

Chủ sự không phải người khác, đúng là trước mấy viết thụ võ phi minh uất khí Thẩm thị thương hội, trầm trước long lanh, đối với trầm trước long lanh kinh doanh phù lục cái này một cách làm, rất nhiều người đều không để ý giải, dù sao muốn mua phù lục, nếu như môn hạ không có tương ứng số lượng phù sư là không thể thực hiện.

Thế nhưng mà ngày hôm sau, Lý gia, Lục gia, Khâu gia, Tề gia, tính cả Thẩm gia cùng nhau tuyên bố là Vạn phù điểm kẻ kinh doanh, cái này tại nho nhỏ trấn Thanh Vân thế nhưng mà một đại sự, lập tức mạng tất cả toàn bộ trấn Thanh Vân, mà Võ gia tài lực cùng thực lực cũng không phải hiện tại Võ gia có khả năng so, dù cho tăng thêm Lục thị ở phía sau ủng hộ. Võ gia mặc dù có Từ Phong lưu lại phù lục, nhưng là xa không có Phong Tường Phù hiệu triệu lực, vì vậy liên tục không ngừng dong binh, Võ Giả, đều tuân hướng Vạn Phù Môn, Võ gia Phù môn đến khai trương lên, một mực trước cửa có thể giăng lưới bắt chim, thâm đậm chi và...

Nhưng mà, đây hết thảy, đang tại người đi đường Từ Phong hào không biết được, nếu là Từ Phong biết rõ, có lẽ, hết thảy đều bất đồng, này là nói sau, tạm thời không đề cập tới.

Lại nói, Từ Phong một đêm bên tập, rốt cục tại sáng sớm tăng sáng thời điểm, chạy tới trên bản đồ chỗ bia sơn khô cốc, nắng sớm huy sai bên trong, Từ Phong cuối cùng Vu Minh bạch, vì cái gì nơi này tên là sơn khô cốc. Trước mắt có hai tòa bất ngờ ngọn núi, trên núi khô héo một mảnh, không có chút nào sinh cơ, tại ngọn núi tầm đó có một đầu hẹp dài cốc đạo, bên trong phủ kín dày đặc lá rừng, thượng diện còn lưu lại lấy một ít Linh thú hài cốt, xương sườn dữ tợn, oanh oanh thành khâu, Trường Phong thổi qua, điều hiu thê lương chỉ khí lập tức tràn ngập ra đến...

Tại sơn cốc hai bên trên vách núi đá, nghiêng tràn ra mây đám cỏ cây, cành lá bên trên tuyết đầy khô héo片片 lá, trong gió có chút vũ, theo Từ Phong hai chân vừa đạp vào trên mặt đất dày đặc lá rừng bên trên lúc, như là một trận gió giờ lên, giữa sườn núi bên trên片片 lá đều linh rơi xuống, theo gió hướng Từ Phong phiêu đi qua, sắp tới đem tới gần thời khắc, đột nhiên mờ ra lợi hại hai cánh, không phải Khô Diệp Diệp, lại là vật gì...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 75: Khô Diệp Diệp

Từ Phong cẩn thận từng li từng tí đạp vào sơn khô cốc dày đặc lá rừng bên trên, nhìn trước mắt thành đồi bạch cốt, nội tâm cẩn nhưng. Lá rừng rất dày, đánh giá là quanh năm suốt tháng mới hình thành, dẫm lên trên mềm, liên tục, không ngừng phát ra 'Xoẹt xoẹt' tiếng vang, cực kỳ giống tuyết hậu cánh đồng bát ngát, hai chân ở phía trên phát ra thanh âm. Tuy nhiên cảm giác rất tốt đẹp, Từ Phong lại không tâm tình đi hưởng thụ.

Theo giữa sườn núi lá rụng chảy xuống thềm, Từ Phong đã sớm chú ý tới, tại Từ Phong giác quan ở bên trong, lúc này không gió, tại sao lá rụng bay tán loạn vừa nói, hướng chỉ Từ Phong vừa bước vào, lá rụng tại phía trước, lại vì Hà Sơn trên lưng Khô Diệp Diệp đều hướng nơi này bay xuống, đây quả thật là đáng giá suy nghĩ sâu xa a.

Thấy thế, Từ Phong vẫn là không chút hoang mang đi về phía trước lấy, dù sao lần thứ nhất tiếp xúc Khô Diệp Diệp, nếu như không khoảng cách gần suy tính một phen, rất khó làm ra phán đoán, mấy cái thời gian hô hấp, có chừng hơn mười phiến lá rụng, nhẹ nhàng tới, xa hơn chỗ Khô Diệp Diệp còn trên tầng cây ngủ đông tức lấy, không có tham dự tới, đây càng tốt, có thể cho Từ Phong một cái cơ hội.

Tĩnh Thần Lực tại Khô Diệp Diệp lộ ra dữ tợn một mặt đồng thời đem trước mắt mấy cái Khô Diệp Diệp bao phủ trong đó, chỉ thấy, bình tĩnh lá rụng tại trong nháy mắt mở ra, an tường tình cảnh nhất thời cũng lằng lộn, Khô Diệp Diệp vùng vẫy lấy khô héo nhưng biên giới sáng loáng cánh điệp, cấp tốc phiến khua lên, đem Từ Phong bao bọc vây quanh.

Từ Phong cũng không có nhân rồi, mặc đao tả hữu chuyển dời, bước chân cũng nhanh chóng di động, trốn tránh lấy Khô Diệp Diệp công kích. Chỉ là Khô Diệp Diệp phi hành quỹ tích không chỗ có thể tìm ra, chung quanh, đều là chúng bay múa thân ảnh, Từ Phong tuy nhiên đã tại tĩnh thần trong nhận thức mặt tìm được tung ảnh của bọn nó, nhưng lại vô lực trốn tránh, cũng không lâu lắm, trên người đã có không ít địa phương bị cánh cho vết cắt...

Như thế, lại giữ vững được một hồi, Từ Phong quay người, liền hướng cốc bên ngoài nhanh lùi lại, mặc đao hoành ngăn ở phía sau, bảo vệ thân thể chỗ hiểm... Vừa ra đáy cốc, Khô Diệp Diệp lại bắt đầu dụ dỗ ngoan ngoãn, tựa hồ vừa rồi hết thảy cũng chỉ là ảo giác, yên tĩnh khẽ động, chuyển đổi nhanh như vậy, Từ Phong ánh mắt bắt đầu trầm trọng.

Kỳ thật Khô Diệp Diệp cũng không phải là không có hoàn cảnh xấu, hóa là Khô Diệp Diệp khắc tinh, cũng tỷ như trước mắt cái này một đáy cốc, nếu như là Từ Phong dùng Liệt Hỏa phù, đem nơi này nhen nhóm, như vậy Khô Diệp Diệp đào thoát khá tốt, nếu là cánh vô ý bị điểm đốt, cái kia Khô Diệp Diệp tự là mặc người chém giết, không thể nhúc nhích rồi. Dù cho đào thoát, nhưng là ở đẳng cấp dạng hỗn loạn dưới tình huống, Từ Phong cũng là rất có ưu thế.

Lời nói mặc dù như thế, bất quá Từ Phong chắc có lẽ không như vậy đi làm, không nói trước một mũi lửa chỉ về sau, hội tạo thành cái dạng gì tình huống, lúc này chính trực chính trực mùa thu, cái này một mũi lửa có thể sẽ cho toàn bộ khôn cùng rừng rậm mang đến tai họa thật lớn. Còn nữa, Từ Phong cũng không muốn bỏ qua một cái cơ hội như vậy, nếu có thể ở Khô Diệp Diệp trong tự do đùa giỡn, như vậy Từ Phong thân pháp nhưng là sẽ tăng lên một mảng lớn.

Trải qua cái này một lần dò xét, tuy nhiên còn không có kiến thức đến Khô Diệp Diệp độc phẩn, cũng đã đầy đủ rồi, một đêm chạy đi, Từ Phong cũng có một ít ừ ừ, dục nhanh chóng không đạt, Từ Phong trong nội tâm minh bạch, đơn giản bỏ khuyết thoát một phát búng, điều chỉnh tốt chính mình trạng thái, tự trên tầng cây lẳng lặng ngồi xuống tu dưỡng, đợi trạng thái tốt nhất thời điểm, lại đi ném thử.

Rất nhanh nửa viết thời gian lặng yên lướt qua, giữa trưa ánh mặt trời là như vậy tươi đẹp, cũng làm cho Từ Phong tâm tình trở nên khoan khoái dễ chịu. Một đạo tuần tú thân ảnh từ trên trời giáng xuống, nhảy lên nhảy xuống cây đến, lưng công mặc đao, Từ Phong từng bước một hướng phía song khô cốc đi về phía trước lấy.

Cùng lần trước đồng dạng, Từ Phong vừa bước vào song khô cốc hơn mười trượng, trên sườn núi Hoàng Diệp tự nhiên rơi xuống, Từ Phong cười cười, rút ra mặc đao, không lùi mà tiến tới, trực tiếp ném ra một trương bạo không phù, đem Khô Diệp Diệp bày đánh tan, lập tức vốn là còn vô sinh cơ phiến lá tại một tiếng không bạo trong tiếng điên cuồng, tự bầu trời hướng Từ Phong áp đem xuống...

Từ Phong mặc đao bên trên trầm, nhưng là Khô Diệp Diệp như ảnh tùy phong, mặc đao tại chạm đến Khô Diệp Diệp trước khi, như là một cổ nhất yếu ớt phong, men theo đao thế, Khô Diệp Diệp cứ như vậy linh xảo tránh ra rồi, bay đến mặc đao phạm vi công kích bên ngoài địa phương rồi, một màn này tại Từ Phong trong mắt, không ngừng phóng đại, tốt tình diệu thân pháp a.

Bất quá không có thời gian lại để cho Từ Phong sợ hãi thần phục, sau lưng, hai bên trái phải Khô Diệp Diệp đã vây lấy cánh hoa đi qua, Từ Phong mặc đao hoành thân, "Cuồng phong quét lá rụng" một chiêu đã thi triển mà ra, mặc đao xoáy lên trên mặt đất dày đặc lá rụng, một vòng lại một vòng, lá rụng bay múa, tại Từ Phong xung quanh đồng ra một đạo du động bình chương...

Mà Khô Diệp Diệp đâu rồi, đa số vẫn còn Từ Phong bốn phía bay múa lầy, tìm lầy như vậy một tia khe hở, cùng cơ hội tiến công. Có năm sáu chi Khô Diệp Diệp, đã bay lên không trung, tại Từ Phong trên đỉnh đầu, lẳng lặng lơ lửng, hai cánh có quy luật rung động, không bao lâu, một cổ làm cho người mê say hương khí ở đây bên trên lan tràn ra, Khô Diệp Diệp sử xuất hai cánh bên trên độc phần...

Đây hết thấy, cũng đã sớm tại Từ Phong đoán trước chính giữa, một trương Mộc Linh phù ánh sáng màu xanh lóe lên, Từ Phong trên người tựa đáp lên một tầng nhàn nhạt ánh sáng màu xanh, kết quả là, Khô Diệp Diệp tự cho là đặc ý độc phần đang rơi xuống Từ Phong trên người lúc, lặng yên chảy xuống, Từ Phong không có chút nào ảnh hưởng.

Cùng lúc đó, Từ Phong trọn to ánh mắt của mình, nhìn xem chung quanh Khô Diệp Diệp động tác, ý đồ từ trong đó tìm được, cái loại này huyền diệu quỹ tích, như là vẽ bùa bình thường, chỉ cần tìm được cái kia một số, như vậy hết thấy cũng đều hồn nhiên thiên thành, Từ Phong hiện tại thiếu sót nhất đúng là thân pháp. Cùng người đối kháng, nếu là cùng là hệ sức mạnh, hai tướng đối kháng, Từ Phong còn có liều mạng, nhưng là thân pháp tinh diệu, nhưng lại không có cách nào.

Từ Phong nhìn thấy qua cha mình, võ Phi Hồng 'Kinh hồng chín tránh' bước, quả nhiên là không cách nào tìm trong đó quy luật, Nhị bá võ phi mình cả buổi đều không có đụng phải phụ thân cạnh góc, cho nên Từ Phong cũng hi vọng mình cũng có thể nắm giữ như vậy một bộ thân pháp, như vậy, tại cận chiến thời điểm, hội có rất lớn ưu thế.

Tiệc vui chóng tàn, Từ Phong bên này động tĩnh đã hấp dẫn hai bên vách núi Khô Diệp Diệp ." Chỉ thấy khắp núi Khô Diệp Diệp, như là tuyết lở giống như, phô thiên cái địa phi xuống dưới, lần này, Từ Phong đã có thể mắt choáng váng, ở đâu còn có tâm tư đi chống đỡ, vội vàng ném ra hơn mười trương bạo không phù, tại một hồi âm ỹ trong tiếng nổ vang, chạt vật hướng phía song khô cốc bên ngoài chạy tới, mà Khô Diệp Diệp bày một mực đuôi mười dặm có thừa, vừa rồi quay người hồi cốc, như không phải Từ Phong trên đường đi luôn hướng có cây tươi tốt địa phương toàn, còn không biết tình huống như thế nào.

'Hô' ra một hơi, Từ Phong gặp lại sau Khô Diệp Diệp đã không có bóng dáng, mới an tâm đi đến phía trước một giong suối nhỏ, rửa mặt, ngồi chung một chỗ trên tảng đá, hồi tưởng đến vừa rồi tràng cảnh, tuy nhiên xem rất hưng phấn, nhưng là Khô Diệp Diệp huyền diệu phi hành quỹ tích hay vẫn là lần nữa trào lên Từ Phong trong lòng...

Men theo gió thổi, không có mụm lực, cứ như vậy tự nhiên mà vậy tránh qua, tránh né, tốc độ cũng không phải rất nhanh, mặc đao bổ chém tốc độ hiển nhiên so Khô Diệp Diệp bay lượn tốc độ phải nhanh thiết nhiều... Cái này, cái này, rốt cuộc là tình huống như thế nào, Từ Phong một lần lần đích nhớ lại Khô Diệp Diệp bay múa bộ dạng, trong tay nắm lên trên mặt đất lá rụng không ngừng ném tán lầy, nhìn xem phiến lá trên không trung rơi xuống...

Từ Phong lâm vào trong trầm tư, thật lâu, cũng là không có kết quả, phục hồi tinh thần lại, chính muốn đứng lên lúc trở về, lại chứng kiến đối diện trong bụi cỏ, một chỉ toàn thân đỏ thẫm Xích Báo, hung ác trong ánh mắt lại có chứa một tia nghiền ngẫm, chậm rãi hướng về Từ Phong đã đi tới, to và dài báo vĩ trên mặt đất không ngừng vuốt ve...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 76: Khốn cảnh

Từ Phong trong nội tâm 'Ứng ực' một tiếng, Xích Báo, Tam cấp Linh thú, trước khi tại sân bắn thi đấu thời điểm, Từ Phong từng tại bên dòng suối nhỏ đụng phải qua một chỉ, lúc ấy chỉ là Võ Sư hậu kỳ hãn, căn bản không phải Xích Báo đối thủ. Ngày nay đi vào Võ Tướng chi về sau, ai từng muốn, vào lúc này, ở chỗ này, Từ Phong lần nữa đụng phải một chỉ Xích Báo.

Từ Phong cuống quít theo phù trong túi móc ra một Trương Huyền nguyên phù, bổ sung vừa rồi cùng Khô Diệp Diệp chiến đấu tiêu hao nguyên khí, hai tay nắm chặt mặc đao, theo Xích Báo dạo bước mà hoạt động lấy thân thể của mình, Từ Phong biết rõ, Xích Báo nhất làm cho người khủng bố đúng là tốc độ của nó, không gì sánh kịp tốc độ, theo Xích Báo hoàn mỹ đường cong có thể nhìn ra được, trắng kiện chân sau, sắc bén móng vuốt, hình giọt nước thân thể...

Mồ hôi theo Từ Phong trên trán lăn xuống, Từ Phong cắn răng một cái, ngược lại dẫn theo mặc đao tựa hướng Xích Báo xông tới, mặc đao bình trầm, nhưng là mặc đao tại ở gần Xích Báo một khắc này, Xích Báo đã linh mẫn vọt đến một bên, chân trước hùng hăng hướng phía Từ Phong phía sau lưng trào tới, Từ Phong mượn đao thế, thân thể cố gắng nghiêng, nhưng hay vẫn là bị Xích Báo cho cầm ra một đạo máu chảy đầm đìa miệng vết thương.

Cùng lúc đó, Xích Báo điên cuồng trái phốc phải tháo chạy, trào, vĩ, răng nhọn, không chút nào cho Từ Phong thở dốc cơ hội, thường thường là Từ Phong dùng mặc đao ngăn cản trước người, Xích Báo tổng hội tại tiếp được trong nháy mắt vọt đến sau lưng, cho Từ Phong một kích, bất quá thương thế không phải rất sâu, xem ra, Xích Báo là có chứa một tia nghiền ngẫm thái độ ở trong đó...

Từ Phong bị Xích Báo trào toàn bộ phía sau lưng huyết nhục mơ hồ, quần áo cũng đã mất trật tự ra, rốt cục tại một lần lách mình ở bên trong, Xích Báo đập đến mực trên đao, Từ Phong mượn lực tránh qua một bên, cùng Xích Báo bốn mắt nhìn nhau...

'Tê' Từ Phong nhếch nhếch miệng, sau lưng thỉnh thoảng truyền đến cảm giác đau đớn, Từ Phong móc ra một Trương Tam cấp Mộc Linh phù, ánh sáng nhạt chớp động gian, sau lưng thương thế bắt đầu chậm rãi chuyển biến tốt đẹp, nhưng là trước người phiền toái lại để cho Từ Phong không biết làm sao.

Xích Báo, khôn cùng dày đặc Lâm Tam cấp Linh thú ở bên trong, Vương giả giống như tồn tại, thậm chí có thể cùng Từ cấp Linh thú chống lại, nếu như tại khôn cùng trong rừng rậm gặp được Xích Báo, chỉ có thể tự cầu nhiều phúc...

Như thế nào đánh? Từ Phong nhất thời lâm vào cục diện bế tắc, liều mạng, Từ Phong tự hỏi không phải Xích Báo đối thủ, hấn tốc độ khủng khiếp, sẽ để cho Từ Phong sở hữu công kích hóa thành phí công, nhưng là hôm nay cũng không có cách nào.

Bỗng nhiên Từ Phong ánh mắt định dạng tại Xích Báo vĩ tiêm, chỗ đó có một đoạn màu đen bộ lông, cái này cái này cái này... Từ Phong lập tức kinh ra một thân mồ hôi lạnh, đây chính là Huyền Ảnh Báo tiêu chí, Xích Báo tại nhất định thời kì nội, tốc độ đột phá một cái giới hạn giá trị, bộ lông hội dần dần biến thành đen, đương màu đen khắp và toàn thân thời điểm, khi đó liền không phải Xích Báo, mà là Huyền Ảnh Báo, mà vốn là Tam cấp Xích Báo cũng sẽ trực tiếp vượt qua một cấp, biến thành Ngũ cấp linh thú.

Nhìn qua lên trước mắt dù bạn vẫn ung dung Linh thú, Từ Phong lần thứ nhất cảm thấy hoảng hốt, không biết nên làm thế nào cho phải, vốn là còn có một đường hi vọng, tại lúc này trở nên nát bấy. Đánh, dù cho dùng tới 'Ba rít gào phá thương bí quyết', Từ Phong sở hữu công pháp đều không nhất định có thể gây tổn thương cho và Xích Báo may mắn, tốc độ của nó quá là nhanh, hoàn toàn có thể tại Từ Phong tự lực thời khắc vọt đến một bên; trốn chạy để khỏi chết đâu này? Từ Phong lắc đầu, cái này muốn hướng trốn chỗ nào, trên cây cũng không được, Xích Báo trên tàng cây cũng là một phương bá chủ...

Ngắn ngủn mấy hơi thở, Từ Phong trong đầu đã phân loạn như chập choạng, không biết như thế nào cho phải, còn đối với mặt Xích Báo lúc này nên bước im ắng bước chân, hướng phía Từ Phong từng bước * gần...

'Khô Diệp Diệp' Từ Phong trong đầu dần hiện ra ba chữ kia, Khô Diệp Diệp, đúng, Khô Diệp Diệp, dù cho Xích Báo càng lợi hại, tốc độ lại nhanh nhẹn, nhưng là đối mặt phổ thiên cái địa Khô Diệp Diệp, Xích Báo ưu thế cũng sẽ biết không còn sót lại chút gì. Chỉ là tại đây khoảng cách song khô cốc còn có mười dặm, ngắn ngủn mười dặm, lúc này lại là sống hay chết khoảng cách, vắt ngang tại Từ Phong trước mặt, vượt qua đi, trời cao biển rộng...

Một khi vượt qua không qua, như vậy chờ đợi Từ Phong, chỉ có một kết quả: Chết! Mắt nhìn lấy Xích Báo trên tức bước đi, Từ Phong răng gian đã bị cắn ra máu tươi, 'Liều mạng', tay tùy tâm động, một thanh bạo không phù bị Từ Phong ném đi đi ra...

Nguyên khí quán chú hai chân, quay người, chân phải hung hăng đập mạnh địa, Tử Phong như mũi tên, liên tiếp động tác hành vân lưu thủy, mà thân ảnh của hắn cũng hướng phía mới tới trên đường chạy vội... Mặc cho tóc dài trong gió rất trật tự, Tử Phong trong nội tâm chỉ có một ý niệm trong đầu, nhanh lên, nhanh lên, nhanh lên nữa...

Xích Báo tại bạo không phù một hồi bạo liệt chi về sau, ánh mắt rất nhanh điều chỉnh tiêu điểm đến Tử Phong chạy thực mạng thân ảnh bên trên, một tiếng phần nộ tiếng gào thét, theo Xích Báo trong miệng truyền ra, như một hồi cuồng phong, truy tinh bắn nguyệt giống như đuổi theo, những nơi đi qua, tàn ảnh liên tục...

Không có bao lâu, Tử Phong đã có thể cảm nhận được Xích Báo tới gần tiếng gầm gừ, không có quay người, Tử Phong lại ném ra một thanh Thổ Thuần phù, chỉ thấy lá bùa chỗ rơi chỗ, thổ địa tự nhiên chấp lên, hóa thành từng đạo cao chừng hai trượng có thừa tường đất, ngăn tại Xích Báo đi về phía trước trên đường... Tử Phong cũng không có hy vọng xa vời những lá bùa này có thể ngăn ở Xích Báo đi về phía trước, hắn chỉ cần kiếm được một chút như vậy thời gian, cái kia một chút thời gian, cũng là đủ rồi...

Quả nhiên, Thổ Thuần phù hóa thành tường đất, tại Xích Báo nhảy lên gian, nhẹ nhõm xuyên việt mà qua, căn bản không có hao phí bao nhiêu thời gian. Chỉ sau Tử Phong lại liên tục không ngừng ném ra, Liệt Hỏa phù, sương lạnh phù... Tóm lại Tử Phong phù trong túi sở hữu có thể cho Xích Báo tạo thành ảnh hưởng lá bùa đều bị ném đi đi ra ngoài, đương Tử Phong lần nữa xem xét phù túi thời điểm, ngoại trừ Huyền Nguyên phù cùng Mộc Linh phù bên ngoài, toàn bộ phù túi trống rỗng, không có nhất trương phù lục rồi...

Mà lúc này, Tử Phong vừa chạy ra sáu dặm lộ trình, cách song khô cốc còn có bốn dặm, nguyên khí tại toàn lực thi triển gian, cũng tiêu hao không ít. Bết bát hơn chính là, Xích Báo hơi thở đã loáng thoáng nghe thấy, đột nhiên sau đầu gặp nguy hiểm dấu hiệu, Tử Phong một cái bên cạnh dời, một trương lợi hại trào phong theo vừa rồi vị trí xé qua, chói tai bạo không thanh âm, tại vang lên bên tai.

Xích Báo, đã ở đây mất...

Mặc đao giờ lên cao, Tử Phong giả bộ bỏ về phía Xích Báo, tại Xích Báo lách mình gian, Tử Phong đảo ngược thân thể tiếp tục hướng phía phía trước gấp xông. Một tiếng thét dài đã ở trong rừng vang lên, 'Ba rít gào phá thương bí quyết' vừa kêu: Phong vân biến, vạn dặm không mây bầu trời, mây đen bắt đầu rậm rạp... Tử Phong nguyên vốn có chút túng quẫn nguyên khí lập tức hung tuôn ra, một cỗ lửa đốt sáng người khí tức cũng xông ra trong cơ thể, bước chân nhẹ nhàng thêm vài phần.

Bất quá bị trêu đùa qua Xích Báo, diện mục trở nên càng thêm dữ tợn, gầm thét, mang theo vòng quanh một thân lệ khí, hung ác hướng Tử Phong đánh tới, không có chút nào bởi vì sắc trời đại biến mà chậm chạp đuổi theo tốc độ, bỏ nhào về phía trước, vừa đỡ, Tử Phong một cái lao đảo té trên mặt đất, nhân thể lần một vòng, đứng dậy cứ tiếp tục đi phía trước chạy trốn, trước mắt song khô cốc như ẩn như hiện...

Mà lấy mạng móng vuốt sắc bén, lần nữa hướng Tử Phong sau lưng xé đi qua, Tử Phong Tinh Thần lực trong nháy mắt bắt đến Xích Báo động tác, mặc đao hoành tại sau lưng, chỉ nghe một tiếng kim thiết vang lên thanh âm, Tử Phong ngã xuống tại trong bụi cỏ, mặc đao cũng rời khỏi tay, Xích Báo lập tức đánh về phía Tử Phong, bén nhọn hàm răng dưới ánh mặt trời lờ lờ sáng lên...

Tử Phong bò người lên, 'Phong Hỏa Lang Yên', vô số nguyên khí nghê thành nắm đấm, hướng Xích Báo nện mà đến đi qua. Chỉ một cái lắc mình, Xích Báo, tựa biến mất tại Tử Phong trước mắt. Quát to một tiếng 'Không tốt', không đợi Tử Phong xoay người lại, tráng kiện báo vĩ, trù bạo không khí, mang theo bén nhọn tiếng xé gió hướng phía Tử Phong lồng ngực hung hăng trù đi qua.

'Bành' một tiếng, Tử Phong thân thể gầy yếu, đã bị trù phi, ngã xuống tại hơn mười thước có hơn, ngũ tạng lục phủ một số gần như sai chỗ, Tử Phong cổ nén đau đớn, nắm lên cách đó không xa mặc đao, tựa hướng tiền phương chạy tới, giờ này khắc này, đã không phải do Tử Phong nửa điểm dừng lại, mỗi một thời gian hô hấp đều thập phần quý giá.

Lại là đại lực một kích, Tử Phong lao đảo, lại không có bị rút thăm được, một kích đón lấy một kích, Tử Phong không biết, mặc đao ngăn cản bao nhiêu xuống, nếu như không có thức hải cảm giác, Tử Phong đã sớm sinh nhật không nhiều rồi... Nhanh, cũng sắp rồi, Tử Phong đã có thể chứng kiến đáy cốc bên trong lá rụng rồi...

Nhưng là cái kia một đạo đồ thăm thân ảnh, phong cũng giống như, như là ác mộng giống như xuất hiện ở Từ Phong phía trước, đồ thăm thân ảnh, bén nhọn răng nanh...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Dao thể

Thừa nhận qua Xích Báo đại lực một trào chi về sau, Từ Phong đã thấy rõ ràng song khô trong cốc lá rụng, những lá rụng kia tại chạy trốn Từ Phong trong mắt, là như thế lại để cho người trần ngập hi vọng cùng tân sinh, cái này tựa hồ là Từ Phong chứng kiến xinh đẹp nhất phong cảnh...

Nhưng là, một đạo đồ thăm thân ảnh 'Vèo' một tiếng, theo Từ Phong trên đỉnh đầu nhảy vọt qua, vũng vàng rơi tại phía trước, dữ tợn che mặt mục, không ngừng phát ra thấp giọng gào thét... Trong mắt Khô Diệp trong nháy mắt bị vật che chắn không còn sót lại chút gì rồi.

Từ Phong sắc mặt không khỏi ngưng tụ, trên thế giới nhất chuyện bị thăm, không phải tử vong, mà là cho người hi vọng, lại còn muốn cho người tuyệt vọng. 'Ba rít gào phá thương bí quyết' hiệu ứng đã bắt đầu tiêu tán, Từ Phong trong cơ thể nguyên khí theo thời gian dần dần trở nên từ từ mỏng manh, giờ khắc này, tựa là sống hay chết suy tính, Từ Phong không dám chần chờ, bởi vì kéo gấp thời gian càng dài, chính mình hoàn cảnh xấu càng lớn, Huyền Nguyên phù công hiệu cũng không có lúc trước như vậy rõ ràng, ngay cả như vậy Từ Phong hay vẫn là không chút do dự bắt một thanh.

Dù là có một điểm hi vọng, Từ Phong cũng không muốn đi buông tha cho, mặc đao giờ lên, Từ Phong chợt thấy trên cổ tay vòng tay, đây là lúc trước Thủy Chi Lan lúc rời đi, thất ở Từ Phong trên tay, không còn có quãng ra qua. Cái này trong nháy mắt, Từ Phong ánh mắt chính là như thế nhu hòa, phẳng phát Thiên Địa cũng đắm chìm tại loại hạnh phúc này rung động trong. Cái gì Xích Báo, cái gì lịch lãm rèn luyện... Đều là nhận qua không dấu vết, dưới đáy lòng in dấu thật sâu lấy, chỉ có lúc này ức.

Xích Báo cấp tốc phóng tới Từ Phong vọt lên, đầy người lệ khí cùng gió tanh, như vạn trượng phong ba hướng Từ Phong nhấc lên đi qua...

Từ Phong cười, bắt tay liệm cõi bỏ, coi chừng phóng tới phù trong túi, hấn sợ, đợi tí nữa trên người mình máu đen hội tung tóe đến thượng diện đi. Cười, cuồng loạn mà cười cười, Từ Phong như là nổi giận đồng dạng, ép khô trên người nổi một tia nguyên khí, hung hãn chết không sợ đón Xích Báo hung ác ánh mắt xông tới... Mặc đao giờ lên, 'Cuồng phong quét lá rụng' trong nháy mắt như là sống lại bình thường, tự thiên mà xuống, hướng phía Xích Báo chém xuống, không có chần động, không âm thanh âm, tựa hồ đã không có hết thấy, trong thiên địa chỉ có cái kia một thanh lẻ loi trợ trợ dao...

Cái này nho nhỏ một đao, tại Xích Báo trong mắt lại bị vô hạn phóng tới, rất chậm, rất trì hoãn, rất nhẹ, nhưng khi Xích Báo ý đồ dựa vào tốc độ, muốn vọt đến Từ Phong sau lưng thời điểm, lại phát hiện, cái thanh kia trước khi còn ngóc đao, Như Ảnh Tùy Hình, theo Xích Báo chuyển động mà điều chỉnh... Xích Báo sửng sờ, nhưng là rất nhanh rống giận, giống như bay đón mặc đao hạ đao kia thân thể gãy yếu, vọt lên...

Nhưng nghe 'Phốc' một tiếng tận xương thanh âm, mặc đao cùng Xích Báo hung hăng kích cùng một chỗ, mà Xích Báo vẫn lấy làm hào móng vuốt sắc bén bị gạt xuống dưới, ngập trời tiếng hô xuống, Từ Phong bị Xích Báo vọt tới trước thân thể trùng trùng điệp điệp đánh bay... Rơi ở phía xa.

Từ Phong gãy dựa lấy, nhìn xem Xích Báo ở một bên táo bạo nhảy chân trước, thời gian dần qua bò dậy, hướng phía trong cốc tiến đến, một bước, Xích Báo không có phản ứng, hai bước, y nguyên đang gào thét, Từ Phong kiên trì, dùng hết sức bình sinh, hướng phía trong cốc bước nhanh đi đến, tới gần, tới gần, còn có vài bước có thể đập vào cái kia đầy cốc lá rụng rồi...

Nhưng là luồng cuồng sau Xích Báo lại đột nhiên như là mình bạch cái gì giống như, quay người trừng mắt Từ Phong, dừng lại, khẽ động, nhanh như thiểm điện, tựa hồ căn bản không có bao nhiêu ảnh hưởng...

Rốt cục, Từ Phong suy yếu thân thể, bước chân vào song khô cốc trong cốc, dẫm nát mềm nhũn tầng tầng lá rụng bên trên, thấy được trên vách núi đá ngu đông tức Khô Diệp Diệp... Vang lên bên tai Xích Báo gào thét mà đến thanh âm, Từ Phong ra sức đem mặc đao ném hướng gần đây Khô Diệp Diệp...

Lúc này, Xích Báo dâng lên kiện tráng thân thể, từ không trung hướng Từ Phong áp hạ. Cùng lúc đó, mặc đao cũng đập trúng cái kia nhiều đám Khô Diệp Diệp, tán rơi đích lá rụng trên không trung nhẹ nhàng nhảy múa... Cái kia kỹ thuật nhảy là như thế xinh đẹp, đáng kể, thời gian dài khắc ở Từ Phong trong nội tâm.

Xích Báo gầm thét, đem Từ Phong bỏ nhào vào trên mặt đất, mở ra miệng lớn dính máu thật muốn phải chết đã không gãy dựa chỉ lực Từ Phong lúc, bên cạnh lại xuất hiện hằng hà cùng loại Khô Diệp đồ vật, dùng sắc bén cánh, hoa hướng Xích Báo, lâm vào nổi giận trạng thái Xích Báo làm sao có thể chịu được...

Vì vậy Xích Báo bốc lên lửa, lệ trào loạn phốc, mở cái miệng rộng cắn muốn không trung Khô Diệp Diệp, tràng diện nhất thời hỗn loạn dị thường... Từ Phong không có trầm tĩnh lại, cẩn thận từng li từng tí leo đến một bên, Mộc Linh phủ, Huyền Nguyên phủ một trận hướng trên người dùng, hai mắt lại chăm chú nhìn đang tại gãy dựa lấy Xích Báo, chỉ thấy vốn là còn bóng loáng da, tại giữ vững được không có một phút đồng hồ chi về sau, đã vết thương chồng chất, vết máu loang lổ rồi...

Kiều ngạo Xích Báo, vẫn còn tê mình lấy, kéo lấy đầy người Khô Diệp Diệp trong cốc tán loạn... Từ Phong thấy rõ ràng, đôi mắt Xích Báo nhanh chóng như tia chớp lệ trào, Khô Diệp Diệp luôn có thể đơn giản né tránh, né tránh lại Như Phong dính bên trên, hơn nữa đến nay mới thôi, Xích Báo công kích không dưới mấy ngàn, thế nhưng mà Khô Diệp Diệp lại tựa hồ như lông tóc ít bị tổn thương, nguyên nhân không nhanh không chậm Thao Thiết lấy Xích Báo.

Từ Phong Tĩnh Thần Lực một mực bao lấy Xích Báo, cảm thụ được đôi mắt Xích Báo công kích, Khô Diệp Diệp phản ứng. Rất chậm, lại rất nhanh, tĩnh lúc trì hoãn như Ốc Sên, động lúc nhanh như thiểm điện, cũng gần cũng xa, như tức Nhược Ly... Từ Phong tựa hồ nắm chắc đến cái gì, lại tựa hồ cái gì cũng không có, đầy trời độc phân dày đặc che đầy Xích Báo bốn phía, theo những độc chất này phân gia nhập, Xích Báo tốc độ cũng càng ngày càng chậm chậm...

Rốt cục tại giằng co nửa ngày, vết máu loang lổ Xích Báo, tại đưa tới đầy cốc Khô Diệp Diệp công kích về sau, chậm chậm, vô lực ngã vào vũng máu chính giữa, ánh mắt cũng chậm chậm âm đạm xuống... Lúc này, Từ Phong cũng không có dừng lại, thừa dịp khôi phục một điểm nguyên khí, tại không có khiến cho Khô Diệp Diệp chú ý dưới tình huống, lặng lẽ rời đi song khô cốc.

Một hồi nguy cơ tại trải qua trong biến cố lẳng lẳng hóa giải rồi, Từ Phong cảm thụ được không xong thân thể, thật sâu đã gọi ra một ngụm trọc khí, trong nội tâm cũng không có vì vậy mà hoan hô tung tăng như chim sẻ, Từ Phong lấy ra phù trong túi vòng tay, thất ở trên cổ tay, đối với thực lực khát vọng cũng là trước nay chưa có nồng đậm.

Nếu như mình có thực lực, tự cũng không gặp đến sự tình hôm nay, bị Xích Báo đuổi giết, chính mình bỏ mạng chạy thực mạng. Cũng sẽ không giả tá mặt khác chi thủ, đến giải quyết hiểm cảnh; càng sẽ không đứng, đứng... Từ Phong vuốt ve trên cổ tay vòng tay, ánh mắt nhìn về phía xa xôi phương xa.

Trải qua một ngày tu dưỡng, Từ Phong thân thể lại khôi phục đến trước khi tình huống. Cái kia rốt cuộc là cái gì kỳ lạ quý hiếm thực vật a, tại sao có thể có như vậy kỳ hiệu, nếu gặp mặt đến vài cọng, có thể cho người nhà phục dụng... Từ Phong trong lòng nghĩ lấy, nếu là Từ Huyền Thiên Tĩnh Linh Quả có biết, không biết sẽ cho Từ Phong mấy cái khinh khinh đây này.

Đơn giản giỡn ra kích thước lưng áo, Từ Phong vung vẩy miều tả đao, lại ngạc nhiên phát hiện, mặc đao so với trước nhiều một ít gì đó, Từ Phong cũng nói không rõ ràng, chỉ cảm thấy mặc đao uy lực trước nay chưa có tăng lên, tựa hồ vô luận cái gì đó, đều có thể đánh bại bộ dạng.

Kỳ thật tại ngày hôm qua cùng Xích Báo một trận chiến ở bên trong, Từ Phong tại hào không có cảm giác dưới tình huống, lần thứ nhất đụng chạm đến đao thể cái này một trọng cảnh giới, đã là Vô Giả dùng đao thời điểm, quên hồ sở hữu, mọi nơi không mình, cùng Vạn Hóa mình cùng một loại tinh thần cấp độ trong. Lúc ấy Từ Phong đã biết chết đồ, ôm đập nổi chìm thuyền chỉ ý, quên sở hữu mà lặng yên gỡ phá tầng này ý cảnh, nắm giữ đao thể.

Kỳ thật Từ Phong thu hoạch không chỉ những này, còn có hấn tại chém về phía Xích Báo một kích ở bên trong, trong lúc vô tình dùng đến rồi' cuồng phong quét lá rụng' một chiêu, phải biết rằng, Từ Phong chỗ kinh nghiệm chiến đấu, từ đầu đến cuối, 'Cuồng phong quét lá rụng' một chiêu, chỉ là dùng tại mặt bằng bên trên tiến công, mà không có từ trên xuống dưới tiến công qua, đây cũng là cho tới nay, Từ Phong chỗ lâm vào chỗ nhầm lẫn...

'Cuồng phong quét lá rụng' chỗ tích lũy đơn giản là nguyên khí áp súc cùng khổng chế, cùng với quanh thân quanh quần đao thể, cũng không có gì chiêu thức bên trên ước thúc. Nhưng mà Từ Phong từ vừa mới bắt đầu đối với đao thể hoàn toàn không có khái niệm, cho tới bây giờ có như vậy một tia, cũng là hào không biết được, hướng chỉ đối với một chiêu kia cũng là cẩn thận từng li từng tí, không dám lơ đãng, nhưng là hôm qua viết tại sóng hay chết tâm đó, Từ Phong đột phá sở hữu gông cùm xiềng xích, hoàn thành mình bay vọt...

Có lẽ không lâu Từ Phong sẽ cảm thụ được, bởi vì hấn lại bắt đầu hướng về song khô cốc đi tới...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Đao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 78: Như Ảnh Tù Hình

Trong đầu không ngừng nghĩ đến Khô Diệp Diệp phiêu dật thân ảnh, đối mặt Xích Báo tia chớp công kích lúc, Khô Diệp Diệp chỗ làm ra một loạt tự nhiên phản ứng, những hình ảnh này kỳ thật đã sớm nhớ kỹ trong lòng, nhưng chỉ có có như vậy một tầng màng, một tầng rất là mỏng lung ngăn cách, vất ngang tại Từ Phong trước mặt, có lẽ chỉ cần nhẹ như vậy nhẹ một đâm, hết thấy đều trong sáng, có thể là vì một bước này, Từ Phong đã là lo lắng hết lòng, vất hết óc rồi...

Song khô cốc hay vẫn là trước sau như một yên tĩnh, nghiêm túc và trang trọng, ngoại trừ cách đó không xa nhiều hơn một cổ mới lạ hải cốt, hiển lộ rõ ràng lấy nơi này vẫn tồn tại sinh cơ, tại đầu đó có một khóa tươi đẹp Linh Tinh lóe ra, phát ra tia sáng yếu dị, Từ Phong ánh mắt có chút u buồn, Xích Báo tuy nhiên là Tam cấp Linh thú trong Vương giả giống như tồn tại, nhưng hay vẫn là đưa tại nho nhỏ Khô Diệp Diệp trên tay, không khỏi làm người ta tự ái thán.

Có đôi khi, người vĩnh viễn không biết lúc nào, bên cạnh người không ngờ nhân tố, sẽ ở cuối cùng một khắc trở thành uy hiếp người tánh mạng tồn tại. Mà chúng ta có khả năng làm tự là coi chừng, đối đãi bên người sự tình, hay là người.

Hay vẫn là trước khi tiết tấu, Từ Phong tại Khô Diệp Diệp rơi xuống trước khi, đem Xích Báo Linh Tinh nắm bắt tới tay ở bên trong, mà phía sau đối với theo sát mà đến Khô Diệp Diệp, Từ Phong cười dung nhập trong đó, đi theo Khô Diệp Diệp tại tịch liêu song khô trong cốc, nhẹ nhàng nhảy múa...

Hướng mà hướng, mộ mà về... Đây cơ hồ thành Từ Phong cái này mấy viết sinh hoạt khác họa, Từ Phong mỗi lúc trời tối ngồi xuống tu luyện, cũng không dám đem Huyền Thiên bồ đoàn xuất ra, sợ tại khôn cùng trong rừng rậm đưa tới không biết Linh thú. Đợi đến lúc rạng sáng thời điểm, ôn tập về bùa tương quan công việc, nghiên cứu Phong Tường Phù; lại sau đó tự là chờ đợi mặt trời treo cao, toàn bộ rừng rậm bị dần dần thấp sáng thời điểm, Từ Phong công lên mặc đao, dọc theo giống nhau đường nhỏ, hướng phía song khô cốc đi đến...

Từ Phong trong lòng không thể không cảm thán, Khô Diệp Diệp hay vẫn là trước sau như một đối đãi Từ Phong, không có chút nào cái này mấy Viết Từ phong gãi nhiều mà xuất hiện bất kỳ biến hóa, phía trước mở màn hay vẫn là y nguyên, tuy nhiên nhìn rất nhiều lần, nhưng là Từ Phong lại không có chút nào chán ghét, như si mê như say sưa nhìn qua Khô Diệp Diệp thân ảnh... Đem rơi điệp Phiêu Linh tư thế bắt chước chính là như thế phát huy vô

cùng tinh tế...

Từ Phong thói quen nắm khởi mặc đao, đứng ở đằng xa, chờ đợi Khô Diệp Diệp đến, vô kinh vô hi, như nghênh đón lão bằng hữu của mình ... Ít khi, Từ Phong mặc đao theo Khô Diệp Diệp vũ, Từ Phong cũng theo Khô Diệp Diệp thân thể gãy dựa, men theo chúng tiết tấu, phương hướng của bọn nó, chậm rãi hoạt động, mặc đao nhẹ xoay, ngăn cách Khô Diệp Diệp chi về sau, hai mắt cùng Tinh Thần Lực, gắt gao khóa lại bên người Khô Diệp Diệp nhất cử nhất động.

Có phong, tự đỉnh núi mà xuống, nhẹ nhàng dạng khởi song khô trong cốc lá rụng, nổi lên quyền quyền lác lác điệp văn...

Cùng lúc đó, Từ Phong nhanh chồm chồm hai mắt tại một trận gió thổi qua thời điểm, đột nhiên hiện lên một đạo tinh quang. Đúng vậy, đúng vậy... Hắn tinh tường bắt đến, đương phong theo Khô Diệp Diệp bên cạnh thổi qua lúc, Khô Diệp Diệp cánh men theo phong thổi táng, làm lấy điều chỉnh, vốn là ngăn tại phong trước cánh, tại nhảy mất thời gian về sau, vậy mà thành phong một phần tử, tự nhiên mà vậy sáp nhập vào trong gió...

Một màn này bị Từ Phong vô hạn phóng đại, cũng tự thuận lý thành chương hiểu rõ, chỉ sau là một hồi cười mắng. Lúc trước mình ở họa Truyền Âm Phù thời điểm, một cái sai lầm, làm họa thành bạo không phù mà bị nó bay tràn cánh, trên không trung thời điểm, Từ Phong lý giải Truyền Âm Phù truyền tống nguyên lý, chính là muốn dung nhập trong gió, trở thành phong một phần tử, phương không sẽ phải chịu bài xích...

Trách không được, Phù lão luôn tại Từ Phong bên tai nói thầm, vạn Pháp Tướng thông, vạn Pháp Tướng thông, hôm nay Từ Phong xem như rõ ràng cảm nhận được rồi. Nhưng là muốn đi cảm giác phong ấy ư, chẳng lẽ muốn đợi đến lúc đối phương nắm đầm đánh vào người mới kịp phản ứng sao? Khô Diệp Diệp bản thân có xoã tung hai cánh, mặt đối với công kích của đối phương, hoàn toàn có thể mượn nhờ đối phương công kích chỗ sinh ra sức lực phong né tránh, ta đây đây này...

Từ Phong lâm vào trầm tư, lại bị một chỉ Khô Diệp Diệp hóa rơi vài tóc đen, đúng vậy, ta có Tinh Thần Lực, hoàn toàn có thể khóa lại đối phương động tác, rồi sau đó làm một ít biên độ nhỏ, cao tần suất điều chỉnh, nhưng là như thế nào điều chỉnh, Từ Phong thêm nhỏ mắt nhìn qua chung quanh Khô Diệp Diệp, xem ra chỉ có chúng khả năng giúp đỡ coi trọng ta rồi.

Từ Phong cười lớn một tiếng, đem mặc đao vung ở một bên, hai tay mở ra, như là ôm tựa như đánh về phía đây trời Khô Diệp Diệp, Tinh Thần Lực lặng lẽ khắp bên trên mỗi một chỉ Khô Diệp Diệp, theo công kích của bọn nó, Từ Phong lui lui tiến tiến, 'Tay, co lại, thủ đoạn, tiến, eo, chuyển...' Từ Phong giống như thành Khô Diệp Diệp chính giữa một thành viên, theo chúng tiết tấu, bay múa lấy...

Người biết chứng kiến như vậy một cái tràn cánh, cho đã mất Khô Diệp Diệp tựa hồ là đi theo một người động tác mà biến hóa lấy bay múa kỹ thuật nhảy, mở ra Sĩ Nhận cũng biến thành trong tâm hình sáng loáng bài trí, đã mất đi dư tồn rằng nhọn, phảng phất triều bãi bình thường, đem Từ Phong vây ở chính giữa, một đám, một đám, lại một đám... Rất nhanh toàn bộ song khô cốc Khô Diệp Diệp đều sôi trào, phía sau tiếp trước vòng quanh Từ Phong nhảy múa ...

Như là tiết viết thịnh ca, những nho nhỏ này sinh linh, tại lúc này, tại Từ Phong trước mặt hiển lộ ra chúng đáng yêu một mặt, chúng không là thể nhân biết một mặt... Cũng không biết đã qua bao lâu, Khô Diệp Diệp dần dần tản ra, lộ ra tầng tầng vây quanh chính giữa Từ Phong.

Vừa lúc mới bắt đầu, Từ Phong còn rất đông cứng, tuy nhiên Tinh Thần Lực rõ ràng bắt tại Khô Diệp Diệp nhất cử nhất động, nhưng là thân thể không thể rất nhanh đuổi kịp Khô Diệp Diệp, nói ví dụ, thủ đoạn muốn co lại, mà khuỷu tay lại muốn rất... Cái này đối với Từ Phong mà nói khảo nghiệm không phải đại, cũng may về sau, Từ Phong chậm rãi quen thuộc, thân thể cũng không hề cảm giác được không được tự nhiên, cũng không biết là Khô Diệp Diệp theo Từ Phong, hay vẫn là Từ Phong theo Khô Diệp Diệp nhảy múa...

Bất quá Từ Phong từ đầu đến cuối đều không có nhả tâm ra tay, dù sao nắm giữ cái này một bộ thân pháp chi về sau, Khô Diệp Diệp lỗ thủng cũng hiện ra ở Từ Phong trước mặt... Khô Diệp Diệp chỉ biết đối với một loại chấn động sinh ra phản ứng, nếu như là hai cái, theo phương hướng bất đồng đồng thời sinh ra đây này, như vậy Khô Diệp Diệp là được đề nghị làm thịt, yếu ớt như là một trang giấy.

Dọc theo song khô cốc hẹp dài cốc đạo, Từ Phong chậm rãi đi tới, mà khắp núi Khô Diệp Diệp đều im ắng, đối với Từ Phong không coi ai ra gì xâm

nhập, không có chút nào động tĩnh. Cẩn thận nhìn xem bên chân núi, với tư cách số lượng khổng lồ như vậy Khô Diệp Diệp mà nói, chết đi thì thể cũng có thể có không ít, chỗ đó có lẽ thì có Tử Phong muốn tìm Linh Tinh...

Tại đi qua một đầu uốn lượn đường mòn, Tử Phong trước mắt xuất hiện một cái khô héo mô đất, không phải Khô Diệp Diệp lại là vật gì? Tử Phong coi chừng thành kính tới gần, từ đó lấy ra nhất định số mục đích Linh Tinh chỉ về sau, quay người rồi đi rồi, không có chút nào lơ đãng ý tứ. Khô Diệp Diệp đã cứu chính mình một mạng, huống chi Tử Phong còn học một bộ thân pháp.

Chính tự định giá lấy, một chỉ Khô Diệp Diệp rơi vào Tử Phong đầu vai, Như Ảnh Tùy Hình giống như, như là quyền luyện dựa vào Tử Phong bên cạnh.

Tử Phong chuyển mục, đối với Khô Diệp Diệp áp ứng lắm lắm: "Vậy sau này tự xưng cái này một bộ thân pháp vì 'Như Ảnh Tùy Hình' a." Nghĩ đến, Tử Phong thoải mái nhẹ gật đầu, đón Tây Thiên bên cạnh dần dần rơi đích trời chiều, chậm rãi đi ra song khô cốc, có lẽ cái này là cuối cùng từ biệt a, về sau lại chỗ này cũng không biết là năm nào tháng nào rồi...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Hẳn còn sống

Mặt trời chiều ngã về tây vùng quê, Tử Phong thân ảnh cô độc, quay mắt về phía mặt mù xa Tây Thiên bên cạnh, suy nghĩ trong nháy mắt bị kéo thật dài thật dài... Tử Phong đột nhiên có chút nhớ nhung gia rồi, đối với một mình ở xa kẻ lãng tử mà nói, người không biết ở đâu một cái hoàng hôn, ở đâu một đầu chặt vật chặt vật cốc trên đường, sẽ đi thành gió tây ngựa gầy ốm rồi, đi thành đối với ảnh ba người... Chỉ là ở đằng kia trong nháy mắt đó.

Lại nói, đoạn thời gian này, Vũ gia trang ai thán âm thanh liên tục, toàn bộ trang viên bị trùng trùng điệp điệp màu xám điều bao phủ, ở đâu còn có nửa điểm sinh cơ đáng nói. Tại Vũ gia Lâm Nguyệt Lâu lâu hai chỗ, Vũ gia nhân vật chủ yếu đều tụ cùng một chỗ: Vũ Thiên Kiệt, võ biên, võ Hạo Nhiên, võ Phi Hồng, phi minh, bụi bay, còn có Tử Minh cùng tử mục, đánh giá liền là có chuyện thương lượng.

"Phụ thân, chúng ta phù điểm mở có bán nguyệt có thừa, nhưng là tình huống người cũng thấy đấy, tiếp tục như vậy có thể như thế nào cho phải?" Võ Phi Hồng về mặt mặt mũi, đoạn thời gian này, Vũ gia trang đã bị liên tiếp không ngừng đá kích, lại đề cho hẳn cũng là Tâm lực lao lực quá độ.

"Nếu không chúng ta một lần nữa đem Vũ gia tiệm sắt khai?" Võ phi minh cẩn thận từng li từng tí diễn giải, cái này mấy viết, Vũ Thiên Kiệt bởi vì võ bụi bay, thì ra là Tử Phong phụ thân, không biết phát bao nhiêu hỏa, hẳn cũng không dám đi sờ hẳn lông mày.

Võ Hạo Nhiên rất là khinh thường nhìn võ phi minh liếc, lúc trước cũng tự hai người bọn họ cực lực kiên trì muốn tắt đi Vũ gia tiệm sắt, vì mọi người thắng được càng nhiều nữa thời gian tu luyện, ai từng muốn, lúc này mới vừa bán nguyệt thời gian, võ phi minh mà bắt đầu lùi bước, đem trước khi đủ loại ném chi sau đầu rồi. "Ai yêu như thế nào như thế nào? Dù sao ta là không đồng ý lãng phí nhiều thời gian như vậy, huống chi ban đầu ở Vũ gia trang thời điểm, sinh hoạt so cái này muốn khổ khổ khó hơn rồi, không có Huyền Thạch không thể tu luyện sao? , Tử Phong không phải cũng không có..." Bỗng nhiên như là tỉnh ngộ cái gì giống như, võ Hạo Nhiên thần sắc lập tức ảm đạm.

Chỉ là 'Tử Phong' hai chữ một chỗ, ở đây tất cả mọi người lâm vào bi thương bên trong, đặc biệt võ bụi bay vì nhất, lại nói trước một thời gian ngắn, võ bụi bay ý vào Võ Vương cánh giới, tại toàn bộ trấn Thanh Vân nhắc lên một hồi gió tanh, cơ hồ từng cái cùng mặt sẹo có quan hệ người, đều rơi xuống võ bụi bay trên tay. Kể cả mặt sẹo đã từng qua Dong Bình Công Hội, hẳn tiếp xúc mỗi người, cho dù là trong lúc vô tình đi qua cửa hàng, cũng đã nhét vào võ bụi bay điều tra phạm vi...

Trong lúc nhất thời, trần Thanh Vân sở hữu dong binh đều thâm rồi, bởi vì quanh năm tháng dài ở bên ngoài chém giết, từng cái dong binh trên người, tự nhiên mà vậy dần theo chút ít phi khí, đôi mắt vô bụi bay cường thế * hời, cái đó có mấy cái cam tâm khuất phục .

Kết quả là từng cái trong miệng ồn ào, lời nhai người, đều bị vô bụi bay gây thương tích, kẻ nhẹ, tranh thủ thời gian nhận làm chỉ là tu dưỡng hai ngày; kẻ nặng, hôn mê trên giường bán nguyệt có thừa cũng có không thiếu...

Từ nay về sau Vô gia bị trần Thanh Vân bị vạn người lên án chỉ trích, Lâm Kiếm lăng cũng mấy lần đến nhà bái phỏng Vũ Thiên Kiệt lão gia tử, đương Vũ Thiên Kiệt biết rõ sự tình từ đầu đến cuối thời điểm, cũng là giận tím mặt, đánh chính là vô bụi bay mình đầy thương tích, lại để cho vô bụi bay đương trần Thanh Vân ngàn vạn dong binh mặt, trịnh trọng nói xin lỗi, Vô gia cũng nguyện ý bồi thường chỗ tạo thành một loạt tổn thất, mới khiến cho sự tình có thể thờ bình thường lại, đến tận đây vô bụi bay cũng bị giam cầm trong nhà, không cho hấn phóng ra Vô gia một bước.

Nhưng là Vô gia bởi vậy rốt cuộc không ai dám khinh thị, dù sao vô bụi bay hung ác hình tượng đã thật sâu ấn trong lòng mọi người, đây cũng là vì cái gì Vũ Thiên Kiệt cái này mấy viết đến tâm tình không tốt nguyên nhân.

Kỳ thật Vũ Thiên Kiệt tâm tình thật sự không tốt sao, quý mới biết được, đôi mắt 'Vạn phù điểm' khiêu khích, Vũ Thiên Kiệt bất vi sở động, tuy nhiên bây giờ là trước cửa có thể giăng lưới bắt chim, nhưng là Vũ Thiên Kiệt rất rõ ràng. Trần Thanh Vân ít nhất cũng có hơn một ngàn dong binh, tại những mùa khác thời điểm, cũng không phải lộ ra núi không lộ ra nước, thế nhưng mà chớ quên đây chính là tại mùa đông, thì ra là tiến về trước khôn cùng trong rừng rậm sẵn sẵn thời cơ tốt nhất...

Những mùa khác bởi vì là Linh thú sinh động thời khác, cho nên đại đa số dong binh đều chọn hộ tống một loại nhiệm vụ. Nhưng là một khi mùa đông đã đến, vậy đối với phù lục tiêu hao đã có thể tương đối lớn rồi. Cho nên tại Vũ Thiên Kiệt trong mắt, 'Vạn Phù Môn' hay vẫn là tương đương yếu ớt, bây giờ đang ở Vũ Thiên Kiệt sở được đến trong tin tức, vạn phù trong tiệm tổng cộng có năm vị phù sư, một cái Tam cấp, ba cái Nhị cấp phù sư, còn có một theo như đồn đãi Tứ cấp phù sư, thì ra là lần trước chỗ đấu giá Tứ cấp Phong Tường Phù người chế tạo, nhưng lại cho tới bây giờ không có người bái kiến...

Căn cứ bọn hắn mỗi viết về bùa số lượng có thể biết được, căn bản là không thỏa mãn được viết dần dần bành trướng nhu cầu, cho nên, sẽ có một ngày như vậy, 'Vạn Phù Môn' hội không chịu nổi gánh nặng, khi đó mới được là Vô gia phù điểm quật khởi thời điểm. Huống chi Từ Phong trước khi đi, lưu lại nhiều như vậy phù lục, hơn nữa Vô gia còn có một đang tại phát triển lấy tiêu phù sư, Hâm Nhi, hiện tại đã có thể vẽ ra Nhị cấp phù lục rồi, như thế lại để cho Vũ Thiên Kiệt nằm mơ đều không nghĩ tới chuyện tốt a.

Còn nữa, Vô gia lần này thất thế coi như là một lần sóng cồn đào cát a, ít nhất rất nhiều trước khi cùng Vô gia thân cận trần Thanh Vân thế lực, tại Vô gia như vậy tiêu điều thời điểm, đều lựa chọn trầm mặc thái độ bên trên, tự đã giảm bớt đi không ít tâm tư lực, miễn cho đến lúc đó, còn muốn đi phân biệt rõ Vô gia chính thức mình hữu.

Đối với con thứ ba vô bụi bay, Vũ Thiên Kiệt là vừa yêu vừa hận, bất quá cân nhắc đến là vì Từ Phong sự tình, cũng sẽ không có miệt mài theo đuổi. Vô biên cũng nói qua, vô bụi bay làm những chuyện như vậy, là lợi nhiều hơn hại, tối thiểu nhất, Vô gia có một nhân vật như vậy tại, cũng đã tắt thế lực khác rục rịch tâm.

"Các ngươi thật sự cho rằng Vô gia hiện tại đang tại viết dần dần tiêu điều sao?" Vô biên ngồi nghiêm chỉnh, không để ý đến trước khi đủ loại thảo luận, nhìn về phía mọi người.

"Chẳng lẽ không đúng sao? Ngươi xem hiện tại Vô gia đã thành bộ dáng gì nữa rồi, nửa điểm nhân khí đều không có? Trước một thời gian gần còn phi thường náo nhiệt đâu này?" Vô phi minh có chút bất mãn hét lên, hắn nói lý ra đã cùng Đại ca vô Phi Hồng nói qua rồi, vì kế hoạch hôm nay, muốn chấn hưng cũng chỉ có thể làm như vậy rồi, bằng không thì, Vô gia nhiều người như vậy chỉ là viết thường tiêu hao tự đủ lại để cho người đau đầu được rồi.

"Gia gia, Tôn nhi có một chuyện không rõ, ta Vô gia phù lục muốn chống đỡ dưới đi, không có phù sư muốn như thế nào cung ứng?" Từ mực như là đã minh bạch cái gì giống như, hướng Vũ Thiên Kiệt hỏi.

Theo từ mực thốt ra lời này, mọi người ánh mắt đều hội tụ tới, võ phi minh cũng là nghi hoặc nhìn chính mình chất nhĩ, đều không có người mua, còn muốn cái gì phù sư, đây không phải về rấn thêm chân à.

Vũ Thiên Kiệt nhìn võ biển liếc, sách một ngụm trà nóng: "Các người đều sống uống phí nhiều năm như vậy, còn không có từ mực xem thông thấu, ta đây tặc cho các người nói một chút a." Nói xong, Vũ Thiên Kiệt sẽ đem trước khi cân nhắc nói ra, chỉ nghe võ phi minh một hồi mặt đỏ tới mang tai, càng không ngừng chửi mình ngu xuẩn...

Cuối cùng, Vũ Thiên Kiệt đem võ bụi bay một mình lưu lại, tặc phát tay lại để cho mọi người đã đi ra.

"Người làm như vậy hữu dụng sao?" Vũ Thiên Kiệt về mặt phức tạp đang nhìn mình đắc ý nhất nhĩ từ.

"Không làm, như thế nào lại biết rõ hữu dụng hay không?" Võ bụi bay lúc này hai mắt hăm sâu, thần sắc nói không nên lời tiêu tặc, xem ra đoạn thời gian này trôi qua tương đương đầy vò a.

Võ bụi bay cũng không phải ngang ngược người, hắn cũng tình tường chính mình làm hết thấy, nhưng là đương một loại cảm tình, một mực chiếm cứ nội tâm, cũng nhồi vào thời điểm, những thứ khác đều là chê cười, thiên đại chê cười. Loại này cảm xúc vô lực sắp xếp thoát, tìm một sự tình đi làm, trong nội tâm cũng thoải mái chút ít.

Đón lấy cả tầng lầu đều lâm vào yên lặng chính giữa, thật lâu, Vũ Thiên Kiệt đứng dậy đi ra ngoài, tại lâm lúc ra cửa, "Hắn còn sống." Một tiếng này nhất nhỏ bé nhất thanh âm, cũng tại võ bụi bay trong đầu nhắc lên sóng to gió lớn, như khô cạn đã lâu thổ nhưỡng, khát khao mút vào lấy đầy trời Cam Lâm.. Võ bụi bay cả người sấm đánh giống như, ngốc trệ tại đầu đó, không có chút nào chú ý tới Vũ Thiên Kiệt đi xa thân ảnh.

Hai hàng nóng hồi dòng nước mắt nóng theo kiên cường trên gương mặt, nóng rất chảy xuống...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 80: Thiết Bì Tê Giác

Hai lần trước Từ Phong là vì vận may, đều may mắn tại trên địa đồ đã tìm được về Linh thú dấu vết, nhưng là lúc này đây, tại Tuyết Linh hồ cùng Thị Thực Nghi bên trên, Từ Phong trước trước sau sau, qua lại nhìn địa đồ không biết mấy lần, đều không có tìm được chút nào dấu vết để lại, cái này thế nhưng mà lại để cho Từ Phong khó khăn rồi, không biết làm sao.

Đem địa đồ thu được phù trong túi, Từ Phong tại khôn cùng trong rừng rậm bốn phía du đãng, dù sao cũng không biết địa phương nào sẽ có, gần kề biết một chút, Tuyết Linh hồ nhiều sinh hoạt tại bụi cỏ cùng thảo kính sum sê địa phương, nhưng mà cái này đầu tin tức quay mắt về phía to như vậy khôn cùng rừng rậm mà nói có chút ít còn hơn không; nhưng là Thị Thực Nghi đâu rồi, tựa hồ khắp nơi đều có lẽ có, lại tựa hồ ở đâu đều không có...

Vừa lên buổi trưa, Từ Phong tại khôn cùng dày đặc ở bên trong bên ngoài ở bên trong, thoải mái nhân nhả, trên đường đụng phải mấy cái Nhị cấp Linh thú, đều bị Từ Phong hợp lại giết đi, kỳ thật như Xích Thanh Xà cùng Khô Diệp Diệp như vậy kỳ lạ tồn tại hay vẫn là số ít, dùng Từ Phong hiện tại tu vi, đối phó Tam cấp Linh thú trong bình thường tồn tại không có bất cứ vấn đề gì, nếu như là Tứ cấp, chỉ có thể coi là có sức liều mạng, muốn chém giết, cơ hồ là không thể nào.

Linh thú một khi tiến hóa đến Tứ cấp thời điểm, là có thể sinh ra linh trí, về phần bao nhiêu, muốn xem Linh thú chủng loại cùng sinh hoạt trạng cảnh bố trí, như thông cánh tay vượn, Tam cấp thời điểm, linh trí đã sơ khai, chờ đợi Tứ cấp thời điểm, linh trí cơ hồ có thể cùng Ngũ cấp Linh thú khách quan rồi.

Ghi ở đây, tựu thông báo một chút, Huyền Thiên đại lục Linh thú phân loại, Linh thú cùng nhân loại Vô Giả phân loại đồng dạng, cũng là Cửu Cửu số lượng, theo một cấp đến Cửu cấp, Top 3 cấp, được xưng là cấp thấp Linh thú, nếu không có trí tuệ, chỉ biết là bản năng đi công kích đối phương. Bốn đến Lục cấp Linh thú, được xưng là Trung cấp Linh thú, những Linh thú này, đã có tương ứng linh trí cùng vũ lực, lực công kích hết sức kinh người, nhưng là cũng là có thể vì sao thuần phục...

Nhưng là Lục cấp đã ngoài, không thể tại xưng là linh thú, Thất cấp Linh thú xưng là Yêu Linh, có thể cùng người nói chuyện với nhau, Bát cấp xưng là Yêu Hoàng, có thể biến ảo thành nhân hình; mà Cửu cấp, cũng là bị người loại kính ngưỡng, Yêu Đế. Đối với Yêu Đế, cơ hồ sở hữu trên sách, đều không có ghi lại, có lẽ tại Yêu tộc truyền thừa bên trên sẽ có tương ứng ghi chép a.

Lập tức muốn đến buổi trưa rồi, Từ Phong cảm lấy đánh tới món ăn dân dã, đi vào bên dòng suối, chậm rãi nướng, tuy nhiên hiện tại trong lòng cũng rất sốt ruột, mắt thấy một tháng thời gian đã qua hơn nửa, nhưng là Từ Phong cũng không có cách nào, cả buổi thời gian, Từ Phong ghé qua trăm dặm khoảng cách, chuyên môn chọn một chút ít lùm cây, nhưng là Tuyết Linh hồ không có đựng phải, mặt khác loạn thất bát tao Linh thú, ngược lại là đựng phải không ít...

Lăn lộn trên lửa món ăn dân dã, rất nhanh, chớp mắt đã bị một hồi mùi thơm nồng nặc bao phủ, Từ Phong kéo xuống một khối dầu xì xì thịt nướng, mùi ngon ăn, vừa ăn không có bao lâu, xa xa chợt nghe đến phía trước truyền đến đánh nhau thanh âm, Từ Phong lung tung dứt hai phần, đơn giản đồ thoáng một phát trang, dù sao có người địa phương, Từ Phong còn không muốn đem thân phận của mình bộc lộ ra đến.

Đi nhanh trăm mét, xuyên thấu qua nồng đậm bóng cây, Từ Phong chứng kiến một chuyển năm người, đang tại cùng một chỉ Tam cấp Thiết Bì Tê Giác chiến làm một đoàn, ba nam hai nữ, đứng là đêm đó Từ Phong đi ngang qua lúc trong lúc vô tình đựng phải người.

Tam cấp Thiết Bì Tê Giác, màu nâu xanh, chiều cao năm mét có thừa, cấp ba mẽ, đại lực, mặt có cơ giác, toàn thân lực phòng ngự kinh người, theo mấy người phản ứng có thể chứng kiến ra, một hồi đao quang kiếm ảnh, Thiết Bì Tê Giác màu nâu làn da bên trên, chỉ là lưu lại một đạo đạo thiên ngân, không có chút nào suy giảm tới căn bản, nhưng là mấy người phân công minh xác, đánh giá là quanh năm tại bên ngoài đi săn lão luyện, hơn nữa đội trưởng có lẽ tựu là đứng tại phía trước nhất, đang mặc một thân bạch sắc trang phục, tay cầm một thanh sáng như tuyết trường kiếm nữ tử.

Chỉ thấy mọi người, đem Thiết Bì Tê Giác ngồi vây quanh một đoàn, không ngừng đi gãi nhiều, đi kích thích Thiết Bì Tê Giác. Thường thường là một người ở phía trước hấp dẫn chú ý lực, còn lại bốn người hướng phía Thiết Bì Tê Giác hấn bộ vị yếu hại của hấn, tiến hành công kích, tuy nhiên tiến thoái tự động, nhưng là hiệu quả quá mức bé nhỏ mà thôi.

"Điện hươu, dùng côn kích đầu của nó, Long nguyên, Lữ vân thừa cơ chém chân của nó, tiểu muội đâm mắt của nó, nhanh, tựu hiện tại, đánh..." Áo đỏ nữ tử đối mặt nổi giận Thiết Bì Tê Giác, không nhanh không chậm an bài lấy mọi người.

Mấy người khác nghe vậy, cũng không có bối rối, dựa vào trước khi phân phó, nguyên khí quán chú, hung hăng đánh về phía Thiết Bì Tê Giác... Kỳ thật áo đỏ nữ tử cũng nói không nên lời biệt khuất, nàng cũng thật không ngờ Thiết Bì Tê Giác khó chơi như vậy, một chuyển ở chỗ này, đã hao phí không thiếu thời gian rồi, hơn nữa tạo động tĩnh lớn như vậy, nếu như không thể tốc chiến tốc thắng, không biết kế tiếp sẽ phát sinh cái dạng gì sự tình.

Không bằng đập nôi chìm thuyền, chỉ cần đâm trúng Linh thú hai mắt, như vậy kế tiếp sẽ thuận lợi nhiều hơn.

Đang nghĩ ngợi, trong đó một vị dùng côn Vô Giả, bước nhanh đến Thiết Bì Tê Giác chính phía trước, thả người nhảy lên, mượn nhờ hạ lạc xung lượng, hai tay vung màu đen trường côn, hung hăng kích tại Thiết Bì Tê Giác trên trán, 'Bình' một tiếng trầm đục, đối với Thiết Bì Tê Giác mà nói, cứng rắn nhất thì ra là tại cái trán, tự nhiên không có bao nhiêu ảnh hưởng, nhưng là điện đùng vội làm chỉ là muốn hấp dẫn chú ý của nó lực, không hơn.

Cùng lúc đó, hai bên Long nguyên cùng Lữ vân, thừa dịp Thiết Bì Tê Giác chú ý lực chuyển tới điền hươu chỗ đó thời điểm, hai người, đại đao chém ngang, hung hăng bỏ về phía Thiết Bì Tê Giác hai cái chân trước, chỉ nghe "Tê" một tiếng, cực đại trường đao chỉ trăm tiến Thiết Bì Tê Giác tráng kiện chân trước nửa tắc, sẽ thấy cũng vào không được rồi, ngược lại là Thiết Bì Tê Giác vọt tới trước, đem hai người lật tung trên mặt đất, đại đao cũng mất rơi trên mặt đất.

Một tiếng thống khổ kêu gào âm thanh theo Thiết Bì Tê Giác trong miệng truyền ra, trước khi còn có chút vẻ mệt mỏi Thiết Bì Tê Giác, tại lúc này, hai mắt trở nên đỏ bừng, mắt thường có thể thấy được hơi thở không ngừng theo chỉ lên trời trong lỗ mũi phun ra, mang theo ngập trời chi nộ, Thiết Bì Tê Giác đem ánh mắt định tại phía trước điền hươu trên người, rồi sau đó hung hăng, như là một tòa di động gồ đất nhỏ, hướng về điền hươu vọt tới...

Ở phía sau súc chiều áo đỏ nữ tử cùng một vị khác thanh sam nữ tử, lúc này cũng không kịp chuẩn bị, dựa theo trước khi an bài đến, dù cho không gây thương tổn Thiết Bì Tê Giác, lại để cho hấn mất đi thân thể cân đối, quỳ rạp xuống đất hấn là có thể làm được a, ai ngờ Thiết Bì Tê Giác lực phòng ngự là như thế kinh người, trường đao chỉ cắt tiến chưa đủ một tắc, cái này, cái này, cái này...

Bích y nữ tử quát to một tiếng "Không tốt", nhưng là trời đã tối, Thiết Bì Tê Giác tốc độ một khi chạy trốn, bọn hấn ai cũng ngăn không được, đây cũng là vì cái gì ngay từ đầu tựu lựa chọn đem Thiết Bì Tê Giác vây quanh trong đó, rồi sau đó không ngừng kích thích, khiến cho ở phía xa quán loan nguyên nhân. Nhưng là điền hươu, ở vào Thiết Bì Tê Giác chính phía trước, nếu như trốn tránh không kịp, nhất định sẽ đứng mũi chịu sào.

"Tiểu muội, tránh mau qua một bên đi." Dứt lời không chút suy nghĩ, bích y nữ tử rút kiếm tựu xông tới.

Nhưng là Thiết Bì Tê Giác tốc độ quá nhanh, điền hươu chỉ gấp hướng một bên né tránh, có thể hay vẫn là bị Thiết Bì Tê Giác thân thể cao lớn cho đánh bay hơn mười thước có hơn. Nhưng mà cái này cổ xung lượng tiếp tục hướng trước, bởi vì tại Thiết Bì Tê Giác đỏ lên trong hai mắt, phía trước còn có hai người...

Bích y nữ tử tiến lên bước chân kết một tiếng dừng lại, trường kiếm bay thẳng đến Thiết Bì Tê Giác mắt phải ném đi, mà chính mình nguyên khí tại hai chân chú xuống, đề khí một cái tung nhảy liền từ Thiết Bì Tê Giác phía trên trời mình tới, chỉ là, cái này một phen, sau lưng thanh sam nữ tử tựu hoàn toàn bộc lộ ra đến, vốn là bích y nữ tử cho rằng thanh sam nữ tử hội sớm một bước tránh ra, ai ngờ thanh sam nữ tử tâm hệ bọn hấn người an nguy, trong mắt chứa đầy đều là vẻ khẩn trương, ở đâu còn lưu ý đến tình cảnh của mình.

Đợi đến lúc Thiết Bì Tê Giác ước chừng một trọng lớn lên cơ giác dưới ánh mặt trời rạng rỡ lờ lờ, tàn mắt ra * người hàn khí, chạy vội tới thanh sam nữ tử trước người thời điểm, ở đây tất cả mọi người kinh hô , "Tiểu muội", "Tiểu muội" ...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Đao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 81: Thị Thực Nghĩ tin tức

Mới đầu nhìn thấy điền hươu Đại ca suýt nữa bị Thiết Bì Tê Giác cơ giác đâm trúng thời điểm, thanh sam nữ tử bàn tay nhỏ bé đã chăm chú che kiêu nộ bờ môi, không dám phát ra chút nào thanh âm, đây là năng lần thứ nhất đi ra lịch lãm rèn luyện, trước khi chỉ là nghe nói những người khác giảng thuật mà thôi, ở đầu chính thức nhìn thấy qua những thời khắc sinh tử này hiểm cảnh, chưa phát giác ra lâm vào ngàn nguy chỗ trống bên trong, cũng không có chú ý tới bích y nữ tử nhắc nhở.

Đợi đến lúc nàng phục hồi tinh thần lại thời điểm, Thiết Bì Tê Giác sáng như tuyết mà sắc bén cơ giác đã chiếm hết con ngòi của nàng, cả người như là ngu si bình thường, vẫn không nhúc nhích...

Mọi người ở đây cho rằng đã vô lực xoay chuyển trời đất, tiểu muội của bọn hắc muốn hương tiêu ngọc vẫn thời điểm, một thanh màu đen đại đao, như là màn đêm bên trên chột lóe lên lưu tinh, vạch phá Thiên Mạc, hung hăng kích tại chạy như điên bên trong Thiết Bì Tê Giác trên đầu, một hồi núi dao động địa chấn chỉ về sau, Thiết Bì Tê Giác mô đất giống như thân thể bị kích ngã xuống đất, kiên cố trên mặt đất cũng bị cày ra một đầu dài lớn lên rãnh sâu.

Thiết Bì Tê Giác chỉ là lau thanh sam nữ hài góc áo, đảo hướng hơi nghiêng. Cùng lúc đó, một đạo tiếng xé gió ở đây bên trên vang lên, chỉ thấy một vị tướng mạo bình thường thiếu niên từ trên trời giáng xuống, mấy cái lách mình về sau, tụt đi tới Thiết Bì Tê Giác trước mặt, quơ lấy trên mặt đất mặc đao, một hồi 'Phốc phốc' vào thịt thanh âm không ngừng truyền vào mọi người trong tai.

Nhưng thấy Thiết Bì Tê Giác nổi giận tại đầu đó chuyển đằng, trùng trùng điệp điệp hơi thở âm thanh từ tại trong lòng mọi người loi động, cơ giác loạn nhú. Mà thiếu niên cứ như vậy dán Thiết Bì Tê Giác, theo Thiết Bì Tê Giác động tác, tả hữu né tránh, bước chân là như vậy tự nhiên, linh hoạt, Thiết Bì Tê Giác từ đầu đến cuối đều không gặp được thiếu niên mấy may, một màn này không một không tại kích thích ở đây bên trên tất cả mọi người.

Đây chính là Tam cấp Thiết Bì Tê Giác a, bọn hắc năm người hợp lực cũng khó khăn dùng chém giết Linh thú, giờ khắc này, tại một thiếu niên trên tay, Thiết Bì Tê Giác phảng phất là không có răng lão hồ, không tự giương nanh múa vuốt, lại không có bất kỳ lực uy hiếp.

Rốt cục, tại một tiếng hữu khí vô lực tiếng gầm ở bên trong, Thiết Bì Tê Giác trùng trùng điệp điệp té trên mặt đất, sinh cơ tan rã...

Kỳ thật Từ Phong ngay tại cách đó không xa trong bụi cỏ, quan sát đối diện năm người, đối với Thiết Bì Tê Giác Từ Phong cũng có một chút giải, cùng trâu điên đồng dạng, không thể dùng lực địch, dùng thân pháp đi thủ thắng hội rất nhẹ nhàng, đối phương vây giết phương pháp cũng là đối với, chỉ là đối phương hiển nhiên không có cân nhắc đến Thiết Bì Tê Giác kinh người lực phòng ngự.

Xem chỉ chớp lát Từ Phong đại khái đoán được trước mắt năm người cảnh giới, bích sắc nữ tử cùng dùng côn điền hươu cảnh giới hơi cao một chút, có Vô Tướng thực lực, ba người khác, Long nguyên, Lữ văn cùng thanh sam nữ hài, có lẽ chỉ có Vô Sư cảnh giới, dù cho cùng là Vô Tướng cấp bậc cường giả cũng là sai lệch quá nhiều, như bích y nữ tử, sử kiếm, hiển nhiên là dựa vào thân pháp chế địch, đối phó Thiết Bì Tê Giác thật là hao tổn nguyên khí.

Điền hươu tuy nhiên là côn, nhưng là hắc là mới vào Vô Tướng không lâu, chỉ biết là đơn giản cận thân tiến công, cũng không có tương ứng công pháp bàng thân, đối với một cái Vô Giả mà nói, cũng không phải mỗi người đều có đầy đủ Huyền Thạch đi mua sắm tương ứng công pháp.

Đối mặt thanh sam nữ hài hắc phải chết chi cảnh, Từ Phong không chút suy nghĩ, cơ hồ là xuất phát từ bản năng một cái trọng đao phá không mà ra, rồi sau đó tụt xuất hiện kế tiếp một màn.

Rút ra mặc đao, Từ Phong đơn giản chà lau thoáng một phát thượng diện vết máu, tụt chứng kiến bích y nữ tử mang theo mấy người còn lại đã đi rồi tới, điền hươu sắc mặt tái nhợt, xem ra thương không nhẹ: "Đa tạ tiểu huynh đệ xuất thủ cứu giúp, ta Ô Nhã Phượng đại biểu Ô Nha tiểu đội lúc này tạ ơn rồi." Bích sắc nữ tử trịnh trọng hướng Từ Phong nói lời cảm tạ, mấy người còn lại cũng đi theo Ô Nhã phượng nhất đủ gửi tới lời cảm ơn.

"Tại hạ không gió, tiện tay mà thôi, không đáng nhắc đến." Từ Phong nhàn nhạt đáp lại, cái này đối với Từ Phong mà nói, xác thực không phải việc khó gì.

"Nếu không có tiểu huynh đệ cứu giúp, ta thật đúng là phải hối hận cả đời a." Nói xong, Ô Nhã Phượng đem sau lưng thanh sam nữ hài kéo đi qua. "Đây là ta biểu muội, Roman." Đương Ô Nhã Phượng kéo qua Roman thời điểm, Từ Phong có thể theo những người khác trong mắt nhìn ra nồng đậm vẻ ân cần, xem ra, nữ hài rất là đã bị mọi người yêu thích.

"Đa tạ công tử xuất thủ cứu giúp, tiểu nữ tử lúc này tạ ơn rồi." Roman thanh tú động lòng người đối với Từ Phong diễn giải, ngữ khí còn có chút run rẩy, tựa hồ còn không có theo vừa rồi một màn trong hồi tỉnh trở về.

Từ Phong không khỏi nhìn kỹ Roman vài lần, cùng Từ Phong niên kỷ tương tự, làn da trắng nõn, trên trán 3000 ti giương nhẹ, mặt mày thanh tú khả nhân. Lại để cho Từ Phong tại trong lúc nhất thời liền nghĩ đến muội muội của mình, Hâm Nhi.

"Đứng rồi tiểu huynh đệ, ngươi như thế nào hội một người tại khôn cùng trong rừng rậm đâu này?" Đã lẫn nhau giới thiệu tới, Ô Nhã Phụng cũng sẽ không có câu thúc rồi, lại để cho Long nguyên hai người đi xử lý thoảng một phát Thiết Bì Tê Giác thí thể, cùng Từ Phong trò chuyện.

"Ta cũng là dong binh, tới đây chém giết Linh thú, trùng hợp đi ngang qua mà thôi." Từ Phong cười cười, đôi mắt là như vậy thanh tịnh.

"Ngươi là lính đánh thuê? Cái kia một mình ngươi tự..." Vừa định nói nguy hiểm các loại địch thoại ngữ, thế nhưng mà một hồi muốn vừa rồi trăng cánh, Ô Nhã Phụng mới vỗ cái ót, "Ta ngược lại là không có cân nhắc tiểu huynh đệ thực lực."

Đang nói, Long nguyên hai người, đã đem Thiết Bì Tê Giác Linh Tinh còn có trên mặt cơ giác cầm đi qua, đưa cho Từ Phong, Từ Phong cũng không có sĩ diện cãi láo, bất quá chỉ là lấy trong đó Linh Tinh."Cái kia cơ giác sẽ để lại cho các ngươi a, dù sao các ngươi tại thẳng này trên người, cũng hao phí không thiếu thời gian rồi."

"Ta đây có thể tự thu hạ rồi." Ô Nhã Phụng trêu chọc lấy, không có chút nào từ chối ý tứ, Thiết Bì Tê Giác cơ giác nói như thế nào cũng muốn bán được một Thiên Huyền thạch, mà bọn hắn hao phí thời gian dài như vậy, đền hưu cũng bởi vậy bị thương, mặc dù có chút bất cận nhân tình, cũng là không gì đáng trách.

"Đứng rồi, trấn Thanh Vân gần đây có cái đại sự gì phát sinh sao?" Từ Phong lúc này thay đổi trước khi tùy ý, về mặt chuyên chú hướng năm người hỏi.

"Không biết, ngươi muốn biết nhà ai sự tình, gần đây trấn Thanh Vân thế nhưng mà phong vân biến hóa, muốn nói khó khăn trắc trở tới đa còn phải kể tới Võ gia?" Bên trái Long nguyên nghe được Từ Phong quan tâm trấn Thanh Vân sự tình, vội vàng đáp lại Từ Phong đạo.

"Cái kia kính xin Long huynh cáo tri một hai..." Từ Phong về mặt mong đợi hỏi.

Vì vậy Từ Phong lắng lắng nghe Long nguyên giảng lấy Võ gia nửa tháng này chuyện đã xảy ra, phù điểm sự tình ngược lại là Từ Phong trong nội tâm hoảng hốt, nhưng là không có thất thổ, thế nhưng mà Long nguyên kể tiếp diễn giải về phụ thân võ bụi bay cử động lúc, Từ Phong hai mắt lập tức mông lung, cuống quýt đưa ánh mắt vọt đến một bên, bất quá một màn này lại đã rơi vào một mực đều không có mở miệng Roman trong mắt.

Từ Phong nghe Long nguyên giảng lấy, trong nội tâm ẩn ẩn có chút kềm nén không được, bất quá cẩn thận tự định giá một lát sau, mới đưa xao động tâm lắng xuống, an tâm nghe Long nguyên đem lời nói, nói ra: "Không biết, các vị, đối với Thị Thực Nghi không biết?"

"Thị Thực Nghi, ngươi như thế nào quan tâm cái này muốn chết đồ vật." Ô Nhã Phụng nhướng mày, Thị Thực Nghi đối với Võ Giả mà nói đều là ác mộng giống như tồn tại, một cái Thị Thực Nghi kỳ thật cũng không đáng sợ, nhưng là Thị Thực Nghi, đều là ở chung. Đụng với, nếu như không thể rất nhanh thoát khỏi, như vậy lập tức cũng sẽ bị ngàn vạn chỉ Thị Thực Nghi bao thôn phệ, cho dù là Võ Vương cảnh giới cường giả, cũng không có chống đỡ chỉ lực...

"Muốn biết một chút về mà thôi." Từ Phong cười cười, hắn không có đem chính mình nội tâm chân thật nghĩ cách nói ra.

"Cũng không biết, ngươi muốn cái gì? Nếu như ngươi thật muốn biết, ngươi đây còn phải hỏi thoảng một phát Roman." Ô Nhã Phụng làm như thừa nước đục thả câu vũ mỉ cười, bộ dáng nói không nên lời xinh đẹp vũ mỉ.

"A" Từ Phong lên tiếng, đưa mắt nhìn sang một bên Roman. "Ta cũng không phải rất rõ ràng, lại để cho ta suy nghĩ." Roman thấy mọi người ánh mắt tập trung tới, khuôn mặt nhỏ nhắn hơi đỏ lên, trầm tư đạo.

Nguyên lai Roman đối với Linh thú có không giống tầm thường cảm giác lực, thường thường là từ chung quanh thực vật cùng thổ nhưỡng hình dạng mặt đất bên trên có thể biết được phụ cận một ít Linh thú tình huống, đây cũng là lại để cho Ô Nhã Phụng tự hào địa phương, dong binh tiểu tổ là không muốn mang nhân vật mới, dù sao nhân vật mới đối với tiểu tổ mà nói, thủy chung là cái liên lụy, mà Roman đang nhận được rất nhiều người hoan nghênh, như thế, bọn hắn tự nhiên không giống mặt khác dong binh tiểu tổ đồng dạng, dựa vào vận khí cùng mạo hiểm tánh mạng phong hiểm đi thu hoạch Linh thú.

"Tại Hoàng Thạch đồi chỗ đó có thể sẽ có, nơi đó là khôn cùng rừng rậm hoang vu nhất địa phương, vừa vặn cùng Thị Thực Nghi sinh hoạt tập họ nhất trí, về phần đến cùng phải hay không thật sự có, ta không rõ ràng lắm, ta cũng chỉ là suy đoán." Roman chăm chăm vào trên tay địa đồ nhìn hồi lâu, gạt đầu đạo.

"Hoàng Thạch đồi..." Từ Phong không phải không biết rõ cái chỗ này, chỉ là ở đâu không khỏi cũng quá hoang vu đi à nha, quả thực là khôn cùng trong rừng rậm khác thường tồn tại, khôn cùng rừng rậm bên ngoài cũng tự cái kia một chỗ không có người đặt chân qua, chỗ đó phương viên trăm dặm không có một cây che trời đại thụ, cho đã mắt nhìn lại đều là thưa thớt nhánh cỏ, càng nhiều nữa địa phương, thậm chí liền nhánh cỏ cũng không có.

Tuy nhiên không rõ ràng lắm Roman trong miệng nói phải chăng chân thật, nhưng là đối với hiện tại một điểm đầu mối Từ Phong mà nói, đã xem như thiên đại tin tức tốt.

Từ Phong trong nội tâm có chút sốt ruột, nhưng là vì hơn nửa tháng đều chưa từng gặp qua bóng người, Từ Phong hay vẫn là rất vui vẻ đã tiếp nhận Ô Nhã phụng nhất lần được mời, ngủ lại một đêm. Ngày hôm sau, ngày mới tảng sáng thời điểm, tại mọi người khuyên bảo không có kết quả dưới tình huống, hướng phía một cái phương hướng, chạy như bay mà đi...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 82: Phù Diêu Cử Trảm

Cùng Ô Nhã Phụng bọn hắn từ biệt chỉ về sau, Từ Phong chưa phát giác ra bước nhanh hơn, đối với Vô gia sự tình, Từ Phong trong nội tâm hay vẫn là không khỏi có chút nóng vội, nhưng là cho dù là bây giờ trở về đi, cũng không thể vẫn hỏi cái gì, ngoại trừ chứng minh sự hiện hữu của mình. Cho nên Từ Phong tạm thời còn không có muốn hiện thân ý tứ, hắn cũng tin tưởng, Vũ Thiên Kiệt sẽ xử lý tốt.

Chỉ là có ba chữ đã một mực chiếm cứ Từ Phong trong đầu: Phong Tường Phù, đã hết thấy căn nguyên đều là nó, như vậy ta nhất định phải đem nó về ra đến...

Hoàng Thạch Khâu Ly nơi này không phải xa, cơ hồ là tại Từ Phong trên bản đồ chỗ bia khôn cùng dày đặc dặm ngoài vây biên giới, gần kề chạy đi cũng đã hao phí Từ Phong ngũ viết thời gian, trên đường đi cũng thu hoạch không ít Linh thú. Theo Hoàng Thạch đồi tới gần, cảnh sắc cũng càng thêm hoang vu, thẳng đến Từ Phong trong mắt không có bất kỳ sinh vật bóng dáng, bốn phía hoàn toàn yên tĩnh, tự hồ chỉ có nhảm chán phong còn có thể tới đây giờ lên đây trời bụi màu vàng...

Dẫm nát hoang vu cả vùng đất, Hoàng Thạch đồi cũng đã đến...

Từ Phong trong nháy mắt có chút đã hồi hận, nơi này, không núi, không cây, không có nước, vô tình... Ở đâu như là còn sống cơ địa phương? Nếu có Thị Thực Nghi, như vậy lớn như vậy số lượng, tại hoàn cảnh như vậy xuống, như thế nào có thể sinh tồn, lúc đầu, Từ Phong bò lên trên một chỗ tương đối cao mô đất, còn không có đứng vững, tựa là một hồi cát vàng bay lên, thẳng mê Từ Phong hai mắt mê ly, nhìn qua không thấy phía trước...

Thật lâu, phong tức, bụi tán, mọi nơi một mảnh Thanh Minh, Từ Phong dò xét cẩn thận lấy tầm mắt đạt tới hết thảy, ngoại trừ hoang vu hay vẫn là hoang vu, phương xa cũng cất dấu một hồi sương mù màu vàng đất bên trong.

Từ Phong dạo chơi ở trong đó xuyên thẳng qua, bên tai ngoại trừ tiếng gió hay vẫn là tiếng gió, dưới chân cũng đều là rời rạc thổ nhưỡng, cũng không biết đi bao lâu rồi, mắt thấy màn đêm đánh đến nơi, Từ Phong đi vào phía trước một cái lớn hơn mô đất bên cạnh, dùng mặc đao vào trong đó rút một cái hố, có thể là vì thổ nhưỡng quá mức rời rạc, còn chờ một lát, tựa một hồi bay là tả, sụp đổ rồi...

Bất đắc dĩ, Từ Phong chỉ có thể theo gò núi gốc nghiêng hướng dưới nền đất đào, lúc này đây, khá tốt, ít nhất không có đồ sụp dấu hiệu, Từ Phong thoải mái nhảy vào trong đó, cùng sử dụng hòn đá ngăn trở cửa động, lấy ra một khối Nguyệt Quang Thạch, toàn bộ cửa động thoáng chốc Ngân Huy đầy đất.

Đã đến nơi này, tắc thì an chi a, Từ Phong an ủi chính mình, tác họ vô sự, Từ Phong bỗng nhiên muốn Vũ Thiên Kiệt lúc gần đi cho Từ Phong cái kia một cuốn quyền trục, chỉ là bởi vì mấy ngày hôm trước không phải cùng Xích Thanh Xà, tựa là Khô Diệp Diệp hỗn chiến một đoàn, sớm đem cái này một cuốn trục xoay ném chi sau đầu rồi.

Tại nhu hòa dưới ánh sáng, Từ Phong chậm rãi mở ra quyền trục, quyền trục sơ khai một khắc này, giống như vạch trần Khai Trần phong trí nhớ, một đạo từ đuôi đến đầu đao mang theo quyền trục nội tràn ra, hướng Từ Phong trong đầu bay đi, trong thức hải lập tức một hồi bốc lên, rất nhanh lại khôi phục bình tĩnh, Từ Phong theo một hồi trong mê muội hoảng hốt tới, cúi đầu nhìn về phía cái này cuốn quyền trục thời điểm, quyền trục đã mở ra: Phù Diêu Cửu Trảm.

Từ Phong cẩn thận tại trong miệng nhắm nuốt mấy lần chi về sau, tựa không thể chờ đợi được đưa ánh mắt phóng tới ó vàng chữ viết bên trên: Phù Diêu Cửu Trảm, chung phân ba chiêu, hồi không, tàng không, tuyệt không. Mà mỗi một chiêu ở bên trong cùng sở hữu ba thức, cùng Cửu Cửu số lượng, có vì Phù Diêu Cửu Trảm. Hồi không, đối địch thăm dò chi chiêu, có gây thảo tâm xa chi ý. Tàng không, đao pháp do chậm chuyển nhanh, tốc độ có gian, chợt gấp chợt trì hoãn, hoặc địch chi ý.

Về phần tuyệt không, trảm tuyệt luyện không, đại thành lúc, trường đao như kinh hồng, che bầu trời che viết, một đao tuyệt không. Từ Phong giống như đối nhìn xem trong tay quyền trục, đối với hắn mà nói, đao pháp không thể nghi ngờ là giờ phút này cần có nhất ... Dựa vào thượng diện nguyên khí vận hành tuyến đường, Từ Phong coi chừng vận chuyển, mỗi vận chuyển một vòng kỳ, nguyên khí lao nhanh gian, ần ần có phá thể mà ra cảm giác, Từ Phong nghỉ hoặc đánh giá nhìn xem trong tay quyền trục.

"Chẳng lẽ ta địa phương nào sai lầm rồi sao?" Từ Phong thì thảo lắm bầm, vừa cẩn thận khảo chứng thoáng một phát quyền trục, phát hiện cũng không vấn đề, cũng sẽ không có đa tướng, đề xuống trong nội tâm hồ nghi, dụng tâm tu luyện.

Một đêm im ắng, Từ Phong ngày hôm sau, lần nữa đập vào tìm lộ trình, hướng phía Hoàng Thạch đối cái này phiến rộng lớn chỗ càng sâu tiến lên, trên đường đi bão cát dài đằng đằng, gió lạnh lạnh thấu xương... Mấy viết thời gian cứ như vậy tại đi một chút ngừng ngừng gian thoáng qua tức thì.

"Hô" mặc đao giống như linh xảo rắn lục, phun lưỡi, hướng tiền phương thử thăm dò, né tránh lấy... Ngay sau đó, mặc đao do chậm chuyển nhanh, tốc độ điệp gia, trong lúc nhất thời toàn bộ ánh mắt lập tức biến hóa thất thường. Tuy nói thay đổi liên tục, nhưng là một chiêu này cùng đương viết Lâm Huyền Khá ảo ảnh kiếm pháp lại có chỗ bất đồng, ảo ảnh kiếm pháp, mượn kiếm ảnh đến che đầy chân thân, dùng cái này tìm gặp thời cơ, một chiêu giết địch.

Mà tàng không một chiêu ở bên trong, lại không có nhiều như vậy xinh đẹp, tốc độ gian, mỗi nhất kích đều có không thể khinh thường lực uy hiếp, đây mới là tàng không đích chân lý, bất quá xem Từ Phong hiện tại cái dạng này, vẫn chỉ là máy móc tốc độ biến hóa, không có đạt tới đao tùy tâm đi tình trạng. Đợi đến lúc Từ Phong cường ép thi triển một chiêu cuối cùng thời điểm, kinh mạch gian đột nhiên đi ngược chiều ra một cổ nguyên khí, ngược dòng mà lên, Từ Phong cường ép áp chế, mới có thể dẹp loạn, chỉ là một chiêu cuối cùng tuyệt không cũng tựa đã thất bại.

Từ Phong lắc đầu, chậm rãi đem mặc đao bối tại trên thân thể, cái này đã không biết là bao nhiêu lần ? Mỗi lần đều là như thế này, có một cỗ nguyên khí lại đột nhiên xuất hiện nhiều nguyên khí vận chuyển. "Tuyệt không, tuyệt không, đến cùng như thế nào mới được là tuyệt không à?"

Chỉ chớp mắt, bốn ngày thời gian đã qua rồi, Từ Phong cũng không rõ ràng lắm ở chỗ sâu trong Hoàng Thạch đòi cái gì vị trí, trên bản đồ cũng không có bất kỳ ghi lại.

Đợi đến lúc ở chỗ sâu trong Hoàng Thạch đòi thời điểm, Từ Phong mới chính thức nhận thức đến, hoàn cảnh nơi này là bực nào ác liệt, nhưng là Từ Phong thường thường là ở những chỗ sụp đổ khe đá, khô cạn thổ nhưỡng ở bên trong, chứng kiến một vòng tảo mạng màu xanh lá, đây cũng là vì cái gì Từ Phong hội một mực kiên trì đi đến nơi đây, mà không quay đầu lại nguyên nhân, như là đã lựa chọn một con đường, cùng một cái khởi điểm, cho dù là lại cần cỗi, cũng muốn đi ra chính mình sắc thái.

Đêm nay, cùng trước mấy viết đến nay bộ dáng, Từ Phong đào một cái thạch thất, ở trong đó ngồi xuống nghỉ ngơi, đột nhiên có tất tiếng xột xoạt tốt tiếng vang tựa hồ trong huyết động tiếng vọng, Từ Phong đứng dậy, tinh tế xem xét chung quanh, phát hiện không có gì dấu vết. Do dự mà, Tinh Thần Lực trong lúc nhất thời bên ngoài thả ra, hướng phía trong vách tường bộ lan tràn mở đi ra...

Như vào chỗ không người, thần thức hướng phía thanh âm truyền đến địa phương, chậm rãi tới gần lấy...

Đằng Đường sơ kỳ cảnh giới, có thể cảm giác phương viên trăm mét động tĩnh, nhưng là nếu như là Vô Giả, muốn khác thì đừng nói tới, Vô Giả trong hội liễu tức bình thân giả, không thể đếm, đối với cái này một loại tồn tại, Từ Phong hay vẫn là khó có thể cảm giác .

Thanh âm truyền đến phương hướng, đúng là Từ Phong dưới chân, không do dự, thần thức hướng phía đại địa thật sâu chỗ, chậm rãi thâm thấu lấy, đại khái ghé qua có trăm mét khoảng cách, nhanh tiếp cận Từ Phong cảm giác cực hạn lúc, 'Ba' một tiếng, thần thức theo trầm trọng tính chất trong một nhảy ra, hiện ra tại Từ Phong trong thức hải một khối rộng lớn không gian...

Cái này cái này... Từ Phong ngây dại, thế nhưng mà thần thức đã vô lực tiến lên, giống như một đám sương mù, trong đầu cũng tận là mông lung chi sắc, loáng thoáng, Từ Phong tựa hồ chứng kiến một chuyển một mét có thừa màu đen sinh vật, rất nhanh đi về phía trước lấy, phăng phất ảo giác xuất hiện, lại từ trong thức hải biến mất...

Từ Phong phục hồi tinh thần lại, một hồi lo hỉ nửa nợ nửa kia, hỉ chính là, dài một mét, màu đen, hẳn là cái này mấy viết đau khổ tìm Thị Thực Nghi, lo chính là, đây chính là dưới mặt đất trăm mét chiều sâu, chẳng lẽ lại muốn đào xuống dưới à...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trăm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Phế tích

Một đêm này, Từ Phong khó có thể dẹp loạn tâm tình kích động, trăm mét chiều sâu đã ở một hồi mở cò trong bụng ở bên trong, ném chi sau đầu. Cùng hẳn như không có đầu con ruồi bốn phía loạn chuyển, không bằng có một cái phương hướng, mặc dù có chút hứa khó khăn, nhưng là làm cho lòng người trong chấp có một phần hi vọng.

Ngày hôm sau, phương đông vừa lộ ra một điểm nắng sớm, Từ Phong tự không thể chờ đợi được ở phương viên vài dặm địa phương tĩnh tế tìm tòi, dù sao dưới nền đất sinh vật bất kể là không phải Thị Thực Nghi, tóm lại cùng với trên mặt đất tương thông, cũng tự nói phụ cận nhất định sẽ có cửa vào.

Vì vậy, Từ Phong vừa đi, một bên dùng Tinh Thần Lực cảm giác dưới mặt đất tình huống, nhiều lần tại dò xét thời điểm đều chứng kiến trước khi dài 1 thước sinh vật, nhưng là chỉ là một cái mơ hồ hình dáng, hiện ra tại Từ Phong trong thức hải cũng đều là đen sì một mảnh, vội vàng thoáng nhìn.

'Hướng nam, không đúng, cảm thụ không đến, lui về phía sau, đã có, xa hơn về sau, phía tây...'

Từ Phong không ngừng thử thăm dò, đợi đến lúc ngừng chân thời điểm, phát giác mình đã đi hơn mười dặm lộ trình rồi, cũng tự nói, cái huyết động này xuyên suốt ít nhất hơn mười dặm... Vốn là dấy lên hi vọng, tại đây một chiều rộng bên trên, lại bắt đầu xa vời rồi.

Còn như vậy tìm xuống dưới, cũng không biết muốn tới năm nào tháng nào, đối với trong đó Linh thú, Từ Phong lần thứ nhất trước nay chưa có ngưng trọng, chỉ là cảm thụ huyết động quy mô, đã biết rõ số lượng cực kỳ khổng lồ, lại liên tưởng đến, Hoàng Thạch đòi hoàn cảnh, Từ Phong cảm thấy có một chỉ vô hình tay, ở phía sau thôi động cả chuyện này phát triển, mà lớn nhất hoài nghi đối tượng, ngay tại dưới chân trăm mét sâu chỗ...

Nhất viết không có kết quả, buổi tối thời điểm, Từ Phong lại nghe đến cái loại này tiếng vang, không chịu nổi họ tử, thức hải lại một lần nữa hướng phía bên trong lan tràn, lúc này đây Từ Phong có thể cảm giác được, Thổ tầng giống như biến mỏng rồi, Từ Phong thần thức hướng phía huyết động xâm nhập hơn 10m khoảng cách...

Bỗng nhiên, tại cách đó không xa, tản ra yếu ớt hào quang, Từ Phong không khỏi bị hấp dẫn đi qua, xuyên qua một tầng nham tường về sau, Từ Phong vốn là hai mắt nhắm chặt rồi đột nhiên mở ra, vẻ mặt vẻ kinh ngạc: "Đúng vậy, đúng vậy..."

Trong thức hải bị cả phòng hào quang toát lên lấy, chỉ thấy nguyên một đám trứng ngỗng giống như lớn nhỏ hơi mờ trứng linh thú, rậm rạp chằng chịt xếp đặt cùng một chỗ, một trùng điệp qua một tầng, bên trong là từng chích non tiểu nhân Linh thú, co rúc ở lấy mảnh khảnh thân thể, tản ra ngủ mơ giống như nói mơ, Từ Phong lúc này có một loại ảo giác, phảng phất đặt mình trong tại màn đêm chính giữa, quay mắt về phía ngàn vạn quần tinh, một mình ta nha.

"Tốt... Thiệt nhiều." Nửa ngày, Từ Phong phục hồi tinh thần lại, tự nhủ, không thể nghi ngờ, trứng linh thú công chính là Thị Thực Nghi hình thức ban đầu, còn có, hướng đông, xa hơn đông, chỗ đó huyết động chiều sâu càng ngày càng mỏng rồi, nếu như không có đoán sai, cửa động có lẽ ngay tại phía đông.

'Ân, vừa nông hơn 10m', Từ Phong một đường đồng trì, tại một chỗ dừng lại dò xét huyết động đạo, ngược lại là đúng như Từ Phong phán đoán bình thường, huyết động lối vào tự cái phương hướng này, chiếu cái tốc độ này xuống dưới, nửa viết chính là có thể tìm được cửa động vị trí, đương đương quang treo cao thời điểm, Từ Phong xuyên qua một cái cự đại thung lũng, tại một mảnh phế tích trước khi dừng bước.

Lấy ra địa đồ, phát hiện trên bản đồ lại căn bản không có cái chỗ này, trước mắt tàn bìa đoạn viên, bồng thảo ngai ngai, gió thu đầu hiu, nhất phái về cô đơn. Từ Phong coi chừng đi vào trong đó, hai mắt chung quanh, phảng phất giống như một tòa nguy nga cung điện sụp xuống ngàn năm chi sau tình cảnh, tại Từ Phong thanh thúy trong tiếng bước chân, lặng yên đánh nát ngàn năm yên lặng, tại thời khắc này rót vào tánh mạng thanh âm...

Mang đối với Viễn Cổ kính ngưỡng chi tình, Từ Phong thời gian dần qua ở trong đó ghé qua lấy, tuế nguyệt tang thương tuy nhiên xóa đi từng đã là thiêu quang, nhưng là theo tán rơi đích cột đá, thượng diện tinh mỹ tạo hình, vẫn có thể nhìn ra lúc trước phồn hoa cùng cường thịnh chi sắc...

'Đây rốt cuộc là ở đâu, tại sao có thể có loại địa phương này?' một đường truy tìm huyết động cửa vào Từ Phong ở chỗ này dừng bước, bởi vì hắn có thể cảm giác đến, cửa động nên tại đây một mảnh phế tích bên trong. Chỉ là cái này phế tích tồn tại, lại để cho Từ Phong có chút tò mò cùng mê hoặc, theo hiện trường dấu vết đến xem, nơi này có lẽ là trước kia có lẽ phát sinh qua một hồi kinh thiên đại chiến...

Nếu như không có đoán sai, như vậy Từ Phong vừa mới xuyên qua thung lũng, có lẽ tự là đại chiến lưu lại dấu vết, 'Ừng ực' nghĩ đến đây, Từ Phong

nhìn không được trùng trùng điệp điệp nuốt nước miếng, đương sự vật đã siêu ra tướng tượng của mình phạm vi lúc, người chỉ có thể lựa chọn bị động đi tiếp thu cùng sợ hãi thần phục.

Một trận gió gior lên, phát ra ô ô tiếng vang, Từ Phong chợt thấy phía trước cách đó không xa xuất hiện đen sì bóng dáng, một cái lác mình, Từ Phong trốn đến một cái cột đá chi về sau, hai mắt nhắm lại: Dài một mét, ngăm đen sặc, tam đoạn, sáu chân, đầu có râu, nghiêng răng dữ tợn... Không phải Thị Thực Nghi lại là vật gì.

Nhưng là Từ Phong giờ phút này đối với cái này phiền phệ tích hứng thú rộng lớn ở trước mắt Thị Thực Nghi, hẳn hiện tại ánh mắt chỉ là chăm chăm vào phệ tích trong cái kia thâm thúy cửa động, cũng là Thị Thực Nghi huyết động cửa vào, nếu như muốn muốn vào đi tìm kiếm thoát một phát, sẽ có cái dạng gì phong hiểm, Từ Phong không cảm tưởng giống như, hẳn chỉ biết là, hơi không cẩn thận, tự là cửu tử nhất sinh, đến lúc đó, chính mình đã có thể trông đến lòng hiếu kỳ của mình phía trên rồi.

Từ Phong cười cười, không ngừng vuốt ve trong tay mặc đao, như là cùng một người bạn tại đối thoại. Có đôi khi sợ đầu sợ đuôi, sẽ ở trong lúc lơ đãng bỏ qua trong sinh hoạt rất nhiều người tâm thần đều rung động thời khắc, cho nên Từ Phong không do dự, sáng quắc ánh mắt, chảy xuôi ra bản thân nội tâm lựa chọn.

Đợi đến lúc màn đêm buông xuống, mọi nơi im ắng chỉ tẻ, Từ Phong Tinh Thần lực cảm giác lấy chung quanh hết thảy, không buông tha chút nào rất nhỏ động tĩnh, tại Từ Phong trong nhận thức, rõ ràng có thể chú ý tới, tại cửa động biên giới chỗ, có hai cái Thị Thực Nghi nằm rạp trên mặt đất, vẫn không nhúc nhích, cùng trên mặt đất bụi bặm trong xen một đoàn, nếu không phải biết, mạo muội đi về phía trước, nhất định sẽ bị phát hiện, cũng lâm vào quân công bên trong .

Từ Phong thời gian dần qua tới gần cửa động, Như Ảnh Tùy Hình thân pháp trong lúc nhất thời thi triển đi ra, Như Phong phiêu sơi thô, lá rụng không dấu vết, không có phát ra chút nào thanh âm, tới gần, tới gần, Từ Phong trong nội tâm tính toán, như thế nào tại không phát ra âm thanh dưới tình huống giải quyết đến trước mắt hai cái Thị Thực Nghi, mượn màn đêm che dấu, Từ Phong rút cục tại hai cái Thị Thực Nghi 2m chỗ dừng bước lại.

Chậm rãi rút ra mặc đao, màu đen mặc đao tại trong màn đêm tựa như thu hoạch thu hoạch liềm đao, Phù Diêu Cửu Trảm, 'Tàng không' vừa ra, đao như kinh hồng, như là trong tình không, một cái chớp mắt lưu tinh xẹt qua, chỉ sau hết thảy quy về bình tĩnh, chỉ là trên mặt đất nhiều hơn hai cỗ không có hô hấp Thị Thực Nghi thi thể.

Một đạo Hắc Ảnh sau đó thời gian dần qua hướng về huyết động ở bên trong đi vào, trong động khẩu cũng không phải rất Hắc Ám, ít nhất Từ Phong loáng thoáng có thể chứng kiến dưới chân bậc thang, không chặn chờ, Tinh Thần Lực bao phủ, Từ Phong thời gian dần qua hướng về trong đó đi đến, trên đường đi, Từ Phong có thể cảm nhận được, trong huyết động có một đầu chủ yếu lộ tuyến, có lẽ tự là phệ tích trước kia thì có, ngày nay chung quanh bị Thị Thực Nghi đào ra rất nhiều giếng khắp nơi huyết động, rắc rối phức tạp, gồ ghề...

Đi không bao xa, một cỗ dây đặc ẩm ướt đập vào mặt, xen lẫn tanh tanh mùi thối, mặt tường cũng trở nên có chút trơn ướt, dính dính ... Chung quanh mấy lần có Thị Thực Nghi trải qua, đều bị Từ Phong sớm biết trước mà linh xảo tránh khỏi, Từ Phong cứ như vậy dọc theo phệ tích lúc trước lưu lại lộ tuyến, chậm rãi hướng phía bên trong đi đến...

Bỗng nhiên một tiếng bén nhọn Zsshi...i-it... âm thanh theo lối vào truyền tới, tại yên lặng mấy cái thời gian hô hấp chỉ về sau, toàn bộ tổ kiến đều gãi động , cũng không biết là từ chỗ nào tràn ra cỗ thứ nhất, rồi sau đó thứ hai, ba... Như là một cỗ róc rách dòng suối nhỏ, tại sau một lát, hội tụ thành triều, tại cả cái huyết động trong suu tầm lấy, vốn là bình thân chịu đựng gian khổ Từ Phong, nhất thời lâm vào bốn bề thọ địch cục diện.

Rất nhanh tại thông đạo hai bên có tất cả một chuyến Thị Thực Nghi, đi nhanh mà đến... Từ Phong tự ở bên trong, hai bên không có đi đường, nếu như bị phát hiện, khẳng định lập tức sẽ lâm vào hàng tỉ chỉ Thị Thực Nghi trong vòng vây... Khi đó thật có thể nguy hiểm..

Chương 84: Mộng ảo tràng cảnh

Nghe tới một hồi dồn dập tê mình lúc, Tử Phong trong nội tâm quát to một tiếng không tốt, xem ra lối vào Thị Thực Nghi đã bị phát hiện, nhưng là thân trong huyết động, Tử Phong bây giờ là tiến thoái không được, đang tại Tử Phong bởi hồi chưa phát giác ra gian, cả cái huyết động đều tiếng động lớn rầm rĩ, vốn là yên tĩnh im ắng tràng cảnh, lập tức đã bị đánh phá, vô số lộn xộn thanh âm, trong huyết động mỗi héo lạnh trong vang lên.

Mà Tử Phong vừa muốn nhấc chân muốn đi thẳng về phía trước thời điểm, một chuyến Thị Thực Nghi xuất hiện ở phía trước, lui về phía sau, thế nhưng mà trong thức hải, cũng một chuyến Thị Thực Nghi xuất hiện, Tử Phong trong khoảng thời gian ngắn, trở nên tứ cổ vô thân rồi, tiến thoái lưỡng nan, trước mắt Thị Thực Nghi cấp tốc tới gần lấy, có lẽ, lập tức Tử Phong sẽ bị phát hiện... Lúc kia, Tử Phong tựa là có chấp cánh cũng không thể bay rồi.

Tại nghĩ là làm ngay như ngàn cân treo sợi tóc, Tử Phong nguyên khí rút tại hai chân bên trong, chân phải đập tường, thân thể mượn lực hướng lên phương tới gần, mặt dao im ắng rút ra, một dao chọc vào ở phía trên thật sâu tầng nham thạch bên trong, song tay nắm chắc mặt dao, Tử Phong cả thân thể dính sát tại trên vách tường, vội vàng liếm âm thanh nín thở, ngoại trừ mặt dao cắm vào thời điểm, toàn bộ quá trình không có phát ra một tia tiếng vang.

Ngay tại Tử Phong vừa mới dán trên thân nháy mắt, hai đội Thị Thực Nghi tại Tử Phong không coi vào đâu, đụng phải cùng một chỗ, ngăn ngừi châu đầu ghé tai, lẫn nhau đụng đụng râu, tựa như phương hướng ngược nhau leo ra... Tử Phong không khỏi kinh ra một thân mồ hôi lạnh, bất quá thân thể vẫn không nhúc nhích, bởi vì tại cảm giác của hắn ở bên trong, còn có hứa Thị Thực Nghi, chính liên tiếp không ngừng hướng phía cửa động phương hướng hội tụ, càng nhiều nữa Thị Thực Nghi, chính không ngừng trong huyết động qua lại tìm tòi.

Cái này vừa tìm tựu là hai canh giờ, cả cái huyết động âm ỉ mới chậm rãi thờ bình thường lại, mà Tử Phong cứ như vậy ở phía trên đã đến hai canh giờ, hai tay tại thả người xuống thời điểm, đã có chút cứng ngắc lại, nhưng là cũng may không có bị phát hiện.

Dọc theo trước khi đường nhỏ, Tử Phong lại một lần nữa đi thẳng về phía trước, lúc này đây, tựa hồ muốn an tĩnh rất nhiều, chung quanh Thị Thực Nghi muốn so với vừa rồi muốn giảm rất nhiều, có lẽ là Tử Phong đã đến là Thị Thực Nghi trong sào huyết bộ chính giữa, bởi vì Tử Phong rõ ràng có thể cảm giác được, trước khi bậc thang vào lúc này, đã biến mất, mà chuyển biến thành chính là dưới chân bằng phẳng phiến đá, trước mắt cũng có yếu ớt ánh sáng truyền đến...

Tại xuyên qua một đầu dài lớn lên đen kịt đường hành lang chỉ về sau, Tử Phong tại cửa động, cả người ngây dại, "Cái này cái này cái này..." Trong đầu đã quên chính mình người ở chỗ nào, nói năng lộn xộn đạo.

Trong lòng đất trăm mét chiều sâu chỗ, xuất hiện một cái cùng loại cùng Tiểu Thiên địa tồn tại, trước mắt xuất hiện một cái rộng lớn không gian... Trên đỉnh đầu, có cùng loại cùng ánh trắng giống như nhu hòa ánh sáng, xa xưa ở toàn bộ trong không gian, chậm rãi cười nhạo thời gian giống xiềng.

Đúng vậy, tại đây không biết bị thời gian che dấu bao lâu, bị tuệ nguyệt đã ẩn tàng bao lâu, nhưng là thượng diện cái kia một vòng cực lớn Nguyệt Quang Thạch, hay vẫn là trước sau như một, ở chỗ này tản ra ánh sáng chói lọi, mỉm cười lấy thế gian Thương Hải Tang Điền, cuộc đời phù du...

Ánh mắt từ xa mà đến gần, phương xa phảng phất là dãy núi trọng điệp, Tử Phong chứng kiến rất nhiều cùng loại ngọn núi giống như tồn tại, ngọn núi tại hào quang ở bên trong, như ẩn như hiện, mông lung giống như huyền, xa hơn trước, là một tòa đã đổ sụp cung điện, cái kia tòa cung điện, cho dù là hiện tại, xa hơn ở chỗ này ánh mắt đến xem, vẫn là nói không nên lời nguy nga khí phái, vàng son lộng lẫy, cùng đỉnh đầu cái kia một luân nguyệt huy lẫn nhau hô ứng, tản mát ra như có như không uy áp chi sắc...

Cung điện hai bên là không biết rất nhiều cung điện, Tử Phong chứng kiến có vô số Thị Thực Nghi theo cung điện phía trước dọc theo quảng trường bò qua bỏ lại, lại không dám chút nào tại đi phía trước đi trên một bước, không có một chỉ dám đi trên một bước.

Ánh mắt thu về đáy mắt, Từ Phong bước chân chưa phát giác ra hướng về sau rụt rụt, dưới chân là vạn trượng Thâm Uyên, đen sì một mảnh, tản ra không biết sợ hãi. Mà trước mắt cung điện, sở hữu tràng cảnh, tựa hồ cũng huyền nổi giữa không trung, phảng phất giống như mộng ảo bình thường tại Từ Phong trong đầu quanh quẩn lấy...

Nên như thế nào đi qua, Từ Phong hướng bốn phía xem xét lấy, lại phát hiện căn bản cũng không có đường, cũng không có kiểu có thể đến đối phương, Từ Phong nghi hoặc nhìn phía trước Thị Thực Nghi, chúng như thế nào đến đối diện đây này?

Từ Phong cùng đội, cùng đội, rốt cục trong ánh mắt, có một chỉ Thị Thực Nghi, theo quảng trường biên giới chỗ lộ ra đen sì đầu, Từ Phong cũng đã tất tìm kiếm đường tắt tâm, xem ra chỉ có thể từ phía dưới chậm rãi leo đi lên rồi. Trước mắt đích sự vật đã sớm lại để cho Từ Phong đem sinh tử không để ý rồi, nếu là lúc này ở quay người, như vậy Từ Phong chắc hẳn hối hối hận chung thân.

Đương nhiên nếu như Từ Phong đạt tới Vô Hoàng chi cảnh, có thể trực tiếp bay qua, nhưng là bây giờ, Từ Phong chỉ có thể thành thành thật thật, an tâm hướng phía phía dưới leo lên, mặc đao gió cao nơi tay, hướng xuống chảy xuống, đương tốc độ vượt qua một tốc độ lúc, mặc đao trực tiếp cắm ở trên vách đá dựng đứng, vì vậy hạ xuống thân thể, đột nhiên đình chỉ, cứ như vậy, cũng không biết, đã qua bao lâu, tại lò mờ trong hoàn cảnh, liền thời gian cũng trở nên khô quắt, không hề chất dinh dưỡng đáng nói

Từ Phong có thể cảm giác được cuối cùng ngay tại cách đó không xa, nhưng là phía dưới cũng có không ít Thị Thực Nghi, hết cách rồi, Từ Phong chỉ có hướng về một bên hoạt động, tại một chỗ không có Thị Thực Nghi địa phương chạm đất. Dưới mặt đất tất cả đều là vùng lầy, Từ Phong vừa vừa rơi xuống, tựa là bùn đủ hãm sâu, nhưng lại không có một cỗ mùi vị khác thường truyền đến, như thế lại để cho Từ Phong cảm thấy nghi hoặc.

Chuyển lấy vùng lầy, Từ Phong thời gian dần qua hướng về phía trước đi đến, đáy vực ở dưới Thị Thực Nghi so sánh với tựa ít đi rất nhiều, nhưng là một ít trốn chỉ không kịp, Từ Phong cũng đều sạch sẽ xử lý sạch, không có để lại hậu hoạn, đại khái đi có một canh giờ lộ trình, trong không khí ảm ảm có một loại không hiểu mùi thơm truyền đến, lại để cho Từ Phong tiến lên bước chân kết một tiếng dừng lại.

Cái này cổ hương khí nghe thấy, xa xưa, thanh đạm, cùng trước mắt hoàn cảnh không hợp nhau, Từ Phong không có dừng lại, tựa hướng phía hương khí tràn ngập tới phương hướng, dựa vào tới, tuy nhiên không rõ ràng lắm phía trước là cái gì, nhưng là có một điểm có thể để xác định, tại dưới mặt đất ở chỗ sâu trong, tuyệt vật không tầm thường.

Dần dần, hương khí trở nên càng ngày càng đậm trọng, Từ Phong trước mắt ngưng tụ, chỉ vì tại phía trước xuất hiện số lượng to lớn đại Thị Thực Nghi, một màn này, càng thêm kiên định Từ Phong trước khi phán đoán, thế nhưng mà, cái này phải như thế nào tới gần... Trong nội tâm một phen so đo, Từ Phong lấy ra một tờ bạo không phù, ném hướng xa xa, lập tức, một hồi chói tai tiếng nổ mạnh, tại vách đá hai bên, không ngừng quanh quẩn.

Trước mắt hội tụ Thị Thực Nghi, nghe tiếng cũng là chen chúc mà động, tại thanh âm vang lên một khắc này, cơ hồ là sở hữu Thị Thực Nghi đều hướng phía thanh âm truyền đến địa phương, vọt tới, trong miệng nghiền răng, phát ra làm cho người phát lạnh răng cửa âm thanh.

Từ Phong không có cười nhạo Thị Thực Nghi đơn thuần, đối với trước mắt Thị Thực Nghi mà nói, một cái Thị Thực Nghi căn bản không có chút nào lực uy hiếp, nhưng là chúng đoàn kết, sáng tạo ra một cái lại để cho thế nhân đều sợ hãi ác mộng giống như tồn tại, vô luận cái gì nguy cơ, những nho nhỏ này tánh mạng đều là hướng phía một cái phương hướng, không có dù là một chỉ ở như Hồng triều giống như địa trong đội ngũ lùi bước, dù là phía trước cùng đội chính là từ vong bóng mờ...

Nhìn thấy Thị Thực Nghi, ly khai, Từ Phong một cái lắc mình, đi vào phía trước, chỉ thấy tại đối diện nam bích, một hẻm lãnh chỗ, xuất hiện một cái chỉ cung một người ghé qua cửa động, thời gian không nhiều lắm, nếu là Thị Thực Nghi quay người trở lại, Từ Phong rốt cuộc khó tìm đến cơ hội như vậy.

Một cái thấp người, Từ Phong tựa đi vào trong động khẩu... Tại hương khí mờ mịt thành sương mù trong huyết động, xuất hiện trước mặt một vũng đầm nước, đầm nước sền sệt, tản ra nhu hòa hào quang...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 85: Địa tâm linh dẫn nhũ

Nhìn qua lên trước mắt giống như màu hổ phách chất lỏng, Từ Phong đầu óc phi tốc vận chuyển, nguyên một đám danh từ theo trong đầu hiện lên, 'Loại này nhan sắc, đúng, còn có cái mùi này...' cuối cùng, như là phí hết thật lớn khí lực, Từ Phong thoát lực giống như mới nghẹn ra mấy chữ: "Sẽ không, không phải là, địa tâm linh dẫn nhũ a."

Địa tâm linh dẫn nhũ, là trong thiên địa cực kỳ hiếm thấy thiên tài địa bảo, một giọt bên trong ẩn chứa Thiên Địa đến tinh khiết Linh khí mệnh môn chi cực, hơn nữa phục dụng địa tâm linh dẫn nhũ có tẩy kinh phạt Tùy công hiệu, tại Từ Phong xem qua ghi lại ở bên trong, mỗi một lần địa tâm linh dẫn nhũ xuất hiện, cũng sẽ ở Huyền Thiên đại lục ở bên trên nhấc lên một trường họa kiếp, dù sao một ít lâu dài khôn tại một cái cảnh giới mà không cách nào siêu việt cường giả, đều thêm nhỏ dãi chăm chăm vào địa tâm linh dẫn nhũ, hi vọng dùng cái này đến đột phá cảnh giới.

Từ Phong trong lúc nhất thời mộng tại đâu đó, rất nhanh lại phục hồi tinh thần lại, lấy ra phù trong túi toàn bộ bình ngọc, bởi vì địa tâm linh dẫn nhũ, nhất định phải dùng ngọc loại chất liệu đồ vật lại vừa đảm bảo, nếu là tiếp xúc mặt khác vật lẫn lộn, địa tâm linh dẫn nhũ sẽ rất nhanh Linh khí tận tán, trở nên cùng thường vật độc nhất vô nhị, khi đó, Từ Phong khóc đều không có địa phương đi khóc.

Rất nhanh, Từ Phong sở hữu bình ngọc cũng đã tràn đầy, nhưng là trước mắt chất lỏng không chút nào không gấp giảm bớt, Từ Phong trông mà thêm lấy, nhưng cũng không có biện pháp, đơn giản là cách đó không xa, truyền đến Thị Thực Nghi tiếng vang, Từ Phong chỉ có thể lưu luyến lách mình tự hướng ra ngoài phi đi, nhưng là vừa đi ra ngoài một khắc này... Từ Phong trong mắt đã bị rậm rạp chằng chịt Thị Thực Nghi bao vây...

Rất hiển nhiên, ở bên trong đội thời gian có chút dài rồi, đợi đến lúc đi ra ngoài thời điểm, Thị Thực Nghi bày đã đuổi đến trở lại, hơn nữa phát hiện Từ Phong...

Vô số Thị Thực Nghi đem nơi này bao bọc vây quanh, Từ Phong nuốt khẩu khí, mặc đao hoành trước người, đón một đám Thị Thực Nghi xông lên thân ảnh, mặc đao đã tới rồi một cái chém ngang, đao thế chưa thu hồi, lại là một ổ Thị Thực Nghi vọt lên, nghiêng răng hàn quang tại lò mờ đáy cốc tán ra phê người hàn quang...

Kỳ thật chính thức cùng Thị Thực Nghi tác chiến Từ Phong mới phát hiện Thị Thực Nghi là khó như vậy quần, không giống những thứ khác quần cư họ Linh thú, cho dù là đi phía trước phốc, cũng sẽ biết cho đồng bạn của mình có lưu đầy đủ công kích không gian, mà Thị Thực Nghi căn bản chính là một tia ý thức xông về phía trước, trong mắt tự hồ chỉ có Từ Phong một cái tồn tại, không nữa mặt khác... Điên cuồng, rậm rạp chằng chịt chen chúc lấy, hướng phía Từ Phong bên này đánh tới...

Từ Phong là có khổ nói không nên lời a, vốn là tiến công không gian, tại gần gần mấy hơi thở đã bị Thị Thực Nghi không ngừng áp súc, tiếp tục như vậy, không được bao lâu Từ Phong bên người cũng sẽ là Thị Thực Nghi, khi đó, đừng nói chiêu thức, liền cư trú chỗ, nói không chừng đều không có...

Ý thức được tình huống, Phù Diêu Cửu Trảm, trong lúc nhất thời thi triển, nhảy qua hồi không một chiêu, tàng không một đao chém ra, chung quanh Thị Thực Nghi tại trong nháy mắt chỉ còn lại có chân cụt tay đứt rồi, Từ Phong trên người cũng tung tóe 滿 huyết tinh hương vị, nhưng là trên mặt đất Thị Thực Nghi rất nhanh đã bị ủa lên Thị Thực Nghi cho bao phủ rồi, gần gần một lát, Từ Phong nguyên khí tiêu hao lại để cho người giật mình.

Vô Tướng sơ kỳ nguyên khí đã còn thừa không nhiều lắm rồi, Từ Phong cắn răng một cái, lấy ra một lọ địa tâm linh dẫn nhũ, thừa dịp một cái khoảng cách, nhò vào trong miệng một giọt chất lỏng, một cổ vô hình vòi rồng theo trên trần trôi qua, Từ Phong quần áo lập tức hóa thành đầy trời mảnh vỡ, một cổ bành trướng nguyên khí chấn động theo Từ Phong trong thân thể nổ tung...

Mà Tử Phong cảm giác là, cái kia một giọt địa tâm linh đan nhũ đổ vào trong miệng chỉ về sau, cơ hồ là trong chớp mắt, liền biến thành một cỗ tinh thuần đến cực điểm nguyên khí, hướng phía Tử Phong bốn xương cốt rót đi, Tử Phong thân thể sở hữu tế bào, gân cốt, làn da đều tại liệu mạng hấp thu lấy những nguyên khí này, nhưng là rất nhanh Tử Phong đan điền cùng thân thể cũng đã bão hòa rồi, nhưng là càng nhiều nữa nguyên khí vẫn còn mờ mịt lấy, nếu không phải có thể hóa giải đến, Tử Phong rất có thể không phải là bị chung quanh Thị Thực Nghi giết chết, mà là mình bạo thể mà vong..

Mặc đạo nhanh như thiểm điện vung vậy lấy, nguyên khí dốc sức liệu mạng hướng phía mặc đạo bên trên rót vào, Tử Phong điên tựa như tại Thị Thực Nghi bày trong bốn tấu, Như Ảnh Tùy Hình bước, tăng không ba thức... Thế nhưng mà Tử Phong bị thức phát hiện, cho dù là như vậy tiêu hao, cũng căn bản đuổi không kịp nguyên khí gia tăng tốc độ...

Vì vậy, Tử Phong thân thể càng ngày càng hồng, tại lò mờ trong hoàn cảnh, giống như một Ma Thần, đang tại liệu lĩnh lấy dư tợn nanh vuốt... Tựa tại thân thể nhanh không chịu nổi thời điểm, dưới làn da cái kia một vòng Tử Kim nhan sắc lại trở nên sáng chói, Tử Phong trên người nguyên khí giống như tìm được chỗ tháo nước giống như, tất cả đều tại Tử Kim hào quang thời gian lập lòe, giống như là bụi mù biến mất.

Không kịp dư vị vừa rồi chuyện đã xảy ra, xoay người một cái, hướng phía thượng diện nham bích bò lên đi lên, bởi vì vừa rồi cử động, đã có càng nhiều Thị Thực Nghi hướng bên này hội tụ mà đến. Không đợi buông lỏng một hơi, Tử Phong chợt nghe đến chân hạ truyền đến thanh thế mệnh môn thanh âm, cuồng quát ngựa không dừng vó hướng phía thượng diện bò đi.

Mặc đạo cắm xuống, nhảy lên, Tử Phong rất nhanh hướng phía thượng diện bò đi, nhưng là Thị Thực Nghi đi thủy chung đi theo cách đó không xa, mặc cho Tử Phong như thế nào vung, đều vùng thoát khỏi không hết. Cũng không biết bò lên bao lâu, Tử Phong chỉ cảm thấy dưới chân động tĩnh càng lúc càng lớn, mà Thị Thực Nghi số lượng đã ở kịch liệt gia tăng.

Bỗng nhiên, một đạo Hắc Ảnh, rất nhanh vọt tới Tử Phong, Tử Phong trong lúc tình thế cấp bách thiên hướng hơi nghiêng, một chỉ sắc bén chân trước hung dữ chọc vào lúc trước vị trí, ra đập vào mi mắt chính là một chỉ cực lớn Thị Thực Nghi, năm mét chiều cao, giống như Tri Chu bình thường, tại nham bích bên trên như giẫm trên đất băng..

Không đợi Tử Phong quan sát cẩn thận, cái con kia Thị Thực Nghi đã lần nữa rất nhanh vọt lên, một trương Liệt Hỏa phù rời khỏi tay, trên không trung hóa thành nhiều đám xinh đẹp Hỏa Diễm, đem Thị Thực Nghi ánh mắt hấp dẫn đi qua...

Tử Phong rất nhanh hướng lên leo lên lấy, loáng thoáng có thể vừa ý mặt lộ vẻ ra ánh sáng, tại mấy lần né tránh qua cái con kia Thị Thực Nghi chỉ về sau, Tử Phong một cái thả người, nhảy tới trên đỉnh núi, vừa mới còn theo đuổi không bỏ một đám Thị Thực Nghi, lúc này cũng không có thanh âm, tựa hồ thượng diện là cấm địa giống như, khiến chúng nó không dám tới gần.

Thoát khỏi Thị Thực Nghi đuổi bắt, Tử Phong khoe miệng lúm đồng tiền còn không có tán đi, đã bị trước mắt giống như là mọc lên như nấm hiện lên, cực lớn Thị Thực Nghi cho kinh trụ, tại đây tại sao có thể có lớn như vậy Thị Thực Nghi?

Kỳ thật Tử Phong trước khi ở phía xa quan sát thời điểm, bởi vì khoảng cách xa, căn bản không có nhìn rõ ràng thượng diện Thị Thực Nghi lớn nhỏ, tại khoảng cách kia bên trên, Thị Thực Nghi chỉ là một cái đang không ngừng di động chấm đen nhỏ, nhưng là tại lúc này, tại Tử Phong trước mắt, Tử Phong mới cảm nhận được, Thị Thực Nghi thân hình..

Dựa theo tự nhiên quy luật mà nói, Thị Thực Nghi đều là một mét chiều cao cái chủng loại kia, nhưng là trước mắt Thị Thực Nghi, đều là cái ăn qua địa tâm linh đan nhũ, hơn nữa không có bạo thể mà vong tồn tại, kết quả là, toàn bộ Thị Thực Nghi bày tựa chia làm hai bộ phận, một bộ phận lúc này bỏ, một bộ phận tại Bi Ngạn, Bi Ngạn mỗi ngày đều có vô số Thị Thực Nghi đi ném thực địa tâm linh đan nhũ, lại có vô số Thị Thực Nghi chết oan chết uổng..

Chỉ là đây hết thảy đều không trọng yếu, Tử Phong sau lưng cái kia chỉ Thị Thực Nghi đã bò lên đi lên... Trước mắt cũng là có một đám dư tợn gương mặt, giờ khắc này, Tử Phong giống như có vẻ tới cùng Xích Báo một trận chiến chính giữa, ánh mắt nhìn về phía tựa hồ bị một tầng trong suốt hào quang bao phủ cung điện,

Chỉ cần đập vào quảng trường, cũng tự an toàn...

Chỉ là muốn đập vào đi, nói dễ vậy sao...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Tuyệt không

Địa tâm linh đản nhũ được lực lúc này đã tan hết, Từ Phong không có lại mao hiểm đi tiếp tục dùng để uống địa tâm linh đản nhũ, dù sao tình huống vừa rồi lại để cho Từ Phong trong nội tâm có chút sợ, quay mắt về phía trước mắt cực lớn Thị Thực Nghi, Từ Phong thần sắc trước nay chưa có ngưng trọng, trước khi tại đây vực thời điểm, đã cùng Thị Thực Nghi tiếp xúc qua, hiểu được chúng đánh nhau phong cách, khi đó Từ Phong còn có chút chống đỡ không được, hôm nay, mặt đối trước mắt Thị Thực Nghi, có lẽ hội càng thêm hung hiểm...

Mà trên bờ núi Thị Thực Nghi nhìn thấy đột nhiên xuất hiện một bóng người, không có chút nào dừng lại, như ong vỡ tổ đều vọt lên, sáu cái chân chi trên mặt đất âm vang rung động, nhiều tiếng không dứt...

Nhìn qua lên trước mắt che bầu trời che viết Thị Thực Nghi, Từ Phong trong lòng cũng là có chút lo sợ không yên, một thanh bạo không phù cùng Liệt Hòa phù trực tiếp hướng về Thị Thực Nghi bày ném tới, tại một hồi tiếng nổ mạnh cùng Hòa Diễm đốt cháy gian, Thị Thực Nghi trong lúc nhất thời tan ra thân hình...

Thoáng nhìn cơ hội, Từ Phong tránh ra sau lưng cái con kia Thị Thực Nghi công kích, một cái thả người đi vào vừa mới nổ tung trong khe hở, Như Ảnh Tùy Hình bước theo màu đen Hồng Đào, không ngừng chuyển đăng lấy... Phù Điều Cửu Trảm, tầng không nhất thức cũng là đỉnh đỉnh đang đang dày đặc ở trên trận tiếng nổ ...

Một khi tiếp xúc, Từ Phong mới rõ ràng phát hiện trước mắt Thị Thực Nghi, là như thể khó chơi, bình thường công kích trảm tại Thị Thực Nghi phi tốc bỏ sáu sáu chân bên trên, cũng chỉ là lưu lại một chút ít rất nhỏ thương thế, căn bản không có chặt đứt, hoặc là nói xúc phạm tới Thị Thực Nghi di động thân thể...

Từ Phong không khỏi cảm thán địa tâm linh đản nhũ uy lực, đây rốt cuộc là như thế nào linh vật, sáng tạo ra trước mắt tồn tại a.

Chỉ là không phải do Từ Phong cảm thán, vô số dữ tợn rằng nhọn hướng phía Từ Phong cắn xé tới, nguyên khí nhất thời rút vào thân đao, hung hăng chém về phía bên cạnh Thị Thực Nghi, lúc này đây Thị Thực Nghi không có chống đỡ chịu đựng được, thân thể cao lớn, trực tiếp bị Từ Phong nổ tung qua một bên, trong lúc nhất thời bên trái Thị Thực Nghi lăn đến một mảnh, nhưng là một cái thời gian hô hấp không tới, Thị Thực Nghi bày tự bao phủ đi lên...

Từ Phong vung vẩy lấy mặc đao tay, không có dừng lại, ngược lại càng lúc càng nhanh, bởi vì Từ Phong có thể cảm thụ được, có một cỗ hoàn toàn mới lực lượng chậm rãi leo lên toàn thân, theo ngũ tạng, lục phủ, gân cốt, làn da bắt đầu thẩm thấu đi ra, đây rốt cuộc là làm sao vậy, chẳng lẽ là vừa mới địa tâm linh đản nhũ, Từ Phong suy tư về, cảm thụ được cái này cỗ bừa bãi lực lượng, cánh tay chưa phát giác ra cầm chắc hơn.

Ngắn ngủn mấy cái thời gian hô hấp, không riêng gì lực lượng, nguyên khí cũng trở nên thuần hậu, thậm chí liền bàn hoành lấy Vô Tướng sơ kỳ cảnh giới, lúc này theo cỗ lực lượng này dừng mãnh vào, vậy mà xuất hiện một tia buông lỏng, phải biết rằng, Vô Giả tu luyện như nghịch thiên chỉ hành, có thể cho

Võ Giả làng không tăng trưởng tu vi linh vật, không có chỗ nào mà không phải là trong thiên địa hiếm thấy linh vật...

Một cái lắc mình, tại thức hải cảm giác xuống, Từ Phong dán lên sau bên cạnh một chỉ Thị Thực Nghi, thả người nhảy lên mặc đao từ trên xuống dưới, thừa dịp Thị Thực Nghi chưa có trở về chuyển, hung hăng bỏ vào Thị Thực Nghi giờ lên đầu lâu phía trên, nhất thời tựa là một hồi mưa máu đầy trời. Không kịp đứng vững thân thể, dưới chân Thị Thực Nghi đã từng bước theo sát mà đến...

Cho dù là Từ Phong không ngừng thu gặt lấy một mảnh dài hẹp đỏ tươi tánh mạng, mặc đao từ đầu đến cuối đều không có đình chỉ qua, nhưng là Thị Thực Nghi bấy số lượng không lồ xa xa vượt qua Từ Phong tưởng tượng.

Mất thấy, vừa mới còn có chút khe hở bốn phía, hiện tại đã chậm rãi bị Thị Thực Nghi thẩm thấu tới, cũng ẩn ẩn muốn đem Từ Phong nhốt tại đây nhỏ hẹp trong không gian, Từ Phong bất chấp trong cơ thể nguyên khí tình huống, 'Cuồng phong quét lá rụng' nhất thức, vây quanh thân thể uốn lượn, tùy theo mà khởi là một hồi gãy chi... Nhưng là Từ Phong không có mừng rỡ, bởi vì hắn biết rõ 'Cuồng phong quét lá rụng' một thức này, hắn chỉ chống đỡ không được bao lâu, khi đó, mới là mình nguy cơ đã đến thời khắc.

Nghi đến đây, Từ Phong quan sát phía trước trống rỗng quảng trường, chỗ đó tựa là của mình tới hạn, chỉ cần có thể đập vào trong đó, như vậy cũng tựa an toàn... Thế nhưng mà ánh mắt nhìn lại đến bên người thời điểm, đông nghịt một mảnh, xa xa còn có không ngừng dùng mảnh vào Thị Thực Nghi bấy, Từ Phong cắn chặt hàm răng, chậm rãi hướng tiền phương hoạt động lấy...

Xâm nhập trong đó, Từ Phong vốn là còn kiêu ngạo thân pháp, trong khoảng thời gian ngắn cũng có chút giật gấu vá vai. Cơ hồ sở hữu khe hở đều bị Thị Thực Nghi chiếm cứ, áp súc lấy, không ngừng ăn mòn mà đến, Từ Phong chỉ có thể cắn chặt hàm răng, để không bị chìm ngập mà hao tổn nguyên khí...

Gian nan đi có vài chục bước, căn bản không có biện pháp tiếp tục đi tới, tại 'Cuồng phong quét lá rụng' nhất thức ở bên trong, Thị Thực Nghi hiện ra hàn quang nghiêng rặng, không một không bị chém đứt, nhưng là một trùng điệp qua một tầng Thị Thực Nghi, từ lúc Từ Phong quanh mình chông chát nổi lên gãy chi tàn viên, Từ Phong cứ như vậy đập trên hăng hà thi thể, hướng phía phía trước từng bước nhanh *, cùng lúc đó, mặc đao chỗ đỉnh thụ áp lực đã ở tầng vọt...

Từ Phong không dám dừng lại xuống, chỉ cần có như vậy một tia dừng lại, vốn là cục diện sẽ lập tức bị đánh phá, Thị Thực Nghi sẽ không cho mình bất luận cái gì thở dốc cơ hội, nhất định sẽ ủa lên...

Vốn là nước cuộn trào nguyên khí lúc này đã tiêu hao không ít, Từ Phong đánh giá lấy, nguyên khí từ vừa mới bắt đầu tiêu hao, tựa lại để cho Từ Phong nhìn thấy mà giật mình, 'Không được, lại tiếp tục như vậy, ta nguyên khí đem không còn sót lại chút gì', tự định giá lấy, 'Cuồng phong quét lá rụng' nhất thức ngừng lại, mà chuyển biến thành chính là Phù Điều Cửu Trảm, tầng không nhất thức... Cùng lúc đó, như ảnh tùy thân thân pháp cũng thi triển ra.

Không phải là không có khe hở sao? Tựa là lách vào, ta cũng phải tìm đến... Hét lớn một tiếng, mặc đao dừng lại lập tức, đón Thị Thực Nghi điên cuồng thổ lộ thân ảnh, Từ Phong đơn bạc thân hình, hung hãn chết không sợ đỉnh đi lên, tại Thị Thực Nghi bấy ở bên trong, Như Ảnh Tùy Hình thân pháp cơ hồ dùng đến mức tận cùng, Từ Phong thức hải, cũng là trước nay chưa có không minh, đem bên người sở hữu Thị Thực Nghi tiến công đều bao quát tại trong đầu...

Trảm, trảm, trảm... Vừa bỏ lui chính phía trước một chỉ Thị Thực Nghi tiến công, đã bị sau lưng một chỉ Thị Thực Nghi sắc bén chân trước kích ngã xuống đất, tác họ không thương, bởi vì địa tâm linh dân nữ hiệu lực, Từ Phong thân thể cũng trở nên càng thêm kiên cường dẻo dai...

Nhưng là té trên mặt đất Từ Phong còn không kịp đứng dậy, trước mắt đã bị che bầu trời chỉ ánh cho che đầy rồi, đông nghịt một mảnh, giống như mũi tên nhọn hướng phía Từ Phong hung hăng bắn đi qua... Từ Phong lăn lộn thân thể, trên mặt đất trốn tránh lấy, tránh đi lấy Thị Thực Nghi từng đợt rồi lại từng đợt tiến công, tron nhãn mặt đất tại Từ Phong lăn qua chỉ về sau, lập tức trở nên ngàn vết lõm loét trăm không...

Tầng không nhất thức, lúc này cũng có chút gợn gợn, Từ Phong cũng không biết làm tại sao, cắn răng một cái, Phù Điều Cửu Trảm một chiêu cuối cùng, 'Tuyệt không' muốn thi triển đi ra...

Phải biết rằng, Tử Phong một thức này, chưa từng có thành công qua, mỗi lần đều có một cỗ nguyên khí, ngược dòng mà lên, lại để cho Tử Phong lâm vào ngán ngùi dừng lại ở bên trong, mà lúc này Tử Phong cũng là bởi vì cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng, đối mặt như thủy triều Thị Thực Nghi, hiển nhiên đã nhanh kiểm soát kỹ càng rồi..

Nhưng còn lần này, Tử Phong trên mặt đất lăn lộn, trong tay mặc đao, càng lúc càng nhanh, càng lúc càng nhanh, trong cơ thể còn lại nguyên khí điều động lấy, găm thét, bỗng nhiên trong đó một đám nguyên khí ngược mà đi... Rất nhanh, thứ hai sợi, thứ ba sợi hiện lên mà ra... Đối mặt cái này tương tự chính là tình huống, Tử Phong đã không có có dư thừa nguyên khí tới dọa chế trong cơ thể biến hóa, chỉ có thể cắn chặt răng, đau khổ chèo chống lấy...

Khi tất cả nguyên khí tại Tử Phong trong cơ thể đi ngược chiều lúc, Tử Phong toàn thân sớm đã đỏ bừng, kinh mạch cầu trương, hô hấp ồ ồ, hai mắt đỏ thẫm, trên tay mặc đao trong lúc nhất thời cũng ngừng lại, đầy trời sắc bén nghiêng rặng, cùng dữ tợn lóe hàn quang gai ngược, tại đây phiến từ cổ chí kim trong không gian, hướng phía Tử Phong thôn phệ mà đến...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: Vạn năm gỗ trầm hương

Như là thân hăm tuyệt cảnh phản kích, Tử Phong tại quay mắt về phía Thị Thực Nghi quần công, tại nguyên khí tiêu hao lớn nửa thời điểm, tàng không nhất thức trên mặt đất đã vô lực xoay chuyển trời đất, chỉ có thể không ngừng tránh né lấy Thị Thực Nghi tiến công, một lần lại một lần né tránh, Tử Phong đã không biết trên mặt đất trở mình lần bao lâu, tại Thị Thực Nghi dưới bụng xuyên thẳng qua, tránh ra lấy rậm rạp chẳng chịt đám bọn chúng công kích...

Như là số mệnh an bài, Phù Diêu Cửu Trảm cuối cùng nhất thức, tuyệt không, lặng yên trôi lên mặt nước, trào vào Tử Phong trong lòng, Tử Phong cũng không biết làm gì suy nghĩ, tàng không đao thể nhanh quay ngược trở lại, một chiêu chuyển hóa làm 'Tuyệt không' nhất thức, nhất thời, đao pháp càng lúc càng nhanh, chung quanh Thị Thực Nghi nhao nhao rơi xuống, bởi vì, bỏ động sáu chỉ, đều đã bị Tử Phong chặt đứt...

Thế nhưng mà hình thức mới vừa xuất hiện chuyển cơ, Tử Phong trong cơ thể cái kia một cỗ muốn chết nguyên khí mà bắt đầu đi ngược chiều mà lên, ngay sau đó, thứ hai sợi, thứ ba sợi... Tử Phong thân thể bắt đầu trở nên đỏ bừng, nổi gân xanh... Trong cơ thể không có có dư thừa nguyên khí đi áp chế, chỉ có thể trở mắt nhìn cái này cỗ đi ngược chiều nguyên khí càng lúc càng lớn, cuối cùng điên cuồng hướng phía Tử Phong cánh tay chỗ, hội tụ lấy...

Mà Tử Phong bên cạnh vừa mới còn dày đặc đao ảnh, trong lúc nhất thời, yên tĩnh trở lại, kể cả bên này bao la mờ mịt trong không gian hết thảy, tại lúc này tất cả đều yên lặng, chỉ có trong mắt Thị Thực Nghi thân ảnh, càng ngày càng gần...

Như là bão tố trước giờ, mây đen sền sệt giống như mực, bỗng nhiên nhỏ một giọt no bụng trảm mực nước, tại trên tờ giấy trắng, ầm ầm nước bắn vạn điểm hàn quang...

Tử Phong cánh tay chỗ, nguyên khí oanh một tiếng nổ tan ra, mà Tử Phong cứng ngắc cánh tay lúc này thành tốt nhất chỗ lộ nơi, vì vậy Tử Phong găm thét, hướng phía gần trong gang tấc Thị Thực Nghi bày, điên cuồng chém giết lấy, trong lúc nhất thời, phía trên Thị Thực Nghi phảng phất bị vô số đao mang bao phủ, chỉ trong nháy mắt, đầy trời đao mang đội vân khai sương mù tán chi tể, lặng yên tan mất...

Tử Phong hai mắt đỏ ngầu, phóng phục hồi tinh thần lại, chỉ thấy chung quanh mấy chục thước Thị Thực Nghi sớm đã bị trảm nát bấy, mà Tử Phong trên người, dưới chân, xa xa... Máu chảy thành sông, trên người cũng đã vết thương chồng chất...

Nguyên lai Phù Diêu Cửu Trảm, vốn là muốn nghịch khí mà đi, nhưng là từ vừa mới bắt đầu, Từ Phong vừa gặp phải nguyên khí đi ngược chiều tình huống, tựa cưỡng ép áp chế, không để cho cái kia một cỗ nguyên khí tàn sát bừa bãi, thẳng cho tới hôm nay tại đối mặt Thị Thực Nghi thời điểm, tại không thể chịu dưới tình huống, phương linh ngộ đến một thức này tình túy... Không biết nên không nên nói là Từ Phong may mắn.

Chung quanh Thị Thực Nghi tại một thức này ở bên trong, gây thương tích nghiêm trọng, nhưng là gần kề như thế, phía sau còn có càng thêm rộng lớn nước lũ hướng phía Từ Phong bên này hội tụ mà đến, nhưng là Từ Phong cười cười, vừa rồi trên mặt đất một phen né tránh, Từ Phong đã đến quảng trường biên giới, dù cho lúc này nguyên khí đã tiếp cận tiêu hao hầu như không còn, nhưng là Từ Phong rất lo lắng, bởi vì xa hơn trước đi trên vài bước, cái này vài bước, tựa là Thiên Đường cùng địa vực tầm đó cái kia thật dài đường hành lang rồi...

Như là xuyên qua một tầng hơi mỏng màn nước, Từ Phong bước lên trơn bóng như mới quảng trường, dưới chân bàn đá xanh lấp lánh tia chớp, cùng đỉnh đầu cái kia một vòng cực lớn Nguyệt Quang Thạch lẫn nhau hô ứng, Từ Phong quay đầu lại nhìn qua tại cách đó không xa giương nanh múa vuốt Thị Thực Nghi bầy, ngồi dưới đất, khôi phục khôi thương thế, đương nhiên còn có vừa mới lĩnh ngộ Phù Diêu Cửu Trảm..

Lúc ấy Từ Phong đại não hay vẫn là một mảnh Hỗn Độn, không có thanh tỉnh cảm nhận được 'Tuyệt không' là như thế nào đem Thị Thực Nghi bầy đánh chết, hẳn chỉ là mơ hồ chứng kiến, như là một điểm hàn quang, theo mặc đao trong nổ tung, thân theo đao đi, bên người sở hữu Thị Thực Nghi tại một cái tiếp xúc gian liền tan thành mây khói, mà Từ Phong cũng tựa như vậy vô sự, nhẹ nhõm bước lên trống trải quảng trường..

Rất nhanh, dựa vào đã từng phục dụng qua địa tâm linh đan nhũ nghịch thiên Từ Phong, Từ Phong đứng dậy, thương thế cùng nguyên khí đã tốt hơn phân nửa, kế tiếp, mới thật sự là lại để cho Từ Phong tâm động...

Thẳng đến đập vào mảnh không gian này, sở hữu hình dung từ cổ chí kim, Vĩnh Hằng, rộng lớn các loại từ ngữ, xếp hàng theo Từ Phong trước mắt đi qua, thế nhưng mà Từ Phong lại không pháp từ nơi này ngàn vạn từ ngữ ở bên trong, tìm được giờ phút này nội tâm nhất chuẩn xác cảm thụ. Cái này Thanh sắc phiến đá bên trên, thượng diện tuế nguyệt hoa văn, ngay tiếp theo xa xa Phiêu Miểu cung điện, đều lại để cho Từ Phong như là chạy tại mộng ảo bên trong cảm giác...

Rất nhẹ, cực kỳ giống Từ Phong lúc này tiếng bước chân, tĩnh tựa hồ có thể cong đến nội tâm chỗ sâu nhất, tại thời khắc này Từ Phong hộ tống lên trước mảnh không gian này, đem thời gian kéo thật dài thật dài...

Đi rất lâu, Từ Phong đi vào chân núi, quay mắt về phía hai bên đồ nát thê lương, còn có đến cuối cùng bậc thang, dừng bước, tại một mảnh mất trật tự ở bên trong, chậm rãi leo lên bậc thang, bậc thang đều là thuần một sắc ôn nhuận ngọc khắc mà thành, dung hợp ánh sáng từ trong đó tràn đầy mà ra, trong lúc nhất thời ngược lại lộ ra Từ Phong trên người keo kiệt...

'Hô' trèo lên cuối cùng một cái bậc thang, Từ Phong đứng lại ở đằng kia một tòa cung điện trước...

Dù cho cung điện sớm được phá hư không thành bộ dáng, nhưng là điện lúc trước chỉ Đẳng Phi Cự Long pho tượng... Trông rất sống động lân phiến, lệ trào, đương Từ Phong chứng kiến Cự Long hai mắt thời điểm, như là lọt vào điện giật bình thường, một cỗ hơi lạnh thấu xương, từ đáy lòng bên trên hiện, rốt cuộc đỉnh chỉ không được nội tâm run rẩy, tranh thủ thời gian dời ánh mắt, Từ Phong mới từ trước khi cái chủng loại kia cảm xúc trong xin nhờ đi ra...

Vượt qua pho tượng, Từ Phong vô tình đi đến trong đại điện, tại một mảnh phế tích bên trong, phát hiện một đoạn đen sì Mộc Đài, như là chỗ ngồi bắt tay, nhập thủ rất nặng, bạn có dị hương truyền đến..."Vạn năm gỗ trầm hương?" Từ Phong làm bầm lâu bầu đến, thật lâu mới xác nhận không sai, lập tức ngăn không được một hồi mở cờ trong bụng,

'Vạn năm gỗ trầm hương' có thể là sinh trưởng ở trên biển gỗ trầm hương, ngàn năm thành mộc, vạn năm phiêu hương, kinh nghiệm vạn năm không yêu, mới có thể trưởng thành như vậy. Tương truyền vạn năm gỗ trầm hương có thể tĩnh khí, an thần, tại lúc tu luyện, không để Vô Giả tẩu hỏa nhập ma, chẳng lẽ tại đây sở hữu cái ghế đều là vạn năm gỗ trầm hương?

Vì vậy Từ Phong tại một mảnh đồng bừa bộn trong không ngừng tìm kiếm lấy, không ngừng phát ra traten traten kinh hô, 'Huyền mẫu châu', 'Ngọc san hồ' ... Huyền mẫu châu lại xưng Ích Thủy Châu, có thể cho người tự do ở dưới nước hồ hấp, không cần phải lo lắng hoàn cảnh vấn đề; 'Ngọc san hồ' thì là một loại hiếm thấy chất liệu, bất quá so với 'Vạn năm gỗ trầm hương' muốn kém hơn một chút, nhưng cũng là cực kỳ hiếm thấy tồn tại.

Thế nhưng mà Từ Phong từ đầu đến cuối đều không để mắt đến một vấn đề, những vốn là này thuộc về trên biển quý trọng thứ đồ vật, nhưng mà làm gì xuất hiện ở nơi này lấy. Cũng là Từ Phong chưa từng có bá kiến như thế hiếm quý đồ vật, đã sớm đem những ném này chỉ sau đầu rồi... Rất nhanh, toàn bộ cung điện đã bị Từ Phong thu cạo sạch sẽ rồi. Thế nhưng mà chung quanh còn có rất nhiều cùng loại đại điện...

Rất nhanh, Từ Phong tự ở chung quanh bốn tầu, mỗi một chỗ nơi hẻo lánh, đều bị Từ Phong tinh tế tìm qua, thẳng đến lại cũng không có cái gì vật gì đó khác, Từ Phong mới trở lại trước khi cung điện, cứ việc mới một lát sau, nhưng là Từ Phong phù trong túi, vốn là hai 10m² không gian, đã tràn đầy, một số gần như không có khe hở rồi...

Từ Phong phù trong túi chất đầy một ít hi hữu tài liệu, nhưng là càng nhiều nữa Từ Phong cũng không nhận biết, chỉ có thể chiếu đơn thu về túi xuống. . . Tĩnh tọa tại trên đại điện, việc này thu hoạch đã xa xa vượt qua Từ Phong tưởng tượng, đây hết thảy cũng đều là Từ Phong phục vụ quên mình đổi trả lại ...

Từ Phong thoả mãn ngồi dưới đất, trong lúc lơ đãng phát hiện tại đối diện đại điện dưới vách tường, có một cái mơ hồ ấn ký, từ góc độ này bên trên xem, phẳng phẳng có nước nhuận giống như sáng bóng phát ra...

Nhìn không được hiểu kỳ, Từ Phong ngồi xổm xuống, cẩn thận từng li từng tí đem ngón tay sờ sờ lên... Một hồi vô hình chấn động lập tức tại bình tĩnh đại điện phát ra ra, ngay sau đó, là một hồi đất rung núi chuyển, Từ Phong trước mặt vách tường vậy mà giống như là ảo giác biến mất rồi, mà chuyển biến thành chính là một đầu thâm thúy thông đạo, thông hướng không biết phía trước...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 88: Tam Xoa Kích

Mặt đối trước mắt đột nhiên xuất hiện thông đạo, Từ Phong đã thấy nhưng không thể trách rồi, chính như cái này mấy viết kinh nghiệm, như vậy tràng cảnh lộ ra biến hóa, hết thảy hết thảy không đều là mộng cảnh giống như tồn có ở đây không? Ngày nay bất quá là giấc mơ kéo dài mà thôi...

Không do dự, Từ Phong dọc theo hướng kéo dài xuống bậc thang, chậm rãi đi xuống... Thông đạo không chật vật, có thể đồng thời lại để cho mấy người thông hành, lơ mơ trong cũng có nhàn nhạt xanh thắm sắc ánh sáng rời rạc lấy, hai bên nham bích hỗn nhiên thiên thành, không có chút nào xây khe hở, đi không bao xa, trong không khí mơ hồ tràn ngập một cỗ mùi tanh...

Từ Phong nhíu mày, dọc theo bậc thang tiếp tục hướng xuống đi đến. Thật lâu, Từ Phong đạp hạ cuối cùng một cái bậc thang, toàn bộ ánh mắt rộng mở trong sáng, đây là... Một cái xanh thắm sắc màn nước xuất hiện ở trước mắt, màn nước lằng lằng lưu chuyển lên, nhưng không nghe thấy chút nào nước chảy thanh âm... Chung quanh hết thảy cũng đều thu hết vào mắt, tại đây hẳn là một cái trữ vật địa phương, theo bên cạnh loạn thất bát tao khay chứa đồ có thể nhìn ra được, bất quá thượng diện sớm đã bỏ đầy cỏ xi rêu, gì dấu vết loang lổ, khay chứa đồ bên trên, từ lâu không có vật gì...

Tại cách đó không xa, cũng có mấy cỗ thành đồi bạch cốt, Từ Phong coi chừng tới gần, ngón tay nhẹ nhàng sờ chút gian, bạch cốt lập tức hóa thành bột mịn, xuyên thẳng trước ngực lợi khí cũng chảy xuống... Xem ra là tại đánh nhau thời điểm, bị người giết chết, Từ Phong nhặt lên thanh chùy thủ kia, tại bàn tay tằm đỏ tường tận xem xét, cái này thanh dao găm, xinh xắn Linh Động, giống như là trắng lười liềm đường cong ưu mỹ, rồi lại không mất sắc bén, trải qua lâu như vậy tuế nguyệt, thượng diện vậy mà không có một chút thời gian dấu vết, không khỏi làm người ngạc nhiên...

Không giống tán rơi trên mặt đất mặt khác vũ khí, lúc này cũng sớm đã một nửa vùi sâu vào hoàng trong đất, không còn nửa trước kia cao chót vót tuế nguyệt rồi. Từ Phong coi chừng đem trên mặt đất còn có thể sử dụng vũ khí nhặt lên, lại tìm chung quanh thoáng một phát, phát hiện không tiếp tục mặt khác, cất bước chính phải ly khai, nhưng trong lòng tuân ra sinh một cỗ dấu hiệu, quay đầu mạnh nhìn, lại phát hiện một cái không thể tưởng tượng hiện tượng.

Sở hữu bạch cốt đều hướng phía một cái phương hướng, tựa là trước mặt màn nước, chẳng lẽ màn nước đằng sau còn có đồ vật gì đó sao? Niệm và cùng này, Từ Phong có chút mừng rỡ, nhưng là không có vội vàng xông loạn, dù sao nhiều người như vậy mất đi ở chỗ này, như vậy nơi đây cũng không phải xử lý thoả đáng, nhất định phải coi chừng chịu.

Từ Phong coi chừng dựa vào tới, trước mặt màn nước, tuy nhiên biểu hiện ra như thác nước lưu giống như cuộn cuộn không ngừng chảy xuôi theo, nhưng là tại nước chảy giữa ngang dọc, toàn bộ màn nước sau lưng giống như ẩn núp lấy một chỉ cực lớn con mắt, Từ Phong mọi cử động hiện ra tại nó trong mắt, vì vậy Từ Phong có thể thấy rõ ràng động tác của mình...

Bị màn nước hấp dẫn, Từ Phong duỗi ra tay phải, ngón trỏ nhẹ nhàng chạm đến lấy màn nước, lạnh lạnh, phảng phất giống như khí lưu từ ngón tay vội vàng lướt qua, lại không có nước chút nào nguyên tố, cái này... Đã vượt ra khỏi Từ Phong lý giải, Từ Phong nhìn không được ngón trỏ dùng sức, thế nhưng mà phảng phất có một tầng dính họ mười phần màng, mặc cho Từ Phong như thế nào dùng sức, trước mặt màn nước chỉ là tại chỗ cù, vụn vụn lên, lại không có chút nào bị xé rách dấu hiệu...

Một màn này, không hề nghi ngờ, khơi dậy Từ Phong hứng thú, nguyên khí quán chú ngón giữa, tăng lớn độ mạnh yếu, nhưng mà màn sáng y nguyên, ngược lại so với trước càng thêm cứng cỏi ... Tác họ không có cách nào, Từ Phong rút ra mặc đao, lui về phía sau hai bước, một bước vọt tới trước, mặc đao hung hăng bổ vào màn nước bên trên, thế nhưng mà thượng diện chỉ là nổi lên một hồi rất nhỏ rung động, mặc đao im ắng dán màn nước, rốt cuộc khó tiến đúng mực.

Từ Phong không tin tã, liên tiếp chém ra mấy đao, hay vẫn là không có kết quả mà chết, tác họ cắn răng một cái, tàn đao ba thức, 'Cuồng phong quét lá rừng' nhất thức hướng phía màn nước xoáy trăm tới, lúc này đây màn nước tựa hồ có chỗ phản ứng, tại một hồi kịch liệt chấn động chi về sau, trong chốc mong lỗ hồng còn không có xuất hiện.

Nhưng là Từ Phong Tinh Thần lực rõ ràng địa cảm giác đến, tại 'Cuồng phong quét lá rừng' mặc đao tiếp xúc đến màn nước một khắc này, màn nước xuất hiện một tia rất nhỏ vết rạn, tuy nhiên rất nhỏ, cũng làm cho Từ Phong đã tìm được phương hướng...

Thở một hơi thật dài, trải qua mấy lần đơn giản ném thử chi về sau, Từ Phong đã tìm được một ít phương pháp, dọc theo nước chảy phương hướng, như vậy màn nước chống cự sẽ yếu bớt, nếu như là ngược dòng mà chém, như vậy Từ Phong đoán chừng muốn cùng cực cả đời mới có thể chém ra màn nước... Hét lớn một tiếng, nguyên khí đều dồn mãnh vào mực trong đao, chân phải đạp địa, từ trên xuống dưới, 'Cuồng phong quét lá rừng' im ắng cắt vào nước màn bên trong, thời gian phảng phất yên lặng bình thường, bỗng nhiên một hồi sóng to gió lớn thanh âm theo bốn phía tiếng nổ ...

Một cỗ vô hình khí cơ, đem Từ Phong đánh bay, Từ Phong cảm nhận được cái này uy thế, nhưng lại không chỗ có thể trốn, bởi vì tựa cái này trong nháy mắt đó, chung quanh đều tựa hồ bị trạng thái dịch nước chảy nhét đầy lấy, rồi sau đó một con sóng, Từ Phong đã bị quăng rồi, thế nhưng mà mặc đao còn cắm ở màn nước bên trên, chỉ có càng lúc càng nhanh nước chảy, khiến cho toàn bộ màn nước xem, càng thêm xanh thẫm...

Vuốt vuốt đau đớn ngực, Từ Phong đi vào mặc đao chỗ gần, hai tay cho đến đem mặc đao rút ra, thế nhưng mà mặc đao y nguyên không chút sút mẻ, bởi vì dùng sức quá mạnh, Từ Phong toàn bộ khuôn mặt đều trở nên đỏ bừng, một cái lão đảo, Từ Phong trông hướng màn nước, kỳ tích một màn xuất hiện, cứ như vậy, Từ Phong thì không hề ngăn xuyên đi vào...

Từ Phong vốn là ngốc trẻ vài giây, sau đó quay đầu lại nhìn một chút, màn nước y nguyên tại, mặc đao cũng y nguyên chọc vào ở phía trên, thế nhưng mà dưới chân cái thanh này mặc đao không đúng là mình đây sao? Như vậy thượng diện chẳng lẽ chỉ là ảo ảnh ấy ư, thế nhưng mà ta vừa mới rõ ràng có sờ đến a...

Khổ tư không có kết quả, tác họ không hề suy nghĩ, Từ Phong bắt đầu dò xét trước mắt không gian, cái này đánh giá, quả thực cũng bị kinh trụ, nơi này có một cái phòng lớn nhỏ, ngổn ngang lộn xộn chạy đến, đều là bạch cốt, người chết tất cả đều thâm thụ trọng thương, nhiều chỗ bạch cốt đứt gãy, tràng diện hỗn loạn dị thường, một mảnh đồng bừa bộn...

Nhưng mà Từ Phong hiển nhiên không có đem ánh mắt dừng lại ở trong đó, xuyên qua trên mặt đất thi cốt, đi vào trong phòng, bởi vì chỗ đó có một cái 2m có thừa Tam Xoa Kích thẳng tắp cắm... Một cỗ uy nghiêm khí tức đang ngủ say, Từ Phong trong nháy mắt đã bị hấp dẫn ở, nhưng khi hai tay dán lên một khắc này, thân thể trực tiếp đã bị đánh bay, trùng trùng điệp điệp đụng vào kiên cố trên vách tường, lăn rơi xuống, một ngụm máu tươi, trực tiếp phun tới...

Kế tiếp, Từ Phong phảng phất là gặp ma bình thường, lại xông tới... Lúc này đây, không hề nghi ngờ, Từ Phong lại bị đánh bay, nếu như thấy rõ ràng, có thể chứng kiến Từ Phong dưới làn da Tử Kim sáng bóng, đã hiện ra đến, liền trong ánh mắt thoáng hiện đều là Tử Kim sắc thái...

Không có người biết rõ xảy ra chuyện gì, Từ Phong tại thời khắc này, thân thể đã không nghe sai sử, cái kia Tam Xoa Kích đối với chính mình có không hiểu lực hấp dẫn, lại để cho chính mình lần lượt không để ý tánh mạng xông đi lên, thiếu thân lao đầu vào lửa thì sao, nếu có Quang Minh, ở trong đó vẫn lạc lại có làm sao...

Từ Phong lao đảo, trong đầu chỉ có một chấp niệm, chính là muốn bắt lấy chuỗi này Tam Xoa Kích, đã không biết đây là lần thứ mấy rồi, suy yếu thân hình tự hồ chỉ muốn như vậy một tia yếu ớt phong, Từ Phong sẽ ngã xuống.

Tới gần, tới gần, tập tễnh bước chân, rốt cục chuyển đến Tam Xoa Kích trước mặt. Còn chưa đứng lại bỗng nhiên lại phun ra một ngụm máu tươi, máu tươi công bằng, vừa vắn phun đến trên Tam Xoa Kích cái kia một miếng xanh thẫm hạt châu phía trên...

Từ Phong run rẩy hai tay, thời gian dần qua hướng về Tam Xoa Kích kích thân tới gần lấy... Nếu như lúc này đây lại bị oanh phi, như vậy Từ Phong thật có thể không kiên trì nổi rồi...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 89: Võ Tướng trung kỳ

Tam Xoa Kích là Hải tộc biểu tượng, thế nhưng mà tại sao phải tại khôn cùng rừng rậm cái này một chỗ xuất hiện? Mà cái này một chỗ Viễn Cổ không gian lại đã ngọn nguồn xảy ra chuyện gì? Tại sao phải có nhiều người như vậy vẫn lạc không sai, Từ Phong không biết, cũng không có Tâm lực đi suy nghĩ, đối với hắn mà nói, chỉ có trước mắt Tam Xoa Kích, hai mắt ngoại trừ một mảnh đỏ tía, không tiếp tục mặt khác...

Phảng phất giống như hao phí một thế kỷ thời gian, Từ Phong run rẩy hai tay, muốn lần nữa đụng chạm đến Tam Xoa Kích thời điểm, phun ra một ngụm máu tươi, tại cái kia khóa có chút tối nhạt xanh thẫm sắc hạt châu bên trên, chậm rãi chảy qua, không có nhò trên mặt đất, trái lại, chậm rãi bị hấp thu rồi.

Mà cái kia miếng hạt châu, như là tự hạn hán đã lâu chi sau gặp Cam Lâm, đêm ngày đen tối gian phát ra yếu ớt sáng ngời sáng bóng, nếu như lại cẩn thận quan sát, hội từ đó chứng kiến cùng loại với mạch máu mạch lạc, lóe ra, uyển giống như là hô hấp, phát ra tánh mạng luật động.

Cái này một quá trình rất ngắn, thế nhưng mà ngay một khắc này, Từ Phong hai tay chăm chú nắm lấy Tam Xoa Kích, song mục đích đồ tía chi sắc không còn sót lại chút gì, Từ Phong hai mắt hiện ra vốn là trong suốt chi sắc, bất quá giờ khắc này Từ Phong, trong nội tâm không khỏi hiện lên ra một

cổ sợ hãi cảm xúc, trong tay Tam Xoa Kích, đã một mực đem chính mình giam cầm, chính mình khó động mây may, chỉ có thể chờ đợi tình thế phát triển...

Cùng lúc đó một cổ ngập trời khí tức, từ nay về sau chỗ nhắc lên vạn tượng phong ba, hướng về chung quanh gào thét mà đi...

Vì vậy, người biết chứng kiến, đại diện tại bình tĩnh hồi lâu sau, tại lúc này đây trùng kích ở bên trong, ầm ầm sụp đổ, toàn bộ quảng trường, nhắc lên một tầng hơn mười thước cao khí lẫm, hướng về xa xa, không ngừng khuếch tán lấy, trên quảng trường Thị Thực Nghi cũng bắt đầu cuồng quét chạy thực mạng...

Toàn bộ từ cổ chí kim không gian giống như một tòa lầu sắp hỏng, tại trong mưa gió phiêu diêu, tràn đầy nguy cơ...

Mà Huyền Thiên đại lục một loại chỗ trong hải dương, nghiêm túc và trang trọng trong thánh đường, hai bên pho tượng chậm rãi cúi xuống thân hình, hướng phía phương đông triều bái lấy, mà trong thánh đường gian, cái kia một cổ uy vũ, khí phách râu quai nón nam tử, tay cầm một thanh cùng Tử Phong độc nhất vô nhị Tam Xoa Kích, cũng có chút gật đầu ý bảo... Tại đây không phải nơi khác, đúng là Hải tộc Thánh Điện, cung phụng đôi trước Hải Vương địa phương...

Giờ khắc này, khôn cùng rừng rậm cũng hỗn loạn, sôi trào, toàn bộ Hoàng Thạch đôi mặt đất bắt đầu là biên độ nhỏ rung động lắc lư, chỉ về sau, yên lặng một lát, đầy trời cuồng cát đem trọn cái Hoàng Thạch đôi bao phủ... Bách thú chạy trốn, một cổ lớn lao Thiên Uy chính chậm rãi tại bên trên bầu trời mờ mịt, mây đen che lấp, chẳng biết lúc nào hội nện đem xuống...

Mà Vô Tận Hải ở chỗ sâu trong đây này đâu rồi, cả phiên hải dương đột nhiên tràn đầy một cổ xanh thẫm sáng bóng, vì vậy trong hải dương sở hữu sinh vật, tại đây phiến sáng bóng trong nhận lấy lớn lao phúc lợi..."Đây là... Hải Thần ân trách a..." Một đầu bối giáp bên trên tràn đầy cỏ xỉ rêu Cự Quy, bị đặt ở một tòa đài biên dưới ngọn núi, hai hàng tang thương lão nước mắt, thời gian dần qua chảy xuống...

Mà trong sân rộng Cự Long pho tượng, tại Tử Phong chạm đến Tam Xoa Kích thời điểm, vết rạn dần dần leo lên, một cổ miêu tả sinh động lực lượng, tại pho tượng hoàn toàn vỡ tan thời điểm, chảy xuôi đi ra... Chuyển qua màn nước, hướng phía Tử Phong trên người hội tụ mà đến...

Tự tại cổ lực lượng này chạm đến Tử Phong thân thể thời điểm, Tử Phong thấy rõ ràng, làn da tằm đó lóe ra Tử Kim sáng bóng, mà cổ lực lượng kia như là sợ hãi giống như, cẩn thận từng li từng tí tới gần Tử Phong, khiếp đảm thẳm dò chi về sau, rồi sau đó vui sướng tiến vào Tử Phong trong cơ thể...

'Oanh' một tiếng, Tử Phong cả thân thể không gió tự lên, quần áo lập tức hóa thành mảnh vỡ, hướng tứ phương tán ra... Tử Phong cảm thấy mình trong cơ thể càng ngày càng nóng, nguyên khí bắt đầu mãnh liệt, trong cơ thể mình vừa mới tạo thành thương thế, tại ngăn ngừa một lát, hoàn toàn khôi phục, kế tiếp, một cổ xanh thẫm nguyên khí, không biết từ chỗ nào xông ra, quán quanh lấy chính mình vốn là có chút ó vàng nguyên khí, thời gian dần qua dung hợp đã đến cùng một chỗ...

'Ba' tại cả hai vừa dung hợp lập tức, Tử Phong Võ Tướng trung kỳ cảnh giới cứ như vậy bị đánh phá... Rồi sau đó, cái này cổ mới tinh hiện ra màu xanh da trời sáng bóng nguyên khí, một đường hát vang tiến mạnh, hướng phía Võ Tướng hậu kỳ cảnh giới phát khởi công kích, Tử Phong cũng là không có cách nào, bởi vì hấn hiện tại chỉ có thể trơ mắt nhìn, chút nào không ngăn cản được...

Tại thử mấy lần không có kết quả dưới tình huống, nguyên khí lẫm lẫm chiếm giữ tại Tử Phong trong Đan Điền, mà Tử Phong tại thời khắc này, mới khôi phục lực khổng lồ... Về mặt phức tạp nhìn xem trong tay Tam Xoa Kích, Tử Phong không rõ ràng lắm, hành động mới vừa rồi của mình đến cùng vừa mừng vừa lo, 'Tử Kim' nhan sắc, tại sao phải xuất hiện loại này nhan sắc, chẳng lẽ là cái kia gốc thực vật...

Rốt cuộc là cái gì thực vật, tại sao có thể có như vậy đến hiệu dụng, mà ta, như thế nào hội mất đi khổng lồ chế này... Cái này một loạt nghi vấn không thể nghi ngờ đều tại Tử Phong trong đầu quanh quẩn lấy, lại tìm không thấy vấn đề đích căn nguyên.

Tam Xoa Kích nhẹ nhàng bị Tử Phong nhắc tới... Phóng tại trên tay chi tiết, Tử Phong không khỏi thích, theo Tam Xoa Kích thân, ngắn gọn mà không

mắt hoa mỹ, mộc mạc không mất tôn quý kiêu dáng ở bên trong, có thể xem ra vật ấy xác thực vật phi phàm, làm sao huống, Tam Xoa Kích thỉnh thoảng tán mất ra như có như không uy nghiêm xu thế, quả thực là khó được vũ khí.

Kỳ thật Từ Phong không biết, tại đây ngăn ngừa kỳ ngộ ở bên trong, Từ Phong đã bị Tam Xoa Kích nhận chủ rồi, chính thức Đoạt Thiên địa chi Tạo Hóa vũ khí, đều có kinh thời gian thai nghén mà ra Khí Linh, cái kia miêng xanh thắm sắc hạt châu, là Khí Linh cư trú chỗ.

Hải Thần sở dụng Tam Xoa Kích, cũng không có người thường có thể khống chế, nếu không là Từ Huyền Thiên Tinh Linh Quả cải thiện qua Từ Phong thể chất, hơn nữa khi đó Từ Phong trong đầu một mảnh Hỗn Độn, phần chết không để ý, mới dần dần u mê đạt được Tam Xoa Kích tán thành, không thì tại thanh tịnh dưới tình huống, Từ Phong cũng sẽ không làm chuyện như vậy đi ra.

Tam Xoa Kích, trọng đạt 13.000 600 cân, đây chỉ là đối với bị người mà nói, nhưng là đối với Từ Phong nhận chủ chỉ về sau, liền nhẹ như không có gì, cùng phàm phẩm độc nhất vô nhị, đây cũng là Tam Xoa Kích kỳ dị chỗ, đương nhiên còn có rất nhiều, từ đó không đề cập tới.

Từ Phong lúc này vẫn còn lẳng lặng đứng ở Tam Xoa Kích, bỗng nhiên cái kia miêng xanh thắm sắc hạt châu lóe ra, Từ Phong sau lưng màn nước bên trên, xuất hiện cảnh tượng như vậy: Tại một mảnh mất trật tự trong phòng, một vị râu quai nón nam tử, đứng tại thi thể tung hoành bên trong, tay cầm một thanh Tam Xoa Kích, hai tay đánh ra rườm rà kết ấn, đem một đoàn Hắc Ảnh nhốt tại một cái không biết trong không gian, từ nay về sau nam tử tựa hồ là hao phí toàn thân khí Huyết Nhất giống như, gian nan đem Tam Xoa Kích, cầm ở gian phòng phía trên, thì thảo luận bầm.

"Huyền Thiên yêu ma hoành hành, lẩn Hải tộc vô lực, trắng trợn cử tiến, thị tàn thành họ, những nơi đi qua, sinh linh đồ thán, vô sinh cơ; nay này họa đã trừ, nhưng đại Lục Vạn Thiên đất màu, há có thể tận thốn có thể nghỉ ngơi, ngàn vạn yêu ma chỉ ảnh, lại cư trú nơi nào? Niệm và cùng này, ta xấu hổ vì Hải Vương, hữu lực chém yêu, vô lực xoay chuyển trời đất, lưu Tam Xoa Kích không sai, hiếm có chí người, cứu ta Hải tộc..."

Dư âm không rơi, râu quai nón nam tử cứ như vậy ngã vào Tam Xoa Kích bên cạnh, trên tấm hình, phảng phất thổi qua một tia nhất yếu ớt phong, nam tử thân thể, chậm rãi hòa tan ra, lại nguyên ở nước, vừa nặng quy cùng nước, chậm rãi tứ tán tại ở giữa thiên địa...

Từ Phong cẩn thận nhìn xem màn nước bên trên trắng cánh, tại hình ảnh định dạng trong nháy mắt, màn nước như là gương sáng đồng dạng, vốn là cứng ngắt, rồi sau đó trở nên nát bấy, mất rơi trên mặt đất, tóe lên một hồi óng ánh, tựa hồ là đối với một đoạn này lịch sử, một đoạn này trí nhớ cuối cùng tế điện...

Trong nháy mắt, Từ Phong trong tay Tam Xoa Kích, trở nên trầm trọng ...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 90: Tứ cấp Phong Tường Phù

Nguyên lai khôn cùng rừng rậm trước kia là hải dương, cái này quả thực lại để cho Từ Phong kinh ngạc, bắt quá sâu nhất hay vẫn là râu quai nón nam tử cuối cùng lưu lại hình ảnh, chẳng lẽ Huyền Thiên đại lục đã xảy ra chuyện lớn như vậy sao? Thế nhưng mà Từ Phong đoán sách vở bên trên không có chút nào quan ở phương diện này ghi lại, Từ Phong bỗng nhiên nghĩ tới một việc, tựa là sở hữu sách vở, thượng diện chỗ ghi lại thời gian đều không có vượt qua một vạn năm... Đây cũng là nguyên nhân gì, chẳng lẽ đây là vạn năm trước sự tình sao?

Bắt quá những chuyện này hiển nhiên đã vượt qua Từ Phong hiện tại năng lực phạm vi, nhưng là một ít ý định đã có hình thức ban đầu, là nếu như về sau

có cơ hội, nhất định phải đến Hải tộc đi đi vừa đi, dù sao Tử Phong thu Tam Xoa Kích, tuy nhiên hiện tại còn không rõ Sở Tam tiên kích là dạng gì tồn tại, nhưng là Tử Phong việc này tại mảnh không gian này cảnh ngộ cũng sớm đã lại để cho Tử Phong tại mắt sinh ra biến hóa nghiêng trời lệch đất rồi...

Theo phù trong túi lấy ra một bộ quần áo, nhanh chóng mặc vào, trong tay cầm Tam Xoa Kích, nguyên khí hơi thi, cho đến đem Tam Xoa Kích thu được phù trong túi, chỉ thấy phù túi lóe sáng bóng, nhưng là Tam Xoa Kích lại vẫn không nhúc nhích, không có chút nào phản ứng, cái này... Tử Phong lập tức cảm thấy đầu đại, dù sao không thể một mực cầm a, cái này cũng quá rêu rao đi à nha.

Vì vậy Tử Phong tại chỗ cũ gãi đầu traó nhĩ, một bộ không biết làm sao bộ dạng, nghĩ đến như thế nào đem Tam Xoa Kích thu nạp, ý nghĩ này vừa mới tại Tử Phong trong thức hải bốc lên, Tam Xoa Kích bỗng nhiên theo trong tay biến mất, cái này, cái này... Tử Phong tìm chung quanh, không có chút nào Tam Xoa Kích bóng dáng.

Chạy đi đâu ? Tử Phong nghi hoặc lấy, bỗng nhiên ở trái tim chỗ, phát hiện một thanh phiến bản bỏ túi Tam Xoa Kích lảng lạng lơ lửng, nếu có như hiện màu lam nhạt sáng bóng lóe ra, như là tại Tử Phong trong cơ thể ăn căn sẵn sọc bình thường, mà theo Tử Phong tâm ý khẽ động, Tam Xoa Kích lại xuất hiện trong tay, cái này một tình huống, cũng phá vỡ Tử Phong nhận thức... Chỉ sau là làm không biết một thứ, thật lâu mới hưng a.

Hôm nay mảnh không gian này không sai biệt lắm bị Tử Phong đập biến, hiện tại cũng là lúc rời đi đi à nha, Tử Phong cười cười, cất bước đi ra ngoài, vốn là đại điện sớm đã đổ sụp, Tử Phong tại phế đi không ít nguyên khí, mới đã thông thông đạo, đập vào trước khi quảng trường...

Lọt vào trong tầm mắt vốn là tron bóng như mới quảng trường, lúc này như là giống mạng nhện, rậm rạp chằng chịt hiện đầy vết rách, vách đá cũng sụp xuống một mảnh, Thị Thực Nghi bầy tại đây tràng trùng kích ở bên trong, cũng tử thương vô số, Tử Phong cũng không biết, phù trong túi đến cùng chứa bao nhiêu Linh Tinh, thế cho nên đến cuối cùng liền như vậy một tia không gian đều không còn sót lại chút gì rồi...

Đi vào vách đá, chỉ thấy rậm rạp chằng chịt Thị Thực Nghi hướng phía trên bờ núi chạy tới, điện trước pho tượng nghiền nát chỉ về sau, bao phủ tại toàn bộ quảng trường uy áp cũng tụ tập theo mà tán, Thị Thực Nghi cũng tụ tập không bao giờ nữa thụ áp chế, giống như thủy triều xông đem tới, tuy nhiên trải qua trong điện một phen kinh nghiệm, cảm thụ được bành trướng Vô Tướng trung kỳ cảnh giới, nhưng là Tử Phong còn không có hành động thiếu suy nghĩ, Thị Thực Nghi khó chơi không phải là không có nhận thức qua.

Thế nhưng mà nếu như phải đi về, tự hồ chỉ có từ nay về sau chỗ trải qua mới được, Tử Phong bắt đầu đi lác đầu, hướng lui về phía sau đi, một mực ẩn vào trong đại điện, cẩn thận quan sát trước mắt Thị Thực Nghi bầy...

Lúc này đây chứng kiến đến có lẽ tựu là sở hữu cái ẩn qua địa tâm linh dẫn nữ Thị Thực Nghi a, suốt ba canh giờ, Thị Thực Nghi không ngừng hướng phía thượng diện vọt tới, thật lâu phương nhìn không tới thân ảnh, Tử Phong ừm ừm một tiếng, khá tốt mới vừa rồi không có hành động thiếu suy nghĩ, bằng không có thể so với trước khi tình huống càng thêm không xong, cho dù là hiện tại Vô Tướng trung kỳ cảnh giới, phải biết rằng, Vô Vương lâm vào trong đó, một cái sơ sẩy, cũng là muốn lâm vào vạn kiếp bất phục cảnh giới.

Bất quá, cái này muốn như thế nào cho phải, cũng không thể khốn ở nơi này a, Tử Phong cau mày, bên ngoài Thị Thực Nghi tiếng động lớn náo lầy, không ngừng ở bốn phía tìm kiếm, mở rộng lấy lãnh thổ, có lẽ muốn không mất bao nhiêu thời gian, Thị Thực Nghi sẽ chiếm cứ cả phiến không gian a, lúc kia, dù cho Tử Phong không muốn, cũng không có cách nào...

Không biết từ chỗ nào thổi tới một cổ phong, lạnh lạnh, vượt qua Tử Phong trong tai, tại góc điện đập vào Toàn Nhi, xoáy lên một ít bụi bậm, gió lốc mà lên...

Cái này một đơn giản quá trình, cũng tại Tử Phong trong đầu âm âm rung động... Tử Phong không phải là không có nghĩ tới, suy nghĩ qua, nhưng là giờ khắc này, quả thật bị kinh trụ, cái này đường cong, cái này đường cong, giống như thẳng không phải thẳng, giống như loan không phải loan, nguyên lai căn bản cũng không phải là một đầu mặt bằng bên trên đường cong, mà là căn trong triều uốn lượn, theo phong xoay quanh mới có thể gió lốc mà lên, bay lượn Cửu Thiên...

Nếu như không có tự lực, chỉ là đột ngột từ mặt đất mọc lên, cái này căn bản là không thể thực hiện sự tình, tại quan sát cái này một đám gió nhẹ, Tử

Phong bỗng nhiên hiểu rõ Tứ cấp Phong Tường Phù cái kia một đầu đường cong đích chân lý, không có ngừng nghỉ, Tứ Phong tại thời khắc này quên trước mắt tình cảnh mặc cho Thị Thực Nghi nghiêng rặng tiếng vang, dần dần tới gần, mọc ra phù bút, tại lá bùa trong thoăn thoắt, rất nhanh, lại đây đến trước khi luôn phạm sai lầm đường cong bên trong...

Từ Phong khẽ cười một tiếng, ngòi bút có chút dừng lại, kinh lực xâm nhập phù trong giấy, chỉ sau ngòi bút khẽ nâng, thủ đoạn Như Phong giống như bãi xuống, phù bút lập tức tại lá bùa bên trên buộc vòng quanh một đầu giống như thẳng không phải thẳng, giống như loan không phải loan đường cong, chỉ về sau, phù bút một đường hành vân lưu thủy, dù là Từ Phong tại vẽ bùa bên trên rất có thiên phú, nhưng là giờ khắc này, cái này nhất trương phù giấy cũng hao phí Từ Phong không ít tâm tư lực, thế cho nên tại thu bút thời điểm, tại đây trời trong cuồng phong, một cỗ mệt mỏi cảm giác tịch cuốn tới...

Nhưng là Từ Phong trên mặt lại không có chút nào mệt mỏi sắc, ngược lại nội tâm tung tăng như chim sẽ không thôi, Phong Tường Phù thế nhưng mà hoang mang Từ Phong hồi lâu rồi, giờ khắc này, rốt cục bị Từ Phong thành công vẽ lên đi ra...

Cùng lúc đó, lần này động tĩnh đã dẫn tới Thị Thực Nghi chú ý, Thị Thực Nghi gần ngay trước mắt, Từ Phong thét dài một tiếng, trực tiếp theo đại điện phê tích bên trong nhảy ra ngoài, trên cao nhìn xuống, thần thái tự nhiên, lại có chút ngậy tho, tại Thị Thực Nghi gấp xong lại thân ảnh ở bên trong, một mảnh màu xanh lá sáng bóng thời gian lập lòe, Từ Phong thân hình tại ngàn vạn ánh mắt nhìn soi mói, mạnh mẽ rút lên, hướng về bờ bên kia, chạy như bay mà ra...

Giờ khắc này cảm giác thực tốt, dưới chân rậm rạp chằng chịt Hắc Ảnh, thành Từ Phong lần thứ nhất bay lượn tốt nhất bối cảnh, 'Chợt hồ' một tiếng, Từ Phong nhanh như điện chớp hướng trên mặt đất bay đi...

Rất nhanh, ở chung quanh Thị Thực Nghi còn không có kịp phản ứng, Từ Phong cũng đã ngay lập tức mà qua, không lưu một cái tàn ảnh, tại chỗ cũ chậm rãi biến mất. Cửa động mơ hồ lộ ra ánh sáng, Từ Phong bay lượn thân ảnh, bởi vì vừa mới có hơi kích động, không cẩn thận đụng vào lối ra phía trên, vì vậy tại nắng ráo sáng sủa ánh mặt trời xuống, Từ Phong bùm lấy đầu, cười nhìn xem lại quen thuộc bất quá ánh mặt trời...

Liên tiếp không biết mấy viết lòng đất sinh hoạt, tại thời khắc này, trở lại Lam Thiên phía dưới, cảm thụ được đã lâu quen thuộc cảm giác, Từ Phong không khỏi khát khao, thật sâu, hô hút vài hơi ánh mặt trời hương vị, rất ấm, rất thơm, cực kỳ giống Từ Phong tâm tình bây giờ... Tạm thời ném đi sở hữu phiền nhiễu, tại ở giữa thiên địa tự do tự tại bay lượn lấy, một hồi lao xuống, một hồi giờ lên, một hồi kẻ sát đất Tật Phong...

Nhưng là có một cái phương hướng, thủy chung quanh quần tại Từ Phong trong nội tâm, cái kia chính là trần Thanh Vân, cái kia có gia địa phương...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 91: Trực tiếp oanh phi

Phong Tường Phù không hồ là mọi người trông mà thêm phù lục, Từ Phong tại thời khắc này đem sở hữu tâm tình, biểu hiện phát huy vô cùng tinh tế. Vừa vào bầu trời, loại tâm tình này là khó có thể dùng lời nói mà hình dung được, như là ở giữa thiên địa chỉ có thân ảnh của người, có thể tự do bay lượn, không bị câu thúc...

Bất quá không có bao lâu, Phong Tường Phù hiệu lực mà bắt đầu yếu bớt, Từ Phong tuy có không muốn, nhưng hay vẫn là không thể không rơi xuống thân đến, chỉ sau phân biệt phương hướng, trụ ngựa không dừng vô hướng phía trần Thanh Vân phương hướng, đuổi đến trở về...

Hơn tháng thời gian tại nhiều lần thời gian sinh tử tại ngón giữa lạng yên chảy xuống rồi, cái này nhất viết Chu ngọc chính ngồi ngay ngắn ở Dong Bình Công Hội trong đại sảnh, trong tay thoăn thoắt, càng không ngừng lật xem trang sách, gần đây, theo mùa đông đến, các dong binh càng ngày càng nhiều dừng mảnh vào khôn cùng trong rừng rậm, tại là cả Dong Bình Công Hội cũng đi theo tiếng động lớn náo, ra ra vào vào, tiếng động lớn náo phi phàm, đương nhiên cũng không thiếu được một ít tranh chấp ...

"U, Tiểu Ngọc, ta ly khai mấy ngày nay có hay không nghĩ tới ta à? Nhìn xem ta lần này thu hoạch đã đến vật gì tốt, ưa thích, tự tùy tiện chọn mấy cái a." Một vị mặt mày nghiêng chọn, con mắt dài nhỏ trung niên nam tử, cười tùm tùm đối với trong quầy Chu ngọc nói ra.

Cái này mới mở miệng, toàn bộ trong đại sảnh ánh mắt đều bị hấp dẫn tới, Chu ngọc lông mày cau lại, không kiên nhẫn ngẩng đầu lên: "Ông thanh, ta nói rồi bao nhiêu lần, không muốn khiếu chiến của ta điểm mấu chốt, đem đồ đặc của người lấy đi, không muốn đứng ở chỗ này chường mắt."

Chu ngọc tính tình hiển nhiên rất lớn, cái này mới mở miệng, mặt khác dong binh lập tức đùa cười: "Không có loại đi à nha...", "Không thể nhịn, còn không nên đùa giỡn, cắt, ta xem tự là loại người vô dụng một cái..." Mọi việc như thế đích thoái ngữ, liền tiếp.

Mà nghe được ông thanh bên tai hương vị lập tức tự thay đổi, một thanh lộ ra trong tay Huyền Minh giới, ánh sáng nhạt lóe lên, hơn mười miếng Linh Tinh xuất hiện ở trên quầy, đại sảnh thanh âm trong lúc nhất thời nhỏ hơn rất nhiều, trở mắt nhìn trên quầy tươi đẹp Linh Tinh. "Thế nào, ta nói, lão tử thực lực không phải thôi, ưa thích, người tự tùy tiện cầm, muốn mấy cái, mượn mấy cái? Như thế nào?" Ông thanh chứng kiến trên trận phản ứng của mọi người, vẻ mặt đắc ý diễn giải.

Bất quá, Chu ngọc thật đúng là không thấy bên trên những này, một cái Võ Tướng cấp bậc cường giả, một tháng thời gian mới thu hoạch như vậy mấy cái Linh thú, hơn nữa tất cả đều là Nhị cấp Linh thú trong tương đối dễ dàng chém giết, bình thường Võ Sư cấp bậc dong binh tiểu tổ có thể hoàn thành, mà ông thanh hay vẫn là Võ Tướng cấp bậc cường giả, phải biết rằng, Chu ngọc quanh năm lúc này, cái dạng gì Linh Tinh không có được chứng kiến.

"Thôi đi... Người những vật này, hay vẫn là lấy về treo trên tường a, một cái Võ Tướng cấp bậc, cầm những đến này khoe khoang, chưa phát giác ra mắt mặt xấu hổ sao?" Chu ngọc không muốn buông tha bất kỳ một cái nào có thể trào phúng ông thanh cơ hội, cũng không có cách nào, đoạn thời gian này, cái này ông thanh, luôn luôn luôn đến đây gãi ngứa chính mình, nhưng lại đối ngoại tuyên bố đã đem chính mình thu về túi xuống, con tức này, Chu ngọc đã sớm nuôi không trôi rồi.

Ông thanh nhìn xem Chu ngọc trừng mắt lạnh lùng nhìn nhau, trong nội tâm cũng là có chút ít tà hỏa, nhưng là Chu ngọc họ cảm giác đáng người, đã sớm lại để cho chính mình thêm nhỏ dãi, chính mình đoạn thời gian này hao tổn nhiều như vậy tâm huyết, cũng không thể cứ như vậy uống phỉ: "Chu ngọc, người cũng thấy đấy, tại trấn Thanh Vân, không có có bao nhiêu người có thể giống ta như vậy, tại trong thời gian thật ngắn săn bắt nhiều như vậy Linh Tinh, cho nên người theo ta, tuyệt đối sẽ không chịu khổ, người xem..."

Nghe đến đó, Chu ngọc đã nổi trận lôi đình rồi, chẳng lẽ ta không có nói rõ ràng sao? Hay là hấn căn bản nghe không hiểu tiếng người. "Ông thanh, người tự bỏ cái ý nghĩ đó đi à, đừng nói ta Chu ngọc có hợp ý người, nếu không có, cũng sẽ không vừa ý người, người tự bỏ cái ý nghĩ đó đi à." Đã không có kết quả, tác họ trực tiếp đem lộ phong kín.

"Cái gì? Người có yêu mến người! Nói cho ta biết là ai, ta muốn làm thịt hấn." Ông thanh nghe xong, trước khi sở hữu nguy trang đồng loạt vỡ tan, ở đại sảnh bên trên quai khiếu mà nói.

Cùng lúc đó, đại sảnh lối vào, tiến đến một vị tướng mạo bình thường, nhưng là đôi mắt tinh khiết triệt thiếu niên, thiếu niên lưng còng một thanh sáng loáng đại đao, chính chậm rãi bước vào Dong Bình Công Hội, hướng phía trong quầy Chu ngọc đi tới, không có chút nào để ý tới chung quanh cổ quái hào khí.

Người đến không phải người khác, đúng là cái trang qua đi Từ Phong, mấy viết Phong Trần, lại không có vẻ mệt mỏi, ngược lại làm cho Từ Phong trong nội tâm ần ần hoan hồ tung tăng như chim sè ... Bất quá Từ Phong hay vẫn là khắc chế chính mình, trước đuổi tới Dong Bình Công Hội, không có sót ruột hồi Võ gia nhìn xem, bất quá, giống như đến không phải lúc.

"Ta đến hồi đoái..." Từ Phong không để ý đến bên cạnh uông thanh, đi thẳng tới Chu ngọc trước người, vẻ mặt bình tĩnh chỉ sắc diện giải.

Nhưng là Từ Phong bỏ qua một cử động kia, còn tại bộc phát biên giới uông thanh đương nhiên không thể nhẫn nhịn thụ, nhất thời tụ miệng vỗ gọi mắng: "Ồ đâu ra mao hải tử, cút sang một bên, không muốn quấy rầy lão tử."

Một cổ vô hình khắc nghiệt chi khí, lập tức ở đây bên trên ngưng tụ, Từ Phong lạnh lùng xoay đầu lại, bình tĩnh nhìn uông thanh: "Người đang nói ta sao?" Tại sinh tử bên trong đi mấy bị, Từ Phong không có có tâm tư để ý tới những bên cạnh này cạnh góc giác, nhưng là nếu như những bên cạnh này cạnh góc giác cố ý tìm việc, như vậy Từ Phong cũng sẽ không nhẫn nại.

Theo Từ Phong chậm chậm tới ánh mắt, uông thanh ánh mắt cũng là nhanh nhưng co rút lại một chút, rồi sau đó có chút không xác định lắc đầu, chứng kiến một thiếu niên cũng dám chống đối chính mình, không chút suy nghĩ: "Ranh con, lại con mẹ nó lắm miệng, ta tiêu diệt ngươi..."

Chỉ nghe 'Bành' một tiếng, mọi người đồng tử co rút lại, không có người chứng kiến xảy ra chuyện gì, uông thanh cả người trực tiếp bị oanh đã bay đi ra ngoài, trùng trùng điệp điệp ngã đã rơi vào Dong Bình Công Hội bên ngoài, bất tỉnh nhân sự.

Tất cả mọi người đưa ánh mắt định dạng trong đại sảnh, thiếu niên trên người, cả cái gian phòng tiếng kim rơi cũng có thể nghe được, đây rốt cuộc là như thế nào lực lượng, mới có thể đem một cái Võ Tướng cấp bậc cường giả, trực tiếp oanh phi...

Kỳ thật Từ Phong lực lượng sở dĩ lột xác mạnh mẽ như vậy, hay là muốn cảm tạ ban đầu ở cái kia Thần Bí Không Gian là tiếp nhận cái kia cổ không biết lực lượng, đương cái kia sợi xanh thăm lực lượng cùng chính mình nguyên khí quán quanh cùng một chỗ lúc, Từ Phong rõ ràng cảm nhận được thân thể của mình lực lượng bành trướng rất nhiều lần, dựa vào thuần lực lượng, cơ hồ có thể cùng Võ Tông cấp bậc cường giả chống lại, cho nên, hôm nay uông thanh cũng chỉ có thể là tự nhận không may, đụng với Võ Từ Phong cái này yêu nghiệt.

"Ta đến hồi đoái một tháng trước tiếp nhiệm vụ..." Từ Phong cười, hàm răng trắng nõn tại chớp động, đối với che đôi môi, vẻ mặt vẻ kinh ngạc Chu ngọc diễn giải.

"Không gió, người như thế nào, như thế nào biến, mạnh như vậy a!" Chu ngọc quái khiếu mà nói, nàng thể nhưng mà rõ ràng nhớ rõ một tháng trước, thiếu niên ở trước mắt bất quá là mới vừa tiến vào Võ Tướng cấp bậc, hiện tại chỉ là đã qua một tháng, liền đem một cái sớm hãy tiến vào Võ Tướng trung kỳ cường giả oanh phi, cái này quả thực làm cho nàng không thể tin được.

"Thời khắc sinh tử lịch lãm rèn luyện mà thôi..." Nói xong Từ Phong theo phù trong túi lấy ra trước khi tràn ngập nhiệm vụ trang sách, đưa cho Chu ngọc "Ta đoạn thời gian này, thu hoạch đi một tí Linh thú, không biết còn có không có những cái nhiệm vụ khác có thể phù hợp yêu cầu, tự cùng nhau giao cho ta a..."

Đương Từ Phong xuất ra trang sách thời điểm, chung quanh dong binh, đã chậm rãi xông tới, "Không thể nào, nhiều như vậy nhiệm vụ, hần hần hần không phải là đùa giỡn a" ..."Ta xem cũng như, cái gì một tháng trước? Đây không phải vô nghĩa ấy ư, không có một năm có thể làm sao?"

Lúc này, Chu ngọc theo vừa rồi tình hình trong trì hoãn qua thần đến... Bất quá không có giống mặt khác dong binh như vậy, đối với Từ Phong sinh ra nghi vấn, tuy nhiên muốn trong vòng một tháng hoàn thành nhiều như vậy nhiệm vụ là ít khả năng thực hiện, nhưng là nàng không phải cũng thật không ngờ, Từ Phong sẽ ở một tháng sau, đem một cái Võ Tướng trung kỳ cường giả trực tiếp oanh phi à...

Vì vậy, mọi ánh mắt, đều tập trung vào Từ Phong đang gỡ mở đích phù túi bên trên...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 92: Người xác định?

Từ Phong không để ý đến mọi người vui cười ngôn ngữ, có đôi khi giải thích là vô dụng thôi, chỉ có lại để cho sự thật để chứng minh hết thảy, Từ Phong xuất ra phù túi, do dự mà, không biết hướng địa phương nào ngược lại.

Chu ngọc trực tiếp chỉ chỉ quầy hàng, ý nghĩa rất đơn giản, lại để cho Từ Phong ngã vào trên quầy. Nhưng là Từ Phong có chút không xác định mà hỏi: "Người xác định muốn ngã vào phía trên này sao?"

Nhiều may, Chu ngọc có chút không kiên nhẫn rồi, không phải là Linh Tinh ấy ư, cái này quầy hàng lớn như vậy, còn chưa không nổi sao?

Từ Phong thoáng nhìn Chu ngọc sắc mặt, cũng tự không thể làm gì, đã ngơ lại để cho ngược lại, ta đây cũng mặc kệ. . 'Xôn xao' như là thác nước lưu từ trên trời giáng xuống thanh âm, lâu dài không thôi ở trên trận tiếng nổ ...

Mọi người vốn là không cho là đúng ánh mắt, tại ngăn ngừa mấy hơi thở, đã sớm trở nên trợn mắt há hốc mồm, trên quầy rất nhanh tự chất đầy rồi, Linh Tinh mất rơi trên mặt đất, trong quầy bên ngoài, vốn là quay chung quanh mọi người, bắt đầu hướng lui về phía sau...

Chu ngọc vừa mới khôi phục lại thần sắc, lại một lần nữa thật sâu che miệng lại ba, trợn mắt há hốc mồm... Từ Phong có chút bất đắc dĩ nhìn xem Chu ngọc, ta nói không muốn ngược lại ở chỗ này a, người càng muốn, cái này tốt rồi, người xem rồi xử lý a, lúc này mới vừa đổ một nửa mà thôi.

Từ Phong một tháng này đến cùng thu hoạch bao nhiêu Linh Tinh, hắn cũng không biết, hắn chỉ biết một chút, tại Thần Bí Không Gian ở bên trong, chỉ cần là nhật Thị Thực Nghi Lễ Linh Tinh, đã đem phù túi nhét được tràn đầy, sở hữu có thể lợi dụng không gian đều bị chiếm dụng, cho nên Từ Phong lúc này đây trở lại, trước hết đến Dong Bình Công Hội, bằng không thì, hắn hai mươi bình phương phù túi, tự thật không có một tia không gian đến phóng vật gì đó khác rồi.

"Ừng ực" không biết là ai nuốt thở ra một hơi, ngay sau đó, cùng loại thanh âm ở đây bên trên tiếng nổ ... Nhưng là không ai dám hành động thiếu suy nghĩ, bởi vì tại thu hoạch Linh Tinh bên trong, bọn hắn thấy được rất nhiều đen sì Linh Tinh, đây chính là Thị Thực Nghi Lễ a, đối với dong bình mà nói ác mộng giống như tồn tại.

'Đình' theo sau đó một miếng tươi đẹp ướt át Tam cấp Xích Báo Linh Tinh rút xuống, trên trận lặng ngắt như tờ, thậm chí đến hô hấp thanh âm đều bị nín hơi rồi...

Mọi người chỉ thấy, trong quầy Chu ngọc bị Linh Tinh không tới bên hông, quầy hàng bên ngoài cũng rơi là tả trên đất, một phần ba đại sảnh bị rậm rạp chằng chịt Linh Tinh nhét được tràn đầy...

"Người xem..." Từ Phong gặp Chu ngọc thật lâu im lặng, không thể không nhắc nhở.

Nhưng mà, một trận gió đột nhiên đi vào Từ Phong trước mặt, tập trung nhìn vào, một vị tướng mạo bình thường trung niên nhân chính dò xét cẩn thận lấy chính mình, sau lưng Chu ngọc nhìn thấy trung niên nhân, vội vàng hành lễ nói: "Hội trưởng, sao người lại tới đây?"

"Không biết vị tiểu huynh đệ này xưng hô như thế nào? Tại hạ Tác Minh, không ngại có thể gọi ta một tiếng tác Đại ca." Trung niên nhân về mặt chờ

mong nhìn xem Từ Phong, lời này nghe được Chu ngọc cùng vừa chạy tới Hàn Phong bên tai, thì là nhấc lên con sóng gió động trời, phải biết rằng bọn hán Hội trưởng thể nhưng mà thấp phần ngạo mạn người, có thể làm cho hán như vậy đối đãi người, thể nhưng mà rất ít .

"Vân bối không gió, đã tác Đại ca không ngại, ta đây cũng tự cả gan như vậy xưng hô rồi." Từ Phong nghe được trung niên nhân là Hội trưởng thân phận, Tinh Thần Lực không khỏi bao phủ trên người hán, thể nhưng mà tại Từ Phong cảm giác ở bên trong, trung niên nhân giống như đại dương mệnh mong một mảnh, không cách nào thò ra chính thức sâu cạn.

Nhưng mà Tác Minh tình huống hội được không nào? Tại Tác Minh trong nhận thức, Từ Phong cũng là một mảnh mơ hồ, nhìn không ra chân thật cảnh giới, đây càng khơi dậy trung niên nhân hứng thú... Vung tay lên, Tác Minh hạ lệnh hôm nay Dong Binh Công Hội đóng cửa, chỉ tiếp đãi Từ Phong một người, loại tình huống này có lẽ là Dong Binh Công Hội thành lập đến nay, lần thứ nhất phát sinh tình huống như vậy, nhưng là theo mặt khác dong binh trong mắt lại căn bản không có dị nghị, bởi vì vì bọn hán sớm được vừa rồi Linh Tinh cấp trấn trụ rồi..

Chi về sau, Từ Phong cùng trung niên nhân tại một cái thoải mái dễ chịu trong căn phòng an tĩnh trò chuyện, mà Chu ngọc cùng Hàn Phong thì là vội vàng kiểm kê trong đại sảnh khắp nơi trên đất Linh Tinh. Đã qua rất lâu, Chu ngọc mới về mặt một mỗi sắc gỗ cửa tiến đến.

"Hội trưởng, đã kiểm kê đi ra, tổng cộng là một ngàn hai trăm ba mươi sáu miếng Linh Tinh, chúng ta Dong Binh Công Hội sở hữu tích lũy về cái này mấy hạng Linh Tinh nhiệm vụ đều bị hoàn thành, nhưng lại còn thừa hơn mười miếng Linh Tinh." Nói xong, Chu ngọc đem Huyền Minh giới bên trong Linh Tinh lấy đi ra, đưa cho Từ Phong.

"Tính toán thoáng một phát bao nhiêu Huyền Thạch a, tiểu huynh đệ xem còn có những chuyện khác muốn bề bọn, ta cũng không trì hoãn thời gian của người rồi." Theo vừa rồi nói chuyện với nhau, Tác Minh đã sớm nhìn ra Từ Phong không yên lòng, nhưng là kết quả còn không có công tác thống kê đi ra, chỉ có thể gác lại.

"Tổng cộng có 500 Vạn Huyền thạch, thể nhưng mà trong kho phòng hiện tại chỉ có 350 Vạn Huyền thạch, tại tăng thêm Huyền Tinh, cũng không quá đáng 400 Vạn Huyền thạch, cái này cái này cái này..." Chu ngọc có chút khó xử , dù sao nàng cũng thật không ngờ gặp được chuyện như vậy...

Từ Phong vừa muốn mở miệng nói không vội, trung niên nhân tự mở miệng diễn giải: "Đem cái kia một miếng Huyền Ngọc lấy ra đi." Trung niên nhân như là rất tùy ý diễn giải, nhưng là một câu nói kia, tại Từ Phong bên tai lại như long trời lở đất.

"Cái gì? Cái kia một miếng Huyền Ngọc, cái kia cái kia cái kia, đây chính là dong binh..." Chu ngọc nghe được Tác Minh nói một câu nói kia, lập tức kinh hãi, không chút suy nghĩ tự chống đối đến.

"Ân? Có vấn đề gì à." Tác Minh lông mày xiết chặt, một cổ thượng vị giả khí thể lập tức hiển lộ ra đến.

Chu ngọc vừa rồi tình ngộ đến chính mình vừa rồi làm cái gì, bề bọn quay người đi lấy Huyền Ngọc. Kỳ thật cũng không trách Chu ngọc, Huyền Ngọc, đây chính là Huyền Ngọc, dưới bình thường tình huống, ai hội nguyện ý đi hỏi đoái hiện lên Huyền Thạch, Huyền Ngọc trong chất chứa Linh khí có thể đột phá võ đạo công cù xiềng xích, quả thực là giá trị liên thành tồn tại, nhưng là trung niên nhân tại lần thứ nhất nhìn thấy Từ Phong, tự lấy này đưa tiền, không thể không được xưng tụng là đại thù bút.

Cũng không lâu lắm, Chu ngọc lại quay người mà đến, lúc này đây đã mang đến một cái hộp gỗ, đưa cho Từ Phong. Từ Phong tiếp nhận cũng không có mở ra, tuy nhiên trong nội tâm đối với Huyền Ngọc cũng rất tò mò, nhưng là hay vẫn là khắc chế chính mình, chỉ về sau, Từ Phong tự đơn giản cùng Tác Minh một chuyện cáo từ liền rời đi, hướng về Võ gia phủ điểm đi đến.

Trước khi đi, Từ Phong theo Chu trong tay ngọc tiếp nhận một cái Ngân sắc lệnh bài, cùng một tin tức, tự là tại mười ngày sau, Thanh Vân Trấn Tây ngoại ô sẽ có một hội dưới mặt đất Dong Binh Công Hội giao dịch, tin tức này đối với Từ Phong mà nói, mới thật sự là trọng yếu đồ vật...

Võ gia phủ điểm cách đó không xa tự là Vạn Phù Môn, Từ Phong cùng nhau đi tới, chứng kiến Vạn Phù Môn bên ngoài hồi hã, người đến người đi,

nhưng là đợi đến lúc không gia phù điểm thời điểm, xác thực trước cửa có thể giăng lưới bắt chim, yếu vô nhân tích. Xem ra tình huống cùng Ô Nhã Phượng nói giống như đúc, Từ Phong không do dự, trực tiếp bước vào Võ gia phù điểm tiệm, tuy nhiên chỉ có thể dùng một loại khác thân phận, nhưng là cũng làm cho Từ Phong cảm thấy mỹ mãn, không được bao lâu, sau lưng hung thủ cũng sẽ bị bắt lấy, khi đó Từ Phong tự thật sự tự do...

Vừa vào cửa, tự chứng kiến mẫu thân bạch theo hàm tại cửa tiệm trong ngôi, Hâm Nhi cùng Từ Yên cũng ở chỗ này, kỳ thật Từ Phong hôm nay vận khí không tệ, Võ gia phù điểm đoạn thời gian này đều dựa vào lực Tuyết Lan cùng đại bá quản lý, nhưng là Lục thị thương hội đoạn thời gian này so sánh nặng nề, mà Võ gia phù điểm cũng không có chuyện gì, tự tác họ hồi thương hội hỗ trợ, hai ngày này cũng tự bạch theo hàm ngẫu nhiên tới chiếu nhìn một chút...

Kỳ thật cái kia viết võ bụi bay biết Đạo Vũ Từ Phong tình trạng thời điểm, cũng đồng dạng cáo tri bạch theo hàm, bằng không thì bạch theo hàm cũng không biết hội thương tâm đến tình huống như thế nào... Chỉ là một tháng thời gian trôi qua rồi, Từ Phong còn không có xuất hiện, bạch theo hàm con mắt đều có chút sưng mù rồi...

Bỗng nhiên, ánh nắng tươi sáng sau giờ ngọ, Võ gia Phù môn đi vào một vị thiếu niên...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 93: Quần cảnh

Nhìn thấy phù điểm tiến đến một người, ánh mắt của mọi người đều tụ tập tới, dù là bạch theo hàm kinh nghiệm nhiều chuyện như vậy, trong nháy mắt này ánh mắt cũng có chút hoảng hốt rồi, bởi vì, vào thiếu niên theo chính thể xem ra, cùng Từ Phong độc nhất vô nhị, theo bên cạnh Hâm Nhi cùng Từ Yên cứng đờ biểu lộ có thể nhìn ra...

Từ Phong mới vừa vào môn, bước chân tự dừng lại, hẳn thật không ngờ phù trong tiệm sẽ có mẹ của mình cùng bọn muội muội, vốn cho là sẽ là Vũ gia trang những người khác, tại chân chờ một chút gian, Từ Phong hay vẫn là rất nhanh phục hồi tinh thần lại, dừng một chút bước chân, đi vào bạch theo hàm trước mặt...

Mà lúc này, bạch theo hàm gặp thiếu niên tướng mạo bình thường, cùng Từ Phong kém khá xa, trong nội tâm cái kia một vòng rung động cũng là chậm rãi tiêu tán ra. Nhưng là một loại cảm giác nhưng dần dần trong nội tâm xoay quanh lấy, một mực bao phủ tại kế tiếp trong khi nói chuyện: "Không biết vị tiểu huynh đệ này cần gì?" Bạch theo hàm đầu tiên đánh vỡ trầm mặc không khí.

Từ Phong nghe xong, trên mặt lập tức không tự nhiên đi lên, loại kinh nghiệm này không phải người bình thường có thể gặp được, mẹ của mình có một ngày hội xưng hô chính mình 'Tiểu huynh đệ', cái này cái này... Từ Phong đứng tại chỗ cũ, hô hấp chưa phát giác ra dồn dập vài phần.

Nhìn thấy trước người thiếu niên không có trả lời, bạch theo hàm lại hỏi một câu: "Tiểu huynh đệ, ngươi cần gì? Có phải hay không là bùa?"

Từ Phong phục hồi tinh thần lại, cố ý hạ giọng diễn giải: "Đúng vậy, ta cần một ít bổ sung nguyên khí phù lục, không biết nơi này có không vậy? Ta cần mười cái."

Nghe vậy, bạch theo hàm mời đến Hâm Nhi đi lấy phù lục, lại chứng kiến Hâm Nhi chăm chăm vào Từ Phong bên hông phù lục, trên khuôn mặt nhỏ nhắn treo đầy vẻ nghi hoặc, tựa hồ từ đó nhìn ra một ít mảnh khỏe, Từ Phong chứng kiến, bề bộn xoay người lại, đem phù túi chuyển tới mọi người ánh

mất chỉ về sau, bà cô nhỏ, người đây đều có thể nhìn ra a, thật tình không biết, tại Tử Phong lúc rời đi, một loại kiên định trực giác đã xâm nhập Hâm Nhi trong nội tâm, cái kia chính là ca ca khẳng định không có chết, chính là viết đến mua phù lục thiếu niên, không thể không sợ hãi thần phục nữ sinh trực giác.

Ngắn ngủn một phút đồng hồ thời gian, Tử Phong như đứng đống lửa, như ngồi đống than, mấy lần muốn mở miệng nói rõ thân phận, nhưng hay vẫn là sinh sinh bị Tử Phong nuốt tụt vào cổ họng, cuối cùng vạn bất đắc dĩ phía dưới, chỉ có thể hốt hoảng thoát đi, nếu như ở chỗ này lại đợi xuống dưới, đoán chừng chính mình thật sự hội nhện không được...

Mà ở Vạn Phù Môn đình viện thật sâu chỗ, trong một gian phòng ngồi vây quanh lấy một đám người: Thẩm thị thương hội trầm trước long lanh, Trần gia gia chủ Trần Nguyên Bách, Lý gia gia chủ Lý sĩ tông, còn có Tề gia gia chủ đủ nghiệp, Khâu gia gia chủ khâu hưng một chuyến năm người tỉnh tọa tại trước bàn, trên mặt trời u ám...

"Chết tiệt cái gì đó, ra nhiều như vậy Huyền Thạch lại để cho hán họa mấy cái phù lục đều làm bà làm bầm, bày cái gì tác phong đáng tởm a." Lý sĩ tông phách lấy ghế, về mặt về giận, trước khi bọn hán tổn hao số tiền lớn mời tới một vị Tứ cấp phù sư, đến trần Thanh Vân tọa trấn, cái kia trương Tứ cấp Phong Tường Phù là xuất từ hán tay, tại toàn bộ trần Thanh Vân dẫn phát oanh động, cũng làm cho bọn hán Vạn Phù Môn trong lúc nhất thời thành trần Thanh Vân kiểm lợi nhiều nhất nghề.

Thế nhưng mà theo mùa đông tới gần, đối với phù lục yêu cầu, đã lại để cho bọn hán vô lực đã nhận lấy, tuy nhiên còn có mấy vị phù sư mỗi viết không ngừng mà họa chế, nhưng là phù sư tại Huyền Thiên đại lục thể nhưng mà một cái bị người nhiệt nâng chức nghiệp, bọn hán nào dám đắc tội, nhưng là hiện tại quả thật có chút nhập không đủ xuất, hôm nay Lý sĩ tông lại tìm mời đến Tứ cấp phù sư, dù sao đối với Tứ cấp phù sư mà nói, Tam cấp, Nhị cấp phù lục họa tốc độ nhất định sẽ rất nhanh, ai nghĩ tới, còn chưa mở khẩu, tựu dừng phải một cái mũi.

Lý sĩ tông lúc ấy là vừa tức vừa hận, nhưng là lại không thể phát tác, chỉ cắn hàm răng âm vang rung động, về mặt đen nhánh đi trở về...

"Mọi người xem muốn làm thế nào chứ, nếu như chỉ là phản nản, là không có bất kỳ dùng, bây giờ nhìn xem có cái gì biện pháp giải quyết a." Trầm trước long lanh rút cuộc là thương hội gia chủ, biết rõ hiện tại nói cái gì đều vô dụng, không bằng chờ chút tinh lực, nghĩ đến nên làm sao bây giờ.

"Thẩm gia chủ nói rất đúng, Lý huynh, người tựu an tâm một chút chờ vội a, ngẫm lại một tháng này buôn bán lời bao nhiêu Huyền Thạch, nhìn nhìn lại Võ gia tình huống, người còn phiền muộn cái gì." Trần Nguyên Bách mới mở miệng, Lý sĩ tông lập tức bình tĩnh lại, xác thực, nhìn xem Võ gia tình huống, Lý sĩ tông trong nội tâm hay vẫn là thập phần khoái ý.

"Nhưng là, chúng ta bây giờ trên tay đã không có có bao nhiêu phù lục rồi, nhưng là hiện tại nhu cầu cùng viết càng tăng, ta không có căn bản chống đỡ không được bao lâu hay sao?" Dù nghiệp không để ý đến mọi người không có dính dăng nói chuyện, thẳng đâm mấu chốt của vấn đề.

"Cũng không phải là không có biện pháp." Trầm trước long lanh tiếp nhận lời nói đến, nhấp một miếng trà, tiếp tục nói: "Hiện tại trước ổn định mọi người cảm xúc, rồi sau đó đề cao Huyền Thạch, tin tưởng bọn hán sẽ rất nguyện ý mỗi ngày nhiều hơn nữa họa mấy trương, sau đó, chúng ta lại đến nơi khác tìm một ít phù sư, thật sự không được, đối diện Võ gia không phải đã ở bán phù lục sao? Chẳng lẽ không thể mua tới lại bán sao?"

Chuyện đó vừa nói, ở đây tất cả mọi người, con mắt chưa phát giác ra sáng ngời, đúng vậy, cái này vẫn có thể xem là là một cái biện pháp, như vậy Võ gia về sau cũng đừng nghĩ bất quá xuất đầu chi viết rồi...

Trầm trước long lanh cùng Trần Nguyên Bách nhìn nhau, ý nghĩa không hết hiển nhiên, Võ gia lưu lạc đến nước này, cũng là bọn hán từng bước một thiết kế tốt, về phần cái này cười ở bên trong còn ẩn tàng cái gì đó, tin tưởng tại không lâu về sau, Tử Phong sẽ biết được, lúc kia, Võ gia phải chăng thật không có xuất đầu chi viết, thật đúng là rất khó nói.

Tử Phong đang quen thuộc trên đường phố, hướng phía Tinh Vân Các phương hướng đi đến, mình ở không lâu muốn hiện thân, nhất định phải nhiều chuẩn bị một ít Phong Tường Phù, cho đến lúc đó, Tử Phong tựa hồ cũng có thể tưởng tượng đến cái loại này điên cuồng tràng cảnh, lúc kia, ta nhất định phải giết mất sẹ, tra ra là ai muốn động Võ gia, sau đó...

Một cổ sảng giọng khí tức tại Từ Phong bên người quanh quần lấy, "Ta muốn cho hần trả giá thật nhiều", chung quanh người đi đường, chưa phát giác ra nắm thật chặt quần áo, chỉ vì cảm thấy một hồi khó có thể chống cự hàn khí tập nhập vào cơ thể nội...

Nghĩ xong, Từ Phong sửa sang suy nghĩ, tiến nhập Tinh Vân Các lần hai, lúc này đây Từ Phong không có thất vọng, Lâm Huyền Hi tại đầu đó, nhưng là bên người còn thêm một người, hãy để cho Từ Phong đau đầu Lâm Huyền Khả, Từ Phong trong lúc nhất thời cảm thấy mình có phải hay không hôm nay không nên đi ra ngoài a, như thế nào luôn gặp được tình như vậy huống...

Bước qua pha tạp cánh cửa, Từ Phong tiến vào phù trong tiệm, cùng lúc đó, Lâm Huyền Hi nhập nhèm con mắt hiện lên một đạo tinh quang, chăm chú nhìn chăm chăm đi tới Từ Phong, cổ hơi thở này lại để cho hần cảm thấy quen thuộc, lại có chút lạ lẫm, nhưng hay vẫn là đề xuống trong mắt vẻ nghi hoặc.

Chỉ là Lâm Huyền Khả cái kia một đôi tú mục lại tròn to ra, gắt gao đem Từ Phong chăm chăm vào, một tia một đám chi tiết đều không có buông tha, Từ Phong đưa lưng về phía Lâm Huyền Khả, mấy cái thời gian hô hấp, tại rét lạnh mùa đông, mồ hôi đã sưng nước quần áo, tại Từ Phong cảm giác lực, Từ Phong cảm nhận được Lâm Huyền Khả nhất cử nhất động, nàng nhú chặt lông mày, cắn chặt răng ngọc, thở hào hển... Theo Từ Phong tiến vào bước chân, càng lộ ra càng liệt.

Từ Phong hiện tại cũng không chịu nổi, tiến thoái lưỡng nan, nhưng là nếu như thoát đi, như vậy hết thấy cũng tự rõ ràng, chẳng lẽ mình nguy trang như vậy vụng về sao? Từ Phong trong lòng tự hỏi đến, thật tình không biết, kỳ thật bất kể thế nào đi cải trang, trong ánh mắt cái kia một hoàng thanh tịnh ánh trắng thì không cách nào cải biến ... Còn có một người chỉ mới có đích khí chất, cái loại này như có như không khí tức, há lại Từ Phong có thể che lấp ở ...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 94: Lâm Huyền Khả tâm lý

Lâm Huyền Hi tựa hồ có thể nhìn ra một ít mảnh khốc, kỳ thật Lâm Huyền Hi Tinh Thần Lực đã đến sơ khuy hậu kỳ cảnh giới, tuy nhiên đẳng cấp thấp, nhưng là hần muốn so với Từ Phong hiểu rõ Tinh Thần Lực, hội đơn giản một chút hữu ích, thiết thực, lúc trước Từ Phong làm bộ chết đi, nằm ở một bên phế tích thời điểm, từng cảm nhận được trong không khí, có nước chảy chảy khắp toàn thân cảm giác, là Lâm Huyền Hi tại vận dụng Tinh Thần Lực đến cảm giác hoàn cảnh chung quanh...

Cho nên Từ Phong giả chết căn bản không có giấu diếm được Lâm Huyền Hi, chỉ là Lâm Huyền Hi không có làm rõ mà thôi, ngày nay tại Lâm Huyền Hi trong nhận thức, Từ Phong thân thể bị một tầng sương mù bao phủ, khó có thể chạm đến mây may, đây cũng là Lâm Huyền Hi nghi hoặc mà không dám xác định địa phương.

Kỳ thật tầng này ngăn cách hay là muốn đồ lỗi đến Từ Phong nơi trái tim trung tâm Tam Xoa Kích, Hải Thần vũ khí, há lại thường nhân có thể nhìn thấy . Nhưng là Lâm Huyền Khả cũng mặc kệ, trực giác của nữ nhân có đôi khi thiệt tình đáng sợ, cái này không, Từ Phong đã cảm thấy toàn thân không được tự nhiên rồi, chỉ vì Lâm Huyền Khả hai mắt gian dần dần có một tầng mờ mông lung hơi nước, đây chính là vô hình lợi khí, mỗi lần lại để cho Từ Phong rơi vào tay giặc a...

"Ta cần một ít kim lá bùa, không biết lão tiên sinh tại đây còn có bao nhiêu?" Loại này không khí nếu như tiếp tục kéo dài, kế tiếp Từ Phong thật sự không biết phải làm gì cho đúng, chỉ có thể hạ giọng, dẫn đầu đánh vỡ cục diện.

"Kim phù lục ta không bán, bởi vì muốn lưu cho một cái tiểu hữu..." Lâm Huyền Hi nhìn xem Từ Phong, thử thăm dò từ chối đạo.

"Không bán? Cái này phù lục điểm chẳng phải là có chút hữu danh vô thực sao? Cái kia muốn như thế nào mới bằng lòng bán?" Từ Phong có chút dờ khóc dờ cười, lần đầu tiên tới mua thời điểm, người không bán, lúc này đây người còn không bán, thật muốn đi lên đã đoạt phù lục tự đi, người bán không thì xong rồi ấy ư, cái đó nhiều lời như vậy.

Kỳ thật Lâm Huyền Hi những người khác cũng đều bán, không có chút nào làm khó dễ ý tứ. Tự chi cần lần trước trêu đùa hí lộng Từ Phong mới đưa ra, lúc này đây, tại lớn như vậy trong hoàn cảnh, Lâm Huyền Hi sinh lòng thăm dò chi ý, cũng tự cự lời nói nhắc lại rồi...

"Chỉ đổi không bán, người nếu như hội họa, có thể dùng phù lục để đổi, bằng không thì hay vẫn là đến nơi khác đi xem a." Lâm Huyền Hi dù bạn vẫn ung dung nhìn xem Từ Phong, nơi khác? Chê cười, mặt khác Lâm Huyền Hi không dám cam đoan, nhưng là lá bùa một chuyện này, Lâm Huyền Hi tại trấn Thanh Vân có thể nói đã lũng đoạn.

Đi nơi khác? Trấn Thanh Vân chỉ có nơi này bán lá bùa, ta đến cái gì nơi khác? Thế nhưng mà một khi về bùa, thân phận của mình cũng tự bộc lộ ra đến rồi, Từ Phong nhất thời có chút im lặng chằm chằm vào Lâm Huyền Hi, mà lúc này Lâm Huyền Khả cũng lặng lẽ đi vào trước quầy mặt, ngập nước đôi mắt gắt gao nhìn thẳng Từ Phong...

Kỳ thật cái kia viết nghe được Vô Từ Phong vẫn lạc tin tức, Lâm Huyền Khả thiếu chút nữa bất tỉnh đi... Nếu như nói qua nhiều năm như vậy, được cho chính thức tiếp xúc qua cùng tuổi nam họ cũng tự Từ Phong một người, trong gia tộc, trấn Thanh Vân những người khác đối với Lâm Huyền Khả không có chỗ nào mà không phải là nâng ở lòng bàn tay tư thái, chỉ cần Vô Từ Phong, mỗi lần thấy mình luôn chạy trốn chết...

Một loại không hiểu cảm xúc tại lần thứ nhất gặp mặt thời điểm cũng đã chôn sâu tại tâm, rồi sau đó, tâm đó phát sinh đủ loại, lại để cho Lâm Huyền Khả không một không tại xấu hổ, đây chỗ phần uất không chỗ phát tiết, thế nhưng mà mỗi lần sự tình sau cơn mưa trời lại sáng, Lâm Huyền Khả tỉnh tở suy nghĩ, lại tìm không thấy Từ Phong sai lầm chỗ, vì vậy Lâm Huyền Khả mỗi lần chỉ có thể trách chính mình họ tình quá gấp...

Có thể thật sự hữu dụng sao? Đợi đến lúc gặp lại Vô Từ Phong thời điểm, cái loại này nguyên từ đáy lòng nữ sinh bản thân cảm xúc sẽ tràn lan đi ra, trong nháy mắt đem chính mình bao phủ, náo lấy, khóc... Trong hồi ức có đôi khi cần rằng ngọc sinh sáng tác tiếng nổ, có đôi khi vừa cười đôi má ửng đỏ... Thẳng đến cái kia nhất viết, Từ Phong đánh bậy đánh bạ xông vào Lâm Huyền Khả khuê phòng...

Kế tiếp phát sinh hết thảy, lại để cho Lâm Huyền Khả đã minh bạch một việc, Vô Từ Phong cái này một người tu luyện có lợi là thiên tài gia hỏa, đối với chuyện giữa nam nữ tình, một tinh khiết hai bạch, đơn giản phẳng phất là một tờ giấy trắng. Không giống Lâm Huyền Khả, bởi vì từ nhỏ đã bị gia tộc khác đệ tử truy phủng, cùng Từ Phong so sánh với, quả thực là cách biệt một trời.

Bỗng nhiên mới phát hiện, Lâm Huyền Khả cho tới nay, đối với Vô Từ Phong định vị từ vừa mới bắt đầu tự sai rồi, song khi nàng muốn nhìn thẳng vào Vô Từ Phong thời điểm, lại nghe thế dạng một tin tức: Vô Từ Phong, bị người giết chết...

Thẳng như cuối đông chỉ cảnh, thiên thăm thăm mà phong thê thê, hai hàng thanh nước mắt dọc theo xinh đẹp tuyệt trần đôi má, im ắng chảy xuống... Một tháng thời gian đã qua, nhưng là Lâm Huyền Khả y nguyên mặt ủ mày chau, đây cũng là vì cái gì Lâm Huyền Hi muốn đem cháu gái của mình mang theo trên người nguyên nhân.

Nhưng khi Từ Phong đặt chân thời điểm, loại này không cách nào nói nói quen thuộc cảm giác, lại một lần nữa lại để cho Lâm Huyền Khả khó cạn nội tâm đạt được trau chuốt, cái này đương nhiên cũng muốn đổ lỗi đến Từ Phong vụng về ngây trang, kỳ thật nếu là Từ Phong ngây trang thành trung niên nam tử hoặc là không phải thiếu niên cái này một tuổi trẻ, như vậy hôm nay tự cũng không liên tiếp phát sinh chuyện như vậy, hôm nay đủ loại, không hề nghi ngờ lại thành Từ Phong cùng Lâm Huyền Khả tầm đó cái lộn xoắn xuýt, Từ Phong tại đây chỉ sau hao tổn thiệt nhiều Tâm lực cũng không có được Lâm Huyền Khả tha thứ...

Lại nói, Lâm Huyền Khả đi đến Từ Phong trước mặt, cái kia vẻ mặt khó có thể che dấu một mối rung động thật sâu Từ Phong... Đoạn thời gian này, hẳn chỗ thiếu nợ, có lẽ muốn dùng cả đời thời gian đến trả, chỉ là hiện tại hẳn còn muốn ngây trang xuống dưới... Chỉ làm một cái thời gian tới gần...

"Phù lục sao? Cũng không phải là không thể được, nhưng là ta không có phù bút, hi vọng lão tiên sinh cho ta mượn một chi phù bút sử dụng, như thế nào?" Như là đã như thế, quay người ly khai là khẳng định không được, Từ Phong nghĩ nghĩ, nếu như mình có thể vẽ ra Tứ cấp phù lục, ít nhất sẽ để cho hiện tại nguy trạng thân phận càng thêm khó bề phân biệt, người không phải muốn khó xử ta sao? Ta nhìn người có vài lá bùa!

"Không biết Tứ cấp phù lục có thể đòi bao nhiêu trương kim lá bùa?" Từ Phong cố ý không nhìn Lâm Huyền Khả ánh mắt, giả bộ nghi vấn hỏi hướng Lâm Huyền Hi.

"Tứ cấp phù lục? Người có thể họa? Tiểu gia hỏa, không phải ta tiểu lão nhân chê cười người, về sau không muốn tùy tiện tiện giằng khoác lác, bằng không thì người khác biết cười lời nói người vô tri." Một thiếu niên lời thề son sắt ở trước mặt mình giằng có thể vẽ ra Tứ cấp phù lục, không khỏi làm Lâm Huyền Hi có chút tức giận, con tức này không khỏi quá can rở, cùng Từ Phong tưởng như hai người, trước khi ngờ vực vô căn cứ cũng ở đây một câu đáp lại ở bên trong, không còn sót lại chút gì rồi.

"Có được hay không, người xem rồi tự là, trước mắt bao người, ta còn có thể lừa người không thành, lại nói đòi bao nhiêu trương a?" Từ Phong tiếp tục nhanh * lấy Lâm Huyền Hi, nếu như chiếu một trương kim lá bùa 300 Huyền Thạch, một trương Phong Tường Phù tại lần trước Tinh Vân Các đấu giá hội bên trên đánh ra 66 vạn, như vậy đến tính toán, như vậy Từ Phong có thể đòi hơn hai ngàn cái phù giấy, như vậy, người tự đợi đến khóc đi.

"Người nếu là thật có thể vẽ ra Tứ cấp phù lục, ta tặng không người một ngàn lá bùa thì như thế nào?" Lâm Huyền Hi có chút hờn hển rồi. "Nếu người kết thúc không thành, cái kia thì sao?"

"Kết thúc không thành, đã bị cái này miếng Linh Tinh tặng cho người lại có làm sao." Nói xong Từ Phong theo phù trong túi lấy ra một khóa sáng chói Linh Tinh, đồ tươi ướt át, thật sự là lúc trước Từ Phong tại khôn cùng trong rừng rậm thu hoạch Xích Bảo Linh Tinh.

Đương cái này miếng Linh Tinh bày ở trên quầy lúc, Lâm Huyền Hi thần sắc mới trở nên ngưng trọng, bởi vì ở đằng kia tiền như máu dịch Linh Tinh ở bên trong, hẳn thấy rõ ràng chính giữa có một đầu màu đen đường cong... Cái này cái này, không phải là Huyền Ảnh Bảo a, như vậy thiếu niên ở trước mắt...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 95: Tiến về trước

Nếu như Lâm Huyền Hi không có nhìn lầm, như vậy trước mắt cái này miếng Linh Tinh, có lẽ tự là đang tại hướng Huyền Ảnh Bảo lột xác Xích Bảo, có thể cho dù là đang tại lột xác ở bên trong, nhưng là Lâm Huyền Hi hay vẫn là không thể tin xem lên trước mặt thiếu niên, nếu thật là hẳn chém giết, như vậy thiếu niên này, Lâm Huyền Hi đã không dám lại nhớ lại... Theo quầy hàng ở trong lấy ra một chi ngoại hình phong cách cổ xưa, nhan sắc trang trọng phù bút đưa cho Từ Phong, đồng thời lại lấy ra ba cái phù giấy.

"Người chỉ cần có thể tại đây ba cái phù trong giấy, thành công vẽ ra một trương là được." Lâm Huyền Hi thay đổi trước khi khinh miệt chi sắc, đối với Từ Phong diễn giải.

Từ Phong cười cười, hiện tại mới cái biến đã chậm: "Bất quá, Tứ cấp phù lục ở chỗ này họa, có lẽ không tốt sao." Dù sao Tứ cấp phù lục họa thành chỉ về sau, nhất định sẽ dẫn phát không nhỏ động tĩnh, lúc kia, dù cho muốn che dấu cũng không có cách nào.

Lâm Huyền Hi hiểu rõ, mang theo Tử Phong đi vào trước khi từng đã tới cái kia trong một gian phòng, một vào giữa phòng, Tử Phong Tinh Thần lực mới cảm giác đến vậy phòng chỗ bắt phạm, mặt tường nhìn như cùng chất liệu bình thường, nhưng là đương Tử Phong Tinh Thần Lực xâm nhập thời điểm, lại phát hiện, giống như hầm sâu vùng lầy bên trong, khó tiến mấy may...

Không có nói cái gì nữa, Tử Phong nhắc tới Lâm Huyền Hi đưa cho phù bút, tại phù bút lập tức một khắc này, một cỗ không có đức hạnh Tinh Thần lực liền đem Tử Phong bao phủ, tại Lâm Huyền Hi cùng Lâm Huyền Khả trước mặt, Tử Phong cả người trong nháy mắt trở nên mờ hồ cùng không đúng cắt ...

Trong tay phù bút lại một đoạn lại một đoạn chậm rãi sáng , phát ra Tử Kim hào quang... Tại thời khắc này, Lâm Huyền Hi mới giật mình mở to hai mắt, Tử Kim! Thế nào lại là Tử Kim nhan sắc, cái này cái này, tại sao có thể như vậy...

Không có người trả lời Lâm Huyền Hi nghi vấn, lá bùa không gió tự lên, chậm rãi lơ lửng tại Tử Phong trước mặt, vẫn không nhúc nhích, Tử Phong phù bút khẽ chọc, thời gian dần qua tại lá bùa bên trên họa , thế nhưng mà cứ việc Tử Phong đã đem tốc độ phóng vô cùng chậm chạp, nhưng là tại Lâm Huyền Hi trong mắt, Tử Phong lúc này tốc độ đã có thể dùng thần tốc để hình dung.

Phải biết rằng một trương Tử cấp phù lục có thể tổn hao bình thường một cái phù sư mấy cái canh giờ, nhưng là thiếu niên ở trước mắt vậy mà chỉ dùng hai phút đồng hồ thời gian, một trương Tử cấp Phong Tường Phù cứ như vậy thành, tại thu bút nháy mắt, toàn bộ Tinh Vân Các đều bị cuồng phong bao phủ, trong lúc nhất thời cát bay đá chạy, Tinh Vân Các trong tất cả mọi người đi ra, đối mặt đột nhiên sinh ra dị tượng, không biết làm sao...

Lâm Huyền Hi đương nhiên cũng không có nhân rồi, ra khỏi phòng, bằng bạc nguyên khí đem gian phòng bao lại, vì vậy theo ngoại giới xem ra, cỗ ba động này cũng không phải từ nơi này phát ra, nhưng là giờ khắc này, cũng đem Lâm Huyền Hi cảnh giới lơ lửng không thể nghỉ ngơi, chỉ là Tử Phong đắm chìm tại vẽ bùa chính giữa, không có lưu ý, bằng không thì cũng tìm được không ít tin tức.

Thật lâu, lá bùa lẳng lặng rơi vào Tử Phong trên tay, Tử Phong phương phát hiện Lâm Huyền Khả ánh mắt cũng tập trung tại bên hông mình phù túi bên trên, xem ra nhất định phải mua trước cái Huyền Minh giới mới tốt, bằng không thì, cái này phù túi nhất định sẽ đem thân phận của mình bộc lộ ra đi ... Không để ý đến Lâm Huyền Khả, Tử Phong chậm rãi ra khỏi phòng, đi vào Lâm Huyền Hi trước mặt.

Vừa nhìn thấy Lâm Huyền Hi cái kia một bộ thịt đau bộ dạng, Tử Phong trong nội tâm tự nói không nên lời khoai ý, nhưng là nước đổ khó hót, huống chi một kẻ trần chủ, như thế nào sẽ chủ động hủy dạ, tại gian nan lấy ra một đầu phụ phối khô kim lá bùa chỉ về sau, đưa cho Tử Phong.

Tử Phong Tinh Thần Lực đều chú ý tới phù trên giấy, lại nghe đến: "Chi kia Mông Diêm tinh bút còn dễ dùng sao?" Không chút suy nghĩ, Tử Phong tự đáp: "Coi như cũng được a."

Lời vừa ra khỏi miệng, Tử Phong tự phát giác trên mình trở thành, chứng kiến Lâm Huyền Hi vẽ mặt diệt cười nhìn mình, Tử Phong không chút suy nghĩ, tóm lấy lá bùa, liền chạy trốn chết, hẳn biết rõ, Lâm Huyền Khả nhất định sẽ từ đó gửi ra cái gì đó đi ra.

Quả nhiên, tại dừng lại mấy hơi thở thời gian chi về sau, Lâm Huyền Khả đuổi theo Tử Phong bỏ chạy lộ tuyến, nức nở, mắng chửi: "Người hỗn đản." Nhưng là không có vạch trần Tử Phong thân phận, chỉ là đẩy hết thảy, Tử Phong không có nghe được, hẳn sớm đã chạy xa, hiện tại đang tại một chỗ yên lặng địa phương, làm cho sắp đã đến dưới mặt đất Dong Bình Công Hội làm lấy chuẩn bị.

Nhoáng một cái mấy viết thời gian lặng yên lướt qua, đêm nay, Dạ Sắc dày đặc, một cái toàn thân áo đen người, hướng phía trấn Thanh Vân vùng ngoại ô đi đến, xuyên qua gang khắp nơi đường đi, tại một chỗ lò mò từ quán trước mặt ngừng lại...

Đêm nay là dưới mặt đất Dong Bình Công Hội mở ra thời điểm, Tử Phong người mặc áo đen, đem thân hình che dấu ở trong đó, đứng ở một cái từ quán trước mặt, trực tiếp thấp người tiến vào trong đó, tại đưa ra ngân cấp dong bình lệnh bài chỉ về sau, Tử Phong bị đưa đến từ quán chỉ sau một chỗ dưới mặt đất quảng trường ở trong.

Vén rèm mà vào, ra bây giờ đang ở Từ Phong trước mặt chính là một cái cùng loại với đầu giá hội noi, trung gian là một cái cờ nhỏ quảng trường, quay chung quanh quảng trường chính là nguyên một đám phòng kê, bên trong vụn vặt lè tẻ ngồi một ít người, trong đó có không ít người cách ăn mặc cùng Từ Phong đồng dạng, đều là người mặc áo đen, diện mục sâu dẫu. Đương nhiên cũng không thiếu một ít khác loại tồn tại, tại đâu đó đều không có vật che chắn, không kiêng nể gì cả ăn uống, đàm tiếu, không có chút nào bất luận cái gì lo lắng..

Từ Phong tìm được một chỗ phòng kê ngồi vào chỗ của mình, hiện tại thân phận của hắn bây giờ, chính là một cái dưới mặt đất Dong Bình Công Hội thành viên, đến chính thức mục đích đúng là có thể tìm được về mặt sẹo tin tức, cho nên Từ Phong chờ mong lấy đêm nay có thể nhìn thấy mặt sẹo, như vậy một tháng trước ân oán, tại đêm nay tựu có thể giải quyết, mà Từ Phong tựu không cần như vậy trốn trốn tránh tránh rồi...

Cũng không lâu lắm, lục tục ngo ngoe người không ngừng dừng mảnh vào, rất nhanh, Từ Phong chung quanh đã ngồi đầy người, theo nhân viên ngồi đầy, toàn bộ dưới mặt đất không gian cũng bắt đầu lộn xộn, một ít người quen, lẫn nhau bắt chuyện, giảng thuật đoạn thời gian này tình hình gần đây, đa số đều là tại nói khoác chính mình gần đây thu hoạch Linh Tinh các loại.

Từ Phong vốn là lần thứ nhất tham gia loại này hoạt động, đối với một ít tin tức không biết, chứng kiến bên cạnh ngồi một người, cũng tựu tiến lên bắt chuyện, hy vọng có thể đạt được một ít đối với chính mình có lợi tin tức. "Không biết nhân huynh đối với dưới mặt đất Dong Bình Công Hội hiểu rõ, tiểu đệ lần thứ nhất tham gia, đối với nơi này quy thì không phải vậy rất hiểu rõ..."

"A, lần thứ nhất tham gia, vậy ngươi hẳn là lấy được ngân cấp danh xưng không lâu a, được rồi, đã ngươi hỏi, ta tựu đến cấp ngươi giảng một chút về Dong Bình Công Hội quy tắc." Áo đen bên trong người không có cự tuyệt Từ Phong vấn đề, dù sao đều là Dong Bình Công Hội người, trả lời một vài vấn đề vẫn là có thể làm được .

Dưới mặt đất Dong Bình Công Hội khởi điểm là do một ít dong binh tự phát tổ chức hội nghị, về sau tại dong binh trong phát triển dần dần lớn mạnh, cũng tựu tạo thành tương ứng ngành, ở bên trong tuyên bố nhiệm vụ cũng tựu càng ngày càng nhiều, cuối cùng, cũng tựu tạo thành hiện tại nơi này quy mô, hội định kỳ triệu, đồng thời tuyên bố cùng tiếp nhận một ít nhiệm vụ.

Đương nhiên trước đây đã gia tăng rồi một ít dùng binh ở giữa tiểu nhân giao dịch hội, có thể lại trong lúc này tự do giao dịch, không bị bất luận cái gì hạn chế, nhưng là mỗi bút kỳ giao dịch đàm thành, Công Hội muốn thu 100 Huyền Thạch phí tổn. Nếu như muốn muốn mạo hiểm, tốt nhất suy nghĩ thoáng một phát năng lực của mình, dưới mặt đất Dong Bình Công Hội thế nhưng mà do kim cấp dong binh tổ kiến, ngân cấp dong binh còn có thể dựa vào nhiệm vụ giá trị đến thu hoạch, nhưng là kim cấp lại không phải dựa vào những vật này có thể thêm vào đạt được .

Đầu tiên đối với Dong Bình Công Hội phải có nhất định được cống hiến, rồi sau đó còn phải đi qua hạng nhất khảo thí chi về sau, khảo thí sau khi thành công, mới có thể đạt được kim cấp dong binh danh xưng, nhưng là nghe nói thành công thông qua xác suất liền một phần mười người cũng chưa tới, nhưng lại có sinh mạng nguy hiểm, nhưng là mỗi ba năm một lần khảo thí, vẫn có rất nhiều người ủa lên, phải biết rằng một cái kim cấp dong binh danh xưng, sẽ cho dong binh mang đến điểm rất tốt chỗ...

Nhìn thấy đối phương càng nói càng xa, Từ Phong bẻ bộn đánh gãy, hỏi ra bản thân chuyện quan tâm nhất tình: "Tại đây tùy tiện cũng có thể tuyên bố tin tức sao? Ta nghe nói trước một thời gian ngắn, mặt sẹo ở chỗ này tiếp nhận nhiệm vụ, đem Võ gia Võ Tử Phong chém giết hay sao?"

Đối phương đột nhiên lâm vào trầm mặc, thật lâu, cẩn thận nhìn xem Từ Phong, tựa hồ muốn xem mặc Từ Phong mặc cái kia tầng áo đen...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96: Sát cơ

Đối phương đột nhiên trầm mặc, Từ Phong trong nội tâm không khỏi hoảng hốt, chính mình sẽ không hỏi cái gì không nên hỏi sự tình đi à nha.

Nhưng là đối phương kế tiếp, tựa hồ đi Từ Phong nghi kỵ: "Tại đây có rất ít người hoan nghênh mặt sẹo, người như vậy, quả thực tựa là bại hoại, liền đồng bạn của mình đều giết. Người nói không sai, trước đó lần thứ nhất dưới mặt đất Dong Bình Công Hội tổ chức thời điểm, mặt sẹo ở chỗ này đã tiếp nhận một cái sát nhân nhiệm vụ, về phần là ai tuyên bố cũng không biết, tốt rồi, hiện tại giao dịch đã bắt đầu, người có cái gì cần giao dịch, cũng có thể tiến lên."

Chỉ thấy một vị lão giả đã đi đến trên đài, trên trận cũng an tĩnh lại, đơn giản giảng đi một tí lời nói, lúc này đây giao dịch hội cũng mà bắt đầu rồi, vừa mới cùng Từ Phong nói chuyện, cái thứ nhất đi tới: "Đã không có người đi lên, ta đây trước hết thả con săn sắt, bắt con cá rô rồi." Nói xong lấy ra một chỉ chai thuốc, đổ ra một miếng màu lam nhạt đan dược "Đây là một miếng Âm Linh Đan, Tam phẩm đan dược, công hiệu mọi người có lẽ đều nghe nói qua, ta muốn đổi lấy áo giáp một loại phòng hộ khí..."

Từ Phong mới hiểu được, ở chỗ này, không có cái gọi là đấu giá, chỉ có lấy vật đổi vật, có thích hợp vậy thì trao đổi, không có có, chỉ có thể đợi đến lúc tiếp theo hoạt động... Rất nhanh có tương ứng vật phẩm lại cảm thấy hứng thú người, bắt đầu đáp lại, nhưng là chỉ giới hạn ở cả hai tầm đó, kể thử ba nghe không được bất luận cái gì giao dịch tin tức, đây cũng là dưới mặt đất Dong Bình Công Hội giao dịch quy tắc, trình độ lớn nhất bảo hộ cá nhân đích tư ân.

Kỳ thật chủ yếu quy công tại Âm Linh Đan hiệu dụng, phục dụng Âm Linh Đan, có thể cho Võ Giả tại hai canh giờ ở trong che dấu sự hiện hữu của mình, cho dù là tinh thần sư cũng không có cách nào tìm thấy được, càng có một điểm, Âm Linh Đan có thể che dấu bản thân cảnh giới, làm cho đối phương không cách nào cảm giác cảnh giới của người, như vậy đối với Võ Giả mà nói chỗ tốt không cần nói cũng biết...

Rất nhanh, giao dịch đến chính mình ưa thích đồ vật, đối phương tựa đi xuống, chỉ sau lục tục ngo ngoe có người đi lên giao dịch, các loại đan dược, phù lục, còn có công pháp các loại hiện ra ở trước mắt...

"Ta nơi này có một cuốn về Tinh Thần Lực vận dụng quyền trục, muốn trao đổi một kiện có thể bảo vệ tánh mạng đồ vật, cái gì cũng có thể." Nghe thanh âm hẳn là một trung niên nhân, hẳn cũng minh bạch cuốn sách này hẳn hữu, người bình thường đối với cái này căn bản không có hứng thú, nếu không là không thể lộ ra ngoài ánh sáng, hẳn đã sớm bán cho tu tập Tinh Thần Lực người, chỉ là bây giờ đang ở trên tay như là gân gà, không hề có tác dụng.

Nhưng là Từ Phong nghe xong, thế nhưng mà đến rồi hứng thú, Tinh Thần Lực vận dụng quyền trục, không phải là hiện giai đoạn Từ Phong chỗ khiếm khuyết đây sao? Bất quá Từ Phong không có sốt ruột đáp lại, trước quan sát một chút chung quanh dong binh phản ứng. Quả nhiên cùng mong muốn bình thường, không có giống trước khi giao dịch vật phẩm đã bị mọi người truy lùng, tiếp hỏi liên tiếp mấy người đều không có người đáp lại, ngay tại trung niên nhân muốn xuống dưới thời điểm, Từ Phong đứng dậy.

Đương Từ Phong cáo tri trung niên nhân, giao dịch vật phẩm là Phong Tường Phù thời điểm, trung niên nhân rất sợ Từ Phong hỏi hận, một thanh túm lấy Phong Tường Phù, trực tiếp đem quyền trục ném cho Từ Phong, mà một màn này tại vội vàng tâm đó cũng rơi xuống ở đây rất nhiều người trong mắt, đương nhiên cũng kể cả một ít dụng tâm kín đáo người trong mắt.

Cũng không lâu lắm, giao dịch hội tựa đã xong, kế tiếp mới được là dưới mặt đất Dong Bình Công Hội linh hồn chỗ, tựa là một ít phi pháp, nhưng là món lợi kếp sù nhiệm vụ tuyên bố cũng tiếp thu, cùng lúc đó, Từ Phong Tinh Thần lực bao phủ chung quanh có khả năng cảm thụ tất cả mọi người, bọn hắn nhất cử nhất động, bọn hắn nói chuyện nội dung, tất cả đều hiện ra tại Từ Phong trong đầu.

Lúc này đây tuyên bố nhiệm vụ địa phương không biến, hay vẫn là trước khi quảng trường, chỉ là quảng trường bốn phía bị một tầng tấm màn đen che khuất, khó có thể trông thấy trong đó tình huống, Từ Phong thử dùng Tinh Thần Lực, lại phát hiện mặc bất quá tầng kia vật che chắn... Chỉ có thể thôi.

Cũng không lâu lắm, bên trong thì có thanh âm truyền ra: "Nhiệm vụ thứ nhất, giết đoãn trấn đoãn thiếu kiệt, Võ Tướng hậu kỳ, tiền thuê 20 Vạn Huyền thạch, có nguyện ý hay không?"

Đoãn trấn ngay tại trấn Thanh Vân ngoài trăm dặm thành trấn, Tử Phong vốn cho là như cùng loại nhiệm vụ, tiếp nhận người có lẽ rất ít, thế nhưng mà kế tiếp dòng binh phản ứng lại làm cho Tử Phong giật mình, dòng binh đối với những nhiệm vụ này hứng thú thậm chí cao hơn tại vừa rồi giao dịch hội, rất nhiều cảm thấy hứng thú người, một tên tiếp theo một tên đi vào, nhưng là phần lớn ừ ừ đi ra, cuối cùng nhiệm vụ giao cho một cái dáng người xem gây yếu Hắc bào nhân trên tay.

Đón lấy là thứ hai, cái thứ ba... Không hề nghi ngờ, tất cả đều là sát nhân hoạt động, Tử Phong không để ý đến, lúc trước hắn đạt được một ít tin tức, tựa là mặt sẹo cũng không đúng hạn trình diện, luôn đang tiến hành đến một xử lý thời điểm, lại đột nhiên xuất hiện, hơn nữa này nhân sinh họ hung tàn, không kiêng nể gì cả, vẫn luôn là dùng chân diện mục bày ra người, cho nên Tử Phong đang chờ...

Nhưng là đương nhiệm vụ thứ sáu tuyên bố thời điểm, Tử Phong không khỏi tập trung tư tưởng suy nghĩ: "Nhiệm vụ thứ sáu, cũng là lần này cuối cùng một cái nhiệm vụ, chém giết Lục thị thương hội Lục Thụ Quang, đẳng cấp không rõ, bên người có cao nhân, tiền thuê 200 vạn." Lời vừa nói ra, toàn bộ sân bãi lâm vào một mảnh xôn xao chính giữa, '200 Vạn Huyền thạch', cái này có thể là lần đầu tiên cho ra cao như vậy giá cả, mọi người nghị luận nhao nhao...

Tại tiếng nghị luận ở bên trong, rất nhiều người đã xông tới, đây chính là 200 Vạn Huyền thạch, một khi đạt được, cái này ý tứ hàm xúc là liên tục không ngừng tu luyện tài nguyên, cái gì Cao giai công pháp, cái gì đỉnh cấp Linh Đan cùng phù lục, đây hết thảy, đều không là vấn đề, toàn trường dòng binh lâm vào điên cuồng bên trong, không người nào để ý hội bên người có cao nhân các loại từ ngữ, chỉ có 200 Vạn Huyền thạch cái này thiên đại con số...

Tử Phong không biết cái này tác thì tin tức sẽ để cho trấn Thanh Vân lâm vào như thế nào trong hỗn loạn, hắn đối với Lục Thụ Quang hay vẫn là rất có hảo cảm, trước khi gặp nhau, hơn nữa Lục Thụ Quang cáo tri chính mình về Huyền Thiên đại lục đủ loại sự tích... Nhìn qua lên trước mắt chạy theo như vịt các dòng binh, Tử Phong tự định giá lấy, ý định lúc trở về, tận lực sớm đi đem tin tức mang cho Lục Thụ Quang.

Tám màn đen ở bên trong, không ngừng có người ra ra vào vào, nhưng là không thể nghi ngờ đều bị không nhận mà ra, hiển nhiên, nhiệm vụ này đối với dòng binh yêu cầu đặc biệt cao... Đợi đến cuối cùng một cái dòng binh đi ra thời điểm, tất cả mọi người không có thông qua, Tử Phong không khỏi thở dài một hơi, thế nhưng mà kế tiếp một đoạn lời nói "Đối với chém giết Lục Thụ Quang nhiệm vụ, các người cũng có thể tham gia, ai có thể đủ giết Lục Thụ Quang, như vậy cảm hẳn trước ngực ngọc bội có thể tới này nhận lấy tiền thuê..."

Trước khi đã thất vọng mọi người, lại một lần nữa bị cái này thứ nhất tin tức kéo, trong mắt hi vọng chỉ sắc nhìn một cái không sót gì, xem ra bắt bắt nhất sự tình đã xảy ra, Tử Phong cũng vô lực ngăn cản, chỉ là rốt cuộc là người phương nào muốn giết Lục Thụ Quang, theo Tử Phong biết, Lục Thụ Quang vừa tới trấn Thanh Vân hơn tháng, tại sao có thể có sinh tử chỉ đích...

Khô tư không có kết quả, tác họ thôi, mắt thấy dưới mặt đất Dòng Binh Công Hội muốn đã xong, Tử Phong vẫn đang không thu hoạch được gì, vừa rồi một mực chú ý mặt khác dòng binh đàm luận, biết rõ mặt sẹo đã đem chém giết Tử Phong tiền thuê lĩnh đi nha... Cái này sự tình đã có thể khó làm rồi.

Thoáng nhìn mặt khác dòng binh dần dần ly khai, Tử Phong cũng tựa cất bước đi ra ngoài, thật tình không biết, có một đạo Hắc Ảnh đã lặng lẽ đi theo, ra từ quán không xa, Tử Phong tại xuyên qua một đầu hẹp dài vắng vẻ tiểu đạo, đương mây đen đêm đầy Địa Nguyệt hoa bao phủ lúc, phía trước theo góc rẽ đi ra một bóng người, chậm rãi hướng về Tử Phong tới gần lấy, theo bước chân tới gần, một cỗ sát khí cũng dần dần nồng đậm...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 97: Đưa tới cửa

Cái này một đạo Hắc Ảnh Tử Phong không có phát giác được sao? Chê cười, đường đường Đẳng Đẳng cảnh giới phù sư, làm sao có thể không có cảm giác đến sau lưng động tĩnh, huống chi, lần thứ nhất tham gia loại này hội nghị, Tử Phong như thế nào hội không cẩn thận. Bất quá là không âm thanh trương mà thôi, hơn nữa Tử Phong khóe miệng có một tia ý vị sâu xa lúm đồng tiền lặng lẽ treo đi lên...

Bởi vì Tử Phong theo người đứng phía sau trên người, cảm nhận được người quen biết cũ hương vị, nếu như không có đoán sai, đối phương tự là Tử Phong một mực đau khổ tìm mặt sẹo, nguyên vốn đã hôm nay muốn sát vũ mà về, ai ngờ, mặt sẹo vậy mà chính mình đưa tới cửa đến rồi, Tử Phong trong nội tâm mừng thầm lấy, đem mặt sẹo dẫn tới vắng vẻ địa phương, như là trước kia Tử Phong, khả năng còn không dám làm như vậy, nhưng là hiện tại ấy ư, đến tốt cùng chẳng biết hươu chết về tay ai, thật đúng là rất khó nói...

"Đem người thứ ở trên thân đều lưu lại, ta không có ý lấy người họ mệnh." Hay vẫn là như vậy lạnh như băng ngữ khí, xóc lên trên người áo đen, cái kia trương dữ tợn khuôn mặt tại dưới ánh trắng trở nên càng thêm đáng ghê tởm.

"A? Ta ngược lại hoàn toàn trái lại, ta đối với các hạ thứ ở trên thân không có hứng thú, không bằng người mang thứ đó mang đi, tính mệnh lưu lại như thế nào?" Tử Phong mỉm cười lấy, đón mặt sẹo bước chân đi tới, phảng phất tại kể rõ một kiện chuyện rất bình thường tình.

Mặt sẹo ánh mắt hung ác, tác động trên mặt cái kia vết sẹo."Tiểu tử, liền người mặt sẹo gia gia cũng không nhận ra, vốn là còn muốn để lại người một đầu tính mệnh, hôm nay, cũng thế, muốn trách thì trách chính người phúc thiên a." Nói xong, lấy ra sau lưng cừu hoàn đao, lưỡi đao tại dưới ánh trắng, hàn quang lóe ra.

"Thật sự rất xảo, ta cũng đang muốn lấy người tính mệnh, chỉ là tại động thủ trước khi, muốn hỏi người một việc." Tử Phong hoảng như vô sự cùng mặt sẹo trả lời lấy, không có chút nào để ý tới mặt sẹo động tác, đối với hiện tại Tử Phong mà nói, mặt sẹo nhất cử nhất động, Tử Phong đã hiểu rõ tại tâm.

"Muốn đánh cứ đánh? Đem chết chi nhân, còn cần biết rõ sự tình gì sao?" Mặt sẹo âm lãnh chăm chăm vào Tử Phong, ngữ khí gian đã có chút không kiên nhẫn rồi.

Tử Phong lần nữa tiến lên một bước, trung khí mười phần: "Hắn là người sợ? Chẳng lẽ là sợ cùng một cái đem chết chi nhân nói chuyện, chê cười, người mặt sẹo uy danh cũng không trở thành như vậy vô dụng a."

Mặt sẹo có chút nghi hoặc nhìn Tử Phong, hắn không biết tại dưới tình huống như vậy, đối phương vì cái gì còn có thể đàm tiếu tự nhiên, như nếu như đối phương không phải người ngu, như vậy hắn là có chính thức năng lực. Chỉ là quanh năm tại thời khắc sinh tử hành tẩu, một cái ngân cấp dong binh còn chưa đủ để dùng khiến cho mặt sẹo lòng đề phòng, thật tình không biết, phen này suy tư, ngay tại kể tiếp không lâu, chôn vùi tính mạng của mình.

"Muốn ta mặt sẹo có chỗ sợ, toàn bộ trấn Thanh Vân có tư cách người không có mấy người, mà lại thỏa mãn di nguyện của người a." Mặt sẹo đem cừu hoàn đao giơ cao trên tay.

"Vô gia Vô Tử Phong là người phương nào thuê người chém giết, người cũng biết hiểu?" Tử Phong tại giảng ra một câu nói kia thời điểm, ngữ khí đều có chút run rẩy, dù sao một tháng này, chính mình nhiều lần sinh tử, chỗ vì chính là cái này một câu đáp lại.

"Vô Tử Phong là ai? A, là cái kia dùng nặc đao thiếu niên a, không sai là ta giết chết, thiếu niên thiên tài lại có làm sao, không hay vẫn là chết ở ta mặt sẹo trên tay, xem tại người sẽ chết đi phần thượng, ta sẽ nói cho người biết, muốn giết hắn không phải là bị người, đúng là Thanh Vân trại, người lại có thể thế nào?" Mặt sẹo chế nhạo lấy, không chút nào dùng trên tay mình tánh mạng để ý.

Thế nhưng mà Tử Phong đâu rồi, mặt sẹo từng cái lời thật sâu khắc ở Tử Phong trong đầu, kích thích Tử Phong trong lòng ngàn vạn tức giận, bành trướng lấy, bành trướng lấy, đương Thanh Vân trại ba chữ tiến vào Tử Phong trong tai thời điểm, nội tâm lửa giận đã vô lực thừa nhận, tay phải chậm rãi giơ lên, kéo ra trảo tại trên đỉnh đầu áo đen, một trương tuần tú, tràn ngập lửa giận tuổi trẻ khuôn mặt, tại dưới ánh trắng, dần lộ ra...

Lấy ra sau lưng mặc đao, răng gian quanh quần lấy sên sệt sát khí, "Cây đao này, không biết ngươi còn nhận ra sao?" Nguyên khí ở trước ngực lẫn lộn, Từ Phong chăm chú tập trung vào mặt sẹo.

"Đã lần trước cho ngươi đào thoát, như vậy lúc này đây tự cho ngươi nghiền xương thành tro a." Đương Từ Phong khuôn mặt hiện lên hiện lúc đi ra, mặt sẹo trong lòng không khỏi xiết chặt, nhưng là nghĩ đến Từ Phong trước khi cảnh giới, mặt sẹo cũng tự không chỗ cố kỵ, cùng lắm thì lúc này đây không cho Từ Phong đào thoát là được.

Mọi nơi im ắng, Từ Phong dẫn đầu đánh vỡ cục diện bế tắc, một cái bay thẳng phóng tới mặt sẹo, mặc đao giờ lên, hung hăng bỏ về phía mặt sẹo... Mặt sẹo cũng không có dừng lại, cửu hoàn đao hướng phía Từ Phong chém tới...

Một tiếng thanh thúy lười mác vang lên âm thanh tại trong đêm trăng rất xa truyền ra, cả hai đều không có dừng lại, tự đình đình đang đang chiến làm một đoàn, Từ Phong Như Ảnh Tùy Hình bước lập tức khiến đi ra, mặc cho mặt sẹo đao đao xảo trá, hung ác, nhưng lại không gặp được Từ Phong mấy may... Mà Từ Phong tại chạy gian, thỉnh thoảng bỏ đao bầu sẹo đuổi mù khu, trong lúc nhất thời, cao thấp lập phản.

Vừa mới tiếp xúc, mặt sẹo vốn là khinh miệt thần sắc quét qua quét sạch, biểu lộ cũng trước nay chưa có trầm trọng, mới một tháng thời gian, như thế nào trở nên lợi hại như vậy, lực lượng này, là hẳn có thể có được đấy sao, cái này rõ ràng là Võ Tướng hậu kỳ cấp bậc lực lượng...

Nếu như mặt sẹo biết rõ, Từ Phong cũng không đem hết toàn lực, không biết vừa muốn làm gì suy nghĩ. Một cái sau trăm, mặc đao chém vào hoành đương cửu hoàn trên đao, mặt sẹo không khỏi hướng về sau lui lại mấy bước, mới đưa trên đao lực lượng tán đi.

"Ngươi ngươi, ngươi như thế nào biến thành mạnh như vậy?" Thăng đến lúc này mặt sẹo mới biết hiểu tình thế nghiêm trọng, vốn là nhân vật tại ngân ngân tiếp xúc tự chuyển đổi rồi, hẳn thành thịt cá, mà Từ Phong lại thành đao thốt.

"Cái này còn nhiều hơn thua lỗ ngươi, hiện tại sẽ đưa ngươi lên đường đi." Từ Phong chẳng muốn cùng mặt sẹo nói nhảm, bởi vì ngực cái kia cổ sôi trào nhiệt huyết, đã sớm khó có thể áp chế.

"Chê cười, tiễn đưa ta ra đi, ta mặt sẹo giết người vô số, chỉ bằng ngươi, ta mặt sẹo muốn đi thì đi, ngươi có thể làm khó dễ được ta?" Nói xong, mặt sẹo xoay người một cái, liền hướng núi rừng chỗ kín bỏ chạy, đối với mặt sẹo mà nói, cái gì anh hùng khí khái, đều là sai lầm, dân liều mạng là sẽ không để ý những tô son trát phấn này.

Không thể không nói, mặt sẹo xác thực là một cái ẩn núp cao thủ, những nơi đi qua, bụi cỏ, rừng cây, bụi cỏ, khe rãnh không có chỗ nào mà không phải là hần dấu thân địa phương... Muốn trách thì trách hẳn dụng phải Võ Từ Phong, một cái Đăng Đường sơ kỳ Tinh Thần Lực phù sư, vì vậy ngươi biết chứng kiến như vậy một màn, mặt sẹo trên đường đi không ngừng bày ra lấy tinh mỹ tuyệt luân ẩn núp thủ đoạn, nhưng là mỗi một lần, đều bị Từ Phong đơn giản nhìn thấu...

Mà mặt sẹo chỉ có thể không ngừng chạy trốn, chạy trốn..."Ngươi đến cùng dùng phương pháp gì, ta mặt sẹo tự hỏi bình sinh bị người đuổi giết vô số, nhưng là chưa từng có người nào có thể nhìn thấu của ta ẩn núp, ngươi đến cùng dùng cái gì?" Lại trốn xuống dưới cũng không có gì ý nghĩa, mặt sẹo chỉ có thể liều mạng.

"Ta nói, ta muốn lấy ngươi tính mệnh." Từ Phong nhân nhật diễn giải, hẳn đột nhiên phát hiện, từng bước một lại để cho mặt sẹo tuyệt vọng, cũng không mất là một loại trừng phạt phương pháp.

"Là ngươi * của ta!" Phảng phất là roi xuống rất lớn quyết tâm, mặt sẹo hai tay lập tức, tại sáng tỏ dưới ánh trăng, mặt sẹo toàn thân đột nhiên biến màu đỏ bừng, làn da bên trên dần dần che kín đỏ thẫm phiền phức khó chịu, xem rất là làm cho người ta sợ hãi, nhưng là một cổ cực kỳ cường hoành khí tức, theo mặt sẹo trên người tràn ra đến...

Vốn là Võ Tướng hậu kỳ cảnh giới mặt sẹo, tại quý dị này biến hóa chỉ về sau, giống như có lẽ đã chỉ nửa bước bước vào Võ Tông cấp bậc, mà bây giờ mặt sẹo chính ngược lại dẫn theo cừu hoàn đảo, từng bước một hướng phía Tử Phong đi tới...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 98: Ta cũng sẽ biết

Đương mặt sẹo toàn thân đồ bùng, che kín rậm rạp chẳng chút làm cho người ta sợ hãi phiền phức khó chịu lúc, Tử Phong trong nội tâm 'Lộp bộp' thoáng một phát, đánh giá liền biết rõ, mặt sẹo là ở sử dụng một ít bí thuật, cường ép tăng lên cảnh giới của mình, về cùng loại cường ép tăng lên cảnh giới bí thuật, Tử Phong cũng là có nghe thấy, tự tổn một ngàn, đã thương địch thù 800 phương pháp, cũng là Tử Phong chùn bước...

Bất quá cái này bí thuật tiếp tục thời gian sẽ không rất dài, Tử Phong hoàn toàn trước tiên có thể đi tránh né, rồi sau đó, chờ bí thuật thời gian vừa quá, không cần thiết Tử Phong động thủ, mặt sẹo đem tay trái gà không chặt.

Thế nhưng mà Tử Phong hội sao? Đương nhiên sẽ không, không hề sợ hãi ngênh tiếp mặt sẹo dữ tợn khuôn mặt, toàn thân nguyên khí đều sôi trào, Võ Tướng trung kỳ cảnh giới không có chút nào giữ lại thể hiện rồi đi ra, cảm thụ trong cơ thể bàng bạc nguyên khí, còn có no đủ lực lượng, Tử Phong cần một hồi nhẹ nhàng vui vẻ đầm đìa chiến đấu đến phát tiết...

Mà trước mặt mặt sẹo không hề nghi ngờ, thành Tử Phong mục tiêu...

Vì vậy một hồi rung trời gào thét, theo Tử Phong ngực điên tình bắn ra, Như Ảnh Tùy Hình bước trực tiếp bị Tử Phong quăng đi rồi, hai người điên cuồng chiến làm một đoàn, ánh đao quyền ảnh, âm vang rung động, tiếp xúc, Tử Phong toàn bộ niệm hồ bị chấn đặc run lên, mặt sẹo nguyên khí trong có một cỗ lực lượng thịnh thoảng chui vào trong cơ thể, hao phí Tử Phong không ít tâm tư lực mới có thể tiêu tan trừ.

Võ Tông rốt cuộc là không bình thường, nguyên khí tôi lực chỉ về sau, chỗ mang đến áp bách cùng lực lượng sớm đã vượt qua Võ Tướng một mảng lớn.

Nhưng là Tử Phong lực lượng tiểu sao? Chê cười, lách mình, mặc đao một cái sau trăm, bị mặt sẹo cừu hoàn đảo bên cạnh sau ngăn trở, Phần Thiên Quyền, 'Trong con giận dữ' nhất thức tự nắm đấm tuôn ra, trực tiếp hóa thành trong đêm tối một chỉ giương nanh múa vuốt Mãnh Hổ vọt tới mặt sẹo rộng mở ngực...

'Phanh' một tiếng, mặt sẹo bị đánh rơi một phương, nhưng là rất nhanh lại vẫn còn như vô sự lại đứng dậy. 'Tiểu tử, ta thừa nhận ngươi rất cường, thế nhưng mà ta cái này bí thuật chỉ dùng để 3 năm thọ nguyên đến trao đổi, công kích của ngươi với ta mà nói là vô dụng thôi, ngươi tự chịu chết đi.'

Không để ý đến mặt sẹo ngôn ngữ, 'Phù Diêu Cừu Trảm' tăng không nhất thức, tùy tâm mà phát. Mặt sẹo hung hãn chết không sợ vọt lên, trong tay cừu hoàn đảo chiêu thức dừng một chút, chiêu chiêu thế đại lực chìm hướng Tử Phong nện đi qua, tăng không tốc độ giao nhau tiết tấu, thoáng cái bị xông loạn, mất chương và tiết... Thế nhưng mà Tử Phong trong đầu lại trước nay chưa có bình tĩnh.

Tại Tử Phong trong thức hải, mặt sẹo mỗi một chiêu, mỗi nhất thức đều tinh chuẩn bày biện ra đến, trừ nguyên khí rồi vận hành mạch lạc, mà Tử Phong tại quan sát sau một lát, cũng sinh lòng bất chước chỉ ý.

Đi theo mặt sẹo đao thế, một đao, lưỡng đao, hung ác bỏ cùng một chỗ, mỗi nhát kích đều nhắc lên trên mặt đất ngàn vạn bụi bặm, mỗi một tiếng đều tại trong đêm trắng truyền khắp trăm dặm... Mà mặt sẹo lại càng lớn càng kinh ngạc, bởi vì, chính mình phảng phất tại đối với một cái gương, giống nhau đao pháp vậy mà xuất hiện ở đối phương trên tay, một màn này không thể nghi ngờ lại để cho mặt sẹo thật sự rõ ràng cảm thấy sợ hãi...

Nhưng là Từ Phong thật sự hội sao? Mặt sẹo Thiên Quân đao pháp, có đặc biệt nguyên khí vận hành mạch lạc, mới có thể điệp vạn quân xu thế, cho lấy đối phương dùng trên lực lượng áp chế. Mà Từ Phong chẳng qua là hào nhoáng bên ngoài mà thôi, bản thân chỉ mới có đích lực lượng, sử Từ Phong căn bản không cần gì nguyên khí vận chuyển, chỉ cần bắt chúc mặt sẹo chiêu thức, cái này đối với Tinh Thần Lực vượt xa người thường Từ Phong mà nói, thế nhưng mà thật đơn giản a.

Lại là đại lực một chiêu, mặt sẹo lách mình qua một bên, trợn mắt tương hướng: "Người như thế nào hội Thiên Quân đao pháp?"

"Chê cười, đao pháp cũng không phải người sáng tạo độc đáo hay sao? Ta vì cái gì sẽ không?" Từ Phong mỉm cười lấy, cảm thụ được trong cơ thể nguyên khí, đã tiêu hao lớn nửa rồi, nửa chân đạp đến nhập Võ Tông cấp bậc cường giả, quả nhiên không phải dễ dàng đối phó như vậy, cũng may mặt sẹo cũng không chịu nổi.

"Sẽ không, cái này rõ ràng là sự phụ ta sáng tạo độc đáo, ta giết hắn thời điểm, đao pháp mới vừa vận thành hình, người làm sao lại như vậy?" Mặt sẹo có chút nói năng lộn xộn, nói thẳng ra rồi.

"Súc sinh!" Không có có tâm tư đang tiếp tục nghe mặt sẹo nói chuyện, nguyên khí đều dừng hẳn vào mực trong đao, mang theo ngàn vạn tức giận, mặc đao tự bên trên hướng phía dưới, hung hăng chém về phía mặt sẹo, một cỗ thực chất khí thế, đem mặt sẹo gắt gao khóa lại, lại để cho mặt sẹo vô lực né tránh, giờ khắc này, Từ Phong đao thế, rốt cục hiện ra hình thức ban đầu.

Đối mặt một thức này, mặt sẹo tuy nhiên sớm có đoán trước, thế nhưng mà vô luận bước chân như thế nào chuyển dời, nhưng mà, mặc đao y nguyên tại chính mình phía trước, tại trong con mắt không ngừng phóng đại, vô lực né tránh phía dưới, cửu hoàn đao nhân thể hoành ngăn cản, cả hai tiếp xúc gian, 'Oanh' một tiếng tiếng nổ mạnh tiếng nổ, mặt sẹo trực tiếp bị tạc đến vài chục trượng có hơn, trên mặt đất kéo lê một đầu dài lớn lên vết máu...

Đợi đến lúc mặt sẹo lần nữa đứng dậy thời điểm, nửa người trên quần áo sớm đã vỡ ra đến, lộ ra loang lổ vết máu, còn có ngàn vết lõm loét trăm không thân thể, lại phối hợp trên mặt dữ tợn, tựa như một khát máu Ma Thần. "Ta mặt sẹo tung hoành cả đời, giết người vô số, chính là muốn chết, ta cũng muốn người trả giá thật nhiều."

'Phốc' lại nhỏ ra một ngụm máu tươi, mặt sẹo cả người lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ khô quắt, sắc mặt trở nên tái nhợt, nhưng là vừa vặn còn uể oải khi tức, tại thời khắc này, lại càng thêm cường thịnh, một cỗ cảnh giới bên trên uy áp, hướng Từ Phong áp hạ...

"Vô Từ Phong, để mạng lại..." Mặt sẹo, thả người nhảy lên, nhảy đến giữa không trung, 'Thiên Quân trăm' ba chữ thốt ra nhảy mắt, toàn bộ không khí cũng trở nên trầm trọng, vô hình sức nặng từ trên xuống dưới, áp xuống dưới, tại 'Thiên Quân trăm' còn ở giữa không trung ngưng tụ thời điểm, Từ Phong chỗ đứng phương viên 10m khoảng cách bởi vì cỗ lực lượng này áp bách mà rồi đột nhiên hạ xuống...

'Thiên Quân trăm', Từ Phong lúc trước tự là bị mặt sẹo áp bách tại một thức này bên trên, ngày nay đối mặt đồng dạng một chiêu, cái này cỗ áp bách so với trước khi mạnh gấp mấy chục... Chẳng lẽ cái này là Võ Tông Nguyên lực sao? Từ Phong cười, nhìn xem từ trên xuống dưới, mang theo ngàn vạn tức giận, bỏ chặt đi xuống mặt sẹo, tại càng lúc càng lớn uy áp ở bên trong, cả người, giống như một thanh chờ đợi ra khỏi vỏ trường đao, thẳng tắp đứng dậy...

Tại uy áp thành thực chất một khắc này, một tiếng thét dài theo Từ Phong trước ngực phát ra, trực tiếp xuyên phá đỉnh đầu dày đặc tầng mây. Ba rít gào phá thương bí quyết: Vừa kêu phong vân biến, trong thiên địa huyền diệu chấn động vào lúc này, nơi đây hướng về xa xa truyền ra ngoài... Ngán ngùi chỗ trống chỉ về sau, cuồng phong gào thét, cát bay đá chạy, vừa mới tán đi mây mù, lúc này một lần nữa hội tụ cùng một chỗ, tích lũy, tích lũy, tại là cả bầu trời đêm tại đây vừa kêu trong tiến vào mực nước chính giữa.

Không có chút nào ánh sáng, chỉ có bên tai cuồng phong thanh âm, tại bên tai gầm thét, gào thét, trừ lẫn đó ra không tiếp tục mặt khác, chỉ còn trên đỉnh

đầu bên nhọn tiếng xé gió, càng ngày càng gần rồi...

Mà lúc này Tử Phong cả người bị lam nhát nguyên khí toát lên lấy, hai tay cầm thật chặt mặc đao, tại hãm sâu khắp mặt đất, nguyên khí rót tại hai chân, một tiếng nổ vang về sau, Tử Phong cả người trực tiếp nghênh đón mặt sọc rơi xuống thân thể dùng đồng dạng hung ác phương thức xông tới, toàn thân nguyên khí, tại Tử Phong hô lên 'Phù Diêu Cửu Trảm' tuyệt không nhất thức lúc, dừng lại sau một lát, tất cả đều hỗn loạn, đi ngược chiều lấy, một đường, đều phóng tới Tử Phong nắm chặt mặc đao tay phải...

Vì vậy Tử Phong thân thể càng ngày càng hồng, toàn bộ cánh tay phải, bị nguyên khí nhét đầy, kinh mạch cầu trương, tăng lên không chỉ một lần... Có nén thân thể dày đặc căng nứt cảm giác, mà trong ánh mắt lại trước nay chưa có bình tĩnh...

Một cái hô hấp về sau, tại giữa không trung chính giữa, 'Tuyệt không nhất thức' cùng 'Thiên Quân trảm', hung ác, im ắng đánh tới cùng một chỗ...

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 99: Ta Vô Tử Phong, trở lại rồi

Tại đậm đặc như mực sắc trong bầu trời đêm, mặt sọc 'Thiên Quân trảm' từ trên xuống dưới hung hăng địa chém về phía Tử Phong, ánh mắt hung tàn, liều hết mọi... Mà Tử Phong Phù Diêu Cửu Trảm, nguyên khí đi ngược chiều gian, từ đuôi đến đầu, 'Tuyệt không' vừa ra, toàn bộ bầu trời đều bị mặc đao che đầy rồi, hai thanh thế đại lực chìm đao im ắng đánh tới cùng một chỗ...

Toàn bộ không gian đều chịu chấn động, rồi sau đó một đạo gọn sóng theo trong hai người gian, hướng về bốn phía khuếch tán ra, gọn sóng càng lúc càng lớn, lực lượng càng ngày càng kinh người... 'Oanh' một tiếng, hóa thành vạn tượng phong ba, gào thét căn nuốt chung quanh hết thấy, chung quanh cây cối bị tận gốc gọt đoạn, chậm rãi co quắp ngã xuống đất...

Vốn là hạ xuống mặt đất lại một lần nữa gặp trọng kích, một cái sâu đạt hơn một trượng hổ tại một cái hô hấp gian tạo thành, mà lên phương đâu này? Mặt sọc ánh mắt hung tàn, sắc mặt dữ tợn lấy, kêu gào lấy "Đề mạng lại..." 'Thiên Quân trảm' hung hăng, hung hăng địa hướng phía Tử Phong áp hạ...

Cảm thụ được áp bách lực lượng, Tử Phong ánh mắt y nguyên không hề bận tâm, ba rít gào phá thương bí quyết hiệu dụng mới vừa vận dùng một nửa, lúc này đây, sở hữu nguyên khí đều bị truyền chuyển rồi, 'Tuyệt không' nhất thức, trở nên càng hung hiểm hơn, toàn bộ ánh mắt đều bị mặc đao bao phủ, mà Tử Phong vừa mới còn trì hoãn thân ảnh, trực tiếp phá tan 'Thiên Quân trảm' ngàn vạn trời buộc, gió lốc Cửu Thiên mà lên...

Chỉ một cái lắc mình, mặt sọc khuôn mặt kinh ngạc lấy, không thể tin hướng xuống đất ngã xuống mà xuống, mà Tử Phong, một mảnh thoải mái, ánh mắt đón tân ra tầng mây, nhìn qua sáng tỏ ánh trắng, chậm rãi rơi xuống thân ảnh, giờ khắc này, rất yên tĩnh, nhưng là Tử Phong tâm tình, lại thật lâu không thể bình tĩnh, cái này dù sao cũng là Tử Phong lần thứ nhất sát nhân, tuy nhiên chém giết chỉ nhân là đại diệt đại ác chi đồ, nhưng là mặt sọc trước khi chết ánh mắt, còn có vô cùng thâm hình dạng, lại để cho Tử Phong bụng phảng phát có đồ vật gì đó tại trở mình lần, muốn đi ra cảm giác...

Tử Phong cố nén, nghĩ đến trong lòng cái kia một đám chấp niệm, vượt trên cổ tay vòng tay, giờ khắc này, tựa hồ hết thấy tất cả đều không trọng yếu...

Xoay người lại, nhìn xem bụi lơ trên mặt đất mặt sọc, ánh mắt bình tĩnh, trong nội tâm lại không thắng thôn thức, kỳ thật không cần phải Tử Phong động thủ, mặt sọc đã sinh nhát không nhiều rồi, cường ép sử dụng bí pháp tăng lên cảnh giới, muốn tiêu hao ba năm thọ nguyên, như vậy lần thứ hai đầu rồi, nghe mặt sọc ngữ khí, là muốn ngọc thạch cầu phần a...

Theo mặt sẹo toàn thân huyết khí chỗ sinh không có mấy, có thể nhìn ra được mặt sẹo rơi xuống lớn cỡ nào quyết tâm, nếu không là Từ Phong cái này một tháng tại khôn cùng trong rừng rậm, thu ích lợi nhiều, như vậy lúc này ngược lại ở chỗ này có lẽ tựu là mình rồi. Bất quá đến cùng là đúng hay không Thanh Vân trại gây nên, Từ Phong trong lòng cũng có chút nghi hoặc, xác thực, Thanh Vân trại người nếu là muốn giết Từ Phong, có gì tất giả mượn tay người khác...

Bất quá Từ Phong cũng biết, mặt sẹo là sẽ không nhìn thấy chính thức cố chủ, mỗi một lần tại dưới mặt đất Dong Bình Công Hội tiếp nhận nhiệm vụ lúc, cô chủ chỉ là giao nạp tiền thuê, thì sẽ có trong công hội người đến an bài tương quan công việc, về phần mặt sẹo như thế nào đạt được Thanh Vân trại manh mối, Từ Phong không biết, bất quá Thanh Vân trại ba chữ, thật là lại để cho vừa mới còn bình tĩnh nổi lòng, lại một lần nữa trở mình lần ...

Nhặt lên bọc tại mặt sẹo trên ngón trỏ Huyền Minh giới, Từ Phong hơi đánh giá, không khỏi có chút giật mình, dù là Từ Phong trải qua Thần Bí Không Gian một chuyến, con mắt cũng trừng được rất tròn. Chỉ thấy 50 binh phương Huyền Minh giới một nửa không gian, đều chất đầy Huyền Thạch, mà tại địa phương khác, công pháp gì quyển trục, chai thuốc, rơi là tả trên đất... Từ Phong không khỏi lần nữa mong mỏi mặt sẹo liếc, rõ ràng đã áo cơm không lo, cần gì phải đầu này?

Ánh trắng ở bên trong, Từ Phong cội đã rách mướp áo đen, hướng phía Võ gia đi từ từ trở về, như là đã đã biết manh mối, như vậy không gió cái này thân phận, sẽ để lại cho thời gian đến kỷ niệm a, huống chi, liền Võ Tông đều có sức liều mạng, Từ Phong vừa lại không cần tại trốn trốn tránh tránh...

Đồng viết sáng sớm rất yên tĩnh, cũng rất lạnh, nhưng là ngăn cản không nổi một khóa lửa nóng tâm linh, tại một đầu rộng lớn trên đường, một cái lông mày xanh đôi mắt đẹp thiếu niên, lưng còng một thanh cực lớn mặc đao, chậm rãi hướng về Võ gia đi đến, hai bên một ít sớm mở cửa cửa hàng, nhìn thấy cái này một thiếu niên đều bị một bộ gấp quỳ rồi bộ dạng, thế nhưng mà thiếu niên thật sự rõ ràng bộ dạng, lại để cho bọn hắn phục hồi tinh thần lại...

Cái này nhất định là một cái không an tĩnh buổi sáng, như là một giọt giọt nước nhỏ tại bình tĩnh trên mặt nước, một tầng rung động chậm rãi nhộn nhạo ra...

"Võ Từ Phong trở lại rồi, mọi người mau đến xem a..." Một nhà cửa hàng tiểu nhị lớn tiếng gọi lấy, tuy nhiên ly khai hơn tháng, nhưng là Từ Phong ảnh hưởng như trước.

"Lăn tăn cái gì? Không muốn làm đi! Lại nhao nhao, tháng này tiền lương cũng đừng có cầm..." Chương quỳ còn buồn ngủ theo trong quỳ đi ra, về mặt tức giận nhìn xem tiểu nhị, chính mình vừa mới chính mơ tới một tòa như núi đồng dạng đại Huyền Thạch, thế nhưng mà không đợi hắn tới gần, đã bị tiểu nhị đánh thức, người nói có phiền hay không người.

"Chương quỳ, người mau nhìn, vậy là ai?" Tiểu nhị không để ý đến, về mặt về kích động chỉ vào phía trước thiếu niên.

"Võ, Võ Từ Phong, hần hần hần không phải đã chết rồi sao? Như thế nào hội, ta không phải gặp quỷ rồi a." Chương quỳ lúc này không có buồn ngủ, về mặt kinh ngạc nhìn về phía trước thiếu niên.

"Đúng vậy, tựu là Võ Từ Phong, hần không chết a..."

"Mau mau nhanh, đem cửa tiệm đóng, chuẩn bị một phần quà tặng, đi Võ gia, nhanh..."

Mọi việc như thế nói chuyện liên tiếp, cả con đường đạo đều tiếng động lớn náo , hơn nữa càng ngày càng nghiêm trọng, hiện lên Phong Hòa Liệu Nguyên xu thế hướng về chung quanh khuếch tán ra...

Vì vậy người biết chứng kiến như vậy một loại tình cảnh, một thiếu niên ở phía trước không nhanh không chậm đi tới, đằng sau đi theo như thủy triều đám

người, mỗi người bung lấy quà tặng, hướng về Võ gia đi đến...

Lúc này đây, Từ Phong lại không có khăn trương hoặc là không được tự nhiên cảm xúc, không giống trước đó lần thứ nhất, đi trần chủ phủ thời điểm, khi tất cả người đi đường vì Từ Phong tự hành tránh ra con đường nói xong thời điểm, Từ Phong toàn bộ phía sau lưng đều bị ướt đầm mồ hôi. Có lẽ vậy, đương người trải qua một phen sự tình chi về sau, một ít trẻ trung sẽ từ từ theo thời gian ly khai người, dù là người nếu không nhẫn, nếu không quên...

Hâm Nhi đêm nay như thế nào cũng khó khăn dùng chìm vào giấc ngủ, mỗi lần nghĩ đến ca ca sự tình, tình xảo trên khuôn mặt nhỏ nhắn luôn treo đầy làm cho người ta triu mến nước mắt, cái kia viết Võ gia phù điểm bá kiến cái trang sau Từ Phong chỉ về sau, Hâm Nhi nguyên vốn có chút yên lặng tâm, lại bị tác động, mỗi lúc trời tối trên tay đều là cầm ca ca cho phù bút mới có thể vào ngủ...

Cái này mới vừa buổi sáng, bên ngoài tiếng động lớn rầm rĩ trong tiếng, Hâm Nhi đơn giản sửa sang tóc, phòng nghỉ bên ngoài đi đến, lại phát hiện Võ gia mọi người, cũng sớm đã hơn phân nửa, lúc này phương đông Thiên Mạc còn một mảnh Hồn Độn, cách hừng đông còn có một thời gian ngắn, nhìn thấy Từ Yên xoa nhập nhem con mắt, Hâm Nhi giờ lên bước đi tới.

"Từ Yên, chuyện gì xảy ra? Như thế nào bên ngoài như vậy nhao nhao a..." Hâm Nhi bang Từ Yên cầm quần áo sửa sang lại tốt, hỏi.

"Ta làm sao biết, mới vừa buổi sáng, còn không dễ dàng mơ tới Từ Phong ca ca, đã bị đánh thức..." Nói tới chỗ này, Từ Yên rất là ủy khuất bẹp dẹp kiêu nộn bờ môi.

Nhìn thấy Từ Yên cũng là vẻ mặt mệt mỏi, Hâm Nhi cũng chỉ có thể cười khổ, đoạn thời gian này thế nhưng mà khổ cái này hai cái tiểu nha đầu rồi...

Đang lúc hai người phiền muộn gian, đột nhiên một tiếng quán chú nguyên khí thanh âm xa xa, cuộn cuộn mà đến, giống như một tiếng tiếng sấm, tại toàn bộ Võ gia trên không ầm ầm nổ vang..."Võ gia, ta Võ Từ Phong trở lại rồi "

Bạn đang đọc truyện *Tàn Dao Trảm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 100: Hâm Nhi

Đương "Võ gia, ta Võ Từ Phong trở lại rồi" mấy chữ này, xa xa truyền đến thời điểm, Võ gia tất cả mọi người nghi hoặc nhìn đối phương, Từ Phong không phải đã chết rồi sao? Thế nhưng mà thanh âm này, đúng vậy, là Từ Phong thanh âm, cái kia, cái kia... Mọi người đã không biết nên làm gì phỏng đoán, đều hướng phía thanh âm truyền đến phương hướng mạnh vọt qua...

Sở hữu cửa phòng tại ngân ngân mấy hơi thở, đều mở rộng, phòng xá ở bên trong không có một bóng người, nhưng mà tại trong dòng người, chỉ có một người, hướng phía phương hướng ngược nhau chạy tới, đứng là Hâm Nhi.

Quạt cường trên khuôn mặt nhỏ nhắn treo đầy vui sướng vệt nước mắt, nằng khóc, chạy tiến gian phòng ở bên trong, tản ra vừa mới đơn giản sửa sang lại tóc, đối với một mặt gương đồng, cuống quýt tình tế chải vuốt tóc của mình, thế nhưng mà nước mắt tại trong ánh mắt đảo quanh, nước mắt liên tục không ngừng chảy xuôi theo, vì vậy trong tâm mắt một mảnh mông lung, thấy không rõ tóc ở nơi nào, mà trầm gài tóc lại ở nơi nào...

Toàn bộ tóc rối loạn, kể cả Hâm Nhi tâm tình, nàng muốn cho ca ca một cái mỉm cười, một cái xinh đẹp nhất mỉm cười, không muốn làm cho ca ca chứng kiến chính mình tiều tụy bộ dạng... Nàng biết rõ ca ca một tháng này ở bên ngoài cũng không nên qua, nàng không muốn làm cho ca ca chứng kiến chính mình, có lo lắng đau đớn.

Hâm Nhi tay chân hoảng loạn rồi, trong lúc nhất thời không nghe sai sử, nàng khóc, ghé vào trên bàn trang điểm, quên hết tất cả khóc, nàng tự trách mình quá đàn, liền một chút như vậy việc nhỏ đều không làm được, nước mắt từng khúc ướt đầm trước ngực quần áo, lại hướng về mặt đất chảy xuống...

Kiên cường lau khô trong mắt đánh xoáy nước mắt, thừa dịp liếc trông mắt còn Thanh Minh gian, Hâm Nhi luống cuống tay chân chải vuốt lấy, vô cùng đơn giản một cái lông tóc động tác, tại Hâm Nhi một bên lau nước mắt, một bên lông lấy trong đầu tóc, kéo thật dài thật dài...

Không có ai biết Hâm Nhi đang làm cái gì, lúc này tất cả mọi người tuân hướng Võ gia chỗ cửa lớn, một đầu dài lớn lên đường đi, tại phương đông ám bạch trong màn đêm, trở nên càng ngày càng rõ ràng, rất nhanh tại trong tầm mắt của mọi người, xuất hiện một thiếu niên, thiếu niên tuổi mới tuần dật, Trường Mi như liễu, thân như Ngọc Thụ, non nớt khuôn mặt trong nhiều hơn chút ít góc cạnh rõ ràng lạnh lùng, nhưng là đang nhìn đến Võ gia mọi người thời điểm, cái kia bởi đã lâu mỉm cười, trào lên khóe miệng của hắn, hai hàng thanh nước mắt lại theo trên mặt chậm rãi chảy xuôi xuống...

Lúc này đứng tại Võ gia trước mọi người mặt đứng là võ bụi bay cùng bạch theo hàm hai người, hai người ôm nhau mà khóc, đoạn thời gian này, nếu như không phải Vũ Thiên Kiệt vội trộm nói cho hai người, không biết muốn đau lòng đến mức nào...

Bên người bạch theo hàm sớm đã khóc không thành tiếng, võ bụi bay lẳng lặng nhìn đi vào trước mắt Từ Phong, chầm chậm vào Từ Phong con mắt, hỏi "Đã chết rồi sao?"

"Hài nhi may mắn, chém giết mặt sẹo, từ hôm nay trở đi, Từ Phong nếu không sợ bất cứ uy hiếp gì." Đoạn văn này nện địa có thanh âm, nói thẳng mọi người cảm xúc bành trướng."Nhưng là Từ Phong bất hiểu, lại để cho mọi người lo lắng, là Từ Phong lỗi..." Nói xong, Từ Phong thanh âm mà bắt đầu nghẹn ngào rồi, quý trên mặt đất, dầy mặt nước mắt, lại đơn giản chỉ cần không phát ra âm thanh.

Mà bạch theo hàm đã xong tới, ngay tiếp theo Từ Yên một chuyến...

Võ phi Trần Hân an ủi xoa người, chỉ là bởi vì trong ánh mắt, đã tràn đầy óng ánh, vụng trộm chà lau thoáng một phát, quay người cùng Đại ca võ Phi Hồng cùng một chỗ tiếp đãi chạy đến Trần Thanh Vân mọi người...

Tại vừa mới đắm chìm một lát Võ gia đại môn, bên trong nhanh chóng chạy tới một cái gầy yếu nữ hài, nữ hài tóc có chút mất trật tự trong gió giương nhẹ, hai mắt sưng đỏ, nước mắt ngăn không được hướng phía dưới chảy xuôi, thanh âm nghẹn ngào lấy, hướng về Từ Phong bên này chạy tới...

"Ca, ca, người người trở lại rồi, ta hôm nay, hôm nay... Ca, ta rất nhớ người a..." Đứt quãng chữ, như bất thành văn chương chữ, không thành bút họa câu, mỗi một câu đều nín lấy ở đây hết thấy mọi người.

Mà Từ Phong vừa mới hòa hoãn tới cảm xúc bị Hâm Nhi một phen, lần nữa hai mắt đầm lệ Bà Sa, chăm chú đem Hâm Nhi ôm vào trong ngực, mặc cho nước mắt tại lúc này có đại lan tràn... Vì vậy Hâm Nhi tại Từ Phong trong ngực nức nở, bàn tay nhỏ bé không ngừng trong ngực lau sạch lấy khuôn mặt nhỏ nhắn, rồi sau đó ngẩng đầu lên, như là dừng lại thật lâu chỉ về sau, muốn lộ ra rực rỡ nhất mỉm cười, thế nhưng mà đầu vừa nhấc, vừa mới lau khô con mắt, lần nữa óng ánh một mảnh...

Cũng không biết đã qua bao lâu, Hâm Nhi mới chậm rãi dẹp loạn khi dễ bộ ngực, buông ra Từ Phong...

Vũ Thiên Kiệt thanh âm đã ở cách đó không xa vang lên: "Sáng sớm trăng khóc sụt sướt thành bộ dáng gì nữa, còn ăn cơm hay không?" Nghe vậy mọi người hướng phía Lâm Nguyệt Lâu đi đến, Từ Phong bị Hâm Nhi cùng Từ Yên lôi kéo cùng nhau tiến về trước.

Võ gia từ khi đến trấn Thanh Vân lâu như vậy, một mực có một cái thói quen, là mỗi ngày bữa sáng, đều muốn người cả nhà tại Lâm Nguyệt Lâu cùng một chỗ ăn, đây là Vũ Thiên Kiệt lập hạ đích quy củ, tất cả mọi người không một câu oán hận nào, nhất viết chỉ kê ở chỗ sáng sớm..

Mà đi theo Từ Phong đến đây tặng lễ trấn Thanh Vân người, biết rõ bây giờ không phải là thời điểm, đem quà tặng buông chi về sau, đã biết thú rồi đi, cho nên cái này tiếng động lớn nào sáng sớm chỉ thuộc về Võ gia...

Võ gia ngày hôm nay bữa sáng là trước nay chưa có phong phú, cơ hồ sở hữu căn tin nguyên liệu nấu ăn đều bị chuyển đi lên, cho tới nay yêu cầu cần kiệm vô Phi Hồng cũng không nói gì bất luận cái gì lời nói, hẳn biết rõ, có một số việc có lẽ tựu vào hôm nay tựu sẽ cải biến...

Tại một trương cực lớn bàn tròn trước, ngồi vây quanh lấy như vậy người một nhà: Vũ Thiên Kiệt, vô biên, vô Phi Hồng, vô phi minh, vô bụi bay, vô Hạo Nhiên, lục Tuyết Lan, lâm hi như, bạch theo hàm, Từ Minh, tử mực, Từ Yên, Từ Phong, Hâm Nhi... Lặng lặng ngồi ở trước bàn, nhưng là ánh mắt mọi người đều tập trung ở Từ Phong trên người...

"Người nói người giết mặt sẹo?" Tuy nhiên nghe được tin tức này, nhưng là Vũ Thiên Kiệt vẫn còn có chút không thể tin được, phải biết rằng, mặt sẹo thể nhưng mà thành danh đã lâu Võ Tướng hậu kỳ cường giả, chẳng lẽ lại Từ Phong cũng Võ Tướng hậu kỳ? Cái này cũng thật bất khả tư nghị a...

"Ngay tại đêm qua, Tôn nhi may mắn đem mặt sẹo chém giết dưới đao..."

"Là ai thay ta trấn Thanh Vân trừ này đại hại, tiểu lão đầu thể nhưng mà rất cảm kích a." Chỉ thấy Lâm Nguyệt Lâu bên ngoài, Lâm Huyền Hi đã xuất hiện ở cửa ra vào, hướng phía Vũ Thiên Kiệt bên này đã đi tới, đi theo phía sau Lâm Kiếm lăng, ngách, còn có Lâm Huyền Khả, bắt quả Lâm Huyền Khả ánh mắt thể nhưng mà bất thiện, một đôi tú mực, sung đỏ lấy, hung dữ chăm chăm vào Từ Phong.

Mọi người thấy là trấn Thanh Vân trấn chủ, bề bộn đứng dậy chào hỏi, "Ta nói Lâm lão đầu tử, tin tức của người cũng quá linh mãnh đi à nha, Từ Phong mới vừa trở lại, còn chưa ngồi nóng đất, người tựu gom góp lên đây." Vũ Thiên Kiệt cười cùng Lâm Huyền Hi trêu ghẹo lấy, đoạn thời gian này, theo lâm hi như chính thức vào ở Võ gia lên, Vũ Thiên Kiệt cùng Lâm Huyền Hi quan hệ có thể không phải tốt, thường xuyên cùng một chỗ nói chuyện trời đất.

"Làm sao vậy? Ta là tới xem Từ Phong, cũng không phải tới thăm người cái thanh này lão già khom, người kích động cái gì kinh a, người hỏi một chút Từ Phong, ngày đó có phải hay không theo ta chỗ đó cầm đi một đầu phụ phôi khô kim lá bùa, ta không có thu Huyền Thạch?" Lâm Huyền Hi cười, lại đem lời nói xoay chuyển, trực tiếp nhắm ngay Từ Phong.

Từ Phong cái kia gọi xấu hổ a, 'Người không thấy được tôn nữ của người ở bên cạnh ư', đây không phải muốn mạng của ta ấy ư, trong lúc nhất thời Từ Phong nói có phải thể không, nói không có phải thể không, chỉ có thể trơ mắt nhìn Vũ Thiên Kiệt, ý bảo Vũ Thiên Kiệt giải vây cho hắn...

Thể nhưng mà Vũ Thiên Kiệt chứng kiến Lâm Huyền Khả một bộ nhận hết ủy khuất bộ dạng, sống lớn như vậy niên kỷ, ở đâu vẫn không rõ chuyện gì xảy ra, trực tiếp đem ánh mắt thiên qua một bên, cùng Lâm Huyền Hi ngẫm hiểu lẫn nhau đi... Ở đâu còn quan tâm Từ Phong chết sống.

Cái này Từ Phong thể nhưng mà thăm rồi..

